ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

இராம நாடகம்.

சீர்காழி

அருணாசலக்கவிராயர்

பாடியது.

இவை

சென்னைக்கலவிச்சங்கத்துத் தமிழ்ப்புலவர்

திரு - வேங்கடாசலமுதலியாரவர்களாலும்

சங்கீத சாயித்திய வித்துவாமிசராகிய

பொன்விளைந்தகளத்தூர்

இராமசாமிநாயகராலும்

முன்பதிப்பித்தபிரதிக்கிணங்க

இராசசேகரமுதலியாரால்

இயற்றிய

இராமாயண ஓரடிக்கீர்த்தனையுடன்

—*—

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார்

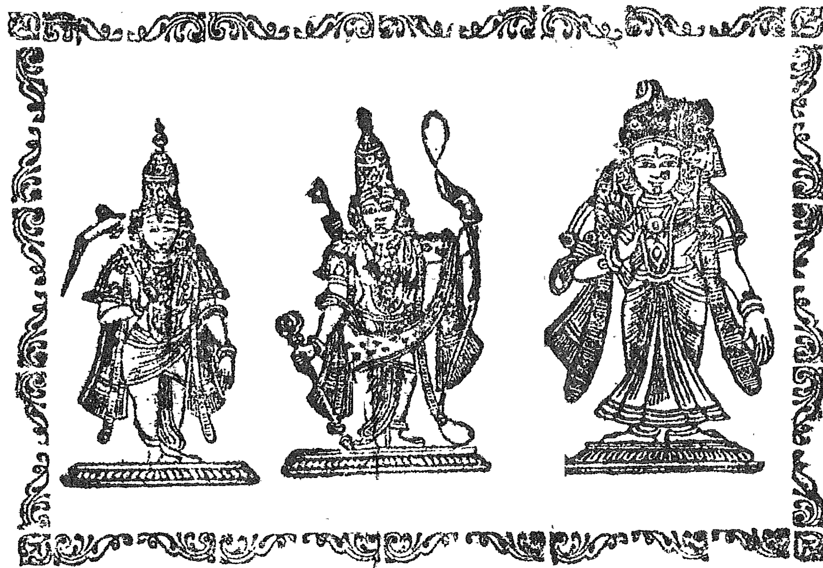
அவர்களது

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

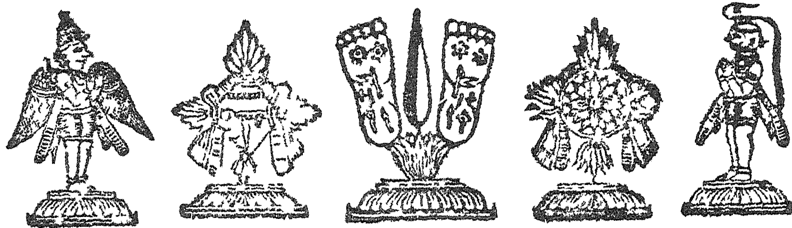
௧௮௮௮ ௵

—*—

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராமாயணஜோடிகீர்த்தனை;

—(*)—

விருத்தம்.

ஏர்கொண்டநான்மறையின்பொருளையெல்லாம்
இனியதமிழ்ப்படச்செய்து வொண்டாக்கித
பார்கொண்டகுருகூரவர்சடகோபாழ்வார்
பதமலரைப்பணிந்துதிருச்செவ்வன்னே
தார்கொண்டபுயாசலன்றப்பலலாவீரன்
சதுரன்யனைரேழுயராமசந்திரமாலின்
சீர்கொண்டதிருஅருளின்பெருமைதன்னைத்
தேறுமனமகிழ்ந்துகூறுவேனே

தோடி-இராகம்-ஆதிதாளம்

கோதண்டதீட்சகுருவேடக்ஷகிருதய
கோகனமலர்ப்பதே

த தனமெனாசசோலைவிண்சநடபதின் — மேலே
தழைக்குருசெனனகாவாழ் ஸ்ரீவேங்கடேச — மாலே
பூசகிமூலஉணைலபோலேஆலிவுண்டொருக் — காலே
போற்றுமயாதவாககின்பநேகக்கசெயதாயபரி — வாலே
பதசமுகத்தினை நறகுரருககுமுன
உறநடமிககஅளிதந்திச்சகருணை
பூசிதமமெபறிராமசசந்திர
ஜெசவபரூபராஜபூசித
புகழராமகனதமூஷிய — அதிபுஜபல

இராமாயண

மிகுடமிருள் முறு அளவணி ரவிகுல
புனையநீடும் அண்டபகிரண்டங்களை உண்ட
இணையனே அகண்டபுகழ்கொண்ட பிர சண்ட

தசரதன்சுதனுவுதித்தது

தரணிமன்னர்மன்னன் ஆதிபுஜபல (தசரதன்
தலைக்கமைவாயப்பஉயாமனுநெறிமுறைகொடு
தருமயோததிசகா அரசுசெய் ரவிகுல (தசரதன்
சாபபராஜசயனத்தின்மீது துயல்
உற்றுவீறுபாவஸ்வாசனதொரு
தசமுகனால்இடர்படும்உயர்அமரர்கள்
நகைசயுடனே துதிதரநரஉருவேடு (தசரதன்)

தரடனே ராசனும்விண் சூரியனும்மவேதனும்
மாமசவானும அவன்பாலனுந்தேயுவும்
சீர அனுமான்சுக்ரீவனாசாமபவன
வாலி அங்கதநீலனா ஆய்வரவானவர
வானரங்கள ஆயமன்னணிநிலவநிடசெய்தும்கட்டி
தானவர்குலத்தைவிண்ணிறசோதிடக்கங்கணங்கட்டி (தசரதன்)

சகுசக்கரமுங்கங்கள்தனில்மி
குந்த அற்புத அளநவநறறவ அம
யந்துநித்திட நினைந்திடதத்தரையின்
சமரமதத்தில இலகுஞசுமித்திரையின
தனிடமலடசுமண சத்துருக்கனும்மகேவசி
ஆனநவமிபுனர்பூசநட்சத்திரநாளில (தசரதன்)

சந்திரவிம்பமுகமுங்கிரைபவளாதரு
இன்றகண்களுநெடுஞசிலையனுநாக
துஞசிறந்தபவளந்தனைநிகர்த
நந்தகுந்தஒளிர்குண்டலம அணிசெவி
கருப்பிலவெறிகமுகுனை கோகளமொடு
விரைமகள் ஆளவணிபுயமலை [illegible]
கமலமலர் அனைகரமலர்களுடனுமிக்கு
உலகம அதனை உண்ட அழகியவயிறொடு
தாரணிமார்புமவண்டாமணர்காளகருணு
சாமளமேனியுமராமன்காமரூப

தயங்கு அருமறைஉணர்பரங்கவாமி [illegible]
ஜெயமவிக்கு [illegible] (தசரதன்)

தசரதன்சுதனே வுதித்து-தனுவிற்கதித்து
தாடகைப்பாவியைவதைத்து
விசுவாமித்திரனுடனமிதிலைக்குச்செல்லும் போது
வேதசிரத்தில்நடமாடுஞ்சீர்பாதப்போது
இசைவுறப்பட்டவிலஅகலிகைஎனனு மாது
எழுந்தாளாகலுருமாறிஇது அலலாமல்மண் மீது
இந்திரபோகசனகன்வில்லைரண்டு
துண்டமாகஒடித்தானதைக்கண்டு
சுந்தரிசீதையைத் தந்தனனேமகிழ்
கொண்டிடவேமணமானபினனேவரு
கின்றவழிஅதனிற்பரசுராமனைவெரு
றிநகிட செய்து சனகியோடயோத்தி
வந்துகூனிகல்கத்தனால்அரசு
நீந்துநீடுபுகழ்தம்பியோடுமலர்
மங்கைசீதைபதம்நொந்துவாடிவா
கங்கைமாநதி கடந்துவாசமலாக
காவிரிதருசித்ர கூடபாவதத்தில்
மேவிபரதனுக்குப் பாதுகைஅளித்தபின்
விரிதண்டகவழிவழிகொண்டதில்அத
திரிஎன்றிடுதவமுனிவன்கிருபைபெற்
றிட்டபின்பு விராதன் இருகைஅது
முட்டவிண்டிடவேசெய்துசரபங்க
முனிவன்ஆசிரமந்தனிலேவுற
சனகியோடயதிஇந்திரன்போனபின்
தண்டகாரண்ணியவாசிகள்படுதுயர
கண்டனோஇடாதீரதரஇனைஅறு
கருணைகொண்டே அந்தவனமதிற்பத்து
வருடம்நின்று வருமவழியிறசுதிட்ட
மாமுனிவரங்கொண்டே அகஸ்தியன்றனைகண்டு
சேமவிறசரங்கொண்டு துதித்தவன்றனைவிண்டு
சென்றுடாயுஉறவாடபஞ்சவடியில்
நின்றுவிடாதமடலோடுகொருசியபெரு
நீலிசூர்ப்பணகைகாதுமூக்கறிந்து
காலனூர்க்குநிகராகப்போர்க்குவந்த
கரதூஷணதிரிசிரசன்ஆதியரை
அமராருகலபறவிநாடதனில்

அழைப்பிமான உருவாயவந்தமாரீ
சனை ப றபிடித்திடவேட்பான
தாருண ராக்ணடிராவணனதபஸிபோல
வி ர விலவந்துசீதையைநிலத்தோடு
மேவஎடுத்துச்செல்லும்போதுசடாயுவின்
ஆவியினைவதைத்தசோகவனத்தில்
ஆரியசிறையிலஇடவேசானகிதனனைப
பிரியுமஅதிந்துயா ஆலோசினமநண்ணிப்
பின்மதிகததன்னைசசொாககமஏறடுசசவரி
சொன்னவிதமகொடுசுக்கிரீவனைத்தனது
சொந்தமாக்கிஅகரமமிகுவாலிதனை
முந்தவட்டுவிசரமஅனுமானைஅளி
மொயத்தகுழற்சீதைதனைத்தேடவிடுக்கஅவன்
உத்தமசம்பாதிதன்னாலஉளவறிந்துகொண்டு
ஒப்பிலலாதவிலவருபஙகொண்டுமயேந்திரமயேறிச்
செப்பமாயககடலைததாண்டிலஙகையிற்சோநது
திடமுறுலங்கணியை முதறபலியிட்டுச்சீதையை
கடிபெறுலஙகையெஙகுநதேடிகாணமறபின்பு
காவல்மிகுமஅசோகவனததிறறிரிசடையன்பு
மேவக்காத்திடவடமுகமபார்ததிருக்கக்கண்டு
விஜயகோதண்டராமதூதன்நானெனறுசொலலி
நசைதருஙகருணைபாழிகொடுத்ததிட முஙகூறி
நாயகிசீதைதந்தசூடாமணியைககொண்டு
தியகிஙகாஎணபதாயிரமபோகளொடு
செழித்தஅசோகவனதனையுமஅழித்திடக்கண்டெதிர்த்தக்
கொழுத்தராக்ஷதசேனையொடுசம்புமாலிமிகுத்த
கொடுமைசெயபஞ்சசேனாதிபாசளுமஅட்சதனும
மடியநாற்பதுவெள்ளமஅரக்கரோடிந்திரசித்தன்
வந்துபோர்செய்யஅனுமந்தனஅநதவோத்தை
சிந்துசிந்தாககிஇநதிரசித்தன்தேனைஅழிந்து
பிலைபமுறிந்துமுடிததலையைஉடைக்க
வலியபிரமபாசததாற கட்டராவணனஅபபோ
வாலிலநெருபபையிட அநதநெருபபைலஙகையின்
மூலைககுமூளஇட்டுகொளுத்திசாககிவி டு
உளமகிழகொணடுமீணடுவநதுசாமியைசேவிதது
அளிதிகழசூடாமணிதாககணடுமகிழநதபினபு
அடலமிகுததஎழுபதுவெளளமவானரம
படையுமஐபபிலஅதினஅதிபருமபேடி

வரிவோடுந்தென்கடல் அருகில் நிறைந்தபின்
சரணமடைந்தநின் துணைஅடிதந்தருள
சாமியென்றவிபீஷணன் றனைக்குலங்கா
பூமிதந்துவிசாதனுசெய் கவருணனமேல்
பொறகணைவிடுத்தவனை வரச்செய்து புஜபல
சித்திரக்கவி இனங்கள அடைக்கக்கொடுவினை வொடு
சேதுபந்தனஞ்செய்வித்து நீள்கடலைநத்தி
மாத்திரம்பட்டிடச்செய ராவணன் இலங்கைதனை
வந்திமுற்றிகைசெய்துகொண்டுசெம்பி அங்கதன்மீது
முந்துவிக்கிரம அனுமந்தன அம்புயந்தனனாலுமேறி
மூதண்டந்திகிலமேவி அதிர்ந்திட
கோதண்டந்தனிலநாணொலிகொண்டுற
குரைகடலமெருவிடவெஞ்சீலம அதுதனை
உறுசுமையெனஉறும உரகன் உடலநெளிய
உயாமதிகதிரவழிபிசகிடநெடுவரை
அயர்தரஉடுஇனம அதுதனைப்பீறஉதிர
அணிரதகஜபரிடரிசனவகைமிக
அணிஅணியெழுவெர அதிவலிமைகளசொலி
அனல்சுக்கிடும அத்திரசத்திரமழு
கனகசக்கரமகுட்டயிலபட்டமொடு
கதிரவிசுமகதிரமுந்தலைசூலம
கதைவாள அருசிலை முசைதாளங்
காளஞ்சின்னநாரைகளமத்தளபேரிகளபலவித
மேளமபின்னுமநாகசரந்தாபூரிகைகளுவிதரு
வீரராவணனதேறிலயேறிபோர்க்களத்திலவந்து
சேரவேஅவனசேனைவீரரும்போரிலமுந்த
தீயவச்சிரமுஷ்டிதுன்முகனசுபாரிசன்
மாயப்பிரகஸ்தன்கெட்டிவலயங்கொளநீச
வானவீரர்களகொல்லராவணன் இவ்வாவெல்ல
சாகிமஞ்ஞளவில்லிறசேனைமாரி ஈன்றுசொல்லத்
தகுஞ்சரங்களைவிட்டுஅவன்தோவிலைமுறித்துத
திகழுமணிமுடிபத்துந்தரைமேல்உரசெய்து
இடமொடுசண்டைசெய்நாளைவா இன்றுபோவென்று
விடைதரமனமநொந்து தனியாலபோய்லங்கைசேர்ந்து
வெற்றிசோகும்பகானனைநித்திரையில்யிருந்தெழுப்பி
அத்தியில்சண்டைக்குவிடுத்தி அவன்களத்தை

அதிககராவணனை உமபுதொடுக்கவேகும்பகர்னன்
கொடிககுளகாலுஙகையுமபோயபடிககுளொழுணடபாகி
நொநதுபின்சாவடிதனைசசிநதனைபேசி
இறநகலதராவணனறிநதியாகனை
அனுபபஅவனபரிசனததிரளினொடு
முனை தலைவாகளுஞசமாககளமஅணுகி
முசசிரததனைவயமலதனைகுமபனதேவாநதகனும்
அசசமறறரணமலதனை வமபனைநராநதகனும
அனுமானமுதலோாகையாலமடிநதிடஅதிகாயனை
இளம கிளையாணொடமாசெயதுமுடிவாகச
மசயதிதெரிநதிநதிரசிததனதேரிலேறி
வெயயதுரஙகமெயகபபோறிலவீறி
விருசுஞசகரீவனபனசன்சாமபனஅனுமன்
வஞசமஅஙகநீலன்முதலினோாகளகமையும
வாடடககணடிலடசுமணனதனைவிலலிறசகம
பூடடஇநதிரசிததனாததகசபரிசனம
புரவியாவறறுவரணடும்தானுமமிகமெலிந்து
இரவிலநாகபாசததைதயேவஇதனல்நொநது
இலககுமணன்முதலோாகளததிறபடுக்காாமன்
அககணமவவிடமேவிதிகைத்துவருநதுமவேளை
அடலசோகருடனவாநாகபாசநதெரிதது
வி யாவருமஎழுநதுபோறிலவீறிககதிக்க
மிதமஅறறசேனைசூழஉககிரஙகொண்டெதிர்தத
மதமஉறறசூரியகேதுவசசிரதநதன்பெருமபக்கன்
மாலிசிஙகன்பேயன்பரிதிககணணனையும
ஆலமஅஞசுதியசுருதிகண்ணனையும
ஆககுஙகவிததலைவாமாயததாாமாலட்சுமணா
தாககமகாககணணனஅக்கினிகேதுமடிய
தசமுகன்அதைதெரிநதிநதிரசிததனைவிட
வசைசொளளுமஅவனகளமவநதுலட்சுமணனுடன்
வாதுசெயபஇளையோனஅபபோதுசரமாரிவெயயன்
மீதிலஎயயஅநநுமஅபபாதகன்திரோகமனைய
விணணிலமறைநதுபினனுமாசசோநதகுது
பண்ணிவெலலிஎணணிபோருக்ககமபனொடு
பாவி சோதரனைவாவஅவாகளகளம்
மேவிபலத்துடனோாவிலஅமாபுரிய
சீறுமனுமானதனனால்அகமபன்நிகும்பன்சிரங்களுருண்டபின்
வீறுமமகோதரன்கைசசரஙகளஅமுநதிடவருநதிஇளையவன

திசைக்குப் வேளையில் இந்திரசித்தன் ஆகாயமருவந்து சோபித
மிருந்த பிரம்ம ஸ்திரம் விடுக்கத் தம்பியுடன் சேனைகள் சாயந்திட
விதத்தை ஸ்ரீராமன் கண்டுமெத்தவும் ஆகுலங்கொண்டு
சித்தபிரமை ஆக அன்று உக்ரமனுமான் சென்று
செழித்த சஞ்சீவி பருவதத்தைக் கொண்டுவந்தபின்
பிழைத்தனை வரும்போருக்கெதிராக இந்திரசித்தென்னும்
பித்தன் மாயாசீதையை வெட்டி நிகும்பலையா
கத்தின் சாலைசேர அதைத் தெரிந்தினையவன
கணைமழை பொழிந்தரக்கன் செய்யும் யாகமழிந்து
க்ஷணமதில் அவன் சிரத்தைக் கொய்து தேவர் துதிக்க
சாமிபாதம் நேரில் வக்கராவணனறிந்து தலைமேல் மாசெய்யவிட
பூமிபாரமான துஷ்டமூலபலங்களோ ஆயிரம் வெள்ளமும்
போரிலேயறுதல் கண்டு வானரவீரரோட வேலொன்றியாகிய
திராக்ஷஸ சண்டமாருதம் ஆசீசர்கண்டஞ்சுபோலகெட
திவ்வியமோகனாஸ்திரமயே வியங்குமராமனுசத்தோன்றிட
வெய்யாய ருபபாகக்குள்த விதங்களிறருங்களேமாண்டபின்
வேதனையே செயும் ஜாலகத்தாதக
பாதகனுமகோதரன் போர் செய்து
படையும்போடர் உவன்கைக்கணிதன்றுள் ஆவிவிண்டு
மடியவே ராவணன் தூசகுணமமென மேலுங்கண்டு
வந்து பெருஞ்சண்டை செய்யச் சாமி ராவணன் பத்து சிரத்தையும்
விந்தை அம்பு கொண்டு கொய்யக் கொய்ய மீண்டு மீண்டு முளைக்க
அவ்வேளையிலே இதமாகவே பிரதாபகு
ணா விபீஷணன் ஓதும் உபாயத்தில்
நலஇணையற்ற பிரமாஸ்திரம் அதனை விட்டு
ஆமை அணைய விழ ராவணன் நாபியில் வைத்த
அமிர்தகரசத்துடன் முடிகளைச் சிதறச் செய்து
இமையவர் முனிவர்கள் படும் துயரமொழித்து
இணையில எழிற்சனகி தீயினிற் குளித்தபின்பு
துணைவனக் கவிப்படை விபீஷணனுங் கற்பிலங்கு
ஞாபகி சை [illegible] புஷ்பகமீதேறி [illegible] முநிலும்
மாயவே செயகின்ற மகத்துவமாஞ்சேது அணைகடப்பிலப்புய
மாதேவநகன்றுகோட்டி இசைகுசிதிருமபிமுன் [illegible] ளோ
ஸ்ரீதேவிகன்பொடு கோட்டிமகிழ்ந்திட நதுபனை [illegible] திலே
நிசமுடன் பரத்துவாசமடத்தினிற் சேர [illegible] அனுமனை - பு
[illegible] பரதராசன் இடத்திற்கே விடுத்தோ [illegible] ஆவலுடன் போன

போதுசாமிவரவைக்காணேனென்றுபரதன்
ஓதுநதியினில்விழப்போகக்கண்டு
மோதிரந்துபதராதேரகுபதிவரமுனிமடம்வந்துசேர்ந்தாரென்றும்
ஆகாரவுஞ்சபமுங்கூறிபரதனிடமவினாவிலவிடைகொண்டுஆஞ்சநேயன்
ஆக்கணந்திருமபிலோகரட்சகன்உணணுமவேளைக்க
ணக்கணமுந்திவந்தோதபபடசமகெ ணடெவனைக்கூட
வைததுவரதனபொசிததுபபுஷ்பகமதிறககிகக
சததியபரதன்துதிக்கஉததமகுகன்மதிதது
தகைமேவியஅயோததிநகரிலவந்து
திசமுமமூவுலகுமபோற்றஒளிசிறந்த
சிதரமிகுநதசிஙகாயனமீதிலே
அறபுதமஉறறசெந்தேன்மொழியாள்எம்
தன்னைச்சீதையோடமர்ந்துபேரிகையு
மன்னுதாளமிருதஙகநாகசுர
வாத்தியம்ஒலிக்கவருசுராமருமலர்கொடு
காற்றிசைஇறைககவெகுமுனிவாகள்மணிமுடி
நரபதிகளுமவானரபதிகளுமபூ
சுராதுதிசொலவேகவரிதளஅநகே
தூயலடசுமணனுடன்சததுருக்கனும்வீசிட
நேயமஉறறபரதன்உட்களிததிதம்பேசியே
நிலவெறிதருசநதிரவட்டக்குடைகவிக்க
பலமிகுஅனுமநதனனற்றனைஅடிபிடிக்க
பகாவதிஷடனல்மகுடாபிஷேகஙகொணடு
ஜகதலத்துளளோர்துதிபேசச்சோனவைதநத
தீதைபாரிதியேஅடியாவள
மேநிலையாம்நிதமவாழ்வரதாஉயர்
வேதாஅரிஅனைமேவுவினோதா
தாதாசுரர்முதலோர்துதிபாதா
பதுரனேசராசரங்களைததருமூலா
துதிசெய்யஇராஜசேகரன்றமிழ்க்கனுகூலா
சமுச்சுகுணசுந்தராங்கசுகிாதநய
விமலாவிபவவிங்கதயோகசிம்மிகுசய
கோதண்டதீசசகுருவேபகததரிருதய
போரானமலர்மருவே

இராமாயணஓரடிககிாதனை-முற்றிற்று

ஸ்ரீ

உதவிச்சிறப்பு

இருந்து - சிறந்தேறி,

அருணகிரிமுதலியார்பேரில்

—()—()—

தரு-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அருணகிரி வள்ளல்போலே இசை தாம் பெற்றார் இந்தப்புவிமேலே

அநுபல்லவி

தெருணமிகுத்திடு தீரன்சிறந்தேறினனுமதூரன்
அருணாசலகுலோத்த நாயன்-அற்புதம்சோவசீகரன்
ஆழிசூழுலகமெழுமதிக்க— உற்ற
வாழ்விலுலகுயாவிகுழுவறிலங்கப் பெற்ற-அருணகிரி

சரணங்கள்

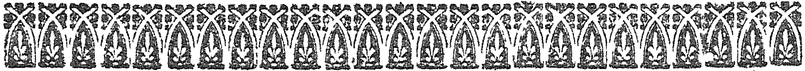
சண்மை அருணாசலப் பண்புறுகவிஞன்சொல்
திணைபெறுபாடல் கமழ்பெருகுபுவிமேல
தன்இதயத்துள் மதித்துப்-புலவர்கள்சொல்
நயமாக்க் சேர்த்து-இசைதாளங்கள்
முன்னிலும்பாங்கா அமைத்துநசரஸ்வதி
என்னுமஅசினிற் பதித்து-விளங்கச்செய்த
இக்கினுமநற்சுவையத்தகுமஅற்புதச்சொற்புகலவிற்பனமுற்றிடு
ராசன்மீதுமலர் வீசியசகந்தமாரன்-கொற்றவன
மாசிலாதமிழ்த் பூசிதமிகுமபேரன (அரு)

தேசமையும்செங்கோல்வி ல சமாட்டதும
ராசாக்களும்புகழ்ந்து பேசவும்பெரும்புருஷ
சிங்கம எனுமகெமபிரன்-குமோதிங்கோட்டில
தங்கிய விவகாரன-பலபாஷாபபிர
சங்கரன் ஓயயரன்-பலங்கொள்வது
ரங்கதள வில்வீரன்-நினைவிசிஷ்ட
அத்துவிதப்பரிசுத்தனவர்க்கு அனைக்கும்கொத்தமனத்தன்ஆனைத்து
கோடிபங்கனக சோதிமுடிபுனைதுயன்
வேதமும்துதிசெய்மாதனை நிலைநேயன் (அரு

கலத்தினில்உயர்ந்தனை வலத்தைஉற்றிமோசங்க
குலத்தில்அவதரித்து சுலட்சணமுற்றமிகு

உ

சதவகுண விலாயன்-முத்துபூபன்
தவததில உதிததபாலன்-மாதாமகிழ்வீ
சிததிரஇஙு கிதலோலன்-செல்வமநிறைந்த
நிதஙியமய களசீலன்-மனதிலனைறும்
கிரப்பயமஉறறசெற்சனமிககவியப்பின் உவைததுமதிககும்
நீடுமேருளன ாடுபுயசுநதர
கீடிலாதபுகழ் கூடியசுதநதரான்(அரு)

உதவிச்சிறப்பு

இருது-மணஞடி

வேஙகடசுபபராயபிள்ளைபேரில்

—※—

இயால்மெட்டு

தரு-பைரவி-ராகம்-அடதாளசாப்பு

பலலவி

இப்போதேஅழைத்துவாபோடிதேடிநீபோய்

ஒப்பில்லாதவீராசாமிசெய்த வபபயன்எல்லாரும்உருக்கோ
டிப்புவியில்வநததெனும் சுப்பராயமகிபனை(இப்)
ஆவலுடனபாடிவரும பாவலாக்கருணுஙகரனை
மாவலமைஉடையோனை கோவைசியசிகாமணியை(இப்)
நீடியபுகழ்சோஆயர் யாடிவளாகண்ணன்அடி
ாடிமலாசூடி இசை பாடியகுணகரனை(இப்)
ஓங்குபுகழகெவுனர்மெண்டு பாங்கியில்டிபடிமானேஜர்
வேஙகடாசலசெட்டியார்பாங்கனை இனநீஙகென்முன்னே(இப்)
முததமிழினல்உயாவு பெற்றபுலவோர்களிடர்
உற்றசமையததினிஅ டுததுசெய்சகாயனை(இப)
ஆரமஎறிகடலசூழும பாாஉளளோாபுகழுமளமு
மூரினிலவாழ்நதிடும்முலலைத் தாரனைஉதாரனை(இப்)
சென்னைபுரிமன்னிவளா நன்னயகவுண்டரண்டு
சென்னலஆபீஸ்தன்னிலமிகு உன்னதஉததியோகனை(இப்
மாபாவிகளைகொன்றேஇம் பூபாலனம்செயததே
யோலன்வுளநதநத கேயூரகுலமணிவமைய(இப்

உதவிசசிறப்பு

இருசு;

அக்கமமாள்பேட்டை

வேங்கடாசலசெட்டியார்பேரில்

—(-)*(-)—

தரு தோடி-ராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

செய்தார்புலவர்களுக்கேசகாயம் செயதுகவிபெறுதலஞாயம்

அநுபல்லவி

செய்யேஅனம்போர்அக்கம்மாளபேட்டைவாழ்
செயமுததுவேஙகடா சலசெட்டியாாகுமார
மெய்யேஉருககொண்டுவநததென்னவநத
வேங்கடாசலதீரா ஓஙகுபுகழ்கெமபீர
வீரா அரிவையா மனமகிழமாரர்
காரார்காமஉள் கனஞவதாரா(செ

சரணங்கள்

சீதமதிவதனன்ள தமில்சியங்கள
செயதசகாயம்தன்னை மதித்து-ணநதி
சிறந்தநூலில்அவன் இறநதும்இறவாமலே
செய்தானேபாயிரநதுள பதிநதுபின்னும
தீதில அருணகிரிநாதருககுபகாரம
செயதுமனமகிழத அதிததுபிரபுவுட
தேவமசாராயனுமமேவிததிருபபுகழில்
திகழ்த்திருககப்பெறறுன்பார கதித்துஞருமா
கோகிமெழிகளராக வீணைபோல்மொழியுமசீலா
குணசிகாமணியென எவருமபுகழுமமேலா
குணமில்பரமலோ பிபர்பிரதிகூலா
குணமஉடையபலவர் குலபரிபாலா(செ)
சஙகையில்லாமல்அநதகொஙகராபாமுன்செயத
காயததினுல்அழலழிவா நறுராவில்லிப்புத்தூ

சநதிரசூரியாஉள்ளஅளவும்தம்புகழ்நிறக
சயபாரதததிலபாடப் பெற்ருா-காரபோற்சொரியும
அங்கையுடையதிருவெண்ணெலூாசசடை-
யப்பமுதலியாரும கற்ருர்-கமபருககுமுன
அகமகிழநதிடவோசகாயம்செயகோராமா
யணததிலஎன்றைககுலை யுறருர்- ஆதலினுலே
மஙகளமஆமசெநதோன்றி மாலைமருவுமமாபா
வைசியகுலமஇலஙக வநதிடுநதிபா
மதுரமஒழுககமிருது மொழியகாபூபா
வருமஇரவலாமகிழ் அருளபிரதாபா (செ)

அழிவவேதஙகளஒதிநகிழ அறுதஙிடட பெரி
யாழவாருககோசகாயம் புரிநதுபலவாணடில்
அகன்றகீறைழஉளளளவுமசெலவஙமபியும
அமாநதிருககினருாபுகழ விரிநதுஎஙகுமநிறைந்த
வழுவிலமாயவன்பாலவாளவலியால்மநதிரதமொணட
மஙகையாகோனுககுமுன் பரிநதுச்சகாயம்
மகிழ்ச்செயதேபலலவராயணதிருமொழியில

வாழ்ததிருக்கின்ருன்கீபா தெரிநதுஇன்னமுமசொல்வேன்
ஒழிவிலலாமல்பல வோருக்களிநதுசொனம்
ஓஙகுகவிபெற்ருரே உலகிலபபிரபுககளமுனனம
உடலபொருளஎளளவையும நிலையிலைஇன்னம,
உறுதிஇதுவேவேறு துதியிலையினனம (செ

நவமன்மதனைப்போலஉருவம்இருநதென்செளபாககிய
நலமஇருநதென்என்றுளளம் வைத்தாய்-பாடும
நாவலமைஉடைய பாவலாககளிககதப்பா
நாமகீகாளவே மனனருனநதம உமருப். இநதப்

புவியில் [illegible] செய கவி [illegible] பெற்ரு [illegible] ளன் றல்
புகழியினு லும் [illegible] லோ சிததாயகீயும
புகழ்பெறஙகள ரனமமகிழ வுமசவிசயபெருமகளால
புக்கமுநமபோலககவி பெறருய இனிஒரு
தவிப்லல [illegible] னி [illegible] புவிமேல இருநதுமியான
தனகனககவலைதுவா கவமபுளுமேபாகிதவெதனன
சநநியினிலஉதயிசெய பபாசனிலஉன்னை
தெ [illegible] ழி [illegible] ளை [illegible] ஜியுமபுகழநதனைசசா)

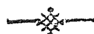

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

இக்கீர்த்தனைபாடிய

அருணாசலக்கவிராயரது சரித்திரம்

தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார் அருளிச்செய்த ராமாயணத்தைக்கற்றும் பிறர்க்குரைத்தும் நமக்கேழுதியும் சபைகளுக்கும் பிரசங்கித்தும் சீதாலட்சுமண பரதசத்துருக்க அனுமசமேத ஆகிய ஸ்ரீராமச்சந்திரசுவாமியின் இடத்திலபண்ணியபக்தி உபாசனையின் பலத்தினால் அதைக்கீர்த்தனரூபம் ஆகிய நாடகமாயப்பாடி யதினாலேயே மகானுபாவரும் பிரபலரும் ஆகி நாடகக்கவிகளில் சிறந்த இக்கவிராயர் பூர்வம் சைனத்தினின்றுபிரிந்து சைவத்திற்புக்க நீறுபூசி வேளாளமரபைச்சேர்ந்தவரும் தில்லையாடியில் ஒருகுடியும் ஆகிய நல்லதம்பியாபிள்ளையும் அவரது கற்புடையமனையாள் வள்ளியம்மையாரும் புரிந்த சஞ்சிதபுண்ணியத்தால் இருவருக்கு ஒருமைந்தையும் தாயும் ஆகும்படி சாலிவாகனசகம் ... ஆவதில் விஜயவருஷத்தில் அவர்களுக்கு ஒருசற்புத்திரர் ஆகவந்து உதித்தார்.

அவர்கள் தம்மரபின்வழக்கத்துக்கு இசைய இவரது ஐந்தாம்வயதின் ஐந்தாம்மாதத்தின் ஐந்தாந்தினத்தில் ஒருதமிழ்பள்ளியில் அவரை அமர்த்தினார்கள் இவர் தமதுபன்னிரண்டுக்கு உள்சாமானியக்கல்விகளை அதிககற்றார் அவ்வளவின் இவரை ஈன்றோரில் தாயார்முன்னும் தந்தையார்பின்னும் சிவலோகப்பிராப்தி ஆனார்கள்.

இவரது தமயன்கள் மூவரும் வாலிபர் ஆகையால் இவர்வாசிப்பின்விசாரணை மட்டிட்டாலும் ஆகூழ் இவருக்குத் துணைக்காரணம் ஆனதால இவர் அவ்விடத்திற்கு அருகே இராநின்ற தருமபுரத்துச் சைவாதீனத்தை அதிலசிலதம்பிரான்களின் வடுகுமகிரந்தமும் தமதுபத்தினெட்டுக்கு உள்ளே மிதமாகக்கற்றார்,

பின்னும் இவர் தமதுபதினெட்டு முதலவிசேஷகல்விகளைக்கற்கக்கருதி, அவ்வாதீனத்திலசிலவரில சைவாசாரத்திற்கு உரிநூல்கள்பலவும்; கிரந்தத்திலும் தமிழிலும் கற்றார் தமது இருபத்தைந்து வரைக்கும் அதின்மற்ற பலதமிழ்நூல்களிற் பயின்றார் அம்மடத்தில இவர்க்கு பலபாஷைகடமை ஆசான்கள்பலர் ஆகிலும் தமிழிலேமுக்கிய ஆசான் அம்பலவாணகவிராயர் என்றவர்

அக்காலத்தில இவரது கல்வி அறிவையும் புகழின் கூர்மையை யும் ... வையும் ... உன்னி ... ராசசந்நிதி ...

ணடு இவ ஆதீனததுததலைமையும பூணுவீா என்றும் இளைவிஞவிவிற்று
அதறகுஇவா விடைதநதார் சுவாமி ஸ்ரீராமாயணம சொலலுகின்றது தச
ரதசசக்ரவாத்தி முதல இல்லறமபூணடு பிறபாடு துறவறவுபூண இச்சித
தா அவரது திருக்குமாராமுதல இலலறமபூணடு பின்புமனததால முற்
றததுறவுபூணடிருநதாாமறறைமகாரிஷிகளுமஎபபோதும முன்னதோ
டுகூடிய பினனதையே பூணடிருநதாாகள என்று திருககுறளிலுமிவற்றை
யே நோககி அறபபாலின்முதறகண இலலறமும பினபுதுறவறமும நிறு
ததபபட்டன ஆகலால் அடியேனும இவவிதியையே கைககொளளநோக
குகின்றேனஎன்று அதறகுஅவாகூறறி அவவாறேசெயயுமஎனறு ஆசீாவ
திததது.

ஆகிலுமஇவா அப்போது தமது விவாககாரியத்தில பிரவேசிகக
இலலைஇவரது கருத்து விவாகமவிததியாநாசம எனகிற பழமொழியை
மறவாமலும தமிழககலவியைச் சாதிததலுக்கே ஒபபிககபபட்டுமே இரு
நதா யிவாபின்னதையே விடாதுமுயன்றாா

இவருக்குவயது முப்பதிலபிஷேகக்கட்டளை கருப்பூரில் தமதுயின
ததாரிலயிவாஒருகுமாரிக கனனிகையைமணநதப புணணியவதியோடு இ
லலையாகயிலையே வாழககையில் தமதுயில்லறததை நடததுதறகுத் து
ணைக்காரணமஆகிய பொருளகளை நாடுதற்காக ஓாகஞசுககடைதொழி
ல்செயதாா

அதினல் யிவருக்குமிகவும சாவகாசமநேரிட்டதால் அதுவளாயி
ல தாமகற்றதமிழ்நூல்களில ஸ்ரீவைஷ்ணவததிலும சைவததிலும் முன்
அவதரிதத தெயவப்புலவாகள ஆகிய பனனிருவராலும நால்வராலும்
தோன்றிய திவ்வியப்பிரபந்தங்களும வேதாகமபபொருளகளால்ஆகியத
மிழ்களஎன்றும் யிவ்விருமதங்களுக்கும் தமிழில முதல்நூல்களெனறும்
தமககுமுன்னோாகள் தாமே அமைததலால் அதுகளை ஒழிநது மறறதுக
ளில் உலகத்துக்கு உபகாரியும உபயோகியுமஆகி அருமையும பெருமை
யுமஉளள முககியமாசாரம் ஆனவைகளெவைகள என்று அதுநுட்பதத
ல உணாமாறறுயிடைக்காணப்புகுநதாா

அச்சோலையில் யிவர் கம்பநாட்டாழ்வா ருடைய ஸ்ரீராமாயணமும்
திருவளளுவநாயனருடைய திருககுறளும மற்றஎலலாததமிழநூலகளி
லும சிறியகூறிய தீஞ்சொறகளாலும செவவியமதுரமசோநத நறபொரு
ளகளாலும சிறநத அரியபெரிய அதிகசாரமஉள்ள நூலகளஆகநடுவுநிலை
மையிலநினறுகணடுகொணடாா மேலும தெயவபபுலமைகளை யுடை ய
மேற்படி யிருவராலும் தோனறிய யிவ்விரு நூலகள உளளும முதலாவ
வே மாகா ஆகிய [illegible] அர்த்தம உளள [illegible] ளும பின்னது

மனுமுதலிய தருமநூல் அர்த்தமுள்ள நீதிநூலென்று யிவற்றின் உண்மையைக்கண்டுகொண்டார்.

அதுதான் விசேஷமா யிவ்விருநூல்களிலும் வயிகையில் மதுரைச்சங்கப்புலவர்கள் துதித்த திருவள்ளுவமாலையில்.

வெண்பா

எப்பொருளும்யாரும் மியல்பின அறிவுச்
செப்பியவள்ளுவர்தாம செப்பவரும்-முப்பாற்கு
பாரதமசீராமகதைபழைய மனுப்பண்டைமறை
நோவனமற்றிலைநிகா

என்பது இராமாயணம குறளுக்கு உவமிக்கப்பட்டதை நோக்கினா அதிலயிவர்கண்டுகொண்டனா முன்னதிலசொல்லப்பட்ட யிராமசரித்திரங்களே பின்னதில நீதிகளபோலச் சொல்லப்பட்டன என்றும் ஆதலால் நீதிகள் குறளிலும அவற்றிற்கு இலக்கியங்கள் ஆகிய நடைகளோடு பகவத்குணானுபவமும் தோத்திரங்களும் பிராமாணமுழுதிலும் யிருக்கின்றனவென்றும யிதநிடச்சியானதாலயிருக்கிற வின்பத்தைப் பார்க்கிலும யிவ்விராமாயணத்தில அதிகமாகப்பயின்றும பாராயணத்தும அனேகரை ஓதுவித்தும சபைகளிற் பிரசங்கித்துமவந்தார்

யிவ்வாறிருக்கையில் யிவர்தமது தொழில் முறைமைபற்றி பொன் வெள்ளி கொள்ளும்பொருட்டு அக்காலத்தில் அவையமாகவிற்ற புதுவைக்குப்பயணங்கொண்டார் அதற்குச் சீர்காழியால் போகல்வேணும்மாகலின அவ்விடத்தில்வந்து தருமபுரத்து ஆதினத்தைச்சார்ந்த ஒருமடத்திலேதங்கினார்

அதற்கு அக்காலத்தில் கட்டளைத்தம்பிரான சிறப்பாரப்பிள்ளைஎன்ற ஓர்கார்காத்தவேளாளர் தருமபுரஆதீனத்தில் யிவருக்குச் சகலபாமயான ஒருபாவலாயிவர் அப்பண்டாரச்சந்நதி நியமனத்தால யில்லறம பூண்ட காலத்திலே அவரும அங்குற்றவலால துறவுபூண்டு யிதற்குக கட்டளைத்தம்பிரான்ஆகி அங்குவந்திருந்தார்

ஆகலால யிவ்விருவரும சந்தித்து தங்களில் இருந்தநெடுங் காலப் பிரிவினைப்பரிவு அகலத்தழுவி சிலநேரம குசலப்பிரசனம்பண்ணின பின்பு அவர்அம்மடத்து அலுவலின்பேரில் அங்குவந்ததின்மேலே அதின்முன்னே கட்டளைவருவாய்க்கு ஆகிலும்தாம அதிகம்கண்டதற்காகத்தாமே பாடின ஒருகட்டளைமாலையையிவருக்குக்காண்பித்து அதற்கு யிவரது ஒப்புகொண்டா சீர்காழிக்கு ஒருபள்ளுபாடப் பிலகைபோட்டேன் பதி சோலிகளால் அதைநிறைவேற்ற எனக்குச்சாவகாசம கிடைக்கயில்லை நீரே அதைமுடியும எப்பொழுதும யிவ்விடம்விட்டயலாதேயும என்று யில்லைபிரார்த்தித்தா அப்பள்ளின் [illegible]பாக்களென்று ஆகையி

வாகளில [ஒப்பித்தார் யின அறையை யிராத்திரிமறறைபபோபுதிலேயே அதைமூடித்துபபோடடாராம அனறுவிடியவிலலை அதையுமதாம அவசியமா யபபுதுவைவிட்டும போகவேணடியபயணசசெய்தியையும் அவருக்கு ஒபபிககுமபடி அதுகளை அவா அடியான்ஒருவன்வசமபணணி யிருவருககுப் பயணஞ்சொல்லிக்கொளளாமல தமதுகுறிப்பிடமபோயசசில நாளகள் அஙகையேதஙகி யிருநதாா,

அத்தம்பிரான் அன்றுவிடிநதபின்பு அப்பளளின் மூடியவைக்கண்டும் யிவரதுபயணச் சேதியைக்கேட்டும ஆசசரியபபட்டு யிவருககென்று பெரியவீடு ஒனறுசிதததமசெய்து யிவரது சமபததையிராபெயராலேசீகாழிககழைபபிதது புதுவைக்குசசென்றஉடனே யெஜமானுமயிவ்விடம வருவாாஎனறு அவாகளுககு தகிடஞ்செலவிகட்டுவித அவவீட்டில் அவாகளை கிரகபபிரவேசமபணணுவிததாா

இக்கவிராயரோ தமவூருக்காகத திரும்புஙகாலையில வழிவாட்டால் சீகாழிவநது அமமடததினமுன்போலஇறஙகிஞா் அஙகு இவரைககண்ட சிதமபரதம்பிரான் இவரோடு சமபாஷிக்கையில மூன்புதமமோடு எச்சரியாமல் இவர்புதுவைக்கு வழிகொண்டதைப்பற்றி இவரோடுசறறுநேரம சலிததபின்பு தாமஇவருக்கதஎன்று ஒருவீடுகெட்டினதும அதில் இவாகுடுமபமகுடியேறினதும இவரோடு மூன்னுடியெசசரியாமலஇவரும் உல வபபோகிறவாகளபோல்இவரைஇட்டுககொண்டு அநதப்புதுமையினில நுழைநதா் இவாதமது சமுசாரததைஅஙகுககணடு ஆச்சரியபபட்டு அவாகளாலேயே அவாகளவரலாறுதெரிநதுகொணடு அவாகளோடு அமமனையில குடிவாழககைசசெயதுகொண்டு சீகாழியிலதானே என்றென்றைககுமவீறறிருககுமபடி அததமபிரானால வேணடபபட்டுஅதுவே இருப்பிடங்கொணடாா ஆகலாலஇவாஅனறுதொடடுசீகாழி அருணாசலககவிராயாஎன்றுசொலலபபட்டாா

அக்காலததில் சீகாழிககு அடுத்தசட்குரபுரமஎன்கிற அகக்ிராரததிலிருநது வேஙகடராமையா கோதணட ராமையா எனற இருவா பிராமணாகள் சஙகீதவிததுவான்கள இவரிடததிலசிலலரைபபிரபந்தஙகளில பாடஙகேட்டபின தெயவப்புலமையைஉடையகமபநாட்டாழ்வாராலேசெயயபபட்டிருககிற ராமாயணததிலுமபாடமகேட்டுககொணடு வநதாாகள அவாகள இவரைபபாாதது கிதாாகள இஙகுஙுணாயிலதாஙகளசே

லாலும்புராணத்தாலும் நாடகத்தாலும்மற்றுங்கள்நாமதேயம் எங்கும் ருப
பெனறுபரவாமல இருககிறறதால அதையெஙகும பரவசசெயயததகக
முக்திபபிரதானமாகிய ஒருபிரபநததைதத தீாககஆலோசிததுநாஙகள
செயயததகககது

அபபால்இவா யோசிதது இதுமெயயே இனிநமககும உலகுககும் புக்திககும முக்திககும்சாதனமஆகிய ஒருகதையைபபறறி பாடுவோம அதுராமகதையே எனெனில்ராமமநதிரம பரபபிரமமததைககுறிககிற துதாரகபபிரமமநதிரம எனகிறதுகாயததிறகு ஒருசருககமஆகிய ஸ்ரீமந நாராயணன பிரமமாவுககுமபிரமமா பரமசிவனுககுமபரமசிவன பாாவ திககுமஉபதேசித்தது இரககமுத்தி எனகிறகாசியில யாவருககுமஅநதி யததிலேஉபதேசிககிறது அநநாலிலேபரபபிரமமததசாதனிலே அவதரி ககுமெனறு அதைககுறிககிறகாயததிரி (உச) அடசரஙகளையுடையயே மூகாணடஙகள ஆகியஎசுரவேத மேமூகாணடஙகளும (எசுத) கிரநதம ஆகியராமனைககுறிகிற புணணியகதாரூபமாகியமகாரிஷியும ஆகியவால மீகபகவானுலேஅவதரிததது இதுகாயததிரிசூததலால அனறேபிரமகத திமுதலான சகலமானபாதஙகளையுமபோககுகிறது அனறியும தெரிநத தோதெரியாதோதிருநதியோகுளறியோபகதியோ அபகதியாயோ நினை வோடோநினைவுதபபியோ அனவயததோடேஅனவயம இனறியோபொ ருள இணாவோடேஅதிஇனறியோராமாயெனற இரணடு அடசரஙகள் மாததிரமவரததககமராமரா இநதவரபபில இராமற்போசசுதேஇராமா இடியாமதயோ ராயாகாராமனு ஆமாசீராமாவெனறுஇபபோபபடடவ சனஙகளிலுமவாசகியஙகளிலும ஒவவொனறையே ஒவவொருவா தஙக ளஅநதியததில உசசரிததுமுகதிபெறறவா அநேகா இதைஉசசரிககை யிலராமாபாவஙகளைத திரடடிவெளிபபடுததுகிறதும அதுகள மறுபடி யுமஉளளேநுழையாமலவாயைமூடுகிறது இதினலஅனறே மூனனேயே பெரியோா களில்.

நமமாழவார்

நற்பார்இராமபிரானை அல்லாலமற்றுமகற்பரோ
புறபாமுதலாபபுல எறுமபாதிஒனறின்றியே
நறபால்அயோததியிலவாழமசராசரமமுறறவும
நற்பாலுககுஉயதனநானமுகனார்பெற்றநாடடுளே,

எனறுா்படிககில ராகவன்சரிததிரம கொடிககுள்போகுமே தரித திரம்எனறுபழமொழியுமஇருககிறமேலும சஙகாராமானுசமததுவா சாரியர்கள ஆகியதிரிமதஸ்தாபனாகளும் இராமகதையை நியமமாது

ட்டிலும்வெளியிலும்பாராயணித்தும்கேட்டும்கேட்பித்தும்இகபரசௌ
க்கியங்களை அடையவென்று தங்கள்சிஷ்யர்களுக்குநியமித்தார்கள் அவர்க
ளும்அப்படியேசெய்கிறார்களென்று இந்தப்பிரகாரம்இராமாயணத்தின்
பலமகத்துவங்களையும் தமதுகல்விநிறைந்தகருத்தில்இவர்தியானித்து இ
தைத்தாம்பாடத்தொடங்கித்தமதுகாலத்தை நற்பொழுதாய்ப் போக்கத்
தீர்மானித்தார். ஆகிலும்இவர்இதையென்னரூபமாய்ப்பாடத்தக்கது என்
றுமேலும்சிந்தித்து இதனைத்தெய்வப்புலமைஸ்ரீயுத்கம்பநாட்டாழ்
வார்திருவிருத்தங்களால்நிறைத்தார் பாலபாரதியார்திருச்சந்த விருத்
தங்களால்நிறைத்தார்பின்னும்பலரும்பலவால் நிறைத்தார்கள் ஆதலால்நா
ம்பெண்களும்பேதையரும் உணரத்தக்கவெளிப்படையும்வழக்குமுமா ஆ
கியசெந்தமிழ்ச்சொற்களாலேநாடகய ஆகிய கீர்த்தனரூபம்ஆக்கிநிறை
சக்கடவோமென்றுநிச்சயித்தார் சங்கீதநடைதெரிந்தமேற்படி இவர் ஆ
கியநமதுபிராமணர்சிஷ்யர்களையே இராகதாளங்களுக்கு உதவியாகக்கொ
ண்டு இக்கவிராயர் நினைவுஅங்கதராப்பாரதத்தில் தோன்றியநாலமுற்று
தல அடாவெளியே புறப்பட்டாவென்கிறகீர்த்தனையைஅதின் விருத்தத்
தோடுமுடித்துசிஷ்யர்களுக்குக்கொடுத்தார் அதற்கு இராகதாளமும் அ
மைத்துக்கொண்டவர்களாலும் அதை அவர்களிடத்திற்கற்றுக்கொண்ட
மற்றவர்களாலும் சிலநாட்களுக்குள்ளே அதுஅங்கெல்லாம் பரவினதை
க்கண்டு இராமாயணத்திற்கு கிரமமாகச்சிலவிஷயங்கள்யெடுத்துச்சிலவி
ஷயங்களையெடுத்துச்சிலகாலத்தில சுருக்கமாயநூறுகீர்த்தனைகள் அதிக
விருத்தத்தோடுமுடித்தார் அதுகளுக்குயெல்லாம் இராகதாளங்கள் அ
மைத்து அந்தப்பிராமணர்கள் சிலவென்றுசென்னபட்டணத்துக்குவந்
து அதுகளை அங்கேபாடிப்பரிசுபெற்று மறுபடியும்தங்கள் ஊருக்குத்தி
ரும்பிப்போய அதினால்தங்கள்கலியாணங்களையும் நிறைவேற்றிக்கொண்
டுதிரும்பி இக்கவிராயர் இடத்துக்குப்போய்நடந்தசெய்திகளை அவருக்கு
அறிவித்தார்கள்.

அதினால்இக்கவிராயர்பின்னும் ஐம்பதுகீர்த்தனைகளும் விருத்தங்
களும்பாடி முன்னதுகளோடு ஆதிஅந்தம்ஒழுங்குபெறக்கோர்த்து ஒருபி
ரகாரமாமுடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்துக்குப்போனார் அதைஅரங்கேற்
றபூர்வத்தில்கம்பநாட்டாழ்வார் தமதுஸ்ரீராமாயணத்தைஅரங்கேற்றி
யஸ்தலம் அதுவே ஆகையால் அப்பொழுது அக்கோவிலுற்றுறைக்காயார்
சொன்னார்கள் பூர்வத்தில கம்பநாட்டாழ்வார் தமதுஇராமாயணத்தை
பூர்வாசாரியார் ஆகிய ஸ்ரீமன்னாதமுனிகள் திருமுன்னாகப்பிராட்டியார்ச
ந்நிதானத்தில் பெருமாளும்யெழுந்தருளியிருக்க அரங்கேற்றினார் அச்
காலத்தில்பல தருமங்களில்பல அற்புதங்களை உலகத்தாருக்கு காண்பித்தார்

ஆகைதராமோகீர்த்தனைகள் ஆகப்பாடினபடியால் அந்தக்கதையிந்தப் பெருமாளெங்களுக்குப்பிரியமிருந்தால் இந்தநூல் அரங்கேற்றசமயத்திலேபோய் யென்றுஅதின்பேரிலஇந்தக்கவிராயர்தனியே ஓர்இடத்தில்இருந்துஒரு கீர்த்தனையாலஸ்ரீரங்கநாயகரைத்தோத்திரம்பண்ணினார் அதுஇது,

தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஏன்பள்ளிகொண்டீர் ஐயா ஸ்ரீரங்கநாதரே நீர்
ஏன்பள்ளிகொண்டீர் ஐயா

அனுபல்லவி

ஆம்பல்பூத்தசயபருவத மடுவிலே
அவதரித்தஇரண்டாற்று நடுவிலே-ஏன்

சரணங்கள்

கோசிகன்சொலகுறித்ததற்கோ அரக்கிகுலையில்அம்புதெரித்ததற்கோ
ஈசனவில்லைமுறித்த ததற்கோபரசுராமனஉரமபறித்ததற்கோ
மாசிலாதமிதிலேசனபெண்ணுடனே வழிநடந்தஇளைப்போ
தூசிலாதகுகன்ஓடத்திலேகங்கைத் துறைகடந்தஇளைப்போ
மீசுரஆம்சித்திரகூடசிகரக்கல் மிசைகிடந்தஇளைப்போ
காசினிமேலமாரீசனஓடிய கதிதொடர்ந்தஇளைப்போஓடிக
களைத்தோதேவியைத்தேடி இளைத்தோமரங்களேழும
தொளைத்தோகடலைக்கட்டிவளைத்தோ இலங்கையெனும
காவலமாநகரை இடித்தவருத்தமோ
ராவணாதிகளை, அடித்தவருத்தமோ(ஏன)

உ. மதுரையிலேவருமகளையோமுதலையாயமகனைத் தருமபெருங்களை யோ-எதிரெருதைப்பெருங்களையோகன்றையெடுத்த தெறிந்தபெருங்களை யோ புதுவைஆனமுலைஉண்டுபேயின் உயிர்போக்கிஅலுத்திரோ
அதிரஓடிவருமகுருவிவாயைரண் டாக்கிஅலுத்திரோ
துதிசெயஆயர்களைக்காக்கவேண்டிமலை தூக்கிஅலுத்திரோ
சதிசெயகாளிங்கனமணிமுடிதாக்கி அலுத்திரோமருதம
சாய்த்தோஆடுமாடுகளை மேய்த்தோசகடுருளைத்
தேய்த்தோதனுசனஉயிரைமாய்த்தோ அர்ச்சுனனுக்காச
சாரதியாகத்தேர் விடுத்தவருத்தமோ
போரிலேசக்கரம் எடுத்தவருத்தமோ(ஏன்)

படிதனிலமெத்தவயனானேஊமைப்பரமனவே அடுத்தோனே

அடியைக்கொள்வீர் என்னைத்தானே செய்பொன் அணி அரங்கப்பெருமா
ளே - தடம் உறைந்த கருமடந்தை சாபம் அது தடுத்தாட்சித்திரோ
விட ஓலம் உறுத்த கசசூரனுக்கொருக்கால் விடுத்தாட்சித்திரோ
கொடுமைகொண்டெழுந்த துரோபதைக்குத் துயில்கொடுத்தாட்சித்தி
ரோ - மடுவில் ஆனையை ஓடி முதலையை மடித்தாட்சித்திரோ
வாரும் கிருபைக்கண்ணாலே பாரும் மனக்கவலை
தீரும் நினைத்த தவம் சாரும் நாரும் எனசாமி
பட்சமேவும் மக லட்சுமியுடன் பெரும
பட்சம் ஆக என்னை ரட்சியும் எழுந்திரும் (வன)

இந்தக் கீர்த்தனைக்குப் பெருமாள் திருவுள்ளம் உகந்து இக்கவிராயருக்குச் சொப்பனத்தில் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்போல வந்து ஓய் ராமநாடகப்புலவா முற்காலத்தில் கம்பநாட்டாழ்வார் இராமாயணம் அரங்கேற்ற வருகையில் நம்சடகோபனைப் பாடினையோ என்று பெருமாள் கேட்க அவர் நம்மாழ்வாருக்கு ஒரு அந்தாதி பாடினபின்பு தான் அதை அரங்கேற்ற நியமித்தார் அவ்வாறே நீயும் உன்னுடைத்தில் நம்பெருமாள் பரிசனங்களைப் பாடில் உன்னூல் அரங்கேறும் அவ்வண்ணமே பெருமாள் கோவிற்றுறையாருக்கும் சொப்பனம் சாதித்தார் இவராலே அவனைப் பாடுவித்துக்கொண்டு இவரது இராமநாடகத்தை அரங்கேற்றும்படியாய் அப்படியே அன்று விடிந்தபின் இருதிறவரும் அச்சொப்பனங்களை ஒப்பிக்கொண்டவர்கள் ஆய இவர் இந்நாடகத்திற்குத் தோடையம் பாடத்தொடங்கி நம்பெருமாள் பரிசனங்கள் ஆகிய அனந்த கெருட விசுவசேனர் பஞ்சாயுதங்கள் ஆழ்வார் ஆசாரியர்கள் அனைவரையும் அதில் அமைத்தார் விநாயகரோ அச்கோவிற்பரிவாரத்தில் இருக்கின்ற ஒருவர்தாம் மேற்காப்பு விநாயகரோ சேனைமுதலியார் பரிவாரத்தில் ஒருவர் இவ்விதமா இந்நூல் சீரங்கத்தில் பூர்வத்தில் தெய்வப்புலமைக் கம்பநாட்டாழ்வார் தமது இராமாயணத்தை அரங்கேற்றிய கம்பர் திருமண்டபத்திலே அந்தப்பங்குனி அஸ்தநட்சத்திரத்திலே தானே திருவரங்கத்திருமுற்றத்து அடியார்கள் கோஷ்டியில் முதலே அரங்கேறினார் அச்கோவிலாரால் பலமரியாதைகளோடு பலபரிசுகளும் பெற்றார்.

அப்புறம் இக்கவிராயர் தஞ்சாவூர் சமஸ்தானாதிபதியாகிய துளசிமகாராசாவின் சபையில் இந்நாடகத்தை அரங்கேற்ற வந்தார் அங்கேயும் தஞ்சைக்கோட்டை சென்னப்பட்டணத்துக்கு வாய் ஆகிய மதாமலக்கின் தண்டினால் முற்றிகையிடப்பட்டிருந்தது அச்சமயபேதத்தால் புதுவைக்கரத்து ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையின் சபையில் இதை அரங்கேற்ற வந்தார் அவர் தமக்கும் மிகவும் இஷ்டர் ஆகிய துளசிமகாராசா இதைக்கேட்டு தாற்குமனதால் கேட்டால் கூடாதென்று இவருக்கு ஞைவெகுமதியும் செய்து மணவிழுத்து கிருஷ்ணமுதலியாருக்குத் தகவுரைப்பத்திரிகையோடு இவரைச்சென்னைபுரிக்கு அனுப்பினார் இவர் அவ்விடம் சேர்ந்து அவரு

க்கு ஒருசீட்டுக்கவிதை அந்தக்கவுனைபத்திரிகையோடெவிடுத்தார்.

அறுசீர்ஆசிரியவிருத்தம்

சித்திரக்கிரவல்லிபுத்திரக்கிரவல்லி தேவர்கள்வணங்குவல்லிதில்லைநாயகிவல்லி சிவகாமவல்லி இருதிருவிழிக்கருணையாலே, சத்தியவாசகன்என்றுபூமண்டலாதிபர்கள் தாமெங்கனும் துதிக்கும், சகலபாஷாநிபுணமனவிமுந்து கிருஷ்ணசதுரர்வாழ்கனாடாய, நத்துமலர்குவளைநாணமதியமேசெஞ்சாலி நானகருவிமழைமேகமே, நளினமான பருதிமேபிளளைநான அனனைநீஞானகவிஞானவழுகிகோனை, சுத்தமுள ராமாயணந்தனைக்கொண்டுவந்து சுமுகமதுபெறவருகிறேன்,சொற்பொருள் அறிந்தவருசொல்லுவேனகேட்கவே துணைஆகவேணுமேயே,

இதைஅங்கீகரித்தமுதலியார் இவரைத்தமஇடத்துக்கு அழைப்பித்துநக்கமரியாதைசெய்து இவர்கேள்விக்கு இசைந்தார் அப்பால்இவர் ஸ்ரீராமகதையை ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணத்தைப்பற்றி நாடகமாய் ஒன்று செய்கின்றேன் அதையுங்கூடவேதாங்கள்கேட்கனன்று ரப்போது அவர்இவரைக்கேட்டார் சிலகாலத்திற்குமுன இருவர் பிராமணர்கள் இராமநாடகமொன்றுகொண்டுவந்து இங்கேகீர்த்தித்தார்கள்அதுதானோஇது என்றுஇவர் அதுவும்நான்டாடினதுதான் அதுஒரு சங்கிரகம ஆதலால அதையேவிரிவாகப் பிறகும்பாடினேன என்றார்முதலியாரப்படியாகில் இரண்டுஏககாலத்திலேதானே நடக்கஎன்றார் ஆதலாலஅப்பால் இவர் தமதுநாடகத்தைப் பின்னும் பலதருக்களாலும்விருத்தங்களாலும் புதுக்கிவிரித்தார் முதலியார் சபையிலஇராமாயணமபிரசங்கம ஆரம்பித்தார்கூடவே அங்கங்கே இக்கீர்த்தனைகளையும் விருத்தங்களோடு அரங்கேற்றினார் ஆதலால ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகத்திலமுதலியாரால பலமேன்மைகளையும் பரிசுகளையும்பெற்றார் அதுகள் இக்கவியால அறியவரும்.

ஆசிரியவிருத்தம்

கனந்தந்தான்கனகாபிஷேகந்தந்தான்
  களங்கமிலலாககருப்பொருளைஅழைத்துத்தந்தான்
மனந்தந்தான்முடிசூட்டுமாலைதந்தான்
  வாணிசிங்காதனத்திருத்திவரிசைதந்தான்
இனந்தந்தான்ராமகதைஎவர்க்குந்தந்தான்
  எனைராமாயணக்கவிஞனெனப்போதந்தான்

ஞானந்தந்தான் மணலிமுத்துக்கிருஷ்ணப்பன்
அகந்தந்தான் இருமையிலுஞ்சுகந்தந்தானே

இப்படி முத்துக்கிருஷ்ணமுதலியார் சன்மானஞ்செய்யப்பெற்ற இக்கவிராயர் பின்பு புலிக்குப்பச்செட்டியார்குமாரர் ஆகிய தேப்பெருமாள் செட்டியாருக்கொரு சீட்டுக்கவி அனுப்பினார் அது இது

ஆசிரியவிருத்தம்

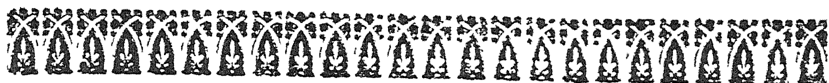
கனிகொண்ட பஞ்சலட்சணமும் ராமாயணக்கட்டலையும் உணர்ந்த
புலவர்கவிராசர் புகழ்கின்ற காழி அருணாசலக்கவிராயன் எழுதும் ஓலை
மணிகொண்டமார்பில் லிங்கப்பமகிபாலன் மகிழ்ந்தீன்ற சுதனவணிகாதிபனவ
ருசிரபடைத்த தேப்பெருமாள் மகிபன் இதைமனம் உவந்தினிது காண்க,
அணிகொண்ட தியாகேசர் வண்ணம் உரைசெய்ததும் அதற்கு வெகுமதி
செய்ததும் அது நமக்குபகாரம் ஆனதும் இப்புவியில் அறியாதபேருமு
ளரோ, பணிகொண்டராம கீர்த்தனையும் அப்படியே பரிந்து நீகேட்க
வேணும், பாரிலொராயிரம் பிறைகண்டு நீபொருள் படைத்துவாழ்ந்திடு
கமாதோ

அவர் அப்படியே அதைக்கேட்டு இவருக்கு கனிசமான பரிசோடு மரியாதைசெய்தார் பின்புமதார்மலகனவாட்டபோடு சமாதானப்பட்டிருந்த துளசிங்காராசாவையும் அப்பால் ஒரு பஞ்சரத்தின மூலமாய ஆனந்தரங்கப்பிள்ளையையும்பின்பு உடையார்பாளயத்துத்துரை ஆகிய உவரங்கப்புடையாரையும் பின்னும் சிலபாளயப்பட்டுத்துரைகளையும் இவர்கண்டு இதை அரங்கேற்றி பலபலவரிசைகளும் மெய்வரிசைகளும் அவர்களால்பெற்றார்

இவ்வித்ததால் இவர் ஈட்டியபொருள்களைக்கொண்டு தமகுடும்பத்தோடுகலந்தபின் சிலவருஷங்கள் இருந்து சீகாழியில் தானே விகாரி௵ ஆனிமீ வைகுண்டப்பிராப்தி ஆனார் இவர் சேஷத்திரசொத்துத்தாழவடம் தலையிலும் வெள்ளைவேட்டி அரையிலுமதரித்து சைவப் பண்டாரங்களைப்போல இருந்தாராம்

இவர் தமதுவிவாகத்தின் பின் தில்லையாடியில் ௰௨௵ வசித்து சீகாழியில் உ௰௵ வசித்தார் இவருக்குவயது ௬௰ இவர் தமது ௬௰ ஆம்வயதில் இக்கீர்த்தனைபாடியது இந்தப்பார்த்திபவருஷத்துக்கு இதுபாடி ௱௰௪௵ ஆகிறது அவர் வைகுண்டப்பிராப்தி ஆகி ௱௬வருடம் ஆகிறது

இவரது சரித்திரம் இவரது பேரும் இவர்குமாரர்கள் மூவரில் மூத்தவராகிய அம்பலவாணக்கவிராயருக்குப்புத்திரரும் இக்கீர்த்தனைக்குப்பிரசங்கியுமாகிய சுப்பராயக்கவிராயராலும் பின்னும் அனேகராலும் நான் கேள்விப்பட்டபடிக்கு எழுதப்பட்டன.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

அச்சடித்தவர் கருத்து;

இந்தக் கவிராயர் நிச்சயித்தபடி மகிமையுள்ள இந்த ராமாயண கீர்த்தனை ஆகிய புண்ணிய நூல் வெளிப்படை ஆன வழக்கச் சொற்களாலே செய்யப்பட்டிருந்தும் இடையிலே அவ்வளவு தெரியாத சிலர் கைகளிலே அகப்பட்டு முடியெழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் அங்கங்கே சரணங்களும் வரிகளும் மிகுந்தும் குறைந்தும் இராகதாளங்களும் பேதித்தும் சில விருத்தங்களும் சில புஸ்தகங்களிலே குறைந்தும் சிலவற்றிலே மிகுந்தும் இப்படிக்கும் பலவிதங்களிலும் பிழைபாடுகள் ஆய்விட்டது இதற்கு முக்கியகாரணங்கள் இத்தமிழ்ப்பாஷையின் கடையில அக்ஷரங்களைத் தொடர் எழுத்துகளாக எழுதுகின்ற சந்திவழக்கமும் அவ்வக்ஷரங்களைத் தொடர் எழுத்துகளாக எழுதுகின்ற சந்திவழக்கமும் அவ்வக்ஷரங்கள் இயல்பாலே மிகுதலும் குறைதலும் மாறுதலும் அல்லாமல் வலிய அதுகளை மிகுத்தலும் குறைத்தலும் மாறுதலும் செய்கிற விகார வழக்கமும் தாம் இச்சந்திகளும் விகாரங்களும் இன்ன இடங்களில் வேண்டத்தக்கதுகள் என்று கற்ற இலக்கணப்புலவர்களில் சிலர் இன்னமும் தெளியாமல் இருக்கிறார்கள்

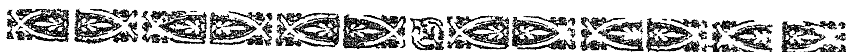
ஆகையால் இந்தப் புஸ்தகத்திலே வாசிப்போர்களையும் பொருள் கொள்பவர்களையும் நடுத்தும் மருட்டியும் பிழைகளுக்கு உள்ளாக்கும்படி சந்திகளையும் விகாரங்களையும் அவசியமாய் வேண்டத்தக்க இடங்களிலே கொண்டும் வேண்டத்தகாத இடங்களிலே விலக்கியும் கற்றவர்களுக்கே அன்றியும் மற்றவர்கள் ஆகிய பெண்களுக்கும் பேதையருக்கும் கூட்டி நாட்டியாய்ப் படிக்கவரவும் சொல்லும் பொருளும் அவர்களுக்கு விளங்கும்படியாகவும் சொற்களைப் பிரித்திருக்கிறோம் ஏனெனில் இந்நூல் படிக்கின்றவர்களில் இச்சந்தியும் விகாரமும் வேண்டத்தக்கவர்கள் மிகவும் சிலர் அதை வேண்டாதவர்கள் மிகவும் பலர் ஆதலால் பலருக்கு பயன்படுவதையே முக்கியமாக நாங்கள் வேண்டினோம் மேலும் எழுத்து நடை இல்லாதவர்களும் சங்கீதப் பயிற்சி இல்லாதவர்களும் கூட இதனைப் படிக்கையில் எந்தெந்த விருத்தத்தையும் எந்தெந்த கீர்த்தனையும் சற்றேறக்குறைய எழுத்து நடை அறிந்தும் [illegible] அறிந்தும் படியாய் அதுகள் தாமே அவர்களை நடத்திக்கொண்டு போகத்தக்கதாக அவைகள் பக்குவமான [illegible] கருத்தின்படி பிரிவினை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இதில்கீர்த்தனைகளும விருததஙகளும் நூறும்ஐம்பதும்ஆகக்கா லானுகூலபபடிபாடபபடட படியால அபபோதைபபோது எழுதிக கொண்டபுததஙகளில சிலவறறில கீரததனைகளும விருததஙகளுககு றைநது சிலவறறில அதுகளமிகுநதுபோயவிடடதுகள அவறறுள• சில பொருததும இலலாமலும ஆயவிட்டதுகள ஆதலால நாஙகளபலபுஸ தகஙகளைககொணடு பரிசோதிககையில பொருநதாமைகணட இடஙக ளில எழுததுகளையும சொறகளையும திருததினதுமாததிரமஅலலாமல தனிசசொறகளாசோததோம விருததஙகளை உனடததுபபொருநதினோ ம நூதனவிருததஙகளுமபாடிசேரததோம கீரததனைகளிலே குறைவை நிறைவு ஆககினதும அலலாமல நூதனகீரததனைகளும பாடிபபதிபபி ததோம இககவிராயராலே பாடபபடடதுகளாககாணுமலும கூறியு தையேகூறியது போலககளைடதும ஆகிய சில கீரததனைகளையுமவிருத தஙகளையும கழிததுவிடடோம

இநத இராமாயண கீரததனையிலே நாஙகள் திருநதியதுகளையும் கூடடியதுகளையும கழிததததுகளையும நாஙகள இருவரும ஒருவருககு ஒருவரோ அலலால பினனுமதகுநத சிலவிதவானகளசிலபுலவாகள •வி ராயமாாகள சிலசஙகீதவிததுவானகள சிலஇராமாயணப பிரசஙகிகசில கீரததனைபபிரசஙகிகள போதாமைககு வாமீகபபிரசஙகிகள ஸ்ரீமததம பராமாயணம யாவரோடும ஆலோசிததேசெயதோம இதுகளைபபாரக கிறவாகள பொறுமையைவிடடுபபாாவையிடநாஙகள பிராாததிககிறோ ம் ஏனெனிலபொறுமை உளளவாககுப பொருளுணமை தோனறுது எனறுபழமொழி இருககிறபடியால அபபடிசெயவாாகளாகில அவாக ஙகளுககுககொடுககும-வெகுமானமும பரிசும ஒருபசும ஒருசிரக கம பமும ஒருகாககமபமும இவையுமசெயயககோறுதவாகள அனேகாயி ருபபாாகள-

சஙகீதவரதயயஙகார்என்கிற இராமாயணகீர்த்தனைப் பிரசஙகிஆ னவா இதிலேநாஙகள இராகஙகளையும தாளஙகளையுமபரிசோதிததுநவ ரசஙகளில இன்னரசததுககுஇனனராகமேசரி இனனதாளம வேணும எனறுஆராயநதுபதிககையில அஙகுகூடஇருநது எஙகளுககுஉதவிப ணணினா

இதிலேஅஙகஙகேகீர்த்தனைகளுககு இராகஙகளும் தாளங களும் நாஙகள இனனது இனனதெனறுபோடடிருநதாலும இராகதாளஙகளு ககு அதுவேநிபநதனை அலல சுதுககியானவகையாணம தெரிநதமகா சஙகீதவிததுவானகள தஙகளவலலமைககுசததககபடி ஒரு இராகததை பலஇராகததிலும ஒருதாளததை பலதாளஙகளிலும பாடிக கொளள லாம.

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராம நாடகம்.

—*—

ஆக்கியோன் பெருமை.

கொச்சகக்கலிப்பா

கம்பஇராமாயணப்பாற கடலைஉண்டு
நம்பவரும்ராமநாடகமாம மாமழையை
அம்புவியில்க்காரு அருணாசலமேகம்
கும்புமஉயிரப்பயிர்கருப்பெய்தது வினைகொய்ததுவே.

மேல்க்காப்பு

வழிபடுகடவுள்வணக்கம்.

விநாயகாதோத்திரம்

நேரிசைவெண்பா

ஆனைமுகனே அரனார்திருமகனே
சேனையாகோனுகவளஞ்செயவோன்-ஞானமே
நாடகத்தைக்கொண்டஉன்றன் நல்லருளாலேராம
நாடகத்தைச்சொல்லுவேன் நான

க- தரு- இ-ம, சௌராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

விநாயகாசரணம் செயசெயவிநாயகாசரணம்

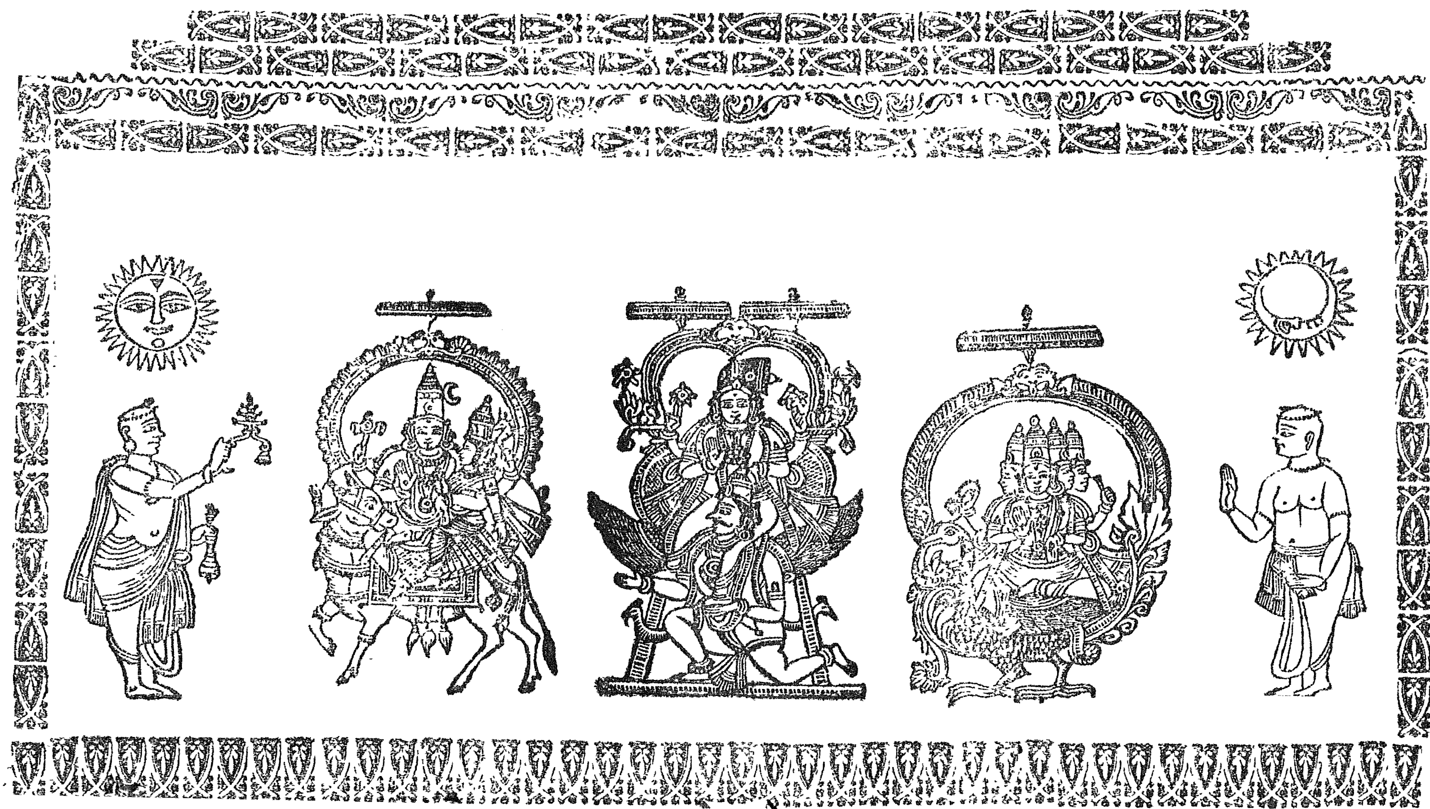
அனுபல்லவி

அநாதரட்சகனே கெசமுகனே ஐங்கரனே சிவசங்கரன்மகனே

சரணங்கள்

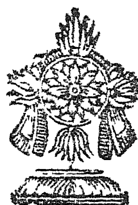
அன்பிலாத — பேயே
அறிவுவிளக்-வே — த்தனே
என்குலதெய்வம — நீயே-இந்த
ராமநாடகத்துக — ஞெ் கிரகிப்பாயே(விநாய)
வானவாபணி — வோனே-நல்ல
வாக்குக்குத்தந்தருள் — சீமானே
நான உனதடி — யேனே-ராம
நாடகத்துக்கருளபுரிநீ — தானே(விநாய)
உணமைஞானம — கோணும்-உனபின
உதவியாலேநல்லபுத்திகள — பூணும
நனைஎய்திடும — சானும-ராம
நாடகத்தைச்சொல்நீ — முன்னிற்க வேணும்(விநாய)

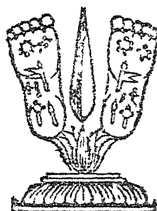
4

இராமநாடகம்

பாயிரம்.

உள்ளுறைப்பு

ஏறுபடைக்கடவுளை

அனுமார்தோத்திரம்

நேரிசைவெண்பா

கோதண்டதீட்சாகுருராமநாடகத்தைத்
தீதண்டாவாறடியேன் செப்பவே போதமுடன்
மாருதியே அஞ்சனையாள் மைந்தனே சூறைக்கொண்ட
வாருதியோர் நீ துணையாவாய்,

உ-தரு-கலியாணிராகம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

துணைவந்தருள்புரிகுவாய் அனுமந்தா
துணைவந்தருள்புரிகுவாய்

அநுபல்லவி

துணைவந்தருள்புரிகுவாய்கல்லு சொல்லப்பொருள் துடுளை
இணையொன்றிலாதமல்ல ராமநாடகஞ்சொல்ல (து)

* இந்தப்பல்லவியை இரட்டித்துப்பாடும்போது அனுமந்தாவெனகி
நாலகுப்பிரதியாக என்றனக்குறா என்றுமனைக்கருப்பக்கமென்றுபசொ
ல்லிப்பிடிக்கலாம்

சரணங்கள்

௧ துஷ்டவாலிதோழமையை விண்டானே-விண்டு
சுக்ரீவன்தோழமையைக் கொண்டானே-வெகு
இஷ்டமாராகவனைப்போய்க் கண்டானே-அவன
செப்பியசொல்அமிர்தத்தை உண்டானே-சுக்ரீவன்
கஷ்டமும அரசிழந்த
நஷ்டமும அவனிருப்பும்
கட்டமாகச்சொன்னமாருதி
இஷ்டகருணைவாருதி

துணை

௨ அட்டதிக்கில்தென்றிசை உகந்தோனே சீதைக்காய்
அரியபிலத்தினுள்ப் புகுந்தோனே-அப்போது
பொட்டெனப்பூமியினைப் பிளந்தோனே-உயிரைத்
போகவேமிகமனம தளர்ந்தோனே-சம்பாதி
எட்டவேயிருந்துமெள்ள
கிட்டவேவர அவர்கூப
பட்டதைச்சொல்லும் தூயனே
முட்டிலா ஆஞ்சநேயனே

துணை

௩. உக்கிரமவிஸ்வசொரூபம் எடுத்தோனே-மகேந்திர
துதைந்துகடலைத்தாண்டி விடுத்தோனே-பொல்லாத
அக்கிரமலங்கிணியைக்கிழப் படுத்தோனே-நறநிரு
ஆழியைத்தேவிகையினிற் கொடுத்தோனே-ஆறுபோல்
மிக்கவேரத்தங்களவாயால்
கக்கவேராட்சதரெல்லாம்
மக்கவேசெய்யுமருத்திரனே
முக்கியமாமவாயுபுத்திரனே

துணை

௪ தேவிசூடாமணிகையில்த தரித்தோனே-சொன்ன
சேதிகளையெல்லாம அதற்கி கரித்தோனே-படு
பாவிராவணனிலங்கையை எரித்தோனே-ராமனை
பக்கல்வந்துற்றசேதிகள் விரித்தோனே-இந்த
பூவுலகத்தோருந்தேவர்
சோவுமுனிவர்களுமப
ராசிபசிரஞ்சீவியே
மேவியனைதாவியே

துணை

௫. அருமையர்யசஞ்சீவிமலையை ஏற்றானே - பிரம்ம
அஸ்திரவேதைகள்எல்லாம் தீர்த்தோனே - சீதையை
உரிமையாய் ராகவன்பக்கம சேர்த்தோனே - பரதன்
உயிரைவிடுமுன்னமேபோய்க காத்தோனே - தவத்தில
பெருமையாமுனிவிருந்தினில்
தருமராமனோடிருந்தின
ஒருமையாசஞ்சீவிராயனே
பிரமபட்டம்பெறும்உபாயனே

துணை

பெருமாளதோத்திரம்,

விருத்தம்

அண்டர்தந்துயரந்தீர அயோத்திமாநகரில்வந்து
தண்டகாரணியமசென்று சமுத்திரமணையாயக்கட்டிக்
கொண்டுராவணனைமாட்டிக் கோதண்டமகையில்யேந்தும
புண்டரீகாட்சிராமன் பொன்னடிகமலம்போற்றி

௩, தரு, சௌராஷ்டிராகம, திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரம அருள்வாய், ஸ்ரீராமச்சந்திரா
எனக்கும்இருபதம்நினைக்கவரம் அருள்வாய்

அநுபல்லவி

௧, எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரம்அருள்
இனிதசரதன்தனக்குமகன்எனும்
மனத்தினுடன்அவதரித்துமுனிவரன்
மகத்தில்அரக்கியைவதைத்த அரசே (எனக்கு)

சரணங்கள்,

௨, நடக்கயிலேஅகலிகைக்குக்கிருபைசெய்து
நடத்திசனகன்வில்லொடித்துசசீதையை
பிடித்துபரசுராமனுக்குமமதையாய்
பிரித்துநகரில்வந்திருக்கும் அய்யனே (எனக்கு)

௩, தறிக்கும்முடிவரதனுக்குதவிநதி
தடத்திலகுகனுடன்அடுத்துசித்திரகூட
வனைக்குஜனகியோடிருக்கத்துணையினம்
வணக்கமசெய்யமகிழ்குணசமுத்திரமே (எனக்கு)

௪, துடித்தபாதனுமஞடுக்கமுதன்வந்த
தொடுத்தமிதியடிதொடுத்தரசுசெய
வடகனில் அவனையும்விடுத்தாங்குவிலே
வனத்திலவருமவிராதனைக்கொன்றவனே (எனக்கு)

௫, விடுக்கறிபசடாவுக்குறவுசொலி
விடுத்துககொண்டுபஞ்சவடிககுச்சென்றவுடன்
அடுத்துசூர்ப்பனகிகொடுத்ததுகரதூ
ஷணத்திரிசிராமுடிதுணித்தராகவா (எனக்கு)

௬, தனித்துவருமாரீசனைக்கொன்ருெருகவந்
தனுககருளிஅனுமனைககொணடொருசுகரீ
வனுக்குதவிவாலிதனைப்பொருதிவா
னரமபடையை ஆதரித்ததுரையே (எனக்கு)

௭, இருககுமஅனுமன்வந்துரைக்கநிசிசார்
இருககைஅறிந்தபினஎரித்தகடலிலே
பெருககஅணைசெய்துவருக்கமவருக்கமா
பெலத்தஅரக்கரைத்தொலைத்ததெய்வமே (எனக்கு)

௮, கொடியஇந்திரசித்தன்பிரகஸ்தன்முதலாகக
கொளளுமூலபலவெள்ளம்அரக்காதம
முடியுமகும்பகானன்முடியுமராவணம்
முடியுமபொடியாகவிடுபுங்கவனே (எனக்கு)

௯, நினைத்தபடிவிபீஷணர்க்கரசுபெற
நிறுத்திஒருபுஷ்பகத்தில்ஏறிவந்து
தனத்தில்உயர்தரும்அயோத்தியிலேசிமா
தனத்திருக்கும்ரகுகுலக்குமரனே (எனக்கு)

—✻—

அப்சாரட்சபை

விருத்தம்

கனமானவால்மீகர்சுலோகஞ்செய்ய
கமபரும்ராமாயணத்தைக்கவியாய்ச்செய்தார்
உனதாசையாலேநாடகமாயசசெயதேன்
உளறினுலஎன்னபலன்உணடாமஎன்ருல்

முனிவரவர்சொல்லியராமமந்திரத்தை
மூவருமலறியராமமந்திரத்தை
வனவேடன்மராமராஎன்றேமுதறி
வழிகண்டான் அதுகொண்டேமொழிகின்றேனே

இதரு-சாவேறி, அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஐயனேரகுராமனேஎன்சொல்-அபசாரம்
உபசாரமஆக்கிக்கொள்வாயே

அநுபல்லவி

கையில்ஆயுதகான்யேதேதுசொன்னாலும்
காக்ககடனஎனபிழைமைநீக்கக்கடன்உபாயம (ஐயனே)

சரணங்கள்

க. உள்ளத்தனேயும் குற்றம்
இல்லாதசுப சத்தம்
தெள்ளதெளியேன் மொததம்
செய்தேன்இதோ சுத்தம்
வெள்ளைகவி என்றும்-இதுசின்னப்
பிள்ளைக்கவி என்றும-சொல்வதலலால்
விள்ளத் தகுமோ-பழுதுகள
உளளத் தகுமோ-சாமிநீ
தளளத தகுமோ-திருவுளம்
கொள்ளத் தகுமோ-அறிகிலேன்

ஐயனே

உ. நற்பொருள் நீகமும்
நவரச வேதமும்
வைப்புள்ள சீதமும்
வணண விநோதமும்
ஒபபுத தெரிவேனோ-அதிலஉள்ள
தப்புத்தெ தரிவேனோ-இலக்கணச்
சொற்பிற் கறியேன உன்புகழ்
கற்பிக் கறியேன்-சொல்லிக்
மெய்ப்பிக கறியேன்-சாமி
ஒப்பிக் கறியேன்-எங்கள்

ஐயனே

௩. உத்தமமுனி மூன்னும்
உரைக்ககம்பர் சொன்ன

நற்றமிழுன்னைச் — சின்ன
நாடகமாக — தென்ன
வைத்திப்படி — கண்டேன்-பெரியோர்முன்
புத்திப்பிழை — கொண்டேன்-என்சாமீ
பித்துச்சொல — வைப்போலே
சத்திக்க — ஒருக்காலே
நத்திச்சொல்லும — னமேலே

ஐயனே

—()—()—

நூற்பெருமை

விருத்தம்

சத்திரபெருமராமனாதைசதகோடிப்பிரபந்தமஆகும்
அதிலொா அட்சரமசொன்னலும அருவினைபோகுமஎன்றே
விதியினுலமுனிவால்மீகாவிளங்கியஉறுதிகொண்டு
மதியினுல்அறிந்தமாத்திரமவகுத்துநாடகஞ்சொலவேனே

௫-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடை-தாளம்

பல்லவி

மகத்துவம்உள்ளகதைராமகதை இதுவேகேட்கவேணும் முனிவருக்கும்
பலமனிதருக்கும இதுபொதுவே

அநுபல்லவி

மிருத்தமிருத்தபுராணம் — சொலலுங்கதை
விருமபுமோமறுகாளச் — சொன்னலதை
அகத்தில்ஆநந்தம்தருமே — இதுசொலல
அடிக்கடிசொல்லினும — வெறுக்குமோகலல (மக)

சரணங்கள்

௧ சேர்க்கும்பொருளகளிலஎன்ன இணைசெவிக்குமபொருள் இது மாத்திரம்

செபமுமஇதுபெருந்தவமும இதுஎனறுதெளிவதே நல்லசூத்திரம பாராக்குள இதைஅறியாககெல்லாமபிறநதெடுத்த உடமபவமாத்திரம பத்தியாக இதநறறவாக்குபமலிபபதுபரமபதட்சேத்திரம

தீர்க்கமாஇதைக் — கேட்கின்றோர்பெரும
திருமணியில்வந் — வாரேதேவரும
வாக்குமஇதி-ந் குணமும் — யாக்குசசொல்லவரும
இகபரவொளிக்ச் — சகலமுநதரும

மகத்துவம

௨. தருமராசன்கைநேருமபோதினில ஒருமையா அதைத்தசெகுர
சற்றேயடிசகிினும புத்திரபாக்கியமும் சகலபாககியமுமஅடுக்குமே
பெருகுமவக்கிரகமெளகா தசப்பலிலைப்பிரியமுடன்வந்து கொடுக்கும
பேயுமபூ முயநோயுமசூனியமுமபிணிசெய்யாதபடி விடுக்குமே

மரணஜெனனவி யாதிதனககினமை
வருநதுவாரவருநதாத மடிதின்ன
அரியாமருநதிது ஆமளன்றேமுன்னம
ஆதிசிவன்உமை காதிலேசொன்ன

மகததுவம்

௩. சீமைதனிற்சங்கைடமுளமுதற்பெருந திவயதெயவநதிஸநானமும
சேனைமாரிலமயானைமுதலஆகச் செயயுமபலபலதானமும
ஆமிதாலயெனறுசெறுகின்றவே தாநதமமுலலைகலைகளைமும
அதுவுமஅலலாமல்எது வினைநதாலும உதவுமஅநதநிதானமும

சாமிநாரத முனிவன்சொலலிலைவதத
சரிததிரமவாலமீகா உரைததபடிகொற
ராமன்அவதாரமஆம் முனனேமெத்த
நயம்கொண்டா திகாவியமளன்றேமெத்த

மகத்துவம

அவையடக்கமவிருத்தம்

முத்துமுதல்விலையெல்லாமணிகளபெற்ற
முதியகடல்ஆடுகினறோஅதிலேயெழு
சறறுமஉதவாதபணியாமபருககை
கான்போடக்களிபபானசமுத்திரம்போலக்
கர்ததன்எனும்ராமச்சநதிரன்கதையைகேட்கும்
காதிலேநாடகமாஅதனைசசொல்லிக்
குற்றம்மிகச்செயதாலுங்குணமாககொண்டு
கூட்டுவீரெனகவிபாராட்டுவீரே

இதுவும அது

அரன்முடிமேல்கங்கைபகீரதன்கொணாநதே
அநநாளசெயதாப்பணமபோலஇநநாள இநத
நரரும்அநதககஙகைபிலேதாபபணததை
நடத்திமுததியெறுகின்றார்அதுபோல கிப்
பிரமன்முகததினில்வநதராமகதை
பெருமுனிவாலமீகிசொல்லககமபாசொன்னார்
விரவுதமிழ்பபாகததாலேநானுமசொனனேன்
மேல்கொளவீரஎன்பிழைதீரததாட்கொளவீரே

கூ-தரு-இ-ம-மததியமாவதி-ஆதிதாளம

பலலவி

பிழைபொறுககவேணும-பெரியோரே பிழைதாக்குறைகணும

அநுபல்லவி

மழைநிறைத்தராம — சாமிகதையின்
வகையென்றறிந்தும்அறி — யாமலுமநான்சொன்ன (பிழை)

சரணங்கள்

௧. ஆதியிலபிரம்மதேவர்நூறுகோடிவிஸதாரம்
  ஆசிரியமனன்றிதனை — பதித்தாரோ
வேதமில்இருபததுநாலாயிரமஆகப்
  பிறகுவாலமீகசொலலி — விதித்தாரோ
போதாயணாமுதல்மாதவா இக்கதையை
  புனைநதுவடமொழியால் — துதித்தாரோ
ஓதியகமபநீராயிரமகவிஆக
  உரைசெயதுதமிழிலே — பதித்தார்
 காதலால்இவர்செய்ய — நான்அதுக்கிம்பாலே
 கருடன்பறககவொரு — கொசுவும்பறநதாபபோலே
 ஈதொருநாடகமா — ஒதினேன்புவிமேலே
 எட்டும்ரெண்டுந்தெரியா — ஏழைநான்ஆகையாலே(பிழை)

௨. வாவியபெருவெள்ளம்பாயும்கடலிலே
  வாய்ககாலுமபாயும்அல்லோ — நில்லாமல்
யாவருமகற்றோர்சொல்லைகேட்கிறநீஙகளும்
  என்சொல்லுமகேளுமதடை — இல்லாமல்
கேவலம்நான்இதைபாகவதாபடிககும
  சீதததனையால்சொனனேன் — அல்லாமல்
 தேவதேவன்ராமன்பேரே — உறறது
 தேடிஅநதபபோ இநதநாடகததில் — வைததது
 பூவோடேகூடியநாருமமணம — பெறறது
 போலேவிளஙகுமஅதிலேசொன்னேன் — கறறது(பிழை)

௩. திருத்தும்நாராயணநமசிவாயஎன்று
  செபிககும்மநதிரமஇரண்டும — மெய்தானே
உரைககுமமநதிரமஇரணடிலஇரண்டாம்எழுத்திரண்டும
  ஒருராமன்ஆகிவநத — பெருமானே
அருளசசெய்தககதைஇலககணமஆகசசொலல
  அறிவேனேசின்னம — சிறியேன்
தப்பியபாலையுமசோறறையும்குழநதைகள
  பாசசிசோசசியென்னும — பாடினேனே

பொருத்தம்இல்லாச்சொல்லால்உரை செய்தாலுமதனைப்
போமேஉங்களால்ஆமேதிருத்திக் கொள்ள
ஆசைச்சொல்கொண்டபலமறிறைல் யெள்ளமெள்ள
அசைச்சொல்லுமமுழுச்சொல்லுமஆசையால்இதில்உள்ள (பி)

மங்களம்

விருத்தம்

மூவருக்குமவேவிபாக்குமதேவரோடு
முனிவருக்குமமுன்னிந்தக்கதையைச்சொன்ன
நாவருக்குமதசரதனுக்குமதேவிமாருக்கும்
நற்றம்பிமாருக்குமசீதையோடு
ஆவருக்குமகோவருக்குமஅனுமான்மற்றோர்
ஆழ்வார்கள்ஆரியாஜம்படைஅனந்தன்
யாவருக்குமஇதைபடிப்போர்க்கெல்லாம்
வளமசொல்வேன்ராகவன்மங்களமசொல்வேன்

௭-தரு-இ-ம். அசாவேரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு ஜெயமங்கலம்-நல்
திவ்யமுகசந்திரனுக்கு சுபமங்களம

அனுபல்லவி

மாராபிராமனிக்கு மன்னுபரந்தாமனுக்கு
ஈராறுநாமனுக்கு ரவிகுலசோமனுக்கு (ஸ்ரீராம

சரணங்கள்

௧. கொண்டல்மணிவண்ணனுக்கு கண்ணனுக்குமங்களம்
கோசலைகுமாரனுக்கும வீரனுக்குமங்களம
புண்டரீகத்தாளனுக்கு பூச்சக்கிரஆளனுக்கு
தண்டுளபத்தாளனுக்கு சானகிமணாளனுக்கு (ஸ்ரீராம)
௨. கோவைமணிமாபனுக்கு மங்களம
கோதண்டகையனுக்குமெய்யனுக்கு மங்களம
தாவுகுணசீலனுக்கு சத்தியவிலாசனுக்கு
மூவாஅனுகூலனுக்கு தசரதன்பாலனுக்கு (ஸ்ரீரா)
௩. பகிரண்டநாதனுக்கு வேதனுக்குமங்களம
பரத்துளஅனபனுக்கு முன்பனுக்குமங்களம
சகலஉலலாசனுக்கு தருமநந்தகாசனுக்கு
அகிலவிலாசனுக்கு அயோத்தியாவேலனுக்கு (ஸ்ரீரா)

பாயிரம்-முற்றிற்று

கொச் கம-க-வெண்பா-உ-விருத்தம்-௬-ஆக-தருக்கள்-௭

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

முதலாவது

பாலகாண்டம்.

—*—

கடவுள்வணக்கம்

விருத்தம்

ஆதியாய்நடுவாகிமுடிவுமஆகி
அண்டபகிரண்டமுமஆய்அனைத்தும்ஆகிப்
போதினைஆலினைவெளிப்பொருப்பைவிடும்
புகழ்பொறைகளதருமஎல்லாமபொலிந்துநல்ல
நீர்சேர்அயோத்தியிலவாழ்தசரதேந்திரன்
நெடியமாதவத்தினிலவந்துதித்தஎங்கள்
சோதியாகியராமனாடகத்தைச
சுயஞ்சொல்வான்மகிழ்ந்துதோடயஞ்சொல்வேனே

க-தரு-நாட்டைராகம்-சம்பைதாளம்

சரணங்கள்

க. எவரும்வணங்கியரகுராமன்எதுவும்நினைந்தததருமராமன்
ரவிகுலதிலகதாசெயராமனாடகத்தைசொல்லவே-ஆ-ஆ
கவளநெடுங்கரகலகரமிகலதிரியமபசம்உளசாமி
பவனிவருகெசமுகசாமிபாதபத்மந்துணையே-செயசெய

உ. துணிஉளபுகபலராவணேசிரன்முடிபொடிமோதுமால
அணிபெறுதசரதராமநாடகமதுனைசெயமே-ஆ-ஆ
திணிதருபுபமஇருநாலுசோதிசைமுகன்இறையுறுநாவில்
வாழ்மணமிகுசரஸ்வதிபாததாமரைஎன்துணையே-செய-செய

ந. கோணுடிவானவாதேடவொருகோசலையாளவிளையாடவரு
ஞானகிருபாகரராமகதைநாடகமாசொல்லவே-ஆ-ஆ
வானவன்ஆம்மணவாளமுனிமாருதிநீகருடாதிபதி
சேனையாசோனுடனேபதின்மாசேவடிகள்துணையே-செய-செய

ச. வாசவன்மாசுரரொடுலோகாந்திரவாசிகள்பூசுரர்இவர்ஏகாந்த
பூசிக்ராகவனிடஆசாயந்தபுகழதுணைசெயவே-ஆ-ஆ
காசினிமீதினிலமிகுமூடாந்தகாரமதோடவேவருவேதாந்த
தேசிகதாமரைமலரோபெறைதிருவடிகளதுணையே-செய-ராசரு

௫, திருமகள்சானகிசேருமவாமன்செயமொடுகோசலம்வாழுமமேமன்
கருமணியேநிகா ஆகுமராமன்கதையத்துணைசெயவே-ஆ-ஆ
குருகையிலமேவியகாரியமாறாகுணநிதி ஆகியபூஷிபககாரா
மறுளாயதேசிகாமசிலாதமலா அடிகளதுணையே-செய-செய
மைககடல்வாயவிண்டுபொங்கவேலைததொருபாணமதுரந்தமால்
விக்கிரமராமன்பிரபந்தமஆமவிதைதையதுசொல்லவே-ஆ-ஆ
பககுலம்ஆமஅன்புகொண்டுவாழ்பததனாஆளுப திறங்களசோ
சக்கரகோதண்டமதண்டமவாளசங்கமஇலங்குறதுணையேசெயசெய

ஆரசியல

கட்டியக்காரன் வசனம்

அகோராசாதிராசன மகாகெம்பிரராச
ராசசுரமேசுரன தேசநாமீதிரன
ராசமார்த்தாண்டன் ரணரங்ககோதண்டன
ராசகெமபீரன நேசகமபீரன்
பாஸ்தரகுகுலதீரன் சிலாக்கியமுளவீரன்
புத்தியிலபிரகஸபதி வித்தையிலசரஸவதி
நயகுணசீலன்பயசனபாலன
நலலாககுமிததுரு பொலலாக்குசசத்துரு
சுகிர்தகுணநேசனதசரதமகாராசன
மனுநீதிகோணாமல சனமேவதைதோணாமல்
ஆறில்ஒருகடமைகொண்டு மாறுபடுபகைவென்று
திங்களமும்மாரிபெய்யயஎங்குமமுபபோகஞ்செயயு
செங்கோல்முகமசாயாமல வெங்கோலமுகமபாயாமல்

அறுபதிஞபிரமவருஷம பசுவும புலியும ஒருதுறையில் நீரஉண்ணரா
ச்சியபரிபாலனமபண்ணிககீர்த்தியைசசெயலலுகிறமாககம (உ

விருத்தம்

மகாராசன் அசமகாராசன்என்ற
மகாராசன்மிகுசூரியவங்கிசராசன்
சுகராசனசௌசலைநாயகிகைகேகி
சுமித்திரைஆமதேவியகைதொட்டராசன்
மிகராசாபணிந்திடஇந்திரனைகாத்த
விசயதசரதராசனஅயோததிவாழும
செகராசனஒருவன்மனுநீதியாலே
தேசமெல்லாமஒருகுடைககீழசசெய்தாண்டானே

பாலகாண்டம்

உ. தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

ராசராசர்க்குமராசன் தசரதராசன் இருந்தானே,

அநுபல்லவி

தேசதிலகன் அயோத்திநகர்க்கொரு
திலகனாரவிகுல திலகனாகவே (ராச)

சரணங்கள்

௧. மந்திரதந்திரமும்நித்தியநைமித்தமும்
மகங்களுமதினம் செழிக்கவே
வன்புலியெட்டிபசுவுமொருதுறைநீர்
உண்டுகொண்டுபயம் ஒழிக்கவே
இந்திரபட்டமுமகுபேரதனங்களும்
உலகமசிறிதென்று பழிக்கவே
எங்கெங்குமமுபபோகம்விளையவே
திங்கள்தோறும்மும்மாரி செழிக்கவே (ரா)

௨. நாலுவர்ணாசிரமங்களுமசொன்ன
நடைபுரண்டு பாயாமலே
நரர்களுமவேறுள்ளஉயிர்களும்வயதின்
நடுவிலே தேயாமலே
கோலம்ஆகியமிருகமும்பறவையும்
குறிகடந்து மேயாமலே
குறியிலஆறிரஒருகடமைகொண்டுசெங்
கோலினமுகம சாயாமலே (ராச)

௩. மறுமங்கையருக்கும்மறுமன்னவருக்கும்
மாரபுமமுதகும கோடாமலே
வளருமஅஷ்டலட்சுமியுமகனஅர
மனைவிட்டடியை எடாமலே
அறுபதாயிரமவருஷமும்ஏ
காதியதிபம் விடாமலே
ஆறும்மனதிலவிசாரததால்ஆ
ராயசிலனினை தொடாமலே (ராச

சக்கிரவர்த்திமக்களவேண்டியிருத்தல்

விருத்தம்

இருந்ததசரதராசன் நெடுநாளாயப்புவிஆண்டேன்
இனிமேல்இந்தப்
பெருமபுவியையாளவதற்குமமூர்த்தியிலேசொபபதற்கும
பிள்ளைகாணேன்
அருந்தவனேகுலகுருவேவசிஷ்டமுனியேபிள்ளை
ஆதைநானகாண
வருந்துவதில்லாவகையை மொழியொன்று இதற்கென்ன
வழிஎன்றானே (சு

௩-தரு-துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

பிள்ளையில்லாதபாக்கியம-நான்பெறறிருந்தென்ன சிலாக்கியம

அநுபல்லவி

வள்ளலேசென்மவுறடன்னென் ஒருநாளே
வசைகொண்டேனதசரதன் நானபுவிமேலே
கள்ளிஆனதுநெடுக வளாநததாலே
காயஉணடோகனிஉணடோ அதுபோல(பிளளை)

சரணஙகள

௧ மறுவில்லாதுஇந்தசூரியவங்கிசமஇது
வளருபவங்கிசம ஆச்சே-இது
மழைபெய்தடிமறைந்தாலப்போல்-என்
மட்டிலேநின்று போச்சே
அறுபதாயிரம வருஷமுமவருந்தும்
அரசுதான இனி ஆளாகக்கொணடிருநதும்
குறைவில்லாதஅந்த சஞ்சீவிமருநதும்
கொடுக்குமதெயவமும்சீ தானே கிடைததிருநதும(பிள்)

௨ பெருக்கககாண்பதல்லாமல்
பெறுவதொனறும காணேன்-மிகு
பிச்சாபோல்நெடுநாளுமஉண்டஉண்ட
எச்சிலேஉண்ணவ ஆனேன்
விருததனானா இனிக் தகசிலேசொல்ல
வேணுமஅலலாசபபுவி ஆளவதுபறடசில

இருந்துமவாழ்வு அடி யாழை ஆட்படுமில்ல
இவனமகன இவல ஆம என்றுபோசொலல-பிள்ளை
௯. போந்தாலமுத்தியுமவருமபரத்திலே

முத்தியுங்கூட வருமே-மேலே
சாயந்தாலஉடமபெங்குமகுளிருமே
தருவஇன்டம் தருமே
வாயந்தபொனனால களவுமபோயசசனி
மண்டலமுடிநததிக கொணடபுவிதனில
ஏநதினேன்றுன்னையே ஒருபிள்ளைக்கனி
என்னவிடெனன வாசலனைக்கினிபிள்ளை

பெருமாளசந்நிதியில் தேவாகள முறையபடு

விருத்தம்

மன்னவன் ஆமசரதபூபதிஇவவாறு
மககள இலலாததுனபததைவதிஷடறேடே
சொனனஉடன அநதமுனிவனுமதியானித்தான
சுராமுதலஆனவாகளமகமேருமேலே
சின்ன அரககனாலுநெகிவாழ்த்துடபோனு
சிறைககருடன்மீதினில அசசுதனுமவநதான்
பொனனிமமலா அலமபததிலஇனாதகேசனைநாி
பொறிகொண்டுறாஅரககர்துனபமமொழிகிறாா

ச-தரு-அசாவேரி-ராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

கடைக்கண்ணாலஇரங்கிபாராயயா-பாாததுக
காராவிடடால்இனிமேல்ஆராயயா

அநுபலலவி

அடைக்கலமெனஓடிவநதேனே-நாஙகள
ஆலைககருமபுபோலேனாநதேயே-சாமி-நடை

சரணஙகள

௧ சொறகாதிபுவனமளல் லாம்நாவிநதே
அராதகககுமடகறனன

பக்கம் இந்திரசித்தென்னும் — பெருங்கோர்வி ஆளும்
பண்ணிவைத்தானே — ராவணனபாவி
செக்குளளே அகப்பட்ட — எள்ளுப்போலே அரக்கன்த
கைக்குள்ளே அகப்பட்ட — எங்களமேலே ஊனது

கண்ணி

உ அளகேசன் புஷ்பகம — தனை விட்டான் - இங்
கையிலே தெரியநேரும் — வருடான் விமானக
தாள இந்திரனை கூட்ட — சிறையிட்டான் - அந்தகனை
சருவகொளளை அடிக்கத் — தலைபட்டாய
எளியோர்களை இபட்ட — [illegible] - ஆமோ
கிளியைவளாத்தது பூனைக் — [illegible] - ஆமோ

கண்ணி

௩ பாவி அரக்கன் பேச்சே — [illegible]
படைத்தபலனமனை [illegible] — மேலதூசகு - நல்ல
பூவைவண்ணனாரக்கன — கைவிசகு - வெளிப
பொருப்பே அறியும இனி — ஏறபோசகு
ராவணன்வதைககிறான் — எமாளமெல்லாமகண்டோ
தேவர்நீகேளாவிட்டால்த — [illegible] வருவாரோ

கண்ணி

தேவர்களுக்குப்பெருமாள் அருளிபபாடு

விருத்தம

இசையும்வானவர்கள் கூட [illegible] பல சொல்லமாயோன்
அசையுமவா அரக்கர் [illegible]
தசரதன்மகனாகித தாணியிலவதரிக்கே [illegible]
திசைதோறுமகவிகள ஆகிசசேருமென்றுரைசெய்தாரே

௫-தரு-மோகனராகம-அடதாளம

பல்லவி

அவதாரஞ்செய் — [illegible]
அரககாயபதனை — [illegible]

அநுபல்லவி

கவனவாலி புமசுகரிவனும — ஆதி
கணணபிரவனுமகதிரோனும — [illegible]

சரணங்கள்

க அதிகமுள இந்திரன் — [illegible]
அக்கினிதேசேனை — [illegible]

சதுர்முகப்பிரமாவே — சாம்பவன் எனும் கலன்
தருமஉபேந்திரன் வாலி — தனை கருப்பாலன் - ஆக
அவதாரம்.

௨. சங்குமும் சக்கிரமும — சேஷனும் பரிவாகத்
தம்பியராகும்பரத — தானேகாமதூலோகத
துறைகளை ஆனந்சரத — நாசன்குறைபோகச
சுருக்காசவருவோம எவரும் அதின் முன்று — ஆகப்பேய

அவதாரம்

௩, வானரவடிவாலும் — மானிடவடிவாலும
தானவல்லரசகன் — சாபானேருக்காலும
ஆனபடியிறைவ — அவனவரும்பல்போலும
களைந்திருமவந்து — கட்டுதிரமென்மேலும் வந்து

அவதாரம்

பெருமாள் திருஅவதாரம்

விருத்தம்

இவ்வகையால் மாயவன் முன்னடந்ததென்று
எண்ணிமுனிவர்கள் கோட்டுவரனே
ஆவ்வகைய யபுத்திரகாமேஷ்டியனை
அயோத்தியரசனைக் ... செய் ... தபோதி
பையவளருமபாம்பணைமேல்பள்ளிகொண்ட
பரமனே தசரதன் செய்பாக்கியத்தாலே
செய்வகைசோ உலகெல்லாம் மனுவிட்டானை
விதிசெயலான அவதாரமது செய்வானே

[illegible]

கல்லவரி

பரபிரமசொரூபமே ஸ்ரீராமன அசுபயாரிலவதரித்ததும்

அநுபல்லவி

வரத்திறல் அரக்கரை வாதைதீர்த்திடவும
வானத்துலகுதேவாகள் மாமரிதூவவும பரபிரமம
சரணங்கள்

௪, புத்திமுனிவர்கள் கோடிமாமுனி
புண்ணியயாகமனை

சத்தியதசரதற்கறுப்திருபிரம
சமவசரயலன்திறை வேற்
சிததிரைமாசமகவமிகடகம்
செழுமபுனாபூசமதேன் ஊனா
ஒதகைதசகிரகஙகள ஙாலவரும்பதிசொன்றில்
உசசததிலஜவரும ஏற- ஆதி-பரப்பி
௨, சீராருமலடசுமணன்சததுருக்கன்சுமித்
திரைவயிறறிலநின்று பேர்
பாராரபுகழ்கைகேசிவயிற்றில்நின்று
பரதனவாதுபுவி சேர
ஆராலுங்கொள்ளாதஆநந்தமபலன்கொண்டு
அயபுவியோஇடா நீர
காராருமதுழலவளளியருக்குமேலான
கௌசலைகணகளி கூர- ஆதிபரப்பி
௩, தேவாமுனிவாபகைத்தீரநதோமஎன்று
சென்னிலபூநதுழாய முடிகக
பூவுலகததுள்ளவதியாஎல்லோரும
புகழுமவேததாகமம படிக்க
பாவிஇலஙகையின்மேல்சூரியன்தேரில்உள்ள
பச்சைப்பரியேழும நடிக்க
ராவணனஆதிஇருககின்றராட்சதர்
எவாககுமஇடககண்கள துடிக்க-ஆதி-ஏரபபி

கௌசிகர்ஸ்ரீராமனைக்குறித்துக்கேட்குதல்

விருத்தம

மைந்தர்இவ்வாறுவக்துவதிஷ்டனல்பேரும்பெற்றார்
அந்தநாளவிசுவாமித்திரன் அணிதசரதன்முனவநதான்
இந்தநாளனது வேள்விராமனல்முடியவேணும்
தந்திடஇதுநல்வேளைதாவென்றான்கா வென்றானே

எ-தரு-மோகனராகம்-அட தாளசாப்பு

பல்லவி

ராமனைத்தருவாய்-செகரட்சக-ராமனைத்தருவாய்

அநுபல்லவி

தாமசம்செய்யாதே-தசரதரேந்திராஇப்போ (ரா)

சரணங்கள்,

௧, ஆரன்பக்கம் சொல்வேன்
அரிமுன்னே செலவேன்
இரண்டும்தப்பினால்உனைவிட
டவரால்ப்பகை வெல்வேன்(ராமனை)

௨, தாடகைப் பாவி
தவிரததாள்வன் வேளவி
பீடைவராமலகாத்தாள
பிழைக்குமளன ஆவி(ராமனை)

௩, உமபாவி சாரம
ஒழிக்க அநேரம
சம்பரனைக்கொன்றுயே
தயவாய்இந் தோம்(ராமனை)

௪- கோபத்தில் ருத்திரன்
குருவிசுவாச மித்திரன்
ஆபத்துகாககவேணும்
அதனால்உன் புத்திரன்(ராமனை)

சககிரவர்த்திஅதைமறுதல்

விருத்தம்

சொல்லிதுமுனிவன்செல்லத் துடித்தனன் தசரதேந்திரன்
சில்லிதுவேளவிககாசச சிறுபிளளை ராமன்என்றான்
சல்லியம்செய்யும்அந்தத்தாடகைதனைகொல்வேன்
பலபலஉரையேன் [illegible]ணியாளன்பாரோஎன்பானே

அ-தரு-ஸ்ரீராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராமன்வரதுக்கு-இதுக்கோஅவன்வர வேணும்
நான்வருகின்றேன் காணும்

அநுபல்லவி

பூமிஅரசன்என்றுநான் இருநதென்னகொளளே
சாமிஅவன்வருது குழந்தைபிளளை(ராம)

சரணங்கள்

௧, என் இந்த — தோத்திரம் தாடகை
கேட்டும் — மாத்திரம்
வானோர்கள் வந்து — தடுத்தாலும் அடிக்கிறேன்
நானே வந்தென் வேள்வியை — முடிக்கிறேன் (ராம)

௨, பேயைக் கொல்வ — தரிதோ காரியம்
பெரிதோ வீரியம் — பெரிதோ
ஆயுதம் பிடிக்கறியாளோ ஒரு — சொல்லை
வாயில் மூலைப்பட்டணம் — இல்லை (ராம)

௩, சவலையேன் — கொண்டாய் என் முன் ஒரு
காலும் அவள் வரான் — கண்டாய்
அவளையும் படையும் — ஆக்கிறேன் பாராய் பாராய்
இவனல் என்னை [illegible] — வாராய் வாராய் (ராம)

[illegible]

விருத்தம்

இனையில் அயோத்தி [illegible] மித்திர
முனிவன் [illegible] கோபம் [illegible] நடையானான்
உன் [illegible] க்குள் [illegible] கொள்வதென்று
சனந்தன் விரிந்து செல்லக் காட்டுவான் கூடவோரே [illegible]

[illegible] ராகம் [illegible] ஆதிதாளம்

பல்லவி

மோசம் வராதையா - நான் சொன்ன வார்த்தை மோசம் வராதையா

அநுபல்லவி

கோசிகன் பின் சென்ற ராமனைக் கூட்டி விடுவேன் [illegible] செய்கிறேனே (மோச)

சரணங்கள்

௧, உப்பு நீர் மேகம் போகாதாலே — உலகிற்பிரவாகம்
அப்படி உனக்கு ஒரு — அதிர்ந்த மேகம் (மோ)
௨, மறுவுண்டோ வஞ்சகருடன் சொல் — வார்த்தைக்கு மரண்டோ
சாமி அவனன்று — குழந்தைப் பிள்ளை (மோ

௫. சோதிக்கவேண்டாம்நான் சொல்வதேசிலம்
ஆதித்தன்குலதுதித்தின் ரகுகுலராம(மோ)

தெளிவி[illegible]ராமருக்கு[illegible]சொல்லுதல்

விருத்தம்

முனிவரிடை[illegible]
முறை[illegible]
இனித்தமை[illegible]குறி[illegible]வேண்டி
இருவரு[illegible]டாமல
துனிகட்க[illegible]தாள
சா[illegible]அந்த
பிணைவழி[illegible]
தில்லை[illegible]முனே (ம)

[illegible]ராமருக்[illegible]

பல்லவி

பெண் இவள் அல்ல [illegible]ட்டை
வண்ணம்கொண்ட கமன் இவள் ராமா

அநுபல்லவி

மண்ணில்மிகத்தவ[illegible] [illegible]
கணணில்லண்ட[illegible]டி [illegible]தனைதய[illegible]பெண்

சரணங்கள்

௧. இஷ்டமா முனிவர் [illegible]
[illegible] [illegible]
அட்ட[illegible] அது[illegible]
[illegible] இடியுமே அரிக[illegible]
எடுத்த[illegible] [illegible]மோ இவள் [illegible]
[illegible] இட[illegible]
எடு[illegible] கிடி[illegible]
விட[illegible](பெ)
௨. ஆயிரமதுணை ஒருவேர்ப [illegible]
அதுபோலஅமமருத்தை [illegible]
மாடையிவளபோசொன்னல் முனிவாக்கு[illegible]
வற[illegible] [illegible]

தூயதிசை ஆனைபெட்டும ஈளரும்பாயவிழக்காட்டி
வாயில்ஒருயல்விடுக்கி லே அடககாவளேகூட்டி
தீயவடவாககினிபோலப் பாயுவாளகைககளை நீட்டி
பேணதயும பிடுங்கித்தின்னுமபேயென வந்தவெளாட்டி—பெண்

௩. ஒக்குமதிஎன்னுமபெணணைப் பிளந்தான் அபபோது
ஒருபெண்கியாதியைமாயான் ஒழிந்தானேபுவிமீது
பெருமானே இவள அந்தம பெணஎனவுமகூடாது
பெண்என்னும்பேயும இரங் குமே அதிவருககேது
இருடிகளஉடப்பைமெதத உரிசைபெனறிகணடிகொண்டோ
பெருமகமசெய்வோரைக்கொல்லவருகிறாள இதென்னமூண்டோ
கிருத்தி இவளைபபெண் என்று கருதுகிறாய்என்னகண்டோ
ஒருகொடியிலகொல்லவேணும் குருமொழிதனக்குமாணடோ
பெண்

தாடகைமுதல்ஆனவாகள்வதம்

விருத்தம்

செய்திகளை இவவாறுரைக்கச சிரமேல்கொண்டேரகுராமன்
வெயதுவணஙகிக்குருவிஸ்வாமிததிரன்சொலலேவேதசசொல்
மையமெனவேமகம்காககவரிவிலவளைததான்தாடகையும்
எயதபாணமபட்டுருவிஎழுந்தாளமலைபோலவீழுந்தாளே

௰௧-தரு-நாதநாமககிரியை-ராகம், அடதாளசாப்பு

பலலவி

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள-பொல்லாக்
கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள

அனுபலலவி

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள செமபொன்
முடியன்ராவணன்வெறறிக கொடிவிழுந்தாற்பபோல கொடி

சரணஙகள்

௧, உறாததேவர்துன்பம மறககவேகாலன்
ஒருககாலுமகாணாதருசிகண்டு பறககா
அரககா ஆதிக்கஙகளை இரககா-நலல
அனுகூலகாலங்களமுனிவாககுப் பிறககக்கொடிய
௨. மூதண்டகோடிககப் பாலே-ஓசை
முழஙகவிஸ்வாமிததிரன்சாலைசகுய பாலே

கோதண்டபாணி இராம பாலே-நீலே
குலோத்துங்க பரண்ட உருவகொண்டுமெய் மாலே(கோடிய)
கடலைக்கிஞ்சனைமாயம தடுக்க-சுவாமி
காளையினாண்டுமுதல்படைவிஆரக்கரைக் கொடுக்க
கடினசுவாகுடா...பெ படுக்க-ராமன்
கன்னியாயலம நீசனைகடலொட்டம் எடுக்க(கொடிய)

அகலிகைசாபவிமோசனமுஞ்சரித்திரமும

விருத்தம்

தாடகைதான்விழுந்தபின்புதேவாசெல்லச
சகலபடைகளுங்கொடுத்தேமுனிவரெல்லாம்
கூடவரக்கௌசிகையேமுதலாமதீர்த்தம
கொண்டாடிகௌதமன்ஆசிரமம்சேர்போதில்
காடதிலேரகுராமனபதத்துளிசிந்தக
கல்லுருவம்போயநல்லுருவாயவிளங்கிநின்ற
பாடகக்கால்அகலிகையை இவளாரென்னப
பரிந்துவிசுவாமித்திரமுனிபகாகினறனே ௰௩

௰௨-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேவி இவள் ராமா-கௌதமன் ஆவி இவள் ராமா

அநுபல்லவி

ஆவலினால் பண்டு
பேதவல்மனம் கொண்டு
அந்தரம நாடிய
இந்திரன் கூடிய(தேவி)

சரணங்கள்

௧. மாயத்தியாலகங்கை ஆடுதற்கடை யெற்ற
மாமுனிகணைவெருண்டுபயம சுற்ற
கோபத்தினாலிடுமசாபமொழி மேத்த
கூறையிலேகருமபாறைவடி வுற(தேவி
௨. வெம்பியமாமுனிகணவரிதைத்தப பட்ட
வேளையிலகசண பொருக்கலமுனி இட்ட

அம்பொன்முடிதொட்டடி அளவும் முட்ட
ஆயிரங்கண் ஆனந்தவாசனுக் கிட்ட (தேவி)
௩. ஞானத்தினாலுன்னை ஓதினபோக் கொந்தி
நன்மையுண்டோ அடியேன் இப்போ திருந்த
கானகத்திலே உன்றன் பாதத்தூள்கள் சிந்த
கல் உருமாறி அகலிகை ஆய் வந்த (தேவி)

ஸ்ரீராமர் சீதையைக்கண்டு ஐயுறல்

விருத்தம்

இடம் ஆம் விசுவாமித்திரன் இருக்கச்சேதி உரைத்து லட்சுமணன்
உடனே நடந்து மிதிலையில் போய் ஒரு மாமணி மேடையில் சீதை
மடவாளைக் கண்டு அந்த மயிலைத் தானும் ரகுராமன்
கடல்வாய் செந்திருவென வே கண்டான் விரகம் கொண்டானே

ரு௩-தரு-௪. வேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆரோ இவர் ஆரோ என்ன பேரோ அறியேனே

அநுபல்லவி

ஊருலாவும் சீர் உலவும் மிதிலையில்
கன்னிமாடந்தன்னில் முன்னே நின்றவர் (ஆரோ)

சரணங்கள்

௧. பண்ணிப்படித்தால் இருஸ்தனமும்-கூடப்
பாங்கியர்கள் இனமும் ஆனைத்தனமும்
எண்ணத்தாலும் வண்ணத்தாலும் பங்கய
பெண்ணைப்போலக் கண்ணிலக் காணும் மங்கையா (ஆரோ)
௨. பாக்கியம் என்ன பவதிவா செரிசனமே அதிசயமே
பலித்ததென்ன புண்ணியமோ மனமே
மூக்கும் விழியும் தீர்க்காய இனமும் பெண்கள்
பார்க்கப் பார்க்க மோகம் கொள்ளுமே கண்கள் (ஆரோ)
௩. சந்திரவிம்பமுக மலர்மேலே என்னைத்
தானே பார்க்கிறாள் ஒரு காலே
அந்தரங்கத்தொந்தரம்போலே உருகிறாள்
இந்நாள் வியந்து தீர்க்கவே தருகிறாள் (ஆரோ)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமர்வரலாறு சொல்லுதல்

விருத்தம்

மனதில் இந்தப்படி நினைந்து மறுநாள் எழுந்து மகம் செய்யும்
கனகமணி மண்டபத்தினில் போய் காகுத்தனும் தம்பியும் இருந்தார்
அனைய காலத்தில் அவர் பெருமை அருமை தெரிய உரைஎன்றே
சனகன் உரைக்கக் கௌசிகன் உத்தரிப்பான் விவரம் விரிப்பானே

ராகம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆர் என்றென்று மலைக்காதும் இவன் அதிசயங்களைச் சொல்லக் கேளும்

அநுபல்லவி

பேர் ஸ்ரீராமன் எனும் பேரன்
சுகுணா தசரத குமாரன் இவன் (ஆர்

சரணங்கள்

ஆதியிலே தசரதன் புத்திரகாமேட்டி
யாகம் செய்யவென்று — தொடுத்தான்-வந்த
பூசமந்த பாயசமானதைக் கையாய்ப்
பொன்னின் கமலத்தில் — எடுத்தான் அதில்
சோதி கோசலைக்கொன்றும் கைகேசிக்கொன்றும்
சுமித்திரைக்கிரண்டுமாகக் — கொடுத்தான்-மூத்த
பேதைகோசலை இடத்தில் ராகவன்
பிறந்தான் என்கவலையை — விடுத்தான்-இவன் (ஆர்

௨. தலை ஆம் பரதன் லட்சுமணன் சத்துருக்கன்
தம்பியார் இவனுக்கு — நேயம்-மிக்க
கொலைபாளன் சுவாகுவையும் சேனையையும் இவன் அம்பு
கொண்டுபோனதென்ன — மாயம்-தான்
உலையாதென வேள்வி முடித்தானே இவன் அம்பால்
உருண்டதே தாடகை — காயம்-மெத்த
மலைபோலே வந்தது பனிபோலப் போகச்செய்த
மகாராசன் செய்தச் — காயம்-இவனை (ஆர்)

௩. தூரத்துமசாபம் அகலிகைக்காலிலே
துடைத்தானே அவள் உடல் — [illegible]
பெருக்கம் என்ன இவன் பிறக்கவே உலகெங்கும்
பிறந்த மேன்மைகள் — ஓங்க உகமே

பருத்தவில் இவன்கைக்குடைபட்டதோ போதாதோ
பாரககம்வனுமதி இனமேரு — ஆனச - இங்கே
வரசசொன்னஒருமவரக்கிடைக்குமோ வலுவிலே
வந்தமேனிகளசெய்த — பூசைஇ - ணை(ஆ)

ஸ்ரீராமர் வில்வளைத்தல்

விருத்தம்

பூகவன் ஆம்முனிவன் இந்தவாறுசொல்லப்
போர்வில்லை அறுபதினா பிரமபேராலே
அதிருமபடிசெய்த னை இழுத்தனை ஏற்ற
ஆருமென்றெனமருமகனே ஆகுமென்றான்
சிவ எனுமசனகனுடன்மனனுமவினனும்
கிடேவெல்லாருமாமன்கையால்
துல்முன்ள அந்தவில்லைவளைவு காணத்
தொடக்கண்டார் இரண்டுதுண்டாய்விடக்கண்டாரே

மு தோடிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

வில்லானது இரண்டாய் ஒடிந்துவிழுந்ததே பாரீர்

அநுபல்லவி

கல்யாணராமன் அனகன்கையால்மிதிலையில்வாழ்சனகன் (வில்)

சரணங்கள்.

௧. சித்திபெறுமமுனிவோர்கள் — சோபனங்கள்பலகூற
பத்துத்திசைவானவர்எல்லோரும் — பனிமலர்மாரிகள்தூற
சித்தப்பிரமையாலேநால்இரு — திசையானைகள்நலைபேற
கத்திப்பிடியாள்சுவணகிகாதலன்எண்ணம் — ஆறுதிறைவேற(வி)
௨. சிங்காரமாகவிலகுமே — சிலாக்கியமென்னஒளிவீச
உபகாரமசெயதாராசாஎல்லோரும் — ஒருத்தர்போலமுகம்கூச
இந்த பெணசீதைசெயததவப்பலன — லபிசசுதென்றுபலர்பேச
கெங்காதரனல்ல ஒருவருக்குமிளப்ப — ஒண்ணாத காபபிரயாசை(வி
௩. திருநாகமசாஸ்திரகோடிகளுட — சகலவேதங்களும்பாட
வருயாமுனிவிசுவாமித்திரன்சொல்ல — மறுவில்லாதபடிகூட
ஒருகாலும் இந்தஓசைதன்னை — ஓரகொணுமல்செவிமூட
ஸ்ரீராம இனிஇவனேகோதண்டதீட்சாகுருஎனறுகொண்டாட(வி

மிதிலைக்குச் சக்கிரவர்த்தியின் எழுச்சி

விருத்தம்

நன்அரியவில்லதுதான் ஒடிந்தசெய்பு
நடைதூதாகலயாணஓலைகாட்ட
அண்ணல்எனும்தசரதனபயனபேரி
அதுமுழங்கதேரருமபடையுங்கூடத்
தணஉலவுசந்திரவிரிபிறைகேன்று
சனிசேசன்துசரதனதத்திரளேட
எண இதயகளிப்பாகவழிமேறகொண்டே
எதிரவந்தான்உடனமிதிலைபபதிவந்தானே ௰௭

௰௭--தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராசன் ஆமதசரதராஜன் சனகமகாராசன்பதிக்குவந்தானே

அநுபல்லவி

வாசவன்பணிராக வேசன்கல்யாணஓலை(ரா)

சரணங்கள்

௧ கொட்டம்இடுமகவசமும் அட்டமஇடும்துசமும்
எட்டியகுதிரையும் கட்டியதேரதிரையும
இட்டமுள்ளராசரும அட்டாளுமதேசருமஆய்
பட்டவாததனாஇணங்க கப்பணம்
இடும்மறறவர்வணஙக
வடடவெணகுடையுமமுடிசளும துலங்க
மகரதோரணஙகளமுறைமுறை இலங்க
சட்டம்ஆனதிசை எட்டின்மேலுமபிடை
மட்டில்லாமலகூடகடடியமபோடபெண்கள்பாடகொண்டாட

௨ இசசமாணிககததாலேபச்சைபலகைக்கினமேலே
அச்சுநன்தாலமுதலாயமெசசிபதேவிமாகள்
இசசைபால்முன்னேபோகசசெயதுபின்னுகவே
பச்சைபபஙகிளிஎன்னவே பாங்கியர்
மொய்சசுககொணடுதுன்னவே
வசசிரபாணிஎன்னமலாமுகம் மின்ன
மணணுமவிணணும்என்ன அதிசயம் என்ன

உச்சிமீதுமனமவைச்சுமன்னவாக
எசசரிக்கைடீசகவரிவீசவெகுவிலாசஉலாச (ராச)

௩ மெத்தபபெருஞ்சேனைகளசுற்றததுநதுமிபேரி
சததமேமமேப லஆககஅதநிசையிலேலினறு
சநதிரபநிசனகலெநெறிறோஆவார
முறறி க லமேலே புகுநத
மற்றெரு நடலபோலே
பததிஆக இருபனை—கஞும கலநது
பாரதஅரணடுர சநுமமுமம மலாநது

வெற்றிஎறிய பசததிலேஅவனை
ஒற்றி அனைததஅ மாறமிருநதகி தநிடைடைததமூாத்தி அயே ததி(ராச)

— —

ஸ்ரீராமபவனிவருதல்

விருத்தம

வந்ததசரதராசன்தன் ராமனே
வந்திருநதராமனுமதமபியுமபோயககண டார்
அநதஇருவ ருமகநகை அநதேகணடார்
அரசாஇருவருமபிளளேவரமுனசென றூர்
பந்தலஉாமிக்கேவீதியிலேதோமேல
பவனிவருபராமனைகண்டாமைசெகாண்டு
செநதிருவாசிகாஆனமெ பணகளபினனை
செலலுவாரமநதிமயமகிசகெசலலுவாரோ

ஔ-தரு-செளளிபந்து ராகம-ஆதிதாளம்

பலலவி

க. சோதிசெநெடுமேகாமதிலேவீதியினில்வாக்கண்டு
சுவாமிமுகமகாணவநதார வெகுமாதர்
பூதலநதனிலஇநதவூா தவம்என்னசெய்ததோ
புண்ணியன்இஙகேவநதான்என்று வெகுமாதர்
உ. ஆடலோதததமுதைரடகளமொயததுக்கொண்டதுபோல்
அயயனைமொயததுகெகாணடார வெகுமாதர்
கோடைதனிலேதணணீரைடக்கண்டமான்போலக்
கூடிககொணடோடிவநதார வெகுமாதர்
௩. ஆழியுமவளைபுமசெமயானதேலேயும்விட்டான்
ஆகடவிடாமலநினறூள ஒருமாது

கேழுவிமுறையிலலையோ சுவாமீ உன்முன்னே அம்பலே
 கிழிக்கின்றன்மாரன் என்றாள் ஒருமாது

௪ செழித்தமலைபோல் வில்லை ஒடித்த பேசிதைக்காக
 பெலத்தவன் நீயேயென்றாள் ஒருமாது

வருந்தமோமாரன்கையில் கரும்பு வில்லையொடிக்க
 மாட்டாயோசுவாமியென்றாள் ஒருமாது ஒருமாது

௫ கண்ணுக்கோருருவ பப்பார்த்தோர் கண்ணிலெல்லாம் தோருமிவன்
 கண்ணனோ ஆருடனென்றாள் ஒருமாது

மண்ணுமவிண்ணுங்கடந்தானோ கண்ணனுமலையைத்தூக்கிகொண்டா
 னவனேதேகிட பெண்ணெயன்றாள் ஒருமாது

௬ சாப்தொருவனை புரமாறேனச பிள்ளையேகண்டனள
 தலியனோ மன்னென்றாள் ஒருமாது

• வார்த்தையுடனே கொருங்கூர்த்தியும் சேர்ந்த ளஉயிர
 மாத்திரம் சேராமல் நின்றாள் ஒருமாது

௭ இங்கேஉளம்புகுந்தான் ஜனகன் திருமகளை
 இருக்குவேன் இவனையென்றாள் ஒருமாது

பங்கைடமோ என்மனதவள் ளைப பின்னே போச்சுதங்கே
 வரக்கண்டதுண்டோ வென்றாள் ஒருமாது

௮ தம்மருகன் ராமனென்று தமனேனப்பெற்றசனகன்
 தாமமவைகள் எனறுசொன்னாள் ஒருமாது

கன்மனதாசகாசன் இந்தன் மகளுக்காகவில்லை
 எனவிலைகளைச் சொன்னான் என்றாள் ஒருமாது

———— ————

சீதை சபாமண்டபத்துக்கு வருதல்

விருத்தம்

பாவையர் இப்படி உருக்கபவவிந்தாள்
 படையரசர் தசரதனும் பலரும் வந்தார்
மாவிசுவாமித்திரனுடன் தம்பிமாரும்
 மருக்கிருக்கராகவனும் இருந்தான் இப்பால்
தாவுபுகழ்வசிஷ்ட முனிவர் தமைக்கொண்டு
 சனகன் உடன் கொண்டு மணிமண்டபத்தில்
பூவுலகத்தேவர் சிறைமீட்ட வந்த
 பொருளினை சிந்தையுற்று அருளினாளே

ம்அ-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

அன்னைசானகிவந்தாளே-ராசாதிராசர்
அனைவாக்குமகாட்சிதந்தாளே

அநுபல்லவி

கன்னிமாரர்எனுந்தாரா   கணத்தில்ச்சந்திரனைநேரா
பொன்னினஒளியும்போ   மணமுங்கொண்டுதொடர்ந்து
மன்னன்சனகன்மணி   மண்டபத்தில்நடந்து(அ)

சரணங்கள்,

க சுந்தரப்பாதம்வைக்கவே   ரத்தினசசிலம்பின்
சோதிநிலத்திலமெய்யக்கவே   பூமிஆகிய
தனதாம்மகளுக்கெனவே   விரிததேபோக்
களிபோலேஎங்கெங்கும்மின்னவே
அந்தஅமுர்தங்கண்ட   இந்திரன்போலதாகம்
ஆகியராமன முன்னே   தோகையாநடுவாக
கந்தமலர்க்கைவளைச   சோதியிலேரண்டு
கடைக்கண்களகொண்டுராமன்வடிப்பங்கள்கண்டுகொண்டு (அ)

உ வீராமன்கைதீண்டியே   தொடும்போதவன்
மென்கைபிடிக்கவேண்டியே   அம்மன்கையால்
வாரிமலர்விரிந்துக்   காட்டுமசூரியன்போல
மாணிக்கக்கங்கணந்தரித்து
சோரநடைகண்டு   கோஆகாமலமெத்த
துவளும அன்னங்கள்போலக்   கவரின்மங்கையர்சுற்ற
சீராமனைவிடுத்து   ஆராருக்கும துய்ய
தெய்வமஇவளஎன்னறெண்ணிகைகள்   அஞ்சலிசெயய(அ)

சிவியகூந்தன்மேலே   பூர்ணசந்திரன்போ
தெரிததிடஒருக்காலே   மாலிகைசூடி
தாவில்லாமல்முனனலே   தேவாசளசெய்ந
தவம்வெளிவந்தாபபோலே
மூவுலகுமசெலுத்தும   ராவணனுககுப்பண்டு
முத்திகொடுக்கவந்த   சித்திரவடிவைககண்டு
தேடிஇவள்என்றுல   ராகவன் இந்தசின்ன
சிலையாலடிப்பான்எழு   பலையுமஒடிபபானஎன்ன(அ)

௭. தெரிசனங்காணப்போருமோ சொல்லவென்றாலும
சேஷனேயுமாருமோ இந்திராணிமுதல
அரிவையாக்குமெய்யாருமே ராமனுமகாண
அனந்தமகோடிகணைவேணுமோ
பிரமன்முதலனைத்தும பெற்றவனுக்குநல்ல
உருவினில்இனிவேறு உடைமைகளையென்ளசொல்ல
அருமையாயுலகில்சகல யாணகதிலபபெணகள
திருமக்கல்யதிலஇடம திருஆகிடனகைள (அ)

ஸ்ரீராமாமணககோலங்கொளருதல்

விருததம்

சீலமகொண்டிப்படிவந்தசீதைமாரோடுஞ்சென்றான்
ஆலம்கொணடகௌசிகனும் முகூர்த்தமாமெனறான்
ஓலமகொண்டவேதன்முதலஓராயிரதசெடடணடபதல
கோலமகொண்டராமனமணககோலமகொணடான்கொணடானே
மெக தரு-அசாவேரிராகம ஆதிதாளம

பல்லவி

ராமசாமிகொண்டகோலமதனைசெல்லபபோமே

அனுபல்லவி

கோமிதிலைராசன்முன்அனேககோடிமன்மதனேகிகர் (ரா)

சரணஙகள

௧. பாதகடகம் சோதிதி மருங்கினில்
பசுமபொன்ஆடை போரதி-மாபின்
மீதுபொன்நூல ஏற்றிதன்நபமும
விளஙகஉவ ஈதி
சீதைஆசையின எனப்பாராட்டி
தெரிநதசநதிரசூரியா அதைநாட்டி
ஓதிமாறா திலேஜலிகாட்டி-குணடலஙகளபூட்டி (ராம)
௨. சுமுகப்படடம வரிததுநவரதத்தின
தொங்கலமாலை பரித்த-முடிமேல்
விமலமகுடம தரிததபீத மாமா
பேணிபோலே விரிதத
கமலமாமலா ஆநநதத ம்
அ

கங்கணங்களசெங — கையினிற்பூண
அமர்ந்தகிரணசசந்திரன்போல்முகமகாண யோக-கல்யாண (ராம)
௩ ஆசமீத — வண்ணவன்னம்

ஆனபணிகள — மின்ன-பசசை
மேகமபோலே — காந்திவிளங்கும
மேனியிற்கலவை — வாந்தி
வாருமசந்திர — கிரிமுறுககுணட
வாகுசினை — பணிவகைகொணட
நாசிக — பூரம்ஒளிமணடவீரகோதணட(ராம)

—— , ——

கலியாணச்சடங்குசெயதல்

விருத்தம்

சகபிரபதிய கியராகவன் இவவாறு
சமைநதாயமணவாளககோலஙகொண்டான்
அககண மேதமபியருஙகோலஙகொணடார்
அரசாகளு மதசரதனும்மநதிரிமாரும
திககில்உளளமுனிவருமவேதியரும்கூடித்
திரைகடல்போலமிகபொஙகிபிதிலைதயனில்
முககியம்உளளபலசடஙகினவிதிகளெலலாம
முறைசெயதாகல்யாணததுறைசெயதாரோ ௬௧

௨௰-தரு-மோகனராகம-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள

௧ கலியாணபேரிகை — அடித்தார்-சனகா
சொல்லியவார்த்தையைப் — படிததார
எல்லாருமஆனநதம — கூடினார்அவா
எஙகெஙகுமநின்றுகூத் — தாடினார

௨ வாழைகமுகுகள — நாட்டினார்-நெடு
வானமமட்டுமபநதல் — பூட்டினார
ஆழிபோலெதிரை — அமைததார்-அலஙகா
ரமேதிசை — சமைததார

௩, ஆறுங்குத்தான் உதை
சூரிய போலக்கண்ணாடி
சாணுக்குச்சாணைமாலை
தாமமுங்குமமும்
காட்டினார்-சந்திர
மாட்டினார்
தொடுத்தார்-தங்கத்தை
எடுத்தார்

௪, பொன்னரிமாலைகள்
பொன்னுமபவளமும்
கின்னரிவீணைகள்
கோரிகைமாதர்கள்
வீசினார்-முற்றும
தூக்கினார்
பாடினார்-மெத்த
ஆடினார்

௫, பூரணகும்பங்கள்
பூசுராவேதத்தால்
தோரணத்தாலவெளி
சொானவருஷமா
பதித்தார்முக்கிய
துதித்தார்
மறைத்தார்-எங்கும்
இறைத்தார்

௬, மாணிக்கதீபங்கள்
வாடைகஸ்தூரிகள்
ஆணிபபொன் ஆடைகள்
ஆகதெருவெஙகும
ஏற்றினார்-நல்ல
நிறப்பினார்
சாற்றினார்-பனிநீர்
ஊற்றினார்

௭, சந்தனத்தால்கோலம்
தருவையுமநன்றாக
சுநதரபபாலிகை
தூபமுமதீபமும்
நீட்டினார்-பஞ்சு
நாட்டினார்
கூட்டினார்- நுக்
காட்டினார்

௮, பெண் ஆலவட்டமும்
புஷபமுமகநதமும்
தன்றாரவணணமாக்
தஙகப்பொடிகளாகக்
பட்டமும-திவவிய
சநதமும
கட்டினார்-எஙகும
கொட்டினார்-எஙகும

௯, மததளமமல்லரி
வாததியமகரகெச
திததிகளாசசககிர
செவிடுபடுமே அணட
தாளஙகளடஞச
மேளஙகள
வாளமும-ஒசை
கோளமும்

௰, சனகனுமதசரத
சவனுடனே அள
கனவளாசகதோஷம
கலியாணமணடபமும்
ராசனும்-ஒசை
கேசன்போல்
மீறினாவாக்கு

௰௧, இவர்கள்விடைபின்ன — வந்தார்-உண்மை
வேளிஅரசனுக்கு — நோானோ
வளர்பியுமகந்தனும — சோகதாரமூந்த
மைந்தனைவலலவையும — சானகதா

௰௨, வேதனுமவாணிபம — நாடினார்-தே
வேந்திரனஇந்திராணியும் — கூடினா
மாதாதேவ-மேன — மேலே-அந்த
மணடபமசோநதாஇப — பாலே

௰௩, மஙகளமஆமராமச் — சந்திரன-சூரிய
வைஷ்மணிஞா — தந்திரன
மஙகமுதலாபிரதரம — ஆடினான்-மிகக
கலைச்சலைவகள — குடினை

௰௪, மாலைமகுட — முகத்தணிபட்டம்
வாகுவலயம் — சரப்பணி
காலணிகைவளை — பாரிததார்பதக்
கங்களமுதல்அலங் — கரிததார்

௰௫, தனதாமபாகன்கை — நீட்டவே-மற்று
தம்பியாசாமரை — ஆடடவே
கனகாசனகணடு — தாவினார் மற்று
கல்பாணவேதிகை — மேவினான்

௰௬, எபபொருளுமபெற்று — கோதையே
லட்சுமியுமஆன — சீதையை
ஒப்பனைசெயயவும் — தேடுமோ-என்
ஒருதனாலேசொல்லக் — கூடுமோ
௰௭ பூமிஉளளோரகெல்லாம் — ஆவியை-நலல

பூவையெனுமசீதா — தேவியை
சாமிஅருகினி — லேதநதார்வசிஷ்
டருமதருபபைகொண்டு — வநதார்

௰௮ முககானதணடுலம — விரித்தாவேத
ந்தமயோடதிசெலுவ — நீத்தா

உத்தமமந்திர விளைத்தார் முனிவர்
ஓமாக்கினியை வளர்த்தார்

௧௯ தானதருமங்கள் ஓங்கவே-சா
க்ஷத்ராடோயபபூமிபாரம் வாங்கவே
வானவர்க்கன்பம் சுற்றவேவோமம
வாலமகொண்டெழுந்து மெத்தவே

௨௰, சல்லாபன் ஆகிய நேசன்-சீதை
தன்னை அந்தமிதி லேசன்
எல்லோருங்காண முன் ஞாலேசொல்லி
ராயந்தானேராமனைகை மேலே

௨௧ அய்யனும்தையல்கை பிடித்தான்-கலி
யாணவிதியெல்லா முடித்தான்
செய்யவளும்திரு மாலும்போல
சேர்ந்தெழுந்தாரேமென் மேலும

ஸ்ரீராமர் அக்கினிவலம்வருதல்முதலியதுகள்

விருத்தம்

இராகவன்சீதையைப்பாணிக்கிரணம்செய்து
சற்றியைவலமவந்தான்சீதைபாதம
மோகமுடன்பற்றிஅம்மிமீதில்வைத ..ன்
முகசாலுமஅருந்ததிமுன்காட்டினன்பின்
ஏகமனதுடன முனிவா தநதைதாய ர
எல்லோர்க்குஞ்சேவித்தான அப்பாலஇனபம்
ஆகஒருநனமனையில்ச்சீதையோடும
அமாநதிட்டான் அண்டமஎல்லாம்சுமநதிட்டானே ௨௨

சோபனம்பாடுதல்

இதுவும்அது

மணம்உள்ளமலர்மாரி அநதவேளை
வானவர்கள்பொழிந்திட்டார்முனிவரெல்லாம்
கனம்உள்ள ஆசீர்வாதஙகள்சொன்னார்
சாலவலாகளபொன்மலர்கள்சொரிந்தார் தாங்மார்

இராமநாடகம்

பணம்உள்ளநல்வரிசை பலவுமாயநலார
பத்திஉள்ளபந்துக்கள்எல்லாமமொய்த்தார்
குணமுள்ளசமங்கிலிகள்அகேவந்து
கூடினார்சோபனங்கள்பாடினாரே
உக-ரு-மத்தியமாவதி ராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

சோபனம் சோபனம்-ராமசாமிக்குஞ்சீதைக்கும
சோபனம்சோபனம

அநுபல்லவி

பூபன்தசரதனுக்கும் சோபனம்
புண்ணியகௌசலைக்கும் சோபனம்சோபனம்

சரணம்

௧ தாமமமேவியாதிககுபேரனுக் தானுக்குசோபனம்
சீமகனஇந்திராணிக்குமஇந் திரனுக்குசோபனம
மாமகிபெருகுமவாணிக்குமஅவள் வரனுக்குமசோபனம
தாமரைமலர்திருவுக்குமதாமோ தரனுக்குமசோபனம்
௨ சோதருகுமந்திரனமுநலமந்திரி நேசராக்குஞ்சோபனம
ஏர்பெருவசிஷ்டனகௌசிகன்முதல் ஆம்யோகிசாக்கும் சோபன
வாழ்முனிஅரமனையமாதர்க்குமணடிசை வாசகாககும சோபனம
சேவைசெயதுமனமகிழஇபததாறுதேசாககும ராஜாதிராஜ
ாககுமசோபனம
௩ வருகௌசலை கைகேசிசுமிததிரையெனும தாய்மாருககுமசோபனம
பெருகுபாதன்முதலஆகியமூன்று பேருக்குமசோபனம்
ஒருமைபா இதுசொன்னவாலமீகாமபர் இருவருக்கும்சோபனம்
அருணாசலகவிநாடகமஇதுப படிப்பாக்குமகேட
கும்எல்லாக்கும்சோபனமசோபனம

ஸ்ரீராமருக்கும்பரசுராமருக்கும்சம்வாதம

விருத்தம்

திருமகளஆம்சானகிகல்யாணமசெய்து
செப்பஉளதசமயமறதுவிவாகங்களசெய்து
வருவழியில்சகுனவிரோததினாலே
[illegible]மேமுனிபரசுராமன்வந்தான்

பெருகுசசரன்கண்டுகெடுகுபோது
  பிரசண்டகோதண்டகுருராமனதாநம
ஒருவருமன்றோ இலலையெனவிலலையேநத
  உரமசொலவரன்உடனேஉததரமசொல்வானே

௨௧-தரு பதியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, மண்ணில்அரசாபோலககாணுகிறுபே ஆசிர்
  வாதமராகு — ராமா
கணணில்வேதியர்போலததோணுகிறபேநமஸ்க்
  காரமபராகு — ராமா

௨ தாடகைஎனுமபெண பேலசணடைகொளளராமாந்த
  தான்விதியோ — ராமா

௩ ஆனல்பெண்கொலைசெயயல்ஆமோஉனக்கிது
  அடைவோராகு — ராமா
தான் ஆகப்பெறறெடுத்ததாயைகொலைசெய்யலா
  தகுமோபராகு — ராமா

௪ தருமமாஎன்னைப்பெற்றதகப்பன்சொற்படிசெயதேன்
  தாயககொலையோ — ராமா
குருவார்த்தைதடுக்காமல்நானும்செயதேன்
  கொலையோபராகு — ராமா

௫ சொதகைவில்லொடித்ததைமெத்தவேஎண்ணித்
  துள்ளாதேராகு — ராமா
கற்றவேதியென்றுபொறுத்தேன்பொறுததேன்குதிக்
  காதேபராகு — ராமா

௬ அந்தவில்லவளைந்தாயே இந்தவில்லவளை இந்தா
  அடடாராகு — ராமா
இந்தாவளைததேன இதில்வைத்தஅம்புககுவழு
  எஙகேபராகு — ராமா

௭ அம்புககுவழி [illegible]
  [illegible] — ராமா

பின்புத்திகாரன் இருபிறப்பன்உன்னோடேன்
    பேச்சுபாசு ராமா
அ- சத்திசெபதபஙகளெல்லாமஉன்சாததுககே
    தநதேன்றகு ராமா
வந்தவழிபாாத்துககொண்டோடிபபோவதேசல்ல
    மாாக்கமபாசு ராமா

ஸ்ரீராமர்அயோததியைச்சோதல்

விருத்தம்

இன்னவகைசொன்னாாகவனைவாழ்ததி
    இனியதவமசெயபபாசுாாமனபோனான்
அன்னவன்கைககொணட விலலைவருணாாசன்
    அடைக்கலமாயவைததுவிட்டுராமசசநதிரன்
மன்னவருமதமபியருமதோமேலககொணடு
    வாஅருகேதாநும்மணித்தோமேல்ஏறி
மின்அனையசீதையுடனேசநதோஷம
    மிகவந்தான்அயோததிமாநகாவந்தானே ௨௫

பாலகாணடம்-முற்றும்

வசனம்-க-விருததங்கள-௨௪-ஆக-௨௫

தோடயம்-க-திபிதைகள்-௩-தருக்கள்-அ-ஆக-௨௨

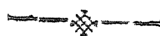
ஆக-பாயிரம்-க-க்கும-காண்டமஒனறுககுஙகூடிய

கொச்சகம்-க-வெண்பா-௨-வசனம்-௪-விருததம்-௩௰-ஆக-௩௭

தோடையம-க-திபிதைகள்-௩-தருக்கள்-௨௫-ஆக-௨௯

சக்கரவர்த்திததிருமகனார்

திருவடிகளேசரணம

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்

இரண்டாவது

அயோத்தியாகாண்டம்

சக்கிரவாத்திமுடிசூட ஸ்ரீராமனைவேண்டல்

விருத்தம

வனிதைமணிச்சனகியுடன் அயோத்திமேவி
மணவாளராமனென் இருக்குமநாளில்
கனிவுபெறப்பரதனை சத்துருக்கனோடே
கைகையன்பால்விடுத்துசின்னாள்கழிந்தபின்பு
இனியதசரதன்வசிஷ்டன் மந்திரிமாரும்
இசைந்தபடித்துறந்திடராகவனைக்கூவி
தனிமகுடம்புனைவெனவே அவனுக்கன்பாய்ச
சாற்றுவான்தன்கவலை ஆறறுவானே (க)

க-தரு-மத்தியமாவதிராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தமனுத்தரவேணுமமகனே-ராமா-இந்தமனுத்தரவேணும-மக

அநுபல்லவி

இந்தமனுத்தரவேணும மகனேராமச்
சந்திரனேபுவிஆளத்தக்கும்நீ உத்தமனே இந்த

சரணங்கள்

க. அறுபதினாயிரம்வருஷ காலம-வாழ்ந்தே
அதிலேகாணுவதெலாம் கண்டறிந்தேன் இந்திரசாலம
பருவதமோஎன்காய ஸ்தூலமஇனிப்
பார்க்கவேணுமஎன்கண்ணால் நீடாராஜ்யகோலம(இந்)
உ. முடியாறபோகாந்த காரம-இந்தத்
முதுமையிலுந்துறவாமல்இருந்தென்ன சாரம
சூழ்தாங்கியனைக்கோஉப காரமஇந்த
குலப்பட்டங்கட்டி [illegible] முத்திக்கொடுப்பதுன் [illegible] (இந்)

௩, ஒருவன்அரும்பசிஞயிரத — தோசை-கந்தை
• உதவிமுத்திகொடுத்தானே — பகீரதன்முன்னேனை
இருநிலத்தில்அதுபோலஉன் — போலஉதவ
எனக்குமுத்திதாஆளவாய் — இனிஇருதப்பானா (இ)

௪, உள்ளத்தைஉன்னேடேசேன் — னேனே,முன்னாள்
ஊமைகண்டகனவாக — உள்ளடக்கினேனே
பிள்ளைக்கலிதீர்த்தபெரு — மானே,இந்தப
பெரும்புவிகொள்ளமுத்தி — பேறவேணுமன்னே (இ)

௫, மலாகையால்பிடிப்பட்டபச்சை — கோலே-எந்தன்
வார்த்தைதடிக்காயனவே — உனாதேவைஒருகாலே
தலைசுமைதந்தான்என்றெந்தன் — மேலே,சற்றும
தாழ்வாயெண்ணுதேஇனித — தாங்காதென்னுலே (இ)

௬, வாழைபடிவாழையது — போலே-சற்றும்
மண்டலத்தைஆண்டதுண்டு — மன்னாஒருகாலே
சூழ்மதிலஅயோத்தியைஅது — போனே,நீயும்
சுமந்தாளவேணுமெந்தன — சொல்வழியினுலே (இ)

௭, குலத்தில்உள்ளகுறையெல்லாம் — வாங்கும்உந்தன்
குணத்தாலேஉலகெல்லாம் — மௌமேலேஓங்கும்
மலைக்குமலை அல்லவோ — தாங்குமஇந்த
மண்டலத்தைத்தாங்கிஞல — எனகவலைநீங்கு (இ)

ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசாக்கள் வருதல்.

விருத்தம்,

சங்கிவைஇப்படிமகனே இசையக்கூறி
இனியதசரதராசன்சரிதாசொல்லப்
பாங்குபெறுதேசராசாககுராமன்
பட்டாபிஷேகமஇன்றைக்கறிவீரென்றும
நீங்கள்எல்லாமஅயோத்திககாவருவீரென்றும
நினைப்பினுல்தன்ஓலைஅனுப்பிவிட்டான
ஆங்கவரும்மிகமிகசசந்தோஷமுற்றி
அந்தந்ததேசமவிட்டேஅணுகினுரே

௨-தரு; மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்தனரெங்களையாண ராமசந்திரன்திருமுடிகாண

சரணங்கள்

௧. வந்தனர் அங்கதேசத்தவரோர் — நாடும்
மன்னன் இராமனைச்சென்று — முடிசூடும்
சந்தோஷமுடன்கண்டிடத்தே — கொண்டு
தம்தம்பலவகைத்துக்காணிக்கை — ஏற்றி(வந்த)

௨. வங்காளசிங்களமாளவர் — சோளர்
மராடர்காஷ்மீரர் — குத்ஜர்கள்
கொங்கணர்வங்கணர்குச்சர் — மச்சர்
குலிங்கர்கலிங்கர்தெலுங்கர் — முதல்ஆன(வந்)

௩. சேரலர்சாளுவர்உத்கலர் — பப்பரர்
சேதியர்குந்தளர்சிந்தர் — அவந்திகர்
ஆரியசிந்தர்விதர்ப்பர் — விதேகர்கள்
சௌராஷ்டிரர் — முதலான(வந்)

௪. புண்டரீகக்கண் இராமனுக்கு — முடி
புனைசெய்ததாம் இதுகாணப்பெற்றோம் — என்றும்
மண்டலம்பதினாறுதேசத்து — ராசரும்
மன்றல்முடிக்கொண்டாடிக் — கொண்டாடி(வந்)

திருஅயோத்தியை அலங்கரித்தல்

விருத்தம்

தேசதேசத்திலுவந்தரசர்எல்லாம்
தசரதராசன்சமுகந்தனிலேகூடி
நேசமுடனிராமனுக்குமகுடம்சூட்ட
நினைத்தபடிசெய்யவெனவேமகிழ்ந்துகூற
ஆசகலும்அயோத்திமாநகரில்வேந்தன்
ஆணைமேலத்துறையிவர்அடிப்பீரென்னப்
பூச்சிரமுடியாசாக்கூடிஅறிந்துகொண்டு
...அலங்காரிப்பாரே (௫

க-திபதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, விசையதுந்துமி அடித்தார்நகரெங்கும்
தசரதன்அருளியமொழி படித்தார்
திசைதிசைசொல்லி விடித்தார்வாசலில்
அசையுமவிசையகேதனம எடுத்தார்

உ, பூரணகும்பம் அமைத்தார்தெருவெங்கும்
தோரணமழகுடனே சமைத்தார்
வாரணம் அலங்கரித்தார்முனிவர்கள்
ஆரணம்முறைமுறை ஆரப்பரித்தார்

ந, மாளிகைதொடுத்து வைத்தார்முத்துமாலைப்
பாலிகைபலபலபடுத்து வைத்தார்
ஆலயமவிளக்கு வித்தார்பூமலர்ச்
சோலையுஞ்சாலையுந்துலக்கு வித்தார்

ச, அத்திகள் பொருவாரும்வெள்ளைவட்ட
வருவாரும்முத்துக்குடைபிடித்து
சித்திரம் புனைவாரும்சந்தனம்
கஸ்தூரிகளபத்தால் நனைவாரும்

ரு சிந்தூரம் எழுதிடுவார்பரிமளச்
சந்தனத்தால்தரை மொழுகிடுவார்
கந்தப்பொடிகள இறைப்பார்மாவணப்
பந்தல்இட்டந்தரவெளி மறைப்பார்

சா, வானவர் வந்துதிரிவார்அடிக்கடி
மேனகைஊர்வசி நடம்புரிவார்
கானவித் தைகள்படிப்பார்அதுக்கினம்
ஆனைகோகிலம்போல் சுதிபிடிப்பார்

எ, அங்கே எதிர்சொல்லுவார்
இங்கேஇரும் எனச்சொல்லுவார்
சிங்கா சனமஅணிவார்கௌசலை
கண்காணவேஇணை அடிபணிவார்

அ, சடங்குகள் செய்வாரும்சமித்துகள்
இடமபடுதருப்பைகள் கொய்வாரும்
உடந்தையாத திரிவாரும்பொன்மழை
இடமகண்டவாக்கெல்லாரும் சொரிவாரும்

கூ, நடமையா — நடமாடவீணையில்
ராமபுருஷரதா — இசைபாட
செம்பொன் — மவுலிசூடராமர்க்குச்
சமபிரமமசொல்லமன்னர் — எழுந்தோட
ம, சல்லரி — பேரிதாளம்
வல்லரியொடுரா — மேசமேளம
சொலலிய — அணடகோளமகிழ்படட
எட்டுயுக்குழுமிடு — மேளம
மக, இப்படி — கொண்டாடிராமனுக்கு
ஒப்பனைசெயவதே — தெனநாடி
அப்போது — தோயபபாடிகூனியும்
வெட்டபடவேணவர்த்த — குடிகேடி

கூனிகைகேசியைககலைககவருதல்

விருத்தம்

தூதிகதிடும்அயோத்தி ஆளும் சொன்னமமுடிராமற்கே
பதிததிடவேணுமென்று பலருமஆரபபரிததுககணடாள
இசைககலைதிதிடுவேனென்று ராமனவிலஉணடையாலே
கொதிததிடுமனத்தாள ஆனகூனியுமதானவநதாளே

கூ-தரு-மோகனராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

கூனிவந்தாளேபொல்லாத கூனிவநதாளே

அனுபல்லவி

போனநாளராமன்செயதபகையாலக — காய்ந்து
பூனைபோலஇருநதுபுலிபோலப — பாயநது(கூனி)

சரணஙகள்

க, அடுக்குமோராமனுக்குஅரசொருக — காலே
ஆரவாரடுக்கிறாராநகைஅறிகிறேன் — மேலே
கெடுக்குகிறேனுநானென்றுபுறக்கட்ட — தாலே
கிணறுவெட்டபபூதமபிறப்பட்டாய் — போலே(கூனி)
உ, பூமிபரதனுககுததருமென — உரைகக
பூவைகைகேசிதன்மனமதைக் — கரைக்க
ராமனபகையைநினைநதடிவாய் — துரைகக
[illegible]விழுநதலைநதுபெருமூச் — சிரைகக(கூனி)

௩. கொட்டியபஞ்சுபோல்உடம்பெலாம் — தளர்ந்து
கூனிகுறுகுறுத்துவிலைபோயி — வளைந்து
பட்டம்கட்டவொட்டுவேனோஎன் — நுழைந்து
பழையபகைதனையெண்ணிப்பழுமுளறு — களைந்து(கூனி)

௪, சந்தானதுட்டரபமுடைகிப — காய்
சனியொல்நாசத்துக்கிரங்கிச — தோசு
இந்திராதிதேவருக்கும் — கூவி
இலங்கைராட்சதர்களுக்கொரு — நீம்(கூனி)

கைகேசிகூனியைக்கேட்பித்தல்

விருத்தம்

வந்தொருகூனிமனத்தெரிச்சலாலே
வல்லிஎனுமகைகேசிதனைஎழுப்பி
இந்தமன்னன்ராமனுக்குமகுடம்சூட்ட
எண்ணினான்என்னுமமொழிசொல்லுமுன்னே
விந்தைமுகமலர்ந்துநவரத்தினமாலை
வெகுமானம்செய்திடவும்அவமானித்துச்
சிந்தைகஞ்சத்தோடுகலைத்தகூன்காக்கைச்
சேதிப்பேனென்றுகையையோதிப்பாளே

௪-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-அட்டதாளம்

பல்லவி

ராமனுக்குமன்னன்முடிதரித்தாலேநன்மை உண்டொருக்காலே

அனுபல்லவி

பாமரமேஉனக்கென்னடி — பேச்சே
பழம்நழுவிப்பாலில்விழுந்தாற்போல் — ஆச்சே(ரா)

சரணங்கள்

௧ இந்தவார்த்தைசொன்னாய் — எனக்கேவாரேடி
பிரமாதிசனமவரு — வாரடி
இதுவேநல்ல — சீரடி
வயட்டாதே — பாரடி
ஆரடி — எனக்குச்சரி(ராம)

௨, பரசுராமன் செர்வம் — தீர்த்தவனடி
நமமையெல்லாம் — காாததவன்டி
பட்டமகட்ட — ஏததவனடி
நாலுபேரில் — மூகதவனடி
அவன் — என்சணமணி (ராம)
௩, பரதன்பட்டங்கட்டாவிட்டால — கட்டியோ
அவன்சர்க்கரைக் — கட்டியோ
ஏன்பிளளே ராமனை — எட்டியோ
நான்தான்என்ன — மட்டியோ
வெட்டிப — போடுவேன் உன்னே (ராம)

—(*)—

இதுவுமனககேசிடைகூனிகலேததல

விருத்தம

துங்கம்ஆம அயோத்தி ஆளசசொல்லியராமனுக்கே
தஙகமாமுடிகொடாமலசடைமுடிகொடுபபேன்என று
பஙகம ஆமகூனிமுனனுளப்பகையினுலேகைகேசி
மங்கையாளஎதிரேபின்னும்வாரத்தைடால்கககலகின்றுளே

௭௩, தரு-அசாவேரிராகம். ஆதிதாளம

கண்ணிகள்

௧, ராமன்முடிசூடும்என்றபேயமதிஉனக்குவாநதது
ஏதமமாஎன்னவாதமமா
சீமாட்டிஉன்பிளளேபரதன காமாடடிஆனேனஎனன
செங்கையேஅமமாகைகையே

௨, உன்மகன்ஊர்க்கில்லாவேளேத்தன்மகனேமுடிசூட்ட
உன்னினுன் கோசலேஎணணினுள — அந்த
மன்னவனும அவனசொனனவாாததையைககடவாமலஉன்னே
வாதித்தான் ஏதோபோதிததான

௩- கண் உள்ளபோதல்லவோகண்காட்சிஎன்பதறிபாயோ
கன்னியேஎன்னஉனனியே — ஆாகுக
பணணிபபயிரில அலலோபுண்ணியம்தெரியுமடி
பாவியேஎநதன் ஆவியே

௪, ஓட்டமவிட்ட ஆறும்அடிச்சுடுபஎன்றுசொல்லுமவாாதசை
உள்ளதோபெணணே இலலாதோ — அதுபோ

௪ கூடப்பிறந்தான்தாய்தந்தைமார் உன்னைவந்தடைந்தபோதில்
என்செய்வாய் எவனைக்கெஞ்சுவாய

௫ ஊருக்கோபால்வார்த்துண்பது உடம்புக்கோபால்வார்த்துண்பது
ஒக்கடிசெய்வதேதடி அடி
ஆறுகுப்பெண்ணைமன்பிள்ளை ஆனாலும்தன்பிள்ளை என்ப
தறியாயோ ஒன்றும்-குறியாயே

௬ கவுசலைபிள்ளைக்கும்பட்டங்கட்டினால் உன்பிள்ளைக்கென்ன
கட்டுவாய்-எவனாக-கிட்டுவாய பரதன்
தவசியாய்ச்சந்நியாசி ஆகிப்பரதேசம்போவதேநல்ல
சமாத்தடிகோபத்தை-அமர்த்தடி

௭ சீராளன்கோசலைவீட்டுச்சிறுக்கிக்கும்சிறுக்கியாகச்
செருக்காயேஎன்னைவருத்தாயே
யார்யார்கையில்எல்லாம்என்னபட்டேனுமோ அதெல்லாம்பட
லபித்ததேதெய்வம்சபித்ததே

௮ பலநாளும்உன்னோடே நான்பாடுபட்டதெல்லாம்வீணே
பாதகிஅடிதோதகி அயயோ
இலவுகாத்தகிளிபோலேபோகவோநான்உன்னைநம்பி
எண்ணினேன்விம்புபண்ணினேன்

௯ நண்ணும்தன்மகன்மேலேபோல்உன்மகன்மேலேகோசலை
நேசவாளோபட்சம்செய்வாளோ
கண்ணில்எண்ணெயேகரிக்குமப்பிடாரியில்எண்ணைதான்என்ன
கரிக்குமோஅன்புதரிக்குமோ

௰ நாயகன்கோசலைபிள்ளை ஆகில்உனக்கென்னவரும்
நன்மையேசொல்வாய்உண்மையே ஆர்க்கும்
தாய்கையிலபசும்பொன்னிலும்தன்கையில்தவிட்டேமேல்
ஆமென்றயலேஇதென்னமையலே

௰௧ என்னசெய்வேன்என்றாய்முன்னேகொண்டவரம்ரண்டும்
இலையோதரச்சொலலையே அந்த
மன்னவன்உனக்குச்சொன்னவார்த்தைக்கிரண்டுசொல்லாறோ
வாரகடி இதுவேடாஙகடி

௰௨ ஒருவரம்பரதன்நாடாளஒருவரம்ராமன்காடாள
ஒக்கடிஇதேசூதடி இந்த
இருவரும்கொண்டாலஉனக்கிதேசாடுண்டோடிமக
ராசியேஎனதன்கைகேசியே

கைகேசிகுமரசக்கிரவர்த்திக்குச்சம்வாதம்

விருத்தம்

அந்தவகைகூனிசொல்லமனதுவேறுய்
அப்படியேசெயவேண்ணமானம்செய்து
கொந்தளகஞ்சோரவேசேராமணமேல
குப்புறவேகிடந்திடுகைகேசிதன்னை
வந்ததசரதராசன்கையாலணுக்கி
மலர்மேனிதுடைத்தெனதுமானேதேனே
பைங்கொடியேஉன்குறைஎதெனப்பட்டபோல
படிக்கின்றளாந்சரதனுமதுடிக்கின்றனே (எ)

கண்ணிகள்

க. இந்தஅலங்கோலமும்இந்தமஞ்சுக்கமும்
என்வந்ததேகைகை மின்னரசே-உந்தன்
சிந்தையிலின்நததைஉளளங்கைநெல்லிக்கனிபோல
தெரியச்சொல்வாயகைகை மின்னரசே

உ. மருவும்மலரும்போலப்பாலுமதேனுமபோலே
மானம்வைத்தாணடோ மன்னவரே-உந்தன்
கருவிழிமணிபோலகாரிசனமஆகஎன்னை
கணணுண்டாயகார்த்தீரோ மன்னவரே

௩. காத்ததற்கென்னகுறைஇப்போதும்என்னஉன்னைக
கைநழுவவிட்டாரோ மின்னரசே-நீ
பார்த்தெதுகேட்கிலுமஎந்தப்ராமஆனாலும
வரிந்துதருகிறேனகாண மின்னரசே

௪. மற்றொன்றும்இல்லைவரம்எனக்குமுன்நீகொடுத்த
வரம்இரண்டுமகேட்கிறேன மன்னவரே-என்றும
உற்றதுசொன்னாலலவோஅறறதுபொருந்துமதான
உள்ளதுசொன்னேன்காணும மன்னவரே

௫. அந்தவரமஇரண்டுமதந்தேன்இனிஉனக்கு
அட்டிசொல்லவேணுமோகைகை மின்னரசே-என
மைந்தன்இராமன்ஆணைவாரதன்தபிராட்டியேன
வாங்கிக்கொள்வாயகைகை மின்னரசே

௬. மூன்ஒருவரமபரதனநாடாளநீக்க
முடிபெறவேணுமஅப்பா மன்னவரே-அதினை

பின்ஒருவரம்ராமன்காடாளச்சூட்முடி
பெறவேணும்தாருமஅய்யா — மன்னவரே

௭. மலைபோலஒருவாசெயதவஞ்சனையோஎன்ன
வார்த்தைசொன்னாய்கைகை — மின்னரசே-அது
கலைபாகலைததாககாலகலலுமகளாயும்என்ற
கதைபோல்ஆச்சுதேகைகை — மின்னரசே

௮. கலைபாள்கவசலைஉமகுண்டெனககுவேறே
கலைபாரொருவாஇலலை — மன்னவரே-நீ
சலதகாலசெலலுகிறேராசொன்னதேசொன்னதுநான்
தடுமாறிசசொல்அறியேன் — மன்னவரே

௯. மூத்தவனைததள்ளிவிட்டுஇளையவனைப்பட்டம்கட்டல்
முறைமைஅலலவேகைகை — மின்னரசே யாரும்
எத்தும்மனுவிககியானசாஸதிரத்தினில்முன்னம்
இசைநதபடியிதுவே — மின்னரசே

௰. மூத்தவன் இநதிரனுமாயனோ அகிலாண்டம்
முழுதுமசெலுததுகிறான் — மன்னவரே-வெறு
நேததிஇதுமுன்சொன்னவாாததைதயைவிட்டுச்சாஸ்திர
நெறிகளபோதிக்கல்ஆமோ — மன்னவரே

௰௧. ஆனைஇருந்துகொண்டுஅரசாளும்மண்டபத்தில்
அறிபாபபிள்ளைபாதன் — மின்னரசே-சிறு
பூனையிருநதுகொணடுபுலமபுகிறதுபோலப்
புலமபல்ஆமோகைகை — மின்னரசே

௰௨. ஆனையும்பூனையும்நீபெற்றபிள்ளை அல்லவா
அசலாாபெறறபிள்ளையோ — மன்னவரே-நீ
மானமகைவததால்போதும அனுவுமபலைஆம அந்த
வகையைநான அறியேனே — மன்னவரே

௰௩. ஆயிரம்ஆறுலும்பெண்புததியை அறிய
ஆராலுமமுடியுமோ — மின்னரசே-நல்லது
போயினதுபோகட்டும்ராமனைஊரைவிட்டேன்
போகச்சொலலெனகிறாயகைகை — மின்னரசே

௰௪. எதுக்குராமனைஊர்விடடுப்போவென்றுப்
என்றுகேட்சவநதீரோ — மன்னவரே-நடுப்
பாதிகுளபாதனைஊரிலதகைஒட்டிமல
பணடேன்துரத்திவிடடீர — மன்னவரே

௧௫. அவனுடசமமதிககவேபாடடனைனா போவென்றேன்
அநியாயமசொன்னேறே மன்னரசே உனககு
கவனமு இலலேபோயெனனகாரணமோ இநத
கபடமபேசாதேகைகை மன்னரசே

௧௬. கவனமுமஉண்டொருகாரணமுமஇல்லே
கபடமுமபேசவிலலே மன்னவரே இன்று
அவனுமமதிககவேனா விடடுபபோ மவென்றேன்
எனனதபபிதஞசொன்னேன் மன்னவரே

௧௭. பூமியுநதருகிறேன்பரதற்குபொன்முடியும்
பூட்டுகிறேன்கைகை மன்னரசே-என்
சாமியைஎனனுயிரைராமனைபபிரிநதால்நான்
தரிககநீயேனகைகை மன்னரசே

௧௮. என்உயிர் அவன்போனால்இருக்கறியாதென்ரீர
எனனசததியமஇது மன்னவரே-அவனை
சினனஞசிறுவயதிலமுனிபினபோகச்சொன்னீர உம்
சீவனுககுண்டோதுன்பம மன்னவரே

௧௯. கும்பிடுகிறேன்உந்தனகாலேயும்பிடிக்கிறேன்
மோசம்செயயாதேகைகை மன்னரசே-நீ
எமபெருமானைஎநதனகணமணிராமனைஇங
கிருககச்சொலலனபாயகைகை மன்னரசே

௨௰. தானேறநேறறபபோதேஎனசரீரமஉமது
தமசரீரமஅலலவோ மன்னவரே-நீர
ஆனைக்குமபிடிகிறீர ஆர்காலிலவிழுகிறீர்
அசலாரென்றெண்ணலஆமோ மன்னவரே

௨௧. அடியில்விழுவேன்என்றும்அடங்கிஒடுங்கியேநான்
அனநதமவாாததைசொல்லியும் மன்னரசே-சறறும
கடினமஇலலாதுபோலேநாசசிலேயைபோட்டு
கழுத்தைஅறுக்கலாமோ மன்னரசே

௨௨. காட்டுப்புறவுககாகச்சதைஅரிந்தமன்னனைக்
கதையிலுமகேட்டிலீரோ மன்னவரே-உந்தன்
வீட்டுப்பெணசாதிககாகஇத்தனைசாகசமும்
வேணுமோபோதும்போதும் மன்னவரே

௨௩. கண்ணுமகருததுராமன்கண் ணுளதுமராமன்
[illegible] மன்னரசே-நான்

எனனுமதெய்வமும்அவன்போனால்என்உயிர்போம்
இருக்கச்சொல்என்மாய்கைகை மின்னாரே

௨௪ எனக்கும்பொய்வாராதுபொய்சொன்னால்தோஷம்என்றீர்
எந்தமதியாலசொனனீர் மன்னவரே-நான்வ
வனத்திலப்போகச்சொல்லுமஎன்றசொல்த்திருப்பிவிட்டால்
அதுமத்தானபொய்அல்லவோ மன்னவரே

௨௫ ஆனாலும்ராமனைவனத்தில்ப்போகச்சொல்வதால்
ஆவதுண்டோகைகை மின்னாரே
கானிலேராமனைபபோகச்சொல்வதிலுமஎன்
கணகேட்கிலுமதருவேன் மின்னாரே

௨௬ நானாகச்சொல்லஇல்லை தெய்வம்சொல்லியதுக்கு
நான்என்னசெயவேணகாணும மன்னவரோ-ராமன்
போனாலுமகானகத்திலேஅவனுக்குவரும்
பொல்லாஙகுஉண்டோசொலவீர மன்னவரே

௨௭. போஎன்றுசொனனவுடன்பொறிகலஙகிஎஞ்சீவன்
போய்விடுமேகைகை சண்டாளிநான்
ஆஎனறுபோனபின்னைஅளளியிடுவாரஉனக்
காரடிகைகேசி சணடாளி

௨௮ ஒட்டாரம்காட்டுராய்ராமன்போனால்என்சீவன்
உடனேபோமடிகைகை சண்டாளி-நீ
கட்டியதாலிக்கயிற்றைஉன்மகனுக்குபபட்டஙகட்ட
காப்புகட்டிகைகை சண்டாளி

௨௯ வரதமுனிவன்ஆணவதிஷ்டமுனியேஉன்னை
வரமகேட்கிறேன்தாராயஎன் ய்வமே-அந்ததெ
பரதன்வநதால்அவன்உற்றாரிமைசெய்யாயப்
பததுதராமாசசொல்என் தெயவமே

௩௰, அண்டர்முனிவர்அல்லமையாளிகள்அல்ல
அசலாரஒருவர்அலல தெய்வமே-நீமுன்
கொண்டபெண்சாதிதானேதசரதன்
கூற்றுவன்ஆய்வநதானே தெய்வமே

௩௧ ஒளிவாயஇருந்துகொன்றபிளளைப்பழிகருமுனி
உரைததசாபமஇதுவோ தெய்வமே-உலகம்
எளியாரைவலியாரஅடிததால்வலியாரைதெய்வமகேட்கும்
எனபதுமஇதுதானோ தெயவமே

௫௨ மன்னன் உடன்ரூபபுசகாபுருஷனைக்கொல்லவந்த
பாவிகன்பெண் இவளல்லவோ — தெய்வமே-இந்த
மணாளர்குலத்தாயைப்பார்த்துப்பட்டணனைக்கொள என்றுசொல்லும்
வசனமபிசகுவருமோ — தெய்வமே

௫௩. உதிக்குமகனைப்போறலைஎன்னஉயிர்போறலுமென்ன
உத்தமன்ராமனையாதகிரம — தெய்வமே- அயோத்தி
பதிக்குப்பதிஆகியேஇருக்கின்றானைஓன்றுகாணாப்
பாவியானஆயினேனே — தெய்வமே

கைகேசிஸ்ரீராமனைவனத்துக்கனுப்புதல்

விருத்தம்.

கொன்றவர்போல்தசரதன் இப்படிபுலம்ப
கூற்றுவன்போலக்கைகேசிராமன்தனை
நின்றநிலைக்கழைத்துவரஎன்னவந்து
செய்யனைவாசலுக்குள்ளேபுகுந்தபோதில்
என்றனரசர்சொல்லாலொன்றுசொல்வேன்
எனஈரேழ்வருஷமராமாநீகாட்டில்
சென்றுதவஞ்செய்யபரதன்உலகைஆள்வான்
செல்லென்றாள்இதுவேந்தன்சொல்லென்றாளே அ

ஸ்ரீராமர்வனம்ஏகக்கைகேசியின்விடைபெறல்

இதுவுமது

உளமகிழ்ந்தொருகைகேசிஉரைத்தவாய்மொழியைக்கேட்டு
களங்கமில்லாதராமன்கானகம்செல்லலானே
தெளிந்துபார்பரதன்ஆளச்செய்ததேமேன்மையென்று
தளர்ந்திடாததாயைவாழ்த்தித்தாழ்ந்துபின்விடைகொண்டானே

௮-தரு-சுருட்டிராகம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி
என்பாக்கியமேபாக்கியம்-எவர்க்குண்டிந்தசிலாக்கியம்.
அநுபல்லவி
அன்பாகவனம்போகஅனுக்கிரகஞ்செய்தாயே (என்)

சரணங்கள்.

௧ குழியிலேப்பிள்ளைகளைஎடுத்துக்கூரைமேல்ஏறவிட்டு
வழுவாப்பாலகனைப்பரிவாய்வளர்க்கிறதுபோலே

சுழலும் இந்திரர் சசியுடந்து சகுடமணி முடிமகுடம்
தாழ்வுமுகந்த ராச்சியபதத்துக்குச் சடைமுடி தந்தாயே — என்

௨. கொக்கரித்தவரெல்லாம் மகுடத்தில் பாய்வாரோ
பக்கமுள்ளப்போ என்னைக் காப்பாற்றப் பாரோ
சிக்கும் இந்தவலை நீக்கித் தேம்ப ரகுபதிசேரத்
தக்கதவஞ்செய்யென்று நீ நட்டஞ் செய்தாயே — என்

௩. ஒருபிள்ளை ராமன் பரலோகசாதகம் செய்ய
ஒருபிள்ளை பரதன் இந்த உலகம் ஆள
இருபிள்ளைபாலும் கைகளை இட்டராயிட்டாரென்ன
வருசொல் உண்டாச்சுதென்ன மாதவம் செய்தேனோ — என்

ஸ்ரீராமவனம்புகுந்ததற்காகக் கோசலைபுலம்பல்

விருத்தம்

இப்படி சிறுதாயாரை இறைஞ்சியே அனுப்பிக்கொண்டு
மெய்ப்படிவண்ண ராமன் வந்து கோசலை அம்மைக்கு
தப்பிலாதவடிவாறெல்லாம் தான் சொல்லக் கனைத்தேடி
வெட்புறும்பசுபம்போல அன்னை விழுகின்றாள் அழுகின்றாளே — ஐ

௯-தரு-முகாரிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க. அய்யையோ ரகுராமா-வனம்போகத் தெய்வம் சம்மதித்தாமா உன்னை
நான் எவ்வகைப் பிரிவேனோ நான் இதுசெய்குவதறிகுவேனோ

௨. என்னொரு தாய்கட்டேரவிகுலமன்னவா நாயகமே அரசன்
உன்னையும் வெறுத்தானோ வெறுத்துந் தன்னுயிர் பொறுத்தானோ

௩. சுடர்மணிமுடிபோச்சே சோதிமேலசடைமுடிவரலாச்சே கேட்க
உடல்பதறுதே மகனே மனமவிட்டுவிட உதறுதே மகனே

௪. தாயவரம் அதுகண்டு பூமியைக் காவல் பரதன்கொண்டு ஆளமட்டும்
நீ வனம்போவானேன் இப்படி தீவினை ஆவானேன்

௫. கலியுகம்மேலிட்டதோ சூரியகுலமுறையே மாயவிட்டதோ நீ இந்த
நிலைமைவிண்டிடலாமோ பரதனைத் தலைமைகொண்டிடலாமோ

௬. எப்படி நான் சகிப்பேன் உன்னைப் பிரிந்து எப்படி நிர்வகிப்பேன்
[illegible] விழிமலர்ப்பாழுக்கனை விடுப்பேன் உயிர்கொண்டு [illegible] தரிப்பேன்

எ. பொன் அடிகசங்காதோ மேனியில்வன்னமும்சங்காதோ வெயில்பட்
டால்என்னென்றுகுதிபபாயோகல லும்முளளும்என்என்றும்திப்படியோ
அ. நீசெல லுமவனமதானேஉன்னுடனேசெலலுவேனநானேஎன்னி
ஆசைஎல்லாமமறந்தேதுக்கோகோசலைபெண்பிறந்தேன்

—*—

ஸ்ரீராமாகோசலையைத்தேறறிவிடைகொடல்

விருத்தம்.

தாயவருநதிட இவ்வாறுதளருவாள் தன்னைநோககிப்
பாயவருபதினால்ஆணடுமேபதினாலுநாளேஆமமா
நீவருநதிடுவதேனோநின்கிருபையாலேநானிப்
போயவருவேனகேளஎன்றுபோற்றுவான்தேற்றுவானே ௰௧

௰-தரு-புன்னாகவராளி-இ-ம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

வனமபோயவருகிறேன்-அம்மா-கோசலைஅம்மா
வனமபோயவருகிறேனஅமமா

அநுபல்லவி

வனம்போய்வருகிறேன்நானே பொறுமாதாவசனம்தானே
தனந்தனிமந்திரமுமஅது சாதத்திரமுமஅது
சத்தியமுமஅதுபா முததியுமஅதுதானே(வன)

சரணங்கள்

உ. கானசம்கான்போகவேணும் நீகணவனைக்காப்பாற்றுங்காணும்
நானிலம்பாதனுக் கல்எனனபபோமோ
நான் இருநதரசனைப்பொயசொல்லச் சொல்லலஆமோ (வன)

௩. ஆதிகதைஅறிவீர்நீரும்சகரர் அறுபதினாயிரம்பேரும்
தாதைசொல்படிதகைகள உயிர்கொடுத்தாரேமுன
தகப்பன்சொல்படிகருநான்தவம செயததோகஷனம(வன)

௪ ஈன்றவன்சொல்வேதம்நானேபரசுராமன் தாயைவெட்டினானே
ஆணடுபதினாலுமபோய வருவனெனககணடே
அரசாளனைபபோஎன்றால் திருவாயகெதிர்வாயஉணடோ (வன)

ஸ்ரீராம வனவாசத்துக்கு [illegible] புறப்படுகிறான்

[illegible]

விருத்தம்

சிறைதனை பசவசலைகத்து [illegible] பராமனமீனாமி
சுந்தரிசுமித்திரை தேவி [illegible] தகுமியோ நில
இந்தம்மகுடம் [illegible] த்தி [illegible] தேகனை
அந்தம் ஆமட்சு [illegible] ஆக்கே [illegible] மினை

ராகம்-[illegible]-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

நானேட்சயனான் ஆறுமேயாகேகிறேன ராமனுக்கு மகுடம்

அநுபல்லவி

சேனைப்பெரன்றே [illegible] டகுகிக்கடும்
சித்திரக்கோடாலமென்று [illegible] பையுங்கொண்டு (நா)

சரணங்கள

௧. குருடன்ராசமிர்தித்திக்கிருபடோலேபட்டம்
கொள்ளுமே பரதரந் முடிகுட
தானிபிலசாககளையுமடாவுஞ்சரியாமென்னும்
தசரதனுமகிடந்து மனம்வாட
இரவிமுன்பனிபோலேஎ [illegible] திரக்தமன்னா
எவரும்மயந்து விருதுகளபோட
அரசிட்டசாமிகருத்தவசிட்டசிமசன
ஆட்டுககுடடிபோலெறுடகே [illegible] யும தளளாட

௨. தெ குத்தகாளி [illegible] கூனிதாளமடிகக
துணடஙகளை [illegible] டடாட்டி
பகைததராசாதலை [illegible] போல உதிர
கடுகளமஎஙகுரக்ககட கடல்மூட்டி
இகத்தில் [illegible] உமைராமனை ஆய [illegible]
என்பதெல்லாங்குருகரு வரககாட்டி
வகுத்தபிரமம [illegible] அவா
மர்மம்எலல [illegible] நிலைகாட்டி

௩. சுட்ட மண்ணும்பச்சை [illegible] போச [illegible]
தனை அலலாலவ [illegible] கருணை [illegible] உபசாரம்
எபபடிப்பறந்தாலும [illegible] கருவிகருடம் ஆ [illegible]
இந்தபபாரஞுககேன் அதிகாரம

௰௩-

வெட்டித்தலைதலைபாயக்குவிக்காவிட்டாலெல்கை
விலலாலேஆவதுண்டோ வீரம
பொடடெனஅயோததிப்பட்டணம்எல்லாமவந்து
போாகெடுததாலுமரிஷ்ரேமஆகதொடுததாலும்இந்நேரம

ஸ்ரீராமாலட்சுமணாகோபத்தைததணிததல்.

விருததம.

சினமகொண்டஇளையோன்இங்கேசீறியேசொலலுமதனைச
கனம்கொண்டராமசசந்திரன்காதிலேவிழக்கண்டோடி
இனமகொணடதநதைவாாததைக்கெதிாஉணடோநமபிஎனறு
மனமகொண்டுதேற்றிககோபமமாற்றுவான்ஆற்றுவானே

௯உ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இத்தனைகோபமும்எல்லாய-வந்தது-ஏதடாதம்பிஇதுசொல்லாய்

அநுபல்லவி

ததததுவம ஆக உ நதன் புததிஎல்லாமவெள்ளை
தகபபன்போவிளஙகிற பிளளை அலலோபிளளை (இத)

சரணஙகள

௧. இரும்போதாய்நனம் காட்டிலேபோயதிரி
என்னவுமவாயவருமோ நீஅதைப்பரிகரி
கருமபுகசப்பதெலலாம் வாயகுற்றமேசரி
காலமசெயததல்லாமல ஆர்செய்தாாஅரிகரி (இத

௨. தகபபனைசசத்தியவாகயன் அல்லலெனறுகழிககவோ
தாயகொணடவிரததைை முடியாமலஅழிககவோ
அகத்துணை ஆம்பரதன் செலவதனைஒழிககவோ
அப்புறம்உன்னைக்கண்ட பேர்எலலாமபழிககவோ (இத)

௩. உரம்ஆகும்தபமசெயதால உனககுநல்லதோதீதோ
ஒனறுமபேசாதேகோட டைககுளளே படைவெட்டாதோ
ஆரசமபாரதனைகொணடால நமககினிமேலவராதோ
ஆககப்பொறுத்தநமக் காறுமட்டுமபொறுக்கா (இத)

சுமத்திரைலட்சுமணருக்குப்புத்திசொல்லல்

விருத்தம்

அற்புதத்தமபிகோபம் ஆற்றியேராமன்தாயார்
பொற்பதமணங்குமபோது பூவைகைகேசிஎவ
வற்கலைநாதாகாட்டவாஙகிலட்சுமணாநீஎன்
சொற்படிகொடுபபோஎன்றுசுமித்திரைகூறுவாளே

௰௯ திபதை-பைரவி-அட தாளம்சாப்பு

கண்ணிகள்

௧. இந்தமரவுரி அந்தவனத்திலகொண்
டேகுவேன்றென வாரதை — லட்சுமணா
அந்தவார்த்தையேமந்திரமா அண்ணன்
அடிபூசைசெயயடா — லட்சுமணா

௨. அண்ணன் இவனை மணிவண்ணனே என்றெண்ணி
அரைநொடி பிரியாதே — லட்சுமணா
கண்ணின் இமைபோ போலே எண்ணம் எல்லாம்செய்து
கட்டிககாததிருடா — லட்சுமணா

௩. வெமபியகாட்டினில் அரக்கரவந்தால் அண்ணன்
முன்போயநீநில்லடா — லட்சுமணா
தம்பிஉடையவன்படைக்கஞ்சான் என்னும்சொல்
சாதித்துககொள்ளடா — லட்சுமணா

௪. அலை ஆழிபுரண்டாலும் அண்ணன் இருக்கவுன்னை
ஆராலஎன்னசெயயலாம் — லட்சுமணா
மலைமீதில இருபபாரைப்பன்றிபாய் ந்துண்டோ
மயஙகாதேதியஙகாதே — லட்சுமணா

௫. உளம்கொண்டு அண்ணன எப்படி சொல்வான் அப்படி
ஊழியமகேள் அடா — லட்சுமணா
இளஙகன்றுபயமஅறியாதென்றாற்போல நீ
எதிரதொனறுமசொல்லாதே — லட்சுமணா

௬. தாயேசீதைஉன் தகப்பனே ராமன் இந்த
தலமேவனம அடா — லட்சுமணா
ஆயாசமபாராதேஎனனும்முன் எண்ணம்
ஆகசெய்துவாடா — லட்சுமணா

௭. பினனுஞ்சடையுமமரவுரியுங்காணவோ ராமன்
பிறந்தேவந்தேனஎன்று — லட்சுமணா

குன்னமாய்என்றுந்தேடித்தயவமடணணிபதி நக்
கூத்துக்கென்னசெயயல ம — லடசுமணா

அ காததன்ஆனராமனைசித்ததத்திலேஎணணும
டடனேபபடித ோே — லட்சுமணா

புததிஆகசசெயதாலஅபபோதல்லேஎந்தன்
புததிரனீபோயவாடா — லடசுமணா

ஸ்ரீராமபிரிதலைக்குறிததுசசீதையிரஙகல்

விருத்தம்

மண்ணு மஇராஙகமராம இராஙசமறு,தாயா அனுப்பகசேண்
டெனனுமஇராமருமலடசுமணன இசைநதுவரவேராகுராமஞ்
ஙளைனுடசனகிதனைட பாாடிதுராலபோயவருவேனளனமூ
டண்ணுமபருட மவனமனைனருண்பாநதாளசீதைதகனை நதாளே

மச-நரு-உ. சேனிராக -ரூபகதாளசாபபு

பல்லவி

எபபடிமனநதுணிந்ததோசாமி-உனமயோயவருகிறேன்
எனறுரைத்திதைளசகுமோபூமி

அநுபல்லவி

எபபிறபபினும்பிரியவிடேன் — என்றுகைசொ டடே
ஒன்றுஆனசீதைகயநட — டாறறிலேவிடடடே (எப)

சரணஙகள

க கரும்புமுறித்தாற்போலேசொல்லல் — ஆச்சுதோஒருக்
காலுமபிரியேனஎன்றுசொன்ன — சொல்லுமபோசசுதோ
வருநதிவருந்திதேவரீர — வெலல
லாதனைதனைகசொலலாமற் — கொலல
இருமபுமனதுணடாச்சு — தலலோ
என்னைவிடடுபபோகிறேன்என்று — சொல்ல(எப)

உ. அனனைகொணடவரம்உன்னையென்னைத் — தள்ளவோநீ
அழகுக்கோவில்எடுததுநிலமலூன்றிக் — கொளளவோ
குன்னமோஉமககெனனைத — தாரம்
சொடுத்தவனமேலஅல்லோ — நேரம்
என்னைபிடடுககொணடுபோவதோ — பாரம
இதுவே ஆணபிள்ளைககு — வீரம(எப)

௩. நாடு நீர் போயிருக்கும் வனத்தின் பேர் — சொல்லவேணும் அத்தை
நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்ததால் — அங்கே பிறக்கலாம் காணு
கூடினாளுகந்திருக்கும் — காடு
குறைவில்லா என் மிதிலை — நாடு
காடு நீ இல்லாத — வீடு
காலவையும் தெரியும் என் — மாடு (எப)

ஸ்ரீராமவனம் ஏகலால் புரஜனங்கள் புலம்பல்

விருத்தம்

ஆவதனால் சீதைமனதறிந்த ராமன்
அப்படியே வருகவென்றுன் வெளியே வந்தான்
தேவர்களும் முனிவர்களும் கலங்கி நின்றார்
ஜெயராமன் லட்சுமணன் சீதையென்னும்
மூவர்களும் மரவுரியை உடுத்திக் கொண்டார்
முறையாலே அயோத்தி நகர்த்தெருவின் மேலே
போவதுண்டவ்வூரில் ஆணும் பெண்ணும்
புலம்பினார் கண்ணீர் விட்டலம்பினாரே (ஞகூ)

ஙூ-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. அரசுமணிமுடியோடும் ஆனைமேல்
வருகிற திருக்காட்சியைக் காணாமல்
அந்தத் தெருவீதியிலே வந்து — நொந்தார் சிலபேர்கள்
மரவுரியும் சடைமுடியும் காணு
வதற்கோ குக்குதித்தோ மென்றத்தங்கள்
வாயோடு வாயமே பேசாமலே மனம் — மடிந்தார் சிலபேர்கள்

௨. அய்யயோ இந்த அருமைத் திருமகன்
மெய்யே வனம்போனால் மக்கினி
ஆறுதலேது தெளக்கண் பிசைந் — தழுதார் சிலபேர்கள்
செய்யா வினைசெய்திடும் பாதகி
கைகேசிக்கு இணைக்குநெஞ்சுக்கல்
இடுக்கென விழுந்ததோ என மனதிகைத்தார் — சிலபேர்கள்

௩. கண்ணுக்குக்கண அருகே எண்ணினு

எண்ணம்எல்லாம்போச்சேநாம் அந்தக்
காட்டுக்கதியாய்ப்போவோமென்று — கரைந்தார்சிலபேர்கள்
பண்ணின தவமிதுகோ தசரதன்
புண்ணியமான ஆனாலொருதரம்
பழிகாரிசற்றமைழயாளோ என்று — பதைத்தார்சிலபேர்கள்

ச. சொல்லியவரம்தானென்று கணவனைச்
சொல்லவேவழிபார்த்தாள் அல்லாமல்
தூரதிஷ்டியாய்ப்பார்த்தாளோ என்று — துடித்தார்சிலபேர்கள்
கல்லுருகவும்புல்லுருகவும் கண்ட
கைகேசிக்கு தன்மகன்மாத்திரம்
கருமம்போ இவனவேமபோ என்பமே — கசிந்தார்சிலபேர்கள்

ரு. முறையோ என்னமூடப்பிள்ளையாகிலும்
மூத்தினது பிள்ளை என்றுசொல்லும் பழி
மொழியாகிலும் ராமனுக்கில்லையோவென றழுதார் — சிலபேர்கள்
குறையாமலே இருக்கின்ற சூரிய
குலத்திலேசல்லமாத்தில்புல்லுருவிபோல்
குடிகேடியாயிருந்தாளெனக்குலை — குலைந்தார்சிலபேர்கள்

சா. மைஆர்கண்ணி இளையவளைத்தேர்த்த
வல்லபிலேசிக்கி தலைமகன்ராமனை
ன்னவனசெய்தவிதன்னசொல்வோம் என்றுவைத்தார்சிலபேர்கள்
கைகேசியும்பிள்ளையும்கூனியும்
கட்டாந்தரை அட்டையைப்போல்மண்ணை
கட்டிக்கொண்டினிப்புரளட்டும் — எனக்கூடிக்கலைந்தார்சிலபேர்கள்

எ. சானகிஎன்னு லட்சுமிபோனபின்
மாநகரத்தில் ஆர் இருப்பார் அவள்
தமக்கைஅல்லவோ இருப்பாளெனத் — தவித்தார்சிலபேர்கள்
கானகம்புகுவதுமுன்னே தசரதன்
வானகம்புகுவதுநிலைவரம்என்று
கரைகாணாக்கப்பலோ போலவே — மரிவார்சிலபேர்கள்

அ. சத்தியமாராமனைவரச்சொல்லி
மறுதிருவாக்குமுடிகொடுத்தான் இந்த
தசரதன்மெத்தநல்லவனேவென்று — தளர்ந்தார்சிலபேர்கள்
எத்தனைபோசனைதக்குவந்தாலும்
எல்லவரும் துணை ஆவாரோ ராமனுக்கு
இளையவனே துணை இந்தவூரில என்று — இடிந்தார்சிலபேர்கள்

கூ. மணி முடிவனச்சொல்லிட முகூர்த்தத்தில்
சடை முடியாச்சொனனுனே இநத
வசிஷ்டனைபபோலவசிஷடன்உணடோஎன்றுவைதாாசிலபேர்கள
துணியுமோமணமஅடடாவுண்கிற
சோறறுலேநஞ்சுகலநத்போலவே (ாகள்
தொடுததாளபழிசொடுததாளகைகையென்றுசொன்னா சிலபே

ய பாவமும்வரும்பழியும்மிகவரும்
தீபமஇல்லாமனைபோலேஇந்த
படடணமபறிபோமேயென்றும பழித்தாாசிலபோகள்
ஸ்தாவாரமஇலலா இளஙகொடிபோலவும
பாயவாமஇலலாமரக்கலமபோலவும
தாமரை இலலதணணீாபோலவும் தவித்தாாசிலபோசள்

சுமநதிரன்புலமபல்.

விருததம்

மாநகா இபபடிபுலமபததோமேல்க்கொணடு
வழியிலஒருசோலையில்போயப்பாதிசசாமம்
ஆனதிதுவநதவரோஉறங்கிவிட்டார்
அயோததியிலேஅவர்போகவே ணும்தேரைத்
தான்உநமவடதிசையில்விட்டால்என்னைத்
தாளமீணடான்எனப்பருவம்அஙகேமீளவாா
ன் இனிததாமதமஎன்று ராமன்சொலலி
எழுந்தனனசுமநதிரன்நொநதழுகின்றுனே ஒள
ய௬ - திபிதை-நீலாம்புரிராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க. செசமமகிழுமாமச சநதிரன்-போர்காமல்தேரை
திருமபுவான்அல்லோ சுமநதிரன்-எநதன
மகனவருவான் என்றிருப்பானே-ராசனுககெநத
வாயகொணடுசொல்ல இருபபேனா
உ. ஊரிலஎன்னைககணடபோது சொலல-தசரதனுக்
கோாஉடபிாஉடமபாம அல்லோஉன்பிளளைனா
தோஇறகிவிடடேன்என பேளுமுகம்அறிய
தேசததிலேவிட்டேன் எனபேறு
ங. மககளைவிடடோடி வநதானேஎனறவுடனே
மனனவனுடஉயிா எநநாளே இப்போதுகாலன்

நெற்கிலே நின்றல்லோ யோகுவேன் - எமன் விடுத்த
சேவகன் போல அல்லோ ஆகுவேனா
௬. இன்னம் உன்னை நக்கூவிக் கூவித் தசரதனுக்
கிருக்குமோ நல உயிர் மேவினான் இந்தவார்த்தைக
சொன்னவுடன் போமே ஆவி - இந்தப் பழியை
சும்மக்கவோ நான் வந்தேன் பாவி

ஸ்ரீராமசுமந்திரனுக்குச் சொல்லுதல்

விருத்தம்

மந்திரிசுமந்திரன் இந்தவண்ணமே கூறராமச்
சந்திரன் அவனை நோக்கிச் சகலமுந் தெரிந்த நீரோ
எந்தனத் தாயசொன்னவார்த்தைக்கிரண்டுதானசெப்பல் ஆமோ
சிந்தை யேன் இனிமேலென்று தெளிவிப்பானதெரிவிப்பானே

௫௪ - தரு - பைரவிராகம் - அடதாளசாபு

பல்லவி

சொல்லும் சொல்லும் - சுமந்திரரே - நில்லும் - நில்லும்

அநுபல்லவி

நல்ராத்திரி இது போல் இல்லைக் காணும்
நகர உள்ளோர்களுநீரும் போகவேணும் (சொல்)

சரணங்கள்.

அல்லநீரோ ரே சொன்னல் விரும்புமோ
அணைசடந்த வெள்ளம் அலைமுந்தாலத்திரும்புமோ (சொல்)

௧. வீரமுடேசிக வொண்டெழுந்த சேவகன
வெட்டுமகளமக்கண்டுமுதுகை இல் ஆமோ
ஆருமகாணவேதபசுக்கென்றுவந்து
அதுக்கெல்லாம் பயந்தச்சப படல் ஆமோ
வாருமகாணும் பெற்றதாய் சொல்விரத்ததை
மறந்து பின்னை ஒருவிரத்தைக் தொடல் ஆமோ
சூரியகுலத்திலேயிறந்த முந்திமுந்தி செ
தொடுத்தகாரியத்தைநடுவே விடல் ஆமோ

௨. மன்னன் பார்த்தக்கு நான் இருக்கிறேன்
வருகிறேன் இளக்கிப்ப தேடு என்றும்
பின்னும் அறிந்தறியாதகுமமன்னன்
பெரியவிக்கியவுறுகி தான் என்றும்
என்னிடத்தில்லைத்த அனுப்பால்சனக
இடத்திலேவைக்கவிட்டாலதணம போகிறேன் என்றும

அன்னைமார்க்கும் மன்னனுக்கும் பதிலும்
ஆண்டுமே பேசயவந்துவண்ணக்கு வேன்என்றுசொல்
உலகிலேஒருநன்மைசெய்ய இடை
யூறுமெத்தவரும் ஆகை யால்அதை
நிலையதென்னல் ஆமோகாலமபோயவார்த்தை
நிறகுமேபின்னைவேறே உனைபோலவதை
பலருமதவிக்குறு என்றுதாயமொழி
பழிக்கவோநானவந்தேன எனக்கதை
மலைவிழுந்தாலுமதலையேதாஙகவேணும்
மலைந்தவர்க்குப்பலனபலிக்கு மோ இதைசொல

ஸ்ரீராமனைநினைத்துசக்கிரவர்த்திபுலமபல்

விருத்தம

வீரமனனுமஉனைசுமந்திரனகொணடான்
மீணடதோரவழிபலருமமீணடார்சேதி
ஊரவதிஷடமுனிஉடனபோய்சீவன்
உணடிலைஎனறிடுமவேந்தனுடனேசொனனன்
கூரளரியிலேவிழுந்தவெணணெயபோலும
கொதித்திடுநெகொப்பரையிலவிழுமபுழுவைபபோலும
சீருளதனமகனைத்தேஙகிசசிந்தை
சிதறினனதசரதனுமகதறினனே

ம அ-திபதை-கணடாராகம ஆதிதாளம்

கணணிகள,

க. சின்னஞ்சிறுதாமரைபபோல பொன்ஆளபாதங்களநோவ
தேடிவனமலைபடிவிட்டாய் ரகுராமா-ராமா
என்னையிந்தவேளைநடுத்தண்ணீரிற்கைவிட்டாற்போலே
எபபடிதுணிந்துவிட்டாய ரகுராமா ராம

உ. முடிக்குமகுடஞ்சூட்டிமுகமபாரக்கஇருந்தேனே
மோசமகைகேசிசெயதாள ரகுராமா - ராமா
உடுத்தபுடவைதானேபாமபாயககடிக்குமெனனும
உளவறியாமலபோனேன் ரகுராமா -ராமா

௩ மாலையிட்டகைகேசிதான்காலனைபபோலவேவந்தென
வாணுளைகொண்டாள அயயோ ரகுராமா_ராமா
வேலிக்குமுளஇடவேஎனகாலுக்குமுளஆகவந்து
விளைந்ததெனவிதிவசம ரகுராமா ராமா

௪ ஆனைமேல்பவனிஆக அபிஷேகமுடிசூடும்
அலஙகாரமனனறுகாணபேன் ரகுராமா ராமா
நானஒன்றுநினைக்கதெயவம தானஒனறுநினைத்ததையோ
நானசெயதபாவமஈதோ ரகுராமா-ராமா

ரு. தாயுமநீதநதையுமநீசறபுததிரமாணிக்கமும்நீ
சகலபாக்கியமுமநீயே ரகுராமா-ராமா
நீஇலலாநாடிதெலலாமசிலவில்லாமுறறமபோலே
நெடுமபாழஅடைநததையோ ரகுராமா-ராமா

சா பபடித்துபபடிததுசசொலலிகாலுமபிடித்துககொண்டேன்
பாவிகைகேசிஅயயோ ரகுராமா-ராமா
அடிககடிககப்பந்துவிசைகொண்டெழுநதாறபோலஎன
ஆயிசுககுலைவைததாளே ரகுராமா-ராமா

எ. குடைமகுடநதரிததுககுவலயம்தனனைஆளும
கோலமகாணுமமுனஆக ரகுராமா-ராமா
சடைமகுடநதரிததுககாடடிலேபோஎன்றேளே
சணடாளனஎனபோலஉணடோ ரகுராமா-ராமா

அ. நேறுதல்எஙகுங்காணேன்திககுததிசையுஙகாணேன
தெயவமுமதுணைகாணேன ரகுராமா-ராமா
ஆறுதலஎஙகுஙகாணேனஅநநாததிலகோல
அநதகனபோலஆனேனஅயயோ ரகுராமா-ராமா

கூ. பாரெலலாம்பரதனகொளளஉனனையுமஎனகணணினமுனனே
பறிகாட்டிறபோஎனறுளே ரகுராமா-ராமா
கிளைக்குபபுல்லுருவிகிளைமுளைததாறபோலே
கொடுகொலிஎஙகேவநதாள ரகுராமா-ராமா

௰. சேனைகாவலாகூடநாடகூடிமுடிசூடடி
சிஙகாசனமவைககுமுனனே ரகுராமா-ராமா
ஆனைநிழலைபபாககதவளைகலககிறறபோல
ஆனளேகூனிஅயயோ ரகுராமா-ராமா

௰க, சறறேபொறுநதுசசென்றுலசகுனதோஷமனனறேநான
சாவேனஎனறறிவாயே ரகுராமா-ராமா
சறறுமஅழுகைககுறலகேடகிறதகுககுமுன்னே
சுறுககாகநடநதுவிடடாய ரகுராமா-ராமா

௰உ. குலதநதைவிளககவநதமகனேஉனககுபபடடம
கொடுததுவாஙகிககொணடது ரகுராமா-ராமா
கலககதிலேசோறறறையிடடுககைபிடிநததாறபோலஆசசே
காலமஇபபடிஆமா ரகுரா-ராமா

௰௩. பாயும்அமுதமுமபொனபளளயமுமஇஙகிருகக
பறிகாடடிலேநடநது — ரகுராமா-ராமா
காயுஙகிழஙகுதினனல்ஆசசோதெயவததுககும்
கணஇலலையோமோமகனே — ரகுராமா-ராமா

௰௪. வீசுநெருபபைபபோலேகடுங்கோடையுஙகானலும
வெயயிலுமமேலபடுமே — ரகுராமா-ராமா
காசாமபுமேனியெலலாம்வோவைமுததுமுததாசத
காணபாளேகவுசலே — ரகுராமா-ராமா

௰௫ பூமியிலேவிழுநதாலுமதழுமபுபடுமோஉநதன
பொனஆனமேனிஅயயோ — ரகுராமா-ராமா
மாமலையுமகொடியும்செடியுமபொடியுமதாககு
வழிநடநதறிவாயோ — ரகுராமா ராமா

௰௬ முடிககபிஷேகம்செய்துன்அடிககீழேஓடும்தண்ணீர்
முநதிககொணடாராலும — ரகுராமா-ராமா
பிடிததொருமடிதநதாலகுடிககேனேகுடிததெனதன
பெருநதாகமதணியேனே — ரகுராமா ராமா

௰௭ இழைஆயிரமபொனபெறறபீதாம்பரமஉடுத்த
இடைமீதிலேமகனே — ரகுராமா-ராமா
பழிகாரிதானகொடுததமரவுரிதான்உடுககப
பாரததாரோஊாஉளளோரகள — ரகுராமா-ராமா

௰௮ பார்ததாலும்பசிபோமேபால்வடியுமேஉநதன்
பவளவாயமுகநதன்னை — ரகுராமா-ராமா
காறறேடடமஆகவாநதுசறறேநீகாட்டிஎனனைக்
கரையேறறிவிடவொண்ணுதோ — ரகுராமா-ராமா

௰௯. பிள்ளைதனதொடைமேலேபெற்றவன்சீவனவிடடால்
பெருஙகதிஉணடெனபாரோ — ரகுராமா-ராமா
கள்ளககைகேசிகையிலகாட்டிககொடுததுவிடடு
கடக்கப்போயஙிறகலஆமோ — ரகுராமா-ராமா

௨௰. கண்ணுமஇருண்டதையோகருததுஅழிநததையோ
கைகாலுமஓயநததையோ — ரகுராமா-ராமா

என்னைக்குலேநதநதையோ எனறுநானகாணபேனஉநதன

எழுபருமுகடநனேனே ரகுராமா ராமா

ஸ்ரீராமனாகுகன்தன்ஊரிலஇருககவேணடல

விருததம

புலமபியமனனவஎஇவ்வாறிடிநதுசீவன
போயினனைவகுண்டபுரததைசசேர்ந்தான்
பெலமதருமனனவாஅவனேஎடுததாரணணெயப
பெருநதோணியிலயிட்டாரஇபபால்ராமன
கலமதருலடசுமணன்சீதையுடனேகஙகா
நதிஅடைநதானமுனிவரொடுமகலநதான்அநத
சலமதனேயுமகுகன்விடுததோணியாலே
தாணடினனஅவன்இருக்கவேணடினனே

௰௩-தரு-கலியாணிராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

இஙகேஇருக்காணும் தரிசனமதந தெனனைரட்சிககவேணும

அநுபல்லவி

மங்கைஅம்ஹனதாயும் சீராமையும்இநத
வரிசைத்தமபியுமஅயய உருபததன்ருகனஉயய(இங)

சரணங்கள்.

௧. பூவுணடுகனிவுண்டு ஊன்உணடுதேன்உணடு
புதுமரவுரிகளும போர்வையுணடு
தாவுணடுதடமஉண்டு கஙகாநதிவுணடு
தாவேணபடசணம் நானேசெயரட்சணமகண்டு(இங)

௨. எட்டுதிககிலும்சொல்லுவேன் கிழஙகுவகைகெலலுவேன
எதிரததவனாவெலலுவேன் வழிசெல்லுவேன
கட்டிககாத்துநானே கணஇமைபோலேதானே
காலாலேகாட்டினதெலலாம் கையாலேசெயகுவேன(இங)

௩. நிததியமஉமமைபபிரியேன மற்றொனறையும்குறியேன
ேனறுமறககறியேன நானசிறியேன
மூன[illegible]முஅளிகுறநதிஙகளு என்னேவிளஙகும்உபகங
மாகமகணடாலபபசிபோமோ நமககிமோடசமசண டாமே(ளை

ஸ்ரீராமா குகனைச் சிநேகங்கொள்ளல்

விருத்தம்

இனிதுபுகலும்குகனேஎனதம்பிஉனதுதம்பிகண்டாய்
எனதுதுணைவனநீகணடாயஇச்சீதையுமஉனமதனிகணடாய
மனதுபொருநததாயசொனனவா ககால ாட்டிலஇருபபதலலால்
உனதுநாட்டில்இருப்பேரமோஉணாயபபாயஇதைஆதரிபபாயே,

உடு-திபதைசஙகராபரணிராகமஅடதாளசாபபு

கணணிகள

௧. காட்டிலஇருககவநதுகாட்டுககருகாள
காட்டிலஇருககலாமோ — குகனே
பூட்டகமோஇதுகுளிககப்போயுமசேறு
பூசிகொளளலஆமோ — குகனே

௨. பதினாலுவருஷமபோயநாமஎலலாமஒருமிககப்
பதியிலஇருககலஆமே — குகனே
மதிமோசமோஆனைஏறியுமதிட்டு
வாசலிலநுழைவான்ஏன — குகனே

௩. பரிசனமஉனனதுஉன்ஊருஎன்னதுவுன்
உறவுமஎனஉறவாச்சே — குகனே
என்பிறகேநீவநதாலஇநதவுறவைககாகக
எவாஉணடுநீசொலலுவாய — குகனே

௪. பொறுததஎனதுதவமமுடிககவேணுமஅநதப்
பொறுபபுஉனககிலலையோ — குகனே
குறுககபபேசாதேமுதலகோணிலைமுட்டக
கோணுமதடைசொலலாதே — குகனே

௫. ராமனபரதனலட்சுமணன்சத்துருககனஎன்ன
நாலவர்பிறநதிருநதோம் — குகனே
ஆமஉனனுடனேஐநதுபேர்ஆனோமசீரானோம
அதிகபலவானகளானோம — குகனே

௬. குருவியினதலைமேலேபனஙகாயபபொறபுவிஆளக
குழநதைபரதனடா — குகனே
அருகிலஇருககிறாயேநான்இருககிறபபோலே
அடிககடிபபாாததுகொளவாய — குகனே

௭. உடன்ஆனதம்பியவனஉனதுமதனியிவள்
[illegible] — குகனே

உடாஏன்படுகிறுங்நான்எனறுமநீஎனறும்
இரணடாகஎண்ணுமே குகனே
அ சமறேகாணுமமுனனே கமமைசககனாயேறறியமுன்
தனையுமகனாயேறறிட குகனே
சிததிரககூடததுககுவழிஎஙகேநீயிஙகே
திரும்பஒனறுமபேசாதே குகனே

ஸ்ரீராமா சீதைககுச்சிததிரகூடஙகாடடல்,

விருததம்

வரதனஎனனுமரகுராமன்குகனைஇநதவகைநெறறிபபரததுவாசீங் குரவன அனுமதியாலே நமபியுமசீதையுமதானுமகூடடிபபோனனபா யஉளசிததிரகூடமலேசோநதான முகமலாநதுபாாததான அஙகேகரதல ஜதைசசீதைமுனனேநீட டுவானமலேவளஙகள்காட்டுவானே

உக-தரு-முகாரிராகம-அடதாளசாபபு.

பலலவி

பாராய்பெண்ணேபாராய்பெணணேபாக்கியஜனகன்கணணே

அனுபலலவி

சீராகாஙமக்குநோ ஆகிறஇ தசித்திரககூட
மலேரததினபிடமபே லே

சரணஙகள்

க. மாதவர்முனிவாசொலவேதஙகளே ககிளி
வாடிககையாயகறறுவனமெஙகும படிப்பதுவும்
கோதுமதினேகமொகூலேயினிறபமமைகளஎடுதது
குராஙகுகள அடிபபதுவும

ஆசவனகுதிரைபோறபசுமபெரணறஒளிபாயநது
ஆடுதலபசுமையாககோடேறி கடிப்பதுவும்
மடிகமெலலாமலமேலேஓடுமமேகததைப
பெயர ஆனேயெனககையால ஆண ஆனே பிடிபபதுவும(பா)

உ கூட முனிவாககுமலேஏறபபடிபோலே
முடடாஙகிஅடஙகிககொணடுமலேக கம் கிடப்பதுவும்
காலேஅழுநதாமலபுலஎலலாஙகொமபாலே
கருமபனறி இடபபதுவும்

கோலஅயோததியிலஇட்டகொடிபோலே
கொமபூஙகிளிறபாமபுததோகைபட படப்பதுவும்
வாலேபபிடிகொடுதுககுறுகுமகணமுனிவற்கு
மநதிகள அங்கங்கேவழிகாட்டி நடப்பதுவும(பா)

௬, அருவிநீரைமொண்டு துதிக்கையாலயானைகள்
அருந்தவர்பெருங்கமண்டலமதனில் விடுப்பதுவும்
குருவிகள்தினைக்கதிரூடக்கிளைமதநிற
கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதுவும்

பரவுமனுமகுண்டத்தெரிவளர்ந்திடமயில்
பசுமையாம்சிறகைவிசிறிபோல எடுப்பதுவும
திருமாமுனிவர்முப்புரிநூல்அணிவதற்குச
சிலந்திநூலைக்கொண்டுபோய்க்குரங்குகள கொடுப்பதும(பாலை

சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துபரதர்புலம்பல்

விருத்தம

துய்யமலைவளநங்கைஅவ்வாறுகாட்டித்
தோகையுடனசாமிலட்சுமணனதாமசெய்த
செய்யபானசாலையினில்இருந்தானஇப்பால்
செயமஉளகேகையநாட்டிலவசிஷ்டனஓலை
பையஅறிந்துடனமீண்டான்தாயகைகேசி
பந்தினிறசத்துருக்கனுடன்பரதனவீழ்ந்தான்
அய்யனெனுமதசரதனசீர்அறிந்தானதேம்பி
அழுகினறான அழுதழுதுவிழுகினறானே
உஉ-திபதை-மததியமாவதிராமப-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

க. அரசேஎனனையனேஎனதகப்பனே நடந்தாய
உனசேருமவின்னவரோடேநீஉறவாடவோ தொடாந்தாய

உ, முறையுமஉன்தநியையும்ஏக்கியத்துறையும எல்லாந்தாமே
பிறகேகொண்டுபோனதென்னகுறையோஅறி யேனே

௩ சத்தியமுமசுபகீர்த்தியமுய நித்தியமநித்தியமலலோ சிரந்தாம
மித்திரனைதாமபுத்திரனைராமபுத்திரனைஎஙகே மறந்தாய

௪ அழகாஉன்னைத்தொழஆசைகொண்டேத்தேனிதுபொய்யோ
உழுதாபொககமுதாலஇதிலஎன்னதாமவரும அய்யோ

௫, சிவராகவனமேலேமாமுடிகோலிக்கைவைக்கு முனனே
காலம்செய்திட்டகோலமதனைஎனனுவனாதயயல ஆமடனே

௬, அம்பரந்தனிலசமபரசுரனதுணையசெயகி றுமே
உனபிராணனைராமனவைநதஆமபெயரப இநத நானே

ள. அய்யன் முன்வதிஷ்டன்விட்டசைஒலியின் பேசசே
மெயயெனறிருநதேனோநான்விழிததேனகன வாசசே
அ, எணணிறைலஎனன அணண ராமன இருககிறனோ இந நேரம
புண்ணியவானேஎன்கணணிறகாண வேபோமோஎன் விசாரம

பரதர்கைகேசியைககோபிததல

விருததம

வருதுயரம்ஒருதுயரமஒருவிததத்தாலபரதனதேறி
மனனன இறநதாலும்எனன அணணஈராமன
திருமுகமகணடாறபோதுமஎஙகேஎனறுன
தேசமஎலலாமஒருவரததாலஉனககேசொன்னேன்
ஒருவரததாலஅவனேவனமபோகசசொனனேன
உளளபடியிதுமகனேபிளளைநீஙகப்
பெரியமன்னனஇறநதான்என்றுரைத்தாள்கண்ணீர்
பெருகினன்கைகையைநொநதுருகினனே

பலலவி

எனஅடிபாவிகைகேசி-எனனடிசெயதாய்
எனஅடிபாவிகைகேசி-எனஅடிசெயதாய

சரணஙகள,

க, மன்னவனைககொன்றன்னவனம போகவிடுததாயஇன்னம்
இனறுஉணடோபாவிஎன்னை ஏன்டிகெடுததாய(என்)
உ, என்றுபாவிஉனதனவயிறறி ஜிலவநதேனநான
அனறுதாயேஅன்றுபோயஎன்று நொநதேனே(என)
ஙா. அயயனராமனகாயகிழங்கு தின்டல்ஆமோடி-நாம
நெயயுமபாலுமசோருமவாரித தின்றலஆமோடிஎன
ச, தினறல்அலலோநஞசுகொல்லும்எனபதுபொயயோநான
ஒன்றுமஅறியேனே இதுககெனசெயவேன அய்யோ(என)

௬. மன்னவன் பின்னே - நீ போகலோ வேணும் - இனி
என்னையும் கொன்றாலும் நீ சாகலோ வேணும் (என்)

௭. தரமோ நான் புவி ஆளத் தரப்போகணடாய் - ரண்டு
வரமோ கழுத்தறுக்க அறமோ கணடாய (என்)

௮. நாயகன் ராமனுக்கிணை சொல்லப் போமோ டீ - ஓர்
ஆயிரம் நட்சத்திரம் ஒரு சந்திரன் ஆமோ டி (என)

பரதா கோசலா தேவிக்குச் சத்தியம் கூறுதல்.

விருத்தம்

கோவிந்த பரதன் அந்தகைகையை விட்டப்புறம் கோசலையைக் கண்டான்
சேவித்தான் கைகை செய்த தந்திலையோ என்றந்தத் தேவி கேட்டாள்
ஆவிக்கும் ஆவி அண்ணன் ராமனை வருத்தறியேன் அறிந்தேன் ஆகி
லப்பாவிக்கும் பாவியாய் விடுவேனென்று சத்தியங்கள் பண்ணுவானே

௨௪-தரு-சாவேரி ராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சேருங்கதியில் சேரேன் அம்மா - இராமத் துரோகம்
தெரிந்தால் அனுபவிக்கிறேன் அம்மா

அநுபல்லவி

தீராத நெஞ்சுக்குத் தெய்வமே சாட்சி
திரும்பத் திரும்ப என்னக்கணகாட்சி
ஓரி போலப்பெரி யோரை வைதவன்
உண்ட வீட்டுக்கு ரண்டகஞ்செய்தவன் (சேரு)

சரணங்கள்

௧. ஐயம் இட்டு உண்ணாதவன் குடிகெடுத்தவன் அபவாதகன்
அகத்தில் ஒன்றும் புறத்தில் ஒன்றும் செய்யும் முறைகுணம் போ
தகன் செய்த நன்றி விடுத்தவன் தீங்கெடுத்தவன் பிரமகாதகன்
செய்யும் அவரைக் குறுக்கே தடை செய்தவன் கொலைபாதகன்
ஐயம் தீர்த்த நெஞ்சை உறந்தவன்
அசல் உடைமைக்குப் பேயாய்ப் பறந்தவன்
கை அடித்துக் கொண்டானை மறந்தவன்
கன்றுக்குப் பாலை விடாமல்க கறந்தவன் (சேரு)
மிக

உ. தீர்த்தகரைப்பாவியும் கடுங்கோவியும்செனத்துரோகியும்
செபதபவிரதானனும் பரஸதிரீசனஅனுபோகியும
மூர்த்தியாம்மதுபானியும அக்கியானியுமஅவிவேகியும
பூமிக்குசுகமைஆகவந்த புகழ்இல்லாததேகியும்
வார்த்தையால்ப்பிரட்டும் படுகோளனும்
வறுகசழிவுசொல்லும அசட்டாளனும
தூரதவிரதவிடா மிண்டாளனும
சோற்றிலேஞ்சிடும் சண்டாளனும(சேரு)

௬. ஆறுகுளத்தில்உடையில்லாமல் அம்மணத்துடன்நடந்தவன்
அன்னேவார்த்தைதநதைவார்த்தைகுருவின்வார்த்தைகடநதவன்
தேறும்நல்லோரபெரியோரைக்கண்டெழுநதிராமலக் கிடநதவன
திருடனுககிடமகொடுததவன் பின்னேதொடாநதவன்
வேறில்லாளைக்கைபார்தது விண்டவன்
வேட்டகநதன்னிலே விருநதுண்டவன்
சிறுமபடையைப பயநதுகணடவன்
செடியிலேதலே தூறுத்துக்கொணடவன்(சேரு)

சூகன்பரதர்சேனேயைக்கண்டுகோபித்தல்.

விருத்தம்.

சத்தியம்செய்துடனேசத்துருக்கனுேடே
தசரதன்செய்கடன் முடித்துநானேராம
பத்திரனேஅழைப்பேன் என்றெழுந்துராரும்
படைகளுமதாயாருமவசிஷ்டமுனியும்சூழ
சுற்றுசடாமுடிபத்துபபரதன்கஙகைத
துறைக்குவடகரைக்குவந்தான்வரநகண்டாஙகே
இத்திசையில்ராமன்மேல்ப்பகைகொணடன்றே
எறினன்என்றுகுகனசீறினனே

உடு-தரு-காபிராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்னத்துக்குபரதன்படைவந்தது-என்திராணி
பாருங்களவேடரே

அநுபல்லவி

மன்னனுக்கடிமைநான் என்றுதெரியாமல்
வனததினில்வநதும தாரத்திப்பிடிககவந்தாரோ(என்)

சரணங்கள்.

௧. ஆழநெடுநதிராகங்கை ஆறுகடந்தாலுமஎன்ன
தோழன் என்றுராமன் என்னைச்சொல்லியருளியதொரு
செல்லேனோ-சொன்னபடிக்கு
நில்லேனோ-நான்பிடித்தகை
வில்லேனோ-இவரைக்
கொல்லேனோ என்னத்துக்கு

௨. அடிஒட்டின்மேல்க்கரணம்போடவந்ததுபோலே
முட்டியததுரததியென்ன-மோசமசெயயவநதாலும்
முறியேனோ-வளைதடிகொண்
டுறியேனோ-தலைதலையாய்ப்
பறியேனோ-கொல்ல
அறியேனோ என்னத்துக்கு

௩. ஆனைகட்டச்சங்கிலிதான்எடுத்துக்கொடுத்தாற்போல்
என்எதிர்த்துக்கொண்டாரஎன்னை இவரைப்பொடிபொடியா
இடியேனோ-வரவொட்டாமல்
அடியேனோ-வந்தமன்னரைப
பிடியேனோ-என்சொல
முடியேனோ என்னத்துக்கு

லட்சுமணர்பரதாசேனையைக்கண்டுகோபித்தல்

விருததம்

இடம்பெருகுகுகன் இவ்வாறெண்ணிஐயம்
தெளிநதுதெரிசிககவநதான்பரதன்அப்பால்
நடநததெலலாம்குகனுக்குச்சொன்னானகஙகா
நதிகடந்தான்சேனைகளைபபரததுவாசன்
வனநதனிலேஇளைபபாறறிசசிததிரககூட
மருஙகுவநதான் அவனைலட்சுமணன்கண்டிங்கே
தொடாநதுசொலலவருமஇவனைக்கொல்வேன்என்று
துடிககின்றான்ராமன்முன்னேபடிககின்றானே

உ௬-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ஒருமொழிமாத்திரம்காரும்சாமி-எனக்குத்தாரும
ஒருமொழியாததிரமதாருமசாமி

அநுபல்லவி

பரதன்சேனை இதுதான்மரம் ஏறிப்
பார்க்கத்தெரிந்ததையாப்பழி காறி
வரவிடுக்கவந்தானே நம்மைச் சீறி
வாட்டிமனநொருக்கையாக்கிறேன்என்னத் தேறி (ஒரு)

சரணங்கள்

௧. வஞ்சகன்பரதனசெய்த கோரம்-தீரத்தால்அல்லாமல்
வாங்குமோஎனதுவங்கை ஈரம்-தேவரீர் இந்த
வெருசியமரீருமடோமசசறறே தூரம்-இருப்பீர் இந்த
மட்டுமேசெய்திடும் உபகாரம்
செரு-கோரத்திலே என்சிலைபூட்டி
குலைக்குமரிக்கு இலாஆகவேகாட்டி
மிஞ்சிடாமல் இந்தச் சேனையைக்கூட்டி
பிரளயகாலருத்திரனைப் போலமாட்டி
நஞ்சுநஞ்சுபஞ்சுபஞ்சா எவாகளு
நெஞ்சிலேசெஞ்சரங்களைத் தொடுக்கிறேன(ஒ)

௨. வண்டிலும்தேரும கப்பல்போல் ஆட-அதிலேரத்த
வாரிவெள்ளம கரைபுரண்டோட-எதிர்த்தமன்னர்
மண்டைகளமலை மலையப்போட-பேயும்பூதமும
மகிழ்ந்துகொண்டு தலைகளபந்தாட
ஆண்டை ஊதபெரும படைகளமென்மேலே
ஆடிக்காற்றிலவிழும் சருகுகளபோலே
சண்டவாரக்கணைகள தொடுக்கிறதாலே
சரிந்துசரிந்துநிலே குலைதகொருக்காலே
விண்டுவிண்டுபிண்டுபிண்டு விழவிழ
சண்டகண்டதுண்டதுண்டம் ஆக்கிறேன(ஒரு)

௩. ஆள்அடிமை லட்சுமணனதொட்ட-அம்புகளபாய்ந்து
ஆனமத்தகம் பிளந்துதொட்ட-அதிலவந்தபோ
வாளெலாம்மீனபோல் புகுந்துகிட்ட-அந்தச்சேனையை
கொளகொண்டு ரத்தமகடல்முட்ட
தோளுமதாளும அறுந்தது டிடிதுடிக்கத்
துளளித்துளளிச சிலகவந்தங்களநடிக்க
பூனைசசேற்றிலவிழுந்து இடுப்புகளவெடிக்க
புரண்டவாக்கெலாம் குறவிகளபடிக்க

வாளி ஆட காளி ஆட
　கூளி ஆட தூளி ஆட
பல்கல
அடிக்கிறேன (ஒரு)

ஸ்ரீராமர்சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப்புலம்பல்.

விருத்தம்

இந்தவகைசொல்லத்தம்பிஉனக்குலோகம்
　ஏழுமனோ ஆமோநமக்குப்பூமி
தந்திடவுமவனநகிடவுமவந்தானகண்டாய்
　தம்பிபரதனுமஎன்னைவிரோதிப்பானோ
அந்தமதிவிடுவிடென்னப்படையைநீக்கி
　அண்ணலமுன்னேபரதனவந்துபணிந்தபோது
தந்தைஉளனோஇலனோஎன்றான்இலையெனலும
　தயங்கினனரகுராமனமயங்கினானே ௨அ

௨௭-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. மெய்யைநிலைநிறுத்தஉன்மெய்யைவிட்டுப்போனதென்ன
　மெய்த்தவனே-என்னைப்பெற்றவனே
கையிலேவளர்த்தஎன்னை இப்படிகலக்கங்கள்
　கண்டாயோ-என்னைவிண்டாயோ

௨. வீட்டில்இருந்துமுகத்தைகாட்டுவாயென்றிருந்தேனே
　வெறுத்தாயோ-என்னைவெறுத்தாயோ
காட்டிலேபோம்முன்னே விண்ணாட்டிலேநீபோனதென்ன
　காரியமோ-இதுவீரியமோ

௩. தத்களிசகுமாரர்சகுப்புத்திமதியோசனைகள்
　சாற்றுவையே-பயமாற்றுவையே
எத்தனைகாரியத்துக்கு என்காத்தன் இருக்கின்றான்என்றே
　எண்ணினேனே-தவமபண்ணினேனே

௪ என்னும்என்உயிரிருக்கஉன்உயிர்மாத்திரம்
　துறந்ததோநீ இறந்தீரோ
குற்றம்கண்ணுக்குத்தெரியாதென்றுசொன்ன
　கதைஆச்சே-நல்லவனத ஆச்சே

௫ இந்திரன்பழமைபோலேவந்தனதுமுன்னேமுறை
　இட்டானோகுறைபட்டானோ

அந்தரத்திலே சென்றாலும் எந்தாய் இங்கேயிருக்க
ஆடப்படுவா-ரோ ஆவிவிடுவார

௬. என் இரண்டு கோலமிதித்த உன்னிட மார்பும் அவ்விரும்
இருந்தாலும்-உனை-இருதோளும்
மெலனிதினைக் கண்டேனே-என்னைப்போல் ஒருபிள்ளை
வாய்ச்சுதல்லவோ போய் ஆய்ச்சுதல்லவோ

௭. தள அரியதாதுவாந்து வாழவைக் கெடுத்தன்
சகிதாரோ-கல்விதிதாரோ
பிள்ளை என்றுநான் பிறந்து பெற்றவனைக் கொன்றான் என்றும்
போரெடுத்தேனே-நல்லசீரெடுத்தேனே

௮. கண்ணில் என்னைக் குத்தி என்னைக் காத்துக் கொண்டிருந்துமட்டாய்
கட்டுமுனமே பலன் கிட்டுமுனமே
வெண்ணை திரண்டுவரச்சே தாழி உடைந்தாலப்போலே
விடுத்தாயே என்னைக் கெடுத்தாயே

௯. நாலுபேர் பிள்ளையிலும் என்மேல் உன் மனம்-எல்லாம்
நாட்டியே-பாராட்டியே
காலிலே தைத்தது உன் கண்ணிலே தைத்ததுபோல்
காத்தாயே-இன்று-பார்த்தாயே

௰. வெந்தவனம் நடந்து ஊரினில் வந்தால் முகத்தின்
விழிப்பேனோ-ஆளை அழைப்பேனோ
என்தன் முகந்திருத்தி உச்சிமோந்து தழுவி
எடுப்பார் ஆர் முத்தம் கொடுப்பார் ஆர்

௰௧. மாமந்திரசாலையும் சிங்காசனம் ஒளி
வாங்காதோ கண்டால் ஏங்காதோ
பூமண்டலாதிபர்கள் தாம் வந்து பணியும் அம்
புயபதனே-அப்போ தசரதனே

ஸ்ரீராமனை வசிஷ்டர் தேற்றுதல்.

விருத்தம்

அரசன் எண்ணி இவ்வாறழும் இராகவனை நோக்கி
வரமுனி வசிஷ்டன் இருகமலக்கையால் கண்ணீர் மாற்றி
விரகினால் எவராலும் விதியினை வெல்வார் உண்டோ
புரவலா கேளாய் என்று போற்றுவான் தேற்றுவானே

௨௮-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளம்-சாப்பு

பல்லவி

ராமாநீயும-இப்படிக்கிலேசிக்கல-ஆமாஎன்சுவாமி

அநுபல்லவி

பூமன்னன்னும்தசரதன் கோசலையிருலே
புலம்பிப்புலம்பிக்கொண்டு குழந்தைபிள்ளைபோல(ராமா)

சரணங்கள்

௧. கனிந்துகண்ணீர் இறைந்தாவதுண்டோசாரம்
கையால்எள்ளும்நீரும் இறைக்கவேணுமிந்நேரம்
நினைந்துபார்க்கின இதுமகன்செய்யுமுபகாரம்
நீஅறியாததுண்டோ உனக்கேன்இந்தவிசாரம(ராமா)

௨. புண்ணியபாவம் இரண்டும்நயயென்றும்னஸ்கரி
ஓட்டுவாளை அதில்மோட்டுவைத்ததிரி
எண்ணும்இவவிரண்டிலும் உயிர்விளக்கேசரி
இரண்டுமேபோனால்விளக் கிருக்குமோஅரிகரி(ராமா)

௩. பெறுவதன்முன்வரைக்கும் அடிக்கடிமேதினி
பிராணபடம்உண்டென்று சொல்லுமேபெருந்தொனி
அறுபதாயிரமாண்டு அரசிருந்தாதனி
அதுவும்போதாதென்று - அழல்ஆமோஅவற்கினி(ராமா)

ஸ்ரீராமர்முன்னேபரதர்புலம்பல்

விருத்தம்.

அலகிலாககுன்றநீக்கிவசிஷ்டன்தேற்ற
அறிந்துகங்காநதிமூழ்கிதெளிந்தபோது
குலவிதியெல்லாம்செய்தானசீதைதானும
குளிர்ந்தகங்காநதிமூழ்கிதெளிந்தபோது
தலம்அதனைஆளுமமுடிதரிக்காய்தம்பி
சடைமுடிஏன்தரித்தாய்என்றுகண்ணீர்
பலவெளஎகிதிட்டதன்மனதிலஉள்ள
படிராமன்முன்பரதன்பகருவானே

௨௬-திபதை-எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. மன்னவன் தன்னையும் கொன்றாள் உன்னையும் இந்தப்படி
வைதாள் வயிற்றுக்குள்ளே அம்மா
சென்மித்ததாலல்லோ யான் தவம் செய்யவேணும்
தேவா உனக்கேன் இந்த மாதவம்

௨. உறவுபோலே பிறந்து குளவிபோலே கொட்டி
உன்னையும் போகச்சொன்னாளே பட்டபாவி
மறுபடியும் வந்து சந்தோஷம் சொன்னாளே
வைத்திருக்கவேணுமே என் ஆவி

௩. உடன் ஆம் துணை பிரிக்கத் தந்தை உயிர் மரிக்க
ஊரும் சிரிக்க வரம் கொண்டேனே
இடறின காலிலே இடறும் என்பதெல்லாம்
என்னிடத்திலே தானே கண்டேனே

௪. அருந்துணையே யென்னை தயாவே என
தராசே நீ பார் தேசியோ
பிரிந்தென்னைப் போவென்றுப் பிகாரஞ்சொன்னான்
பிள்ளைப் பிறந்தோ வாசியோ

௫. உலகமெல்லாம் தனதாய் யுகநீ யாளவேணும் பின்
ஒருவர் ஆணைக்குறை வாங்குமோ
மலைதாங்கும் பாரமெல்லாம் தம்மலையே தாங்கவேணும்
மண்ணாங்கட்டியெல்லோ தாங்குமோ

௬. ஆனைமேல் இட்டபாரம் பூனைமேல் இட்டாப்போலே
அரசாளுவதென்ன கோலமோ
கானகம் இருக்க நீ போய் அரசிருக்கல்
கதையோ இது கலிகாலமோ

௭. தன் இனம் தன்னைக் காக்கும் வேலி பயிரைக் காக்கும்
தப்பும் இல்லை இந்தப் படிக்கானே
உன் இனம் தன்னை நீயே வந்து காத்தருள் என்றால்
ஒன்றும் ஆகாது சொன்னேனே அடியேன்

௮. தேவேந்திரனுக்கும் மகுடம் தரித்து வைத்த
தசரத மகாராசன் பூமியே
நீயெறெண்ணல் ஆமோ நீயே வரவேணும்
நீயே ஆகவேணும் சாமியே

ஸ்ரீராமர் பரதருக்கு புத்திசொல்லல்

விருத்தம்

பரதனை இவ்வாறுகூறப் பரிந்து ஸ்ரீராமன் தாயார்
விரதம் ஏன்விட்டாய் இந்த விரதம் ஏன்கொண்டாய் நான்போய்த்
தரமுடன் மதியால் ஆண்டுமே நலம்செய்யவேண்டும் நீபோய்த்
திரமுடன் புவி ஆள என்று தெரிவிப்பான் விரிவிப்பானே (௩௧)

௰௮-தரு-சுருட்டி ராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

இன்னம் சிறுபிள்ளை போலே என்னை யழைக்கிறாய் உன்னை
என்ன சொல்வேன் பரதா என் கண்ணின் மணியே (இ)

அனுபல்லவி

அன்னை தந்தை பணிவிடையே தன்மம் என்று மதித்தானே
அப்படி நீ மதிக்காமல் இப்படி வந்ததில்லை (இன்)

சரணங்கள்,

௧. வாய்த்த மழை விட்டுமது வானம் விட்டதில்லை ராமன்
வனத்தில் வந்தபின்னும் என்ன சொல்லப்பா
நேத்தியாய்ப் பதினாலு வருஷம் மட்டும் சொன்னபடி
நில் என்றுன் நிலைமை என்ன தொல்லையா
வார்த்தை தகப்பன் சொன்ன வார்த்தை கொண்டு புவி ஆள
இசைந்தேனே அந்தக்கால் அறிந்தாய அல்லையா
மூத்தவனும் ஒரு வித்தகத்தில் தகப்பன் ஆமோ சொன்ன
மொழி கொண்டு புவி ஆளா தொன்மையில்லையா (இன்)

௨. மத்தா போல் பொய்யுரைத்த தகப்பன் வினை கட்டிக்கொள்ள
மகன் இருந்துபட்டம் கட்டிக் கொள்ளல் ஆமோ
சத்தியமா வேதமெல்லாம் கண் கண்ட தெய்வம் என்னும்
தாய் தகப்பனை உதாசீனம் தள்ளல் ஆமோ
பதிபாதகம் எனக்குப் புவி உனக்குப் பிரித்திருக்கப்
பங்கிலாப்பழமை கவிழ்ந்து அள்ளல் ஆமோ

பித்தன் அல்லடா தம்பி நீ சமர்த்தன் என்றிருந்தேனே
பேய் ஆகிலும் பெற்ற தாய் வார்த்தை தள்ளம் ஆமோ (இன)
௬ முன் ஆகநான் கொண்டு பின் ஆக அரசனுக்கு
முறையாலே தந்தேன் உன் உரைபொய்யாமல
உன்னாலும் என்னாலும் சொன்னபடி நடக்கும் உன்ன
உசரப்போம் தசரதற்கு வசைவையாமல்
சின்னப்பிள்ளைகளாக பட்டணமும் பரிசனமும
சேறுகட்டகமபம்போலே தொய்யாமல
என் ஆணை தம்பி நீ உன்நாட்டையாளடா
எப்படி நான் சொன்னாலும் அப்படி நீ செய்யாமல (இன்)

பாதுகைக்குப் பரதர் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்

விருத்தம்

மதிளனுமராகவன் இவ்வாருரைககக்கேட்டான்
பரதனும்சம்மதிகொண்டான் பதினால ஆண்டாம்
அதிலவராவிடில்முடிவேன் என்றுகொண்டான்
அண்ணன்மிதியடிகொண்டான் அனுப்பிகொண்டான்
மதிஅயோத்தியில்புகுந்தான் நந்திககிராமம
துன்னினான்சுமந்திரன அதிகாரஞ்செய்ய
மிதியடிக்குமுடிதரித்தான் தெறகேநோககி
விழிக்கின்றான் தன்பதியைககழிககின்றானே

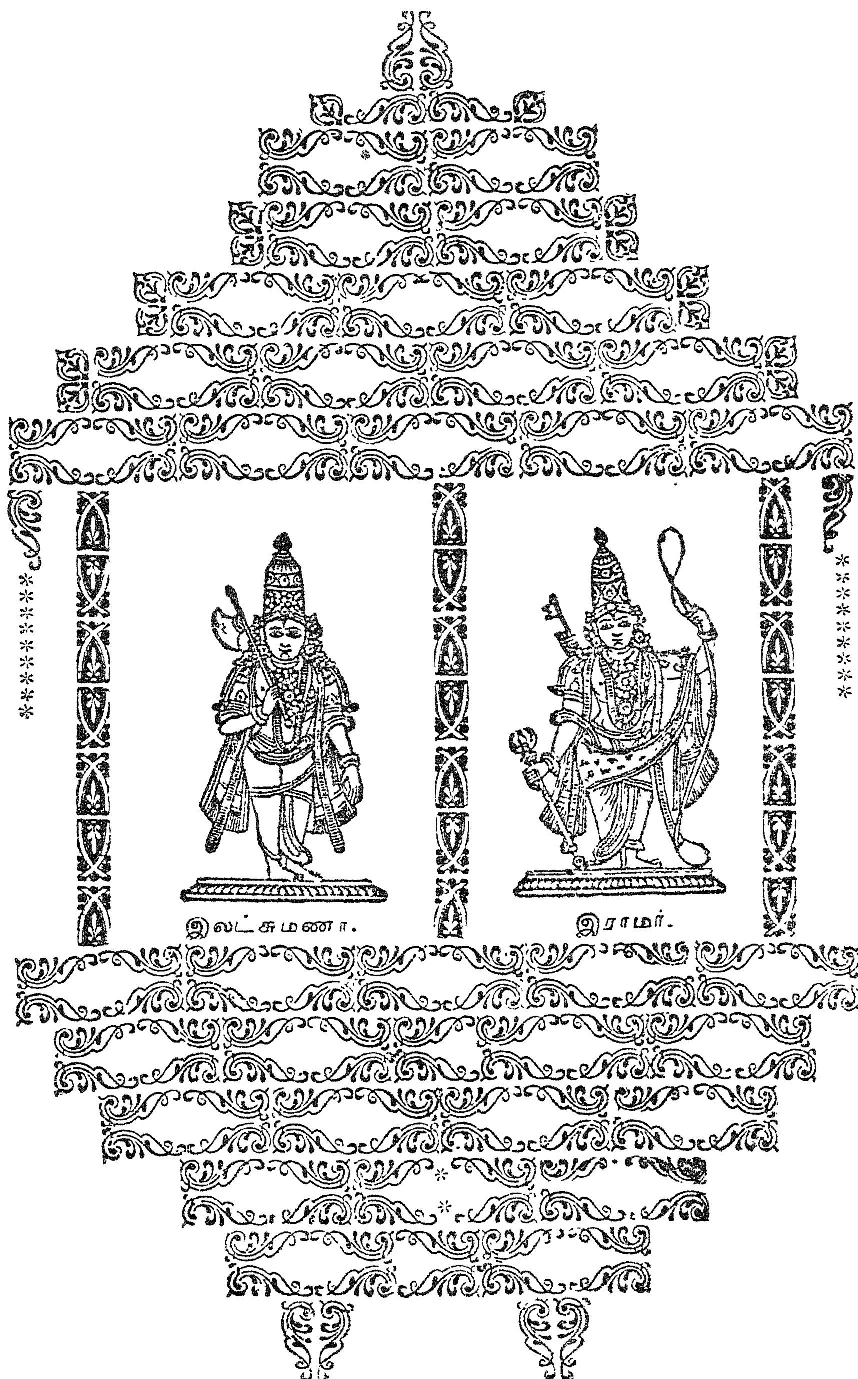
அயோத்தியாகாண்டம்-முற்றிற்று.

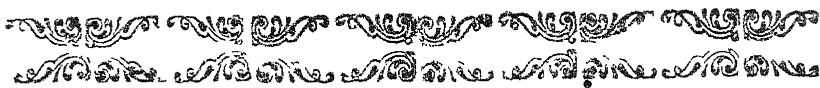
விருத்தம்

திபதைகள் ௫௨ தருக்கள் ௯ ஆக ௬௧,
கொச்சகம் ௧, வெண்பா ௨, வசனம் ௧, விருத்தம் ௬௨ ஆக ௬௬
தோடயம் ௪, திபதை ௫௫ தருக்கள் ௯ ஆக ௬௪

சக்கரவர்த்திருமகனார்
திருவடிகளேசரணம

———⁂———

இலட்சுமணர்.
இராமர்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்,

மூன்றாவது

ஆரணியகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகஞ்சேர்தல்

விருத்தம்

துதிபெறுதம்பியோடிராமசந்திரமூர்த்திகள்
தொல்முனிவர்புரசனங்கள் குகன்போன்றும்
மதிவுறுமம்மை இருப்பிடத்தைக்கண்டுகொண்டார்
பரிவிலவந்தினம் சூழ்வாரென்று
சதியெனுஞ்சானகிபின்னும் தம்பிமுன்னும்
தான்வரச்சித்திரகூடமலைக்கப்பாலே
உதைபாவிமுன்பனிபோல்முனிவர்துன்பம்
ஒழிக்கின்றராமன்வழிக்கொண்டானே

க-திபதைதோடிராகம் அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

ச, வழிகொண்டிராகவன்
வழியில் அத்திரிமுனியைக்
பொழியும் ஆசீர்வாதம்
பூககனிகிழங்கும்
விண்டான்-அந்த
கண்டான்முனி
கொண்டானதந்த
துண்டான்

உ, அழுக்கிலாதசொரனச
ஆடைபணிகள் வெகு
செழிக்குஞ்சீதைக்கொரு
செய்தானேமுனி அனு
சாயை ஆன
வாயை அன்பு
தாயைப்போலே
சூயை

ங, அதுகொண்டமுனிவன் அவ
தனுமதிகொண்டவா
முத்தண்டாரணியம்
மூவருஞ்சென்றோ
அன்னை இடுக
முன்னைநலல
தன்னைக்கண்டு
பின்னை

விராதன்வதைபடமுதலியும்

விருத்தம்

பொய்கலந்தவிராதன் அந்தவனத்தேவந்தான்
பூவைஜானகியையெடுத்துக் கொண்டான்ராமன்
மெய்கலந்ததம்பியுமதானும்போசெய்தான்
விட்டிவன்னைறவர்களையுமெடுத்துக்கொண்டான்
மெய்கலந்தோளை இருவோருமவெட்டி
மாயத்திட்டாபத்தம்படலால்அரக்கனமங்கே
கைகலந்திவ்விபதேகத்தைப்பெற்றான
கதிசொல்வானஞானமுன ளதுதிசொல்வானே

க-தரு-பைரவி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

அறிவார-ஆர-உன்னை-அறிவார், ஆர

அனுபல்லவி

அறிவார ஆர் மானிடன்போலே குறியாவேஷங்கொண்டதாலே
சிறியேன்செய்தபிழைதனைக் குறியாதோராகவா உனனை (அறி)

சரணங்கள்,

க, எடுப்பானுமளவாக்குமஇன்பம் கொடுப்பானும்சூட்சிநிலே
விடுபபானுமஆவிலேமேலே படுபபானுமநீஆகவே
மாராடடுவ யகதியைக் காட்டுவாயஉலகைச
சாடடியிலலாபபமபரமபோல் ஆட்டுவாய்உன்மகிமை (அறி)

உ. தாய்அறியுமபிளளைதன்னைத் தாயுமபிளளைஅறியும்
நீஅறியுமஉயிரஉனனை ஆறறியாதென்னஇநதிர
சாலமோஇதென்ன கோலமோஉனது
காலாலேமுடிநததனை கையாலேஅவிழககபபோமே (அறி

ந, அறவம்ஆகிமேல்உகந்தாய ஒருகொமபிலேசுமந்தாய்
சரணம்அதிலஅளந்தாய் பெருநிலமகளைமேலவைதத
தாகமோஇளையாள் மோகமோஉனமா
ஏதமாயிருக்கிறவளவேகமே செயயுளோஉன?

௪, உள்ளசராசரமெல்லாம் வள்ளலேஉன்னாதமலர்ப்
பொன்னிலில்வந்துமலருவா பிள்ளையெனநீவந்தது
ஞாயமோ இதென்ன மாயமோசேறதிலே
மேயும்பிள்ளைப்பூச்சிபோலே தோயவும்தோயாதவுன்னை (ஆதி)

௫. வேதத்தின்மேலேவேதாந்த நாதத்தினமேலேஞானிகள்
போதத்தின்மேலேவிளங்கும பாதத்தையெனமேலேவைத்தாய்
யோகிட்டேனோஅடியேன் சிராகிப்பனோசுருதிசொல்
வாக்கிப்பனோசுவாமியெனதுபாக்கியமேபாக்கியமஉன்னை (ஆ)

௬, டாண்டுசெய்வானை இந்தய கண்டதென்றுகொள்ளாதே
மகண்டுபொறுக்காதை ஊரோகண்டுபெருக்குமலாத
தாமனேபனனிரு நாமனேஎவாக்கும
யாமனுமளஞ்சீதாபி ராமனேஉன்பெருமை (ஆதி)

தண்டகாவனரிஷிகள் ஸ்ரீராமரோடுமுறையிடல

விருத்தம

ஆதிவிராதனவனைக்கிஉயரப்போனான்
சுவாமிசரபங்கனஆசிரமத்திலபோனான்
ஆங்கவனசொர்க்கமடைந்திரனும்போனனராமன்
அருள்முனிதம்பதியோடனவிறபோனான
கதிகருந்தண்டகவனத்துமுனிவர்தமைக
கண்டுகளிஅடைந்தையண்உண்டிருந்தான
சதிசெழுராட்சதராலேசொனுசசிவன்
தரிக்கின்றோம் அவர்களகையைவிரிக்கின்றோரே

உ-திபதை, புன்னாகவராளிராகம, ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, ராமபத்திராராமச்சந்திரா ராமாஆசீர்வாதம
பூமிசுமைகழிக்குமதாய் புத்திராஆசீர்வாதம

௨, அரக்கர்கையாலநருக்கிபட ஆலைக்கரும்பெனத்தானே
நெருக்கிடையாயவருந்துமனம நிலைநிருத்தாயஎங்கோனே

௩, விழலெனராட்சதநெருப்பால் வெதும்புகிறோம்ஒருகாலே
மழைமுகம்கண்டிடும்பயிர்போல் மகிழ்ந்தோம்நீவரலாலே

௪. புனசேருமராட்சதரால்ப் பூனைகளாயப்போனோமே
ஆனேஉனையாவுங்கண்டோம் ஆனைகள்போல்ஆனோமே

௫, வள்ளல்தசரதன்மகனே மனக்கவலைதீர வோ
எள்ளளவுன் கிருபைகண்ணால் எங்களுக்கு பாரயோ
௬, பஞ்சுபறந்தாலும் அய்யா படியும் அலலே ஒருதேசம்
நெஞ்சுபரந்திடும் தறகு நிலைககாணோம் லவலேசம
௭, உததபனே அரககரைவே ரோடுமபிடிக்கிளறிவ பே
இததனை போசெயுமதவங்கள் எல்லாமநீபெறுவாயே
௮, புலிக்கூட்டம்திரிகாட்டிலப புகுந்திடும் ரனைனைந மே
கலிககிராடசதாதீயும காட்டி விருககினறோமே
௯, இயறகைகுலைநதரககாகளால இரந்துவிட்டோமதோநாமம்
வயிறறினிலவாளகட்டி கொண்டுமெறநதுவிட்டேமசெபஜெமம்
௰, உங்காரம்செவியில்அதிககா உலகில்எனப்படுவாரோ
இங்கேநீ இருககில்அவா எட்டியும்பாரததிடுவரோ

ஸ்ரீ ராமா தண்டகவன ரிஷிகளுக்கு அபயமீதல

விருத்தம்

திருக்களும்மலையும் சூழ்நத தண்டகவனததோர் ஈந்த
வருததம ஆமமொழியைககேட்டான்வணஙகியே ராமனநீஙகள
செருக்கியதவஙகளசெயவீர தேவரீரககேவலஆளா
இருக்கிறேன் அரககா துன்பம இனிவிடுமெனசசொலவானே

—*★*—

௩-தரு-கலியாணிராகம்ஆடிதாளசாப்பு

பல்லவி

அஞ்சாதிருங்கள்சந்நியாசிகளே-தண்டகாரண்ணியவாசிகளே

அநுபல்லவி

அஞசாதிருஙகள்உங்கள் ஆசீர்வாதமததுணை
அபபுற மராட்சதாக் கூண்டெனகையிலககணை
செஞசமாருதம போலேநொடிககுள்றன
பஞசாககபபறந தோடஅடிககிறேன்-அஞ

சரணஙகள்,

௧, கண்டோரைககொல்லுவேன் சொல்லாமல்விட்டால்
காகுததனஎன்றுநீர செல்லாமல
மணடியெதிரததுமுன் வில்லாமல-காவில
வநதுவணஙகினோர அல்லாமல

எண்டிசைமேல் அவ ராலே ஆனமட்டும்
இராட்சதசேனைகள் வந்துபோராடட்டும்
அண்டபகிரண்டம ஆயிரத்தெட்டும்
அப்புறமபோனாலும என்கணையேயெட்டுமே-அஞ்

௨ ஆநத்ணராலே பசுவாலே-தங்கள
ஆவிகொடுததவர் விணமேலே
மூநதிபதேவருககும அப்பாலேசொலலும
மூர்ததிகளஆவார் அதனாலே
இநதிரனஆனதேவன் வநதுதடுக்கிறேன்
என்றாலுமராடசதர் போரிலஅடுக்குறேன்
சூரியனைககண்ட பனிபோலஓடிககிறேன்-அஞ்

௩ மயஙகியேதாயாா நிலபகிற,மூடி
மனனன்உயிரும தடுமாற
எஙகளபாதனும வேசார-நான்
ஏன்வநதேனஎனசென்மம் ஈடேற
உஙகளபணிவிடை நானேபெறுகிறேன்
உககிரகோதணடத்தில் நாணிஇறுகிறேன்
ஏஙகெங்குமஎனசகை யாலெசொறுக்கிறேன்
ராட்சதபூண்டெல்லாம் வேரோடறுககிறேன்-அஞ்

ஸ்ரீராமர்பஞ்சவடிதீரததைக்காணுதல்

விருததம்

அருள்முனிவாக்கிநதயவகைதேறறிநதணட
காரணியநதனிலபததுவருஷமநீககி
வருமவழியிலவதிஷ்டமுனி தவமுமகொண்டு
வநதகஸ்தியமுனிவரனைவணஙகிஅனனோா
தருசிலையுமபுரமெரிததகணையுமகூடும
சஙகையிலாதேதரிததஙகராமன்
பரிவுளதமபியுமசானகிதானுமசொலலும்
படிகொணடானபிறகுபஞசவடிகணடானே

ஸ்ரீராமர்சடாயுவைககண்டுபஞசவடிதஙகல்

விருததம்

அகஸ்தியமுனியை அனுப்பிககொணடநதவழியிலசடாயுவனும
சபமன்உரைகொண்ட வன்காடடததுநீசகோதரிவிரிதாணடி

சசிகுலமதியே போன்செய நடானன ச. லைதனிலேசாலை கிடன்
மிருதத்தோர் பஞ்சவடியில உளளோர விருநதான் ராமனிருநதானே

க-தரு-அடாணாகராகம-ஆதிதாளம்,

பலலவி

இருநதானேராமசசநரன்பஞசவடியிலிருநதானே ராமசசநதிரன்

அநுபலலவி

க, இருந்தானேராமச்சந்திரன் ரிஷிகளாகக சகுமசநதிரன்
வருநதாராக்ஷதாகூடி வருமவழிதனனைநாடி-இருந்

உ, நிருதாகள்பசிபாரதது நினைநினையாயசகைகோரதது
வருமவிகாததனைநதோரதது மாமுனியோரைககாதது இரு

௩, அலைநதமுனிவரசேகம ஆகுலமனலல மபோக
இலஙகையிலஅனுபோக ராசசஙாகமெனஆ-இருந

௪, பலதததாடசதாஆடட பாடடாஙகளளெல்லாமடட
சலிததயோதுனைபட ஓட்ட தாமதம கிலைநாடட-இருந்

சூர்பபநகை ஸ்ரீராமனைக்கணடுமோகிததல்

விருததம்

இருந்தாகலன்பூமேனி எரிளலலாமசே ககிஆசை
புரிந சூர்பபநகைலஙகா புரிஇராவணாககுக்கஙகை
அருநதுமமோகததால அயபன அடிமுடி அளவுமகண்டு
தெரிநதுளளேஎணணிநெஞசம திருகுமாளஉருகுவாளே (எ)

௨-இபதை-நீலாமபுரிராகம-ஆதிதாளம்,

கணணிகள

க, தேவனோமனிதன்தானோ அறிவேனோபவவ மஉளள
சிததனோஇவனகாதத னோராம
பாவனையாலகணடெணகள ஆவியைகரேலகொள்என்று
படைததானோஎவனைஉடைததனே

உ, எட்டானைகளையமஇவனைசாட பேசசொரவெசேனை
இருககுமேஉளளமேசுருகருமேமுளமே
படடமனரனசகுமெய திடமாகஉருகுகையப்புரப்
படட னோதவசுகொடடானோ
மஇ

௩, ஈசனுக்குமுக்கண் இந்திராசனுக்கோ ஆயிரங்கண்
என் ஆசை இவற்கிருகண் ஆசசே இவனைப்
பேசினாலனெசாமி இவன்கேசவன்தானோ நானொன்றும
பிழையேனெ ஆரோ, அறியேனே

௪, புநதி வளத்தையிவன் செங்கணுவாயகொப்புசொல்லப்
போகுமோ கிகா ஆகுமோ அயயோ
அநதவாாததையைத தபபெனறநிநதையால்பவளம
ரூசசுதேஉவமைபோசசுதே

௫, முடிவைததகுழலசடையாமுடியாவிட்டால்பெண்களெல்லாம
முடியாரோமனமமடியாரோ இவன்
அடிவைததபூமிபபெணமேனி புளகிததால்போல் அலலோபுலலே
அருமபினாளெமதத விருமபினாள

௬, மரவுரிசோ இடைபாநம் பரமதைச்சேராததென்ன
மாயமோ இதுஞாயமோ சந
திரன்முகனமுககமென்றாலுமவரவர அதுக்குநகலே
தேயுமேகளஙகமதோயுமே

௭, நவம்செயததாமரைபபெணணும்செவமசெயகிறாள
கடவோவநதுகூடவோ அயயோ
தவமசெயயவநதானோ ஞானமுன்தவமசெயததற்காககாட்சி
தநதானோதேடிவநதானே

௮, ஏழுமஇவன் இலக்கணமெல்லாம செய்தஅயனேமோசம்
இட்டானோமதிகெட்டானோ இவனை
காலில் தூணுககொவா இநதிரனமேலஉலகை ஆணவமெனன
காமமோ இது தாமமோ

௯, எடுததிவன்சுநதரததுக்காம அநேகானபூரணமபூணு
நிருபபானென் அருவருபபானனென சுமமா
விடுததவன் அல்லவேபொன்னினை குடததுககுபபொட்டிப் பெட்டாகக
வேணுமோ அதிகமகாணுமோ

௰. தப்பில்லா இவனைச்சேரும்படி பிரமன் எனக்குத்
தந்தானோ பிரமனுமமைநதானோ
எபபடியானாலுமிவனைப் பொறபுயநதலைசசேராமல்
யிருப்பானோ ஆவிதரிப்பேனோ

௰௧ பிரகவி மனன்னிமலாச செகநிருப்போல்மாவேல்

பைந்தொடி ஆகிச் சூர்ப்பநகி வந்து ராமசந்திரன் முன்னே
 படாந்தாளே கிட்டநடந்தாளே

ஸ்ரீ ராமா பக்கல சூர்ப்பநகி வருதல்

விருத்தம்

அடடிசெல்லாதின்னை உணர்கொண்டர மல
 ஆனைவருகிறவழியைப்பார்க்குமியக்க
குடியைப்போல அரக்கர் வரும் வழியைப்பார்த்துக்
 கொண்டிருந்தான் அவன் இருந்தசாலை முன்னே
கட்டி இடும்பிணி உள்ளே அடங்கிநாச
 காலம் வர வெளிவந்தாலப்போலே போலலா
மட்டி இராவணன் குடியை நாசம் செய்யும்
 வகை வந்தாள் எனச் சூர்ப்பநகை வந்தாளே (அ

—*✱*—

௬ தரு பியாகடை ராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தாளே - சூர்ப்பநகை - வந்தாளே

அநுபல்லவி

வந்தாளே மன்மதசந்தோடவடிவுள்ள ராமன் மேல் மயக்கமாகிக்கவே
பந்துமுலையே மூடி பஞ்சவடியைத்தேடி
நாசம் செய்யும் மாதிர மூடி ராவணன் குடிகேடியாய் வந்தா

சரணங்கள்

க. ராவணன் குபேரனுக்குத் தங்கை - பங்கயிலவாத
 நங்கை தனக்கொண்டுவந்து நங்கை
 தேவரீருக்கிவள் பெண் பல்லவி
 சீதைக்குத் தெரியுமே ராட்சதசேனி
 ஏவலுக்கெளியவள் நான் அநுகூலி
 என்று சொல்லி அரக்கனைத் துடைகாலியெந்த

உ. மானிடப்பெண் கொண்டோ என்னக்கண்டோ என் உடன்
 மருவி வாழ்ந்தோலமக்கும பயம் உண்டோ
 ஆனாலுடன் என்ன பாவி கருப்புவேலவி
 ஐயங்களை பிள்ளைக்குத்தே என உடன் செலவி
 சேனை லீலை செய்வேன் நான் காமலைலவி
 திரட்டுப்பார்ப்பட்டுத்தோ உமக்கென்று சொல்லி - வந்தா

௩, எதிரிலே வந்த சேதி யென்ன — போமெனான்
இந்நேரம் இசைக்கக் கேட்கார் தாலே — விவாகம்
சுத்தசெய்யவேணும் உமக்கும் — என்றகுரானுசகாரி
சம்மதி ஆனக்கால — முகூர்த்தமாரி
கதவு தென்றிரியுதே — காமாக்கினி வீறி
சடிதி கொள்ளுடனென்று — இலட்சுமணனும் பேசி வந்தார்

ஸ்ரீராமர் சூர்ப்பநகைக்கு மாட்டவாதம்

விருத்தம்.

வந்தசூர்ப்பநகைதனை இந்த ராகவனும் நோக்கி
அந்தமனி வாபெண்ணே அரசனைப்போல் அறியாம் என்றும்
தொந்தமாக வந்தாளாண சொல்ல ஆறிக்கைப்பாள் என்றும்
தந்தைவார்த்தைக்கு வார்த்தை சரிசரி என்று சொல்வாளே

சதிப்பதை - மோகனராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, செம்பவளவல்லி போலே எங்கே வந்தாய் வந்த
சேதியென்ன சொல்வாய் — பெண்பாவாய்
கும்பிட்ட போன தெய்வம் எதிரே வந்ததென்று
கொண்டு காண வந்தேன் — என்கோவே

௨. ஆசை வில்லின் மேலே மரவுரி மேலே தன்னும்
உருக்கண்டு மேலோ சொல் — பெண்பாவாய்
ஆசை வில்லின் மேலே இல்லை மரவுரி மேலே இல்லை உன்
அதரக்கனி மேல் உண்டு — என்கோவே

௩, அதரக்கனி கொடுக்கத் தவசிக்கடுக்குமோ
அடுக்காத வார்த்தை சொன்னாய் — பெண்பாவாய்
அதரக்கனி வசிஷ்டர் அருந்திக்கிலையோ
அவர் தவசி அல்லவோ — என்கோவே

௪, தாசி அது செப்பக்கேளும் பிராமகுலம் உன் குலம்
க்ஷத்திரிய குலம் எனது குலம் — பெண்பாவாய்
இவை அவை அப்போ தெரிந்த முகத்துக்குக் கண்ட
இட்ட கதி என்பது பொய்யோ — என்கோவே

௫, உன்னை விட்டு அண்ணன் ஆணையை அறியாமல்
உன்னைப் பிடிக்கலாமோ — பெண்பாவாய்

என்வீட்டிலே அண்ணனுமண்டனை ஆனபின்பு
இசைவுறவு கையிலில்லை என்கோவே

௬, தன்வீட்டுவிளக்கென்று முத்தமிடுவார் உண்டோ
தருதியல்லவே அது பெண்பாவாய்
என்வீட்டுக்காரன் ஆனால் அரக்கர் உறவும் உண்டாம்
இந்திரப்பட்டம் பூமாலைவேன் என்கோவே

௭, ஆகச்சா உறவு பெற்றேனா உன்போகமும் பெற்றேன்
புருஷனை விட்டதே பெண்பாவாய்
பெருக்கம் என்ன சொல்லுவேன் சுகம் பெற்றபின்பு
பெறும் பாக்கியம் வேறும் உண்டோ என்கோவே

௮, தவசிகளுக்கெல்லாம் உனக்குக்காட்டினில்
தவசே பெறும் பாக்கியம் பெண்பாவாய்
தவசி தவசியென்று மெள்ள மெள்ளச் சொல்லி
தள்ளிவிடல் ஆமோ என்கோவே

௯, தனியாக உன்னை நான் கைபிடித்தால் உன்றன்
சாதியார் என்செய்வாரோ பெண்பாவாய்
தனியாய் முருகன் வள்ளிகைபிடித்தானே அந்த
சாதியார் என்ன செய்தார் என்கோவே

௰, அனியாய காரியத்தை பயம் இல்லாமல் செய்தால்
ஆருக்கும் சம்மதியோ பெண்பாவாய்
இனி ஒருவரும் ஒருவருக்கும் பயம் இல்லை
எவர்க்கும் சம்மதி ஆமோ என்கோவே

௰௧, ஆனமனுஷர்களும் ராட்சதர்களோடே
ஆடுமோ கூடுமோ பெண்பாவாய்
நான் ஆனால் எப்போதும் தேவருக்கே சேவல் செய்வேன்
ராட்சதர் கையிலில்லை என்கோவே

௰௨, சனகன் என்றாய் குபேரனும் எனக்கொரு
தமையன் என்றாய் அல்லவோ பெண்பாவாய்
தந்தை ஆனாலும் என்ன தமையன் ஆனாலும் என்ன
சந்தோஷம் உனக்கென்ன என்கோவே

௰௩, அந்தவன் பகை வந்தால் சகோதரன் பகை வரும்
எனக்கும் பகை ஆகுமே பெண்பாவாய்
இந்தக் குடியும் மாலும் நான்முகனும் நீயென்றன்
இஷ்டர்களுக்குக் காணுகின்ற தென்கோவே

௰௪, கிஷ்டிக்குக்கண்டாலும்ஒருததி இருக்கவே
நேவையென்னசொல்லவாம — பெண்பாவாய்
மட்டுசசொல்லுகிறாயேபெருமரமசுற்றிய
வளளிவிடுவதுணடோ — என்கோவே

௰௫, விட்டுடுபோவென்றும்விளையாட்டுபபூசல இது
விளைபபூசல்ஆகுமே — பெண்பாவாய்
தட்டுக்காசொல்லிவிளைனமடமஉறுதி
துரத்துவிட்டடஆமோ — என்கோவே

௰௬. ஓட்டாரமகட்டாமே இளையோன் அறியாமுன்னே
ஓடிபபினமுகதுபம்பாவாய — பெண்பாவாய்
ஆட்டாதுட்டிகளைபேபிஆசறுகிறாயோநல்ல
தாக்டுமையாககிறேனே — என்கோவே

சூர்ப்பநகைதன உறவைநினைத்துப்புலம்பல்

விருத்தம

வாதகும்சூர்ப்பநகைதன்னைநோக்கி
வணிவண்ணன்எனககிநதயனையாளசீதை
போதாவோராறைபிலேஇரண்டுவாளோ
புறகாககுறதமபிக்குமனையாள இல்லை
நீதானேபோயெனவேசீதைமேலே
நோவாலிட்டசுமணனகூர்மாளேநதி
காதோடுமூககரிந்தபினனுமபலலுக
கருக்கும்..உறவைநினைந்துருகுவானே

௫-திபதை-கண்டாராகம்-திபதை ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧ அருமைபபிறப்போஅணணனே — ராவணனேஉந்தன்
அந்தமககனாசிபெனற — ராவணனேஉநதன்
கருவிழிமேடாமேலாதத — ராவணனேஎநதன
கணராவினனைசொலவேன் — ராவணனே

௨ சிவகமஇநக்கக்தட்டி — வசமாமேஉநதன்
செலவநதயைகைபயொருவர் — தொடபபோமோஎனனே
அகைபபமுநமனிதன் — செயவாளோசெயதாம
அஞசாதகெருசுபடைததும — உயவாளோ

௩ ஊனாகுருவிஉபாய — பறநதாலும-ஆது
உசநகசருட்ளூமேபா — ஒருவாலுயஇத

பார்க்குள்ளே மனிதா
பாதத்தூளுக்கொப்பாரோ
௩ எட்டுதிக்குமஉன்பேரைப்
என்னையுமகொண்டையைப்பிடித்
கிட்டிசசெவிஅறிந்து
கிளளுககினையாகவே

இருந்தாலும் உந்தன்
ஏககாலும்
ருந்தானே மனிதன்
இழுத்தானே அயயோ
முனைந்தானே உனனை
நினைந்தானே

௫ துணைக்குமபகானன் இங்கே
தூககமபோயபிடித்தகி
பிணமேகரதூஷணை
பெண்பிறந்தபட்டதைகீா

மோலாயேஎன்றும்
ஆவாயோ அடா
வாரீரோகாண
பாரீரோ

௬ அத்தைமருமகன் என்ம
அஸ்திரம்விட்டால்மனிதன்
சிதேளைபோலேஉந்தன்
திரனைசசெவிததகதெல்லாம

இந்தானேபிரம்ம
அறியானே இந்திர
முனேடே சேதேவேங்
விழிலஆசசே

௭ குட்டிமனிதன் எனனை
குலைகலஙகிடவேபோட்
எட்டிட்டாத்தின்
ஏவிவிட்டடுயான்போலே

வதைத்தானே எந்தன்
உதைத்தானே மெள்ள
பிரிந்தானே இவனை
இருந்தானே

௮ இந்திரசந்திராதியாகள
எந்தெந்தவீராகளும
பந்தியிருககுமஉஙகள
பறிபோயநான்மருவேனே

மலைமீகட்டகடலகிவ
முடிதாழவந்து
சபைகேரோமூக்கு
துலாமாமோ

சூர்ப்பநகைஸ்ரீராமருககுமீளவும இதவுனாததல

விருத்தம்

போடவடிவாம அரககி இநதபபடிஅழுதாளராமன இடம
பின்னும்பவநதாள
தேவநீஅறியாதோ இளையவன் இபபடிசெயதான்
செயதாலஎன்ன
கோபமஉளள இடததில்அலலோசநதோஷம்
கூட்டிககொணடால்
ஆவதுவெநதஉணடுகேள்என்பால்மருவிஎனனை
ஆளஎனபாளே

ரு-,தரு மோகனராகம்-ஆட தாளாடபு

பல்லவி

[illegible]

அனுபல்லவி

அன்னியன் ஆனவனைப் — பிரிய விடாமல் -என்
அழகுக்கடைபொருயா — சண்டாளம்ல' என்

சரணங்கள்

௧. நடுப்பகையிலேபோலும் — வடுப்படாமலே உம்மை
நானேசுமந்துகொண்டு — போட்டவோ ஆரும்
இடுக்கட்டுமைமனதிரத்தபோதலைகளைத்
திருகியலைமலையாய்க் — கொட்டவோநல்ல

குடித்தனத்துக்கிவள் ஆகும் ஆகாதென்று
குறிப்பறிந்ததுமுட்ட — மூட்டவோ கேட்டால்
இடிப்புரிகைதக்குக்கொஞ்சம் — மூக்கிவளுக்குக்கொஞ்சம்
என்றெவாக்கும் — கட்டவோ எண்ணி என்

௨. குற்றம்போலேசெய்தது — குணமென்செய்தீர் என்னை கொட்டி
கொள்ளுங்கம்பேயைக் — கொல்லவோநல்ல
பத்தினி ஆகநின்றிராமலக்கால்களைப்
பறித்துக்கொண்டுவரச் — சொல்லவோ-உமது

அஸ்தமப்பட்டபோதே சொந்தப் ஆளே இனி
அரக்கனா வேரோடும் — கொல்லவோநல்ல
புத்திபண்ணிவைத்துக்கொண்டாபொங்கியும்பால்
புறம்போகல ஆகாதென் — தள்ளவோ-சாமிஎன்

௩. மதிக்குப்போகும்போதுசிதைக்குமேலான
கண்டித்தோம் என்றுஒப — பிரகல் ஆமநல்ல
இதுக்கென்னகாணமூட்டானைத்தாமிரப ஒலிலே
எனக்கும்துபடியேமெய்ய — பிரகல் ஆமசாமி
அதுக்கல்லன்று அரக்காமாயைகள் அறிந
தவளைசெய்யகிட்ட — வைக்கம ஆம என்றுனோ

சூர்ப்பணகை கரனோடுமுறையிடல்

விருத்தம்

பன்னிருசூர்ப்பணகைக்குத்தப்படிநகங்கெவமற்றாள்
பாராயப்பெருராமனைத்துர்ப்திவிட்டாள்

அந்நிலையே மூக்கைச் சிதைத்து ஆகி
அரக்கிசென்றே அண்ணனுக்கா பாடுபட்டேன்
பின்னே ஒன்றும் பட்ட தில்லை உங்களோடே
பெண்பிறந்துபட்ட பிழை இதுதான் என்று
பின்னிலே வேலக்காண் காலில மரம்போல் சாய்ந்து
விழுந்திட்டாள் அவன் கேட்கமொழிந்திட்டாளே (௱௨)

௩-கலியாணி ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பட்டபாடுகேளாய கரனே நான் பட்டபாடுகேளாய்

அநுபல்லவி

௧. பட்டபாடுகேளாய பண்ணுஞ்சோளாய் பிடித்தவாளாய
குட்டிமனிதனை எண்ணாக கட்டி இழுக்கப்பிலனை
வெட்டிப்பாம்புபோலே ஓடி அண்ணனாலே பட்ட

சரணங்கள்

௨. ஏற்கும்பெண்ணைக்கண்டே அண்ணனுக்கென்று கொண்டே
தூக்கப்பேனென் பெண்டுகொக்குமனிதனைகண்டு
மூக்கும்காதும் அரண்டும் போக்கடித்துக்கொண்டு (பட்ட)
௩. திருத்தம் ஆன சூரா-இரண்டுவீரா-நாலுதாரா
அரக்கர்வோகளைந்து நருக்கவெகினைந்து
இருக்கிறோவந்து ஒருத்திப்பெண்பிறந்து (பட்ட)
௪. மங்கம இன்னம் வேணுமோ-காதுதோணுமோ மூக்குகாணுமோ
மங்கையாருமவில்லி தங்கை ஆன செலவி
மங்கையர்க்குளல்லி உங்கள் பேசா செலவி (பட்ட)

கரதூஷணை திரிசிராகளின்வதம்

விருத்தம்

மாதுசூர்ப்பனகை இந்தப்படி கோடால்க
காமபுருஷத் தாக்குரகேடென்றுஸ் போலப
பாதகன் ஆயிரமுமுத்த அதிணாயமுதி - லேய்ப
படைக்கடலோடு விட்டடிப்பாலேலோன்றுள
சாதகன் ஆமோராமசந்திரனை சாலேகீங்கிச
சண்டசேய தண்டசக்தவனா கமபாரே
ஓதமன இனும் அரக்கர் உயிர்முகூர்த்தம் தனிலெ
ஓட்டிஇன்தருமநிலைநட்டினனே ௰௩
டிகா

௭-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அடித்தானேரகுராமன் கோதண்டமகைபிடித்தானேசெயராமன்

அநுபல்லவி

அடித்தானேரகுராமன்-முடிக்கானகராமன
அநுப்பின பதினைகுமுனைத்தலைவரை ஆங்கு
அரக்கிக்கண்கட்டியேபொருங்கனமூட்டியே
அப்புறத்திலேங்கண்டகைப்பிடித்தகோதண்ட
அய்யனைக்களிலவாரியெய்கின்றசரமாரி
அதினாலேஉனைக்கரும-பதினாலுஅரக்கரும
அலைகடல்போலெழுக்கலைத்தலையாய்விழ
ஆண்பபடைமுடியச்சேனைக்கடலவடிய அடித்

சரணங்கள்

௧, கரிகளபலவுஞ்சுற்ற பரிகள அதிலும அத்த
கட்டியதோகளுமதைக்கட்டலைவீரருமெத்த
கருந்துகளா அலைந்துபெருங்கடல்போலவேவந்து
காகுத்தன்சாலையைப் பறறிமேகத்தைப்போலவேசத்தி
கங்குகங்காயமுனைத்ரப்பொங்கிஅங்கேவரத்தரக
கதிகாணுவரப்பதினாலாயிரக
கனகத்தேரோடுமேகூடி கதிரவனைப
பனிமேயத்ததென்றமூடி ராமனைமோயதனுக்
காணுமதூஷணன் திரிசிரனுமதச அரக்கி
களிப்பாகக்காட்டினளே நமனுமபசி
இளைப்பாறமூட்டினளே அததைராகவன்
கண்டானேதமபியைக கொண்டானேமுந்துறு
காத்திருசனகிதனனை இந்த சணடைப்ப
பார்த்திருமுனையும எனனைஎனறுநாணரியைக
காதண்டஇழுத்துமுனைக கோதண்டமவலைத்துமழைக்
கற்கடகச்சந்திரன போலேசரமாரிகள
உக்கிரங்கொணடுவிடலாமபலபல அரக்கர்கள
கரம்அறுந்தவர்களுமசிரமஅறுந்தவர்களும
கண்டமகண்டம ஆனபேர்களகோடாகோடிபோலே
துண்டமதுண்டமானபேருபொறுக்கிக்கட்டும
கவசங்களகிழிந்தேகாலுமதுவசங்களகிழிந்தேகாறு
கையாயகிழிந்தோருமபிடித்துவந்து

குடைபோய் அற்றுநேர்ந்தும கணைதொடுக்கும
கைச்சிலை ஆனதும அற்றுவச்ச ஆயுதமும் அற்றும்
கையைக்கையைப்பிசைவாரும குற்றுயிராகி
பைப்பைய அசைவாரும நெற்றிபபிளந்து
கத்துமபரிந்தலைசுற்றுமபரிசுரும
கக்குமபரிகள அனேகம குடலஅறுந்து
முக்குமபரிகள அனேகம மதயானைகள
கைத்தலமபிளந்துபெருமத்தகம பிளந்துவைத்த
காத்திரங்களும்பிளந்துநெருப்புப்போலும்
நேத்திரங்களும்பிளந்துமலைமலையாக
கதறுண்டுசிதறுண்டுமசகுஞ்சரமஉருண்டு
காடுகளாவிழுந்ததுகள்கணணுக்கெட்டாத
மேடுகளாஎழுந்ததுகள் இவைஅறிந்து
கடித்தானே இருபலைப்பிடித்தானே ஒருவில்லைக்
காய்ந்தானே திரிசிரன் ராகவன்மேலே
பாய்ந்தானே குணமுராசனைப்பாய்ந்தவன் தூர
தத்தனையுமஎறிவந்தரததனையும அய்யன அவன்
கைச்சிலையுமமுறித்துவிட்டான் அவனுடைய
முச்சிரமுமதரித்துவிட்டான் அவன்பிறகே
காத்திருந்தெதிராலேவறதவாளைமேலைக
காட்டிலபபஞ்சுகளபோலேதூற்றிவிட்டொருசாலே அடி

௨ வெற்றிராமன்தொடத்தொட அஸ்திரங்களபட்டபட
வீட்டில்ஓடுவாரையுமகாட்டிலஓடுவாரையும
விலலைவிட்டெறிவாரையுமகொலைப்பறிவாரையும
விலக்கமகொண்டவரையுமகலக்கமகொண்டவரையும
விருத்தமசெய்தோர் என்றும தாற்சுருசிரர் என்றும
விசைகொண்ட தூஷணவரைகொண்ட பாஷணை
விசையத்தோட்டடிருனே சக்கரமபோலே
திசையெட்டுமஓட்டடிருனே [illegible]
விட்டவிட்டகணைகளுமதொட்டதொட்டகோலங்களும
வெடிபடநீக்கினுனே ராமனஅம்பாலே
பொடிபொடிஆக்கினுனே பிறகேவந்த
மேலப்படைகளுமபுரண்டு காலப்படைகளுமதிரண்டு
வெருவாகக்குதித்தாரோ எல்லாருமஒரு
[illegible]

வெட்டுமவெட்டுமென்பாரிலா கட்டுமகட்டுமென்பாரிலை
மெல்லுமமெல்லுமெனபாரிலபோ நானிவனைக்
கொல்லுமசொல்லுமெனபார் சிலபோ அக்காவிட்ட
வேலொழிந்துகாலொழிந்துகோலொழிந்துதிரபெரு
வெள்ளத்திலமிதப்பாரும ஆனைவிழுந்தப
பள்ளத்தில்பபதைப்பாருப கதிகலங்கி
மெத்தஉளையகெட்டொ நதுரத்தவெள்ளந்தனில்வந்து
விழுந்தார அநேகம அரக்கர் தூஷணனக்கணடு
வில்லைத்தானேபெருவில்லை வளைத்தானேகணைசெல்ல
விடுத்தானேமழைபோலே ராகவனஅதைதத
தடுத்தானேகணைபாலே அதின்பிறகு
விற்கணைபொடிபட ஒருகணைசடுதியில
மெயக்கபினையோடு தொடடானேசாபிக்குநேற்றி
மத்தியிலேபட விட்டானேரகுநாயகன
மீறிஅவனேறிவருப தேரிலேசாரதியை
வெட்டினானேகணையையெய்து குதிரைகளைக
கொட்டினானேசிலைகளகொய்து
வில்லுமதுணிந்திட அவன்சொல்லுமதுணிந்திடத்தேனை
[illegible] அறுக்கிறானே அவனைக்கைகலந்த
கூறுகூறா[illegible]நறுக்கினபின
பின்னுமஅவனெதிராய்ப பின்னுமஒருகணைபோக
விரலொத்துத்தொடுத்தானே தூஷணனும
சிரம்அற்றுப்பட்டுதானே அதனைக்கண்டு
விண்ணுலகில ஆனைவருமமண்ணுலகிலமுனிவருமம
வெகுசநதனபமபிரித்தாமோவாழ்த்தேடுபுஷப
வருஷங்களசொரிந்தாரே அரக்காபட்ட
வெற்றிதலைலே ராகொடுக்கக ரத்தவெள்ள ரொடுக்க
விஜயமங்களமட்டாடதிசைஎங்குமகொண்டாட
ந, தந்திவருமபரிகளுமசுற்றிவருமகரிகளும
காவிவருமபெருந்தேருமசேவகமபேசியபேருமே
ஊகாத்தவீரரும வளமமிக்கசூரரும
[illegible] எதிரவருமபணடியசேனாபதிவருமே
சாரிசாரியாய்வந்தாரபோரிலேமிகமுனைந்தார
கமபிதூஷணன்பட்ட புணபட்டதமுட்ட
[illegible]லபோலவந்தானே சாதிலிங்கமபோல்
[illegible]செவந்தானேசெவநதபினபு
[illegible]

தாழ்ச்சியினுன்னைநோகதுமே நோகதுபோல்லாத
ராட்சதகாணுமவநதானேவநதசுறறிலும

சதுரஙகதள தரோட ரணஙகமஅதைததேடி
ச மிராசவேனேககணடான் மனிதன் இவனை
ஆமனனமன திலக்கொணடான சேனைகளவிட்ட

ரககரமஇரு- புலகனக கப்பணமமுசுணடி பிணடி
சாஸதிரமவேலாயுதஙகளை குறிததுவிமம
அஸதிரமசூலாயுதஙகள பொடிபம்பொடிப்பொடிசாய்த்

தரிபட்டுசமுறிபடடும் விலகசசுலைகளைததுச்
சாயததானே சரகரனாரகுநாயகன
மாயததானேவெகுபேனா வரும்அரக்கர்

தலையைசசிலையைரததின முடியைகொடியைவெட்டிச
சரிததானேசிலகணையால் அடிவயிறறை
எரிததானேசிலகணையால் இரைககுவந்த

சாகினியும்டாகினியுமகாளிகளும்கூளிகளும
சதாகூடிப்பாரததாடுமே கவநதஅதுக்
கெதிராஆககூததாடுமே படைகளஎலலாம்

சரியானதுகண்டு கரன்ஆனவன்மூவண்டு
சாகசஙகளசெயதானே ஒருசொடியில்
ஆயிரமஅமபுயெயதானே எயததுகணடு

சற்றுநேரத்திலஅயயன் அததனைக்கத்தளைவிட்டுத்
தவிடாகவேதிருனே பினனையுமசில
அவன்மேலேமோதினுனே அரககனஅஙகே

சாயததகணையாலே ஆதிததகுலநாதன்
தனுவையுமஒடிததானே தவமுனிவா
மனதையுமமடிததானேராமனுககுத

கடத்திலபரசராமன இடததிலபரிததவிலலைத்
ததியினிலஎடுததானே வருணனஅஙகே
உதவியாயகொடுததானே கொடுககஒரு

சரத்தாலேரகுவீரன் வரததாரபயமஎலலாம
தனிததானேஉளாதனிலே கரனசிறதததைத்
துணிததானேகளாதனிலே இப்படிஆக

சமஸ்தானவாநககததில மூனை ததானமுகூாரத தனில்
தூனஒருவனுமஆகவானவாததுபாமீபாக

சூர்ப்பநகைராவணனோடே முறையிடல்

விருத்தம்.

முடிவரியகரன்படையைமுடித்தராமன்
முனபோலசசாலையிலபபோய இருநதானஇபபால
இடிகுரலசசூர்பபநகிசென்றுள இலஙகைதன்னில
ரயெறுமபும அழுதிடராவணனமுன்வீழநதாள
அ...வாலாறுகள எனனஉன்னை இநத
அவமானமசெயததென்ன அவா ஆாஎன்ன
கெடிஅரக்கனகுலமமுழுதுமவேரைவாஙகிக்
கெடுககின்றுன் அரககிசொலலித்தொடுககின்றுளே

க-திபதை-தோடி ராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள

க. கண்டேன் கண்டேன் அடா — ஆண்மேனன்
காட்டுகிறேனபருச — வடிவிலேயாககும
அணடாநாா இருககிறா அவர்க்
கவரேங்கா இநதப — வடிவிலே

உ. தருமசீலா ஆம் அயோததி
தசாதமகாராசன் — பாலர் ஆம்
விருதுகடடிஅரககர்தங்களே
வோ அறுககவந்த — காலம ஆம்

௩. நீதம்தெரிநதவா ஆம் அவாகைக்கு
நேததிபாயிருவில் — அமைநததாம்-அதில்
கோதணடம அரககாிவனைக்
குடிககவேணுமஎன்று — சமைந்ததாம

௪. ராமலட்சுமணாவடிவெலாமஎன்
ஞலேசொலலிமுடி — போகுமோ அஙகே
காமராசனவடிவும அவா
காலிலததூளுக்கிணை — ஆகுமோ

௫. கிட்டிப்போயராமனைஎன்சுகக்
கேணியிலேமையல் — கொண்டேனஅஙகே
திஷடபபிரியமாஆன பெணகள
சிகாமணிஒருத்தியைககணடேனே

௬, சுந்தரரூபம் அவள் செவப்பும
தொட்டிட்டுக்கொள்ளலாம் அண்ணாவே-நா
இந்தவயதினிலே என் கண்ணால்
எஙகுமகண்டதிலலை அண்ணாவே
௭, மன்னா உன்னால் அவளை
வாயககட்டி கட்டிகாப்பிடியாப் பிடிததேனே ஒரு
சின்னமனிதன் கைய லயெநதன்
செவியுமமூககுமபே ககடித் தேனே
௮, அந்தோ என்றாலே பதினால்
ஆயிரமதேர்ககாரருப மூண்டாரே எதிர்
வந்தாகரன் முதல ஆனோர் அந்த
மனிதனாலே காலா மாணடாரே
௯, செபபுஞ்சிலையும அநதபபெண
செமபொறசிலைவாரததாபபோலே அருககுதேநான்
ஒப்பெஙகுகாணேன் அவளே
உனக்காம என்மனம உருககுதே
௰, தாவிப்பிடிததேனே எனக்குமெள்ளத
தபபிவிட்டாளவந தெடுபபாயே
தேவியைகேவநதால உனனிட
சீவனை ஆகிலும கெடுபபாயே

சூர்ப்பநகி ராவணன் முனசீதையைவாணிததல

விருததம

கனனம் அறுநததனைகென்றும் சாலும் போனான் என்றும் இங்கே யன்னல் ஆமோ விடுவிடு நீபோாததேனென்ற பெண்ணவளைச சொனனவுடனே உயிரகிடநதுதுடிககுதடியே சூர்பபநகி இனனமொருகாலசசொல என்றூன் எடுததாள சொலலத்தொடுத்தாளே

அ ந சுருட்டிராகம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

காணவேணும லட்சம்கணகள சீதா தேவிதன்
காலுககுநிகரோ பெண்கள

அனுபல்லவி

சேனுலகெஙகுமவாடடித் திசைஎங்குமகீர்ததிநாடடித்
திரியுமராவணாஉனதன இருபதுகணபோதுமோகாண

சரணங்கள

௧, குவளைவிழிகளோ மாணம அவள தன்வார்ததைத
கொண்டால அதுவே கல்யாணம
நவரததினத்தை நமசாடு நடையிலே அனனமபேடு

அவனிமேல் இலலேனடு   அவளுக்கவளேசோடுகாண
௨, தஙககொடிபோல   இடையுமசிவிகிநதனு
சாயநதபின்னலில   சடையும்
இஙகிதமிருநதவாககியம   இவளேதேவதாவாககியம்
மஙகையாககுளளேசிலாக்கியம்வாயசால உனனதேபாககியம
௩, தவமுனிஒருபதன்   டெணடுஅவனுககேற்ற
தமபிஒருவன்அங   குணடு
அவளேநலஐஸவரியம   அவளேநல்லகாமபிரியம
அவளவநதால அலலோவீரியம் அப்போமுடியுமஎன்காரியம காண

மாரீசன்ராவணனேஇடிததல்

விருத்தம்

கடுததஙகைஇதுசொல்லசசீதைமேலே
கருததாடககாமபபேயதலைசுறறுட
உடுபபதுவுமஉணபதுவுமறநதானசிநதை
உலைமெழுகானுன்அரககனஅமபானேசி
அடுதவெனககுராமனமனேவியைத்தாளவரூன்
அதுகேட்டவுயனேகாராசமகாசசி
நடுச்செவியில்வைத்தாப்போலமாரீசன்
நடுககிறுன்ராவணனேததடுககின்றனே

௧-தரு-சாவேரிராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

என்னபுத்திநினேததாய-அடாராவணு
என்னபுத்திநினேததாயஅடா

அநுபலலவி

நின்ஒருத்திஅல்லராமமன்னவனதேவியைச   சொல்ல
அன்னவன்அமபிநகேசெலலஉனஇனத்தையெல்லாம   கொல்ல

சரணஙகள

௧, புள்ளிபபொறி   வரலாலேழுநகில்எறிந்து
தெளளிச்சாமமல்ஆறல்   போலே
கொளளிஆயவநதாலஉனதஙகை   அளளிராமனைநினையிஙகே
தளளிவிடுமுனனேதலே   துளளிவிடுமேதபுககு என்

௨. இந்த - திடமெண்ணா ஆமோ பரதாரத்தைச
சிந்தையிலுமெண்ணல் ஆமோ
முந்தொருத்தி ஆசையிட்டான் சந்திரனும் பழிபட்டான்
வந்தகலிகைமேல் பற்றிட்டான் இந்திரனும் மடங்கிகெட்டான் (எ)

௩. உத்தமிசீதையை உன்றனுக்கே - உன்னிறல் அவனை
சற்றிலே விடுவாய் என்றுக்கித
புத்திராதிகளையும் சாத மிகதிராதிகளையுமா
பத்திராதிமபுசெய்யும் சேனையும் சிறப்பவைகசெய்யுமசெய்யும

௪. துப்புளவிராதனை இறந்தான் - ராயன் அம்பாலே
அப்படிகாரனும் பறந்தான்
இப்படிவராதேயோடித் தப்புவதல்லவோ மோடி
செப்பினேன் உள்ளதுதேடிக் கைப்பொருட்குமனனசண்ணுடி (எ

௫. வேலையிலலாமேலே என்னினறு சின்னபசிறிய
பாலகாயே சுனே பண்ணினறு
கோலம ஆனசீதைக்கே [illegible] ஆய அடங்கின்றனு
காவலம வந்ததந்தோராமல மூலகாரணம் பாராமல (எ)

௬. வேதனையும் குறுவாய் - சொன்னாயே இந்தப்
பேதைமதி பேராதுமபோதும
சிதைஎண்ணமனனந்தேனே வாலைதஉண்டாசிமானே
மாதுலனஉனக்குநானே ஏது அறிந்துசொன்னேனே - என்

௭. பைந்தொடிசீதைபோ செல்லாதே சொல்லாதே அது
எந்தவிதத்திலும் பொல்லாதே
வந்திடுமோராமபாணம் என்றனஉனையேபிரமாணம்
என்றனக்குமபாயுமபெரியோர் உனதுனக்குமபாயுமஞ்ஞயோ என்

௮. அன்னமவிஸவாமிதர னலேயாக்காலே
தன்றனுளவந்துமேலா போனாலே
தன்னையுமகொனறுபாவாகு தன்னையுமகொன்றுன் அவனை
உனனஅறிாநடுக்குதே இனனமநடுக்குதே எனை

லட்சுமணா பொனமானை [illegible]

விருத்தம்.

ஆசைமானேசீதைவிழிக கெதிரேநின்றான்
அவளும்ராமனைபபிடிததுச தருவாயெனறாள்
மாசையிலுல்லட்சுமணன் பொய்மானெனறான்
ஊராமல்நானிதனைப பிடிபபேனெனறு
விசைராகவனநடநதான் வாயைவாயை
மெலலுவானதம்பியினனும செலலுவானே

எ-திபதை-ததன்னியாசிராகம்-அடதாளசாபபு

கண்ணிகள்

௧. வான்னமானுமஅல்ல சொர்ன்னமானும்அல்ல
மாமமான்என் — சாமி
பின்னேதெரியுமஇது நம்மைமருட்டவந்த
பெரியகால — நேமி

௨. பார்ததமான்சதல்லஇநதமான்படிப்பு
பணணவநத — மானே
கூததுபபாக்கப்போன இடததில்பேயப்பிடித்தாற்போல்
குலையுதெனமனம — தானே

௩. ஊழியஞ்செயகிறநான் இநதமான்சநதேகமான்என்
றுளளதுசொன்னேன் — அய்யனே
ஏழைசொல்அம்பலமேறுமோகட்டளை
இட்டபடியே — செயவேனே

௪. மானோமாயம்இதுதானோ அமமைகைககு
வநதால்சொான்ன — மழையோ
ஏனோபிடிததுததா என்றுசொல்லுகிறளே
எனனகாலப் — பிழையோ

௫. அந்தஅன்னேசொல்லால் அய்யன்தசரதனும்
அலங்கோலம் — ஆனனே
இந்தஅன்னேசொல்லால் என்னமோஅணணனுக்கு
ஈதென்று — தெரியேனே

௬. அபபோதுவேள்வியில வநதமாரீசன்என்றே
அயிாசகிலேன — நீ ஆராய
தபபிதமசொலலறியேன் அப்புறமசிததததுககுச்
சரியபோனபடி — [illegible]

லட்சுமணாசீதாதேவியைத்தேற்றல்

விருத்தம்

உரும்தரும்தம்பியிந்தவண்ணஞ்சொன்னான்
உத்தமராமனும் அந்தமானைப்பின்பேகிக்
குறுங்கணையால்எய்தானமாரீசனவீழ்போதில்
கூக்குரலிட்டான்அதனைச்சீதைகேட்டாள்
இருங்கணவன்குரலிதைப்போய்அறியென்றாள்
என்னஅன்னே அண்ணனை யென்சொன்னீர் இந்த
வெறுங்கவலைஏனென்லட்சுமணன்துன்பம
விடச்சொலவானசீதையைத்தேற்றிடச்சொல்வானே ௫

௰-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆர்என்றுராகவனைஎண்ணினீர் அம்மா இதனை
அறிந்துசொன்னீரோஅறியீரோநீர் அம்மா

அநுபல்லவி

ஈராவார்த்தையிது வசையோடொக்குமே-போரில்
எண்டிசைஅதிபரும் அண்டினபடையுடன்
மண்டினாலுமென அண்ணன் சுண்டுவிரல்போதாதா

சரணங்கள்

௧. விந்தைஆகவெண்ணெய்க்குப்
மிஞ்சிராட்சதாஅண்ணன்
வந்தராமன்அதுகண
மந்திரமென்னவொரு
இந்திரன்கதிப்பானோ
பல்லுமுளைத்தகாலபட்டோலை
தன்னைவளைத்தகால
டேங்கிஇளைத்தால-வேறு
தந்திரமென்னவானில்
சந்திரன்உதிப்பானோஆரென

௨. ஆதிருத்திரன்வில்ஒருவர்
அறிந்துமபெண்புத்தியால்
வேதையாயென்னையும
வேதண்டமென்னப்பெருங்
காதண்டம்வளைக்குமுன
ஓடிக்கப்போமோ-அதனை
உபசிதமனோமோ
சோதிக்கலாமோ-நல
கோதண்டம்தன்னைஅண்ணன்
மூதண்டம்பிளக்குமேஆரென

௩. பண்ணினமாயையாலே
பருவத்தில்அங்கேஓலம்
எண்ணத்துன்பம
எண்ணினாலொருமேகவண்ணன்
கண்ணனைஉடம்போடுகூடி
அந்தமாரீசன்பாவும்
இட்டானேசீ...
ஏதுக்கிரேன்தாசன்-உவன்
உடனேநெறுங்க
அண்ணனையுமென்ணுமல ஆரென

சீதைக்குச் சூர்ப்பணகை [illegible] சிக்குமவாறும

விருத்தம்

மெள்ளவேறின்னே [illegible] இந்த விதஞ்சொல்லிவிட்டகன்றான் பின்னே
தள்ளரிய ஆமைகளின் [illegible] கடுகி ராவணனைக் காண்வந்தான்
வள்ளலவன் [illegible] அஞ்சனை அறிபாளசீதை
உள்ளம் முனிபாலமே உரைகளைச் சொல்லுவானே ௰௬

அ-திபதை-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்

சரணங்கள்

௧, வாருமை [illegible] டனே ராவணசாமிடாசி
[illegible] டனே அந்த நானே
ஆதிராகவனைப் [illegible] ஜனகன் கேட்கவே
அனைவோர் திரோசொல்லு வானே

௨, தசரதன் பாலன் தம்பியுடனே பெற்ற
தாய்சொல்லவந்தான் இந்தப் பூமி
இசையுஞ்ச [illegible] கிமயமோ காகுத்தன் மனைவி [illegible]
இந்தே இருக்கிறான் என சாமி

௩, இந்தவனத்தில் மெத்த பழுத்த பழம்போலவே
எங்கே வ திரிந்தவா ஆயே
வந்ததைச் சொல்லுகிறேன் சந்தோஷம் ஆகச்சற்றே
மனதுவைத்துக் கேளாய நீயே

௪, போலப்பெரியவன் ஆயிரம் வேதம்வந்தோன்
பிரமதேவனுக்குக் கொட் போன்
ஆர் [illegible] அனை பாதகயிலாசபலைத்தனை
அசைத்துப் பிடுங்கினகெம [illegible]ரன்

௫, அமைந்த தேவனையும் அஷ்டதிக்குப்பாலரையும்
ஆக்கினையால் அந்தமகா ராசன்
[illegible] புகழ் [illegible] மகோதகிரிய
துரைத்தனம் செய்யும் இலங்கை கேசன்

௬, கலகன் [illegible] மேல் அந்த இலங்கைக்குச் சொற்கமொரு
[illegible] போலச் சொல்லும் ம[illegible]தே
[illegible] ஆமோ என் காலமோ தான்
[illegible] பேசுதே

எ, சிறைபிடிக்கமுன்னே பாரும் மிருகத்தை ஒரும் அருந்த
   சிவனார் கையிலவாங்கினவன் தானே
மனதுக்கினியப் பெண்களும் விளக்கமலன்று தேடி
   வருந்துகிறேன் திவ்விய மானே

அ வீராதிவீரன் அஷ்டதிக்கு செகதங்களை
   வெடுக்கென்றெடுத்த வச்சிர ஆமனை
ஓராளக வியாமூன்றுலோகமுமாளக்கும்
   ஒருத்தன அரக்கனைகன யோகன்

கூ, மூன்றுலோகமும் காக்கும் அரக்கன் என்றீர் அவன்
   மூவேழுலக்கு நகரும நானே
கிளைபெற்றிய வந்தானோ ரகுவீரன் என்று சொல்லக்
   கேளீரோ எங்கள் பெரு மானே

௰, பெருமாள பெருமாள் என்றீர் மனிதன் வந்தரக்கரை
   பிடுங்கியெறிவான் என்றாய் பெண்ணே
ஒரு முசலகுட்டி வந்து சிங்கம் தன்னை அடித்த
   உதமைபோல் ஆச்சுகாணும கண்ணே

௰௧, உவமையென்றீர் காணும் பதினாயிரவரும்
   உண்டாரோ மனிதனால அய்யா
இவர் ராவணன்போல இருபது தோள் அல்லாமையால்
   இரந்தார் மனிதனை வெல்ல செய்யா

௰௨, ஆயிரந்தோளிருந்தும் கார்த்தவீரியன் தன்னை
   அழித்தான் மனிதன் [illegible] முன்னே
த [illegible] சொன்னவுடனே சாப [illegible] பிடித்துக்
   [illegible] எழுந்தானே பின்னே

௰௩, நிமூன ஆப் அரக்கன் ஆகாத வார்த்தை சொல்லச்
   செவியில் [illegible] தேவி
ஓமபிள்ளை முறைதாய் இசைபட்ட துபோல்
   உரைத்தாயென்னடா அடா பாவி

௰௪, சிவறந்திலேக்கே தப்பி வோடி அப்புறம் போடா
   [illegible]குவிரனைப் பிசழக்க வோட் டானே
என்றவுடன் சீதைபைதலத்தே டேதூட கிளஞ்சன
   [illegible]தேவினிலஇட் டானே

சடாயுராவணனுக்குப்புத்திசொல்லுதல்

விருத்தம்

தேரினிலிடப்படி சீதைதனைக்கொண்டுபோம் அளவில்சசீறிவந்து
போரினிலராவணனைப்பத்துமுடியுந்தெரிக்கப்புடைப்பேன்கண்டாய்
பேரியசீதையைவிட்டாலவமைப்பாயில்லாவிட்டால பிழையாயென்று
வீரியமாயச்சடாயுவந்துவிளம்பினன்புத்திசிலவிளம்பினானே

ம௧, கரு, அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

விடுவிடடா சீதையை விடுவிடடா-ராவணா
விடுவிடடா சுமமா விடுவிட்டா

அனுபல்லவி

கூடுநெருப்பிவளாலே அடியோடேவேகாதே
சுபத்தைத்தெரியாமலே நரகத்திலமுழுகாதே
அடடாசொன்னேனாசொன்னேன் நடுவிலேசாகாதே
ஆசையினாலேகுல நாசமாயபோகாதே(விடு)

சரணங்கள்

௧. என்செய்தாய் இவளைநஞ்சமென்றெண்ணாமல்
ஏழைஎளிமையாயக குறியாதே
என்தாய் இவள்மனம்நொந்தால் இருப்பாயோ
எந்தன்வார்த்தையைக்கேள் முறியாதே
கொஞ்சஅரக்கராமாவைக்குட்டியென்றிராசன்
குட்டிச்சிங்கமென்றும அறியாதே
குதிக்கிருபஉனைவதைக்கவந்தானே அவன்
கொல்லவருமயானேமுனைவனேகலனுகளவிட தெரியாதே(விடு)

௨. கர்த்தர்மூவருக்குமகாத்தன் ஆகுமஇந்தச
காகுத்தனையென்றுகொண் டாடுவேன்
ஞாயாதேநீயெயவதெல்லாம்சிறைக
காற்றிலபஞ்சுபஞ்சாய சாடுவேன்
பத்தினிக்கனைஇங்கேவைத்துப்போடா அவன்
பக்கத்தில்தானே கொண்டாடுவேன்
பாரடா இல்லாவிட்டாலக்கூர் ஆணைக்கதாலஉன்
பத்துத்தலைகளுக்கிளிபுத்தத்திக்கிலும் போடுவேன்-விடு

௩, கைக்குள்ளேயடக்கி இக்கணமேநானொரு
மிககயெரிஞ்சுவேன்உட் தலைதனை
கருங்காக்கைகளுக்குமஉன்னை நல்ல
விருநதாக்குவேனபாரடா இவவேளை
முக்கண்ணன்வரமபெறறும அக்ரமமசெய்தாலது
தககுமோசேடலை வேசநாளை
முனைகெட்டுப்போவாயசினைதனைவிட்டுப்போடாதேவா
முன்கொடுத்தவரமளெலலாம ஏன்கெடுக்கிருயமுட்டாளே (விடு)

சடாயுவுக்கும்ராவணனுக்குமஉயுத்தம்.

விருததம்

பொருநதான் இந்தப்புததிசொலலப்பொல்லா அரககனமொழி யாவுமல்
வெறுத்தான் அதறகபபுறமதேனை விடுயபோதினிலேவெமாதுாம
குறிததேபோனகுமாராவநதுகூடுமளவிமிவனை இங்க
மறிபபேனென்றுசடாயுவுமவாயபடிததரன்சணடைபிடிததானே

௰௨-தரு-மத்தியமாததிராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கொததிககொததிஅடிததானே-இடித்தானேசடாயுராசன்
கொததிக்கொததிஅடித்தானே

அனுபல்லவி

பததுசிரத்திலும் தாளிலுமதோளிலும்
வெறறிகரததிலும் மாரிலுமேரிலும
தததிததததிபபரத தெததிதெததிகலகயால
குததிககுத்தியெங்கும் சுறறிசுற்றிமூககால்

சரணங்கள்

௧, ஆலகாலம்போலேசீறி யெதிர்த்தரிஉடமபெலாகுலுக்கி
கோலாகலததேரையுமறிதது அசசைமுறிததுடனதுமுடியுமபறிதது
காலாலுமகையாலும மேலேகிளளிகிளளி
மேல்வரும் அமபெலலாம வாலால்விழுததட்டி
வீணைககொடியையும தூணியையுமவெட்டிகொததி

௨, ஈரைமுதலைபவன்தொடுத்துவிடததடுதது கவசததையுமகெடுதது
நேராகபபூட்டுநாமமையைப்பூட்டி விடமாட்டிசசிறகாலவிழுககாட்டி

போராடக்கண்டோ ரு
புதையாமலேஅது
கூரானமுககாலே
கொலலு வேன்யென் றவனை

சூலம அவன்போட
தெறி அபபாலவோட
பாகனைமடிதது
வில்லையுமொடிததது(கொ)

௩, மோதும்அவன்தெண்டால சாயநதுவேதீரநது குதிரைாககைப்பாயந் து-பாதகனைவிழதயாக்கிகலே ஆககிமனிரதததைப
போககி
யென்றறியபடீமே
சூதிவனசெயகிறுனை
சென கிரனநததொட்டு
தோழன்மருவகளு
மேதிஅறவெட்டுமே
காதகாரவணனை
கறறுவிழுயமடடுமே(கொ)
கததியுலைசசிற

சடாயுவிடவேசீதைபுலம்பல

விருததம்

அடித்தால்சடாயுராசன அவனிமேல்வீழ்நசாளசிதை
கொடிகளொருகொழுகமபில்ல ககொளகைபோல்ஆனை இநத
முடிததலைபததுளளானை முடிபபதாயெனவேஅசசம
பிடித்தால்வடித்தகணணீாயெருககினளஉருககினளே ௨௨

௰௩-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

யென்னசெய்வேன்சிதை-நான இனிமேல்

யென்னசெயவேன்தெயவமே

அனுபல்லவி

யென்னசெயவேன்மான்பின்போன
இருவருமவாரீரோ
வஞ்சகராவணன்செயவகைமோசம்
பாரீரோ(என்)

சரணஙகள

௧, யெய்தும்வீட்டினில்இருயென்றுசொல்ல
இருந்தேன்
இலலைானே
மையலாயென்னைப்பிரிநதிட ச்சனிபோல
வநததே
பாழ்மானே
கையினல்ப்பிடியுமெொன்றதல்லமானை
கணடேனே
பாாததவுடனே

அய்யயயோ உண்ணுமலநின்னுமலஊா
அமபலம — ஆலேனே (என்)
௨ ஈனராவணன் கெலிககசசடாயுமன்னன்
இறநதது — என்ன தொலேயே
ஆனபோதிலைன்குடிசசென்னகாலமோ
அறிவனே — சாமி இலலேயே
வானமேவனமே அவருக்குசசொலல
மாடடேரா — என்சொலலேயே
ஏன்எனறுகேட்பாா இலலேயேயெல ஙொ
எடுததுமிழப்பாா — இலலேயே (என்)
௩ பூட்டுமவில இலேயோனே இடுமபுசொலலிப்
போபோ — என்றேனே
தாஷடிகராாவணச சன்யாசிசெயத
சதிககுளளாய் — நினேநேனே
வீடடிலேபுகுநதேன் அநதபாபஙொ
விதிபோலே — நினேநேனே
காடடிலேபுகுநதேன் இநதபாபஙொக
கணமுன்னே — சொல்றேனே (என்)

ஸ்ரீராமசீலெ நகாகதத பட்டுயே புஇப்பாவை

விருததம

இஷ்டமுளளசடாயுவுக்கிவவாறுசிதை
இரஙகஅவளுடன அரக்கன இலஙகைசோநதான்
மொடடவிருமஅசோகவனசசிறையில்வைததான
முனபோனதம்பிதனனே அண்ணன்கணடான
பட்டபருவமெளளலாமஅறிநதான் வநது
பனனகசாலேயும சீதையுமகாணுனா
வட்டமலாமுகமவாடித் தேடித்தேடி
மயஙகினுன்ஸ்ரீராமனகலஙகினனே — ௨௩

௬-திபலத ஆதிசிரசப ஆதிதாளம
கணணிகள்.

௧ உறறசீதையைப்பிரிநதேனே — உனது புத்தியையேறிடடேன்
தநதுசளளலாமஅறிநதேன் — தமபிலடசமணு
யெக

உ, கட்டிவைத்த புகையிலைகளெல்லி எடுத்தவன் போலத்
தட்டிக்கொண்டுபோனான் அய்யோ தம்பி-லட்சுமணா
௩, நன்மைசெய்யவந்தோமிது கன்மமாய் விளைந்தபோது
தன்மமென்ன தானம் தம்பி-லட்சுமணா
௪, தேரோடேபாரோடேதூக்கித்தீண்டாமல்த்தெற்குவழியே
ஆரோகொண்டுபோமுன் இத்தை அறிவாய்,லட்சுமணா
௫, நலம்உள்ளோ,வளிதீர்க்கநாம இந்தக்கவலையேறகத
தலையெழுத்துவந்ததல்லோ தம்பிலட்சுமணா
௬, உண்டானால்இப்போதேநேரோட்ட மாயோடினாலே தேவைக்
கண்டாலும்காணலாமவாளை கண்ணே (லட்சுமணா

ஸ்ரீராமர்சடாயுவின்பேரிலவிழுந்து இரங்கல்

விருத்தம்

இவர் இப்படியோசனைபண்ணி இருயோசனைதூரம்போனார்
எதிரேவில்லொன்றதுகண்டார் இற்றுகிடந்ததுணிகண்டார்
கலசங்கிடந்ததொன்றுகண்டார் கண்டார்சூலம்கொடிகண்டார்
கடுந்தேரோடுசாரதிமுடியைக்கண்டார்இந்தப்படிதோற்ற
துவசம்பிறக்கராவணனைஅடுத்துத்தூரத்துமிடமகண்டார்
அவன்ஆயுதங்களொடிந்ததெல்லாமங்கேகண்டார்,பிறகுவற்றின் வி
வரங்கண்டாரராமன்வந்து விழுந்தசடாயுகிடைகண்டான்
வெள்ளிமலைமேல்க்கருமலைபோல்விளைந்தான்விழுந்துகொண்டுயோ

௬௪-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இத்தவிதி காணவோவந்தேன்-சடாயுஅய்யா
இதுகோகான்பிள்ளைபிறந்தேன்

அநுபல்லவி,

சானகித்தப்பனைகொல்லச் சமைந்தேன்அதென்னசொல்ல
இந்தநாளஉனையுமல்ல எமன்போலேகொன்றேனலலோ (இ)

சரணங்கள்

வண்ணமதாம்சீ தேவியைநீக்கினேன்-நானுமொருசே
வகன்போலவில்லும்தூக்கினேன் அப்பாயிப்போ,தென்
கண்முன்னேஉனையுமபோக்கினேன் மரமீதேறிக
ாகவிட்டோன்போல்என்னைஆக்கினேன்-நான்என்னசெய்வேன்

எண்ணின எண்ணமெல்லாம்போய் இளைக்காரம — ஆய்த்தளர்ந்தேன்
பெண்ணும் அல்ல ஆணும — அல்லபெருமரம்போல்வளர்ந்தேனை (இ)

௨. வையகமதனையும் — விடுத்தேன்-வனத்தில்வந்து
மலைபோலே உனை — அடுத்தேன - தமபிசொன்னதை
அயயயயோ கேளாமல் — தடுத்தேன -என்புத்திதனை
அநியாயத்தாலே — மடித்தேன்-கபடஞ்செயத
பொய் அரக்கனைக்கொலல மல் — பறமபோயல்லோகெடுத்தேன்
கையில் ஆகாதவனைப்போலக்கண்டோர் — பழிக்கஉடமபெடுத்தேன்

௩. என உயிரைப் — போக்கடிப்பேன் முனிவாசகுநான்
இசைநெடுப — படிமுடிப்பேன், அண்டங்கள் எல்லாம்
சின்னபின்னம — ஆக்கியிடிப்பேன், இதுபாரததிரிந்த
தேவரையும — ஆவிகுடிப்பேன், என னுடனே
முன்னால் நீ சொன்ன வீரம் — முடிந்ததாய அலலோ இந்நேரம
என்னால் உண்டோ உபகாரம் — எதுக்கொடுத்தேனே சரீரம (இ)

ஸ்ரீராமர் கோபத்தைச் சடாயு ஆற்றுதல்

விருத்தம

மதிமுகராகவன் இராமகததமபிவந்த
வரலாற்றெல்லாஞ்சொலல மண்ணுமவிண்ணும
தொழுஞ்சிகைச்சீதைதனை எடுத்தான் உனைமோக
கொலைசெயதான அரக்கன் அவன்குலத்தைவ ...
அதுகிடக்க உனகொலைபாதகிருந்தவா
அனைவரையுமமடிப்பேன் என்று ... சீற
இது உனக்குமுறைமை அலலமகனேயெனா
எறறுவான்சடாயுமனம் ஆற்றுவான் ௨௫

௫௫-ஈரு அசாவேரிராகம் — ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராமா நீ இந்தக்கோபம் செய்யலாமோ
இருந்தலோபார்க்க வேணும் மகராஜா

அநுபல்லவி

பூமியுடன்சீதையை — ராவணனாகிய ... டைதான்
போம்கையில்ச்சண்டைபோட்டுப் — போச்சுதென்சிறகையும் ...
ஆமவனைக்கொல்ல — ... மவிடுவேன் ...
அதுக்குமுந்தி இரும் சற்றே — தட ...

சரணங்கள்

௧. இன்பம்வருவதும் துன்பம்வருவதும்
எடுத்தஉடற்குறிலே வரந்தானே
சம்புவானசிவனதானுமதலைஓட்டைத்
தன்கையிலேந்திக்கொண் டிருந்தானே
அம்புவிபடைத்தபிரமதேவனும
அறுபபுண்டானேஒரு சிறந்தானே
சப்பசந்திரனும சூரியனமபாலே
நடுங்கினார்இனமிரந் தாமதானே
உன்பிழையுமஇந்தவகைஒத்தல்லோ ஆகையாலே
அமபிறலராவணனதலை அறுமபாயபனங்குலேபோலே
தம்பிளிளையெணகளோடேதாழந்துநின்றுநடலே
வெமபதராமஅரககாகுலேவேலைசெய்யதேவா மலே (ராம)

௨. சேனைபிந்திரனுக்கும் தேவாக்குமஉயிரிலே
செயதுணைதுதந்தை உபகாரம
ஆனைகெட்டவன்குடத்தில் தேடினபபோல்
அவனைவெறுததாலஉண டோசாரம
ஈனராவண சீதையைகொண்டுபோய
எவ்விடத்தில்வைததாரோ இந்நேரம
போனதிசைதேடிஅவனைவேர்அறுததுப
புணணியம்தந்தைக்கட்டுவ துன்பாரம
மானினைநகொட்டிநதுபினனேபோவதென்ன அலங்கோலம
போனகனலவநதிநத சானகிபிறிந்தசீலம
சானகிபிறிவரகநா ஆனவாக்குநாசகாலம்
ஆனதஞல்க்கேதவருகக்கு நீநினைப்பாயனுகூலம (ராம)

வெள்ளிவெண மதிவளாவதுமதேய்வதும்
விதிவிபபனதல்ல வோதாமோ
உளாகொநருநதுநிறைவதுமகுறைவதும
ஊழின்படியென்ப தறிபோமோ
கொளிதகொளிதனன்கண்ணேஉனகினி
தெரியசொலலுவார எவாதாமோ
கொளிளிதுவயராட்சதச்செடிகளை
சேககொண்டுபடுஉன் மனம்நோமோ

ஆளுசமுகதிரம்பொங்கினுக் கொளுமேகிணரனேகம்
வளாலேஉளமூன்னேலவகைகககள்ளாகட் கெகேகிரவாகம்
எள அளவுசீமுனைகால அளும்பொடிஆமேலோகம்
மெளஇருந்துபகையைதகளுதல்லோவிவேகம ராமா

சீதையின்பிரிவாற்றாமல்ஸ்ரீராமாஇரஙகல,

விருத்தம

பொறைஅடையத்தநதை இந்தபுத்திசொல்லிப பரமபதம போகக
கணடான்-பிறகுகம்பி இடக்கணடான்சாமிசடாயுவுககுளளவியும்கணடா
ன கறைஇருளுமவரககண்டான சீதைமுககமலமஒன்றுகாணு ஆகிம
றைவுசெயதாராஆளனவேதியஙகிணு ஸ்ரீராமன்மயஙகினுனே

ம, இபதை, சஙகராபரண ராகம, ஆதிதாளம்

கணணிகள்

க. கலலை பெரியபா ாவனை வலைசயுடசோ வை ஆசசே
நடுகாட்டிலஎனைதெயவம அசலகெகொண்டுபோசசே
பொல்லா ராவணனைக்கணடு கலஙகினுளோபேதை
பூனைகண்டகிளிபோலே புலமபினுளோசீதை
உ. ஆருமஇல்லாதகாட்டில் அதட்டிணுளேபாவி
அயயோநினைக்கநினைக்கப் யதைக்குதேஎன் ஆவி
வாருமவாருமனறென்னைக் கூவிஇனைநதாளோ
வழிமேலேதண்ணைவைத்தும் பாாத்துககாைநத ளோ
ந. விடேபானசாலைஎன் றெணணிஇருநதேனே
விதிமோசத்தாலேதம்பி விடடுபிரிநதேனே
காடேமலேபோனதன் கலைதடுககிரோ
கணணுட்டிபோனவழி காட்டிககொடுககிரோ
ச. அரிதகமான்குட்டிவாதென் முனனேநின்றபோதே
சொலலுனேநமபிகை உணமைபென்றெண்ணுதே
வெறுகதம்தலலாமபாலஎன்று எணணிஅடிததேனே
வீடடுவிளககைவெட்ட வெளியிலவிடடதேனே
ரு அகலாயப்போலேசிதை கணணைகனைப்பாளோ
அரககருககுபயநதான்என் றெண்ணிகினைப்பாளோ
சிஙகரவேடடையாட வீணைபோகினேனே
சித்[illegible] பட[illegible]

௩. தணிககாநெருப்பைபோலே — மூளுதேவிசாரம
தாரததைரட்சியாதான் — வீரமனனவீரம
அணைம்பானேசிறகால்எனன — வெண்ணமஎண்ணினேனே
அயயோசடாயுவுக்கும — பாவமபணணினேனே

கவநதன்வதையும்துதியும்

விருததம்

சானகியைஇந்தவண்ணமநினைந்துராமன்
தருமமயிலேதம்பியுமதணணீாககுடபோனான்
போனவிடததோமுகிமுக்கறிந்துமீணடாள்
புனிதாஇருவருமகவந்தன்கைககுள ஆனார்
ஆனபிறகவனஉயிரைமுடிததாரநத
அரக்கனுமஅநதரததிலேதேவன்ஆகி
ஞானமஇல்லாபபரமபதமதனிலேயேநச
சொல்லுவான்சாமிதுதிசொலலுவானே (உஎ)

ஙக-இபதை-முகாரிராகம-அடதாளசாபபு

கண்ணிகள்

க. ஆதிபுமஆதிஅநாதியுமஆபஇநத
அகிலமளவகுமநிறைநத — தாயே
பேதகமஇலலாமல ஆலநதளிரஉளளே
பிள்ளை ஆகிஉறைந் — தாயே
உ. உநதனபததைநவேணடிததவமசெயவாாகளஇந்த
உலகத்திலேஉளளா — ஞாயம
எநதபபதததைவேணடி [illegible] வஞ்செயயவநதாய
ஈசெதன்னகணகட்சி — மாயம
௩. முன்னைஆனதுஇலலை [illegible] கறியுமஇலலை
முன்னைததாரோஒரு — துணிவு
மலேவாயஉலகததோாபிறநதான்பிறநதான்எனபாா
வாயக்குணடேஎன [illegible] — விணிவு
ச. என்னையேஅறியாதஅரககனஎன்றுயேசி
இரணடுசெயததறி — யேனே
உனனைநீதானுமஅறியாயோசாமிஎன
எனனைஎபபடிஅறி — வேனே

௫, காட்டுவோனுநீயேகாணுவோனும்நீயே
  கற்றுயேஇந்திர   சாலம்
போட்டுவிட்டுத் தேடித்தவிர்ப்பார்போல்த்ரவிக்கிறாய்
  போதுமபோதுமிநதக்   கோலம்

௬, சூரியகாந்தம்தருதீபத்தைக்கொண்டந்த
  சூரியனைபபணிவது   போலே
ஆரியனே வுநதன்அனுககிரங்கொண்டுநான்
  அறிந்ததைசசொலவேன்   என்றாலே

௭, எனதுசாபம்தீாததாய அதுபோல்சவரியின்
  கிருக்கிரகளைககாண   வேணும்
தனதவன்சொல்லுவாளசும்மாயிருந்தால்ஏன்றம்
  சாதிககலஆமோசொல்வ.ய   காணும்

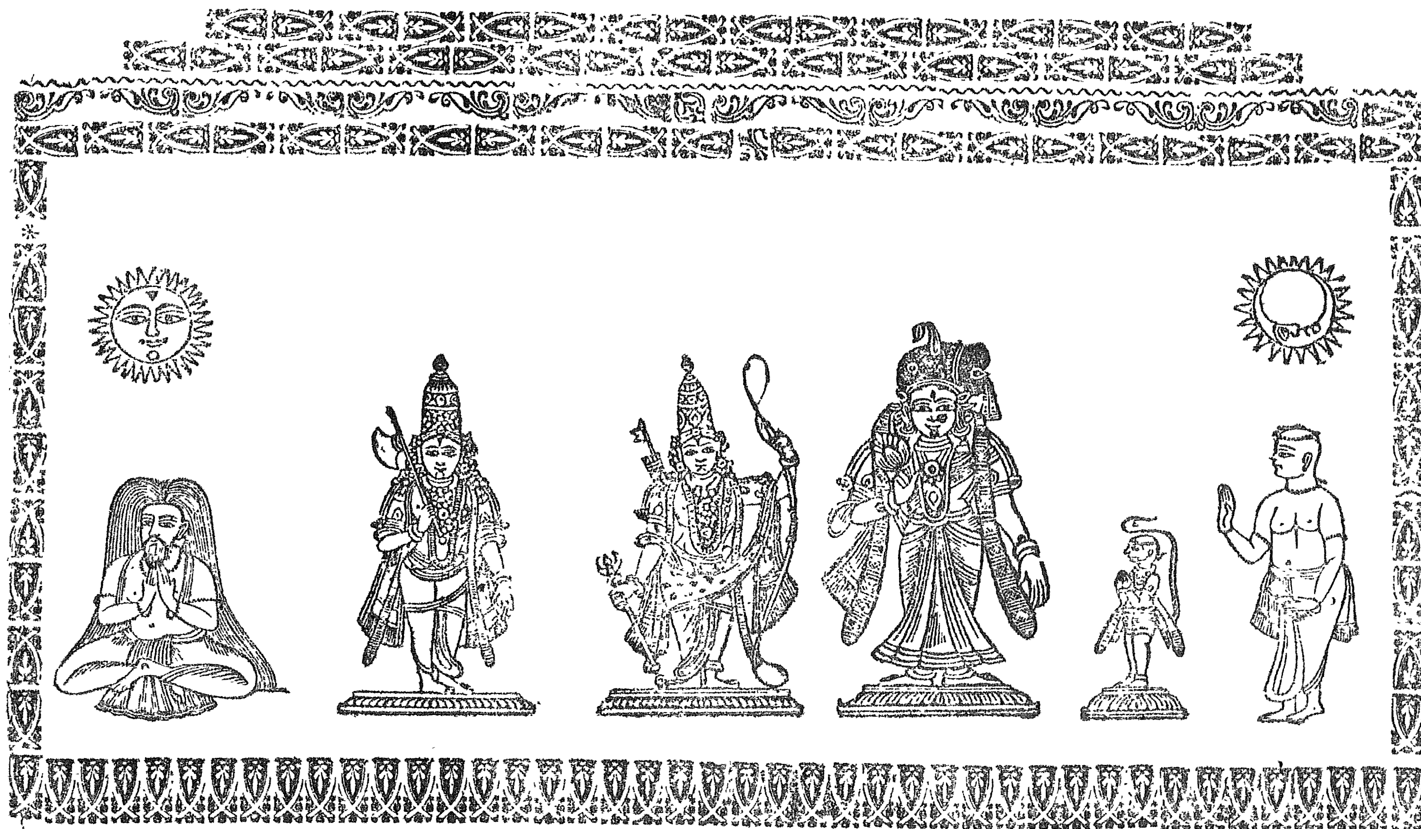
௮, திடமாயவளசெ லட டியேசுகரீவனைச்
  சேரு அவன்உடனே   செல் லு
கடலபோலவானரஙகள வருமேசானகியைக்
  கணததிலலககணடுவாயச   சொல்லு
தடுககாமல்ஏள யனாசிறறுளஎடடாளுசகுச்
  சரிஅல்லோஅறியாயோ   நீயே
திடுக்கென்றுசெய்யல்ஆமோபதாாதகாரியம்
  சிதறுதென்வார்த்தை   ஆராயே

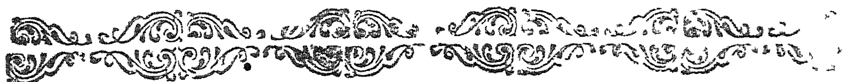
ஸ்ரீராமர் சவரிக்குமுநதி அருளி அப்பால்ஏகல
விருததம

பததியாக்கலந்தன்இந்தப் படிசொல்லிக்கதியில்போனான்
சததியராமன்பினனே சவரிஆசிரமததில்போனான
அததிசைஅமுதுகொண்டான் அவளஉபசாரஙகொண்டான்
முததியுஙகொடுத்துசொனன மொழிகொண்டான்வழிகொண்டானே

ஆரணியகாண்டம்-முறறிறறு
திபதைகள-௰௪-தருககள-௰௫-ஆக-௨௯
கொசசகம்-௪-வெண்பா-௨ தழி -விருததம்-௯௪-ஆச-௯௫
தோடையம்,௪,திபதைகள,௨௯,தருக்கள்,௫௮,ஆச,௰௫
சககிரவாததிததிருமகனா
திருவடிகளேசரணம,

—(-)—

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்

நானகாவது.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்

அநுமார் மறைந்து நின்று யோசித்தல்

விருத்தம்

சவரி சொன்னவழி பிடித்து ராமனுந் தம்பியும் நடக்கத்
தான் கண்டேகிக
கவலை கொண்டு சுக்ரீவன் விட அநுமான் மறைந்து நின்று
கருதிப் பார்த்தான்
தவவடிவாய் சிலைபாபுரி சடையார் இளங்குமரர்
தருமசீலர்
இவர் எவரோ என்று சொல்லி அநுமான் யோசனையால்
எண்ணுவானே

க-திபதை-சாரங்கராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

க. இன்னார் இனியார் என்று
என்ன செய்வேன் இவர்கள்
தெரியவில்லை புண்ண...
வரத்த...

உ. இங்கே என் கண்ணின் முன்னே
கங்கை உதித்தாற் போலே
உதித்தார் ...
குதி ...

௩. காளைப் பருவத்திலேதக்
வேளைக்குத் தக்க வேஷம்
காட்சி தந்தார் ...
கொண்டுவந்...

௪. தேவர்களுக்குத் தேவர் இவர்
மூவர் இவர் இரண்டு
என்று சொல்லவோ ...
பேர்கள் அல்ல...

௫. அசங்காத பலன் உள்ள
பசும்புலத்தேய நடவர்
சிலாக்கியவான்கள் ...
பாக்கியவான்கள்

௬. எல்லா வல்லமையும்
கல்லாக் கலைகள் எல்லாம்
செய்ய உரியோர் ...
மறைப்பெரியோ...

௭. பிராணசஞ்சீவி போலே
...ராஷ்டிபால அன்ன தக்ஷ்ட
...
ஒன்றை விட்டார் ...
இவரே ...

௮. அடைவானமுப்பிளவை உடலுமநிழலும்போலக்
பூணுகிறாரோ இவர் காணுகிறாரோ

௯. வளைத்தவில்லுமம்பும இளைத்தபேணாக்கைதூக்கும்
கைகொண்டபடையோர-இவர் எண்ணமுடையோர

௰. கல்லுமுள்ளுமமலிகை செல்லக்குளிருதையோ
மலர்போலே இவர் வழிமேலே

௰௧. குவடும்காடும்செடிக இவைக்கண்டுபேயும்கண்
ஞா...ரியுதே அய்யோர் ணீர்சொரியுதே

௰௨. பறவைகளுமகளைந்து சிறகைவிரித்துமேலேபறந்தல்
முகம்வாடுதே-இவர்கரு போடுதே

ஸ்ரீராமர் அனுமாருக்குவரலாறுகூறுதல்

விருத்தம

மாசகலஇந்தவண்ணம்என்னைசின்ன
வன்னிவடிவுடன்நின்றுனைநீஆர்பிள்ளாய்
பேசெனவேவாயுமகன்அனுமானஎன்பேர்
பெருமலையிலவாலியினுலசுகரிவன்
ஆசகலஒளிததிருப்பான்தேவரீரை
அறிந்துவரஎன்னைவிட்டான்வந்தேனென்னத்
தசரதசுகரிவன்எங்கேயென்று
தான்சொல்லவணங்கிஅனுமான்சொல்வானே

௧-தரு-சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

சுக்ரிவன்போர்கிரசொன்னபோதே அவன்
சுருதம அல்லவோசுருதம

அநுபல்லவி

தற்காலத்திலேபாலவலியமது
தாயஆவனபிள்ளைபோலசொல்அ...தால்போர
எடு

சரணங்கள

...டமரநதுவிரசகும்
...பிரதீரோ அவனுக்குட்
...வெ... னரிவாலினுமகோண்ட
வெதுப..யபலாகொரு

உங்களவசனத்தலே
...யமஉனாடோஇவரிடபோல
கொண்டொருநாலே
...மனைநதார...(illegible)

௪. படைத்தபுவியுஞ்சொந்த மனைவிதன்னையுமிழந்து
பதைக்கிறாய்செடியில்லாக் கொடிபோலேதுவண்டு
அடைக்கலமதந்தால்உமக்கு கனந்தமபலன்களுண்டு
ஆக்குகிடைக்குமுங்கள் அருமைக்கனிவாய்கொண்டு (சுக

௫. பலம்மிக்கவாலியெனும் துறிக்குமபுக்காளனிலே
பந்தப்பட்டபாடெல்லாம் பட்டோம்மன்னேயிலே
மலைஇற்றுமயிரிலே தொங்கிறதேனேயிலே
வந்தீரோஎன்னதவம் செய்தோம்முன்னாளையிலே (சு)

௬. கோரவாலிவிடிக்க வந்தீர இன்றென்னசங்கை
கொண்டஎங்களையாண்டு கொள்ளவதும்அதுபங்கே
ஆஎன்றுகேட்கிலஉமமை என்னசொலவேணுமங்கே
அடியேனுமஅவனுலே அனுபவவந்தேன்இங்கே (சு)

x

அனுமாதேற்றச் சுக்ரிவன்சரணஅடைதல்

விருத்தம்

அனுமான் இப்படிச்சொல்லஅயோத்திதன்னில்
அய்யன்உதித்ததுமுதலாச்சீதைபோன
மனவேதைகடைசியாநடந்தவாறே
வருந்திஇளையோனசொலஅறிந்துகொண்டான்
கனமானவிசுவருபம்காணபித்தான்
கவிக்குலவேந்தனையுமகாணபிபயேன்என்று
தனதாமதனஅரசனைஉடனே
சாற்றினான்அவனகவலைமாற்றினானே

உ-திபதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧. குணசம்பிரமதீரா ராமலட்சு
மணாஎன்றிருவீரா அவாதம்மை
மனமாஅடுத்தவாக்கு மறுசுகமதேடுமோ
சுகணமஆகிலுமவிடடுப் பிறியவுங்கூடுமோ

உ. கண்டேன்கண்டேனே பிறியவுங்கூடுமோ
கொண்டேனகொண்டேனே நல்ல
புண்டரீககண்ணனே அங்கமூந்தவனை
மண்டலீகஅர வேதமபிவாழுத்துவனே

சங்கருவென்பதுநடைக்கோர
பிகரன்கைஅம்புபடைத்தோர்
வெற்றிமருவுகோத்தி
பதிபெறும்அயோத்தி
விசுவா
மெடிரு
மேவிபகுணமுலே
தெசரதராசனிடமுலே

௪. துடாடகைமேலே
ஒட்டமாமேலே
அடைக்கலந்து அந்த
சடிநிகருள்ளதம
அம்புபோட
விழுந்தாளோ
அகலிகைஎழுந்தாளோ
சாபமுமொழிந்தாளே

௫. ஒடிக்கிசசொன்னாலும்
வடக்கபோகுமோஎன்றாலும்
மிருகருடன்உருத்திரன்
எடுத்தாலபோல்எடுத்தானே
ராமன்கோதண்டத்தை
மிதிலையிலே
தடக்கைவில்அறிந்தானே
ஒடித்துவிட்டெறிந்தானே

௬. மாமணமுடித்தவேற்றி
ராமனகெருவமாற்றி
கொடிமுடிதன்னை ராமனகொடுத்தானே
ராமனெல்லாமாட்டே
பரசு
அயோத்தி
தம்பிகளுக்கே
நடந்துவந்தானே இங்கே

௭. முன்னேவிராதன்மடிந்தான்
பின்னேகரனும்முடிந்தான்
வனமாரீசனுக்கும்
பொன்மான்செத்தஇடம்
ராமன்அம்பாலே
இதுஅல்லாமலே
வாளிதொடுக்கஆச்சே
புலமுனை தழுப்போச்சே

௮. எடுப்புள்ளபெரியோரே
அடித்தகாலோஎதிரேனோ
அடுக்கலோகிணற்றிலே அழுதம்
கிடைத்தாரோஒருவாக்குக்
கண்டதனை
இவரோ
எழுந்தால்போலே
கிடைக்குமோ இப்பாலே

௯. ஆலவாயக்குராமபென்னவே
மலைபோலவிசாரந்துன்னவே
பலநாளிலும்பட்ட
நலமாகவாலிக்கொரு
நித்தமநிகசம
மெத்தமெத்த
யாவெல்லாம்விண்டோமே
நமனையும்கண்டோமே

௰. ராசனமகனேயேணடா
யோசனைபண்ணவேண்டா
ராசனஉன்பக்கில
பூசனைசெய்தாயஎன்றிப்போ
பலபல
வரமதரும
இருந்தானே இருந்தானோ
தல்லோதெரிந்தேனே

௰௧. சுகமகண்டுமேலவல்ஆமே
முகமகண்டால்பாவம்போமே
அவர்மலர்
சுக்ரீவா

புகுந்தவர் சேவை சரணப் — புத்தியும் தரும
இகம்பரம் இரண்டிலும — எதுவினை தராலுமவரும

௰௨. இக்கதை அன்றவீறி — அநுமான் சொல்ல
சுக்ரிபன மனமதேறி — பிறபட்ட
அக்கணமொருபனை — தாகவே துணிந்தானே
வெக்கடலவண்ணரா — மனவந்து பணிந்தானே

௰௩. பணிந்தவன் தன்னைப்பார்த்து — ரகுநாயகன்
அணிந்தகன் கிருபை பூத்து — சுக்ரீவ
பிணங்கும் வாலிகருவிலலு — பிடித்தேன் என்றெடுத்தேன்
இணங்குமஉனை நான் அடசிப்பேன் — என்று கைகொடுத்தானே

ஸ்ரீராமர் சுக்ரீவனுக்கு ஆதரவு சொல்லுதல்

விருத்தம்.

சரன்என இப்படியே சுக்ரிவன் சொல்ல
சாமி அபயம் கொடுத்தான் அநுமானதானும்
பூரண உளவாலிக்கும ஓர் அரக்கனுக்கும
முன்புசண்டைவரலாமே தமபிதனை
உரண் அழித்து மண்ணையும் பெண்ணையும் கைக்கொண்டே
ஓட்டிவிட்டான் இவன் இங்கே ஒதுங்கினான் உன்
பரம்என தேவாரம் எடுத்ததையே எண்ணிய
பாவிபபான் ரகுராமன் கோபிபபானே

௩-திபதை-தோடி ராகம்-அட தாள சாபபு

கண்ணிகள்

௧. சுக்ரீவா உன்மனக்கிலேசங்கள்
எனக்கே ஆம அது — தீராதா
இக்காலத்தில் முடிக்காமவாலியை
வைக்கேனோ நீ அது — பாரடா

௨. பொருவாலிகளின் தலைசாயக்கனை
பிசகாதப்படி — தொடுக்கிறேன்
அரைநாழிகைகுள்ளே முடிசூடுப்புவி
அரசாளக்குடை — தொடுக்கிறேன்

௩. துடுக்காகமனைவியை எடுத்தான் என உரை
கொடுத்தாலதனை இந — நேரமே
கெடுத்தே அவன் முடிபொடிக்காவிடில் இல்லை
எடுத்தாவ்திலஎன் — சாரமே

௪. உடைந்தேசரண்என அடைந்தோர்களைமுற்றும்
தொடர்ந்தாதரித்திட — வேணுமே
கடும்போரினிலேகைவிடும்போதிலிந்த
உடம்பாலென்னபலன் — காணுமே

சீதைஆபரணங்களைக்கண்டுஸ்ரீராமர்இரங்கல்

விருத்தம்.

அண்ணல்இராகவன்சுக்ரீவனுக்கிவ்வாறே
அனுக்கிரகித்துவாசவிசோதனைக்குவேண்டி
வண்ணமராமரம்ஏழும்அம்பாலெய்து
வழியிலேதுந்துபிதன்எலும்பைக்கண்டு
தின்னமனுமதம்பினாலகிளப்பிவிட்டுத்
தேரிலேபோம்சீதைமுடிந்துபோட்ட
துணெனுமஆபரணங்கள்காட்டக்கண்டு
துடிக்கினஞானசாமிசொற்படிக்கின்றனே

௪-திபதை-கண்டாராகம்

கண்ணிகள்

௧. நின்றுதெரிந்தகுலமடந்தையா
ர்ங்களைக் — கொண்டீரோ-அய்யே
கணவரிருந்துமுடைமையெறிந்த
பெண்களைக் — கண்டீரோ

௨. அரசிலேமணிமுடிசுமந்துல
கமகொள்ள — நாடினேனே-ஐயையே
சிரசிலேசடைமுடிசுமந்தொரு
பெண்பழி — சூடினேனே

௩. தசரதன்தபசுகளபுரிந்துவரு
ந்துமபாலன் — ஆனேனேஐயையோ
மிசைபடுபசுவைஉள்கரும்பில்
வெறும்பூ — ஆனேனே

௪. வாரிதிக்கவாசகங்களைப்பழித்தவர்
மரபில் — வந்தேனேஐயையோ
பாரியையானுமாட்சணைசெய்யப்
படாமல் — மெலிந்தேனே

௫. மங்கையெனைப்பார்க்கநான்முகச்சோடைக்கு
மாற்றிடத் — தீரயேனேஐயையோ

அங்கிங்கும் பார்த்தேன் வனம் பாடினேன் இனி
ஆர் முகம் பார்ப்பேனோ

௬. வினைபணிநிவ துக்கா என்னை மீட்டவர்
மேலனை றிந்தாளே ஐயையோ
ஆண்பிள்ளை அல்லநான் பெண்பிள்ளை என்றெண்ணி
அணிய எறிந்தேனோ

௭. அவளுக்கு நானும் எனக்கவளுமாய் பூட்டுமே
ஆரங்கள் பூண்டேனோ ஐயையோ
பவளக்கனிவாயும் முத்துநகையுமான
பரிந்தெதன்று காணேனோ

௮. மணிநிறமகிருசனகி அயமகரி
நைந்திடச் சேர்வேனோ ஐயோ ஐயோ
கண்செளந்தரிய மலர் முகம் கண்டு
கண் களி கூர்வேனோ

௯. குலமதரும் கொடியுடன் வதம் செய்து
போனதேன் என்பேனோ ஐயையோ
இலங்கையை விட்டு வெறுங்கையாய் வந்து
சேர்ந்தேன் என்பேனோ

௰. இலவாளை விட்டு வெல்லாணை பேசி
இனமிதி ருந்தேனோ-ஐயையோ

ஸ்ரீராமருக்கு சுக்கிரீவன் ஆறுதல் கூறல்

விருத்தம்

இந்தவிதம் ஆகராமச்
சந்திர மனமனோகு வேலை
... சுக்ரீவ
னுந்துணிவு செப்புவனே

௧-தரு காட்டைகுறிஞ்சி ராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஏதுக்கு இந்த விசாரம்-ஏதுக்கித்தனை தூரம்

* இலவளி ... சாரிக்கு ... தகதி ... [illegible]
[illegible]

அநுபல்லவி

போகும்பிரமாண்டமஅபபுரமும்போய்வருகிறேன்
சீதையைக்கொணடுவநது க்ஷணததிலேதருகிறேன (ஏது)

சரணஙகள

க. தருமராமராமஎய்தாய்தூநதுமிஎலுமபைத்
தமபியாலே எறிந்தாயசாமி
கருதினது தருவேன்என்பலன்உன்பலன்
கருமநீயே அறிநதாய்-ராவண
ஒருபது தலைகளும உன்பெருமையைபோலே
இருகிறேனதருகிறேன் தேவியைக்கைமேலே(ஏது)

உ. மினபணிகாட்டிஉனககுநான்இந்த
வேதனை காட்டினேன்-சாமி
நின்பெருமகவலையைநீக்கவேணும்சும்மா
நேரமபா ராட்டினேன்-சாமி
எனகுறைமுடிககிற தென்ன இதுசகுமுமனே
உனகுறைமுடிககிறேன்ஒருநிமிஷததிலசொன்னேன் (ஏது)

ங. சுததா ஆகியமூவாககுமதேவாககும
குமமோபடைககூடடம என்படை
மொகஉணடுவெருமவெறறியும்தரும்இனி
மேலஎன்ன முசகாட்டம்
உறறசீதையைஉக வுகிறேன இதுநிதானம்
கறறுககறறுசசொல்லிஎன்னகாரியம் அலலோபிரதானமஏது

ஸ்ரீ ராமனாவாலிநிநதிததல்

விருததம்

ராமனே இநதப்படிசுகரீவன்தேறற
நல்அனுமான்வலியைக்கொண்டிப்போதிந்தச்
கோமகன்சுக்ரீவன்முடி குட்டிஎல்லாம்
கூடுமஎன்றுன்சாமியுமஅங்கிசைநதான்அப்பால்
பூமகளவாலியுமதமபிதானுமசணடை
போடையிலேஅய்யன்அமபுபோடச்சாய்ந்து
பேயமுகனுயவாயில்வநததெலலாம்வாலி
ஸ்பசுவான் ராமனைச்சொன்ன சுவாமீனை

௩-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்இந்தமதிகுறைத்தாய் மறைந்துவாளி
எடுத்தென்மேல ஏன்தெறித்தாய

அநுபல்லவி

மானநூஷனன் ஆன தசரதன்-உன்னைபெற்ற
வரங்கள் தந்த தாயாய்
குரங்கைகொல்லவோ சொல்லாமல(என்)

சரணங்கள்

௧. நார்க்கும்வானராக்கும்உண் டோதொந்தம்முன்பின்
சாதிவழக்குணடோசொல் அனுபந்தம
ஆரகன்அறிவுசெய்தால் பலவந்தம்-ஆகி
ஆயுதம்இல்லானை அடிப்பதோ-உன்சந்தம
அதுவும்அல்லாமல் ஆணைசொல்லாமல
எதிரிலநில்லாமல் என்னைகொல்லாமல (என்)

௨. வலியமரங்கள்யேழும் தொளைத்தாயே அந்த
வலிமையிருந்துமயெனக் கிளைத்தாயே
கலிராசனபோல்வந்து முளைத்தாயெங்க
காட்டிலமறைந்துவில்லைக் கொல்வளைத்தாயே
காரியமஇதுசுத்த கபடமஉனனைப்பெற்ற
சூரியகுலம்மெத்த குலக்குமஅடபித்த(என்)

௩. தன்மம்வளாக்கவந்த ரகுராமா-பரதன்
தனக்குமூத்தபிள்ளை நீ-ஆமா
உன்மனதுதான்என்ன மிகநோயாவாலி
உயிரைக்கொண்டாலசிந்தை ஒழிந்ததுயரமபோம்
உனக்குஞாயமோ எனஉபாயமோ
உனக்கபாயமோ என்னமாயமோ(என்)

வாலிகுற்றங்களை அவனுக்குஸ்ரீராமர்விரித்தல்

விருத்தம

இன்னவாலிசொல்லஇராகவன் அவனைநோக்கி
மின்னையுமகொண்டாயதமபி மேதினிதனையுமகொண்டாய்
பின்னையுஞ்சொல்லவாமம பிடித்திட்டாயஅதனைக்கொண்டே
உன்னைநானகொல்லொணாதோ உரை யென்று, உரையெனறனே

௪-தரு-அடாணா ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வடிப்பம்வடிப்பமாய் பேசிக்கொள்ளாதே-அடாவாலி-உன்
வாயைமூடடா எண்டா-துள்ளாதே

அநுபல்லவி

கடத்தடா ஈதெல்லாம் ஆயிரம்
கால்அரைக்கால்பணம் அடாகடை கட்டா (வடிப்)

சரணங்கள்

௧. பிலந்தனிலே புகுந்தபோதிலவன்
பின்பலனுடனிவன் தொடர்ந்ததும்
பேய அறைகிறாயபயோலே அறைய இவன்
பின்வாங்கிக்கொண டிடைந்ததும்
தலந்தனிலே அடிவாதமாகத்தம்பி
தாரத்துக்கும உனக்கும நடந்ததும்
சாபத்தாலே யேறுமலைமேலே
தப்பித்தவறியிவனை அடைந்தும்சொல்லாமல் (வடி)

௨. வார்த்தைக்குமாத்திரமதூரங்குருபம்கீநி
வகையுமதொகையுமசொல்லி நிறைகிறாய்
மனதாரசசெயதவினைபோயோவின்
வார்த்தைகளவன்சொல்லி இறைகிறாய்
மூத்தவன்தம்பிதாரமென்றறிந்தும்
முறைபிசகிநிறை குலைக்கிறாய்
மூடன்போலேயாடுகிறாயடா
முழுப்பூசினிக்காயுமசோற் றேடேமறைகிறாய் (வடி)

௩. அம்புமகையுமாளதிரிகின்றாலுன்
அபயமென்றுவருவாயென் அடிக்கு
ஆராகிலும்சொந்தபோதிலும அடுத்த
தாரைக்கெடுக்கலாமோஎன் குடிக்கு
தம்பித்துரோகிஉன்னைசசித்திரவதைசெய்யத
தகுமோநான்பிடித்த பிடிக்கு
தர்மத்துக்குள்ளும்பாவத்துக்குபபுரம்பாய
சரத்தாலேகொல்லத் தொடர்ந்தேன் இந்தப்பாடிக்கு (வடி)

ஸ்ரீராமனை வாலி வரம்கேட்டுக்கொள்ளல்

விருத்தம்

மறைநிறத்து ராமன் இந்தவாறு சொல்ல வாலியும் அசம்
 மதித்தான இப்பால்
பிழைபொறுத்தாரு நினைவு கொண்டான் அறிந்தும் அறியாமலும்
 நான் பதறிச் சொன்னேன்
தழையுமகன் சுக்கிரீவன் அனுமன் உன் தடைக்கலம் என்
 சாமி எந்தன்
பிழைபொறுப்பாய் எனச்சொல்லிக் கூசுவான் பின்னும் ஒன்று
 பேசுவானே

௫-தரு-சாவேரி-இ-ம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சாமி ரகுராமா-இவர்களை உன்-தஞ்சம் ரகுராமா.

அநுபல்லவி

ஆம் இவரால் என்ன காணும் ஆகிலும் ராஜ்ஜியமே வேணும்
நீமாத்திரம் வெல்ல நினைந்தால் காரியம் அல்ல (சா)

சரணங்கள்.

௧ எனதுமகன் அங்கதன் தான் உனது பகையை வாட்டுவான்
 ராட்சத குலங்களை உபேட்சை இல்லாமல் மாட்டுவான்
அனுமந்தன் கோதண்டம் எனவிசயங்கள் காட்டுவான்
 அந்த ராவணனை என்னைப்போலத் தொங் தோம் தொங் தோம் என்று
 சாமி (டுவான

௨ அந்தத்தில் உந்தனைக் காணத் தந்தானே இது அல்லாமல்
 அதிதியம் தனைக் குறித்திடும் எனக்கும் தந்தானே இப்போதே
என் தம்பி சுக்ரீவனை பிழை தந்தாலும் கிருபை விடாதே
 என் மேலே தொடுத்த அம்பை எடுத்தவன் மேலே தொடாதே
 சாமி (காட்சி

௩ நெடுந்தவம் ஏதோ என் சீவன் விடும்போது கண்டேன் உன்
 நினைக்கொணாப் பரமபதம் எனக்கு அல்லவோ கண் காட்சி
அடங்கலும் ராட்சிக்க வந்து தொடங்கின் நீ சாவசாட்சி
 ஆள் இல்லாப் படை வெட்டுமோ ஐயா உனக்கு உண்டோ தாட்சி

சாமி ரகுராமா

வாலிசுக்கிரீவனுக்குமதிசொல்லுதல்

விருத்தம்

ஜீவனவதாரசாமிதன்னை இராமகிவரங்கொண்டுமேவாலி
பின்னைநிளையசுக்ரீவனபெருமாமுகத்தைமிகநோக்கி
சொன்னேனை அதநீங்களெனறான்சுவாமிராமனை இவன்பணிவைய
எந்நேரமுமென அவனை இரந்தாலதனக்கோரவரந்தந்தானே

௬௬-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆ-தாளசாப்பு

பல்லவி

ஆதிதேவனே-ஸ்ரீராமன் என்-றறிசுக்கிரீவனே.

அநுபல்லவி

வேதசாஸ்திரபுராணமெல்லாங்கூடி
விரிப்பதும இவனேசொல்லத்தரிப்பதும இவனேநல்ல (ஆதி)

சரணங்கள்.

௧. அடைவுடன்கையில்விழுமுத்தி
ஆத்மே நித்தியம-பணி
விடைசெயதாலகுறைஉண்டோஉனக்கிது
வேஅல்லவோ பாதிடம்-வேறே
தொடருந்தெய்வங்களென்பதெல்லாம்சும்மா
சொல்லுவதே நித்தியம்-ஒன்றும
தடையில்லாப்பிரம்மாதிகிரதிஎல்லாம
தப்பாதிவன்கிர்த்தியம் அப்பாசொல்லுவேன்சத்தியம (ஆதி)

௨. மதிஅாசுசொண்டதிலமதமொண்டு
மயக்கம பண்ணுதே-எக்கும
எதிரிலலாஎன்னைக்கொன்றால்இவன்போலே
ரடு நண்ணுதோ ஜயமா
உதவியை அடிக்கடிஎண்ணவேணும
ஒழிக்க ஒண்ணுமோநன்றி
தறிவுயவைராமனிதன்ஆமென்று
நிநைக்கவாபுத்தியை ஒருக்காலுமெண்ணாதே (ஆதி)

௩. அக்காலமேஅனுகூலசாமியை
அனுதினமும [illegible]
மகிழவாய்மூ பூசிக்க
வேணும

இசழாறுகொண்டால இதுவேசித்தி
  இது அல்லோ   வெற்றிசசொல்லி
உ றுருவதேன இனிசகலபாக்கியமும
  உறுவாயப்பரமபதமும்   பெறுவாய இதுவேபுத்தி(ஆதி)

வாலிஇறந்தபின் தாரைபுலம்பம்

விருத்தம்

வாலி இறந்தவரங்கொண்டு வளாவைகுந்தபதமசேர்ந்தான்
வேலினைநெடுங்கணை உள தாரைமின்னலகொடி போலேகணவன்
காலிலவிழுந்தாளவானரபூபதியேகெதியாரெனகென்று
மேலிலவிழுந்தாளநெடுமூச்சு விடுத்தாளபுலம்பத்தொடுத்தாளே

ஏ-திபதை-கெண்டாரகம-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

க மன்னவனேஎங்களவாலியேகலவானர   பூபதியே
இன்னவேளையிலிந்தமரணம உனக்கென்   றிருந்ததோதலைவிதியே

உ, இறவாமருந்தையுமதருவாயே நீ எப்படி   இறந்தாயே
மறவாதேசிவபூசைசெய்கிறவழிபாடு   மறந்தாயோ

ந ஆனைக்கும் அடிசறுக்குமதுள்ளி விழுவ ஆகா   தென்றேனே
சேனைத்துரையோனானுமனைக்கொடுத்திங்கே   தெருவிலேநின்றேனே

ச என்உயிர்நீஆனால்உன்மேலேபாயந்தகணை   என்மேலேபாயாதோ
உன உயிர்நான் ஆனால்உன்உயிரோடேஎன்உயிர்கூட   பாயாதோ

ரு விந்தைமணிதன்கைக்குநீயுமவிழுவாயோ   வேறொருவாலிஉன்
என்உயிரினையிருக்குதேஐயோஎன்னைப்போல   நீலிஉண்டோ

சா. மறைந்துராமன்கணைதொடுக்காமல்   உன்மேல்வழுகுதொடுத்தாலே
குறைந்திடாகடமகடைந்தமுகமும் நீகொடுப்பாயே   கைமேலே

எ செயமன்றி அறியாரோகாலதூதன் என்னே தவரோ   மறுபேசோ
ஐயையோ அவாருக்கும் உன்னைப்போல ஆர் இனித   தருவாரே

அ நான் அடிஉந்தனபிராணநாதனை எனறைமப்பெக்கை   போயபோமே
வானரனைகையாமேல பைகொண்டனைமறந்து   விடலாமே

கூ. வன்னமேருமுகலமலையில்கால்வைகதவடுதுளள   இனிப்போச்சே
நிலைமையறந்தபடியேபாட டராகவாக்கிருத்து   வடிமாச்சே

௰ [illegible]   சண்டாரோ
விருந்து [illegible]   எதிர்கொண்டாரோ

ஸ்ரீராமர்சுக்கிரீவனுக்குராஜநீதிகூறுதல்

விருத்தம்

செம்மனையாள்தாரை இவ்வாரகன்றாள் அந்தகன் ஐயன்கூவாள்
கொண்டான, தம்பிஇளையவன்கையால் முடிசூட்ட சுக்கிரீவன் தரித்துக்
கொண்டான், பின்தராமன்இருபதத்தினில வந்தவன்பணிந்தான், பிறகு
சாமிஅப்புவிலைஆளுமவகை தெருளுவான்புத்திசொல்லிஅருளுவானே

அ-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

அரசுசெயவதென்னஎந்துபோட்டதல்லடாசுக்ரீவா

அநுபல்லவி

நிருபன்என்றபோதே கெறுவம்மெத்தகாணும்
நெருப்பாறுமமயிரப்பா லமுமாநடக்கவேணும் (அரசு)

சரணங்கள்

௧. கோலமன்னவருக்குச் சதுரங்கம்-செங
கோலைப்போலேதருமோ உத்துங்கம்
நாலுதிசைக்குமஉள்ள ஆதங்கம-தீர்த்து
நடத்தவல்லவன அல்லோ அரசிங்கம
ஆலகாலதுஷ்டா உறவென்றுதுள்ளாதே
அனுமானைப்போல்ஒத்த அமைச்சனைவிள்ளாதே
காலந்தெரிந்தபெரி யோகனைத்தள்ளாதே
காலபோகாயிடத்திலே தலைவிட்டுக்கொள்ளாதே (அ)

௨. மங்கையர்களுடனே சூழ்ச்சிகொண்ட
மன்னர்க்கவமானம் காணியாட்சி
எங்கள இடத்தில் அந்த அத்தாட்சி-போகும்
இதைவிட இனிமேல் றேன்சாட்சி
உங்களவாலியுமமங கையாலமுனைசிந்த
உருண்டானே நின் தாயேமுந்தமுந்த
செங்கோல்கோணினால் எங்கும்கோணும அந்த
ஜேஷ்டன்மைதுனமை ராசருக்கல்லோ இந்த (அ)

௩. பண்ணியதீமையினால் ஒருகூனி-என்னைப்
பரதேசிஆக்கினளே அவகானி
எண்ணிஎளியவனை அந்தபோலக்காரி
எதிர்ப்பிட்டுக்கொண்டாள்அந்த மேனி

உண்மை ஆக இன்னம் — உறமசொல்வேன் இப்போது
ஒருத்தா செய் உதவியை — மறக்கில் அதுவேதீது
மணணில இருந்து — இழுககோர ஒருசொலலொனறு
மயிரைப்பிளந்துவிவ — காரங்களை ஓது(அர)

—*—

ஸ்ரீராமாகார்காலம்சீதையைநினைந்து இரங்கல்

விருத்தம்-

மாமகுடம்புனைந்த சுக்ரீவனுக்கிவவாரோ
மதிசொல்விமதஙகமுனிமலையின்மேலே
ஏமமழைகாலமஎல்லாமஇருநதசீதை
எணணத்தாலரகுராமன்வண்ணமமாறித்
காமலாசோலையையிலகுயிலைமானைக
கானகத்தைபாாதனுவிரகாக்கினியாலே
வேமுருகுவெணணெயைப்போல்கரைநதுசிந்தை
விலககுவான்தனியேதான்கலங்குவானே

௯-திபதை-நாதநாமக்கிரியைராகம-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. மான்காள்பழிகொண்டீர் — பொன்
மான்வுருவாயஎனனைவநதுகெடுத்தீர்
நான்அறியாவிதனஙகளைகொடுத்தீா
கானகளவழிசொல்லீா — இரு
கணணைவிட்டுததிரிவாருண்டேயொபோல்
பெண்ணைவிட்டுபபிரிவாாகளும்உண்டோ

௨. மயில்காள்ஒன்றுசொல்லீா — சொல்ல
வாயிலையோஉஙகள்சாயலைகோதரு
சேயிழைஆனவளபோயதெவவாறோ
குயில்காள்ஒன்றுகூறீா — சொல்லுப
குற்றமஉண்டோஎனதுத்தமிஆகிய
பத்தினிசானகிஎத்திசைபோனாள்

௩. கிளிகாள்உளாயீரோ — ஒரு
கேள்விகேளீாமடுபாவிகளேஎன
தாவியையோததருதேவிவாராளோ

அளிக்காளகிருபைஇல்லையோ உவந்
தாடுகிறீர்உயிரோடுயிரானவள்
ஓடுகையால்உயிரொடுகிறேனே

௪, காலவேறுவகாலமே எந்தவ
காதலிஆகியசீதைபிரிந்திட
நீதனைஆகியபேதகமனதோ
கோலமேஎனகோலமே வெகு
கொஞ்சையும்ஆயசிகுலசஞ்சயுமஆய்உயிர்
வைசசிடவேஇனிலடசுபணுசொல்

ஸ்ரீராமனைலட்சுமணாதேறறல்

விருததம்

மெமயியேராமனை இநதவிதம்சொலலை இரஙகுமயோதில்
எமபிரானேநெதனன சுதெனனகோலமசாமி
உனபெருமையை நீகாணுமஉருகிறுயஎன்றுசொல்லித்
தமபிதானதுனபமஎலலாம்தணிவிப்பான்துணிவிபயானே

௰-தரு-யமுனகல்யாணி-இ-ம-அடதாளசாபபு

பல்லவி

சாமிஏதையா இநதவேதைசாமிஏதையா

அநுபலலவி

க. பூமிஉளளோாககெல்லாம ஆதாரம-சாமி
நீமனதிலஇபபடி நினைநதிடலாம-சாமி

உ சங்கையேன உனககுச் சமானமவேறேதோ
உன்கையில்கோதண்டம ஒன்றுயோதாதோசாமி

ஙு. அடிப்பாரோராடசதா அதிகமோஆடு
தடிக்குமஎன்றுஎது கலங்குமோநாடு-சாமி

௪. உனமகிமைஅறியாய் உருகிறுய இங்கே
பிரம்மாதிதேவாக்கும் பிழைபபினிஏமகே-சாமி

ரு, உதவிசெயவோாககிடை யூறுண்டோகாணும
பதறுகிறுநதலலோ மடுததிடவேணும-சாமி

சு, அனுமாதிகளபலம் அறிவாயோசுவாமி
நினைவுநீகலஙகினுல் நிறகுமோயூமி-சாமி

எ, சொன்னேன் குறைவில்லை	தாமதம் இனிமேலே
அவனைச் சீதையுமவால	ஆச்சரியப்போதே-சாமி

சுக்ரீவன் தாமசங்கண்டு ஸ்ரீராமர் கோபித்தல்

விருத்தம்

மதிமான் ஆன சுமதியிந்தவகையே சொல்லராமசந்திரன்
இதிலே தெளிந்தே சொனதிபோய இராக்கருமேகமிடம் எவ்விடங்காணேன்
சந்திரா உனமது சுக்ரீவன் சாக்காலமும்போய் வரக்காணேன்
விதியால அவனை அழையென்றே விடுத்தான கோபமெடுத்தானே
௬-தரு-அசாவேரி-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வருகிறானோ வாரானோ சுக்ரீவன்-மனதை அறிந்துவாராய் தம்பி

அனுபல்லவி

திருகு சொன்னால் அதன்	குலம் ஒன்றுவெட்டுவேனே
சித்திரத்திலுமகுரங்கை	வைத்தெழுதவொட்டுவேனோ-வரு

சரணங்கள்,

௧, தருணத்தில் உதவியை	மறந்தானே மதங்கொண்டு
தண்ணீருமமுக்கால்பிழை	பொறுக்குமல்லவோகண்டு
மரபுக்குச்சற்றேயின்னம்	பார்க்கவேணுமேபண்டு
வாலியைக்கொன்ற அம்புபோல்	ஆயிரமம்புகளுண்டு-வரு
௨. காததாலே அபயம்	கொடுத்தவன் தன்னைவன்னக்
கனகசிங்காதனத்தில	வைத்தோமேயின்னம
சரற்காலம்போனவுடன்	வருகிறேனென்றுசொன்ன
சத்தியம்மறந்தவனைச்	சித்திரவதைசெய்தாலென்ன-வரு
௩, அரியமராமரங்கள்	தொளைத்தராமன் விலலை
அறிவாயோ அறியாயோ	என்றும் சொல்லு சொல்லை
ஒருபசகம இவனை	அடிப்பதற்கெனச்சொல்லை
உண்மையாயெனக்கவன்	சமமதிதெரியவில்லை-வரு

சுக்ரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல்

விருத்தம்

சர்மியிந்தப்படி உரைக்கத்தம்பியும் கிஷ்கிந்தையில் போய்
ஆம அனுமானைக் கண்டதுசொல்லுதோவராலே
கோமகன் சுக்ரீவன் இளங்குமரன் வரவறிந்து கெட்டேன்
யாமது உண்டென்றுவைதால் சோகவிசுவாவதே

இராமநாடகம்

ஊ-தரு-புன்னாகவராளி-இ-ம்-அடதாளம்

பல்லவி

மதுவேஉன்னாலகெட்டதிதுவே,

அநுபல்லவி

புதுமைநான்பாவி சுக்ரீவன்எய்த
பூமிதநதானுக்குச சாமிதுரோகஞ்செய்த

சரணங்கள்

௧, சுவாமியெனறங்கதன் கூவினைத்தட்ட
தெட்டதுமவிட்டதும் நான்அறவேமூட்டப்
மாயமரன்ஆயஉனனைக் குடிததேனேபொட்ட
பஞ்சமாபாதகன் ஆனேன்கடைகெட்ட(மது)

௨, பித்தாமஉடம்புக்கு ம்த்தும்புறப்படும்
பெண்என்றும்தாய்என்று தெரியாமலேவிடும
குத்திரமஆம்நர கத்தினிலேயிடும்
குடிததவன்அடுத்தவன் எடுத்தவனுமகெடும்(மது)

௩, குன்றுதவாலியை வென்றுபிறநதேனே
கோதண்டதீக்ஷா குருவால்ச்சிறந்தேனே
ஒன்றுஅடன்செயத ஈனறிதுறநதேனே
உனனைககுடித்தேனே என்னைமறநதேனே(மது)

௪, வையகமதந்து மதிதநதெனைஆள
வைததானைஎண்ணுமல் வைததாயபழிமூள
ஓயையோநானசொனன காலமசறநறேனள
ஆகாமல்போனேனே ஓகோசண்டாள(மது)

லட்சுமணாசுக்கிரீவனை இடித்தல்

விருத்தம்

மன்னஆமசுககிரீவன் மதுவினால்மயங்கிவிட்டேன்
எயானவேசுறுககாகவநதான்எதிர்கண்டதமபிசொல்வான்
சொனனநாள்தவறி இநததுகெகுநீசெயதாசிந்தை
இனனயவசென்றுகோபம்எழுகின்றான்மொழிகின்றானே

௰௪-தரு-சௌராஷ்டிரம-இ-ம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வந்தகாரியமிதுகாண்-சுக்ரீவரோனே-வந்தகாரிய மிதுகாண

அநுபல்லவி

வந்தகாரியம் இதுவாலியைக்கொன்ற அப்போது
வணங்கிராகவனுக்கன்று பண்ணுநாளபோல்வருவேனென்று
தந்துபோன ஆடி அங்கதைக்கவமூடி இருந்ததைநாடி அறிந்திட ஓடி

சரணங்கள்

௧. அங்கென்சாமியொக்கிருக்க ஆதுரங்கொண்டென்னெஞ்சை உருக்க
அலைந்துலைந்தென்கால்பெருக்க அசத்துங்கள் ஊரைநெருக்க
வங்குவாசலைப்பிடித்தேன் அடைத்தகலைத
துங்கிசம ஆக இடித்தேன் வானரங்களை
அங்கயோ ஓட அடித்தேன் தாயைக்கண்டு
உங்கள்ர்வார்த்தைபடித்தேன அவள்சொன்னது
சங்கையில ஆயிரங்கோடிபேர்வெகுதூரம் போனேசேனைபோ
டிங்குதோவருவாரென் இனி அந்தவிசாரமென்றுளபிறகே
தங்கியவான அனுமானுமவந்தான் அந்தநேரமயான் உமஅடிமை
உங்கள் உதவிமறவோமென்றான உபசாரமநீருமமெய்போலே
எங்கோமானமலாக்கைதொட்டீர் இருபாசததவனைவிட்டீர
என்காணுமவாராமல்விட்டீர் எப்படிநினைவுகெட்டீர
இங்கிதம் ஆகியவங்கணமமுறியவிங்களம் நீர்செய்ததங்கை அறிய

(வந்தகாரிய)

௨. அஷ்ட லட்சுமிக்கும அன்னை ஆகியசானகியினை
அகலவிட்டசாமிதன்னை அறிந்தும அவனுலேபினனை
விட்டேரமகுழைவைததீரோ சொன்னனெளிவு
தொட்டாமலததாழவைததீரே நாட்சுதா இன்னாா
வெட்டாகவாழவைத்தீரோ தேவரையெல்லாம்
பொட்டாகவீழவைததீரோ இந்தச்சாமிக்கும்
எட்டியபலசாலிகள இருந்தால் அங்கேசேருமபிரமமாதிதேவ
மட்டிலும்ஓர்திசைஎட்டினிலவீரரெல்லாரும் வரட்டுமசிங்கக
குட்டிமுன்னேநரிக்குட்டிகள ஆகக்கூவென்பாரும் பிறகாகிலும
சட்டமானதாளத்துடனேநீவாரும அனுவகாட்டமல்
அட்டிசெயவாலியைமுட்டு அடித்தவெகுராசியமகட்ட

அசுரமணிமுடியிட்ட ஆண்டவன் உரைக்கப்பட்ட
கட்டளை என்கிறமட்டுகள்தாண்டி தட்டிஉஙகளைவெட்டிடவேண்டி
(வந்தகாரிய)

௩, காத்தன்உண்டையின்உசஷ்டமகன் டுண்பதேவன்று அதிஷ்டம
நாயகனீதாந்தால இஷ்டமகாணுமோ இதெனன ஷடம
புத்திதான்எஙகேபோசசோ அயயன்பசியில
வைததுமகான்உணபகாசசோ ஆயபைமோ எஙகள
பத்தியெலல ம்மேலபூசசோ சகாபதநாகம
கறறவாகஙகதனைபோசசே என்அணணன ஆனதன
உத்தமனுககுத்துணை றறுண்டொருவனைகொண்டு கோதணடமசறற
வளைக்குமமுனசெயதானனைவியும்பண்டு அவனைககொன்ற
அஸ்திரமபோலினனம அஸதிரம அனேகமருணடு
தெரிநதிருநதுமஇதகனைநீசெய்தநென்ன இளககாரககணடு
காரியமகொளளசசுறறினீரோபிரியாமல துரோகபுததியறியாமல்
சொன்னாளைககுறியாமலதோஷம என்றுமஅறியாமல
சத்தியமோசொல அசததியமோதான் முற்றிலும்நாடி இடததனிவேன்
வந்தகாரிய

வானரப்படைத்தலைவர்களும்படைத்தொகையும்

விருத்தம்

அடல்சேர்தம்பிஇதுசொல்ல அறிந்தேன்அடியேன்புத்தியென்று
உடனேசுக்ரீவன்சாடி உபயபாதம்வந்துகணடான்
விடவேபோனதூதர்களில்வீராசேனை அணியணியாய்க்
கடல்போல்வந்துராகவனைக்கணடார்சேவைகொணடாரே ௰௮

ஏ-இபதைமஙகளகெளசிகராகம்-ஆதிதாளம்

கணணிகள்

௧, சதவலிபடைகள்ஒரு பததுகோடி,சுதே
ஷணன்படைகளபததுநாறு யிரமகோடி
பதுமமுகனபதினைலநாறு யிரமகோடி-தாக்க
பாதன்இடபனைஓரா யிரமகோடி
௨, பனசன்படைகளபன்னீ ராயிரமகோடி-நீலன்
படைகளுமபதினையா யிரமகோடி
அனுமன்இருபததையா யிரமகோடி,போரில
அட்சயனபடை முபபத்தையாய யிரமகோடி
௩, ததிமுகன்படைமுபபதா யிரமகோடி,நல்ல
சாமபுவான ஆயிரததறு நாறுகோடி
மதிதுமிநதன நூறுநூறு யிரமகோடி,அங்
மயிநதன் இருபதா யிரமகோடி
௪, சேசரிபடைஐமபதா யிரமகோடி,பிந்
கெலவபாடசன்படை ஆயிரமகோடி

வீசுதன்முகன் இருநூ றாயிரம்கோடி-வந்த
விருபாடசன்ஒன்பதா யிரமகோடி
௫, குமுதன்படைநாறபத்தென் ணாயிரமகோடி,நடன்
கூட்டுமடைகளநூறு யிரம்கோடி
சமுசப்படைஇநதபபடி கூடிககூடி,வாச்
சாமிகண்டுமகிழ்ந்தானே கொண்டாடி

சாமபுவந்தன்அனுமானைத்துதித்தல்

விருத்தம்,

மிக்கானகவிஎழுபதுவெள்ளம்
வீரரொடுசாமிகண்டால்சுககிரீவன் தான்
தெற்கானவழிசெல்லராமன்தானும
சீதைஉருச்சொலிதருமமோதிரமுமபெறறுன்
மிக்கானமலேகளுமநாடுகளும்கேடிப்
பிலமபுகுநதுகடநதுசமபாதியின்சொல்லவே
கைககானமயேநிரம்சோஅனுமான்தன்னைக்
கதிசெயவான்சாம்புவனுமதுதிசெயவானே (௬௰)

அ-திபிதை,கேதாரகௌளராகம,திரிபுடை-தாளம

கண்ணிகள்

௧, ஏதுகாணும்சும்மா அறிநதுமஅறியாரபோல
இருககிறீர்ஆஞ்ச நேயரே
ஓதுமெனவெண்ணெயஇருக்கநெயதேடு
வோமோவரதராசன் சேயரே
௨, காதலால்நல்லகாலம்பிறந்ததுகா போலவே
ணுதுகண்டவா
சீதைசேதிசம்பாதிவாயினுல்
தெரிநதுகொணடோமே சர்லவே
௩, அணியுமேன்உமககிலநகைதாமஎன்ன தூரமோர்
தூரவோகடல்
அணுவுமமகமேருஆகுமமேருவும்
அணுவாம்உமககென்ன பாரமோ
௪ வருததமஎன இலஙகையுமஉமமிடமெலாம் செலலுமே
மாட்டியெழுததாலும
இருக்கஎன்னபேசுவிளககிருகதநீ
தேடுவோமோநாஙகள சொல்லுமே
௫, ஒருததாஆயபிரமமதேவன்பட்டமும மேவினீர்
உமகெனறேபுகழ்
குருததுக்குழநதையிலசூரியன்தோகிலே தாவினீர்
குலேயஎதிரகொணடு
௬, வாசவர்கைக்கசிராயுதத்தால்ஓடாரல வீரரோ
மயிருமஉதிாத

தேசம்மேல்எந்த ஆயுதங்களாலும
சிதைதகலங்காத — சூரரே

௭, இயறகையாலஎநதவேஷம்எடுக்கினும்
எடுக்கவேவலல — தேவரே
செயித்திடாதபஞ்சேந்திரியங்களையும்
செயிததிடுமமகானு — பாவரே

௮, ஓதுமசுக்ரீவன் ஆககினைதெரியுமே
உயிரைவைப்பாரே — நாளையே
காதுகதிடுவதுமுகத்துககழுகெங்
கணைரட்சிபபீர இநத — வேளையே

௯, எட்டுத்திக்கின் அப்புறத்தினிலேலஙகை
இருககினுமபாயநது — கூடுவீர
கொட்டையபாககுபோலஎட்டுமலையையும
தொட்டெடுததுவீசி — யாடுவீர

௰, அமைத்தசாமியேமோதிரத்தைப்பிடித்திரே
ஆககுண்டிநத அதி — காரமே
உமக்கில்லாப்பொறிஎமககுவநததோ
உரைபபதேனஉப — சாரமே

அநுமாாகடல்தாண்டஇசைதல்

விருத்தம்,

பாட்டில்உரைக்கும்கதன்முன்படிததுரசாமபன்துதிசெயயக்
கேட்டஅநுமான்மிகவுகனிககேளீர்அடியேன்தனைபொருட்டாக்
கூடிரோவுநலால்சமககோமான அருளுமஉமதருளும
சாடுமசிறைபாய்கடல்கடப்பேன் என்றுனபுலனைவென்றனே

இத்கிந்தாகாணடம்,முற்றும்,
விருத்தம்-௰௬-கொசசகம-௧-ஆக-௨௰
தி௫நதகள்-௮-தருக்கள்-௰௪ஆக ௰௯
பாயிரம்-௩-க்கும்-காணடங்களசககுளகூடிய
கொச்சகம்உவெண்பா ௨-வசனம-௧-விருததம்௱௰ஆ௱௰௫
தோடயம,௧-திபதைகூ-௬ தருககள௯௬ ஆ௩௱௬

சகரவாததிததிருமகனூர் திருவடிகளேசரணம

—[*]—

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஐந்தாவது.

சுந்தரகாண்டம்.

அனுமார்கடல்தாண்டப்பாய்தல்

விருத்தம்

பாய்ந்திடுசிறுபிள்ளை ஆமபொழுதொருதினமாங்கனி ஆமெனவே
காய்ந்திடுகதிரவனைப்பாய்ந்தனன் நெடுகியகடல்களுமகிலமெசகித்
தோய்ந்திடவடவரைசாய்ந்திடவிசுவசொருபமெடுத்தனுமான்
காம்பதிபேசமியந்திரமேறிஅணைனுந்தெதிர்ப்பாய்ந்தனனே

க. தரு. நாதநாமக்கிரியை-ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாய்ந்தானே அனுமான் மயேந்திரமேறிப்பாய்ந்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி

பாய்ந்தொருமூவுல கேந்தியராவணன்
மாய்ந்திடமேவுகு லாந்தகனெனவே-பாய்ந்

சரணங்கள்.

க. கேசவராக பூசிதனேனும்
வாசகம்ஆனது நேசம்விடாமல
மோசநிசாசரர் நாசமதாயவிட
வீசியவால்னு வாசமலாகப் பாய்ந்

உ. வட்டநெடுங்கடல் முட்டமுரகிழி
பட்டமறைந்திடு திட்டுகளெதிரிய
நெட்டைநெடுங்கிரி எட்டும அறுமபொடி
பட்டிருமபொடி நட்டணை ஆகப்-பாய்ந்

ங. எடுத்தொருராகவன் கொடுத்தகைமோதிரம
இடுக்கியேகாதிலே மடல்களுளே அடக்கி
மிடுக்குளராட்சதர கடுத்தலைமேலவிழும
இடுக்கிணை ஆகவே திடுக்கனெழப்-பாய்ந்-

௪ அண்டர்களுமுனிவர்கள் கண்ட இசையொடு
மண்டியபருவலா கொண்டவாறொழிய
விண்டலரவிசசி மண்டலமிறநார
குண்டலாளென்று மண்டைமதுரை(பாய)

௫ சமந்திரந்தாயஉடன் சமந்தவசாரமுடி
சுமாரசிகளைரும் சமைந்ததிறுமே
அமிழசதியகடலபடி திமிங்கிலங்கிலமதிமி
திமிங்கிலமரிசையினில் மிதந்திடமேலே(பாய)

௬ அந்தமலையிலுள தந்திரகரடிபுலி
கொந்துதிசைதிசையி நிந்தனைவெருள
முந்திவிகடமுடியி னந்துபளபளென
உந்தினை அடிக்கடி உதைந்துகிளைப்பு(பாய)

இலங்கணிவதை.

விருத்தம்

வாரவிஸ்வரூபமுடன் பாய்ந்தானவாருதை
மைந்தர்குருநாதர் தானமத்தியிலேயலங்கார
தாரையெனுமவரக்கிகுடியிருந்த கிட்டிகொண்டாள்
தலைகுலுங்கவிழ கைமுனிவன் குதித்தானங்கே
காரபஉள்ள அரக்கி இலங்கணி தான் ஆள
காலமனைடவாசலகாவலாகாறி
ஆரடாவென்று தடுத்துவந்தாள் அனுமான் கையால்
அறைகொண்டாள் கொண்டவுடனே மூர்ச்சைகொண்டாளே

௨௫ சங்கராபரணராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

இலங்கணிமடிந்தாளே அனுமார்கையால் பலங்கெட மடிந்தாளே

அநுபல்லவி

கலங்கொள்ளாதிரங்கி நிலைபுகுந்தொன்றி
அலங்கோலமாய்ப்புரண்டு அலறியழுது (இல)

சரணங்கள்

௧ பிறைப்பிறைவென்றிக கையுயர்த்திசட்டு
பாராமலேயோடுவென்று தாரவாரமிட்டு

அதட்டி அதட்டி ஆயுதம
அத்தனையும் பொடியா
௨. பிடிபடாமல் இந்த
பிரம்மா உனைத்தப்படி
அடிபட்டுக் கொண்டேன் போ
ஆட்டுக்குட்டிகள் இந்த

எல்லாந் தொட்டுத் தொட்டு
அநுமான் கை அம்புபட்டு (இ)
ஊராகாத்திருந்தேன ஆதிப
ஆசகுதேயெனசேதி
கிடேறன் உனக்கினி மீதில்
அரக்கர்படையென்றேகி (இல)

௩. ஆநுமனதிரத்திடாத
அடித்தாயே உன்னையெதிரப்
மாருதியே நமஸ்க்
வணங்கி வடக்குக் கோட்டை

என்னை நெடிக்குளசீறி
பாரில லேமனந்தேறி
நாமனென்றுகூறி
வாசல்க வலகாறி (இல)

அநுமான் இலங்கையில் சீதையைத் தேடல்

விருத்தம்

மோதும் இலங்கணியை ராவணன் படைக்கு
முதல்பலி ஆக்க கொடுத்து முகூர்த்தங் கொண்டு
மாதவன் ஆகிய ராமன் பாதந்தனை
மனங்கொண்டு ராட்சதா மேல் சினங்கொண்டப்பால்
தூதன் அநுமான் மாடகூடம சோலை
கூனிகைமாளிகையெல்லாஞ் சுற்றிச் சுற்றி
காதல் உளமகிழ்ந்தருளுஞ் சீதைதனை
நாடினான் இலங்கையெங்குந் தேடினானே

௩ தரு தோடி ராகம் அடதாளசாபு

பல்லவி

தேடித் தேடித் திரிந்தானே சீதாதேவி தன்னை அநுமானே

அநுபல்லவி

ஆடிப்பறக்கின்ற காற்றும துறைமேல் த
அலங்கக்கொத்தளமதங்கும் இலங்கைப்பட்டணமெங்கும் (தேடி

சரணங்கள்.

௧ வானரச்சாலையும் மந்திரச்சாலையும்
... சாலையுயசா
... பூமலர்ச்சோலையும்
தில்லை ... வாசல

வழிகளும்

பாசறை

தோரடிகளும்தோரணப்போர்அடிகளு — செங்கோலச
சோரடிகளும்பனில் — அடிகளும
இவை விளைபுகுகாவலைகளும — கொலைகளும
கெடிகளும்செடிகளும — மொடிகளும
நாரிபாகாவா — இருசகுமசிலைகளும
மாடசாலையும — நவரத்தினஅணையும
ஏராளமாககோசமும — எழுநிலைகளும
ஏகாந்தஸ்தலமும — தண்ணீர்பழந்துறைகளும
இடுக்குகளும்இருட — டொடுக்குகளும்உறி
அடுக்குகளும்மூலை — முடுக்குகளும்பார்யந்தேடி

உ. மலைபோல் ஆகிப்பல்லக்குகளும
மாடமும்கூடமும — திரைகளும்
பலபலபுரவியின்மேளமும்பள்ளமும்
பாதாளம்செலவும — புரைகளும்

கொலைசெயும்ஆரக்காகள்கிடைகளும்கூடைகளும்
குங்குமநீராறறு — கரைகளும்
நலமுள்ள பாடலில்மாற்றத்து
நாலும்சம்பிதி — நிரைகளும
அலைகடல்ஆகிய — அரமியும்சேணியும
ஆயிரவெள்ள — அரக்காதமகாணியும

தலையெடுப்பாக — உயர்ந்தஅட்டாணியும்
சந்திரசாலையும் — ஒத்ததிட்டாணியும
நடத்திலும்முனிவர்கள் — மடத்திலும்மெணக்கெட்டிய
கடத்திலும்புகைபோகாஇடத்திலும — போயபார்த்தே
தே

ங. மைநாகமலைபோலேதூங்குகிறகானன்
மனையிலும்சூழ்ந்தவகாட — கையிலும்
பொன்னுரமணிபாப்பன இந்திரசித்திருக்கின்ற
புதுமனையிலும்கூளி — கையிலும்
மெய்நாளுமபேசும்விபீஷணன்வீட்டிலும
வீட்டில்ஓமகுண்ட — வகைகளிலும்
கின்அதியன்அட்சன்தேவாந்தகன்
போனஆனமாட — மாளிகையிலும்
உன்னரசிளிகள — வானாந்திரத்திலும்
வானவாதானவா — பிறைபோலத்திலும்

அன்னமண்டோதரி வாழுமந்தரத்திலும்
அவளுமரக்கனுமே சோ அந்தப்புரத்திலும்
அணி எனவே தொந்தி அணி அணியாய் வெகுமதி
அனைவர்களெல்லாம் மத்தியி அனு அனுவாய்ச் சுற்றி (மி)

அனுமார் ராவணனைக் கண்டு கோபித்தல

விருத்தம்.

இலங்கை மன்னரக்கனையும் மண்டோதரியும் கண்டே
ஈ ளோ ஜானகி ஆவாளென உள்ளெண்ணி
நிலைகலங்கி முகந்தனைத் தொழுதுக் காட்டுவாயும்
நெடுமூச்சுமண்டியவளோ அரக்கியோ ...
மலர்விழி பில அறைந்து ...
வைத்தனடனே ஆரியெனறு ...
பலபலவே பேசினான் அனுமானெண்ணி
பாவியான ராவணனை மேலுங் கோபித்தானே

ச தரு அடாணா ராகம் ஆதி தாளம்

பல்லவி

இந்த ராவணனைக் கண்டு நெஞ்சமயமே பொறுப்பேன் என்ன அனுமான் நானே

அநுபல்லவி

அந்தகார சத்துரோகி இவன் பலமகுடியே பேரு
அக்கினியைக் கொழுத்தால்போல் கிழிக்கானா அறியேனே (இந்த)

சரணங்கள்.

௧. புலி அடங்கலும் கிட்டவே மண்டோதரி
புலம்புமழுகை முட்டவே கண்டவர்கள்
எவருமல்லக்கவி கொட்டவே வாலினாலே
இழுத்துப்பிடித்துப் பொட்டவே அட்டி
இறுக்கிறேனோ கொள்ளுடைய முறுக்கிறேன் தலைபத்தை
அறுக்கிறேன் தேவராயப்பேர்ல் நொறுக்கிறேன் அல்லாமல் (இ)

௨. பன்னசாலை விட்டுத்திருட்டுவேஷம்
பண்ணி இலங்கை நடுமலர் கொண்டுவந்தேன்
அன்னைபச் சிறையில் இடுவைத்த இப்பாவி
அரக்கன் என்னவெகுப்பட பட்டமெனனக்கிடை
அதிகாரமுமங்கைகளை ஒடுக்காமலும் வெகுசிலே
இடுகாமலுமனுக்கோடம் முழுக்காட்டும் ஆயிரப் பேரே (இ)

௨ காலனுக்குப் — காரம் ஆகுமோ தேவா
கணக்கு உண்டாக்கி — காரம் விருதாவாய
மேலினியேவி — காரம் சாமிசொந்த
வேலைக்கிதுவே — நேரம் இப்போது
வெட்டவேணும் இவனைக் — கொல்லவேணும் எனப்பேச
சொல்லவேணும்பிறகு — சொல்லவேணும் அல்லாமல(இ)

அனுமான்சீதையைக்காணாததால்இரங்குதல்

விருத்தம்.

மாநகரைத்தேடினன் தூதன் ஆங்க
நெடிதுநிந்தராவணனைக்கொன்றால்
பேதம்ஆம்இவனைஉயிரைவாங்கவீரன்
பிரசண்டகோதண்டமேதக்கதென்று
போதாக தாமரையிலேமேற்றண்ணீர்போலப்
புலம்பலுழந்தவர்போலஅனுமான்ஏங்கிச்
சீதைதனைக்காணமல்ராமநாமம்
செபிக்கின்றவவெளியிலவந்துதவிக்கின்றானே

௫ திபதை காம்போதிராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. இந்தஇலங்கைநகர்எழுநூறுயோசனை
எங்கெங்கும்போய்த்தேடி — னேனே
கந்தமலர்க்குழலாள்என்தாய்சீதையை
கண்ணிற்காணமல்வாடி — னேனே

௨. பாரா இடம்இல்லைதாயாயசீதையைப்
பார்க்கச்செய்ததென்ன — ரூதோ
தீராவெஞ்சுகக்குத்தெய்வமேதுணைநான்
செய்யுமவகைதான் இனி — ஏதோ

௩. அறப்பாவஆகுமோஇந்தவஞ்சனைஅரக்கர்செய்
அதர்மந்தானேமெய்ய — தானே
எப்படியாகிலும்தர்மமேதலைகாக்கும்
என்பதெல்லாம்பொய்ய — தானே

௪. நாடிச்சேதிகொண்டுவருவான்என்றுசாமி
ராமன்சொல்லவான்எந்தப்பா — டேசசே
தேடிவருவேனென்றுவிருதுகூறிவந்து
செடியிலேதுஞ்சுந்தாயபோல — ஆச்சே

௫, பேட்டிக்குப் பபையைப்போலே இலங்கைப்பட்டணமெங்கும
வேருடனேகெல்லு — வேனே
கூட்டின் நாயையென்று ராட்சதப்பயல்களைக்
கையாலபிசைந்துகொல்லு — வேனே

௬, விலகாமல் தவனைசொல்லிவந்தாளெல்லாம
வீணேதிரிந்துகுறைந்த — தேனே
சலமதனிலோ இந்நிலமதனிலோ ஆக
தலமதனிலேமறைந்த — தானே

௭, உலகில்எந்தக்காரியமும்ஒருகரம்ராமாஎன்றால்
உடன்கூடுமென்னும அல்லோ — வேதமே
பலதரமராமாஎன்றுமனங்கிந்தகாரியம்
பலியாததென்னவி — போதமே

௮, ஆனதனபலமதன்னை அறியாதுபோலேதேவி
ஆ ஆனாகருவிக்கி — றேனோ
பூனைமுன்கிளிபோலேஎவர்முன்னேஎன் தாயார்
புலமபிபரதவிக்கி — றேனோ

௯, வாதைபட்டரக்கர்மூட்டைபபோலேநசுங்க
எப்படிப்போயவிழிப் — பேனோ
சீதையைக்காட்டுமட்டுமேகிட என்றுராவணனைச்
சிறையிலேவாவிபோலே — போடவோ

௰, ஏதோஎன்றிருக்குமராகவனமுகத்திலே
எப்படிபோயவிழிப — பேனோ
மாதாவைக்காட்டென்றிங்கே இந்தராவணனை
வாலாலேமாட்டியிழுப — பேனோ

அனுமான்சீதையைக்காணுதல்

விருத்தம

கொண்டல்எனும அனுமான இப்படிகலங்கிக்
கோலஇழந்து நடனெனநின்றபின்னே
மண்டியதோர அசோகவனங்கண்டான் தாவி
வந்ததிலஞாமரத்தில் நின்றான் அந்தவேளை
அண்டரியஒருமுலையாபதுக்கைய
அரிமுகத்தாய்பரிமுகத்தார் அனேகம்பேர்கள்
கண்டவள அரக்கிமார்களுக்குநடுவிலேஞா
கருக்கண்டான்சீதைதிருஉருக்கண்டானே

சீ- தரு-கலியாணி ராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

சீதையைக்கண்டானே அனுமான்செடிமேலநின்று
சேவையைகொண்டானே அனுமான

அநுபல்லவி

ஆதவன்காணுத இலஙகைதனொடுவிலே
அரககிபாளனரிவ புலிகூட்டமாநடுவிலே (சீதை)

சரணஙகள

க தாய இவள தாய இவள் நிலவரமே-சாமி
தனககு இவளமெத்தம ஞேகரமே
தீமையுமசுபமஇவள சரித்திரமே-தெய்வ
தெயவஙகளுககுமஇவள பீசரமே
சாயுஞசநதிரசூரிய வம்சமும்பெருக்கும்
தளிஆமதருமமும இனிமேல் அல்லோசெருக்கும்
என்அடையாளமசணடே அனுசேனஒருவருக்கும்
என்றுசெலலறிநதாலு மிருநதிடததேயிருககுப (சீதை)

உ, தேவிககுமதாயென்பார அல்லோபூமிஅவள்
திட்டதைதயுமவென்றுள இநதஅபிராமி
பாவிஅரககாகிவள காலநேமி-இதைப
பாரககபெறறுன இலேயோ என்சாமி-என்று
பூவிலநதிகிலமேல அழுதழுதுமொயதத
புலைகபனேபுலேத தடலஅனலாலேவற்ற
சேவலேததேடுமஇளம பேனடபோலேமெதத
திகைததுதிகைததுதட மூகததிலேமுகம்வைதத (சீதை)

௩, இருஷிகட்குரிமை என்னகண்டுஇவள்
ராமாமூாதசீ வனததைதக்கொண்டு
சருகுபோலேவற்றிப் பொசிபபைவிண்டு
தான்செயயுமதவமே மகிமைஉணடு
ஒருசூரியன்முன்னே நதிபோலஇநதவலலி
உவமைகொணடாளஅரக்கர் ஒழியளவாககுநலவி
திருவேஇவள அநத அரியோகோதணடவலலி
செயமஇனிசாமிகாரியம பாமிலலைஎனறுசொலலி (சீதை)

சீதாதேவிதிரிசடையோடுமுறையிடல்

அனுமனிந்தப்படிசீதைதனைமரத்தில்இருந்துகண்டானே
அப்பால்அந்த
வனிதையுமதாமரையிலைமேலத்தண்ணீர்ஆய்த்திரிசடைதன்
வதனம்பார்த்தாள்
கனவுள்ளன்சிறைநீங்கிசுவாமிமுகந்தனைகாணக்
கடவேனோ என
எனதுமதிவெதனமேஉருகுவாளம்மைசொல்லி
உருகுவாளே

எ-திபதை நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க. அயயோநான்ஒருபெண்பிறந்தகதைதயை
ஆருடனேசொல்லுவேன் — திரிசடையே
தெய்வமும்நீபெற்றதாயுமநீஅல்லால்வேறு
திக்குணடோசொல்லாயம்மாய — திரிசடையே

உ, மங்கைமார்கொண்டகணவனைபபிரிந்தசல
மனையிலும்இருப்பாரோ — திரிசடையே
எங்கெங்குமவசைஆச்சகேட்டவர்
என்னென்றபழிப்பாரோ — திரிசடையே

௩, கடலிலேஇந்தஇலங்கைஇருக்குதென்று
காகுத்தர்அறியாரோ — திரிசடையே
தொடருமனவேசேதிஅவர்க்குச்சடாயுராசர்
சொல்லாமலஇருந்தாரோ — திரிசடையே

௪, துணைபாகவேனைகதகொழுநதனைஅவர்பின்னே
துரப்போகச்சொன்னேனே — திரிசடையே
கணவனாமெதகதிஇவளெனறென்னை
கைநழுவவிட்டாரோ — திரிசடையே

௫, சூத்திரம்செய்துஇராட்சதன்இவன்என்னைக்
கொண்டுவந்தானலலோ — திரிசடையே
இத்தனைநாள்அவன்நினறுவிடுவானெனவேற
எண்ணிததிருப்பினரோ — திரிசடையே

௬, அரசில்லாஅந்தநாடோட்டாசகுதென்று
ஆலோசனைசெய்து — திரிசடையே
பரதனுமதாயமாருமவந்தழைக்கஅவர
பதியிலேபோயவிட்டாரோ — திரிசடையே

௭. சனகராசன்வில்லொடிந்தவன்முன்னைறிந்த
தடைநதோளென்றுகாண்பேன் திரிசடையே
கனமுடனேபரசுராமனவில்லைப்பறித்த
கைக்களென்றுகாண்பேன் திரிசடையே

௮. வைத்தபோதிலுமனைக்கையபின்னேஅந்தஅரசை
வாங்கியபோதிலும் திரிசடையே
சித்திரச்செந்தாமரைமலரைப்போலேர்ந்த
திருமுகமென்றுகாண்பேன் திரிசடையே

௯. கொழுந்திரானென்றும குகனுக்குத்தோழரென்றும்
கூறினதுபொய்யபோமோ திரிசடையே
எழுந்துகொல்லுமவிராதனதுதியைமனமகிழ்ந்து
இரக்கமுமபோயவிட்டதோ திரிசடையே

௰ கரதூஷணாபதினாலாயிரந்தேரும
கணத்தில்பொடிசெய்தாரோ திரிசடையே
சாவேகமுங்கையுமமெய்யுமளைறிருவிழி
தடமிலங்கிறகின்றஅய்யோ திரிசடையே

௰௧. வல்லபேருக்குப்புல்லுமஆயுதமயென்ற
வழக்கச்சொல்லைப்போல திரிசடையே
புல்லினால்காகத்தைக்கண்கொண்டோர்க்கண்கொடுத்த
புண்ணியனைக்காணப்பெறனேறே திரிசடையே

௰௨. சமறுமனைத்துப்பாராமல்பாவிராவணனவார்த்தை
தணல்போலேஇறைக்கிறானே திரிசடையே
பத்துதலையுமபனங்காயபபோலவிழுந்துருளப்
பாரப்பதெந்நாளோநான திரிசடையே

௰௩. பாயுங்கைக்களுமளனேப்பாரக்குங்கணகளும் இந்தப்
பழிவாரத்தைசொல்லுமவாயும திரிசடையே
பேயுமபெருங்கழுகும்நாயுமநரியுமபிசாசப
பிடுங்கிதின்னக்காணபேனோ திரிசடையே

௰௪. குடிமகனஇந்திரசித்தன்கொழுந்தனால்பட்டானென்ற
கூக்குரலென்றுகாண்பேன திரிசடையே
அடியற்றமரமபோலமண்டோதரிராவணன்முன்
அலறிவிழக்காணபேனோ திரிசடையே

௰௫. பேயஆம்அரக்கரையுமசேனைகளையுமஎனறன்
பிராணநாதர்கொல்லாரோ திரிசடையே
தாயேஉனஅப்பனவீடுபோரக்கடவுபோலே பொங்கித
தழைக்கநானகாணபேனோ திரிசடையே

௰௬ இடதுகண் துடிப்பதும் இடதுதோள் துடிப்பதும்
ஏதோ அறிகிலேனே — திரிசடையே
இடதுசெவியில் ஒருவண்டு வந்தூதக் கண்டேனே
என்னசொல்லடி அம்மா — திரிசடையே

௰௭ வந்தசாமிமுனமிந்தமலையில் ஆனைகைதொட
வரக்கண்ட குறி இவை — திரிசடையே
அந்தநாளில் குறி இந்தநாளிலும் கண்டேன்
அதிசயமேதோ அம்மா — திரிசடையே

சீதாதேவிக்குத்திரிசடையுரைத்தது

விருத்தம்

சோதைமன்னகரார்ந்தநற்குறிகுணங்கள்சொல்லன்னமயில்
தூதுவன் இப்போ வனக்கோலப்பவாதத்தைச்சொல்லலுமன்றாலும்
காதலியே நானுமப்பலகனவுகண்டேன்கேள் எனவே
சீதைமனந்தேறியிடத்திரிசடையும்சொல்வாளே

௯-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்கனவைக்கேளாய்அம்மாஜானகி-அம்மா
என்உனக்குக்கவலைசும்மா

அனுபல்லவி

மங்களம்உனக்குண்டாமே — வல்அரக்கர்வாழ்வுபோமே (என்

சரணங்கள்

௧ சுந்தரிமண்டோதரியே — தந்தலையைச்சீவினாள்
அந்திடத்திலே அவள்வீ — ழ்ந்தழுதுகூவினாள்
இந்தமன்னனைவிட்டுவிட் — டெழுந்தொருபெண்தாவினாள்
என்ரசப்பனைவிட்டிடல்அவன் — வந்துகந்துமேவினாள் (என

௨ பூவுகளெல்லாம்கரிக — ளாகக்கருகவும்கண்டேன்
கோவில்களெல்லாமமிழுங்கு — போலுருகவும்கண்டேன்
பேயவகையும்நரிகளுமே — பெருகவும்கண்டேன்
ராவணனெண்ணெய்த்தலையோடே — வருகவுங்கண்டேன் (என்)

௩ பத்துமுடிராவணனைக — கொத்துடனேகொல்லவோ
வைத்தசிறைவிட்டமரர் — சொஸ்தமொடுசொல்லவோ
உத்தமிஎன்பத்தினி — மகத்துவம்என்னசொல்லவோ
இந்நேரம்இலங்கைக் — கனாத்தும்என்பதல்லவோ (என

சீதாதேவிபக்கல்ராவணன்குறைதீரல்

விருத்தம்

திரிசடை இப்படி சொல்லச் சானகி கொஞ்சந்
தெளிந்தனள் இல்லை இதுநல்ல வேளையென்றே
ராமனுறையும் அனுமானும் மருங்கும் போதில்லை
மகுடம் ஒருபத்து மின்னமாதர் ஆட
அருகினில் கட்டியம் பேசட அந்தராவில
அரக்கன் வந்தான் அருந்ததி கருந்தெய்வம் ஆகும்
கருணைவல்லி சீதை முன்னே நாணவுஞ் சேர்ந்தோ
கரைக்கின்றன பல கெருசி உரைக்கின்றனனே

இராகம்-பந்துவராளி-அடதாளம்

கண்ணிகள்

௧, என்னசெய்வேன் ஐயோ என்னசெய்வேன் நான்
என்னசெய்வேனிதிலே — அன்னமே
மன்மதன் கணையாலே பட்டுவிழுவேன் என்று
மலரயன் வகுத்தானோ — முன்னமே

௨, அங்கையும் வீட்டுப்பெண்கள் வையவுங் காமனார்
அம்பால் எய்யவும் சிந்தை — நொந்தவா
திங்கள் சடையும் பனி அனலில் சுடவும் வீசும்
தென்றல் சுடவும் வெந்து — போகவோ

௩, ஆலைக்கரும்பு போலவேலை நந்து புழுப்போல
ஆசை வலையிலே சிக்கி — மாட்டவோ
காலைக்கும் மாலைக்கும் ஊண் உறக்கம் இல்லாமல்
வரவர நாளுக்கு நாள் — தேயவோ

௪, அந்தத்தும்மானே நான் நொந்து நொந்து போனேனே
அனுக்கிரகம் நீ செய்ய — வேணுமே
சந்தோஷமாய் உபசாரம் பண்ணத் தகவிலை தீராய்
சாஷ்டாங்கம் தெண்டன் இட்டேனே — காணுமே

௫, மங்கையே உன் தாரைவார்த்தை ஞாலமறிவாயோ
வானோர் பழிக்க இன்று — கூசவோ
பிறக்கும் இறக்கும் தலைமுறைக்கெல்லாம் இராவணன் ஓர்
பெண்ணால் இறந்தான் என்று — பேசவோ

௬, பதியும் உன்தெனது திரியும் உன்னது செய்தனை
பாடிக்கேட்பேன் அடிமை — ஆகுவேனோ

இதிலேவந்ததப்பட்டாமலத்தையப்பாராய அதிகாரீ
  எங்கேனான இனிப — போகுவேன்
௭. வானாளுந்தேவருமூவருந்தினம்வந்து
  வணங்குமெனக்கவலையைத் — தீர்த்திடாய
நானேயுனைப்பணிந்தாலப்பதிலுலகுக்குநீ
  தாயல்லவோ — பார்த்திடாய
௮. கண்ணுறக்கத்துமநீயேமனமதனைச்செய்யும்போதாக
  காட்டிலுமல்லதேம — வாதையே
எண்ணமதப்பிப்போனேனாயிலும்பேயனேனே
  எனக்கொருபுத்திசொல்வாய — சீதையே

சீதாதேவிராவணனை இடித்தல்

விருத்தம்

மிண்டாளன் அரக்கன் இந்தவினைவார்த்தைசொல்லச்சொல்லக்
கண்டாலஜானகியெந்தன்காகுத்தாசரத்தின்மேல்
உண்டானதல்லாமதோர்க்கவழிவந்தடுத்ததை யோ
கண்டாளெனக்கோபித்துத்தளருவாளவள்ளுவாளே

௭-தரு-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

ராட்சதப்பதரே துன்மார்க்கவார்த்தைகள்
ஏன்குமோபோடா அடா ராவணா ராட்சதப்பதரே

அனுபல்லவி

காட்சியாளென்னைப் — பார்க்காதே-இந்த
தாழ்ச்சியாம்பழி — ஏற்காதே-உன
வாழ்ச்சிவீணிலே — போக்காதே-அர
சாட்சியானதைத் — தோக்காதே அட (ராட்ச)

சரணங்கள்.

௧. இளைக்குமூன்றுலோகஞ்செலுத்தி
  கீர்த்தியுமேனத்தொலைக்கிறாய
வெளிக்கப்கீர்த்தியாகப்
  விருந்தாவிலேனக்குலைக்கிறாய
குளித்துத்தலங்களைசெய்து
  பொருசத்திலேனக்கலைக்கிறாய
ஏளாத்தியவார்த்தைகள்
  ஒளிக்கமுந்தாலேயில
உன்செல்வமேனாலுமென்றன்
  கெறும்ந்தா மே
பாவபுண்ணியமபாராமல
  ஆக்கினிதனில
பெறமவந்தாதபொல்லாம
  அ ர ா
படியாதே மல
முடியாதே-யவ

இளக்காரமாகிட்டத் துடியாதே-எரி
விளக்கினிலப்பூச்சிபோல் மடியாதே (ராட்)

௨, காயத்துடன்பிறந்த தங்கைமூக்குமுலையும்
காதுமறுக்கவிடுத்தாய் வெனிநில்லாதென்
நாயகர்க்கஞ்சி அந்த மாயமானபின்னே திருட்டு
நாயபோல்பதுங்கி அடுத்தாய் சமன்போலுமஉன்
தீயரூபத்தைக்கண்டு மூர்ச்சையாயப்போனஎன்னை
தீண்டாமலமண்ணோடே டெடுத்தாயகொல்லுவேனென்றான்
மேலபாயுஞ்சடாயுவாலே பூனைஞாயஎலிபோலஉன்
பவிஷெல்லாம்பரிகொடுத்தால் அடசண்டாளா
தாய இவன்என்மனம அறியாதோ போடா
பேயேஎம்மாத்திரம் தெரியாதே-என்னைத்
தீயுனைசொன்னநாக்கு தெரியாதோ-பத்து
வாயிலுமபுழுவாச் சொரியாதோ-அட(ராட்)

௩. குதிக்கிறாயசும்மாய்ப்போமோ இப்பாவமபின்னுக்கொண்டு
கோடி ஆயவந்துவாயக்குமே உனசெலவமெலலாம்
செதுக்கிற அரமபோலஎன பொறுமைஆகிறதாமம
தேவதைதானேதேயக்குமே உனகுலமதன்னை
மதிக்கா எட்டியைக்கூடி இலவுமதீபட்டாபபோல-என
வயிறெரிச்சலேதீயக்குமே என்பிராணநாதர்
விதிக்குமபாணமஉனறன் தலையைபபனங்குலைபோல
வெட்டிவெளியிலசாயக்குமே அடசண்டாளா
அதுக்குள்ளே துள்ளிச் சாகாதே-இந்த
பத்தபின்னலனறும ஆகாதே-வாய
பந்தினலெகெட்டுப போகாதே-நானைக
கொதிக்குமநரகத்தில மூழ்காதே-அட(ராட)

சீதாதேவி-தனியேபுலம்பல

விருத்தம

சானகிஇப்படிவையஅரக்கன்சீறித்
தானடந்தானஅரக்கியரைக்கலைக்கச்சொன்னான்
ஆனதுகண்டனுமானுமஇருவைபிங்கே
அடிபபேன்னென்றுகையொடுகைபிசைந்தானஅம்பால
தானவருமந்திரமசெயதுதானமாதாஎல்லாம
சபமபோலஉறங்கிவிட்டார்அந்தவேளை
கானகத்திலஇளங்குறங்கைபோலேசீதை
காமகுவாலத்கனிமேதானேஙக்குவாளே

ௐ ௬-திபதை-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

தேற்றுவார் இல்லை ஆற்றுவார் இல்லை தெய்வமேயென்னசெய்குவேன்
ஏற்றுமரக்கியாவாரதனைதயிடுமையைவிட்டு டெந்நாளினி உய்குவேன
சொந்தவீட்டிலிருந்தென்சாமியை துடிக்குச்சொல்லிளழுந்தேனே
அந்தவினைக்கிந்தலங்கையிலேபொல்லா அருஞ்சிறையில்விழுந்தேனே
தம்பிமார் அண்ணைமார் எல்லாரையும் தவிக்கவிட்டுவந்தபோதே
என்பொருட்டில் அவர் இங்கேவரமனம் ஏனவருமேவாராதே
நிறைதவக்கதுறையிவள் என்று நினைந்துகைவிடுவாரோ
பறையாச்சேரிலேநிறைஇருந்தயென்னைப பறிந்துகைகொடுவாரோ
தாழ்வுசெய்தேனோ தெய்வமேநந்தன சாமிநெஞ்சையுருக்காயோ
பாவி உயிரோ என்சாமிதிருமுகம் பார்க்குமட்டும்இருக்காயோ
ஏதுநகாண் இவர் அரக்கிமார்களோ இந்தப்பேரிடுவான்ஏனோ
காதன்பிரியவும்இன்னம்இருந்தேனே நானல்லவோ அரக்கிதானே
தந்தைநந்தனகனும்இந்தவினைகண்டு தன்உயிருமபிழைப்பானோ
அந்தஇளையகொழுந்தனும்என்னை அருமைசொல்லியழைப்பானோ
புல்லும்பூமியும்உள்ளமட்டும இந்தப்பொல்லாப்பழிசிறந்தேனே
சொல்லுவார்சொல்லுமவகைக்கெல்லாம்ஒருகோதகியெனப்பிறந்தேனே

அநுமார்ன்-ஸ்ரீராமனைவர்ணித்தல்

விருத்தம்

அன்னையெனும்ஜானகிஇவ்வாறழுதுவாடி
ஆவியினிவைத்திரேனனெனப்பிராணனை
தன்னைவிடநினைந்தொருபூஞ்செடிக்கீழ்வந்தாள்
சாமிஅனுமானும்முன்னேவணங்கிக்கண்டு
என்னைதசரதராமனதூதன்றானே
எங்கெங்குந்தேடினேன அனுமான்என்பேர்
சொன்னபடிசொல்லவந்தேனசாமிரூபம
சொல்லுவேன்என்றெடுத்துசொல்லுவானே

௮-ரு-கேதாரகௌளராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி

அந்தராமசௌந்தரியமென்று ஆதி-துசொல்லப்போமோ (அந்த)

அனுபல்லவி

சந்தமேவும் அரவிந்தமலரும் அவர்
காலுக்குநிகரா ஆமோகைக்குத்தான்சொல்லப்போமோ அந்

சரணங்கள்

௧ உருண்டமணிமுழங்காலுக்குவமை அவர்
உடைய அட்சயதூணி   ஏர்க்குமே
திரண்டபெருந்தொடை இரண்டுக்கும் எட்டுத்
திசைஆனைத்துதிக்கையும   சேர்க்குமே
வரிந்தமரவுரி இடையும்நடையும்கண்டார்
மனதையெல்லாம்உருக்கி   வார்க்குமே
தரம்தரமாஉலகிருந்தவயிறதுக்குச்
சரிசொல்லக்கூடுமோ   ஆர்க்குமே
விரிந்தமார்புக்கிணை   பூமிஅகலம்காணும்
விளங்கும்கழுத்துக்குநேர்   இளங்கமுகேபூணும
பரந்தபுஜங்களுக்கு   மேருமலையும்காணும
பார்க்கப்பார்க்கப்பதினா   யிரம்கண்கள்வேணும (அந)

௨, அதிசெயம்உடனபளபளென்றிலங்குகணை
ணுடிகர்த்தக   போலமும்
மதிகள்ஒருசதகோடிக்குமேலதுன
மங்களமலர்முகக   கோலமும்
கதியென்றடைந்தவர்க்குப்பதியும்கதியும்தரும்
கருணைநயனவி   சாலமும
குதிகொள்ளும்பவள்வாயும்சிறுநகையும
குறுமந்தகாச   விலாசமும்
புதுமலை இனில்விழும்பொன்   அருவியைப்போலும்
பூமணிமார்பினில   புரளும்முப்புரிநூலும
எதிர்இல்லாதகோ   தண்டமும்ஒருகாலும்
எழுகவேணும்என்றுளே   ஆமோமனமதனாலும-அந

௩, பெருத்ததாமரை இனிமேலேஒளி
பெருகியமேனிசிங   காரமும்
வரித்தசிந்தூரரேகையும்புருவமுமர்
வளர்ந்தநெற்றிவிஸ்த   தாரமும்
பரித்ததிருமுடிவேணியும வேணியில
பசுந்துளவமலர   ஆகமும
தரித்ததிருவாழிகொடுத்தான்சேதியைத்
தனியேஎனஉடனசொன்ன   சாரமும

திருததுசசொல்லவெகு வாயஇலலைஒருவாயே
தெரிகதுதெரியாமலுமசொன்னேன் நீபொறுபபாயோ
ஒருககாலேஉணடவா மகிமைநீஅறிவாயே
உனககுததெரியுமவேதம் தனக்குத்தெரியுமதாயே(அநத)

சிதாதேவிலட்சணியைத் தெரிசித்தல்.

விருத்தம்

காட்டியேஇந்தவண்ணம்ராமற்குள்ளே
நறுகுறியெல்லாமசொனனானாவிட்டுக்
காட்டிலேநடநததுவும்சுருககசசொனனான்
காதலாகமலம்போல்அனுமானபினனே
ஆட்டிவிடும்பசியாலேவிழுநதோரகையில
அணடாஉலகததமுதமநநதாடபோலே
நீட்டினான்திருவாழிஅதனைககண்டாள
நிசமகணடாளசீதைபரவசமகொணடாளே

௬-தரு சங்காபரணம்-அடதாடசாப்பு

பல்லவி

கொண்டாளேசாமிமோதிரம்-கணடாளே-சீதை

அனுபலலவி

எண்டிசைபோற்றிய இலஙகாபுரததிலே
என்அனுமானிட பொன்இருகரத்திலே-கொண்

சரணஙகள்

௧. கந்தமலர்ககுழலமேலேகுடி
கனனுககுககலததண ணீரவிட்டு
காணககிடைததஞானததிகைடபிறைபோலே
கணடேனேனறு முறைபடடு
அநதராமமநதிரமஎழுதிய
அடையாளமோ திரமகொணடு
அணைந்துமுலைமேல்இணைத்துடம்பிலே
அடங்காமகிழசசிகொண டடிககடிமுத்நமஇடடு-கொண

௨. எரிநதபசியால்வருந்துமநாகம்முன்
இழநதமணிதனனை அடுத்தாப்போல்

எதினிமேல்வாராதென்றசெருழிந்தவா
எரிந்தவுடைமையைக்கண் — டெடுத்தாப்போல்
பெருந்தரையில் ஒருகால்மேல்நின்று
பிள்ளைபெற்றுப்பாலடி — படுத்தாப்போல
பின்னுமுன்னுந்தோன்றாமல்தவிக்கிற
பிறவிக்குருடனுக்குச்செய்வமணைகொ — டுத்தபோல (கொ)

௬. சிந்தாகுலம்விட்டேனே உன்
திருவாக்கால் என் — குறைஆற்றி
தியராவணன்பாவியூர் இலங்கைத்
தேடிவந்தான் என் — மனந்தேற்றி
தங்காயேயெனசிலனே உன் கிளித்
தருவதெல்லை இதற் — கெதிராமாறி
தாயுந்தந்தையுங்குருவுந்தெய்வமும்
சகலமும்நீயேயென் — றனுமானைவாழ்த்தி (கொ)

அனுமானைச்சீதைபிரிந்தபின்னடந்தசெய்திகளை

அவளுக்குவிவரித்தல்

விருத்தம்

கண்டு திருவாழியினால்மகிழ்ந்தசீதை
கடல்தாயந்தவிலவருபதைக்காட்டி
கொண்டுமகிழ்ந்தாளினி அனுமானனோன்
கோணமையவாறுகசாவெடுந்தூரத்தில்
மணமிரகுவீரமோமயிணம்டவாரும்
வந்தினேயான உடன்கனைதயாருமக்தான்
பணிடுமழகியவாறுமெசாலவையென்னை
படிக்கின்றான் அவள்குறையமுடிக்கின்றானே

டு-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கேளம்மாசொல்லுவேன்உன்னாமனெல்லாம்
கேளம்மாசொல்லுவேன்

அனுபல்லவி

மீளமாட்டான்ராமர்நின்மறைந்தனைநாடனே உயிர்கொண்டேனே (வந்தி)
மீளவேரகுவீரன்வந்துசோர்ந்தபின் (கேள)

சரணங்கள்

௧. இனம்பிரிந்தமான்போலே — என்தாயே உன்னைத்
உன்னுறுப்புகளிசதுகொப்பாய் — உலைவாய்பெருமாவாது

உ-ர

அனந்தநாடு மலையும் ஆறெங்குந் தேடித் தேடி
தனந்தனியே புலம்பித் தம்பியால் உயிர் கூடி

வனந்தனில் வந்து ச டாயுவினால் மதிதேறவே - ராவணன்
முனந்தகல் தலலாம சொல்லி அவன் உயிர்வாங்கனமேறவே - அந்நேரமே
சினந்து வந்தனை வென்று சவரி மொழிகூறவே - உந்தனை
நினைந்து நினைந்து வானது போய தடுமாறவே - நாயேனும

பணிந்திடவே தன கடியருள் ஆக்கிப்
பணிகளும் மணிகளும் வகைவகை கோக்கித
துணிந்திரமவாலியை மாண்டிடன முன்னே
சுக்ரீவனை முடி சூட்டினேன் பின்னே (கேள்)

௨. அறிகிறனுதர் தம்மை அந்தத் திசையில் ஏவி
நெறிபோ தெற்கித் திசைக்கு நீபோ என்றென்னைக் கூடி
பொறி ஆகும் மோதிரங்கைப் போட்டனுசந்த தேவி
குறிகுணமெல்லாம் சொல்ல கொண்டுதென் திருச்ஆவி

முறையே முறையே வெகு தேசமெல்லாம் அலைந்து கெட்டினேன் என்றே
பிறகு சொலவானரா ராக்ஷரும் என்று கட்டினேன் அந்நேரம்
தரையில் இருந்தாகாசம் அளவும் போய் மூட்டினேன் மயேந்திர
பருவத மேலிருந்தா பாய்ந்துலங்காபுரி கிட்டினனக் கோட்டைக்குள்

குறுகுறென நடக கிறகவனியில் எதி
கொண்டிடு மலங்கணி தொண்டையும் மணடையும்
நெறிநெறன வெரித இடவே ஊராவிட்டு
நீங்கள் ஆவியை வாங்கினனானே (கேள்)

௩. அகலும் இலங்கையெல்லாம் அனுஅனு ஆகச் சுற்றித்
தகைசேருமதத்திட்ட தயிர்போல் சேவனைபுதத்தி
நிகழும்பவேளையில ராம நேசம் வந்தது பற்றி
மகிழ்வோன் அசோக வனத்தில் வந்தேனே ஓற்றி

வகையுடனே ராவணன் வாது எதிர்பயந்தத்தும சண்டாளா
அக்கலில்லடாயென்று நீ வாய்மேல அடிக்கத்தும - அம்மா உன்
முகமலர்மேல் இருக்கணுல் முத்துகளவிந்ததுவா அடியேன்
சகலமும அறிந்துவ உன இடத்துபுறம துடித்தத்தும - இதெல்லாம

பகலவன்முன்பனி ஆயவிடும்மெய்யே
பாவி அரக்கர்கள் வாளவது பொய்யே
செகமுழுதிலும் ஒரு திருவுளமே பொறு
தேன்மொழியே அடி யேனவரலாறிது (கேள்)

அநுமாரசீதாதேவியைவரங்கேட்கல்

விருத்தம்

சொல்லிஇந்தவகைஅநுமான்பின்னும்எந்தன்
  தோளின்மேலேயெழுந்தருளவாய் அங்கேபாயவேன்
அல்லயலங்கையோடெடுப்பால்எனினுமசெய்வேன்
  அரக்கரைவோபிடுங்கனினுமகணத்திற்செய்வேன்
பலஅரக்கராசிறையிலேகண்டான்மீட்கப்
  பயப்பட்டான்உயிரைக்காப்பாற்றினானென்
றெல்லவருமசொல்லப்போகேனநாயேசீதை
  ஏதென்றுன இந்தகுவகைகூறினன்றே

அநுமாரைசீதாதேவிமனுகேட்குதல்

விருத்தம்

எண்ணிஅநுமான்இந்தவார்த்தைசொல்ல
  என்னைஒருவருமதொடப்போதுகண்டாய்
மண்ணைத்தொட்ட ரக்கன்என்னையெடுத்தானகண்டாய்
  வலியதோகண்டபதிஅவாபோகண்டாம்
நண்ணிஎந்தனைசிறைஅவரேமீட்டிடாமல்
  நடைத்துநன்மீட்டால்எப்படிஆம்கண்டாய்
கண்மணியேமகனேஎன்றவனைகெஞ்சம
  கறைகினறுனசீதைகளிந்துரைக்கின்றுளே

௯-தரு-சங்கராபரண ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இம்மாத்திரஞ்செய்வாய அநுமானே-என்னைவேண்டிநீ
இம்மாத்திரஞ்செய்வாய அநுமானே

அநுபல்லவி

சும்மாவிட்டுவிட்டாலே தோளும்உன்மேற்தன்மேலே-இம்

சரணங்கள்.

௧. வேடிக்கைக்கோபித்தார்
  சுடாதோசொல்லாமலொரு
காடாகாதேஇலங்கைக்
  பாடேபிராணன்என்னனூர்
கூடுமாத்திரம்இருந்த

வில்லு-அவர்க்கிந்தநூர்
சில்லு-நான்சபித்தாலும்
கலலுதணிந்தவாககுக
புலலுஅநதுதிப்போட்டு
கொலலுபோலேஆனேனே

எல்லாந்தம்பியைக் — கூட்டி
புத்திரமித்திரக — சத்திரஇனத்தவர்
சுற்றவயிற்றில — தத்தியிழுத்திட
வித்தகன் அஸ்திரவு — மூத்திடும்வெற்றியை (எட்)

சீதாதேவி அனுமாருக்கு அடையாளங்கூறல்

விருத்தம்

உய்வித்தான் அனுமன் இந்த உறுதிசொல்லமனந்துணிந்தான்
வல்லமையுள்ள அணிசூடாமணிகொடுத்தான்சாமி அவள
மன்னர்சொன்னதாளஎனக்கேட்டிலவே துணைப்பாயெனச்சீதை
சென்னபடி அடையாளமசொல்லென்றுசொல்லுவாளே (௰௬)

௰௬-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-சம்பைதாளம்

பல்லவி

அனுமானேசாமிக்கிந்த-அடையாளமசொல்ஐயா

அனுபல்லவி

சனகி இலங்கையிற்சிறையிட்டதன்உயிரைத்தரனேநின்று
மனமதிலராமாமூர்த்திசேவனைசெயதிருக்கிறாளென்று (அனு)

சரணங்கள்

௧. உலகறியநகரைவிட்டுக் — கோட்டைவாசல்கடக்குமுன்
போவாருகுவனமெனக்கேட்டெயென்று — நாங்கேட்கவிரோ
தெலைதூரம்வழிகடந்தால — சமாதநிநீஎன்றுசொலவி
துளிர்ஆலவாயமைந்து — குனிரகைசெயவாரோ (அனு)

௨ தாழ்வில்லாககாகுகி — வருகிறபேர்எல்லார்க்கும்
தனிநகனிமேபதுணிவுசொல்ல — அருபபிறோபொயமேய
சூழும அக்கவழிகடுவேவேளவி — செயயவேணுமஎன்று
மதொடங்கும்வேதியனுசை — அடங்கப்பசுகொடுத்தார்அநு

௩ கனமஆனகங்கைககரை — வனவேடன்முன்எங்களைக்
காட்டு இவர்ஆரென்றுநீ — கேட்டாயேகுகனை
உனதுதம்பிஎனதுதம்பி — உன்கொழுந்திஇவளநாமும
உன்ஆசைதோழனென்று — சொன்னோமேமகமே (அனு

௪ உலத்திலமறுமாதர்பேர் — குறிக்கேன்எனறந்தரங்கம்
உனைததான்என்சாமிக்கது — கருத்தில்உண்டோதானோ

வளர்த்தகிளியும்மானும் தளர்ச்சியில்லாதபடி
வைத்திருக்கச்சுமந்திரர் உடன்பத்திரமாய்ச்சொன்னேனே அ
௫. ஒருநாளென்மேல்பாய்ந்த காகத்தைத்தேடிப்புல்லால
ஓட்டிவிட்டாரே இதுவென்ன ெரியாதிபோச்சே
சரணங்களாறுதவிழ இரவிழி குமாஞரணியாப -
தாமேகொடுத்தாரோ அந்தமானமுந்தனைபோச்சே (இது)

அநுமார்அசோகவனமழித்தல

விருத்தம்

மூந்திதசாய்சீதைசொன்னஅடையாளங்கள்
முறைகொண்டான்அநுமந்தன்நிறைகொண்டங்கே
சிந்தித்தான்ராமலட்சுமணரையெங்கள
சேனைஉடனேகொண்டுவருவேன்வந்தான்
பந்தித்தராவணநுமபடைரிங்காமை
படைககாவாத யோநீயானென்றேநி
வந்திதான்அசருட்டாமணிகைகொண்டான்
வழிகண்டானஅசோகவனமழிக்கின்றனே (௰௧)

௰௧-தரு.பியாககடைராசம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடித்தானே அசோகவனந்தன்னை—முடித்தானே அநுமன்

அநுபல்லவி

அடித்தானே அருங்காய்கனிகளை
ஒடித்தானே அனாதொடிக்குளவிசவருவம
பிடித்தானேஅந்தராக்ஷசாகிளைதனையக
குடித்தானேகையைக்காட்டித பெட்டைதட்டிக்கொண்டு டமட

சரணங்கள

௧. ஆடச்செயுமஅசையசசெயும்
அறுந்தன சிலமரங்கள—ஆகாசோ
மூடசசெயும
மூடசசெயும்முறுக்கச்செயும்
முறிந்தன சிலமரங்கள-வேரொடுக்கிச
சாடசசெயுமதாவச்செயும்
தறிந்தன சிலமரங்கள-சொசனடவப
பாடச்செயும்பாடசசெயும
மறிந்தன சிலமரங்கள-வெருகு

கோடானுகோடிகளாக்கொம்புமகொடியுமாகக்
குறைந்தான் சிலமரத்தைப்பெருகிய
நீடாழிமுகட்டிலேஅணைபோலங்கு கக
நிறைந்தான சிலமரத்தேவாகள்

வாடாமல்ராட்சதகள்பாராமலவெளியெங்கும்
மறைந்தான சிலமரதவைவாரிவாரி
ஏடாகூட மாலங்கைறதெருக்களதெருக்களெல்லாம
இறைத்தான் சிலமரதவை-இப்படி

மேடென்றுமனாடொன்றும் தெரியாமல்மூடிட
விசைகொணடெறிந்தமரம திசைகளபோயபடிய
மாடங்களுமஅரங்கா கூடங்களுமஇடிய
மதிலஇலங்கைவீடெல்லாம் சிதறிப்பொடிபொடியாய-அ

உ. அடிககடிமரம்ஒடிக்குமவோசையில்
அண்டமுமம வயிறுதளக்க. அதுகண்டு
எடுத்தராட்சதப்பெரும்படைக்கடல
எங்கெங்கும ஓடிவளைக்கச்சினம்கொண்டும்

கடுத்தரதகஜதுரகபதாதிகளைக்
காலனும் கண்டுவெளக்கத்திசைதிசை
திக்கெனகருந்தூளசெந்தூளஆகச்
சேடனும முடியினைகக்கவந்தளயில்

கடுக்காமலமரத்தின்மேல்மரங்களாய்விட்டெறிந்து
சதைத்தான சிலபடையைமரம்பிடுங்கிப்
பொடுக்கெனப்பளளத்திலே பிணமபிணமாயடிந்துப
புதைத்தான சிலபடையைததேடடவ

ஓடிக்கிமளமளனொறுக்கிநொறுக்கிவிழ
உதைத்தான் சிலபடையை-மீனகுலம்
வெடுக்கெனவேபிடுங்கடுக்கடலிலேதூறறி
விதைததான சிலபடையைக கையிலேலே

அடுத்தவர்ஆயுதக்கைப்பறித்துப் பற்றிபற்றி
அழுகல்வெற்றிலைபோலேகுழைய எற்றிஎற்றி
வடிபடாவாலாலேசுருக்கிச் சுற்றிசுற்றி
வயிறறுககுடலதள்எல்லாம் வாயில்வரக்குதிக்குதிதி (அடி)

௩. அதுசமயததுககுமரங்கள்வாய்த்ததே
அமமனுக்குக கொண்டாட்டம என்னசொல்வாா
பதியிலமிருகததேயருந்துசாமமுற்ற
பறவைகள ஆட்டபாட்டமனனடகவோ

சிதறத்தேங்காய்போலே உடைத்துமசாயிக்குண்டோ
சிறிதாகிலும் வாட்டமாராவணன்
தந்தியில் அனுமானுக்குதவியாயவளர்த்தானே
தன்னுடைய பெருந் தோட்டம் அங்காங்கே
குதிரைமேல் ஆனைமேல் முதுதோப்பலேபோல்விழுக
குழிந்ததே பெருமபள்ளம்பள்ளத்திலே
எதிரிடும் ஆறுபோலே பெருகிக்கரைபுரள
எடுத்தக்க ரத்தவெள்ளம் ஓடக்
கதியிலே நரிகளும்நாயும்பேயுமுண்டு
களித்ததே தங்கள உள்ளம் குமெனறு
விதிர்மசம் ஆர்வந்தோமெனமகிழ்வன் என்னென்
விட்ட தரக்கர்களமகிழ்டைக்காத
புட்டுவிருந்திதானென் றுமெத்தமெத்தவேதான
பூதங்களுடம் இடப பிணநாற்றமுமமூள
எதிர் அரக்கியர் அழுதகுரல்கள்நீள
எண்பதினாயிரம கிங்கரர்களுமாள அடுத்த

சம்புமாலிவதை.

விருத்தம்

கெடிகொண்டவனமும் அந்தக்கிங்கரர்களும்போயமாள
முடிகொண்ட அரக்கன்கோபம் மூண்டிட எழுந்துசேனை
வடிகொண்டகடல்போலோட மண்கிடுகிடுமென இரைப்புக
தடிகொண்ட அனுமான்கையில் சம்புமாலியும்பட்டானே

௰௫-தரு-அடாணா ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மடிந்தானே சம்புமாலி அனுமானன் கையல்
மடிந்தானே சம்புமாலி

அநுபல்லவி

அடங்க அரக்குமாரன் வீரமதுணை உள்ளதாகன்
நெடுங்கிரியெனமண்டு தடங்கையாலணைத்தென்று
மடங்கியவாயிலே முடங்கியபகுடனெழ
தொடங்கிய உதிரமும் ருங்குமாயல்ழ (மடி)

சரணங்கள்.

௧. நொருக்குவேன் இது ஒரு குரங்கெனவுதாட்டு
செருக்கால் அதிகரித்தெறி நெருக்கவேண்டுமென்று
அரக்கர்படைகட்டிலே நெருக்கிநெருக்கிவிட்டு
இருபுறச்சையிலுலே அனாசக்கொடுத்துவிட்டு (மடி)

௨. நீலப்பெரியகடல் போலத்திரண்டுமொய்த்தது
ஓலையிட்டநிருதரைக் கோலிப்பொருதலைத்தது
சோலைக்கரும்புகளை ஆலைக்கிடுவதொத்தது
வாலுக்குமனுமந்தன் காலுக்குமலைப்பிளித்தது (மதி)

௩. மோதிவரும்படையை ஏதுமவிடாமல்கொல்ல
மாதாவுழுதழுது வீதியெங்கெங்குஞ்செல்ல
பாதகராவணன் காதினிலிடவல்ல
தூதாகுரங்கிதுபோல் லாலென்றலறிச்சொல்ல (மதி)

பஞ்சசேனாதிபதிகள் அட்சதன் இவர்கள்வதை

விருத்தம்

பாய்ந்தசம்புமாலி இந்தவிதத்தால்பட்டான்
பஞ்சசேனாதிபரும்படையும்பூண்டார்
தோய்ந்தஅவாறுகளையுமக்கணத்திலுள்ளே
தோரணகம்பத்திலிருந்தனுமான்கொன்றான்
காய்ந்தசினத்துடன்பன்னீராயிரந்தேர்
காதலருமகாலுலட்சங்களிமாரும்
ஏய்ந்தபடைகளுங்கொண்டட்சதனும்போர்மேல்
ஏறினானமாருதிமேல்சீறினானே

௯௬-வண்ணத்தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

வந்தானேராவணகாதகன் அழைப்பஅட்சதனமிகுந்திடப்படை
தந்தானேதோரணகாவிமுன் மிகச்சமுத்திரமவளைந்தொப்பென
மதகரிகளபரிகள ரதநிரைகள்வரவும
வருகவருகஎன ராகவதூதன
கண்டானேஅண்டகடாகமும் வெடித்திடக்கடுகடுத்தசேனை
கொண்டானேகொண்டிடிபோல குதித்தரக்கரைஇருபுலக்கையில்
அடிகளமுடிகளபல கொடிகளதடிகளபொடி
பொடிகளபடவிசிறி வாலதைவீசி
வளைத்தேதொடியுமவாரிஅடித்தும் நெரித்துமவிக்கிடமுறிந்துமவீரர்கள
தலைக்கேதலைமோதிநெரித்தும்தரித்தும் அப்படைதொலைக்கவெரிசன்
தவிடுபொடிகளபட உதறிஉதறிஎறி
சருகுமஉமியுமஎன ஊதிப்போது
காலால்உதைபட்டபோசிலர் சடிக்குளேசிலர்பிடிக்குளேசிலர்
தாளாலுதைபட்டபோசிலர் தொடைக்குளேசிலரிடைக்குளேசிலர்

கரம்அற்றபேர்களும
கதிஅற்றபேர்களும

சிரம்அற்றபேர்களும
ஆகியேகமு

அறைவானை அறைக்குளேபல்
எறிவானை எறிகுளேபல
அதிரதாமகரதா
அதலகுதலமொடு

கோடிவீரர்களவீராபேலவிழ
கோடிதேருகளதேரினமேலவிழ
சமரதாசிதரிட
சேனைகளமாளத

தெரித்தானேஅக்ஷதன்ஊகிய
எறிந்தானேஅக்கணமேசில
தெறித்தனுமன்உடல்
முறிக்கிலமறையவும

செம்புபோலவேமொண்டுகணைகளும்
அம்பு மாரிபிரசண்டமாகவே
இருக்குமயிர்முனை
அந்தமாருதி

தலைமேலும்தோளிலுமார்பிலும
நிலைமேலுமதாளிலுமடாளிகள
சரணமஆதைமனதில்
விறுவிறெனவிசையில்

மூகத்திலுமகொலுவிருந்ததோரணை
தொடுக்கவுமருலை நூலைக்குமாகவன
ஒருமையொடுக்கருதி
ஓடவதெத்தி

அடுக்சானேஅட்சதன்ஏறிவ
எடுத்தானேவிட்டிடப்போதினி
கவனைஇவன்அறைய
அவன்இடுகவசம

ஆயிரம்பரிதகதைதலர்கையில்
மேலெழும்கிமுள எதிராகவேயிற
இவனை அவனை அறைய
விலலுமொளியும்

ஓடித்தானேபல்லொடுகுண்டலம்
அடித்தானேகையிணிலஅங்கவன்
உக்குருகருபடைகள
குளாபடஉனைபட

உதிரந்திடசசெவிகளைகலராம
கெக்ஷாமூத்தினைமட்டகமாருதி
கதறசிருதன்றாது
ராசவீதியில்

நிலத்தோடேதேயஅறைத்துக்
தலத்தோடேரூபமமறைத்துப்
நிணத்திலேசிலர்
நெளிததபோசிலா

கனாக்ஷஅட்சதன்மாயவேசிஎா
பசுக்கள ஆமனமேயகுவார்சிலா
பிணத்திலேசிலா
ஒளிததபோசிலா

வண்டாகிமறைந்தபோசிலா
மணடோதரிமுன்பினிலேஅடி
மலைந்தபோரினில்
இலங்கைநாதன்முன்

மான்கள்எனவெளிபாய்ந்தபோசிலா
சாய்ந்தமரமெனவிழ்ந்தபோசிலா
ஒழிந்ததுதுவா
விழுந்தபோர்சிலா

அனுமானை இந்திரசித்து எதிர்த்தது.

விருத்தம்.

வீரர்ஆம்அரக்கரும் அட்சதனும்அங்க
விந்தம் அனுமான்கையால்அதமாயபோனார்

ஒப்பமரததாருமர வணன்முன்னேடி
உன்மகனுமநதனை உலகமுறருன்னென்றார்
நாரஅட்டனைககுரங்கைககிழிப்பேனென்று
நறபதுவெள்ளஞ்சேனையுடனேவந்தான
ஆரட்ட குரங்கேகீ ஆரஅட்டாளன்
றதிரகணடான் இநதிரசிதகதிரகொண்டானே

அனுமார் இநதிரசிதனோடுபொருதல்

விருததம்

எதிர்கொண்ட இநதிரசிததோடெழும்பின அரக்கர்சேனை
கதிர்கொண்ட உகாநதகாளில் கடலெனவளப்பரக்க னை
மதிகொண்ட அனுமான் கையில வலவிருப்புலக்கைகொண்டு
குதிகொண்டானெமனைப்போல கூடினுனசாடினுனே

ஏ-தரு-மததியமாவதிராகம-அட தாளசாப்பு

பல்லவி

அனுமந்தன் அடித்தானே இநதிரசிததன்
மனமநொந்துதுடிததானே

அநுபல்லவி

அனுமநதன் அடிததானே — முனேகொண்டுபிடித்தானே
அரககர்படையைககண்டு — இருப்புலககையைககண்டு அனு

சரணங்கள்

௧ கட்டுமென்றபேரையும் — கிட்டுமென்றபேரையும்
கறுவிவநதோரையும — மொறுவிவநதோரையும
கைபபடைபோயமான — உதைததான்சிலபேர்களைக்
குப்பலகுப்பல்ஆக — வதைததான்-சிறாதிரையாக
கரிகள்மேலபரிகளும — பரிகளமேல்கரிகளும
காலாளமேலதேராளும் — தேராளமேலகாலாளும
கணபொறிகலஙக — இறைததானசிலபேர்களை
மணகளிலஅழுநத — மறைததானகாடல்காடநக
காலால அனேகமபேரை — வாலால அனேகமபேரை
கையாலசிலபேர்களை — மெய்யாலசிலபேர்களை
சசநகிமுனைகள — பெறிநதானகருமபுபோலே
மசசிசச றுகள — பிழிநதான வரககுப கதக
தலை உைகுரானைத் — அனைவனை கமெரியாமல
தலைபில யுததகுதிக்க — சிதையபபொடிபடப்பெரு

காற்றிலபஞ்சென | ஊதினான்சிலதைதேங்காயக்
கீறறுகிறறுய | மோதினான்என இறந்தோர்கள்
கரமஅறறுமசிரம் அறறும | உரமஅறறுமவருமரதமம
கண்டிடமளவெல்லாமபுரள | மணடைமணடை ஆயஉருள-அனு

உ. முட்டிவருமதேனையும் | கிட்டிவருமதேனையும்
முடுகிவருமதேனையும | கடுகிவருமதேனையும்
முனைகையால்வாரித | தூக்கினான்தலைமேலமோதி
செங்கலபொடிபோல் | ஆக்கினான் ஆனைபபடையை
மொத்திபுரகுதிரையுமவாலால | சுறறியுமஎறறியுமவாரி
முட்டுபூசசமபோலமடித்துக | கூட்டமகூட்டமாயடித்து
முட்டுமுட்டா | அடிக்கினான்கோட்டையுமலங்கைப்
பட்டணமும | நடுக்கினான் அங்காவீதி
முகப்புமகோபுரங்களும் | வகுப்புமதாவரங்களும
முத்துமாடங்களுமதேய்நது | சித்திரகூடங்களுஞ்சாயநது
முட்டியவீசி | நொறுக்கினான்கோட்டைசாலத்தில்
இடிபோலவீச | உறுக்கினான்-அடித்தடித்து
முலையுஙகுதிரைமலாச | சோலையுமகுதிரையாடச்
சாலையுமகுதிரை அலை | வேலையுஙகுதிரை ஆக
முறைமுறையாயசசாய்த்து | விட்டானகாலாலஎற்றித்
தரையிலேதேயதது | விட்டான அரக்கர்தலை
மூளையுமசதையுமவணணக் | காளியுமகூளியும உண்ண
முழுதுமபேயககுலம் ஆடக் | கழுகும்காகமையுமபாட-அனு

ங. அங்குசதோட்டியும் | சங்கிலியும்ஈட்டியும்
அஸ்திரமுமசூலாயுதமும | சஸ்திரமவேலாயுதமும்
அரக்கர்விடுத்தது | மொய்க்கவே அதெல்லாம அய்யன்
பெருத்தபுயத்தில் | தைக்கவே தைத்ததையெல்லாம
அழுந்ததோரணம்மேலே | குழந்தைசூரியன்போல
அட்டகாசமதுபண்ணி | இஷ்டராகவனையெண்ணி
அமரவே | மகிழ்ந்தானேபட்டதையெல்லாம
உமிபோலே | எதிர்ந்தானேராவணன்மகன்
அடித்தபடைகளிலும | விடுத்தபடைகளிலும
தொடுத்தபடைகளிலும | பிடித்தவன்மேலபட
அவ்வளிபோல் | தெறித்தானேசிலபடையை
சவ்வளிபோல் | முறித்தானே அரக்கியர்கள

அழுவாருமதெய்வத்தைத் கொழுந்தனுமவிடுவிட்
தொழுவாருமரக்கர்முன் விழுவாரும் தலைவிரித்
தலைங்கோலம் ஆனோரெல்லாரும்போலக்
குலம்போலே போனோரோ இங்கப்படியாய்பாய்ந்து
அடிப்போம்குரங்கைக்கூட்டிப் பிடிப்போமெனவேங்கிட
ஆர்ப்பரவத்துடன்வந்த நாற்பதுவெள்ளமுமசிந்தஅனு

அனுமாபிரம்மாஸ்திரத்தால்கட்டுண்டல்

விருத்தம்

அனுமான்பின்னையுமிந்திரசித்தசுடபெல்லாம்
அடித்துவில்லொடித்துச்சாரதியைமாட்டி
மனமாம்தேரையும்விசிமரத்தாலமோதி
மண்டைகலக்கிடஅடித்தான்அரக்கன்அம்பால்

சினம்ஆனபிரமபாசத்தைவிசிக
கட்டினான்ஐம்பதினாயிரம்பிசாசர்
இனம்ஆகஇலங்கையிலஉள்ளோர்கண்
டேசுவாமாருதியைப்பேசுவாரே

த்விபதை-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

௧. வந்ததுகுரங்குவந்ததிந்திரசித்தன்
வலைபில்மாட்டினனென்பார் சிலபேர்
இந்தஅநேகமன்ஆகக்கோலங்கொண்
டிருந்தகுரங்கிதுஎன்பார் சிலபேர்

௨. வினைக்குரங்குவந்ததெனச்சொல்லிராவணன்கை
வெகுமானம்கொள்வார் சிலபேர்
தனக்கென்றிருந்தைபாமே சமையத்துக்காச்சுதிந்த
சதுமுகாஸ்திரமென்பார் சிலபேர்

௩. அந்தச்சிவனேசீனாகக இலங்கைதனை
அழிக்கவந்தானென்பார் சிலபேர்
தங்கையைஅண்ணனைக்கனைக்கொன்றபழி
தந்துபோடாயென்பார் சிலபேர்

௪. மணவாளனைக்கொன்றஇவனுக்கென்றுமொழிய
வ.வகேம்மாகிலியமென்பார் சிலபேர்

கனை ஆம்டாசத்தால்முகத்தில்வாட்டம்இல்லை
சயடககுரங்கிதுஎன்பார் சிலபேர்

நி, அகப்பட்டகுரங்கிதைவிட்டால்இலங்கைக்
கனாததசாலம்என்பார் சிலபேர்
நகத்தால்கிளறுவதைசோடாவியாலவெட்டி
நமக்குமுடியுமோஎன்பார் சிலபேர்

சு. இங்கேஇந்திரசித்தைப்பிடியாவிட்டால்இன்னம்
என்னைசெய்யுமோஎன்பார் சிலபேர்
தந்தைமூகக்குப்போனதுதகப்பனுக்குமூக்குத்
தந்தானேமகனைஎனபார் சிலபேர்

இராவணன்கொலுவில்வீற்றிருத்தல்

விருத்தம்

முனேசோஅரக்கன் இமைமாறுமுறையிட்டலறச்சேனைசுறறில்
இமைமஆமவளைககமலைபோலேஇலஙகையழிததகுரஙகிதனை்றே
அனுமானதனைகொணடுநதிரசித்தன் அஙகேவிடிஎஙகேஎன்று
புனமாமுடி ராவணன்கணடுபொரிநதானகொலுவிலஇருநதானே

௰அ, தரு, சாவேரிராகம் அடதாளசாபபு

பல்லவி

வீரசூரராவணன்கொலுவீறறிருந்தானே

அநுபல்லவி

போராதரத்திலசிஙகா
பீடததிலமைநாக
சாருகபஞசோபத்து
தலைபததிலும

சாமமேலேசொான
மலைபோலேதுனன
சூரியாகோஎனன
மகுடஙகள்மினன (வீர)

சரணங்கள்

க. நடம்ஆடும்அரம்பையும்ஊாவசியும்அபி
நயங்காட்டிமயில்போலஉ — லாவ
கடல்போலேமேளதாளஙகளஅண்டக
டாகமட்டுமசென்று — தாவ
அடடாஇந்திராவாடாசநதிராவாடாஎன்
றவசராககாரர்கள் — கூவ
வடவாககினிஆனவிரகாக்கினிதீர
வந்துமேமமபனிநீா — தூவ

சுடர்கனிமண்டபம் அண்ட கூடமெதைததொடவே
தொடைநடுஙகி அசுராஎல்லாம் நெடுமூச்சுவிடவே
மூடிகளொடுமுடிமோதி அடியிணைபுணபடவே
மூவுலகத்துளளோரும் சேவடிகுமபிடவே (வீர)

௨ எப்போதென்றுமுகம்திருமபியவாக்கெல்லாம்
ரிஷிகளவநதுநலே நீட்ட
தப்பாளடானைககொமபொடிந்ததுபதிணறு
சநதிரனபோலமாரபிலே காட்ட
வைப்பாகியநாகராசாகனமாணிகக
மாலைகொணடடியிலே சூட்ட
வெப்பானதாமுகன்முதலஆனமநதிரிகள்
விநயபோசனைகளபா ராட்ட
முப்பத்துமுககோடி தேவருமகொணடாட
முதலஆனதுமபுரு நாரதாகீதமபாட
கறபகமெனமலாபாரி குப்பைகளபோட
கட்டியம்சொல்லுசைதிசை எட்டிலுமமேலேஒட (வீர)

௩ இனம்ஆமமோகங்கள்புகைபோல் துஙகிக்கொண
டிசைசலஇடாமலே கூச
புனைமாமுகமடசுமிகரபதுடை ப்பாரபோலப
பூவையாகவரிகள வீச
எனைநாடிஞன்எனைபாரத்தான்வாரதைசொன்ஞன்
எனறியாககாசநதோஷம பேச
தினமஊழியததுககுவருந்தெயவபபெண்களைச
சிறுககியர்போலஆரககிபா ஏச
மூனைபெறுமஅடசதவ விழுநதன மனவேரைகூடி
முநதாநகனசெயிரதுவநத கீதஙியமகொணடாடி
அனுமானவருகிற வாரததைகனபொடி
அடிககடிசசிநதைஎண்ணித் துடித்துடனமனமவாடி (வீர)

அனுமானாராவணன்விஞவுதல்

விருத்தம

இருநதாராவணன்முன்பாக இருந்தமாருதியைநோககிப
பெருக்குரஙகுருவாயவநதாயே பிரமனமாக்கிவன விட்டாரோ
வருநதிவானவாவிட்டாரோ மனததுளகபட்டையெல்லாம்
தெரிநதிடவிடடாயென்று சீறவான்கூறவானே

௰௬-௫-செஞ்சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆடாகுரங்கே இங்கே வந்து நீ-ஆடாகுரங்கே

அநுபல்லவி

ஆடாகுரங்கே அறிவையடாலங்கை
வாரசிங்காசனம்போல்வாலைவிட்டென்னிலும்மேல்இட்டிருக்கிறாய்

சரணங்கள்

௧ அச்சம்இல்லாமல் அடங்கிச்சொல்லாமல்
நிச்சயவனங்களா நிறுத்தநில்லாமல்
நிசாசரர்களும் அசோகவனமும்
திசாதிசையில்விழ வீசிஎறிந்தநீ ஆடா

௨ கம்பத்தின்மேலே காலனைப்போலே
செம்புமாலியையும்சேனாதிபனையும் கொன்றுருக்காலே
சிட்சைசெயவேன்என்று கட்சிஉடனேவந்த
அட்சதனைக்கூட பட்சணம்செய்தநீ ஆடா

௩ நிந்தனைசீசீ நீஒருபூச்சி
இந்திரசித்தனைஉன்னோடே எதிர்த்தென்னகட்சி
இடிக்கவோகட்டி அடிக்கவோபல்லால்க
கடிக்கவோரத்தம் குடிக்கவோநீ-ஆடா

௪ மன்றந்தொருமர்மம் வகுத்தஉன்மர்மம்
அறிந்தல்லோகொல்லவேணும் அதற்குமுன்கொல்லதாமம
அல்லடாநெஞ்சு கல்லடாநிசம
சொல்லடாபொட்டச் சொல்லடாநீ-ஆடா

அநுமார்ராவணனுக்குவிடையுங்கூறல்

விருத்தம்

அடா இராவணன் இந்தவார்த்தைசொல்ல
அரன அயனமாலவிடுக்கவந்தேனோ அல்லகண்டாய்
மடமயில்சீதையைத் தேடிவந்தேன்கண்டாய
வனத்திடத்தில்உன்னைக்காணவேண்டி உன்னூர்
இடம்உடைய அசோகவனமழித்தேன்கண்டாய்
ராகவனார்தூதன்நானேநீபிழைக்கக

கெடல் அரியபுத்தி கேளசண்டாயனென்றே
இளமையான அனுமந்தனை எதிர்விளம்புவானே

—— : ——

உ௰-தரு-மோகன ராகம்- அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராமசாமி தூதனானேன் அடா - அடடா ராவணா
நான் அடா என்பேர் அனுமான் அடா

அநுபல்லவி

மாமலர்த்தலைவாசனும கயிலாசனுநிஷ்டேசனும
மறைகூறு நிலைமறந்தானை அல்லடா
இன்பமடையேறுவந்தானை அல்லடா

சரணங்கள்

௧. கொடுத்தவரமும் தனமும்கன்மமும் வீணிலேயேன்போக்கிறாய்
குடிக்குமபாலை ஜயோகாம வெடிக்குளேஏன்வாக்கிறாய்
துடுக்குடனபரஸ்திரீசெனங்களைத் தொடாநதேன்பழிவாக்கிறாய்
தூக்கியேறவிட்டேணியைவாங்குமதூர்த்தவார்த்தையைகேட்கிறாய்
தடைபடாமலனை ஆயயன்கால்மீதே
சரணமனைருளபிழைப் பாயேஇப்போதே
அடக்கஉனதாம் அல்லடாசீதை
அவனை இவன்விட் வந்தான்என்றதே-ராம
௨. காலமும்பலமுமதெரியாமல்க குதிக்கிறாய என்னமாயபோர
சாமத்தாலேதாமபுத்தியைக் கடக்கிறாய இதுமாயமோ
சாலபோகேடுகாலமோ அட உனக்குதெய்வசகாயமோ
தங்கைமூக்கறுப்புண்டதலலோ சண்டாளா இது ஞாயமோ
வாலியுமபோனான உன்னைசிறைவைதத
வாலுமடோயவிட்ட தருசாதேமெத்த
சிலராகவன அம்பால் அவன்செத்த
சேதியைநீஅறி யமயோடாபித்தா-ராம
௩. நித்தமதிருநதுமவேதமதெரிந்து பாதங்களைச்சூழகிறாய
கெடுமதிகணனுக்குந்தேவிறுமல படுங்கரத்தில்பூமூகிறாய
மாதாமோகத்தாலேதுவண்டு தாழாதவனைத்தாழகிறாய
மயக்குமோகைக்குள்விளக்கைப்பிடித்துகிணற்றிலேன்விழுகிறாய்
ஆதிமூர்த்தி தானேஉத்தண்டம்
ஆசுவந்தான் அரக்கனாமண்டை

சீதையைவிட்டுப் பிழைபொறுக்கணும்
சேதியைச்சொன்னேன் வீரகோதண்டராம

இதுவுமது

—*—

௨௧-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பிழைக்கஎன்றால்வாடா நான்சொன்னபேச்சைகேள்அடாமூடா

அனுபல்லவி

பழிக்கெல்லாம்நீதானே ஆளாய்ப்படைத்துக்கொண்டாயோசண்டாளா

சரணங்கள்

௧ வேதன்முதல்வானோர்கள் குறைநீக்கி-ஆதி
விஷ்ணுவேபுவனமெல் லாமதாய்க்கொரு
கோதண்டராமன்என்னும் போலுங்கவந்து
குறித்தானேசாத்திரத்தால்என் உயிராவாங்க
ஆகவன்முன்இருள கிட்டுமோ-மூட
வனுக்குங்கொம்புத்தேன் எட்டுமோஅந்த
சீதைஆம்தெய்வம் உனக்கெட்டுமோ-இந்த
திருட்டுப்புத்திதலைக் கட்டுமோதப்பிப்பிழை

௨ வினைசெய்ததற்குச்செய்யும் வகைபேதோராமன்
விடுமக்களைஒன்றுனக்குப கோதர்தோமிக
இனிநான்சொல்லுவதெல்ல லாமதீதோசறும்
இணக்கம்இல்லாதஉன உடனவாதோ
உன்னுதங்கைகொங்கை போயஅடாபாவி
உனக்கிந்தமேலென்ன வாயஆட அந்த
சானகிஉலகுக்கெல்லாம் தாயஅடா அவள்
தானேஉன்குலமகடமே தீயஅடாதப்பிப(பிழை)

௩ புவிமேல்உன்னைவென்ற கார்த்தவீரியனை
புடைத்தானேபரசுராமன் எனும்சூரனைதிர
தவனையும்வென்றராகு குலதீரன்மேதவி
அவனைவிட்டால்லங்கை கதியாரை
தவறில்லாவறந்தோ அகஸ்தியமுனிமுன்னம்
தாதவில்லுக்குமேனே வெயிலில்டணி

எவாகளுககும் ஏழை ஆனகனி நான்
எனககுமிஞசுமவானரா அனேகாழ்னி, கபபி (பிழை)
அனுமாரைககொல்லாமல் ராவணனே விபிஷணா
விலககுதல

விருததம்

போதரவாய் அனுமன் இநதபுததிசொலலப்
பொஙகியவாள அரககன்விழிபபொறிகளசிநதி
நிதிவசனமகுரஙகேகியோசொல்வாய்
நேததிஇதுநேததிஇதுஎன்றிசீறிய
பாதாலஇவனேவெட்டுமெனஞன் அங்கே
பணிநதுவிபீஷணன அணணேனபாவமகணடாம்
தூதனைககொளவதென்று ஞாயஞ்சொல்லித
துலககுவான ராவணனேவிலக்குவானே

உஉ-தரு-சாவேரிராகம-ஆதிதாளம்

பலலவி

இவனேககொலலுவேன்என் றுநீஎழுநததுமெதக்க
இகழ்சசிஅடாஅண்ணேன

அநுபல்லவி

தவமதானேமிகுநத இலங்கேசனேஅநத
சாதிமனிதன செரநத தூதுவன்என்றுவநத (இவனே)

சரணஙகள்

க தூசம்கட்டுமகிர ததிக்கு அழிவுவநததிப்போதே
தூதனேககொலவேன்என்று துடிககுறுயஎன்னகூதோ
கொசுவைபபொநட்டாயெணணிக்கருடன் எதிாபபதேதோ
குரஙகைகீளதிரிட்டால்ப புறமெங்குமநகையாதோ (இவ

உ அநநாளநம்தஙகைகயைக் கொல்லாமல்நார்தாமே
அவர்டலமவெளியாக அனுபபினதறிநதோமே
இநநாளநமதுபலம் வெளியாமளவறெணணிநாமே
இநதககுரஙகைககொன்ருல் எஙகெஙகுமவசையாமோ இவ

ந ஒருககாககோபமவநதால குறஙகைககொல்வதோசத்தி
புலிபசிததாலுமஎன்ன புலலேதினனுமோநறறி
அறிககைசெயதேனஇனி நீயாஅறிவாயேபுத்தி
ஆககினேசெயதபபாலஇதை அரற்றுவதுவேட்டைறறிஇவ

அனுமார் வாலில் தீசுட்டமல் அக்கினியைச்

சீதைவேண்டல்

விருத்தம்

தம்பிவிபீஷணன்சொல்லராவணனும் கேட்டான்
தையலர்தாவியிலேகயிற்றிலலாமல்
வம்புபடுகயிரெல்லாமமுறுக்கிச்சுற்றி
வாலிலேகிழிச்சுற்றித்தீயையிட்டான்
முன்பிருநூராயிரமபோ இழுத்தோவிழ
முனைந்தெழுந்த அனுமந்தன் தனைத்தொடாத
பொன்பொறிபோலேஇருப்பாயநெருப்பேயென்று
போற்றுவாளசீதைசொல்லிஆற்றுவாளோ
உ௩ தரு ஆனந்தபைரவிராகம ஆதிதாளம

பல்லவி

அக்கினிபகவானேவருத்தாதே அனுமானைநீதானே

அநுபல்லவி

திக்குவேறில்லைநீயே திக்குபுடவைசேர்ந்தால்
கைக்குண்டோஉபசாரம காக்கஉனதுபாரம-அக்கி

சரணங்கள்

க இந்திசைவந்தானேஎன்பிராணேசன்கை முத்திரைதந்தானே
சத்தியமஆகச்சாவ சாட்சிநீதானேயானால்
பத்தினிமார்க்குள்ளேலாம் பத்தினிநானேஆனால-அக

உ விவரித்துளளதுசொல்லவோ உனதுமித்திரன தவபுத்திரன இவன அல்லவோ
கவலைஆக்காஇரு கண்ணுக்கெல்லாமநெருப்பாய
இவனுடையவாலுக்குமாத்திரம மலாபோலஇருப்பாய(அக்கி)

௩ தன்மத்தைக்குறியாயோ ராமதூதன் என் நின்னமும அறியாயோ
முன்னால்என்சாமிகையை உன்னாலஅல்லவோதொட்டேன
இன்றனுமானை அவரை இணங்கைப்பாயகுமபிட்டேன்(அக்கி)

அனுமார் இலங்கையைக்கொளுத்தல்

விருத்தம

கோடையிலேகசங்குகின்றமலாபோல்சீதை
குழைந்துகுழைந்திவ்வாறுபுலம்பியோக்கி
வாடையிலேஅக்கினியுமபயந்துசெயபோன
மலாபோலவேஇருந்ததனனாலுதிக்கும

ஆடரங்கும்சாலையும்மூலைகளுநதோப்பும
அரசிருப்புமதிணணைகளுமபடிகளைவீடும
மாடமுமகூடமுமஇலஙகையெஙகுமமாலை
வாலததினால அனுமநதன்கொளுததினானே

௫௬ தரு தோடிராகம ஆதிதாளம

பல்லவி

பற்றிக்கொண்டது அனுமான் இட்ட அனல
சுற்றிக்கொண்டதுலங்கையை

அநுபல்லவி

வெற்றிப்பெண்ஜானகி உமைமரம் ஒன்றும
விட்டுவைக்கத்திசை எட்டுமஎஙகுமமூட்டி (பற்றி)

சரணஙகள

எடுத்தபொற்றோ புரங்களுமமலா
மடுத்தபூஞ்சப் பரங்களுமவரி
அடுக்களையுமதா மரங்களுமகூவர்
கொடுத்தயணிஉத தரங்களும
உன்ன உப்பரிகையுமதங்கத்தாலே
மன்னியகொடி வகையுமஆனைசேனை
மனனுமவிமானக தொகையும,நவரத்தினப
பொனஅறைகளும குவையுமதிகுதிக்கனே
கொண்டல்கொண்டலாயபுகை எறவே-அதனைக
கண்டவர்சிலவர் விட்டு மாறவே அவா
பெண்பிள்ளைகளபழி கூறவே பெணகள
கொண்டைகளஎல்லாமசுரு நாறவே
உருவஙகளதாருமாறுப பருவங்கள்வேறுவேறு
அறுகெங்குமகீறுகீறுத தெருவெஙகுமசிறுசிறு (பற

மூதேவியிலவளோந்து சொல்லிநிவேபடு
வார்த்தைகணடோர சலிக்கவேசொலலும
வேதசாஸ்திரஙகள கெலிக்கவே-எஙகள
சிதைசொன்னபடி பலிக்கவே
சாகரஙகளும குறைபுகைப்படலம்
ஆகாசமட்டும நிறையபாதாளத்தில
நாகருஙகூட இறையராவணனும
மேகததளத்தில மறைய இலஙகையிலே

கிணற்றுநீருகண்ட வரமுகே செத்த
பிணத்தின்வெடிநாற்றங்காள் சுறாமேயகாலே
வணங்கிஎழுந்தெழுந்து மெதத்தவே செங்
தணற்பொறிஆக அய்யன் ஏற்றவே
புரவியெல்லாமஅவிய நீருதாளெல்லாயஅவிய
எரிஎரியாககவிய கரிகரியாசகுவீய மற்றிக்
௩- கைக்குழநதைகளைப் போடுவாபெற்ற
மக்களைவிட்டுவிட போடுவார் புகைச்
சிசகிலேதட- மாடுவா-ஒரு
மிககஅரககியாகள் வாடுவாா
மவர்சோலைபபொறிநத தென்பார் ராவணன்
கொலுகூடமஎறிநததென்பார் வீட்டின்மேல வீடா
நிலசேதாடேசரிந்த தென்பாா வெட்டவெளியாத
தலைககடைதெரிநத தென்பாா தவிதவிதது
வேலிககுளஓடிவிழச் சொலலுவார் பெண்கள
மூலைககுமூலைவாயை மெல்லுவா அனை
மேலிடடிடாமல்குழி கெலலுவாா அனுமான
வாலுககுதெண்டனஎன்று சொலலுவார்
மாடகூடமஅனேக கோடிகோடிநீறுக
மேடுமேடாகிபபோக காடுப்டாகிவேக (பற்றி)

வானாவீரர்கள்திரும்புங்காலையில்மதுவனம் அழித்தல்.

விருததம

அக்கினியைஇலங்கையில்இவவாறிட்டுச்சீதைதிசை
அறிநதுபோற்றி
மைககடல்வரம்பைநாசமததனைககண்டாலசேனைகளை
வணஙகிகசணடான்
புக்கதுசொலலனுமானுமஅங்கதனசேனைரும்
போயசசுகரீவன்
தககமகுவணஙகணடுகலைபபடடாாமதுவைஉண்ணக்
தலைபபடடாரே

உரு தரு - சாவேரிராகம அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வானரவீரர்யெல்றாம் பாய்ந்தாரே மது
வனம்எலலாமகொளளையிட்டு மேய்ந்தாரே

அனுபல்லவி

வானும்சூரியபக வானும்தெரியா அந்த
வானத்தினில்மிகுந்த தேனுமமகனியும்சிந்த வானா

சரணங்கள்

க திரளதானமாய் கனயும் ஆ
சீனிபழுதந தேங்கனியும் தேன்
உருகுக்தலிபபூங கனியும்சுவை
ஒழிபடாவிளாய கனியுமகையாலத்
திருகித்திருகிப் பறிககததிசைதிசை
பெருகிப் பெருகித்தெறிககவழிமேலே
வருமஇளைப்பினால் வநதடைககவே
இருவிலாப்புற மூபபுடைககவே(வான)

உ வாயிலேஅளிப்பார் சிலபோதேன்
வாயிலேஒளிபபார சிலபோ
வாயிலேவிளிப்பார் சிலபேர்கடை
வாயிலேதுளிப்பார் சிலபேர்
எய்களமேய்த்தால் போலேமேயதது
இரைச்சலிட் பொருக்காலேபெரு
வாயிலேமதுவையழிபக குதட்டிககொண்டு
ஓயநின்றவரைஉறுமி அதட்டிக்கொண்டு(வானர)

ந இநதிரன்வாலிககிட்ட தோட்டம்இப்ப
இநிலேசுகரீவருக்கு நாட்டமஎன்று
வந்துபுகுநதுகடல் ஓட்டம்போலும
மதுவையெல்லாங்குடித் தாட்டமசெய்ய
அந்தவேளை ததிமுகன்எதிாக்கஅவனை
அடிததானேஅஙகதன் பதைககசொல்லும்
எநதஆணைஆக்கினைகரும நில்லாமலே
தநதமஇசசையில்தண்டை இல்லாமலே (வானர)

சீதையைததேடப்போனவர்களைக்குறித்து

ஸ்ரீராமர்இரங்கல்

விருத்தம

இப்புரம்ராமசாமி தெற்கினிலபோனபேரை
எபபடிகாணுவேன் எனக்குறைகூறுவரளே

௨௭-திபதை-ஆகிரிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧ திக்குத்திக்காச்சீதையைத் தேடிநொந்தாரோ எந்த
திக்கிலும்காணுமலெங்கே வாடிநொந்தாரோ
௨ பிறகுதிசையிலேபோனுரைக் காணேனகண்ணுலே-அட
சுக்ரீவா நானயே துக்கின்னம் இருந்தேன் மனமேலே
௩. கன்னிச்சீதை இறந்தாளோ என்னம்பட்டாரோ இத்தை
என்னசொல்லுவோமென்று சிவனே தன்னைவிட்டாரோ
௪. நாளெண்ணக்கையெண்ணியெண்ணி ஏக்கமானுரோ-எந்தன்
ஆக்கினைக்குப்பயந்துதவசு நோக்கப்போனுரோ
௫ மற்றெருலோகத்தைச்சுற்றித் தேடுகின்ருரோ சிறையில்
வைத்தஅரக்கரோடே போர் ஆடுகின்ருரோ
௬ தென்முகமேமுகமாக இன்னம்சொல்வாரோ இங்கே
என்முகத்தில்சீதைசேதி என்னசொல்வோரோ
௭. தன்வரவுபார்க்குமென்னைத் தள்ளப்பார்ப்பானே-அனுமான
என்வயிற்றிலென்றுவந்து பாலைவார்ப்பானே
௮ கவலைஎன அனுமான இருக்க காரியம்போகுமே-அய்யோ
அவனுலல்லாக் காரியம்பின ஆராலாகுமா

ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார் சீதையினிருப்பு கூறல்

விருத்தம்

வண்டே போல்பன்மசுழல் இந்தவண்ணம்
மட்டல போ சுக்ரீவனுடனே சொல்லிக்
கொண்டே தென்முகத்தில் முகத்தைவைத்துக்
குறித்து ராகவன் இருந்தசபைக்குமுன்னே
பண்டே அங்கதன்முதலசேனைகளின் செல்லப்
பறந்துவந்து கரங்குவித்துப்பணிந்து கண்டேன்
கண்டேன் சீதையையென்று கூவிக்கூவிக்
கதிகொண்டான அளமனவந்து குதிகொண்டானே

௨௮-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன் சீதையைக் கண்டேன் ராகவா

அனுபல்லவி

அண்டரும் காணுத இலங்காபுரத்திலே
அரவிந்தமே வதாவைத தாவந்தயாதாவைக:கண்

சரணங்கள்

௧ காவிவிழிகளில்
கனிவாமந்நிலேனா
ஆவிநதுணையை
ஆனலநான்
பூவைததிரிசடை
புததிவழியேதன
பாவிஅரககியா
பஞசுபடிநதப

உன்உருவெளிமின்னக்
திருநாமமேபன்கை
பிரிநதமட அனனம்
சொலவதெனன
நிததமநிததமசொனன
புத்திநிலேமனனப
காவலசிறைதுனனப
பழனுசிநதிரம்எனனக(கண)

௨, பனிககாலவாரிசம
பகலஒருயுகமஆகக
நினைததயகோரவண்ண
நிலலடா
தனித்துததனஉயிர்தனனைம
சாருமபொழுதுகாணும
இனிததாமதனுசெயயல
ராமராமராம

போலநிறமகூசிப
கருததாளோபிரயாசி
அநநாளவாசசிசி
எனறேசி
நானவிகடராசி
சமையமிதுவேவாசி
ஆகாதெனறிடாவிசி
ராமஎனறெதிர்பேசிக(கண்)

௩ அடல்யேரும்வாலியை
அவனியைசசுகரீவன
உடனேநீதுதுபோ
உனஎழில
விட வநதஅனுமநதனே
விவரமசொலலஉயிர்கொண்டு
திடமுலடசுமணனசெயந
தேநகாதிதேவாஉன

வானுலகிலேகூட்டி
ஆளமுடிசூடடி
எனறசொலஅமுதூடடி
பாரா டி
நான்என்றுசீராட்டி
டிருககிறுளசீமாடடி
பானனசாலேவீட டில்க்
திருவாழிதனைககாட்டிக(கண)

ஸ்ரீராமாசீதாதேவிசூடாமணிகணடுமகிழ்தல

கொசசகம்

பணிஅனுமான்இதுசொலலபபாவைஉதவியடா
மணிஅடையாளமசொடுததானவளளலிராகவனகணடான்
அணிவுடலமபுளகிததானஅகமகுளிாநதானமுகமலாநதான்
துணியுமஅநதமணிவாங்கிததுதிததானசமமதிததானே

௨அ-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாபயு

பல்லவி

சூடாமணிகண்டபோதே-சாமிககுவநதசுகமேஅனநதசகம்

அனுபல்லவி

ொடிஅனுமான்சொல்ல
ோடிசீதைஅம்மை

ஆடிமுட்டமுட
வாவிடசூட்டி

சரணங்கள்

௧ அதலமாமமணித்தனை வாங்கினான்-உயிர்செய
முத்தசனுசியிபோல தாங்கினான்-சீதை
கமலக்கைகபோலபிடித்த தோங்கினான்கவலை
கதிர்கண்ட பனிபோலே நீங்கினான், கண்டு
கண் இரண்டும் குளிர்ந்தானமேலவரும
எண்ணங்களும தெளிந்தாள்அந்த (சூடா)
மடித்துவாயிதழ் கடித்தான்-மேனி
மயிர்ப்புளகம பொடித்தான்வேர்வை
பொடிக்கத்துடி துடிக்கதான அனுமான்
புத்திசொலலிப படிந்தான்சேனையைப்ப
போகச்சொல்லும என்றுன-அடிக்கடி
சோகச்சொல்லும் என்றுன இப்படி (சூடா)
௨ அரக்கர் ஆறிருள் எல்லாம் ஓடவேதாமமம
ஆனபயிரயாராந்து கூடவேகீர்த்தி
விரிந்தராமையாக்கீகம பாடவேகீர்த்தி
வீசும்பூமலர் எங்கும சூட வேவரவு
மேனி பரீக்கவேதூரககாக
வாணி சூரிய ... (சூடா)

ஸ்ரீ ராம தென்சமுத்திரக்கரையை ...

விருத்தம்

இந்தவண்ணம்சாமிமனமகிழ்ந்துதேற
இலங்கையைப்போயவனைந்திட்டேவசேனை சூழ
அந்த அனுமானமேலேநானுமந்தம்பி
அங்கதனதோளமேலுமன்வந்தருவிசசென்று
தொந்தம்உள்ளபடைத்தலைவர்முனைனுமபிரானும்
சூழ்ந்துவரச்சுக்கிரீவனை அருகேயின்று
முந்திவழிகாட்டிட இராமசந்திரன்
முறைகொண்டாரப்தென்கடலின் ... கண்டானே.

சுந்தரகாண்டம்-முற்றும

விருத்தங்கள்-௩௨-கொச்சகம ௩-ஆக-௩௫

திபதைகள்க ... கள்-௨௭-ஆக-௬௩

பாயிரம்-க்-க்கும் காண்டங்கள் ரு-க்கும்கூடிய

கொச்சகம் ரு-வெண்பா-௨-வசனம் ௬-விருத்தம் ௧௪௨-ஆக-௧௫௫

தோடயம்-க திபதை-௪௰-... கள் ௬௬-ஆக-௧௩௭.

சக்கிரவர்த்திதிருமகனார் திருவடிகளே சரணம்

(இராவணன்.)

(மந்திரி.)

(ஸ்ரீராமர்.)

(அனுமார்.)

(விபீஷணர்.)

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஆறாவது

யுத்தகாண்டம்.

அனுமார்மீண்டபின்ராவணன்கேட்க மந்திரிகள்ஆலோசனைகூறல்

விருத்தம்

ஆலிலைமேல்பள்ளிவிடுத்தயோத்திவந்தோன்
 அருங்கடல்வாயபெருங்கவிகள்உடன்இருந்தான
மூலஇலங்கையைமுன்போலவிசுவகர்ம்மா
 முடிக்கஅந்தப்படிக்குராவணனும்கண்டான்
வாலிலும்காலிலும்அனுமான்இடுதீயாலும்
 மாண்டராக்ஷதர்போகஅந்தவூரில
மேல்உளராக்ஷதருக்கும்அரக்கர்பொல்லா
 வினைசெய்வான்மந்திராலோசனைசெய்வானே

க-திபதை-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க, வாரும்வாரும்பாரம்பரிய மதிமந்திரிமாரே
 பாரும்பாரும்ராவணன்என்னைப் பார்த்தென்னசொல்லுவீரே

உ, அரிஅயன்கூடப்பயப்படும்இலங் காபுரிக்கதலைமேலே
 கரிகரியாய்க்குவியக்குவியக் கண்டோமேகுரங்காலே

ங. இங்கேசுட்டசுடரோஇல்லையே இலங்கையில்நாலுகாரும்
 நங்கைமார்கொண்டைகிவந்திடச்சுறுநாற்றம நாறுகின்றதுபாரும்

ச, மனிதர்அனுப்பக்குரங்கிங்கேவர மாண்டதரக்கர்கூட்டம்
 இனியென்னவெற்றி இனிஎன்னசத்தி இனிஎன்னகொண்டாட்டம்

ரு, என்னராவணன்சொல்லச்சீறி எழுந்தானேஉன்மத்தன்
 நனிகுரங்கும்கொசுகும்பகையோ நமக்கென்றானேபிரகஸ்தன்

சா, ஒருவானரத்துக்குதானேலட்சுமணன் உடனேஅவன்அண்ணன்
 இருவர்தலையும்கொண்டுவருவேன் என்றானேபுகைக்கண்ணன்

எ நரரையும்வானரரையும்கொல்ல நானல்லோஅனுமந்தன்
 துரிதமென்னையனுப்பச்சொல்ல என்றுசொன்னானேத்ரிசிரத்தன

௯ இவன்மனிதருக்கிவன்குரங்குக்கென்றேவினான் எனகோனே
அவனவனபலமதெரியலஆகுமனென்று மகோ நரனதானே
௬ நாமேதினகிறநரருமகரருமகுரஙகும நமமைஎதிாக்கலாசசே
மாமோசமஇதுஎனறுதுனமுகன வகுதநானே நளேபேசசே
௰, முட்டனுகுததனபுரதிநூலிலுமமுறறிலும செமமைபோலவே
துட்டமநதிரிகளவாயிலவநததுசொனனரோ ஒருகாலே
௰௧. சூரியகேதுபிசாசனமுதலானோர் சொலலிடுமஅந்தவேளை

கும்பகர்னன ராவணனுககு ஆலோசனைகூறல்

விருத்தம்

படபடெனமந்திரிகள்இந்தவிதமசொனனதெலலாம்பரிநதுசேட்ட
உட்லமறநதோராவணனுமசிறியாாகைசசெமபொனபோலஉசசாகருநா
கடலகடநதுபோராடஙிநதனைவளவிலஅமைசசாசனைககாயநதுபினபு
திடமஉடையகுமபகானனகூறுவானஅணணனமுனசீறுவானே

௧-தரு கலியாணராகம-ஆதிதாளம

பலலவி

நேத்திநேததிவெகுநேத்தி அடா அண்ணே மநதிராலோசனை
நேததிஇதுவெகுநேத்தி அடா அணணே

அனுபலலவி

எறறகும்பகர்னன் என்சொலலைவீழகிறாய
எடுபபானகீர்ததியைத் துடுககாலேதாழகிறாய
சூததில்அடிககவேபல்லுபோசசுதெனறு
சொல்லைபபோலேஇநததூதாசொல் கேழககிறாய்-நேத்

சரணஙகள.

தேட்டம்ஆம்அசோகவனமஅழிபட்டபோதே
தேவருககுஉனமனை பயமபோச்சு
நாட்டமாமஅககாமலைகள்உன்னுலேதெரு
நாலுபுறமுமஉருண டிடலாச்சு
வீட்டிபெணகளநகைககலநததிகாலடியினில்
வீழககிறுப்இதிலுமஉண போனசசு
கோட்டைமுழுதுஙகரிககோடடைசெயநகருக,
குரங்குககுமமசிதாககுமபயமதோமோ எனபோசசு-நேத்
௨. வீநவிதமாயபெற்றவிசயமஎலலாமஅயயயயோ
விரகாககினியிலே த்தில்

மதிமோசமோ உநதனவிதிவசமோசொன்னல்
மனதுகொளளாமலஅரு தருகிறய்
அதிவேகஙகளலர் ஆயிரமுஙதெரிநது
அறியாமலேசெலவம செருககிறய்
மிதிலைபபெண்கறபாலஇநதபபதிவெநததல்லாமல்
வேறொனறலவெநததெனறேநீ எணணியிருககிறய(நே)
௩. கருமலைபபோலஅநதநிருதனைககணடாலஅநத
காலருததிரனுககுமஉண் டோவீரம
இருஇருநானஇதோபுறப்படுகிறேன்எனமுன்
எவவளவவரிட ஆரவாரம்
மருவுடனசீதையைவிடுவதுவேஙல்ல
மாறகமஇலலாவிட்டால இநநேரம்
ஒருமிககவேபோமஉனககாசசெனககாசசென்று
ஒருகைபாராமலஇஙகே குறுகுறுககுமவிசாரமநே

விபீஷணா இநதிரசித்தைவிலக்கிராவணனுககுப

புததிகூறல

விருததம்

கும்பகர்னன்இந்தமொழிசொன்னபின்பு
குதிததிநதிரசிததெழுந்தானஎனதுகையில்
வெமபுமபிரமாஸ்திரமுமநாகபாசமதானும்
வீணபோமோபினஅதைநீகாணபாயஎன்றய
வமபுசொனனயபயலேநீபோடாநாளை
வருஙகாரியநீஅறியாயஎனறவனைததளளி
தமபிவிபீஷணனஅணணேஉனககிதெலலாம்
சதியென்றன்கேடபாயஎனமதிஎன்றனே

உ-தரு-சாவேரிராகம ஆதிதாளம்

பலலவி

ராகவன்பகைராவணஒருநாளும்நமககாமோ
அண்ணேனபழிசுமககாதே

அனுபல்லவி

ஏகனஆயஅநதமூவருமதசரதராமனஎன்றுமவந்தாரோ
நாமஎஙகேபோவோம அநத(ராகவ)

சரணங்கள்

அலைகடல்சூழ்இலஙகாபுரிநகர்மேலே வநதொருக்காலே

அலோகதோமமெத்த உலோகதோம-மேனி
குலோகதோமகிலே கலோகதோமஎனறுதேவா
காலமே ஓலமேசெயஆதி
மூலமே கோலமேஆகிவநது
இளையுமவிளையுமு முளையவுமகளையவே
வலககைநநது நிலததிலவநதவதரிதத (ராகவ)

௩. பாதகிதங்கையாலசீதையைவினைமூளா அடசண்டாளா
பனனகசாலேயோடினஇருபதுதோளால பா வததுககாள
எடுததாயஆசை தொடுநதாயநன்னல்
விடுததாமகுடி -கெடுததாய-அவளஒரு
தாயஅடாதாயஅடா நமகோ
தீயஅடாதீயஅடா சிறைமேல
எததாயவைததால் பிததாயசெததாய
சானகிஅலல உனைகசொலலவநதவள (ராகவ)

௪ மேதகுகார்த்தவீரியனமுன்எதிாஇட்டாய் விருதுவிட்டாய
வேதவதிசொனனசாபததில அகபபட்டாயபிழைககவொட்டாய
மதமோஉனக கதமோஎநத
விதமோலஙகை சதமோஇததனை
சுரருமு வீரருமஉனதுகு
மாரரும பேரும-உனனுடைய
முடியுமகெடியும் கொடியுமமடியுமமுனன
சிறைபோ வாதைதீருமஉளளது (ராக)

விபிஷணைராவணனசிறிகூறல

விருததம

உதிககின்றகதிரோனமுன்னே ஒளிஙகுமினமினிபபோல்அல்லால்
கொதிககினறஎனமுன அநதககுரஙகொடுநாாஎனசெயவார்
எதிாககினறசொலஎனசொன்னல் எனவிபீஷணைப்பாாத்து
கதிககினறஅரககனபலலேககடிககினமுனபடிககின்முனே

௫-தரு-கௌளிபநதுராகம்-ஆதிதாளம்

பலலவி

போதுமபோதுமஇநத புததிவிபிஷண
போதுமபோதுமசொனனது போதுமடா

அனுபலலவி

ஏதடாநானபயப் பட்டுகெடககுமோ
எனிலையககண்டுநீ எககிககிடககுமோ

நாதன் ஆனானே
நரிவாலைகொண்டோ

உன்சொல்லைக்கேட்பது
கடல்ஆழம்பார்ப்பது-போது

சரணங்கள்

௧. உலகும்அரசும்போய்வெள்ளாட்டியால்க்காட்டில்
ஓதுக்குண்டராமன்என்றேகெட்டிருப்பானே-அவன்கூட
விலகிடமாயம்செய்துதலமனைக்கையெடுத்து
மேடுமகாடுமதிரியவிட்டேனேஎனக்குமதேட
பலருக்குமதெய்வமென்றுமஇந்திரன்சிறைபட்டநாள
பாலனேஇவன்என்றேகெடுயலர்தோசணைடைபோட்க
கொலைசெய்யுமஅரக்கனாமனிதன்கொலைசெய்வானோ
கொல்லதகெருவிலஊசிவிற்றல்விலைபோமடா (போது)

௨. துப்பானவாலிமுன்னேஎதிர்ததவாபலம்போமே
தோரவையோஆரக்கும்அதுசாபமஎன்றறியாயோ
இப்போதும்மானிடாமுன்எனக்குபபலமஇல்லையோ
ராசனையுமமலையோடெடுத்தென்னபொய்யபோபே
அப்பாநான்இருக்கவும-என்னோடேநீபிறந்ததும
அந்தநராக்கஞ்சிஉளசிநதைாிப்படிநோமோ
குப்பைககீரைகிளைத்துக்-கபபுமகளையும ஆக்க
கொழுததாலும்கப்பலுக்குபபொததபாயமரம்ஆமோ (போது

௩. அரன்அயன்தநதவரமஎன்றுய அவரைககூட
அடிககளனக்குவரம்கொடுததாடாயசொல்லாதே
பரிவோரபடைமிகுநதால்அரணநிறகுமோ இநத
பஞ்சைவாரததைவிட்டால்என்தனகோபமபொலலாதே
அருகேகளளனுமஆகிவிளககுபபிடிததாயேஊர
அழிதககுரங்கைவிடென்றனைதத யஅதுஅலலாதே
இரணியனமகன்அநதஇரணியனைககொன்றுபபோல
எனனைககொல்லநினைததாயஇனிஎன்முன்நிலலாதே (போது)

சரணமஅடைநதவிபீஷணனைககுறிதது
ஸ்ரீராமருககுஅனுமாரகூறலவிருததம்

என்றுராவணனஇநதவாரததைசொல்ல
இரநகிவிபீஷணனஅணணனைஎனதுவாரததை
ஒன்றுமகேபிசகாதெனறெழுநதவனுமா

ஒழிந்துவானரசசேனைககொழுந்தின முன்னே
சென்றுராகவசரணமனறும்வாாதனைத
ஸ்ரீராமனகேட்கமயிந்தவனுமயோயசசொனனன்
அன்றுராகனபலாயோசனையுமகணடான
அதுபோதில அனுமந்தன இதுசொலவானே

உக.தரு-உசேனிராகம் ஆதிதாளம்

பலலவி.

இந்தவிபீஷணன்மீது நமககிததனையோசனை ஏது

அநுபலலவி

அந்தஇலங்கையிலே அறிந்தேன இவனைமுனனே
சந்தேகமஇலலைசாமி தாசன்அனுமான்சொன்னேன்-இந்

சரணஙகள்.

௧. சொல்லுமபுராணவேத சாததிரம் இவன்
செயவதுதேவதா தோததிரம-பல
கல்விகேளவிகளெலலாம பாததிரம-கள்ளம
கபடறியான அனு மாததிரம-இது
அலலாமலஇவனவீட்டில் அடுத்தபோதில்அனேகம
நலலநலலசகுனம நானகணடேன அனுபோகம(இந்த)

௨. ஊத்தைஆனசுளளும் களளும்இவன்
உணகிறுன்எனபதைத் தளளுமகணடால
ஏறறலனஎவறசீ கொளளும-நல்ல
இநகிதவானஎவாக் குளளும- இவனை
நேறறுராவணன்எனமேல நீட்டியகததிவெட்டடைத
தீாததுவிடடேனககுச செயதானபிரதிஷ்டை(இந)

௩. மூவாக்குமகூடாத வெற்றி-கூட
கூவததைககணடுகெடல் ஓடிறிய-போம
கொளகையோலஆசசே இநதபெறறி-சடமி
தேவிககுமபெணணைககொணடுதேற்றசசொல அவன்று்ன
ஆவதனைபினுலேவந தயயமஅபயமஎனறுஙா(இந்த)

விபீஷணர்சரணாகதத்தைககுறிதது ஸ்ரீராமர்கூறல்

விருத்தம

தொடர்அனுமான் இந்தவண்ணம்
சொனனமொழியுமகவிததலைவர்
இடாராஉறைததவாயமொழியும்
இரண்டுமொழியும்மனமகொண்டான்
உடனேஅபபமனெறவருக்
குயிர்ஆனாலுமகொடுபபதுவே
கடனஆமஎனஎல்லாசகுமனம
கமைபபாளராமனஉரைப்பானே

ரு-தரு-சௌராஷடிராகம-அட்தாளசாப்பு

பல்லவி

சரணம்சரணம் என்றுனே-காவாதேவிட்டால்த்
திரணம்அல்லவே நான்தானே

அநுபல்லவி

அரியவிபீஷணன் அங்கே அரக்கன் ஆனாலும்இங்கே
இருசெவிகேட்கவாய்விட்டு ராகவாஎன்றுகூப்பிட்டுசரணம்

சரணங்கள்.

க. ரவிகுலததினில்வநதேனே தண்டகாரணி
தவசிகடகுறைதேனே
சிவிராஜனபுறவாலே தேகம்ரந்தானேமனமேலே
கவலையாலஇவன்வரதோநொந்துகதறிகொண்டிஙகேவநது சரண

உ. பெறறசடாயுவும்பாயந்தானே மருமகட்கா
உற்றபோரிலஓடிமாயநதானே
கததுமயானைஓசைகண்டு காத்தானேமாயன்பண்டு
சததுருராவணனதமபி தான்ஆனாலுமஎனைநமபி-சரண

ந. சஙகராஅபயம என்றுனே-நாறகண்டன் அவனை
லஙகையோதென்னவீரியம்மாருதி சொன்னதேகாரியம்
பொஙகியகாலனைவென்றுனே
அஙகன்வநதெனையேவ அழைநதுவாபோசுக்ரீவ சரண

சுக்ரீபர் அழைக்கபோது விபீஷணர் சொல்லிக்கொண்டு வருதல்

விருத்தம்

என்ன ரகுராமன உரைப்படிவாரும் சாமி இடம் சுக்ரீவன்
சொன்னதை விடணன் கேட்டு புளகித்தானகண்களில நீர சொரியநின்றான்
பின்னை எவனும சீதைக்கு தன்னை பிரிந்த பாவி உடன்பிறந்த பாவி
என்னையுமவர் என்றுரோ சாமி என நேரே தொழுகின்றான் எழுகின்றானே

கூ-தரு-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னையும்வ ரச்சொன்னரோ-ரகுநாயக
என்னையுமராட்சதன் உன் றானனாரோ

அநுபல்லவி

அன்னை ஆம்சீதா தேவியைக் கொண்டுபோனபாவி
தன உடனே பிறந்த சண்டாளன் ஆகிவந்த(என்)

சரணங்கள்.

க. நெஞ்சிலகிருபை இதுகாணோ-சாமி என்னினை
நின்றுதானோ அறிவேனோ பரவசங்களுக்கு
அஞ்சினலென்றன் சொல் உண்டோ அடிமைகொள்ளல்
ஆமென மனது கொண்டோ பாதகங்கட்கு
தஞ்சம என் எண்ணினாரோ ராவணன் செய்த
வஞ்சம என் எண்ணினாரோ சிறந்தாருண்ட
நஞ்சம என் எண்ணினாரோ வன் எமமாதங்கரம
கொஞ்சம என எண்ணினாரோ (என்னை)

உ. மங்கர திரியாலே-சூழும்புகடல்
வானோககமுதம் மூன்றாலே-சந்தோஷம ஆகத
தந்தசே ஒருநகராலே-என்ன செய்தாலும்
சகியமாகலலோ இதுபோலே-ஆகையினாலே
எந்தனபிறவியும தீருமட-இலஙகையிலே
வநதிடுமேசூரியன் தோறும அரக்கருக்கு
அநதரமமூத்தியும சேருமநிலவரமா
சநதேகம இல்லை இது பாரும்(என்னை)

ந. கண்ணீர் ஆறுபப பெருகுதே-சாமிசொல்லிககொண்ட
க திலஇவபம வருகுதே

வெண்ணெய்போலே உருகுதே-மயிர்க்கூச்சிட்டு
வேணபுளகம தருகுதே-தாயைவிடென்று
எண்ணினனசொன்ன விசாரம-எண்ணுமல்அவன்
பண்ணினனே ஓட்டாரம்-அதனுல்இந்தப்
பண்ணியனைககணடேன் இககோரம-இதுஎனக்கு
அண்ணன்செயத உபகாரம்(என்னை)

விபீஷணாஸ்ரீ ராமருடையதரிசனஞ்செய்தல்

விருததம,

புததிவிபீஷணனிவவாறுருகி அடிக்கடிமண்மேல்பணிநதுவர்தான்
அததிமுனனேகூவவநதஆதிமூலபபரனேஅமராகூவ
நிததியகோதணடபதிஎனவநதான்என்குறையுநீககவநதான்
சததியம்ஆமஎனததேறிமனமகொணடாளராமதரிசனம்கண்டானே

எ-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பலலவி

ராமனைககண்ணாரக்கண்டானே-விபீஷணன்கை
மாமுடிமேலவைததுககொணடானே

அநுபல்லவி

காமனுமசெங்கமலம் பூமனும்பணிபார்ந
தாடனைஆயிர நாமனைககோதணட(ராமனை

சரணங்கள்

க. வெள்ளம்ஆனவானர வாக்க-நடுவேதம்பி
மேருபலைபோல்அருகே நிறகபபூமிலலாமாபும்
புளளிவிலபோடாதமேகம் ஒககதலதாளவனைநீககி
பூட்டிலலாமநதாமயோலேசசோபிகக மூன்றுலோகமுமம

களளாஅரக்காதினம் கிளளிககிள்ளிஅருநதக்
கொளளைகொடுததமார் துளளிததுளளிவருநத
வளளலஆதிமுறை உளளபடிஇருநதப்
பள்ளிஅரவணையைத் தள்ளியெழுநதிருநத(ராமனை)

உ, தருமமஆகரூபி கரித்தானைப்பிரசண்டகோ
தண்டமுமஅண்டமும் பரித்தானைத்தாமரைபூததா
கருமுகிலபோலஅவ தரிததானே-மரவுரியை
கசமைசபோலவச்சு வரிததானைச்சனகன்கன்னி

இராமநாடகம்

இருவிழியிலும்உள்ள
திருவுருவினில்ஒளி
விரதமகொடுததமுடி
அரசன்கொடுததமுடி

கருமணிஎனவந்த
பெருமிடதாயமுந்த
சிரசினிலகொண்டுசெந்த
பாதனுக்கனறுதந்த(ராமனே)

௩. பூமிதனில அடிககடி
பூமாலைபோலமுகபபிரபை
ஆணமைஎலலாமவரவாத
ஆனநதசநதிரமதன்னில

வீழநதசூரியனைக்கணட
சூழநதராட்சதகுல
தாழநதசாமிககடைக்கண
ஆழநதசுநதரமஉள்ள

காமனைஉதவிய
தாமனைததிருமுகச
சீமனைசசானகி
ஆமஅனைவருமபணி

மாமனைதநதளபந
பேரானைபபுசபல
வாமனைததேவாசன
பூமனைதசரத(ராமனே)

விபீஷணர்ஸ்ரீராமரைச்சரணமடைதல்

விருததம

வசமஉடன்அப்படிகண்டுசொல்வார்ஆன
மநதிரிகள்வாவிபீஷணனுமவநதான்
நிராஉடனேராமசசநதிரன்சன்னிதிககு
நேராஆகவரககணணீர்ஆராக
அசையுமஉடலஒடுஙகிஅயயன்பலதநிலசிவீழ்நதான்
அபோததிராமாசரணமஎனனைககாபபாய
தசரதராமாசரணமஎன்றேதேறித்
திரமசொலவானஅதிலேஉததரமசொல்வானே

அ-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ரூபகதாளம

பல்லவி

ராகவனேசரணம்ரகு
நமபினேனவிபீஷணன்
ராமாஉன்சரணம்
உமசெம்பொன்ஆனசரணம

அநுபல்லவி

ஆகாதான்உடன்பிறநத
அபயமஉனககபயமஎன்னை
யாவந்திரத்திங்நேரம்
ஆள்வதுநின்பாரம(ராகவ)

சரணஙகள

௧. பணரதுக்கொருஅம்புகொண்டுபொழில்எய்தாப்போல்
இணககமசொனனேனஎனபுததியைஎறிநதுவிட்டாலசாமீ

குணமகெழுக்கநாயவாலைக கூடுமே கூடாதசனல்
துணித்துவிட்டேநதுனை அடைநதேன-சுவாமிசிததமனைடாககிம

உ. பாமபுககுபபாலவாாககவாாகக படுவிஷததைகொடுபபதுபோல்
அமபுததிந மசொலலசசொலல அசறறிவிடட ஏசுவமி
வமபுகாரனை அவனுககினிமேல-அலலவோதெரியுமஉனனைக
காணபிததுககொணடேனமுறறிலும காபபாறறஉநதனைககடன்

௩. நாடடரியசசிதைதனைநமககுடிககோநெருபபாகத
தேடிககொணடாயனாறடிககடி-தெரியசசொனனேனசாமி
கேடுவருமமுனனேமதிகெடடுநருமளநபதனால
மூடனாறுனலஅவனதலைநாள-முழுததநதுறநதுனை அடைநதேன

௪. வானவா ஆகியபயிாசகு வளாநதிமராடசசககளை
ராமஅறபபிடுஙகவநதானே ராமனெனறநசாமி
சானகியாலஒருபததுககதலையுமபணஙகுலைபோல
மாநிலததிலவிழுவனெமறநதுவிடடுநதுனை அடைநதேன (ராகவ

ஸ்ரீராமர்-விபீஷணருககுஅபயமும

அரசுமகொடுததல்

விருததம்

கலங்கிப்பணிநதவிபீஷணனமேல்ககருணைபொழிநதுதயபரனும்
தலைககுமதுனைபடாதனைகப குடமகூடியனமபோலஉளளவும
தலககளபதிஞனல்உளளவுமசநதிராதிததாகளஉளளளவும
இலஙகைஉனககேஎனசசொலவிளடுத்தவலககைகொடுததானே

௯-தரு-பாசுராகம-அடதாளசாபபு

பலலவி

இநதாவிபீஷணா லஙகாபுரிசசியம

அநுபலலவி.

இநதிராதிதேவாகள உளளநாளைொககுமஇநதா

சரணஙகள

௧. வேதமஉளளளவுமவேதகீதைஉளளளவும-பாரி
தமஉளளளவுமடருசாபூதமஉளளளவும

(இநதா-இநதா-இநதா-இநத -இநதா)

உ. கார்உள்ளளவு மகடல் நீரஉள்ளளவும் ஈாயேழ்
பாரஉள்ளளவுமளந்தன போஉள்ளளவும்
தநதேன தநதேந தநதேந தநதேந் (இந்தா)

ந. கேளவியுமநீயேபிற தாவியும்நீயேஎங்
ஆவியுமநீபேசிரஞ் சீவியுமநீயே
சொனனேன சொனனேன-சொன்னேன்-சொனனேன (இங்)

விபீஷணனாஸ்ரீராமருககுஇராவணன

பெருமைகூறல்

விருத்தம்

வநதவிபீஷண ற்கிவவாறரசுதநது
வாரிசைஉள்ளதனைவனைபபோல்ப்டரிவிஞலே
சந்தருமவாழிஎனறாமசசநதிரன
தழைநதருளாலஅவனைவரவனழுததன்வாககால்
அநதராவணனபுரமுமஉரமுமகோடடை
அரணுமமககளும்அமைச்சர்ஆனபேரும்
தொநதமுளளசேனைகளும்தெரியநீதான்
சொலஎனவிபீஷணனும்சொல்லுவானே

ம-நரு-பைரவிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அநதராவணன்பெருமையை ஒருவகை
அறிநதனதைசசொலலக்கேளாய் சாமி

அநுபல்லவி

இநதககடல்உலகில அநதக்கடலிநீஙகி
எழுநதவதாரம்செய்ய செழுமகருணைககடலே
பிநதியோமுநதியோ எனறளவிடாதபுச
பலவீமாரவி குலசோமாநான(அநத)

சரணஙகள

க. சேட்டைககாறறடிக்கஆதியிலமேருமலைச
சிகரமமூனறுபறி போசசுது
ஓட்டமாஅநதவிசைகடலிலஎழுநூறு
யோசனைஅகலமாச சாயசசுது
நாட்டமஆமமநதிலஎழுகூறறுடைலஙகை
நகாளனநதறகொருபேர் வாய்ச்சுது

கோட்டைவாசல் ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினாறு
கோடிசேனைகாவலை — ஆச்சுது
ஆட்டம் இலங்கைமதில் காவல் — அரக்கர் ஆயிரம்கோடி
அரமனைகாக்கின்றபோ — அறுபத்துநாலுகோடி
மேட்டுப்பட்டணம் காவல — அரக்கர் முப்பதுகோடி
விழித்து விண்ணில் நிற்பவர் — கொழுத்த நால்எட்டுக்கோடி (அ

௨ சிந்தியபுகைக்கண்ணன் கும்பனிகும்பன் வச்சிர
தெந்தன் மகரபாரிசன் — அதிகாயன்
மந்திபந்தியாயிவர் கோடானுகோடிசேனை
படைத்தோர் இன்னமும் ஒரு — வன்பேயன்
தந்திவெள்ளானையைச் சுழற்றி அடித்தான் — அவனை
தம்பிகும்பகர்ணனை — பெருவாயனை
மந்திரிகளை வெகுபேரில அவனைக்கெடுக்கவந்த
மந்திரிமகோதரன் உண் — டொருத்தியன்
சந்திரலோகத்தைக் கொள்ளை கொண்டானே — ரணமஸ்தன்
சத்திரு ஆனசேனைகளெல்லாம் — அதிபதி ஆம்பிரகஸ்தன்
இந்திரனையும் சிறையிலே — இட்டானே - இந்திரசித்தன்
இவர்க்கும் ஆயிரம் வெள்ளத்தவர்க்கும் — அவனே கர்த்தனே (அ)

௩. போதவருணன் பாசத்தையும் குபேரன்
புஷ்பகத்தையும் குடப — பறித்தானே
ஏதேயே வெளியிலையைப் பிடுங்கி மாபால்
எட்டானைக்கொம்புகளும் — முறித்தானே
வேதனைசெய்ததெய்வப்பெண்களை வீட்டில
வெள்ளாட்டிவேலைசெய்ய — மறித்தானே
ஆதிசிவன்கொடுத்தவாழ்கொண்ட பலத்தினால்
ஆனையும் மச்சமும் ஆயக — குறித்தானே
வாதைசெய்யும் மூல — டலமுண்டினமும் புரி
மண்டலத்தில் அவனுக் — குண்டோ வேறெங்கிரி
சீதரனே உன்கைக — கோதண்டம் ஆனவரி
சிலைக்கும் கணைக்கும் அவன் — தலைக்கும் சண்டைக்கும் சரி (அந)

ஸ்ரீராமா முன் விபீஷணர் அனுமானைத் துதித்தல்

விருத்தம்

மானவிபீஷணன் இந்தவாறு சொல்லி
மாரோனுழநகரனை புமவாயினையும் கொண்டுய

ஆனதுகண்டிருக்குவந்தேனல்லகண்டாய
அய்யாஉன்றன்தூதுவனஅனறரக்கனவிட்ட
சேனைகளைமடித்திலங்கைகொளுத்திஉன்பால்
சோந்ததுகண்டினிநீயேதிகம்பனனெறணணி
நானுமஇங்கேசேர்ந்தேனனெனறனுமானதனை
நாடிஞனசாமிமுன்கொண்டாடினனை

கெ-தரு ௬இ-ம-மத்தியமாவதி-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

இந்தஅனுமானிலங்கையிறபோசெய்த
விந்தையைஎன்னசொல்வேன

அநுபல்லவி

வந்தனைசெய்தங்க
மகத்தாலேளங்கும
சீதையைக்கண்டு
குதித்துக்குதித்துககொண்டு (இ)

சரணங்கள

௧. சாமிநீதந்தஅடையாளம்தந்தம்மை
தந்தஅடையாளம்
ஆந்தாரக்கைப்பறறி
மேனமைஅசோகவனத்துமரங்களை
வேரோடுமதூரோடும்
வீசிவிழச்சுற்றி
சேமிக்குஅநதவனகிங்கரர்களைத்
திசைக்குமஅப்பாலே
தெறிக்குமபடிஎற்றி
ஆமஎனுமபஞ்சசேனாதிபனாகளையால்
ஆறிடவேரத்தம
பீறிடவேகுத்தி
அங்கவாசேனை
நடுங்கிடவாரி
அடங்கலுமவீசி
பிணசகள்அவாஅவ
மங்கையாமுனவிழுந்த
தங்களபிணமெனறு
மங்கியேகண்டு
பிணங்களின்மேல்விழ
மடித்தவாய்த்தலை
ஓரிஒதறிட
வாயகளைககவவி
நாய்களஉதறிட
பிடித்திடுமகால
தூதாபதறிட
பெண்களகூடிகசொண்
டெங்குமகதறிட (இ)

௨. தோரணகம்பத்தினமேல்க்கொண்டபின்னும
தொடாந்துவருமஅக்ஷ
யன்படையைபபாாதது
பாரினில்பாயந்துகைககுத்திலும்எத்திலும
பலலாலுமகலலாலும
சொலலுகளபோல்மாயதது
விரியபேசியஅக்ஷயனைதூக்கி
மேலுமகீழுமபோடடுக
காலினாலேதேயததது
திருமசரீரததுாரததததைதெறறிககுச

சிங்காரம் ஆகிய சிந்துரமாச்சோத்து
சித்திரவில இந்திர சித்தலைவிடுமபடை
முற்றிலுமகாலால் உதைத்துவிழக்கொன்று
மற்றவன்பின்சென்று கொற்றஅரக்கன்முன்
சுற்றியவாள்கோட்டை வைத்ததின்மேல்நின்று
மாயத்தினாலே அழியாதடாசிசி
மாக்கமஅல்லடா என்றேஏசிஏசி
வாயிலவர் இடும பாலேபேசிபேசி
வாலில்அவன் இட்ட தீயைவீசிவீசி (இந்த)

கூ. சுந்தரமாடங்கள்கூடங்கள்பீடங்கள்
துற்கமெல்லாமதணல் மக்கல்எல்லாம்தணல்
சந்திகள்பந்திகள்மேடைகள் ஓடைகள்
சாலைஎல்லாம்தணல் சோலைஎல்லாம்தணல்
முந்தியகோட்டைகள்கொம்மைகள்பொம்மைகள
முற்றுமஎல்லாமதணல் சுற்றுஎல்லாம்தணல்
விந்தையதாகிய துங்கஅரங்கமும
வீதிஎல்லாம்தணம் வேதிஎல்லாம்தணல்
விலகிவெந்தோர்சிலர் அலறிவெந்தோர்சிலர்
மெலியவெந்தோர்சிலர் நலியவெந்தோர்சிலர்
தலைகளவெந்தோர் சிலர் மூலைகளவெந்தோர்சிலர்
கலைகளவெந்தோர்சிலர் நிலைகளவெந்தோர்சிலர்
தாழுமபிணத்தால அவனிகெளிக்கவே
சானகிவாழுமராம ஒன்றுந்தளிக்கவே
யேழுதினமபட டணமத்தத்தளிக்கவே
ராவணனுமபயந் தோடியொளிக்கவே (இந்)

ஸ்ரீராமர்வருணன்பேரில அமபுதொடுத்தல்

விருத்தம்

அறியும்விபீஷணன்சொல்ல அனுமான்வெற்றி
அறிந்தவனுக்குகந்துசிரஞ்சீவி ஆக
மறுவில்வரமதுகொடுத்தான்கடலைத்தாண்ட
வருணமந்திரமசெபித்துவிரித்தருப்பைமேலே
பெருதினம்ஓரேழுமபோயராமசசந்திரன
பின்னும்வருணனைக்காணாதம்பிக்கோதி
எறிகடல்மேல்சினந்துகோதண்டமாணி
எற்றினன்சரமாரித்தூற்றினனே

௯உ-ரு-சங்கராபரண ராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

கொடுத்தானே சாதாரை தானைக்குராமன்
கொடுத்தானே கடல் நீரை

அநுபல்லவி

தொடுத்தானே எழுநாள் படுத்தானே அதைக்கூடத்
தடுத்தானே வருணனை என்றெடுத்தானே கோதண்டம் (தொ)

சரணங்கள்.

௧ கனல்கனலாய் எங்கும் பாய்ந்ததே-பிரம்ம
கபண்டலசலமும் தீய்ந்ததே-மலையில்சு
சுனைபுனதலையாதறிக காய்ந்ததே-புகையால
சூரியன்பரியுமநடை ஓய்ந்ததே
புள்ளிமேலே செங்காலானை விரிகொடுஞ்சுடாதனழுய
வனதிமிங்கிலதிமிங்கிலம் மகரமீனுகள் குலழுய
அனலஎழும் பொறிசிதறவெகு வெகுகணைகளோடுகணை இழைய
இனிஎங்கே இடம் என்று வடவாக்கினியும்போய் மறுகடலில் நுழைய

தொடுத்தானே

௨. திட்டமுனிவர்தவம் சிறக்கவே-நீரில
செழிக்குராட்சதருமபோய் இறக்கவே-அவர்
பட்டஉதிரமெங்கும் பறக்கவே-கடல
பாயந்துசெவ்வச்சவழெனாறு நிறக்கவே
அட்டதிசைகளும் தேவருமபயப பட்டுக்கணவிழிபிதுங்க
மடிஷில்லா அன்லவெட்டையால சுருண்டெட்டுநாகமும் அதுங்க
இட்டஆமகவிப்பை எலாமதிகிலஇட்டுச செடிதோறுமலழுதுங்கச
சுட்டதாநனைவநதாமூனைனலங்கை பட்டமுமதிடுக்கிட்டுபபதுங்கத்

தொடுத்தானே

௩. தெரிந்துபாதாளமும சிறககவேநீரில்
சேஷனமுடியுமசாயந்து கொண்டதே-வானிலப
பிரிந்துலகிரகதும விண்டதே-அகத
பிரமமலோகமுமபுகை உண்டதே
பொருநகவிடுப ஒருத்தாடைகந்துமுரு மிரம்சரங்களாபபெரு
கிரிகடலினிலழிநதடஙலகளும எரிநதுகரியாககரு
பரிதநதிமடவாகள்தணணா சொரிநதுசாமிமுனவரு
வருநதவநதவராதவருணனுபபொரிநது பொரிநதுடலதரிநதுவருகக
தொடுத்தானே

ஸ்ரீராமனை வருணன் சரணமடைதல்

விருத்தம்

பெருமானை பிறகக்கினிவாளி பிடிக்கவருணன் துடித்துவந்து
பருமாமணி ஆயிரிமாலைபாதகாணிகைகை ஆகவைத்து
திருபாசரணமபிழைபொருப்பாயநீயேசரணமெனதாவி
தருவாயசரணமடைனமுனனேதாழநதானே அடிகீழவீழ்நதானே

௰௩-தரு-அசாவேரிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சரணம்சரணம்-ரகுராமா நீஎன்னைத்-தற்காத்தருளபராந்தாமா

அநுபல்லவி

விரிகடல்வேந்தனஉன் திருவடிசோந்தனென்
மேல்என்னஉபசாரம ஆயிரமநமஸகாரம்(சரணம்)

சரணங்கள்

௧. மட்டிமீனைஒன்றேடொறு மல்லாடிஅமாநூணும்
வழசகுதீர்ககபபோனேன் இதுக்கோஉன்மனபகோணும்
எட்டுமரணடுதெரியா எனககிதததேயேகாணும
என்ன பிழைசெய்தாலும நீயேபொறுக்கவேணும(ச)

௨. ஏதும்பலம்இல்லாத நீஒருமானிடன்
என்றுன்னை நினைத்தால்தான் வீழ்வேன்நரகத்துடன்
நீதிதுநல்லதிதென் றறியாதநான் அசடன்
சிறியோராசெயதபிழையைப் பெரியோரபொறுக்ககடன்
இககுவேறில்லைஉந்தன் பாததநிலேபுகுநதன்
சேதுபநதனமசெயயஎன் முதுகிடமதநதேன்
அக்கினிகணைவிட வேண்டாமநானமிகநொநதேன்
அலைகடலதுயினறேனே நான்உனனைநமபிவநதேன் சர)

வானரர்வீரர்கள்சேதுபந்தனம்பண்ணுதல்

விருத்தம்,

இரக்கமாவருணன் இநதவாறுபோற்ற
ராகவனுமகருணைசெயதுமருகாநதார
அரககாமேல் அககணையை விடுத்தான் அப்பால்
அபயதானமகொடுததேவழிகாட்டென்றான்
பரதிநிறல் அவனும்எனமேலதுணைசெயதுநதன்
படைஎல்லாமநடததென்றான கூடிக்கூடிக்

குரங்குவீரர்கள்மலைமேல்மலையாவீசிக்
கொட்டினார்கடலிலணைகட்டினாரே

௯௪-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சேதுபந்தனஞ்செய்தாரே-தேவா-ஸ்ரீதமலாமமைழபெய்தாரே

அநுபல்லவி.

நாதனும்கவிக்கெல்லாம நாதனும இலங்கைக்கு
நாதனும அலலாமல ஓதுமவானரா எல்லாம்(சே)

சரணங்கள்.

க. முந்தநான்முகன்மகன் இந்திரன்மகன்மகன்
சுந்தரததிமுகன் கந்தமாதனன்அனு
மந்தன்குமுதன்ம யின்தநதுமிநதனவு
சநகனமுதலோர்கூடி
அந்தமலைஉனக்கு இந்தமலைஎனக்கென்
இருந்தமலையுமலுங்கித் தம்தமகைகளாலவாங்கித்
தொந்தராகவன முன்னே தந்தமொழிபபடிக்கு
வந்தநதத்துறையிலங்கி டந்தவருணன்மேலே(சேது)

உ. கடுத்தமுகங்கள்சிடு சிடுததராக்ஷர்தம்மைக்
கெடுத்ததுவேரோடேகண் டெடுததெரிவதுபோல
அடுத்தமலைகளைக்கிண டெத்தொருவாகவொருவா
சடுத்தமபேசிபேசிப்
மடுத்துவாலினிலசில தொடுத்துத்தோளினில்சில
படுத்துசிலமலையை எடுததுததலையிலவைதது
விடுததுநலன்கையிலே கொடுத்துப்பெருங்கடலில
நடுததிடலஆமபடி தடுததுவகைவகையாச(சேது)

௩. மேட்டின்மலைகளோடு காட்டின்மலைபிடுங்கி
ஓட்டிஎறியஅலை ஆட்டியதுளிதெயவ
நாட்டினமங்கையாஇடை பூட்டியதுகிலகுளிய
பாட்டிவெடகமஊட்டி
தாட்டிகமவுடன்வெகு போட்டிபோட்டிகஆசப்
பாட்டிலஆடுங்கிசநது மூட்டிமூனறுதாளில்
காட்டியோசனைபததுகூட்டிஅகலமசெய்து
நீட்டியநூறுயோசனை காட்டிஇலங்கைமட்டும்(சேது)

ஸ்ரீராமா சுகசாரணரோடு கூறுதல்

விருத்தம்

வளம் ஆன அணைக்கண்டு மகிழ்ந்து ராமன்
மலையெனும் சுவேலையில் ஏறிச் சகலபோக்கும
எனுலேவிடமதைத் தங்கிருந்தபோது
நல்ல சுகசாரணர் ராவணனால் வந்து
தளம்மீது திரிதலக்கண்டு பிடித்துக்கட்டித்
தந்து விபீஷணன் காட்டச் சாமி கண்டான்
களவாளன் அரக்கன் அயயோ இனி நேட்டுறக
களைச் சொல்லவீர் என்றவரோ டுரைசொல்லவானே

௪௫-தரு-பியாகட ராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

சொன்னான் ஸ்ரீராமன் என்று-ராவணன் முன்னே சென்று
சொல்லவீர் சுகசாரணரே.

அநுபல்லவி

செந்நெல்வளர் அயோத்தி தசரதமகாராஜன்
தீட்சணம உள்ளபாலன் ராக்ஷதகுலகாலன் (சொன்)

சரணங்கள்

க. மாயமானை பின்னே வந்து நாயெனவே நுழைந்து
சேயஅருந்ததிக்கும தாயை அருநகொடிய
தீயை சிறையில் இட்ட பேயனை நரகத்தில்
ஏய இடுவேனென்றும
தூய முனிவர் கண்டு ஏஎன நகைசிரிக்கச்
சயமபனைகுலையின் காயென விழப்பத்து
வாயும் தலையும் அறுபட பேயும கழுகும் கொத்தப்
பாயும் என் கணையென்றும் ஆயிரம் தாம ஆகச (சொன்)

உ. மண்டல அரசரும் எண்டிசை அதிபரும்
அண்டரும முனிவரும் புண்டரீகனும் அந்த
கொண்டல்வண்ணனும் நீல கண்டனும அவனுடை
அண்டையில் இருந்தாலும்
மண்டுகள் அறிஇடு சண்டையிலே எனது
சண்ட விசயமிகா தண்டம விடுங்கணை மால
அண்டின படையுமதன் மண்டை சிரமும உருளக
கண்டமகண்டங்கள் ஆகத் துண்டம இடுவேனென்று (சொ)

௩. மூத்தமகனும்பின்பு
சுரோத்திரனும்படியும்
கூறவன்கைக்கொள்ளவே
தூற்றிவிடுவேனென்றும்
நேற்றொருமங்கையினாப
நாற்றமெழு ரஎழுபரி
நாற்றிசையிலும்அப
தூத்தனெமனைஉல

வாய்த்தமகனும்கும்ப
கோத்திரமும்குலமும்
காற்றிலயிலவம்டனுசாத

பார்த்தவிழிகளெல்லாம்
கோத்துவளைத்திழுக்க
சீத்திஉண்டானபகி
கேற்றிவிடுவேனென்றும்(சொன்)

இராவணனுக்குமாலியவான்புத்திகூறல்

விருத்தம்.

வள்ளல்எனுமராமன்உரைதலைமேல்க்கொண்டு
வந்தசுகசாரணர்களபோறசோந்த
பிள்ளைவிபீஷணன்செயலும்இலங்கைபட்டம்
பெற்றதுவும்திருவணையும்சுவேலையேலே
கொள்ளைநெடுஞ்சேனை இறங்கினதுடஎலலாம்
கூறினாபுண்ணினிலககோல இட்டால்ப்போலத்
துள்ளிஇராவணனவெகுண்டான்அதுககுநீதி
சொல்லிவானமாலியவான சொலலுவானே

௰௬-தரு-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கேளஅடாராவணனேநான்சொன்னபுத்தி-கேள்அடா கண்மணியே

அநுபல்லவி

நாளைதெரியும்அடா மாலியவான்பேச்சு
ராமனபோசொல்லசசொல்லஎடுக்குதேபெருமூச்சு

சரணங்கள்.

௧. முற்றிலுமானோனே அந்தராமாவதாரமதன்னை
மூவருமலொஉருவா எடுத்தானென்றோ அப்பாஎ
சற்றுமஅறிந்திலையோதேமாஎல்லாமகுரங்காச்
சமைந்தாரென்றோ இப்பால
ஏற்றிவெள்ளமலருமுன-அணைகோலிககொள்ளவேனுமா
ஊரிலக்கிடடிவந்தரோ செயவதுண்டோ இனிமேல்
பிந்துபிம்ப தாலபோலபபிடிததனைப்பிடியாதே
பேசைசிறைதளை விடு பிழைக்கிறதுமெய் ஆனால் (கேள

உ. பண்டிதன்கையிலேகான் பட்டபாடுகொஞ்சமோ
பழம்புண்ணானிபரி யாரிஎன்பதுபொய்யோ
மீண்டுபண்ணாதேகூத்தாடிச்சிலபடை
வெட்டுக்காவது மெய்யோ
உடையாதேராமன்சேனைக்குள் சேனைமாவோநோயோ
துண்டரீகபுத்திவேண்டாம்அடாஉனக்குச்
சுயபுத்திபோனாலும்என்சொல் புத்திவேணும்அப்போ

௩. வரவரவிபரீதமகண்டல்லோசொல்லவந்தேன்
வலியத்தேடிசசொல்லவந்தேனோ உந்தன்அண்டை
கிரியைஅறிந்துவந்து தூதாசொன்னாலேண்டா
பழிததுக்கொள்ளுகிறாய தொண்டை
ஒருகுரங்கன்கையாலேபடுபாதிசேனைபோய
ஊரில்மூலைக்குமூலை உருளுதேதலைமண்டை
இருமனதாளனாதே-எல்லாக்குரங்குவந்தால்
இலங்கைமட்டிலேபோமே எப்படிஆமோசண்டை (கே)

மாலியவானை ராவணன் நிந்தித்தல்

விருத்தம்

மீட்டாங்குரைக்கும்செயல்உண்டோ
விடயும்தனையுமமறைபெயினும்
ஓட்டாங்கசசில்லாவதுண்டோ
ஒருமாலியவான்உரைத்ததெல்லாம
கேட்டான்எனதுசெவிககாகக
கேளவிக்கிசொன்னதுபோதும
பாட்டாகேளாயெனஅரககன
பழிப்பான்சொல்லிஒழிபபானே

ஏ-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

எங்கேவைத்திருந்தாய்-இந்தஞானம் இதி-என்மாலியவானே

அநுபல்லவி

அங்கேபோன் விபீஷணன்போலே
ஆனைச்சுற்றிப்பாராமல் அளககிறாயஒருககாலே-எங்

சரணங்கள்.

க. ஆயிரம்வெள்ளமசேனை உண்டிதை
அறியாதவா இஙகே — எவாதாமோ
அல்லதொருசிறுமுளைஞுகுததினால்
அதுகொணடென்னபேரு — மலைநோமோ
மாயமோ இநதக்காடடுப்பூச்சிகள்
வல்லஅரககாபடைக — கெதிராமோ
வாயைமூடடா-பேயா உனக்கென்ன
வயதுசெலலச்செல்லமதிதான் — கெட்டுப்போமோ (எங்

உ. வழககமாமோயமனுக்குமெனக்கிணை
பணியேமாபில இடும — சமவாதோ
மதிததகைலாசமெடுததநான் இநத
மனிதனைபயாருக்கசசனு — சலமனுதோ
உழக்கிலேகிழக்குமபேறகுமகாட்டி
உருககிறாய இதென்ன — சூதோ
உடறகுளளேநான்வளைககிறாய விரல்
உரல்ஆனல்உரல் — எப்படி ஆகாதோ (எங்)

௩. அதம்செய்யேனேசீதையால்இளைத்தல்நீ
அழைஅயயாஎனனைப் — போமாறறி
ஆலகாலவிஷமோசிவனுக்குமென்
அமனைவிழுஙகப்போமோ — கனை ஆறறி
பதுககிராட்சதருமனைபயப்படுமோநாருக்குப்
பயப்படசசொனனையயயங் — கரமன்றறி
பயபபடும்நராகிழேபயபபடுமேகுரஙகுக்கும
பயப்படசசொனனாய்இது — வெகுபேதி (எங)

சுராணன்ராவணுககு ஸ்ரீராமமுதலோரைக்காட்டல்.

விருத்தம

அனறுசொன்னபாட்டனை இவவாறுதள்ளி
அந்நேரம்கன்னியாகள ஆடபபாடத
துன்றுவணிஉததரகோபுரததிலேறிச
சூரியனைககணடதொருராகுபோலக
கனறிஇராமனையுமசேனையையுமகணடு
காயநதராவணனுக்குச்சுகீவனைமேலே

நின்றவர் இன்னார் இன்னார் என்றேகையை
நீட்டினான் சாரணை எதிர்காட்டினானே

௰௭-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாரும்பாரும்சாமி-ராவணேஸ்வரரே-பாரும்பாரும்சாமிபாரும்

அநுபல்லவி

பெரும்கவிகள் எல் லாரும்கும்பிட
நீலமலைபோலே சுவேலமலைமேலே
யேர்வையா எதிர் சேவைதருமராஜன்
இவனே ஆரிஜமந்திராணி இவனே கோதண்டபாணி (பாரு)

சரணங்கள்

௧. துடுக்கன் அந்தலட்சுமணன் செவிசனும்மூக்கும்
சூர்ப்பணகையைக்கொய்து விட்டவன்
அடுத்துராமனுக்குக்கைகொடுக்கிறான் இதோ
ஆதித்தனுக்குப்பிறந்த இட்டவன்
இடுக்கேநிறைநிறைவனமணைமனாசம்செய்ய
இலங்கையைவிடப்புறப் பட்டவன்
ஒடுக்கிக்குரங்குள்ளே குரங்காநிற்கின்றான் இந்த
ஊரைக்கரிக்கரியாச் சுட்டவனை-உற்றுப் (பாரும்)

௨. மூர்த்தக்கடைகடந்துவாலிமகன் அவன்
மூர்க்கன் அங்கதன்வெகு தூக்கன்
இந்தப்பெருவணையைக்-கட்டியநளன் அவன்
இவர்களகுமுதன்குமு தாக்கான்
கொந்தாமாதனன் அவன-கதவலி இவன் அவன்
கேசா இவனகவ யாக்கனை
விந்தைதக்கரடிக்கு-நாதன்சாம்புவான் அவன்
வெகுநாளஆயுளுள்ள தீர்க்கன் உற்றுப் (பாரும்)

௩. வாச்சநீலன்முதல்த் தலைவருமமனிதரும்
வானரசசேனைகூட ஈதே
பூச்சிக்கூட்டமிதுவே-தேவரீர் உடன்
போராடுமேகளம மீதே
நீசக்கடலிலே-குரங்கிட்டமலையெல்லாம் போதே
ஆசசுதெனன இனிக்காலானுகூலம்
அமாக்கோஉமக்கோதெரி யாதேகண்ணாலே உற்று (பாரு)

சுக்ரீவனுக்கும்ராவணனுக்கும்மூள யுத்தம்

விருத்தம்

சாரன் இதுசெல்லியபோது தள்ளி அரக்கன் எள்ளிவிட்டான்
வீரனுடனே சுவேலமலைமேலே நின்றராகவனமுன்
நாமஅகன்றராவணன் இவனிவனே என விபீஷணன் காட்ட
வாரம் உள்ள சுக்ரீவன் அதைமதித்தான அவன மேல்குதித்தானே

௯௯-தரு-கலியாணிராகம்-ஆடதாளசாப்பு,

பல்லவி

சுக்ரீவனுக்கும் தசக்கிரீவனுக்கும்-தொடாங்கதேமல்லுயுத்தம்

அநுபல்லவி

வைகுந்தவிபீஷணன் காட்டுமுன் சாயந்த
கலை மேல்ஒரு பெருமலைபோல்பாய்ந்த (சுக்கி)

சரணங்கள்

௧ கருகியமேனி அரக்கன மேல்பாயந்தவன
கையால்கன்னத்தில அடித்தான்
இருபதுகைகளுமலுங்கியவன
இவன்மேல்இடிபோலே இடித்தான்
ஒருநிமிஷத்தில இவன் அவன் மார்பில்
உதைத்தன் அவன்கட்டிப பிடித்தான்
குருமணிமேடையில்ததேயத்தான் இவன் அவனைக்
குத்தி இரத்தத்தைக் குடித்தான்
ஒருவர்கைகளை ஒருவர்பின்னவே
ஒருவரைக்கடித் தொருவர்தின்னவே
இருவர்கண்ணிலும் பொரிகள்மின்னவே
இலங்கைக்காரரெங்கும் கிடுகிடெனவே(சுக்)

௨ விறுவிறெனச்சுற்றிவானரவீரனை மேல் அரக்கன் எறிந்தாட்டினான்
பிறகிவன் அந்த அரக்கனைபாய்ந்துபிடித்துநிலத்தோடே சாடினான,
பொறி அரவமகதிரோனைமூடினபபோலரக்கனபினனும மூடினான,
கறுவிக்கிளம்பிக்கவினமனனவாநதக்கணடக்ஜோடே கை கூடினான

உறுமிவிழுந்தத அகழி அடைவும,
ஒருவர்க்கொருவர்தம் தலைகளஉடையவும
மறுபடியும்தொடாந் தரக்கன் இடையவும
வாலிபோலஇவன் அவனைக்கூடையவும்(சுக)

௩. தானம்பிசகாஎட்டானைகளுமிந்தச் சண்டையினுல்சண்கள்பிதிர
கானக்குரங்கும்அரககரும்என்னமாக்கானுவே ம என்றுநெஞ்சதிர
ஆனுல்அரக்கன்மணியும்பணியும் அலங்கோலமாயஅறுநதுதிர
வான அளவுமதுகளஉபாய இருவாக்கும் வரவரக்கோபமும்முறி
ஈனநிருதனும் இவனும்அடிககபு
எதிாததுபோர்செயயும் வேளையினில்கெடி
வானரகுரன் அாக்கன்பததுமுடி
மணியும்பறித்தெழுந் திடவேயிபபடி (சுகமி)

ஸ்ரீராமாசுககிரீவன்பிரிவைப்பற்றி

அவனோடுமுறையிடல்

விருத்தம்.

பறிதமாதணியைச்சுவாமி மாததில்வைதவீழுந்தான்
எறிகுமாகீர்ததிசேதஎன விபீஷணனுமசொன்னுன்
அறிகுகை ஆகியசிராமன அவனைமுன்பிரிகையாலே
குறிததசுக்கிரீவனோடேகுறைசொல்வான்முறைசொல்வானே

உ-திபதை-சஹானுராகம்-திரிபுடைதாளம

கண்ணிகள்.

க அம்புபோல்ப்பறநதா நம்பின எனனை யேஎஙகேமறநதாய-அடாசுககிரீவா எபபடிமறநதாய்

உ. சீதையை தம்பியை நீதுணை என்றலலோ வேண்டிவநதேன்-அடாசுக்கிரீவா நமபியிருநதேன்

௩. எழுபதுவெள்ளம முழுமதிமோசம சேனைகும-நீஅலலேல சிவன் போசசுதோஉனக்கும

௪ கைபபிடிததஎன்னை எபபடிராவணன் எணடாசதித்தாய-கனனநதனியே மேலேகுதிததாய

௫ அநதராவண எநதலோகமும் னலஉயிாபோமே-ஆனலஎனஅமமாவ நீறுநீறுமே

௬, உன்னைக்கொன்றுனே பின்னைக்கொன்றுலும் கொன்றுலுமஆறறேன்அவன்-சுலததை நான அலமலாதோததேன

எ என உடன சொல் தன்னை அறியாச் லாதநதென்னமுனைமேடா-கோபமவந்தாலும சனனதமுமஉண்டோ ா

அ சிநத அரககன் மூாதிக்கொண்டாயே முடியைக்கொளளே-ந எனகொளளுமமுன்னே நீ ஆணபிளளே

ஸ்ரீராமர்வானரவீரரோடிலங்கையைவளைத்தல்

விருத்தம்

கட்டிக்கப்படி இராக்கசசுக்கிரீவன் தன்னை
இசையவிபீஷணனைபுகழ அறிந்துமறுநாள்வாய
வடக்கினிலசுக்கிரீவனை மேற்கினில அனுமானை தெற்கு,
வாசல அங்கதனைகிழக்குவாசலிலேநீலன்
படைத்தலைவரொருக்குப்பத்தினேழுவெள்ளம
பழந்தின்னியாயவர்களுக்கிரண்டுவெள்ளமளவைப்புகுந்தே
விடுக்கப்பின்புவடக்கினிலதம்பியினுடன்கோதண்ட
விற்கொண்டான்ஸ்ரீராமனிறங்கின்றானே.

இராவணனிலங்கைக்குக்காவல்வகுத்தல்

இதுவுமது

கோலமுடி மணிபிறந்துவிட்டு இராவணன்போனான் கோட்டைவாசல்
நாலிலுமவானரப்படைகள் வளைந்ததனைச்சாரந்தூதனாலே கேட்டானே
மூலபடைவாசலதனை நானகாப்பேன்நீ, வாசல்மூன்றுங்காப்பீர
சாலுமெனவவரவரைநேமிதேறுவான்நகாகாக்கச்சாற்றுவானே

உ௯-தரு-உசேனிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

பட்டணம்பத்தனம்-இலங்கைப்பட்டணம்பத்தனம்.

அநுபல்லவி

அஷ்டதிக்கெல்லாம செயித்தோமென்றெண்ணி
அட்டதிக்குராங்கெனை நகரத்தையேபண்ணி
வெட்டதுசெயில ஆகாதுகாணும்
நெருஞ்சிமுள்ளைத்தாலும குனிஞ்சிபிடுங்கவேணும(பட).

சரணங்கள்

௧. ஆச்சரியம இனேழுவெள்ளத்துடன் அனுமந்தன்மேல்க்கோட்டைப்
பூச்சுக்குளபெருமபூச்சிபோலவந்து புரமவனைத்தானும்வாசலிலபேச்,
சிக்குள இந்திரசித்தே அதனைபபிடியடா இருநூறுவெள்ளம்கொண்டு
சேச்சுவிட்டா உன்கையிலேதின்னடா தடையென்னடா இந்த பட்டணம்
௨. துப்புள்ளதொகுவாசலிலவந்து சூழ்ந்துகொண்டானுமலைப்பிலாத.
மாபெருமபாசமுடன் மகோதரா இருவீறுமெனறுகைப்படைக்குள்
ளே அவன்படையெல்லாம கதையுங்களமண்மேல் அவனையுங்கள் இங்

௬ சுற்றியவெள்ளம்பதினேழுடன் கொத்துமகுரங்குகளுக்கெல்லாம்தள காத்தன் நீலனைகிழக்குவாசலைக்கட்டிக்கொண்டானும்மற்றுமுள்ளபிரகஸ் தனை உத்தனபோசொன்னால அந்தக்காலனும் சலைவத்துப்பட்டான்இரு நூறுவெள்ளமகொண்டுமெச்சகம் டோலக்கைய லப்பிசையடா(இந்தபட்ட ச திட்டத்துடன்வானரருமநரருமசிறைத்திலைகாட்டை நரிவலைத்தாறபோ ல்வடக்குவாசலைச்சுக்ரிவன்உடன்வனைத்துக்கொண்டானுப்நடக்கிறேன்இ ருநூறுவெள்ளங்கொண்டோர நாழிகைக்குள்ளே அவர்எல்லோரையும் கெடுக்கிறேன்விடுபறறும மூன்னமேகிணறுவெட்ட வேணுமநினைது(சொ

(ன்னேன்இந்தபட்டணம்

அங்கதன் தூதுபோக அவனோடுராவணன்சொல்லுதல்

விருத்தம்

ஆரக்கன் இவ்வாற்றிலங்கையுளளேகாத்துசகொண்டான்
அடல்குரங்குவீராவெளிவனைச்துககொண்டாா
உரைக்கும் அனுமனைநிகா அங்கதனஸ்ரீ ராமன்
உத்தரம்சொனடிலங்கைநகரத்திலப்போனான்
இரைச்சல் அவனூஎடுத்திட ராவணனைக்கண்டான்
ராதவ தூதுவன்நான் அங்கதன் ஆமஎன்போ
திருத்தமஉள்ளவாலிமைநதன்என்றன்கேட்டுச்
சீறுவான அரக்கன் இதுகூறுவானே

௨௧-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கேள் அடா அங்கதா-எனதுவார்த்தை-கேள அடா நீ அஙகதா

அநுபல்லவி

கேள அடாநராகொஞசம நாள அடாவிபழி
மீள அடா அவாககெனகை வாள அடா இருக்குது(கே)

சரணங்கள்

௧ தகப்பனைகொனறவாககு தூதாகப்பாராட்டி
தளளிவந்தாயசிறு பிளளை எனடைதுகாட்டி
செகத்தந்தவசை கூடம போகந னஉனைநாட்டி
சிஙகாதனத்திலவைபபேன் சிஙகாரமுடி சூட்டி(கே)
௨ நீ—சசாஙகின்னுமம பெண்ஞாயறுகிட்டுது
நினையபிளளை ஆகனை புண்ணியபபடுதது

தேடப்போன மருந்து கரிலில் அகப்பட்டது
தெய்வமே உனையென்றன் கையில் கூட்டி விட்டுது (கேள)
௩. நெருங்கிய துணையாம் உன் தகப்பன் மனிதன் அம்பில
நொருக்குண்டாம் என்னும் வார்த்தை உருத்தது தேஎன்னைமபி
திரும்பப் பழி மீட்காமல் இருந்தெனைடாநனறி
செய்தார்க்குச் செய்வது செத்தபிறகோ தம்பி (கே)

அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழி கூறல்

விருத்தம

தூவியன் ஞானும் கரும்பினசுக்கில் உண்டாம் பலன் என்னு சொல்லோ
அலலால பாவியிவன இணங்கிவா ரான் எனத்துணை அங்கதன் நீதான
கடிததெல்லாம் ஏவியன் காதுகொள்ளா அரக்கா நான் வந்த காரியங்கேள்
சீதாதேவிதனை விடுத்தால் ஆவிதனை விடுவனறே செப்புவானே

௨௨-தரு-மோகன ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அடடா வெளியே புறப்படடா இல்லை ஆதில் சீதையை விட்டுவிடடா

அநுபல்லவி

தொடரும் வீண்பழி தேடிக் கொண்டாயே முன்னொரு
தூதன் வந்து செய்ததைக கண்டாயே நானும
சொயமவீரர் ஆம் அநத ரகுவீரா விடவநத
தூதன்-தூதன-தூதன வெட்கம் உண்டானால் (அட

சரணங்கள

௧. நினைவு வேணும் வர்மம முற்றியே-என்னை
நீ ஆரென்று உயஉன்னைப் பற்றியே ஓட்டத
தனதுவாலிலகட்டிச் சுற்றியே-இநதத்
தரணி எல்லாந்தாவி வெறறியே கொண்ட
சிவவாலிவரபுததிரன் நான அடா உனக்கோா
சேதிசொலலுவதறகா வந் தேன் அடா-எங்கள்
ஸ்ரீ சாயாதேவியைத் சூதாககொணடு வந்தாயே
திருடா-திருடா-திருடா ரோஷம் உண்டானல (அட

௨. அடிககததாடகைஉயிா போக்கவும தகைை
சூர்ப்பணகியை மூளி ஆககவுமபடை
எடுத்தகானைவிழத த ககவு வநதாய
இல்லையேசி அவா உயிா காககவும-நல்லது

தடிக்கவே அக்கினியம்பும் போனாலும்-நங்கள்
சமுத்திரம் அடைத்தபோர் தானாலும் உத்தன்
தளத்தே மேவு ராமன ஒளித்ததேகட்டா அட்ட
சண்டிசண்டிசண்டி மானமுடைடானல(அட)

ங, அரசும்உன் கொலுக்கிருக் சட்டமும்நானே
அழிப்பபோகுதே உந்தன கொட்டமும்-இந்த
தருவேன் என்றான் எனக் கிஷ்டமும்-நாய
தாகவே அன்றியே சிங்கம பட்டமும் எங்கள்
துணை சுக்கிரீவனுக்கு கிட்டியே போமா
சூர அகங்கார சல பட்டியே-தலை
துணி படுமென்று வில்லை வணங்கினார் வராச
செப்பின்றார் செப்பினார் சொன்னார் சேவகனானுல(அட)

அங்கதன்மீண்டுபோர்க்கலக்களை இருபடைகளுமைகைகலத்தல்

விருத்தம்

அங்கதன் இப்படி சொல்ல அரக்கன் இதனைப்படிடம் அடியான் என்றான்
கிங்கிரா கொட்டவனை எல்ல மலைசிதற உதறிவிட்டு சுளிப்பியவாகான்
செங்கணி ராகவசரணம் பாயவந்து தலைவணங்கி நின்றான்
வெங்கண இராவணனை போரிற்செனருனதயானைவறுவிக்கின்றான்

ங-இபந்த-சக்ரவாகம் அட தாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

க, என்றான் அங்கதன் அங்கேநின்றவானரர் எல்லாம்
ராமசாமி மனது தான்மெய்யக்கவே
சென்றார் எதிர்த்தார் கொன்றார் அரக்கர் தாக்கள
திரும்பித்திரும்பிவந்து தாணமொய்க்கவே

உ. கல்லும் கருமலை புமகெல்லும் பெருமரமும்
கைக்கொண்டுவானரர்கள் விட்டுநிறைத்தார
வில்லும் வாளும் கொண்டு வெட்டிவெட்டி அரக்கர
மேலும்கீழும் அம்புக ளாலே மறைத்தார்

ங. வாளும் காலும் தறித்து மேலும் மேலும் பறிந்து
மாயத்தனை கமக்கேட்டி வானரங்கள்
மேலும் திசைகள் ஒரு நாலுடந்த வெள்ளமாய
வீழ்ந்த அரக்கர் முடி யெடுசிரமற்றன்

இராமநாடகம்

அடித்தராசுந்தச்சண்டை-வானராசண்டையினிலே
அலங்கோலம் ஆச்சு லங்கை ஊரினிலே
எடுத்தபிணங்குவிந்து-கடலும் திடல் ஆகவே
எழுந்த இரத்தம் அந்தப் போரினிலே

நாட்டிமலைபிடுங்கி-விட்டெறிந்து சுக்ரீபன்
கலைகலையா அரக்கர் தம்மைப்பறித்தான்
எட்டி எதிர்த்தவச்சிர-முஷ்டிதனையும் அவன்
எமதூதர் கையில் இங்ஙா ஆக்கக்கொடுத்தான்

தேக்கும அனுமான் கையால்-மேற்குவாசலிலே நின்று
சேனையொடு துன்முகனும் உயிர்விட்டானே
தாக்கு அங்கதன் கையால-தெற்குவாசலிலே நின்ற
தளத்தோட மாண்டு கும்ப ரிசனும்பட்டானே

... கோட்டைவாசலிலே-வாசலிலே பிரகஸ்தன்
நீண்ட சேனையுமதானும மாண்டுபறந்தானே
கொலும் இடும்பன் குத்த-குப்பானு என்பவனும்
குடலும் ஈட்டலும் தள்ளி ஆவி இறந்தான்

... ராசசேதி அறிந்து-சிந்தித்த ராவணன்
ஆயிரம் பரிக்கேசரை வரக்கூறினான்
பாந்து தேர்கள் இரண்டாயிரம் சுற்றிவரத்தானும
பகைத்தலைபோலக சளார ஏறினான்

எதிர் அம்பு மழைபொய்த்து சுக்ரீவன் படை
எல்லாம் படுத்த தவனை மூர்ச்சையாகிறான்
... திருமகாருந்து விட்டாலே களை எல்லாம
சிந்த அரக்கன்களை கொண்டுதாக்கிறான்

நூதிவல் அரக்கன் தேரில் இருந்தபேரும
சாரதி தலையைலையா லேறுநிந்தான்
... ராவணனை ஒரு நூறம பிணிலஅனுமான்
... யயும் மையும் தளர வேர்த்தகான்

... ளையன் இதை அறிந்து வனையாம அரக்கர்படை
... இமைப்பம் முத்தில செல்லொறாக்கான்
உ... இராவணனோ மேலவெருவாகசசண்டைசெய்து
ஓர் ஆம்டால அவனைசாக கூடிர அறுத்தான்

௰உ தளராமலலட்சுமணனை விளையாடக்கண்டாக்கள
சமா நசனையெனறுதி தானவீனட
வளர அனாமாருதியுமகளை ஆறியே அவனை
டயமேருகிரின வேகிளமபரு

அநுமாரும்ராவணனுமனைக்குததாக்குகிறகுதல

விருததம்,

கிளமாியமாருதி இராவணனைநோ
கிடடிமணிககோள இரணடிம நடிககேளாய
விரமபுகிநேன வெறுமனை இரணடிடையேனநானே
வீரததாலிறுட துணைஉனடீ நீயோ
ஆனநவிலலு மஅமபுமெனிகைய டைநதாய
அநீ ருபலமதெரிபல ஆமோ இநதக
தளசரீரமுடன லமுமாநதா லமுமன ணமோயும
சற றாமுனகொடடாளைகுதவெனமுனே

உ ககு இர கமகதிபாலதிஆடதாளசபபு

பலலவி

குததுாகுவேடாரவனு வககுததுாகுநபடா

அநு லவி

பத்துத்தலையுமிரு பதுமையுமாக
பலமுமகுரகினிட பலமுமபரியலோ

சரணஙகள

க. எட்டானை கொம்புமமொட்டைகடாபபோலே
ஒட்ட ஒருகதேனஎன முமட
ஈசனை இலைையாகூசி வோரேடான
எங்க ருப
ச மட்ட மஅமபு பேசிககொ
சா நதனசமாததான
வி ட்டபட
வீரமனலலா இன்றைகரு வெளிசசமாகுநேமா

உ, நான்உ மனைககுத்துவேன்அநதருகதனைககுக
காலே மெருந்தததடா
நிலைநனைககளுமனுவதியேனநகன்
மேலே

ஏன்என்னைக்குத்திறைய — என்றுகே பிக்கவில்லை
இதுவேணமப்பிக்கை — தேறிக்கொள்ளவென்சொல்லை
ஆனமட்டுகேகுமடா — ஒரு [illegible]
ஆளைக்கட்டாலமிரட்டலாம் — என்றிறணுறேன் (ஏன்)

௩. ஓதிபெருமதால்என்னைத்துணையாகுமோசற்றும் — பிலப்பட்டாகையை
ஓதுவகாதே
ஓவகிலேன்குத்துவருகுதுவருகுது
காயகஉன்வசம — அல்லடா
சதியினாலேஎங்கள — சீராககனிதவனைக
தமபியிரிநதுபோனா — பெரிபுதிருடுஉன்னை
எதிரிலேசண்டு — இனமடிக்கப்போகுதடா
எனனுவலதுகைக்குத — இனமிதிரோகுதடா (ஏன)

ஸ்ரீராமருக்குமராவணனுக்குமமுதலாயுத்தம

விருத்தம்.

அனுமான் இப்படிக்குத்த அரக்கனசாயந்தான
அரக்கன இப்படிக்குத்த அனுமான்சாயந்தான்
தனிவேல்லைனறாகன்விட்டான் இளையோனசாய்ந்தான.
சாயந்தவனைஎடுத்தரக்கன்ஓயந்துநின்றான
முனையலைமாருதிஇளையோனைக்கைகொண்டான
முடித்துகொண்டிராவணனபோர்தொடுக்கவுந்தான்
மனுநாதனெதிரேஅனுமாரமேலகொண்டு
வளைந்திட்டார இருவருமபோர்விளைத்திட்டாரே

௨௪ தரு அசாவேரிராகம அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ராகவனுக்குமராவணனுக்குமநடந்ததசண்டை

அநுபல்லவி

ஏககோதண்டததில — இலக்ஷ்மணனெய்யவும
ஈனாநதுகையாலும — அவனஅமபுவிடவும (ராக)

சரணங்கள்

௧. அரக்கன்தேர்மேல — தாவினான கபி அனுமான்
பெருந்தநதேராகளில — [illegible]
சரித்திரைக்காவலனா — [illegible]
சரந்தொடுத்தானும — [illegible]

கருத்தம்ஓராஐங்கம்பு — தூவினன்மாறறிக்
கண்டகன்பத்தம்பை — எவினு-னைத்த
அரக்கிராகவனவெற்றி — கொண்டான்-வந்து
சுற்றிபசேனையைக் — [கண்டான்
ஒருத்தற்வொவ்வொருகணை — தவறுமலேஉந்தி
ஊழிமழையைப்போலே — தலைதலையாசசிந்தி
கரிககூட்டமபரிகூட்டம — தேர்க்கூட்டஙகளைச்சேர்த்து
காலமாடுதலைகாடாககளததை — எலலாம்தூர்த்து
கை கருளஅடஙகா — ரததவெள்ளக்
கடலிலேகவந — தங்கள்துள்ள
இரைக்குவருகிற — பேயகளகவிய
எஙகுமராட்சதப் — பிணஙகள்குவிய(ரா)

உ. செருஙகுமராட்சதனைககொன்று — தனதுசேனைக்
குரஙகைத்தற்காத்து — நின்று-பொருதுமகேனா
யெரிந்துராவணன் — அடுத்தானசாமிமேனாளில்
இரணடம்பழுந்த — விடுத்தான-பின்
பரிந்தொருகணைராமன் — தெறித்தான்-அவன்
பத்துககைவில்லையும — மூறிததான்கொடியில
திருமபசசாரதிதலை — கொய்தான்-பரியும்
தேருமகொடியுமபொடி — செயதான்
உரமகொள ஆயும — அவன்தொடவெட்டி
மறுதேருமசேனையும — வாராமல்வழிகட்டி
உரமகொண்டுராகவன — மூனைந்துநின்றதுகணடு
ஒணடியாத்தேர்விட்டுக் — குதித்துயோசனைகொணடு
உலையினமெழுகாயநின்று — தேய
ஒருசேனைவந்துதலைபபிலப — பாய
இலைகளஉதிர்ந்தாலபபோல — மணிமுடி
ரணைந்துகிடந்துருள — விபபடி (ராகவ)

ந. தொடுத்தசவரம — கீழகிகிரிதொட்டு
விடுத்தபாமபுபோல — ஏஙகி-தாரதாககெதிர்
படுந்தநாககுகள — காயந்து ஓ மசெசனனன்
குடிககனபபோலத — தேயந்து-ஆலின்
இடககிடை விழுந்தபோலக — காட்டுமை-கைகள
இருபதையுமதாஙகப் — போட்டுமை-தன

மிருகமெல்லாம் போய் — மெலிவாக-தோளில்
வீரலட்சுமி அப்பால — போக
அடிக்கடி குரங்குகள் — மலைபோட்டுக்கொள்ளப்படு
அனுமந்தனைக் கருத்தால — முறித்துக்கொண்டு தள்ளப்படு
படைக்கலம் விட்டுவிட்ட — பொடிப்பொடியாக்கி விண்டு
பல்லட்சுமணனை அலங்கோலம — செய்திட்டகண்டு
பார்த்தமுகமெல்லாம — வேறுமுகமாய
பத்துமுகத்துள்ளன — பலவிதமெல்லாம் போய
தோற்று ராவணன் மனது — கொதிக்கவும
சுவாமி கீர்த்தியைத் தேவ — துதிக்கவும (ராகவ)

ஸ்ரீராமர் ராவணனை மறுபடி [illegible]

விருத்தம்

வண்ணம்வாழ் இலங்கைத் தலைவா யாலஅ [illegible] றைவில
அண்ணலெனும் ராகவனைக் காண [illegible] ஆயு [illegible]
எண்ணல் அநுஜசேனையுடன் மற்றுப்படை [illegible] பெற்று
திண்ணம் ஆகாது அரிவிப்பாய் எனச்செ [illegible]

உருதருசாவந்திராகம் ஆதிதாளம

பல்லவி

ஏதடா ராவணா உன் சமத்தி என்னடா உன் சமத்தி

அநுபல்லவி

ஆதிமுதல் சண்டைக்கு வந்தாயே நீ
அலங்கோலமானாய் ஆதிலே மகிழ்ச்சியுற்ற [illegible]

சரணங்கள்,

க. பெருமை குடமுனிவிலும் [illegible] பெருமை [illegible] — [illegible] பேதைப்பெண்ணை
இந்தப்பதுமைக்கு வெறு [illegible] — [illegible]
இருநூறு வெள்ளம — [illegible]
ஈட்டமேபாலம் [illegible] — [illegible]
சரணம் புகுந்தவனைப் [illegible] — [illegible]
சண்டைக்குன் [illegible] — [illegible] (ஏத)

உ. பருத்தியே [illegible] — [illegible] முன்னே
அட [illegible] — [illegible]
டா, நெருக்கம [illegible] — [illegible] னும
நிலைக்குநானே [illegible] — [illegible] முகவெகோனும்

துணைத்தனமும் உந்தன் தம்பிக்குந்தந்துமேலும்
சொல்லும் அயனீகுல் கேட்டால் சொல்லேன் உன்னை ஒருக்காலும்
கூட மயக்கம் அறும் அறுமாதனை தொட்ட உந்தன் வாழ்வுமில்லாதட்டா
பயித்தியங்கொண்டலைகிறாய் தாமதனைத் பாவமெல்லாதட்டா
செயிக்கமாட்டாய் கடி அடா இளம்புல்லு
தீயருக்கென்றல்லவோ பிடித்தேனை இந்தவில்லு
பயப்படாதே நீ சும்மாநில்லு நில்லு
பத்துவாயும் போச்சுதோ உன் உத்தரவாகிலும் சொல்லு (எத)

இராவணன் மாலியவானோடு அமர்க்களம் கூறல்

விருத்தம்.

சமமதில் இந்திரஜித்தென்றாகவனோடே உத்
தாமஷூ ராமுஞ்சொல்லே ஜீதப குடும்பதத்தும்
செம்மல் மாபினிலணிந்தட்டானை கொட்டபும்
சித்திரதே அனுமானைக்குத்தினாலே
மெய்மகிழ்ப் பக்கள அழுபடைகள் கூற
வெஞ்சமர் செய்யநிலம்பார்த்து வல்லமைசேர்ந்தான்
அம்ப தொடுத்து சொல்லியபாட்டனுடனே செலவே
அருகுவர் அயாக்களத்தைத் மொழிகுவானே

உசு. தருசேனராஷ்டிக ராகம் அட தாளசாபு

பல்லவி.

அந்தயாண்டன் சண்டையில் நானெபட்ட விசனத்தை யாளென்னசொல்வேன்
அநுபல்லவி

காதறைக்கும் தினகும் அவன்கையில் அம்புக்கும்
காலனும் ருமன்னே கூட்டம் - சண்டைக
கோபம் செய்யவின்னே பட்டாதட
மாலியவானே என்பட்டபாடு (அந்த)

சரணம்.

௧ வக்கணை பேசல்லோ கோதண்டமத்து
மனோகத்தைகையிலே பிடித்த நானே - மேற்கு
தெற்கு வடக்கு கிழக்கிலெல்லாம் எந்த
திக்கினிலே இருந்த தேனே - அதில
உக்கிரமாயனைவோர் வாகனம்
உடைந்திக்காரதேரு அனு மானே - ஒன்றும

திக்குதிசைதெரியாமல்நின்றேன்கண்டு
கெககலிகொட்டினா வ ேனா - அநத
வெட்கத்துககாளஇனி காரேு-அநத
விககிரமமனனைசொல வேரேு(அநத)

உ விடும அவன்வாளிஎன்கைககணையையும்திககு
வேழத்தையுமகூடச சாடும-எழுக
திடறிஅனேகமஅரககாசிரமகளே
லஙகைத்தெருவெஙகும பேர்டும்-இன்னம்
உடலோடுயிாதபபிஇருககினறராட்சதா
உணடோஎன்றணடததைத தேடும-பல

அடவிஎல்லாமசுட்டுவிண்ணுமண்ணுமபறந்
திடமலையுமகிளித தோடும-உடல்
வடவையுடனேயேர் ரடும-அவன
விடுமஅம்புகூட்டிலபின் கூடும்(அநத)

௩ எறிதருபாசங்கொண்டிநதிரனைச்சநதிரனை
எல்லாரையுமகட்டிச சோத்தேன் சிறி
முறைமுறையேசென்றுசணடைகொடுததநத
மூவாசமாததையும பார்தேன்
அறியவடகயிலாசததைகைரோடு
அஙகையிலெகெட்டிப பேர்த்தேன்-காலங்

குறுகினதோ ராமன்வர்ளிகலென்சேனைப்
பிறிதிஎன்றேகாண ாாதசேன்-சும ா
விறுதாபெரும றி வாதசேன-எநதன்
செருவமஎலலாம அஙகே தோாததேன்(அநத)

ச. தககவன்தம்பிஇலககுலன்சண்டைகலென்
சணடைவெயபிலமஞசள பூச்சே-மெதத
எக்களிப்பாயஅவன்பககலகுரஙகும
எனறோடெதிாககலும ஆச்சே-நேற்று
மிக்கவன்நானஎன்றுசீதைககுசசொல்லிய
வீமபெல்லாமவெறும பேச்சே-எட்டுத்

திக்கானைககொமபும்என்மாாபிலகுரங்கொரு
கைக்குததிலேசிநதிய போச்சே-சொன்னல்
ஒக்கவருமபெரு மூசசே-எவ
ருககும்இநமெதத வசசே

மாலியவான்புத்தியைராவணனகேட்காமல்

மகோதரனைக்கலைத்தல்

விருத்தம்

அடல்அரக்கனஇவ்வாறுமுத்தனுடபோரினிறப்பட்ட ஆவஸ்தையெ ல்லாம திடமஉள்ளமாலியவானமுனசொனனான அங்கதனும அப்பா தைதனனை விட இதுவேசமயம எனறனபாவிமகோதரன அதனை வில க்கிம்வெள்ளக கடலஎனுமராக்ஷதகுலத்தைத்தொலைக்கினறான ராவண னைக்கலைக்கினறானே

உஎ-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

இந்தயோசனைஏன அய்யா-மாலியவான்சொல்
எல்லாம அவலமதான அய்யா

அநுபல்லவி

விந்தைமின்மினிப்பூச்சி வெளிச்சத்துக்கிருள்போமோ
அந்தமானிடர்க்கும வானராக்குப்பயந்தனையோ

சரணங்கள்

௧. மெத்தப யந்தகுடியோ-அய்யயோஎலி
பேடைக்கும் கவிலடியோ
பற்றியகயிலையை நீ பறித்தெடுத்ததுபொய்யோ
காத்தார்மூவருமஇனனும் கலங்கிறா உனக்கையா-இந்த
௨. தளாசசிசொல் வதோவீரமனைப்பிடித்தால்
சாதிப்ப தலலோபாரம
இளக்காரமகண்டாலுன்னை எமனுமப்பிச்சா தா
நுழைக்குரங்கிலங்கையை னொடிக்குள்ளேஅழிக்காதோ-இந்த
௩. கெம்பீரம கனனிலமீசா-மூனறுலோகமும
கெடிபெறத ராவணேசுவரா
கும்பலமனிதரஎனறும் குரங்கெனறும்போனடாமல
தம்பிகும்பகர்ணனை நீ சகையெனறுசொல்லி இந்த
கிங்கராகும்பகர்ணனைஎழுப்பவும்அவன எழுந்துக்கல

விருத்தம

விளைவறியாதமகோதரனை உரையாடல் அரக்கனமனம வேறாய் நெ ஞ்சு வளைந்துருவானராக்ஷசனையும மனிதரையும உயிர்குடிக்க வம் மேலென்று

ன இளையவனை எழுப்புமென்றான் அப்போது கும்பகர்ண இரண்டுமு கங்கள், தொலை திறந்து தன அறிவு நீங்கினன பிணம்போலத் தூங்கினான்

உ௯-கரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தூங்கினான் தூங்கினான்
கும்பகர்ணன் தூங்கினான் தூங்கினானே

அநுபல்லவி

தூங்கினன் ராவணன் ஏவல் தாங்கியநாலுதிசைக்கரா
வாங்கிஇருப்புலக்கைகொண்டோங்கிஅடிக்கடிக்கத் — தூங்

சரணங்கள்

க. தேவரும் திசையிலுள்ளயாவரும் — இவன்மூச்சிலே
திடுக்கென்றுபெயர்க்கவும் — கோட்டைவாசல்போலே
வாய்வழியோடியசுவாச — வாயுவும்உக்கிரகால
தாயுவைப்போலவளைக்கவும் — சூலத்தைக்கொண்டு
ராவணன் தூதுவாகாரனை — ஏவிய தூதனைப்போல
இருகாதிலும்துளைக்கவும் — எழுப்பவேணடி
பாவிஅரக்கர்கையால — அந்தெல்லாம்செய்துசெய்து
பார்த்தவர்கள் — கைஇளைக்கவும்எழுந்திராமல் — தூங்

உ. எட்டுமலையும்பிடுங்கி — முட்டிகொண்டிவன்மேலே
இரண்டெனறால — போலேபடியஇருப்பக்கமும்
கட்டிதட்டி ஆகவடி — இட்டிசெண்ணுமபோலே
கண்கவினிலப — பீளைபடிய பெருங்காதுநெனன
விட்டபெருமூக்கிலஅகப — பட்டவாபம்பரம்போலே
விசைகொண்டு — சுண்டுமடியமழுக்களாலே
கொட்டுவதெல்லாம்குறங்கு — தட்டுவதுபோலசுகமாக
கோட்டுவாய — ஒழுகவழியக்குட்டைவிட்டு — தூங்

ங. தாக்கியபூரிபேரிகை — கூக்குரலெலலாஞ்செவியில
சற்றுமன — ஏமலவிடுக்கத்தளம்களமா
மேறகொணடயானைசேனைகள் — மாரகளதோளிலுமேறி
மிதித்துமிதித்து — முடிக்கச்சணலைச்சாயாசி
போக்கியஉலக்கைகளால — மூக்குமயிரவெநதிங்கா
புரியெனறும — நாமலை எழுசபல்லிகுப
ஆக்கிபவேந்தகளசி — லாக்கியமஆகவெணமறும
அத்சரிததிலாமதொடுக்க — சுரமாசெட்டுட — தூங

கும்பகர்ணன் ராவணனுக்குப் புத்திகூறல்

விருத்தம்

தூங்கியதோர் கும்பகர்ணன் தருக்கத்தாலே
துயிலெழுந்தான் ஆறுநூறு சகடச்சோறும்
ஒன்பதினாயிரம் சாடியிலே கள்ளும்
உண்டாப்பின் அண்ணன்முகம் கண்டான் தந்த
பூங்கவசம் முதலெல்லாம் பெற்றான் அப்பால்
புறத்தினில் வானரர் ஆரவாரம் கேட்டான்
ஈங்கிதென்ன புதுமையென்றான் அவனும் சொன்னான்
இடிக்கின்றான் புத்திசொல்லித் துடிக்கின்றானே

௨௬ தரு - புந்நாகவராளிராகம் - ஆடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்ததோர் தீமை இலங்கைக்கு வந்ததோர் தீமை

அனுபல்லவி

வந்ததோர் சீதைப்பெண் நொந்ததோங்கர்ஙகும்
வெந்ததோர் கலகம் மிகுந்ததோ உன்னாலே (வந்த)

சரணங்கள்

௧, புலத்தியன்குலம் கெட்டதோ மகிந்த
தலத்தில் இருப்பு விட்டதோ
விலக்காதப்பழு மூண்டதோ பூவுலகமும்
செலுத்தும் செங்கோல் மாண்டதோ
கலைப்பவர் சொல்கொண்டு கலங்குறுயநீ குட்டி

௨, குலைத்துநாட்டமேலைத்தக்கொள்ளைகைபோலேகிட்டி அம்பாலவாலி
தாயவரம்பிடித்தானே
சிவனைக்குடித்தானே
தேவர்க்கும் தேவன் அவன் ராமன் முன்பாக
போலவென்று பிழைப்பார் தெவன
நீ வெல்வேன் என்பதும் நினைந்த சானகியென்னை

௩, மேவுவேன் என்பதும் விறுதாயோசனை அண்ணனை (வந்த)
அம்புராகவன் தொடுக்க வருணன் வந்து
கும்பிட்டு வழி கொடுக்க
கெம்பீர அணைபடுத்து - வந்தமலைந்து
முன்புபோயப்படை எடுத்து

கும்பகோனுகும்பீக்கெ கூட்டிச்சண்டைபண்ணுமல்
தமயிசொலபபடிசீதை தன்னையுமவிட்டுவிடாமல-வந்த

௭ முறாதுமலடசுமணன் அமபாலே-இந்திரசித்து
டு யாளபா இனிமனமேட லே
நீறுபொனெ மூததினபடியே ராமனே அமபா ல
ாமதனமணி முடிமே
பாமமபொறுசீதையைய பிறகாகிலுமயிடு
ஒழியாய ஆறுலேஉநதன உயிரும்போமபடிபுவெந்த

விபீஷணன்ஸ்ரீராமருக்குக்கும்பகர்ணனவரலாறுகூறுதல

விருத்தம்

கும்பகானன் இதுசொன்னான அரக்கன சீறித
குரங்கையுமமானிடனையும கும்பிடுபோ என்முன
தமபி அது போராமல ஆயிரமபேயபூணட
தடந்தேர்மேலேறிநெடுஞ்சூலமகொணடான
வெமபாககாபுடைசூழ இலஙகைவிட்டு
வெளிவந்தான் அதுகணடான்வீரராமன
நமபி இதேதெனனவிபீஷணனுமஅங்கே
நாடினவணஙகிஉரையாடினனே

௯௰-தரு-சௌராஷ்டிகராகம-அடதாளசாபபு

பலலவி

கும்பகானன் இவன்-அயயாநான-தம்பினைக்குமூததவன்ஐயா

அநுபல்லவி

எமபெருமானே உன் இணையடிககாளாய்
நமபுமவிபீஷணன நானசொலலககேளாயகுமப

சரணஙகள

௧ ஞாலத்திலேவெகு நாளாகதவமசெய்து
சூலத்தைசிவனகையிலப பற்றினைவந்து
கோவிட்டேஇநதிரலோக குததினைஒரு
காலேட்டலேகட்டலே எததினை-இவன
ஆந்தைபபோலதேவர்களைபபோய பிடிபபான
நாலுககுமசாட்டுகக்கும ஆகாமல்அடிபபானகுமப

௯. பகரமாஓருகையால்ப பாதுபோலஎடுத்தந்த
மகமேருவையுமதோளிலத் தாஙகுவானஎஙகும
புகைபுறபபடமூசசை வாஙகுவான-பல
யுகமஓருந ளாசத தூஙகுவான-பல
சுகமஆகசசிலதுநாள தூஙகையாலஇஒன்
சகலருமஉயிாதபபிபபிழைததாா எனசாமிகும

௧0. தெரிநதுராவணனுககுச சீதையைவிடசசொலலி
வநதிவருநதிமெதத முறைபபட்டான-அவன
இராஙகாமையாலஇவன குறைபபட்டானசலகம
பிரிநததெனறேஎணணிய றபபட்டான-உன
சரணபுகுநதிடுவாளுே தமையனதனசொலலால
சிறநதாணிபடுவாளுே தேவர்உனவிலலால-கும

குமபகாணனை அழைததவிபீஷணனுககுப்

புததிகூறல

விருததம

சததியவிபீஷணன இவவாறுரைககசசாமி
சணடையிடவருமஇவனை உனமுனனுககச
சிநதிரவதைசெயதிடிலஉன மனமயேதாமோ
தெரிநதுவா அவனமனதைஎனனசசெனறுன்
அததிசையிலஅரககர்படைககடலுளளோ
அணணனஅடிமேலபணிநதானபணிநத போது
புததிஉளளகுமபகாணனதமபிதனனைப
புல்லினனபுததிசிலசொலலினனே

௧உ-தரு-சாரஙகராகம அடதாளசாப்பு

பலலவி

ஏனவநதாய்தம்பிவி பீஷணு நல்லே ஏ
ஏவாககுமஅதிககுண பூஷணு

அனுபல்லவி

ஆனநதராமனைஅடுததாய வினைவிடுத்தாய
அமிாதமஉணகிறவாயால விஷமஉண்பார்களோபேயாளன்

சரணஙகள

௧. அஙகேநீபோனதுமஅபயமபெறறதுமலஙகைக்
அரசுபெறறதுமகணடு வருநதேனே

வெகுசிரமமாய்ப்புலஸ்தியன்பேரும்விளங்கும்உன்னால்
வந்துகொடுத்தாயென்று பொருந்தேனே
தங்குமென்குலந்தனிலேராமனம்புக்கொருவர்
தப்புவாரென்றெண்ணம் இருந்தேனே
இங்கேயுமந்தவர்கள் எல்லாருமங்கேயேபோய்
எள்ளுந்தண்ணீருமாகி இறைப்பாயென்றிருந்தேனே - என

௨ நாலுபத்துமுகங்கொண்டாய் சிரஞ்சீவியுமாய்நீகொண்டாய்
நாங்களாங்கொண்டோம் ஒருகாலே
மேலேகூறுமுனவனின்றான் ராமனுமனதிரின்றான்
விதியும்வந்ததுகால முடிவாலே
சீலமுடலனவர் அவர்தங்களுயிர்விட்டாலும்
நெறிக்கவிடார் உன்னைப் புவிமேலே
காலனூர்எமக்குண்டு இலங்கைஆரவர்க்குண்டு
கனியைத்தின்பதைவிட்டுக் காயைத்தின்பதுபோலன்றோ

௩. அப்புபோலச்சுருக்காநீ அவளைச்சேரவந்தகாரியம்
அழைக்கிறாயச்சமதி படுவேனோ
தம்பியுராமனும் நீக்கக்குரங்கையெல்லாம்
சதையாமலவதையாமல் விடுவேனோ
நம்பும்தமையனோடே நானுமிருப்பதல்லால்
நாலுபேருமங்கைக்க நரனைக்கும்பிடுவேனோ - என

கும்பகர்ணனுக்குவிபீஷணன்நீதிகூறல்

விருத்தம்

மொழியிதனைக்கும்பகர்ணன்சொல்லவிபீஷணன் அண்ணேயுமைமுறை தப்பான வழியிதுநீயெங்கிட வேணும்வந்துநீசாமிபதம் வணங்கவேணும்மப் பிடுமிராவணனுடனே இறப்பதுநீ கருமம் அல்லபரிந்தெனைப்பின்னே முவதுவே கருமமென்ன அசைக்கின்றான் உறுதிமொழி இசைக்கின்றானே.

௩௨-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்வார்த்தைதன்னைக்கேள் அண்ணேகும்பகர்ணா நீ
ராமனாசசேர்ந்துவாழ அண்ணேகா

அனுபல்லவி

உன்வார்த்தைகேட்கஉன்னை   உத்தந்தனுப்பினானன்னை
உண்மைபாராஆணமட்டும   தாமமேதலைக்கட்டும-அண

சரணங்கள்.

க, மனந்துக்கா காந-ராவணனையொழிக்கவேணும்
வளருநேயப   வாதம
அன்னாத்தமஆமட்டாதாரக-துரோகியுடனேசேர்ந்தால
அதைவிடஉண்டோ   பாதகம்

செனித்தசமதுவேந்குலமுமபோகச்
சித்திப்பமென்ன   நோக்கம
கனத்தராமாபடைமுன-நமதுபடைவெல்லுமோ
கடலிலேபெருங்காயம்   கரைத்தாலஉண்டோசாதகம-அ

உ, அடைவானதாயதலையப பிழையாலபரசுராமன
அறிந்தானே   பரிகாம
திடமஆமபிதாவைக்கூ மபபிழைகணடுசிவனபணடு
சிரமகொய்த   நலலோாவிரம
நடவாநடைநடந்தால-அண்ணனதமபியைக்கூட
நறுக்கவேணும   அந்நேரம
உடலிலபுரைக்கூலை-அறிந்தெறிவாரைபோலே
ஒழிக்கவேணுமலலாமல உயிரகொடுத்தென்னசாரம அண

ங, உனக்குளளகாலமஉறங்கிக்கிடந்தா இந்த
உலகமஇனிமேல   கிடடாதே
தனித்தகோதணடமுனனே அண்ணனும்நீயுமஎங்கே
நிலைவித்திப்ப   ஓடடாதே
வினைபபிறவியுமதிருடம-வாநதயலமுந்தியுமசேரும்

வேளையிதுபோலக்   கிடடாதே
எனக்குத்தந்தநலலசனம-உனக்குத்தந்துநீசொன்ன
எலலாமகேட்கிறேனநான   இனிஆகிறமதடடாதே-அண

விபீஷணனமனடபின இருந்-டைக்கும்போகசலுத்தல,

விருத்தம்.

ந்திரிசநாரததாாப்பிஇந்த வாறுசொல்ல
நுதவிட்டானகும்பகர்ணா சுவாமிஅன்றுள்

சிந்தையிதுவென்றுவிபீஷணனும் சொன்னான்
செயராமனைசரணடையே செயயுமெனன்றான்
பநதமஉளளசுகரீவன முதலாயுளள
பலபலவானரபபடைஞா தொகையில்லாத
சிநதைஇராககதபபடைஞா கடலபோலபொஙகி
நேரிட்டாா அதிகமஉளள போரிட்டாரே

௬-திபதை சங்கராபாணராகம-அடதாளசாபபு

கண்ணிகள்

௧ கோலாகலமாகக்-கடல்போல்வளைததாரே
குமபகானன்படை வீரர்
மேலேபெருஙகடல போலேவளைநது
மிதிததாரேவானர சூரர்

உ, எஙகுமபரிககுலமஎஙகும்கரிககுலம்
எஙகுமஅரககா்கொண டாட்டம்
எங்கெஙகும்மநதிரிகள எஙகெஙகும்பல்லூகம்
எஙகெஙகுமவானரக கூட்டம

௩, சஙகுகள்கொம்புகள தாளங்கள மேளஙகள்
சகரமபோலவே படிககு
அஙகேகுரஙகுநெருஙகிச செயகொககனே
அணடகடாமும வெடிக்க

௪, எத்தியுபிடிபபா அடிபபார்ஓடிப்பார்
இராககதாவானர உடலை
குததுகுதிககும மிதிககுமவதைககும்
குரஙகுகளராடசதக கடலை

௫, அள்ளுமகுருதியில துள்ளுமககரமபோல்
ஆடுமேராடசதப பிணங்கள்
விள்ளுமகவசஙகள விள்ளுமதுவாசஙகள்
விளளுமடலைமணடை கிணஙகள்

௬, மெததயலையும சிலையுமகவிககுல
வீராளதிாதிா விடுததாா
அததிரசததிர-தோமரததால்எறிந்
சரககர்அனைதயெல்லாம தடுததார்

* அனையிரடடிததுப பபாடுமபோது - அதிளளள றயிவடததில முதலிலேசோததுப பாடிகவெளளவும

௭, வேலாயுதத்தாலும் சூலாயுதத்தாலும்
மெத்த இராக்கதர் — தாக்கினார்
காலாலும் கையாலும் வானரவீரர்கள்
காணுதவைபொடி — ஆக்கினார்

௮. தோளும் சிரங்களும் தாளும் கரங்களும்
துண்டா அரக்கர்கள் — தடிந்தார்
மாளும் தலைவிதி நாளவந்தநேக
வானரவீரர்கள் — மடிந்தார்

௯ தேய்த்தகெறிந்ததிவ்வாறு கும்பகர்ணன்
சேனை யென்னும் பெரு — வெள்ளம்
சாயத்த உதிரம் படிந்துசெவந்த
தணிந்ததலைலோகடல்ப — பள்ளம்

௰ வேளை அதில் ஒருநாலு வெள்ளப் படை
வீரனை வசந்தன்னா — மன்னன்
தோளில் ஒருமலைபோடப் பொடியாகத்
தொலைத்தானே கும்ப — கர்ணன்

௰௧. குத்தி உடனே அவனைப் பிடித்தந்த
கும்பகானன் எனும் — கபிலன்
நெறித்திலகபாய இட்டான் ஏகன் அதைக்
நேரிட்டானே வந்து — ாலன்

௰௨, நீலன் எறிந்த மலையைக் கும்பகர்ணன்
நீறு நீறுய் செய்து — நகைத்தான்
மேல அவனும் பாய்ந்து கடித்தான் இவன் குத்த
வேசாறி நீலனும — திகைத்தான்

௰௩. அங்கதனைக் கண்ட அங்கதன் ஓர் மலை
அங்கையால் போட்டுரம — பேசினான
செங்கல்பொடிபோல நூறுக்கிக் கும்பகர்ணன்
தென்றான் அவன் மேலே — வீசினான்

௰௪. விட்டகெதைதன்னை அங்கதன் கையால்
வெடுக்கென்றடித்தருளை — போட்டான்
குட்டிக்குரங்கே நீ ஆர்வன சொல் என்று
கும்பகர்ணன் பின்பு — கேட்டான்

௰௫. கேட்டால் உன் அண்ணனை வாலால் சேச்சட்டிக்
கிளம்பின அன்மானே — தாண்டா

மாட்டி அவனைப்போல் உன்னையும் வாலால்
வளைக்கிற அந்தகன் — நாணடா

௰சு. என்றுசொல் அதைசதன் தன்னைக்கும்பகர்னன்
ஏறற அவனை ஆங்கே — சாயந்தான்
கன்றுகண்டோடிவரும்பசுப்போலக்
கணத்தில அனுமந்தன் — பாயந்தான்

௰எ பாய்ந்தவன்மேலே ஒருமலைதன்னைப்
பறித்தே அனுமந்தன — எறிந்தான்
சாய்ந்திடக்கண்டான் இவன்தனை ராம
சரமகொலலுமென மபப'ல — [illegible]

௰அ. பறியக்கண்டே கும்பகர்னன் அந்தப்படை
படுபாதிஆமபடி — [illegible]
அறியும இலை யான் அனுமான்மேல் ஏறினின்
றஸ்திரமமழைபோலே — சாயந்தான்

௰கூ. தேரைப்பரியைகரியை தடொலைத்தவன்
செங்கைசசிலையையும — ஒடித்தான்
போராக்கண்டோர் சூலம் கும்பகர்னன்தம்பியே ல்
போடஎனநேஎணணம — பிடித்தான்

உ௰. பிடிக்குமமுனனே வெகு ஊகையன எனநேதமபி
போந்தொருதிக்கினில — மேவினான்
துடிதடெத்திரோவந்தசுக்கிரீவன் மேல ஒரு
சூலமகுமபகறனன — ஏவினான்

உக, ஏவினசூலததைபபாயந்தனுமானனகை
இரண்டாலுமதுளா — நொறுக்கினான
தாவியசுக்ரீவனை கும்பகறனன்
தடங்கையாலகட்டி — இறுக்கினான்

உஉ, சாமி அதை அறிந்தம்பு களைபோடத்
தயங்கிக்கும்பகறனன் — ஓய்ந்தான
ஆம அவன காதையும் மூக்கையும பிசசுக்கொண்
டப்புறம சுக்ரீவன் — பாய்ந்தான

உங. பாய்ந்தபின் தங்கைசசிமூக்குப்போலததன மூக்கும
பழுதாகவேவெட்கம — பூண்டான்
காயந்தசினத்தோடுமே ராகவன்மேல்க்கும்ப
கறனனுமசண்டைக்கு — மீண்டான்

ஸ்ரீராமருக்கும் கும்பகர்ணனுக்கும் உயுத்தம்

விருத்தம்.

மீண்டவன் ஏன்முக்கிழந்தேன் தமைக்கும்
விண்ணிலே உங்களால் இழந்தாள் இங்கே
ஈண்டு இருவோரும் மூக்கிழந்த போதே
இனி இலங்கை வேந்தனும் மூக்கிழந்தான் கண்டாய்
ஆண்டகைமை போகுமுன் உங்களை வாளாலே
அறுத்தறுத்தெறிப்பேன் என்றுருவாள் ஏந்தி
பூண்டு செய்ய ராகவன் முன் கும்பகர்ணன்
போர் செய்தான் இப்படிப் போர் ஆர் செய்தாரே

௬௨ தரு - தோடி ராகம் - அடதாளசாபு

பல்லவி

ஸ்ரீ ராகவனும் - கும்பகர்ணனும் - செய்தாரே சண்டை

அநுபல்லவி

வீரன் பதின்மூன்று [illegible]
வெற்றிப்பரிசையால் ஆவனம் தடுத்த
நரசிங்கமும் இரணிய னும் போலே
நாதரும் தேவரும் கொண்டாடவே (ஸ்ரீ)

சரணங்கள்

௧. விக்கிரமன் ஆம் கும்பகர்ணன் இராகவன்
மேல் ஒரு பத்தம்பால் ஏ தாக்கினான்
கைக்கணையால் சாமி அவன் கையில் வில்லையும்
கவசத்தையும் துண்டுப ஆக்கினார்
அக்கணத்தே தடி கொண்டவன் மீள
அடித்தானே குரங்குகளை மான
கைக்கும் கும்பால அந்த தடியையும் போக்க
தறித்தானே அய்யன் இப்படி ஆக (ஸ்ரீரா)

௨. மடித்து போர் கும்பகர்ணன்
வாளும் பரிசையும் தாக்கினான்
தொடுத்து ராகவன் அவன் வலக்கையைத்
துணித்து மண்ணில் வீழ ஆக்கினான்

---

* இதை இரட்டித்துப்பாடும்போது - [illegible] என்று இவ்விடத்தில் முதலில் சேர்த்துப்பாடிக்கொள்க

பிரித்தவரொடுங்கைவிழ — மெய்யைக்
போகவிடாமல்தினறேநுந்தக் — கையை
எடுத்துக்கொண்டிடத்தே — சண்டைதந்த
இடக்கையுங்கொய்தான் — இப்படி அந்த (ஸ்ரீரா)

௩ வழுவாமலேஒருகணைபால்கரும் பகற்றன்
வலக்காலைவிழ — எய்தான்
* அழிபஇடக்காலால்குந்திகுதிவர
அந்தக்காலுமதுணி — செய்தான்
எழுவகைஇல்லாமல அண்ணனை — நாடி
ஏகினன அழுதானமனம — வாடி
முழுதுமதொளைபட் — டரக்கன்சரீரம
முண்டமாக்கிட — அருள அந்நேரம (ஸ்ரீரா)

கும்பகானன் ராமனைத்துதித்து வரங்கொள்ளுதல்

விருத்தம்

முன்பு மாரீசனுநொறுக்கப்பட்டான்
மொய்குழலசீதையுமசிறையில்பட்டாள் அண்ணேன்
உன்குலமுமநீயுமபோயப்படுவாயெனறே
உரைத்தவிபீஷன் அலனல்லதுக்கப்பட்டான்
என்பலமபோய நான்பட்டேன்உன அம்பாலே
ராவணனுமஇனிபபடுவான்என றுசொல்லி
அம்பினொடுகும்பகர்ணன்ராமன்பாதம்
அங்கொளவான்பின்ஒருவாசகம்விள்வானே

ரு-தி இதை-மத்தியமாவதி-இ-ம-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

க. சாமிநமஸ்காரம் சாமிநமஸ்காரம் — சத்தியராகவனே-இங்க
பூமியிலஉத்தமவானேநமஸ்காரம் — புண்ணியராகவனே

உ, நீயேசாமிஉண்மைக்குவில்லுக்கும — இந்நேரம்ராகவனே
ஆயிரமராவணாவந்தெதிர்த்தாலுமபற் — றுதுராகவனே

௩ தோளுந்துணிந்தேனே-தாளுந்துணிந்தேனே — சுவாமிராகவ
னேயினியிலநான் உன்னைக்கேட்குமவரந்தரவேணும் — ராகவனே

ச வநசபுருஷ்குடலைநகொடுத்தவன் — வங்கிசராகவனே
இந்தவிபீஷணனைக்கைவிடாமலே — ரட்சிநீராகவனே

* அதைஇரட்டித்துப் பாடும்போது-அது-என்று இவ்விடத்தில முதனிலே சேர்த்துப்பாடிக்கொள்க

௫ அந்தராவணன் உடன்பிறவி என்றுகுறியானே — ராகவனே இவனை
எந்தவேளையிலவந்தென் செயவாறேனே எச்சரிக்கை — ராகவனே
௬ வினையாட்டல்ல இவன் உன்னருகே நிற்கவேணும — ராகவனே தப்பில்
இளைப்பனை அனுமானைப்பிரியாமல் இருந்தது ராகவனே (னேஎன்
௭ என்னைக்கொன்றபோதென அண்ணனையுமகொலவாய — இனி இராகவ
தன்னைக்கண்டபோகளாகையாதபடி செய்வாய-சரணமராகவனே
௮ தலைகழுத்துகுபோ-லென்முழுகும்-போசகுதே — சாமிராகவனே தேவா
யமகம சொல்லாமுன்னே-எனதலைமனைப்பது ஊபாரம் — ராகவ

ராமபாணம-கும்பகானனதலையைக கடலில்விழுத்தல்

விருத்தம்.

அன்பினுடன் இந்தவகையும்தொகையும்விண்டளவில்
அமபுபம்எனும்கண் உடையான்
செமபதுமமஎன்றமுகமண்டலம்மலர்ந்தொரு
செழுஞ்சிலையில் அம்புதொடவே
அமபதுபறந்தவன்நெடுந்தலைவிழும்படி
அரிந்தெறிய அந்தவிசையால்
கும்பகற்னன்சிரசுபொங்கியதடங்கடல்
குழிந்திடவிழுந்ததவமே

சீதாதேவியின்பக்கல்வந்துராவணன்கெஞ்சுதல்

இதுவுமது,

இன்னவகைகும்பகற்னன் இறந்தான் இப்பால்
ராவணனுமமருத்தனை ஓர்சனகன் ஆககிப்
பொன் அனையாள்முன்புமகோதரனைக்கொண்டு
போகெனவேவிவிட்டுததான்ம்முன்னே
மின் அனையாாநடமாடககீதம்பாட
வில்மதனன்கணை சாடமெலிந்துவாடி
அன்னையெனுமசீதைமுன்னேவந்தான்கிட்டி
அஞ்சுவான்ஏதேதோசெஞ்சுவானே

௬-திபிதை-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

க. இனம்நான்என்னதாமோஎன்னை இராயச்செயவதுதாமமோ
இன்னமமனமதவாதையேபடஎன்றாலஆகுமோசீதை

௨ குறித்தநமூவரையும்வீசினேன்காமக்கோட்டியால்மனமகூசினே
இறக்கவேமனமபொறுக்கினோம-உன்னை-எண்ணி அலமேலா இருந்தேந்த
நஇனேன

௩ மெத்தமெத்தத்துவண்டேனே உன்னை-விஷ்ணு நாகத்தேடிக்கொண்டே
னே.பத்தென்பாரகாம அவஸ்தைபே-நான்-பதினாயிரம அவஸ்தையே

௪ தென்றல்வந்தென்னை பாயுதே இந்த திங்களுந்தணலாகாயுதே
என்றன்மேல்கிருபை ஆகிதே-மனம-இரங்குவாயவைதேகியே
சீதாதேவி-ராவணனை இடித்தல

விருத்தம்.

விரும்பிய அரக்கன்இத்தவிதம்சொல்லிப்பதையாளமுன்னே
பொருந்தவேபத்தமமணமேல்படியவேவந்துவீழ்ந்தான
திரும்பினாளமுகமபாராமல்சீதையும அவனைநோக்கா
துருமபெனரோதுருமமைப்பார்த்துதூறுவாளகூறுவாளே

௯௪ தருசஹானாராகமரூபகதாளம

பல்லவி

கெட்டுப்போகவேணுமோகேளடா-அடா ராவணா த்துரும்பேநீகெட்டுப்போகவேணுமோகேளடா

அநுபல்லவி

௧. துஷ்டத்தனம்எல்லாம-விட்டுவிடடா என்
சுவாமி
மோமே
துடுக்கு
கோதண்ட-வில்லி-அம்பால்
உனகுலமகெல்லி
சொலலி-கெட்டு

சரணங்கள்,

௧, தூண்டாவிளக்கைத்
மாண்டால்போலேமாருவாய
வேண்டாம அடா
வண்டா
தீண்டவருமபூச
நீயேதுளள
கெடுவாயே
பேயேகெட்டு

௨, ஆக்கிரமசிங்கத்தைப
சாககடைககுள்
பார்க்குமோகனைலே
வண்டா
பார்க்கிறபெணசிஙகம
நரிகுட்டிதன்னை
எட்டம
மட்டிகெட்டு

௩, பாருக்குளளோரகு-வீரர்க்கலலாஸ்மறற
பேருககுநானபச்ச
ஆருககுபோககிருய
அயயோ
நாவிசி
ஆவி
பாவி-கெடடு

ரு, பத்துள்ளவாடாளும் சத்துருவோடே உன்
சுற்றமும் வாழ்வும் — இல்லாதுஎன்
பத்தினிவாக்கு — பொல்லாது
ஏண்டா — வாதுகெட்டு

சு, வாய்த்தகொழுந்தனால் மூத்தமகன்பட்ட
வாதனைகேட்டழும — ஓசைகாதில்
ஏத்திடவேணுமஎன் — ஆசை
ஏண்டா — பிசாசைகெட்டு

மாயாச்சனகனைச் சீதைகண்டுதகப்பன்என்றுபுலம்பல்

விருத்தம்

நெறியாள் இந்தப்படிஉரைக்கநீசன் அரக்கன ஏவலினால்
பொறியாமருத்தன் தனைச்சனகன் போலேசெய்துமகோதரன்தான்
மறியாஇழுத்துவரஅதனும்மகளேமகளேஎனறிரைந்தான
அறியாசிதைதகப்பன்என்றே அழுவாள் அழுதுவிழுந்தாளே

௬௫ தரு முகாரிராகம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

ஐயாசனகா ஐயாஎனைப்பெற்றனுபவித்ததிதுவோ

அநுபல்லவி

கையுமகயிறுமாகசணனுமுன்னேநீ
கட்டுபபட்டயஎன்னைதொட்டுப்பட்டாய்அல்லோ — ஐயா

சரணங்கள்.

க, பஞ்சாசத்கோடி பூமண்டலத்திலே
பலவேளவியுபசெய்து — நிறைப்பட்டாய்
அஞ்சாவலையுமகெட்டுகிறநீஇந்த
அரககாராலகட்டுணடு — குறைப்பட்டாய
செஞ்சொல்அயோத்தியில்காணபல்நீயென்னைச்
சிறையிலேகாணவோ — புறப்பட்டாய்
என்சிறைநீககாமலதவிக்கிறேனேஅப்பா
இதுவுமபோதாதெனறோநீயுமசிறைப்பட்டாய் — ஐயா

உ, சுற்றத்தாரோதாய்மாரோதமைகமாரோ
சொலவாராஇந்தப — பெருஞ்சோலி

அத்தலத்திலேபோயந்துயகளுககறிவிக்க
அனுமானுமஇலேயேபுண ணியசுாமி
வெற்றிஅயோத்திராஜாகிாதநிகளை
வெட்டிஅழிக்கநானே கோடாலி
பெறறவீட்டையுமவைததுபுகுந்தவீட்டையுமநல்ல
போஅழிக்கஎன்றுபிறநதேனே பெண்கீலிஅயயா

ரு. காததன் ஆகிகவொண்டசணவனைக்கொல்என்று
கடுமபழிதேடிககொண டேன்முன்னம்
பற்றுமபறறுததுககுமதநதைக்கும்வினைசெயதேன்
பணணிடுனளேகள வுாளககனணம்
உற்றாநகைசெயயபடததுமாதம்இஙகே
ஒருததிநான்இருநததே பெருஙகுன்னம்
இத்தனைபாடுமஎனனுலேவரக்கண்டும்
இஙகேசிவன்கொணடிருககிறேனே இன்னமஅயயா

குமபகானன்மரணததைக்கேட்டிராவணன்புலமபல்

விருததம

உத்தமிசானகிஇநதவாறமுதாள்சனகனெனஉருவமகொணட பிததனும்ஆகாவாாத்தைசொனனன் அவனையுமஎசசுமபேசசுமசொன்னுள,மத்தனிராவணன்கொதிததான அபபோதுகுமபகறனன் மரணமகேட்டான். சொகஙைதமரமபோலவிழுநதான் முடஙகினன் அரககன்அழநதொடஙகினனே.

உசுதருஆனநதபைரவிராகமஆதிதாளம்

பல்லவி

அப்பாகும்பாகறனுஉனைப்பிரிநதெபபடிநானபிழைபபேன்

அநுபல்லவி

எப்பிறப்பிலே உன்முகம்பார்ப்பேன்நான்
எநதவிதத்தில் உன்உயிாகாப்பேன்
செப்புமமுன்னேபோயப படடாயேஎன்னைத
தெருவில்ப்பாதேசியாய விட்டாயேஅபபா

சரணங்கள்

க. இனிமேல்என்சிறைதள்ளிவானவரோ
டிந்திரனுமநிலையிலே போவானே

தனியேனென் குடிக்கொரு மூளையுடையரத்
   தமையையு முசுகறுத்தாள — தாவுதானே
அனியாயத்திலகாரண மாரீசன்னெனை
   றவனை யும்போககடித் — தேனேனே
சனிஆறுமஅந்தமோசத்திறை அல்லோ
   சருகுகிறதமரம — ஆனேனே-என் ஐயயே

உ. வாயும் முனையுங்கோட்டடைக்கவே
   வொந்தயே — குலக்கொழுந்தாயே
ஓயுமஎன்குறைசண்டுசுருககிலே
   உறக்கமவிட்டுமலைபோல் — எழுந்தாயே
மாயன்முதலோர் ஆயுதசதினுல
   மயிர்முனையுமஉடமபில — அழுந்தாயே
ஊனறு மபுடபோல இருககிற
   இந்தமனிதன் அமடால் — விழுந்தாயே என் ஐயா

௩. மயில்போல்பெண்கள்கைல்ப்பிடிக்கமெத்தையில்
   வளர்நதஉன் நிததிரை கண்டு — மயங்கேனே
கையிலேபேயகால பிடிககககளததில
   கவிழ்நதாய என்றுசொலல — நொந்தேனே
நயமோசொல்லும எமனுக்கும உனக்கிட்ட
   நானோ இளககாரம — தந்தேனே
உயிர்போல் உன்னோடொத்துத்துணிவேனோ
   உன்பிறகேஇனிதா — வந்தேனே-என் ஐயா

அதிகாயனவரலாறுவிபீஷணன்கூறுதல்

தமபியைப்புகழ்தல்

விருத்தம

அரக்கன் இராவணனிவவாறழுதான்பின்னே
   அதிகாயன்படையெழுந்தான் ராமன்கண்டான்
விரித்துவிபீஷணனைச் சொல்லவான்சமீபமுற்று
   விழுந்தமதுகபிடவர் ஆமஇரணடுபோககுன்
ஒருத்தன்மதுகும்பகரன்னுன்றுப்போனுன்
   ஒழிந்தகழிடவன் இட்டமபோமவனைசுவதென்றுன்
திருத்தியராகவனை இதாககுத்தம்பியோதும
   சேர்ந்தன்றுன்சனடையினிப்பாரென்றுனே

இருபடைகளும்கைகலக்கஅனுமான்படையை
அனுமார்அடித்தல
விருத்தம்

பாரனவானரச்சேனை அரக்கர்சேனை
பலசண்டையிடுவோன்இளையோன்விடும்அம்பாலே
காரனவேகண்டகண்டதுண்டமாகிக
கால்மாண்டிலமாடாய அரக்கனவீழ்ந்தார்
கோரன்அதிகாயனவிடும்பானைக்கூட்டம்
குமுறிவெகுவெகுவாகவரக்கண்டோங்கி
மாருதியோமரம்பிடுங்கிநடுவேபாயந்து
மாட்டினன்பிணமலையாக்காட்டினனே

கள-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு
பல்லவி

அதிகாயன்படைமதவேழங்களை அடித்தானே அனுமான்

அனுபல்லவி

விதிஆகப்பல்போர்களும் நடுங்கி
விடவிடென்றதிரவேரோடும் பிடுங்கி
சதிராகப்பிடித்தவொரு மாமரத்தாலே
சடைகொண்டஇலுப்பையைத்தடிகொண்டடித்தாப்போலே-அ

சரணங்கள்.

க; கடியால்ச் சிலயானை உதையால்ச்சிலயானை
கதையால்சசிலயானை மாயந்தவே
அடியாலசி சிலயானை விதியவச்சிலயானை
அதிராலச் சிலயானை சாயந்தவே
இடியாலச் சிலயானை அறைபாலசிலயானை
எறியால்ச் சிலயானை ஓயந்தனவே
பிடியாலச் சிலயானை விசையாலசசிலயானை
பிசையால்சசிலயானை தேயந்தவே
அடியறுமரமபோலே படுமசிலயானைகள்
அலறிக்கைகாலஒடிந்து விழுமசிலயானைகள்
நெடுக்ககலங்கஉயிர் விடுமசிலயானைகள்
நெளிவுறலைந்திரு கெடுமசிலயானைகள்
நெரிபட்டயானைசில முறிபட்டயானைசில
நெக்கிட்டுவிக்கிட்டுச்சுழறந்திக்குத் குதிந்குபுபுலயவிழ-அ

௭. எடுத்தான் சிலசில முறைத்தான் சிலசில
இறைத்தான் சிலசில யானையை
கெடுத்தான் சிலசில குழைத்தான் சிலசில
கிழித்தான் சிலசில யானையை
தடுத்தான் சிலசில தெறித்தான் சிலசில
தறித்தான் சிலசில யானையை
கடித்தான் சிலசில அழித்தான் சிலசில
கழித்தான் சிலசில யானையை
படிப்படி ஆக்கடல் ஓயனெருக்கும் யானைகள்
பருத்தமலைகள் அடிவாரமனைக்கும் யானைகள்
அடிப்புடனே விசிறும் தூரமனைக்கும் யானைகள்
சுழற்றியவாலடு விஸ்தாரமனைக்கும் யானைகள்
சுற்றிவளைக்கும்யானைவிழரத்தவெள்ளம் ஆகிஎழுக
தோகைமாமேகத்தடி ஆகவேகொண்டிழுத்தப்படி அதிகாய

௮. கைகயே பலெ ஜம ஙால ஏபமலெகஜம்
கைக எபடலெகஜம சாடவும்
மிகசாம்பசிவிண்டுபூதங்களுடனே
வேதாளங்களாடம் ஆடவும்
திக்கேயமுனிவர்கள் கைகயேஅலாகொண்டு
செயசோபனஇசை பாடவும்
அக்காலையினில் மிகப்பேய்க்கணங்களெனரும்
ஆனையின வெடிநாற்றம மூடவும்
சக்கிறமுல்போல்தலைகள் கீழேவிழ நாடியும்
தும்பிக்கையைப்பிடித்துப் பம்பரம்போல்ஆட்டியும்
திக்குகெசங்களுக்கு வெட்கமவரஆடியும்
சேரசேரப்பிடித்து வாரிவாரி மாட்டியும்
சிதறச்சிதறத் தூக்கிப்-பதறப்பதறத் தாக்கிச்
சேனைத்தலைவர்களசாக ஆனைப்பிணங்களைஆக்கினான் அதிகாயனே

அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணனுக்கும்யுத்தம்

விருத்தம்

குதித்தேஇத்தப்படி அரக்கர்குலமும கொடியானைகளும்கழியப்பாவி துக்கண்டு அதிகாயன் கனகமணித்தேரேவேலகொண்டான், துதிதேவரும் அனைத்குமாரன்தோளில இளையோன்மேல்கொண்டான் - எதிர்த்தார் இருணடுபெருவில்லை எடுத்து அர்ச்சனை தொடுத்தாரே.

௧௮-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும் அதிகாயனுக்கும் நேர்ந்த சண்டை

அநுபல்லவி

ஆட்சியத்தம்பி அங்கதன் தோளில் வீறினான்
ஆயிரம் பரிபூட்டிய தேர்மேல் அதிகாயன் ஏறினான்
சக்தி ஆக இருபடைகளும் மென்மேலே
கலந்து சண்டை செய்யவும் கடலும் மலையும் தப்பவே-லட்சு

சரணங்கள்.

௧. முந்தி அரக்கன் ஒரு கணை தொட்டான்-தம்பி
முறித்து அதற்கிணை அன்னைக் கூறிட்டான்-அவன்
பந்தியாய்ப் பதினாறு கணை எய்தான்-தம்பி
பதினாறு கணையையும் பொடிசெய்து கணையினாலும்
வந் ... கவசத்தை நூறம்பால் கீறினான்
வரும் அரக்கர் படையைச் சேனை தராதல மிறைத்தான்
பிடித்தே கோசகுசினோடு மிகத் தொடுப்பும் ... செய்கை
பிடித்த வில்லையும் ஒடித் தானே அம்பு படிக்க அங்கே-லட்சு

௨. அனலாஸ்திரம் அரக்கன் ஏறினான் தம்பி
அதுக்கதையே விட்டு மாறினான் தம்பி
கனம் ஆம் பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவினான்-அதி
காயன் எம்புரத்தை மேவினான் அவன்
கிளைபுயம் அங்கதனாலே நாதன் இடியவும்
நீலன் சேனாபதி முடியவும்
இனம் அமைச்சர் ...
இடம் ... அந்தவயமசேதன மடியவும்-லட்சு

௩. வல அரக்கர் மூவர் பிரமகோடி லட்சு
... அமர் பாலம் அடிந்தாரே சேராடி அங்கே
கொம்பு ... சுக்கிரீவன் தேவர் ... தகைகூடி அனுமான்
... போய் விழுந்தாரே உயிர் ஓடும் பின்பு
சிலரை சிலரை ஆகி மெள்ள மெள்ள
கெடுத்தார் அரக்கர் படை இடறித் தள்ளித் தள்ளி
எல்லாரும் ... எழுந்து துள்ளித் துள்ளி
... ராம ... சொல்ல லட்சு

அதிகாயனிறக்குப்புலம்பி ராவணனைமுன்னே

தானியமாலைபுலம்புதல

விருத்தம

முன்னேபோ இந்தப்படிதேவ்ஙறமுரககன் அதிகாயன்பட டான்
அனலாவந்துதூதர்செ லல ஆதைராவணனுட அறிந்தழுதானை
தன்னேபெறுமத னியமாலை தானுங்கேட்டுத்தலைவிரித்தே
டனேபோல்அரக்கன்முன்விழுந்தாங்கதான புலம்பததொடுத்தாளே

எ-இயனைத-காமபோதிராகம்-ஆதிதாளம

கண்ணிகள

க, என்னசெயவேன் இலங்கேசா-நான் என்னசெயவேன் வெற்றிபுத்தகா
மன்மதனைபோல் அதிகாயன்தனை யமனிடமேபோக்கடித்தாயே [யே

உ, மாமகள் ஆம்சீதைதன்னை விடமாட்டேன் மாட்டேன்என்றாயே
காமனுனைக்கொல்லுகையில் அதிகாயனை நீ அல்லோகொன்றாயே

ங, கான்முதலாங்கும்பகர்ணன அதிகாயன இவருடன்நிவாரணமே
இருமனிதாகையாலே இனமெனவாளலை உருளக்காரணமே

ச, சின்னமணி நனகான்றுகெருசேனை ... தொலைத்தாயே
தன்னை அமிழ்த்தினது மெத்தச் சமுத்திரமென்றெண்ணிவாழ்வைக்க
லைத்தாயே

ரு, மலைபோலெத்ததம்பிசொல்லும இந்தமாலியவான்சொல்லும்தடுத்
தாயே
தலைமேலே இடிக்கும் அனுமய்யோ சற்றும்குடியாமலே கெடுத்தாயே

சா, கொலைகாரிசூர்ப்பநகிசொன்னமாற்றால் இந்தப்பலன்கண்டாயே
நிலைவாமாதந்தலைசெர்ரியக்கொள்ளி நீதானே தேடிக்கொண்டாயே

எ, பககக்கிளை ... மரம்போலேஎன்பலா அதிகாயனைக்கெடுத்தாயே
திக்குச்செயததுபோய் உன்னைத்தேவாங்கைக்க உடம்பெடுத்தா
யே

அ. மருமகிரிபோலேசாய்ந்துமகனேடுகளத்தில் மாண்டு கிடந்தாயே
அருமகனிரோ அதிகாயாஎன்னை அகலவிட்டெப்படிநடந்தாயே

இந்திரசித்தான்டைக்குவந்துஅனுமானைஇகழ்

அவர்அவனைஇகழ்தல

விருத்தம்

வாரேறுபூண்முலைதானியமாலைதந்த
வகைஅழராவணன்செல்லாலஇந்திரசித்துகேட்டான்

தோளதிராகபாசமும் பிரம்மாஸ்திரமும்
சேயததோ ஆயிரமுமசேனையுமகொணடெழுநதான
போளதிலொருவெள்ளகளுராயகுகனேகொனறுவா
போளதிரோமாருதியைக்கல்எடுககஅறிவாய்
சேர்விலலெடுககறியாயபோடாயெனறு
நீக்கிஞன அனுமன்வநதுதாககிஞனே

ஙடகூ-தரு தோடிராகம-ஆதிதாளம

பலலவி

இநதிரசிதது-சேவகம்-எதடாசதறே

அநுபலலவி

உன்துணை அதிகாயனைகனைனற — விலட்சுமணன்
உன்னை புணெலலவநதிருககிறன — லட்சுமணன்-இநதிர

சரணஙகள

௧, என்னுடேஎதிாககல ஆகுமோ
இனையவனஅமபெனஉனனே
உனனிராமனுடனேஎதிக்கல்எனறுல்
உனககவ்வளவுபலன — காணுமோ
என்னுடாஉநதனஅநதமமூககறிநதும
இனமறி ககுசசொலல — வேணுமோ
குணமாமசநதிரனேபாரதநாய்
குலதத லனனை அதின்மகிமை — கோணுமோ
(இநத)

௨, அநதகாளஎஙகளஉவாகெரு நதினை தறியாபோசதறே நிலலடா
மூநதிஅலாலேகுமபகானநுமமுண மணடமஆனாலலடா
இநதிாதிகளேயிாடேவயசெஙகளசாமிகொரு — புலடா
மநதிரததில்மஙகாயவிழுமோடா மழைககோகுடையிடககேருடை
(இநதி)

௩, விலஙகுஅழிநதியனசன்றுலவிலவானிஅல்லவ — தானடா
கலஙகிககஅழிதுலனன்னெனனேநீடககபோகச்சொன்னேதனடா
விலங்ககஉனகளஅப்பனைகெல்லுமாகுவீரனேஎசமானடா
எல்லயாக்குாகலஙகிகவிபீஷணன்எப்போதென்று காத்திருககிறுனடா
(இநதி)

வானரவீரர்களைமாட்டினஇநதிரசிததுக்கும.

இளையவருககுமஉயுததம

விருத்தம்

அநதஅநுமான்சொலலஆககனசீறி
ஆயிரககும்பாம அவனையாகளைஙகளைச்சூர்ன்

பீந்தம் உள சுக்ரீவன் நீலன் சாம்பன்
பனசன் முதல் மற்றவர்க்கும் படையும் சாய்ந்தார்
சிந்தை தெளிந்தெழுந்த அனுமான் மேல்க்கொண்டும்
சிங்கம் ஆயிரம் பூண்ட தேர்மேல் கொண்டும்
வந்த இலட்சுமணனும் இந்திரசித்துமங்கிலே
வாங்கினார் சண்டையிலே ஒருங்கொன்றோ

சம்தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும்-இந்திரசித்துக்கும் நேர்ந்ததே சண்டை—

அநுபல்லவி

சட்சி ஆர்க்கும் அநுமானை ஏறக்கொண்டு
கார்முகமெடுத்துக்கொண்டு சேரமேவி
பட்சணசிங்கம்-ஆயிரம் பூண்டதேரிலே
பாவி அரக்கன் வந்தானிப்புற பிறைக்கவும்-லட்

சரணங்கள்

௧. அரக்கன் ஆயிரங்கோடி அம்புமூன்றெய்தான அத்தனை லட்சுமணனறு
த்தெறிந்த ஆயிரங்கோடி அம்பால் பொடிசெய்தான் தம்பி பின்னேருடனெறுக்
கி அர்த்தசந்திரம் ஒருகோடி பெய்தானது கண்டவனும் இருபதி அர்த்தச
ந்திரம் கோடி விட்டுக்கெடுத்தான் சக்கரத்திரம் கோடி அரக்கன் விடக்கோ
டி இளையவனும் விடுத்தான் வச்சிரமுகாஸ்திரம் கோடி நிருதன் எய்யக்கோ
டி லட்சுமணன் விடுத்ததைத் தடுத்தான் அஞ்சலியாஸ்திரம் கோபத்தனெய்
யக்கோடி தம்பியும் எதிர்கொடுத்தான் செகதாளாஸ்திரம் கோடி இவன்
பொழியக்கோடி இவனும் பொழியக்கோடி அவன் பெற்றிகண்டு எய்த்தாரணி
வெடிநாராஸ்திரம் நிருதன் கோடி எய்ய நிமலன் நூறுகோடியால் அறுத்தான் தி
ரிமுகாஸ்திரமவாதன் கோடி எய்ய இளைஞனும் கோடியால் முறித்தான் பஞ்
சமுகாலெந்திர இருடன் கோடி எய்ய தம்பி நூறுகோடியால் தறித்தான் ஷண்முகா
ஸ்திர அரக்கன் கோடி எய்ய இளைஞனும் கோடியால் தறித்தானே இந்தவ
கையாடலும் காமலைகளும் பற்றி வேதகாணும் தேவர் முனிவர் இந்தத்
தோக இடம் இல்லாமல் இந்த உலகமெல்லாம் எங்கும் இவர்கள் விடுசரமா
கமழையாக (லட்சுமணனும்)

௨. சீறி அரக்கன் பின்னாரைப்பரை ஏனை நீக்கி இளைய பெருமானார் மீது
எறுகவசத்தில் பாய்ந்த நூறம்பாலக தாக்கி அழுமன் உடல்
கீறி நுழைய வெள்ளை ஆயிரம் வாடி சகலோர் தேடப்பட்டு அறுத்து
அறுசெப்பத்தைத் தம்பியும் விழிகொண்டு நோக்கி நேவாபகிழ

ஒருபதினாயிரம் கணை ஒருகொடியினில் பூட்டி-அரக்கன் தேருமவிருது
க்கொடியும் சிந்ததினுடைய புரண்டு விழமாட்டி அவனைப்போன்மாலை உ
ருவிநுழையும் வகையிருநூறாயிரம் பட்டு ஓட்டிச்சுற்றிலும் நின்றுநீக்கிப் பொரு
தும வீரர்களை ஒருகணையால் வீழக்கோடி நீர்க்கக்கண்டவன் சகஸ்ர நகோ
டிகணை ஒருமிக்க மழை என்னத்தூற்றிடலும் அதையெல்லாம் சகஸ்திர வா
ளிதமயிவிட அவன்மேல் நெருக்கி வந்தான் தமயிலெதிர்த்து மேட்டுக்கு நூ
றமடங்கள் பாதங்கள் சந்தியில் வெளிநடமான அவன்மேல் தத்தமடிப்பக்குத்த நூ
றமபெய்ய மாபிளந்திரமகெப்பளிதகாரா சிலையை ஊன்றி ஊருமதேறி
ன்மேலவனிளைப்பாற உதைத்த ஹனுமான் அந்தத் தேனாயும் பிறகே தாளு
ற்றாந்தவன் ஐம்பது கணைத் தூக்கி தேருமாழிந்து மறுத்தோ ஆவலற (எ)

௩. ஏறவேற இப்படி அவன் ஆயிரம் தேனா இனேவோஞ்சிறி
ஆறுகோடி அம்பால் அழித்தான் எதிரந்தேரை அறுபான்வயால
தாறுமாறுமாக்கிழித்தெறிந்தான் சில பேரை உடல்வெவ்வேறாக
கூறுகூறு செய்தாக் குவித்தான் பிணமபோலே-ஆயிரம்தேரை
ஒருகையிலே அப்பியராகடலினில் விழச்சாய்த்தான்லட சமயானை
யை-இருகையிலேபற்றி எயுமெறும்படும் என்றுதேய்த்தான கோடிசே
னையை-வரிகருவாளகொண்டுவாறி அடித்தடித்துமாய்த்தான அந்தவேளை
யில்கருகமகபோல் உருகதன் அந்தநிருதன் முனவாயந்தலையேயகள ஆ
யிரம-பூண்டதேனா நெடுமலைனைநின்றுவளைறிதழித்து வ அடா உன்சே
னை-மாண்டுகி நகவனைப்பாரகலையோ எனறுபழித்தான் அவனும்போ
ரில்மூண்டுதேரிலநின்று முறைமுறைவொருசணை கொழித்தான அ னை
ததமபி மீண்டு மா அழித்தும மாயினில் கவசமுமகிழிந்தானமமலகலய
கிடைத்துவாட அவனை ஏறவுமவேறு ரதம இல்லாமல் வெருவ குறுதிவெ
ள்ளாறு திநதிடிகையில பிதஇதிவிறுசிலையும அனுமே தனியய
இவ்வாறு

லட்சுமணனுக்

௪. அரக்கனுடன் வருமபறபதுவெள்ளமும் அறக்கனிதபோட்ட கூடி
க்குரங்குவெள்ளங்கள் நாறயதும அப்படிபறக்க வானரமானுபெருந்து
ஒரசிலபோகளுரும உயிரவந்துபிறக்க சமுத்திரமபோலே இரத்தவெள
ங்களை செவேலென்றுநிற வெள்ளத்தின்மேலெவானுமாட்சதகா ரணைடமொழிபுகழ
மகுடியுமலு மபலட்சுமணாகி
பேலுமடுசெளமபோலுமசாடசதர்

சர்லும் தருமாமுனைபெருகிய, உன்னடகோர்டானுகோடி
மேலுமதோசையிலோலுதிசையிலுமசண்டை விடும்அப்பாலே
கவிசைசிவிகையொடுகொடிகள்பலமுறிய கணடகண்டமாத்
துவசமகவசம்அற கரிகள்பரிகள்குடல்சரியதொக்கயுத்ததில்
இவரைஇவர்அறைய இவர்அவாதலைகளைஅறிய ஆனந்தமகொண்டு
தவசிகளிருடிகளமுனிவர்களமலாமழைசொரிய தமபிரொடுககும
செயவபாணம்மடிராட்சதன்னூறுதேரும நூறுபொடிஆகவெவ்வேறு
எவ்விடங்களிலும்ரத்தவெள்ளாறுஎடுக்க இளையாமலிவ்வாறு

இலட்சுமணனுகரும்

ரு, மத்திஆகமிருவருஞ்சனைமுறைமுறைதொட்டு சூரியபகவான்
அஸ்தமானதைஅடைநதிருள் கருகிறமட்டும்போராட-இந்திர
சித்தன்ஆயிரம்தேர்களும முறிமுறிபட்டும்மாயையினாலே
சத்திடாகலட்சமணன்முதல லோகளைக்கட்டவே உபாயம்தேடி
நாகபாசததைவேகமாகமதாகவே தொடுதான்-தொடுகையாலே
ஆகமஆனதுகட்டுண்டுகமபியும் படுத்தான்அனுமான்அப்பால்
வேகமஆகவேஅருச்சுண்டுசுருகளெல்லாம் விடுதான்சுகரீவன்முத
ஆகவீராகளஅனைவரையும் அரக்கன்தடுததான்தாறுமாருக்
கதறிவிழுவார்சிலாகறுவிவிழுவா சிலபேர்கள்-வாலைஅடிதது
உதறிவிழுவார்சிலர்உதுமிவிழுவர் சிலபேர்கள்-சமிகண்டாக்கால
இதிலேவிதனமவருமென மடிவர்சிலபோகள,அனுமான்உண்டு
சிதறுமோாமதுயிாென மகிழுவாசிலபோகள-சேனைசேனையா
கவலைஆகிஇப்படிவெகுவெள்ளக் கவிகள்பயந்துமனமதவிடைத்தன்
எவருமஇறநதனாளன்றரக்கனுமேனா எழுமபவிபீஷணனும யாம்

லெட்சுமணனுக்கும

[illegible]

விபீஷணாபுலமபல

விருததம

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

சக-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தவினைக்கென்செய்வேன்-லட்சுமணுநான்
இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்

அநுபல்லவி

வந்தானேஎசமானன் மகன்பாசத்துக்குநேரோ
தந்தானேவிபீஷணன் சதிகாரனென்பாரோ-இந்த

சரணங்கள்

க. போரிலோடி இளைத்தானே ராட்சதன்ராவில்
சோரன்போல் வளைத்தானே
யாரென்னசொல்வாரோ எவர்க்கென்மேலேமூண்டோ
ஊனாவாயமூடவும உலமூடிதான்உண்டோ இந்த

உ. பதர்போல்ஆனுன் என்பாரோ வஞ்சனைக்கெல்லாம்
மூசல்பாதமநான் என்பாரோ
பதைப்பா அழைத்துவந்தான்-பழிவாத்தான்என்பாரோ
கொதிப்பார்திட்டிஎமரதத்தில கூப்பாத்தாண என்பாரோ இந்த

ந. சங்கைபோய் அடுத்தானே காந்தசாமியை
வங்கைபோல்க் கெடுத்தேனே
அங்கவாக சானேனோ அபயம்என்றுரவாகி
இங்கிவரக் கானேனோஎன்போலஉண்டோதுரோகியிந்த

இளையவாநாகவாசத்தால்கட்டுண்டதக்காக

ஸ்ரீராமர்இரக்கல்

விருத்தம

வினயவிபீஷணன் இவவாரூதுவாடும
வேளையிலேராமசந்திரன இடத்திலமேவி
ஆனலனைஎனுமமநதிரிசெலலசசுடாஅமபோந்தி
அவவிருளைததூரத்தி ஆயயணசளததிலவநதான்
முனைபெறுசுகரீவனை அஙகதனைககணடான
மூசித்தபடைகளைககண்டானமூாச்சைஆன
தனி அனுமானையுமகண்டான்சாமிகோபம்
தாங்கினாதமபியைபபாாத்தேஙகினுனே

சஉ-தரு-ஆகிரிராகம-ஆடதாளசாப்பு

பல்லவி

என்னதானசெய்வேன்அடா-லட்சுமணுநல்
என்னதானசெய்வேன்அடா

அநுபல்லவி

உன்னைப்பாசங்கட்ட-உனபாசம்என்னைக்கட்ட
ஒருநதன்நான் தவிப்பேனடா-என்ன

சரணங்கள்.

௧. சானகிபிரிந்ததுறைக்கவோநீவந்து
தநதாயஇநதக தெல்லையே-லடசுமணா
நினைவின்படிநானகிறுமகோட்டைககடநதொருவா
நில்என்றாலும் நில்லையே-லட்சுமணா
எனதுகண்மணோலும உனதுபின்வருகிறேன்
ஏதுககெடுததேன் விலலையேலட்சுமணா
உனதுயுர்போனால்என்உயிருமபோம்அப்புறம்
ஒருகவலையு மிலலையேலட்சுமணாஎன்ன

௨. எடுததேன்பசிஅறிநதுஅருங்கனிதருமகைமை
எப்படி பிடித்தாயோலட்சுமணா
நடுத்தறியாதநான்களத்தில்தூஙகிறேன்நீ
பார்என்று வருவித்தாயே-லட்சுமணா
அடித்தசபபன்போலேநீயும்போய்என்னையிங்கே
அவத்திலே சோதித்தாயே,லட்சுமணா
பிடிததகொமபையும்விட்டுமிதித்தகொம்பையுமவிட்டு
பேயபோலே அலைவைததாயேலட சுமணா-என்ன

௩. பெண்ணுக்காகமான்பின்னேநடக்கச்சேதடுத்தஉன்
பேசசையும கடநதேனே-லட்சுமணா
மண்ணும்வரும்உன்னாலேமணியும்வரும்என்று
மனமகிட்சி அடைநதேனே-லட்சுமணா
கண்ணைககொண்டுநடக்கும்அவர்போலேநாணும
உன்னைககொண்டு நடந்தேனே-லட்சுமணா
எண்ணின எணணமபோயஎதிரிக்கிளக்காரமா
ஏழையாக் கிடநதேனேலட்சுமணா-என்ன

கெருட-பகவான்வருதலுமநாகபாசம்அறுதலும

விருத்தம்

உதிபதிரகு திதுணைகளேடுநிற அரை இருளுன்பேர்கிச்
அதரிட-அறிபதீதாரசுரரனமதவிமிமஉரகரெடுமபாசம

கிடறி (ரி)லோபவன் ருதர அமரர்கள் திசைதிசை நின்றுடக்
கதிர்மலை அவனை அவனை இயம் உனை விசையொடு கருடனும் வந்தானே

௯௧-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கருடபகவானும் வந்தானே-தெய்வ-கருடபகவானும் வந்தானே.

அநுபல்லவி

கருடபகவான் வந்தான் இளம்பிறை பெருங்காற்றினை
இருசிறைகளும் சாடவே-அஷ்டமாநாக
அரசனும் பயந் தோடவே ராமனைக் கண்டு
ஏருகி மனது வாடவே வனமயிலைப்போல்
உருகி ஆனந்தம் ஆடவே அந்நேரமே கருடபகவானும்

சரணங்கள்.

௧. மூர்த்தி ஆணையினால் என் முதுகேறி முதலைமேல் அத்தச சக்கரம் விட்
அந்தச் சக்கரத்தை விட்ட மழுவில்லும் கொண்ட டாயே
செந்தாமரைப் பூங்கையனே எவர்களுக்கும்
சந்தோஷம் தரும் மெய்யனே ஆரியா போல
சேர்ந்தால் எப்படி ஐயனே அடியேன் இதோ
வந்தேன் வந்தேன் ஐயனே என்று சொல்லி கருடபகவானும்

௨. விரிசிறகால் மண்ணும் விண்ணும் மூடிக்கொண்டு ஒருமலை யெனத்
ஒருமலைமேல சூரியன் உதித்ததால்போல் தலைமேலே தாவியே
புருமூடி எளிவிரியகாதங்களை கோடி
இருகண்பார்வையிற் தெரியசாமிகை விட்ட
பிரிவாலே மனப்பரிய பரவசமதாய்
உருகிக்கண்ணீர் சொரிய வேகமதாக கருடபகவானும்

௩. இடந்தருடனே தெற்குத்திசையில் இந்துபாய்ந்து வடக்குத்திசை
வாகருத்திசையில் ஐயயன் மலர்ப்பாதம் கண்டு கை யைநாடியே
எடுத்து வணக்கம குறிக்கசமூத்திலவெள்ளை
அடிப்பவெண்ணில் வெறிக்கராகு கேதுவும
திகைசென்றுடலை மூறிக்கநாகபாசமும்
பொடிப்பொடியாகத் தெறிக்க அன்புடன கருடபகவானும்

௪- கிழிந்துபாதாளத்தில் கிடக்கும் பாம்புகளும் கண்சுழன்றுதத்தளி
சுழன்று நாகபாசம தொடுக்கும இந்திரஜித்தாலே த்திடவே
விருந்தோர் மெள்ளமெள்ளவே நித்திரை நீங்கி
எழுந்தவர் போலத்துள்ளவே தம்பியை ராமன்

அழுந்தத்தழுவிக்கொள்ளவே-தேவர்களுடைய
ஒழிந்ததுகவலை தள்ளவே-அவர்களவேண்ட-கருடு

—*—

கெருடபகவான்ஸ்ரீராமனைத்துதித்தல்.

விருத்தம்

மதம்சேர்நாகபாசம் இந்தவகையால்ராமச்சந்திரன்
இதமசோலட்சுமணன்முதலோர்எழுந்தல்கண்டான்அதிசயிக்கும்
விதமசோநீயாரெனக்கேட்டானவிவரித்ததுனாபமேனபிறகெனறு
பதமசேவித்தானமனதிலஅனபுபதித்தான் கருடன்துதித்தானே

சுசு-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாபபு

பல்லவி

அய்யனேஉன்மகிமையைஅறிந்துசொல்லவேணும்எனறுல்
ஆதிசேஷநுக்குமவருமோ

அனுபல்லவி

அயயனேகாத்தருள மெயயனேஎனதடதேவர்
தோத்திரஞ்செய்திடஒருஅ யோததிநகரிலவநத அயய

சரணங்கள்.

க- பிரமாதிதேவாகளைப்பெறுவானும் நீஅவர்க்கும்
பெருமானுநீஉனககு ஒருவர்போ
தருமாதிபதவிகளைத்தருவானுமநீஉனக்குத்
தரவேணதென்னகோ சலகுமாரா-எங்கள-அய்யா

உ. உலகெல்லாமஉன்வயிற்றில்ஒடுக்குவ யவிடுபபாயபின்
ஒருவருககுஉண்டோஇநதப்பெ ரியதிராணி
தலைவனேஉனககொருவா பலமவேணுமெனபதென்ன
சததியமோநித்தியகோ தணடபாணிஎங்கள அயயா

ங. ஆதிநடுவாகிஎன்றும்எண்ணெயுமயோலே
அநதநகுநிலறநதாயே நீஅப்போது
மேதினியிலேஉனககுமஒருவர்ஈதிரஉணடென்று
வில்எடுதது விளையாட வநததே-எங்கள்-அய்

ச ஆரணங்களகூடஉன்தன்காரணங்கள அறியாமல்
ஆரணிக்கையால் அகிலலோகமித்திரனே
காரணனேஅசண்டபரிபூரணனேஉன்கீர்த்தி
நாஉரைககமுடியுமோ ராமபத்திரனேஎங்கள்அய்யா

ரு, முதலிதாழிலுமுக்குணமும் முச்சுடருமமுப்பொழுதும்
முப்பொருளுமஆகிநின்ற மூர்த்திராமா
பதத்தாஆசாபாசமதொலைக்கும் உனக்கொருகாக
பாசமதொடுத்திடுவதுபிர யாசமஆமாஎங்கள்அம்மா

இராத்திரியிலமகாராட்சதவீரர்கள்வதை,

விருத்தம்

கெடிக்கருடன்விடைகொண்டான்அப்புரமவானரரும்
கொசசித்தார்கருடனவந்தவகையை இராவணன்முன்
தூதித்திட்டதுதுவர்சொன்னார் அவனும்மகனிடமபோய்ச்
சென்றான்இந்திரசித்துமஒருபிரம்மாஸ்திரத்தால்
அடித்திடுவேன்காளைப்போயநராபொல்லா இனறைக்
காகாதுமிகநொந்தேன் அப்பப்பாஎனறான்
மூடிந்தலை நந்துள்ளவநுமபடைத்தலைவரோடே
முறைப்பட்டான் அவகவரும்புறப்பட்டாரே

அ-திபதை-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு

கணணிகள்

க விக்கிரமராவணன்அநுப்பவே
வேகமாபடை எடுத்தாரே
அக்கினிகேதுமுதல்படைவீரர்கள
அனேகருமகளம அடித்தாரே

உ, சீலன்முதல்படைத்தலைவர்கள்இதுக்ணி
நேருகக்குநேரேபோய்க குதித்தாரே
ஆலகாலவடவாக்கினியும்போல
அவரும் இருவருமபோர எதிர்த்தாரே

ந, சரந்தாலேராட்சதவீரர
தறையிலேவிழவிழ முடித்தாரே
வரந்தாலேவானவாஅரக்கர்படைகளை
மண்டைகளபிளந்திட அடித்தாரே

ச, விலனும்சரங்கொண்டுராட்சதவானரர்
வீரர்களை அணிகளை உடைத்தாரே
கல்லுமமரமுமகொண்டுராட்சதவானரர்
தேர்ப்படைத்தலைகளை [illegible]

ரு, சுக்ரீவன்வந்தசூரியகேதுவைத்
துண்டம்துண்டம்ஆக முறித்தானே
வைகாமல்அப்போதகைதன்பாய்ந்தொரு
மாபெருமபக்கன்உயிர் பறித்தானே

சு, தூமக்கண்ணனைராமன்தூதன்என
றூதனைப்போலவே வென்றானே
மாமுஷ்சரமஉள்ளகேலன்மலைகொண்டு
மலையோனறமாலினையை கொன்றானே

எ, இடபன்போய்ப்பொல்லாவச்சிரதந்தனை
ஏறிஅவன்கழுத்தை ஒடித்தானே
உடனேமனசன்பிசாசனைக்கண்டோடி
உதைத்துமிதித்துகையால அடித்தானே அடித்தானே

அ, இளையோன்மேலேஅகிநிகேதுவும்
ஈவெள்ளங்கொண்டு நடந்தானே
இலைபோய்ச்சேனையுமபோய்அக்கினி
கேதுவும்பட்டுக இடந்தானே

கூ, விரிவாகவேஸ்ரீராமனைவோர்ஆறு
வெள்ளமஅரககாபோய்க் கவிந்தாரே
ஒருவாலிபிறனலே ாசல்போக்குபோலே
உடனேஅவாமன்ணில் அவிந்தாரே

௰, நாயும்நரியும் கழுகுகளும்வந்து
நாலுதிககிலுங்குதி குதித்தவே
பேயுமரணரணபத்திரகாளியுங்கூவியும்
பிணங்களைதின்றுசதை உதிர்த்தவே

௰க, இரணசுககிரன்புறப்பட்டக்ண்ணிலே
இண்டமுள்ளதை கைபோலே
மரணமகொடுதிடும்ராவணன்இந்த்
வார்த்தையைகேட்டான் அப்பாலே

௰உ, குளத்தேமகரக்கண்ணன்படைகள்அநக
கோடிகொண்டாரககன்முன் நின்றானே
வனத்தேஎன்அப்பனைக்கொன்றபழிக்குப்பழி
மனிதரைவாங்குவேன் என்றானே

௰௩, வெறுவாயைத்தின்னுகின்றஅவனுக்கு
வெல்அவல்கிடைத்தது இனவே

குறியா அரக்கனும் இருபதுவெள்ளக்
கூட்டிருனே துணை என்னவே

௰௪, சிஙகமுகனும் ரத்தாட்சனுமஎன்னும்
சேனைத்தலைவா இரு வோர்கூட
இஙகேஅநதமகாராட்சதன்வந்தானே
ராமசசநதிரனுடன் போராட

௰௫, ஓர ஆயிரமஅம்புதாககண்ணன்
ஒருதடைஆகவே எய்தானே
ஓர ஆயிரம்அமபாலேஅய்யமுஅதை
ஒருகொடியிலபபொடி செய்தானே

௰௬, பின்னுமராகவன்அமபாலேயவன்
பெருநதேருமபரியும அழுந்ததே
மன்னுமஒருகணையாலேஅந்த
மகாராட்சதன்தலை விழுந்ததே

௰௭, ஙளனுலேரத்தாட்சநும்அந்த
நமனூஉலகததைக் கண்டானே
இளையாநபனசனாலேஅந்த
இகலஞ்சிஙகமுகனஉயிர விண்டானே

௰அ. வில்லாலும்கல்லாலுமஇருபது
வெளளமபடைகளுமபோய் இறந்தானே
சொலலானதுராவணன்செவியிலே
சுடடால்ப்போலேபோயப பிறந்ததே ௫உ

லட்சுமணருக்கும்இநதிரசிததுக்கும்இரண்டாம்

முறைஉயுத்தம்.

விருத்தம

அதையறிநதாவ ராவணன்எனமகன்தன்னையிங்கே
அழையுஙகளஎன தூதர்அவன்பக்கலசென்றுா
வதைபடையின்கதைகேட்டஎவ தந்தையிடம்வந்தான்
வணஙகிமகககள இறநததற்குவருநத ேதோன்போயச்
சிதையஅநத இருமனிதா சிதைதகணடும
சிறுகுரஙகின பிணககுவதைய த தேதைதகள ச ெ
மதைபதைதத ாவமிேகாண்யால ெ ிக்கி ி ாக்
ிசி ி ாக ி ி ாளை

௯௫. ராகம் நாதநாமக்கிரியை — ஆதிதாளம்

பல்லவி

பெருஞ்சண்டை மேவினான் சண்டை செய்த பெருஞ்சண்டை வேளை

அநுபல்லவி

பெருஞ்சண்டை சேர் ... அருஞ்சண்டையாளிகள்
தருந்திணைதோயானைகள் கருந்துண்டசேனைகள்
வருஞ்சண்டை மாருதம்போல நெருங்குண்டவாசிகள்
மருங்கண்டவேதந்திரதெ... வருமகண்டக இந்திரசித்தொடும்பெ

சரணங்கள்

௧ சிரத்தில்மணிமகுடம் தரித்துமார்பிலக்கவசம்
பரித்துப்பணிகள் அலங் கரித்துவலியபெருங்
கரத்தில்தனுவைக்கொண்டு சிரித்துமுப்புரங்களை
எரித்தருத்திரனைப்போல ஆர்ப் பரித்துவிக்கிரமத்துடன்

துங்கத்தேர்கோடி ஓர் ஆயிரம்
சிங்கத்தேர் ஏறி அலையெறியும்

சீர்கொள்ளேழுகடலின் நீர்களகளைப்புரளப்
பார்களதிடுக்கிடெனச் சூர்கள்விடுவிடென
ஊர்கொள்பகுதிக்கீர் ஆர்கொள்குடைகள்மலர்ந்
தார்கள் அசையும்மணித் தேர்கள் ஆயிரங்கோடி

புடைசூழ்ந்தார்போல் அறுபது வெள்ளம்
படைத்திரளோடே களத்தில் வந்து

கோளமகனத்தசக்கிர வாளம்கருத்தப்புவி
நீளந்தனைநேடுபாள பாளங்களாகவெடிக்க
மேளங்கள் அடிக்கக்கைத் தாளங்கள் அடிக்கக்
காளங்கள் தொனிக்கத்திக்கு காளங்கள் யானைகள்

விரிட்டுக்கதறத் திக்குப்பாலர்கள்
சிரிட்டுப்பதறக் களத்தில்வந்து

துன்றுசயாவிளேயக்க அன்றில் அணிவகுத்து
இன்றுமனிதர்களை வென்றுபடைமுடிப்பன்
என்றுசங்கம்பூரித்து ஒன்றுநூறுவளைந்து
குன்றுவந்தெனப்புத்துடனே நின்ற இந்திரசித்துடனே

பெருஞ்சண்டை

௨ வீரன் இந்திரசித்தன போரில்நின்றவுடனே
கானனவேதூர வாரமெய் ஆதி
தீரன்சுக்கிரீவனோச சேருமவானரால
[illegible] பெரும்பானை [illegible]

நடுக்கங்கொண்டோட அரக்கரவர்
ஒடுக்கப்பட்டனரடா அனுமக்கவி

கனும் அனந்தனும் ஸ்ரீரா மனும் சாம்பனும் லட்சும
ணனும உக்கிர மஉாவிரா எனும சிலவரும அநுசா
கினும முநந்தி குமராடச நனுமஇநதபபோரினில
தனுவிலையாவிலைத்து மனுமந்திரவாளிகள

சொடுப்பதுய எறபோம நம்மைக்கெலித்து
விடுப்பதும்யாரபபோமனவேகிறுக

நீதும அதனிலமிக்க சூதும உள்ள அரக்கர்
காதுசெயநினைத்தப் போதுபடைகளைக்கொண்ட
உததிசயம இனி ஏதுபிழைப்புமோனா
ஞேதிஅமராவெட்க மோதிஅவாவிளைக்க

அதைஅயடன்கண்டு லட்சுமணனீ
வதைச்செய்யவிசகெக்கொண்டு என்றுசொல்லி

அனுமான் அங்கதன்தோளில தனுவாயராமலட்சுமணர்
எனுமஇரு இருவாகேச வனுமருததிரனுமிகு
சனமஆர்பு ஏற்றின மீதினில ஏறிநினைபபோல
பனமகிழ்ந்திட ஏறி அன்றவன் சினமிகுந்திட வீறிநின்றபின
கூடதிடதகநீலனமுந்தய படைநதலைகளேமலாம
கிடைத்த மலைகளைகின டெடுத்துமரஙகளுயகொண
டடிததுபபோர்புரியத் தடித்துபபோகும அளவில
அடுத்தராமசசந்திரன தடுத்தனதம்பிசெய்யவும

சண்டையை இன்னும்நீங்கள்பார்த்துக
கொண்டிருமென்று சொல்லியேம

பெருமானுமதம்பிபும ஸ்திரமாகவேநின்று
உரமஆமவிலலைவளைத்துச சரமாரிகளைபொழிய
அரனுமஅனறுதிரி புரமஎரிந்ததுபோல
வரமஆருமவெள்ளமதா இருமுப்பதுமடிந்து

விழுந்ததைக்கண்டு இந்திரசித்தன்
அழுந்துள்ளமஉடைப அங்காகளத்தில்

பெருந்திபோலவே உ திரவெள்ளம்ஓடவே
வருமயானைசேனைகு திரையாவையுமடிய
ஒருமிஷத்திலே இருவோருமாயிட்ட
சாவேசமுமஇவாகளை சரவேசமுமசொன

ஈனமுளஆமோ ஆதிசேஷ
மசொல்லபபோமாபடிதசேனை

ஞாலத்திலே இந்த [illegible]
காலத்தைக் காபாண சா ந திலேயானு
கூலத்திலோ இந்திர ாலத்திலோ எங்க
காலத்திலுமகண்டிலேன் என்று மூலத்தைக்காணவினைடுமேனென்று

பெருஞ்சண்டை

௪ இன்றுபோரிலகமக தென்அராமலட்சுமணர்
துன்றும அரக்காதமைக் ஒ ானறுவிருந்துசெய்த
நன்றாக நெடுவே கொன்றுசென்றுபலவா
மென்றுமென்றுசுவைத்துக் தின்றுதின்றுகொழு த்துக்

கூழிகளபாடரணபத்திர
காளியுமாட அதனைக்கண்டு

துவசமாகமுனைம பொங்கும் இந்திரசித்தன்
மாவியே பிரமித்து இங்குவந்தமாசெய்
சிங்கத்தனை அங்கதன அனுமானை
இங்குணாக்கில அனேகர் எங்குயயனிதானை
ஆச்சரியங்கொண்டுமுன் இருந்த
யாச்சரியமவிண்டு இருந்தபோதா

காசம் ஆரும் தேவர் வாசமலாகள்கொண்டு
சேசமாயிருவாமேல் வீச அதையுமகண்டு
பூசலிலே அரக்கா நாசமாகவேயிவாக
கேசலஞ்சத்தேமபிர காசம்போசத்தேனனு

மனமதிடுக்கிட்டான பெருமூச்சுகல
அனந்தமாவிட்டான் அந்தவேளையில்
மூக்கிய ஆனைடு திக்குகளும் அதிர
மகத்தக கிரகங்கள் மிக்கிடவேஉதிர
சக்கிரமன்துதிரி விக்கிரமனோ அனுமன்
உக்கிரமுடன இருதோளுமகொட்டிய செகமெலாம் ஆகாசமுட்டிய

பெருஞ்சண்டை

௫, மாருதிதோளைக்கொட்டி ஆரவாரஞ்செய்யவே
ஊரும அயிரங்கோடி தோகளிலே இருந்த
வீரானலலாமகடு ஞகிப டாரில்வீழ்ந ராலட்டை
ஊரில் இருந்த பெரும காரார்க்கருமாத
தனைக்கக்கினாகள சில அரக்கர்
தினைத்துடைக்கிறார்கள் மேகநாதன் கண்
டோர்குரங்காபபுகக கீரகங்கிளபோரே
பாரீதிலே செத்த போரியகளேயென்று
கார்வன்னன் ராமன்பொன தோவுணலட்சுமணனா
போமணியமுகத்தில தே ஓங்கெத்திரா [illegible]

பிரமகோடிஉரவே கந்தேவரவா
பருமகோடிவரவே லட்சுமணனைக்கண்டு

துஷ்டஇந்திரசித்தனமுனை விட்டநாகபாசம்
கட்டறுந்தோடிறறு விட்டானெனறுலகந்தோர
சட்டமாயெனைச்சொலவாா வெட்டிஅவனதலைஉன
கிட்டவைசசாவிட்டாம இஷ்டஅடிமைஅவமேவ

எனக்கண்ணனைமுனனேசிலசபதம
நனைபபணணபினனே சமிபமெயக்க

ஆலமுணடபிரானய காலருத்திரனைபபோல
நிலட்சுமணனபாண சாலந்தாயிரமகோடி
சோலததேரைஅழித்து மேவிட்டஅரக்கரைக
காலனவெருவிடஅகனறிடும ஞாலமமருவிடனறுகொனறிடும

பெருஞ்சண்டை;

சு தனிந்திந்திரனவில குனிந்துலட்சுமணனான
உனைகொனறுனஅணணன உனதனக்குறறாரிமைசெயய
நினைந்தேனமுடிககாவிட்டால அனைத்துலகையுமஆளும
கனந்தராவணனமகன எனபபோபடைத்துமஒரு

நலனைஇலலையெனறுவிலஎடுத்தால்
பலனஇலலைஇனறுசொலலலட்சுமணன

நலவாாதமைகொனறல செலவமசொலலுககஞ்சு
மலலாாபோரினிலவநதான எலலாமஅபபோதெரியும
பொலலாஉனதனையேநான கொலவேனஉனககுஅபபன்
கலலாகடனகழிபப தெலலாருமகாண்பார்வா

வாஎனறுசொல்ல இந்திரசித்தாஅ
ஆஎனறுவெலல பிரளயகாலத்

டிபோலேஆயபரித துடனேகடோரம்ஆம்
டவாககினியைப்போலும் திடவாளிகளஅனேகம்
டபடெனஅங்கதன் உடலிலஆயிரம்பாணம்
டலதாவும்அனுமானமேல அடைசோபாணமஇரண்டா

பிரமவிடுத்தடுகக தேவர்கணடு
உரமகெடடுநடுககராமாநுஜன்

இடிவுறஎழுந்துகாாகற கடகசசந்திரயோகத்தில்
படியிலபொழிந்தாலபபோல் வடிவிட்டசரமாரி
நொடியிலபபொழியநீசன் கொடியில்பகழியெல்லாம்
பொடிபடடிடஅனறுகேட்டவன் கொடிவிடடிடனறுவிட்டபின

பெருஞ்சண்டை

எலோசாதனதமபியும மேகநாதனும்எயயவும்
ஒலிகாவங்கியபாணத் தீகளஎழுநதிறள்

சாகரங்களினீரும் மேகநீரும்வற்றிப
போககாடுகளபறறி வேகஅதனைராமா

நுஜனகணடுகடுகி சரஙகள்பல
டிஜமகொணடுமுடுகி விடவேயிநதிர

சிததனதேரிலகட்டும பத்துநூறென்னுஞ்சிங
கததிரளயாவையும செததுபோகஅநத
எததன்தேரிலகட்டும சுறறிவநதிடிசசே
மததோ இலலாமையால மநதியானசூரியன

பரிவேஷமநீஙகி நின்றால்பபோல்நின்
றோருகோஷமஓஙகி-செயதுசுரஙகின

சேனைமேலேபெருஞ சோனைமழைபோலககூாமை
ஆளசரஙகளகையில் ஆனமடடுமெயது
மானஅஙகதனமேலும சேனைசரஙகள்விடடு
வானுளமீறிடிககுசச மானமஆகசசஙக

நாததைபபணணி மகிழஓவி
காததைஎணணி லட்சுமணன்பதது

தோட்டம்ஆனபாணம போட்டுமேகநாதன்
மாட்டிவநதகவச மூட்டுகளைககழறறி
கோடடுமவிலகுணத்தொனி காட்டிநின்றிடசசுவாமி
கேட்டுமானலமெனறுமகிழநதிடும் கூட்டவானரர்நினறுபுகழநத

பெருஞ்சண்டை,

அ, மணடுபோாஇனையானபிர சண்டவில்குணதொனி
கணடுமனமகிழநது கொண்டலவணணராமன்
அணடமஉணடவாயால விணடுசொன்னவானவர
எண்டிசைகளுமஅதிர கொணடிடவேஅட்ட

நாசததைபபண்ணிகொசசிநதா துஷட
நாசததைஎணணி அநதவேளையில

ஈசாககுஎணடிசை ளாசர்ககும்உலகர்க்கும்
போறகரியபிரம பாசததைவிடுவதில்
மாசததுவமஉடைய நீசனஇநதிரசிததன
மோசததைஎணணிநீ காசததிலேபோயததன

உடலததைமறைததான்-வானரர் என்னும

கடலவறறககுறைததான் அதனைககண்டு

காமாறிலாபாங தாமாஸ்ரீராமாநாம்
ஏமாறிபிருடநாலஓன் . ஆமோஇநதிரசிததன

சராசரிப்பிரமாஸ்திரம்   நாடியெய்திட்ட வேணும்
நேமமாயருளவாயமன்று   ராமானுஜனசொல்ல
அவை ராமனைத்தடுக்க செய்திக்குமவேளை
இந்திரஜித் தொன்றிழுக்கும உறவேயிந்திர
சித்தனையனைத்தவெகு   சத்திஉளஅபிரம
அஸ்திரத்தைவிட்டு   வெற்றிபெறவேயொரு
உத்திக்கியத்துலங்க   பத்தினோர் இசுகோடி
குரங்குமேயாபராஆரவாரித்த   சத்தியவானவாகேறோப்பூரித்த

பெருஞ்சண்டை,

அனுமாருக்கும் அக்ஷயகுமாரனுக்கும் யுத்தம்

விருத்தம்

சமீர்த்திரசித்தினைக்கொபுகுத்தகதிறே
டக்ஷயகுமாரனுடிறங்கிக்கவசமமு நாக்கி
வெகுசேனையுடனவுக்காவிட்டனைப்போகி
வீரனைஆயுதப்பூசைசெய்திச்செய்யப்போனனை
சில்சொளமகனஉத்தியினல் அவனைஏமாறக்
கின இராவணனவிடமகோதரனோடகம்பன
வலியவந்தானை அவனையுமசேனைகளையுமபாயந்தனுமான்
வாட்டினனசெண்டுமாட்டினனே
சக்கரு பியாகடை ராகம்-ஆடதாளசாபபு

பல்லவி

சாடினனே அனுமான்சாடினனே

அநுபல்லவி

சாடக்குமபகர்னன்முனனே போடுமஅக்கதை தெண்டினனே
காடிஅகம்பனபன்டயில   ஆடுகளிலவேங்கைபோலேசாடி

சரணங்கள்

க, வாருமவாருமராட்சதரே   வாருமென்றுகூவினான்
வாரி ரரிஅங்கங்கைை   ஊரில்விட்டுராவினனை
சரிசாரிஆகவொரு   கேசரிபோல்துராவினனை
தானொருத்தனுமேருத்திர   சாமிபோல்உலாவினன்
ஆரொருவனியகுதிரைகளசருகென   ஒட்டசனமபிணமா
ஆனைகளாபூனைகளாகவிழும் டிவாட்டி நேவகாயபோலதைவாளி
போந்தனேயேவிசொரதி   தலைகளைமுட்டிமெனமேலும்வந்த
சேனைவட்டீசிதோகதி   யாகவேவாட்டி திசாதிசையில,

வீட்டு ராகமும்   திருஞானக் குரங்கிட்டாலே ஜனி
சேர்ந்தட்டாட்சதாலிழ பிரிட்ட இரத்தம்   [illegible]   (சாடி)

௨, கோடிபோக கொருக்கு நாக[illegible]   போகுமொரு புறம்
கொக்கரித்து ராமனைக்கொண்டு   டாகுவா ஒருபுறம்
ஆகாவாலோ லேசுடுதி   ரூறி ஜனொருபுறம்
ஆட்டா சேவகனை - ஜனம்   தேடுகலை ஒருபுறம்

நூட்டனிருமம் - [illegible] வெள்ளையிலே அனுமானே - உன்னை நானென்று போர்க்கென்று [illegible] பொருந்தி அணைத்தோட்டியிலே - [illegible] அடிபோட [illegible] போலே ரத்தம் ஒடிப்படிந்த [illegible] மாயலசேனை [illegible] போது

சாடிப்பட்டி   ஒருகாலே முதுகிட்ட [illegible] மேலே
கோட்டையிலே விழுந்தாப்போலே ஒடிந்து [illegible] (சா)

௩, அக்கனையால் ஒருதனை கொண்டாரம்   கழுத்தைத் தேரிலே
அகம்பனை வந்து அடித்தானு முனைமேல்
திருப்பி அனுமான் [illegible] கொண்டால்   [illegible] அந்தத் தேரிலே
[illegible]   [illegible] அந்த பாரிலே
புகுந்து [illegible] அனுமானை அடித்தானே அக்கச அம்பன்
பொட்டென்று அந்த [illegible] கையிலே பிடித்தானை பிடித்து மாபுகுந்

௪ [illegible] இடித்த பின்னும்
பார்த்தவனே [illegible] அடித்தா [illegible] ஐயோ
புகுந்து இராவணனை   [illegible]
மிகுந்த [illegible] கொள்ள அகம்பனை உயிர் [illegible]

சாடி-௩

இளையவர் பிரமமாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டதற்காக

ஸ்ரீராமர் இரங்கல்

விருத்தம்

அகம்பன் அங்கே பட அனுமான் முதலோர் ஆசரோ இருளில்
[illegible] தனித்தப் போர் செய்திகளைவிட்டாலே அடைந்தார்
புகைந்து இராவணி மேகோதன தேவேந்திரனைப் போல
போர் [illegible] இளையவனுட திசைக்கதானே அடுபோது
முடிந்த பிரமாஸ்திரம் [illegible] விட்டானே [illegible]
முதல் [illegible] விட்டார் [illegible] ராமன்
[illegible]
[illegible]

கூ திபதை-எருககுலகாமபோதிராகம-ஆடதாளசாபபு

கண்ணிகள்

க' அபபனே அயயனே அரும்பிறவியேயெநதன்
 அரசேகணமணியே லட்சுமணா
எபபடினனஉனைமறபபேன எபபோதுனனுடன்பிறபபேன
 இனியென்மனமதுனியேன லடசுமணா

உ. வன்னமஆமபிரமமாஸதிரம கொடுததபிரமமாவைபபழி
 வாஙககீதொடாநதாயே லட்சுமணா
எனனுடனபிறநதகுறைஉசரபபோயதசரதறககு
 இயமபநீகடநதாயே லட்சுமணா

ங. தநதையும்சடாயுவையும்கொடுததுமபோதாமல்உன
 தனையுமபரிகொடுததேன லட்சுமணா
இநதவயதினிலஇநதகணகாடசிகாணநான
 எனனவுடமபெடுததேன லட்சுமணா

ச, ஆநதோநான்கலை ஆகித தணணீர்விடாயெடுததால்
 ஆர்முகததைபப ாபபேன லட்சுமணா
இநதாருமகனிகள அணணாஎனறழைககுமஉன்
 இனசொலநானஎனறுகேடபேன லடசும ணா

ரு, நோஅறிவென்வயறறிலகாய்கனியைஇட்டநீ
 நெருபபைஇட்டாயேஅயயோ லடசுமணா
ஆரையுமவிடடெனனைஎன்றுமேஎனனைககூட
 அகலவிடடாயேநீ லட்சுமணா

சா, சோறறிலேகல எடுககறியேனமுகவனைககலஎடும்பேன்எனற
 சொலலலையேநானஎடுததே லடசுமணா
ஆறறினனைமுடிபெறுமுனவநதவிபீஷணாககுலங்கை
 ஆளமுடிகொடுததேன லட்சுமணா

எ. படிககுஉனபுததிதள்ளிஉளககும்வானரஙகளுககும்
 பழிகாரனஆனேனே லடசுமணா
பிடிததேபிடியாகபபெண்வாாததைகொணடுநான
 பிழைமோசமபோனேனே லடசுமணா

அ நீமாளஎனஉயிரயோசமபரதாகுஇதுகேட்கில
 ரிமஷததிலஉயிரபோமே லட சு மணா
தாயமாாககுமஉயிரபோமே நாளைபிறசகச தரியதுல
 தா -ாதுலககமஆசசே ல[illegible]

ஸ்ரீராமனை ஆகாசத்தில் சகலதேவர்களும் தோத்தரித்தல்

விருத்தம்

இந்தாவந்தேன்வந்தேன் என்றிளையபெருமாள்முகம்நோக்கி
தொந்தராயாசம்பெறமெலிந்து சோருகும்பெரியபெருமாள்முன்
அந்தோஉனக்குங்கவலைஉண்டோ அய்யாவென்றேஅந்தரத்தில்
வந்தாரசாமிமுகமமதித்தார் இரங்கித்துதித்தாரே.

சஎ-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

உன்றுமகிமையை இன்னதென்றெவராலும்
உரைக்கலாமோராமா

அநுபல்லவி

நின்ஒருநாபியில் பிரமாஜருத்தனாலே
நிகரில்சராசரங்கள் சகலமும்தாலாலே
நன்னிஅரக்கருக்குநீபயப்படுவது
நாயமோசாமிஉனதன் மாயமோபுவிமேலே உனன்

சரணங்கள்

க. முப்பொருளாஆய்முப்பாம்பொருளுக்குள்
மூலமுதற்பொருளும ஆவயே
அப்பனும அன்னையுமதம்பியும்உனக்குண்டோ
அவாகளவருததமகண்டு நோவாயே
இப்படிஉன்சரித்திரம்இனவோரிலவரம்
என்றால்அத்தையுங்கூடத கடந்தாயே
செபயிலும்இல்லைபந்திலுமஇல்லைஉன்செயல்
சிமையிலேதகபபன் சாமிஎன்பதும்நீயே உன்னை
உ அததிமரததினிலே தொததியகனிபோலே
அண்டமஎன்னும்கனிகள உன்மேலே
தொததியிருப்பவறறுள ஒருகனியிலச்செனிதத
துஷ்டஅரககானனும புவாலே
கஸ்திஅடையலாமோசிறறாரிலசெலவககூத்து
கட்டுகிறாய்என்ன ஒருகாலே
உததமனேஉன்கீர்த்தி எததனைபேர்சொன்னாலும்
ஊசிக்கண்ணாலஆகாசமபாரக்கிறபடோலே (உஎ)
ந, அம்.ரீஷன்பிரகலாதனமுதலோருக
கருளிசெயதாயேஅனுக பிரகாட்ட

நம்பினோரை இந்த அரக்கருக்கு
  நடுக்கஞ்செய்யத்தினை — மாறுபட்டம்
நம்பிப் பிழைக்கிற உனக்கிவர்என்ன
  ஏனைமடவார்க்கு? நினைமுன — சருகோட்டு
பெரியோர் சீதேவதையர் எனைரக்ஷிக்குங்கால்
  இருக்கும்தேவாதிகளும் தரிசகுமோ எங்கள் கூட்டமுடன்

— ✻ —

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்குசீதாதேவிபிரலாபம்

விருத்தம்

வானவர் இப்படித்துதிக்கத்தனார் சென்று
  மானவனே உமைமகிழ்லமணித்தசாரி
ஆனவருக்குராக்ஷனுக்குமுடிந்தாள்என்றார்
  அவனும் அங்கேபுஷ்பகவிமானத்தேறிச்
சானகிக்குக்காட்டுமென்றான் கண்டாள்சீதை
  தனைலஅடுத்தவெண்ணெய்போலேஉருகிவாடி
நான்ஒருபெண்பிறக்கஇவ்வாறுசசோ என்று
  நலிகின்றாள்நொந்துநொந்துமெலிகின்றாளே

பி, இடம் தை, நீலாம்புரிராகம். ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

க. என்னசெய்வேன்சாமிநான்என்னசெய்வேன்சாமிநான்
  இந்தக்கோலங்காட்டவோ — வந்தீர்
துன்னிகைசெட்டின துவாயகெட்டமலேபோக
  தோதகமென்ஒருமிக்கத — தந்தீர்
உ. கண்ணேஅழுதேகருணாகரரேஎன்மன்க்
  காவலோடேஇந்தனை — நாளா
மண்ணில்இருந்துயிராமறைந்ததிருமேனியை
  மாப்பிலஆணைப்பதற்கோ — வாளா
ங. நகரில்இறைறஉமைமைஅகலேன்என்றோர்பிழையா
  நானேகொடாநதிதிதுறந்து — தானே
பகைவாஇலங்கையிலேதீமடிந்தபிறகும்
  பாவிநான் — உயிர்பிரிப்பேனோ
ச. ஏகபோகமாஆகவேஇருந்தஎனைபிராணேசரை
  இகழுந்தஎன்உயிரெமன் — கொண்டு
போகமாட்டாமலஇந்தபொல்லாத்துயாக்கடலில்
  போட்டுவிட்டாயோவகை

கனை

௫ ஊர்மனிதாக்கன்றுநீ பதினாலுவருஷம்போய்
உடன்வருவென்என்றதும் தப்போ
ஏர்பிடித்தோன்என்செய்வான் பானைபிடித்தவளா
டாகியமனைப்பார் அதுவேதான் ஒப்போ

௬. ஆசைமான்பின்போவென்றாள் காரணகாட்சியெல்லாம்
அடிவேர் இவளெனறறி வீறோ
நேசமசெய்தாள இவளை முகமபார்க்கக்ஆகாதென்று
மூடிக்கோண்ட ரகண்ணை நீரோ

௭. வீட்டில்லனசாமிஅன்னைவாரதைதட்டாமலவந்து
விரதமகொண்டானென்பதெல்லாம ஏனோ
காட்டிலெரித்ததிலாகானமில்மழைஆச்சே
கைக்கண்டபலனஇது தானோ

௮. அருமைஅகியலாபெணபாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும்
அரக்காசெயம்பொறுக்கப போமோ
தருமமேசெயமபெருமாளேதுணைஎன்னுமன்
சாமிக்கபஞ்சயலவரல ஆமோ

௯. காதர இந்திரசித்தன் சூதோஅன்றிஇதென்ன
காரணமோநான்செய் சதியோ
ஆதிமறைபொயததாலும பொய்ய ப்பிராணநாதரை
அலையககாணட்டுமபாழ்தத விதியோ

௰, ஐய்யோலட்சுமணாநீ என்சிறைமீட்கும்முன்னே
ஆவினைககும்சுமமாயப போச்சோ
கையாலேநான்பாவிஉன் அண்ணன்கை பபிடித்த
காலபலமதுபபடி ஆச்சோ

௰௧, ஓதுமபேசுமகேனே ல் மூச்சுகானேவேசாமிக்
குயிர்உணடோ இல்லையோசொல் மானே
ஏழுமஆசைவுமாணன் இருவர்க்குமஞானமூத்த
எழுஇணைவதமேசது மூனே

௰௨, மையானகாட்டில்அணணன் மெய்யுருந்தாமலதுாங்கு
மலர்கொயதுமெதைவிட்ட நீயே
வெய்யராட்சதகீசர எடப்புர அரபுகள்
மெதகைதமேலேவிட்சி [illegible]

௰௩ மெய்யாராமணஸ்ரீ ரும் உளர்ருப்புரிகாரிதான்
வீழ்ரா ஆரானபாஅயமேரா [illegible]

கைகேசிமகாராசி கறுவிக்கருவியெல்லாம்
கட்டிக்கொண்டாளேபாக்கியசாலி
அ. தாய்பகைவந்தபோது நீ இருந்தண்ணனைக்
காட்டிக்கொடாதேயென்று — தனியே
தாய்சுமித்திரைசொன்னாளே அதுக்கோ நீ அண்ணன் முன்னே
சாய்ந்துகிடக்கிறாய்பிள்ளாய் — கனியே

௯, புத்திரனேகண்மணியே கைத்துணை ஆனஉன்னைப்
போக்கடித்தேன்பாவி — பெரியோர்
வற்றிவட்டகம ஆயுதம இத்தனைபாடுமகாண
வைத்ததேபாவிதெய்வம — ஐயோ

௧௦. எப்போதும்போலேசாமிசெயிப்பார்என்றிருந்தேனே
இவ்வேக்கண்டேன அலங் — கோலம்
குடையுயர்ந்ததென்ன கோபுரம்தாழ்ந்ததென்ன
கூடிச்சேர்ந்தீர்சருடன் — காலம்

௧௧, தாய்மார்கள்இருவரும பரதனும்இதுகேட்கத்
தரிப்பருமோ அவரவர் — தேகம்
கோலம்பறிகொண்ட எனக்கினிஒருக்காலும்
கிடைக்குமோநல்லபர — லோகம

திரிசடையம்மன்சீதாதேவியைத்தேற்றுதல்

விருத்தம

பரிந்திராவணைஅழுதுசாமிமேலே
பதைந்ததுவிழுந்தழுந்தவளைக்கட்டிக்கொண்டு
விரிந்திடுமகண்ணீர்துடைத்துப்பிராகேளாமல்
மிகப்பசித்தோர்களைத்தேற்றுமஅமுதுபோலே
சரிந்தபயிர்களைத்தேற்றுமமழையைப்போலே
கவலைநன்னைத்தேற்றுகின்றதாயைப்போல
தெரிந்ததிரிசடையென்பாள்சீதைதனைத
தேற்றவாள்மனக்குறையைஆற்றுவாளே

௩௮. தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

ஏதுக்குவருந்துகிறாய்-அம்மா-நீஏதுக்குவருந்துகிறாய்அம்மா

அநுபல்லவி

இலேசப்படாதேதெய்வம்-பொதுவென்பதறிந்ததோ
இன்றுதப்பிள்ளைதுரவிலே-விழுந்ததோ (ஏதுக)

சரணங்கள்.

க, மாயமான்என்றும் சனகராசன்என்றும
மயக்கமாட்டினான் — உன்னண்டை

மற்றைநாள வெளிஆச்சுததுபோல்இநதிர
சித்துமசெயகிருன சிலசகைட

உ. ஐயயவேபெரும்பேயுமதின்
உருளுதுபார்இவன் தலைமணடை
உரததராமனை அரககாகெலிகருமபோது
உளளனையிலேமுடிக்கிறேன்பார்ஒன்பதுகொண்டு வது

ங. அனுமான்ஏனபவன்தனதாகவேவந்து
அடிமைக்கடிமைஆகி உரைக்கிருன்
அவனுலேயேஉல கணவன்தமபியுடனே
தவருதபடி பிழைககிருன்
நினைவேதோல்டசுமணன் இளஞ்சூரியன்
எனவேமுகததொளி தழைககிருன்
கிமிஷத்திலேராவணனையுமபடையையும
நமனும்வந்துதன்உலகத்துக் கிழைக்கிருன (வதுக்)

ச. சோபனமுமஉந்தனககுமசகுனமும்
சுபபலன்கொடுக்காமல நீங்குமோ
சொலலாயநமங்கலமஇலலாகவோ இநத
தூயவிமானமது தாங்குமோ
ஒப்பில்லாராகவன் இந்தராட்சத்
அறபருக்குபபின் வாங்குவேன்
ஒருககாலேபயநதிருக்கிருயேஎன்ன்
ஒருகுளபபடிகணடுதினாகடல் ஏற்குமோஎது

அனுமார்சஞ்சிவிபருவ்ததைதக்கொண்டுவருதல்

விருத்தம்

திரிசடைசொல்வால்சீதைதேறிப்போனுள்
சிலைவீராபாடுமசேனைகளின்பாடும்
கருகிவிபீஷணனசொல்லஅனுமான்சாம்பன்
கட்டுரையால்சஞ்சீவிமலையைநாடி
இருபுயமுமதூககிஅணடகோளமட்டும்
எட்டுவிஸ்வரூபமகொணடினிமேல்நீங்கள்
வெருவிபவேணடாம்நான்போய்வருவேனென்று
விளமபினுன்அனுமாதன்கிளமபினுனே

சகூ-தரு-சுருட்டிராகம-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாயநதானே அனுமான் பாயநதானேசஞ்சீவி
பரவதததைக்கொணடுவநதானே

அநுபல்லவி

சொர்க்கமடியன் உனக்கையாலே — திரிவிக்கிரமன்போலே
தேவர் கிழ — மூவர்புகழ
இராமநாமமணி — வீரவிசைருமகொண்டு (பாயந்து)

சரணங்கள்

௧ இலங்கையின் வடக்கிலேயிருக்கின்ற சேதுகருப்பமுதலைத்தாண்டிமேற்கதிரமாய முனிரிக்கையுண்டாக்கின ஒருகின்ற நிகழிநடபோகிரகசிரசையடிகுமரனிடமிலங்கமலே அருகெபெருமிகுமையுடைகுவிசைகள் மாமலைசெடிய கபிகளைச்சகிக்கிற கைக்கு நாயிபம் பதமேலனமுமடங்கிடவிழந்து

கண்கணே வீரவாலின் — மணிதனை ஆட்டி-தண்டு
விக்கிரமம் பாவைபாசக்கிரமம் — அடங்கலுய்காட்டிதகப்பன்
விசையிலும் அதிவேகமாக — விலைசமை முன்னோடிய எங்கும்
மகிமைகளோவாருநாட — வரங்களெசடிகளபிறகுண மோட
கொக்கத்தவருமபதற — பக்கத்துடனுமகொற
திக்குக்கரியும் கதற — சக்கிரகிரியுமதிதற (பாய)

௨ இலங்கைவிட்டொன்பதாயிரமயோசனை இமயகிரியில்தாண்டி அந்த இமயம்விட்டொன்பதாயிரமயோசனை ஏமகூடத்திலதாண்டி அப்பால் ஏமகூடமதொன்பதாயிரமயோசனை நிஷதகிரியில்தாண்டி நிஷதமுமவிட்டொன்பதாயிரமயோசனை தவசம்பெருமலைத்தாண் அங்கே துலங்கும் வெள்ளியமலையிலே சென்றுமையுடைகையாலே வாயுவின்சுதன் இவனெனநாட்ட அவனைத்துதிசெய்தாபபோலே விளங்கும் அவிலங்கின்-மாயவனைப்பணிந்துத வின்மேலே மையின் ஆரசனைக்கண்டுவிடிந்துபோச் செய்துநிசை தபொருக்காலே பின்னும் நிலமதனில அங்கேபக்கலமைந்து நின்றுநீலமலைகண பாலபறிந்து

விலங்கிப்புயலவிண்டொழிய — தொலைத்தொட்டரவுமழிய
குலுங்கிநதநறையுமகுறிய — கலங்கித்திசையழிய (பாய)

௩ அரியமனைதக்காக்கும்தெய்வங்கள் — அடங்கவுமதடுக்கலே
ஆரடா என்றுகேட்கராமன்தூதனானான் என்றுகடுக்கி ஒரு
பெரியசக்கரயசும்ஈன்றுவந்தபோட்டும ஒருமைசைஜடுக்கிகிடிபென்
[illegible]
[illegible] — தாழ்ந்துமெதோடி-மேலே
[illegible] — சனைமட்டுக்கு-குருக்கு (பாய)

தெரிவேளர் ஆதிசேஷபோ சுலோ ய மோய நி ௧
தீரக்கரிலை ஒருங்கயாலே ஆகெிப்பாத யதிருமி
வருகையிலந்தவாளை சுழன்று வஞ்சகன் பிரமாஸ்திரம் சுழன்று
ஒருலட்சுமணனைநேக - பெருதிப்புவன்தேற
தருமப்பயிருமதேற - இருலட்சுமியும் தேறய ய ந

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்ககபின்னும்இரங்கள

விருத்தம்

மதப்பித்தும துணுகானப் ப ஞான உருமன்வேசாம்புவனும்
இறலவிபீஷணனும் தேற தேறநாதமமைகேகசி
கறவைகன்கவ றைநமேழ கனைகினருறபோலே ராமன்
பிறவைஎண்ணிவனதவெ உருகுவான் உருகுவானே

௫௭-தருளகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஆனாலும் என்னைப்போலே இனி ஆர் கண்டிருந்த அநியாயம்

அநுபல்லவி

மானகராஜதசரதன் பிள்ளை நடவம
வருந்தையிலே இப்படி இருந்ததுகாரணம் - ஆனா

சரணங்கள்

௧. ஆ ஆ கவென்னசெய மதமபிபோல
அருமைசெய அமிதி இடைக்குமோ
கேரோக ணைகனை விட்டுவிட்டு
நெஞ்சகிடைநதுபுடை புடைக்குமோ
தீராவெனபாலப்பிறைவெண்ணெய்
இரண்டுவாச்சேமழி உடைக்குமோ
தாரமதேடகிடைக்கும் தோளன்
தமபியைப்போல்எக்குநதேடக் கிடைக்குமோ

௨. சற்றும்தமபிவார்த்தைநயெணுமல்
நயமகினேனமானின்பின்போ சென
சக்திகொணரந்தநாதேறமிவத்து
கருதகறுநதேன்கான தானோ
உற்றதப்பஙமடப்டயும
ஒருபிறவியுமெழுந தேனோ
பெறவரையும் பிரதாரையும் கொன்றேன்
பெண் சொகேடபித்தனென்பது ந(4

௩. சதிமாரபாட்சடபலமப்பல்லவாக்கு
க ருவிதைமறதாபி ...

மதிமோசமாஜயனைக்கொண்டுவந்து
மடிப்பார்ககொடுததேன் பொய்யோ
இதவாகதருமமெசேயிககுமஎன்
றிருநதளனககது மெய்யோ
கதையோசருமபுக்குழூதபுழூதி
காயசசினபாலுககுசாககளாஆமோ அய்யோ-ஆறு

தம்பிககாகஇரஙகினஸ்ரீராமரைச்சாம்புவன்தேற்றுதல்
விருததம

இளையவனை நினைக்கிநதப்படிககு ராகவன்புலம்பி எழுந்தான்சாம்பன் -களையுமவகை வணஙகிநின்றான் சாமிநீபொகபோது வருநதவேண்டாமவிளையும உயிதருதமதுகொணடுவருவான் அனுமான்விழுநதோர்க்கெலலாம -தளை அகலும -அதுசெயயும குணம என்பான்கரணபாயஇக்கணமஎன்பானே.

ருக-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

இந்தவிதம்நீகொணடால்சாமி- இனி-எந்தவிதம்பிழைக்குமபூமி

அநுபல்லவி

சந்தம்உனதுதாமததாலேதழைப்போம்
தமபியுமநீயுமஎல்லாரும் பிழைப்போம்-ராமா இந்

சரணஙகள்

க அலைநகன்னைநான் அறிவேனஉனககென்றுங்குறைவிலலை
அலைகடல்கடையாசசே நாலுமருநதன்று
வளநதுவடைகுருவில்இருந்ததைககொண்டிவர
மாருதுகிளம்பினான் மாயநதுசென்று
பிளந்துகூட்டுமஜனறுபடை கரைப்பதொன்று
பிராணன்கொடுபபதொன்று பெலன்கொடுக்கிறதொன்று
களங்கம்இல்லாமலவரும அதுமுனனுகமலே
கலங்கினாலும்மனம கலஙகாதவனே-இன்று (இந்த)

உ தன்னைப்படைத்தபிரம்மாவையும் பிரம்மாஸ்திரம்
சாமெஉயிர்குடி ததுப்போடுமெததன் கடோறும்
பின்னுமபிரமமாஸதிரமும அநததமருந்தைக்கணடால்
மெய்யைவிட்டகழறுமெயயுமபஎ் காரம
பினனைதமபியையாலேஅரககர்படுவதெல்லாம
பெருக்கதெரியுமசறறே பொறுபோறென்ன விசார

பன்னிப்சொல்லவதெனன முனைனனசசணடை-ஒரு
பாககுமஇனிமேலசசணடைதோபபுமஆகுமஇநநேரம- இ

க, ஆருமஅறியாஅநத மருநதிருககுமஇடததை
அடையாளமசொனனேனவிஷணுசககரம காவலஉணடு
பேருமஊருமஅறியாஅதைதஇநதமடடுககும
பிடுஙகிகொணடுபோன போகணுமஇபபோபணடு
சாருமவாயுவேகம மனவேகமாஅனுமான
தருவானநொடிககுள இஙகேவருவான அதனைககொணடு
நேருமஉனகாரியம உனககேஜெயமஅயயா
நெருபபுமெழுகுபோல அடிக்கடிமனமபிணடு இ

தமபிமுதலானோர எழுநததற்காக ஸ்ரீராமர்

அனுமாரைபபுகழதல,

விருததம்

வெம்பியிநதவிதமசாமபன தேறுமபோது
விககிரமமாருதிமலை சஞசீவிதனனைப
பின்புகளததினிலவைததான ஒருபிரமமாஸ்திரம்
பிரிந்திடவேபரிபூரண சநதிரனபோலே
இமபர்இளையவனும வெள்ளம்எழுபததும
எழுநதிடபபூதலாதேவா பொழிநதுவாழ்ததந்
தமபியைபபோலஎழுநத இராகவனவிசாரம
சாடினனஅனுமானைக கொணடாடினனே

ரு௨-தரு சாவேரிராகம-அடதாளசாப்பு

பலலவி

அனுமானே-நீயே கணவானே,

அநுபலலவி

தானதானஙகட்குபபிராணதானாநீவார்த்தாபே-அனுமா

சரணஙகள்

க நமதுதுணைவருமவா னராகளுமநாமே
நிமிஷத்துனனுலஉயிர நிலைபிழததோமே
சுமதலைஉனகெனறே துணிநதோமாமே
எமலோகபபரியநதம இனிசசாதியமலாமே அது
௨. ஒனறுமஅசைவிலலாமல உடமபையுமமறநதோம
கொனறஉயிரகளைநீ கொடுத்தவனாநதோம

அன்றுதசரதன்பெற
இன்றுனதுவயிற்றில
௯ விழிபோலுமன்னமயி
முழுகர்த்தபடிகர்த்தாய
பரிகாரனை முன்னிந்த
அரியாயபிராசுசி

முருகிரு இமந்தோர
இருவருமபிறந்தோம்-அனு
மெய்யுயிர்போமே
முழுதுங்காட்டாமே
பயமதீர்த்தாமே
ஆயிருபாமே அனு

—0—

இலங்கையில்வானரர் நெருப்பிட்டுக்கொச்சனையிடுதல்

விருத்தம்

கட்டியுவந்தனுமகத்துஇராகவ காந்தனுரைத்தளவில்
தட்டறவண்டார் இறைந்தனர் பூமலர்த்தகைதையாக்கிதமிட
மட்டறவெந்துபொடிப்பொடி ஆகவளைந்துநெருப்பதனைக்
கிட்டி இலங்கையிலிட்டனர்வானரர்கொச்சனையிட்டனரே

———

இந்திரசித்துமாயாசீதையை அனுமார்முன்

கொண்டுவருதல்

இதுவுமது.

அந்தநிலையில்இவர்ஆரவாரங்கேட்டான்
இலங்கேசனுள்ளுடைந்தானுடனே இந்தி
சித்தெழுந்தாலசநிசீலி மலையமுன்போல
செலுத்தியமாருதியுமவந்தான எதிர்ந்துக்கொண்டான்
விகந்தயினுவேழுருத்தவா அந்நேரமத்தனில
மெய்சசீதைவடிவாக்கி-வெட்டுவேனென
றந்நிலையிலக்கத்தைத்த தன்துதிகைவாளனைநேந்தி
ஆட்டினனமாயையினுலக காட்டினனே

௫௯-தரு-சௌராஷ்டிரராகம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மாயசீதைதனைக்கொண்டிந்திரசித்தனு மானன்முன்னேவந்தானே

அநுபல்லவி

நேயமுலகமெல்லாஞ்சிறேமமாநிரந்தரமே நந்திரந்தரமேமேய்

சரணங்கள்

௧ அம்பரமாகிவந்தவன கர்த்தியா ...
அநுதப்போ

விளைந்த சண்டைகள் வினையாச்சே என்று
விகடங்களே படித்துக்கொண்டு உடல்
தெளிக்கம்மிரத் தொட்டிழுத்துப் பல்லைநெற
நெறென்று கடித்துமண்டை
பிளக்கும்படுகிறேன் பார் என வேகத்தி
பிடித்துக்கொண்டு துடிதுடித்துக்கொண்டு ஒரு மாய

௨. வீரம் ஆம் புலிவாய் மான்போல அவன்
மெய்ந்து குன்றக்கொள்ளமழைக்
காரையும் விட்டழுக்க கண்ணீர் முலைத்
தடங்களில் நிறைந்துகொள்ளக்கலை
சோரவே புரண்டு அழுந்த உடைகள்
குறியிலும் இழைத்துக்கொள்ள - அய்யா
மாருதியே முறையோ என்றவளை வெட்கம்
மறைந்துக்கொள்ளக்கண்ணில அலைந்துகொள்ள - ஒருமாய

௩. கேசம் உன்னை அனுமானே இதுகேசற்றே
நில்லடா சொல்லுகிறேன் வாள்
வீசினான் இந்த சீதைதனை உன்தனை
விழிமுன்னே கொல்லுகிறேன் மறு
யோசனை இல்லை இப்பொழுதந்த
அயோத்திக்கும் செல்லுகிறேன் - கை
கேசிபுத்திரன் எல்லாரையும் வேருடன்
கொல்லுகிறேன் உன்னை வெல்லுகிறேன் என்று மாய

இந்திரசித்து வெட்டின சீதைக்காக அனுமார் புலம்பல்

விருத்தம்

வந்தபாதகன் இந்திரசித்தென்பான் மாயாசீதையை வாளாலே
விந்தைமாருதி நிற்கவே அந்தச் சொல்லும் துணியவே வெட்டிப்போட்டான்
பந்தமா அயோத்திமேலே போகக் கூட்டிக்கிட்டு சேனைபலையிற சென்றான்
விந்தைமாருதி கண்டு சோம்பினனே அழுதழுது தேம்பினனே

௬௪ - தரு - எருக்குலகாம்போதி ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இதுக்கோ நான் பட்டது சும்மா பாவி அனுமான்
இனிமேல் நான் என்ன செய்வேன் ஆ ராமா

அநுபல்லவி

விதிகுமனென் என்னை மோசமே விழுந்து பிறைந்து நீருச்சே இது

சரணங்கள்

ஓமென்றமுன் தூதுவந்தேன் — உன்உயிர்க்குக்கேடுதந்தேன்
ஆமென்றுஎப்படிசொல்லுவேன் — அய்யனுக்கெப்படிசொல்லுவேன்
சாமிதானென்னென்றுகேட்டபான — தாயநீஇருந்தாலஅல்லோமீட்டபான
திமைதானேமேவிட்டதோ — தெய்வமுமதானகண்கெட்டதோ

இதுக்கோனான்

உ அன்னமேதாயேஎன்தன்னை — அறிந்துஇந்திரசித்துனனை
பின்னமேசெய்திட்டானே — பிரேதமாய்பாலஇருந்தேனே
சொன்னசஞ்சீவிககாததானடி — சுருக்காகததானஉன்னைவேவ்வடி
என்னென்னசெய்தாலுமஅங்கே — இப்படியாசசுதேஇங்கே

இதுககோனான்

அருந்ததிதொழுமபெண்ணே — அனைவர்க்குமஇருகண்ணே
விருமபுமஉயிர்க்குயிராசசே — விளங்குகின்றஎப்பாதாயே
கனாநதுநான்உன்னைத்தேடி — கண்டேனென்றுமுன்னோடி
இருநதானென்றவாயாலே — இறந்தாளென்னவோமேலே

இதுககோனான

சீதைக்காக இரங்குகிற ராமலட்சுமணர் முகேக்குதல்

விருத்தம

அஞ்சனைபாலகன இந்தப்படிக்குரைநதான
அய்யனாஇராமனுக்குப்போய அறிக்கையிட்டான்
கெஞ்சிலேவீரனுமஅறிநதான் எறிநதான்வில்லைத
தேடினானவாடினான தியக்கமகொணடான
தனஜெயலஆனது மறநதானஅந்தவேளை
தமபியுமஅப்படிதளாநதானஇனிமேலசாமி
எனசெயலஆவதுநமக்கும இருப்பதெனறே
இனமசொலவானலட்சுமணா சினமசொலவானே

௩௰ - தரு - அடாணாராகம - ஆதிதாளம

பல்லவி

இனிமேல்யோசனையேதையா - தேவிபோனபின இரஙகிறைலாகாதையா

அநுபல்லவி

உனதுகவலைசொன்னால ஊராகெனனநஷடியோ
சினமெனகேபோசகதையோ சீவனேகருபபட்டடியோ — இனி

சரணங்கள்

க இலங்கைஉள்ளாருமதேவரும — எவரையுமஇப்போதுகேளோ
குலநாசகேனாலிகொல்லாவிட்டால — கொஞ்சமசொல்லிக்கையபா

புலம்பல்ஆமோ இன்னம் சமரேபொருத்தால்எதிர்த்தபோது
விலகிடுமபோவார் அடிமைவேலையும செயயசசொல்வாரோ

இனிமேல

உ- விலககவுமசீதையைபபாவி வீசினானஎன்றனுமானசொனன
கலக்க. கொணடாயதாமததுககிதுகாலமோ அலலவோசினன
கொலைததொழிலசெயதபபாலஎஙகும கொளுததுவாமநெருபபாமிநத
தலைககுமேல ஓடியவெளளம சாணவோ டிமுழமவோ டிஎன்னே

இனிமேல

௩ சாடடிலஅரசுமபோச்சு துனனுடைய நன்மையாலேவநதசெணட
ம, காடடிலுமவநதிநதகொளளை கட்டிககொணடோமேநினகெம
பூடடிநீவிலலைவளைததால பொடிபபொடிஆமேதெணடம
ஆட்டம்காடடலாமோசாமி அடியேன்சொனனபடிஎடுநீகோதணடம

இனிமேல்

ராமனைஅனுமார்முடுக்குதல்

விருததம

சினமாஇப்படியிளையோன உரைககஇநதிர
சித்தயோததியினமேலே போனபோககை
அனுமானும்சாமியுடன சொனனானசாமி
ஆவிதடுமாறினன்அநதவேளை
புளைவீரபபடைகளையும உமையுமகொணடு
போயஅரககனமுனகுதிபபேன அலலவெனறால்
முனையாநானேபொருதிக கொலவேனஎனறு
முடுகுவானமாருதியும கடுகுவானே

ருசு-தரு-கலியாணிராகம-ஆதிதாளம்

பலலவி

இதுகோஇநதயோசனைசாமி அனுமானானஇருகக
இதுகோஇநதயோசனைசாமி

அநுபலலவி

பதைககிறேன்இநதிரசிததை உதைககிறேனஅவனைநான்
வதைககிறேன்அயோததியில புதைககிறேனஅதுககெனன(இ)

சரணஙகள

க, சுறறியமதில்எழும
சுறறிஊரிலேலைகயை நீட்டி-ராவணன்தன்னைக
கொததுபபனஙகாயபோலே
பநதுததலையுமபிடிது தாட்டிமகனே-இநதிர
சிததேயெனறவனஅஙகே

சத்தி அலறுமபடி பாட்டி ஆட்டுக்குட்டி போல
மொய்த்த அரக்கர்களை
குத்தி கொழுக்கிளை ஊட்டி-பாராளன் சாமீ
சுற்றிலெலங்கை நகரத்தைப்பிடிக்கிறது
பந்தைப்போலே தூக்கி ஆகாசத்திலே நானடிப்பேனா (இரா

உ துடுக்கால்என்தாயமுன் கத்தி
எடுத்தான் அவனுக்கிந்த மீண்டேன் சொல்லாதே என்று
படித்துப்படித்துச்சொல்லி
அக்கடி வேண்டிவேண்டிக்கொண்டேன் சேனாபதியே
மூடிச்சிவீசக்கண்டு
துடித்துத்துடித்துமனம் விலாவிட்டேன் பரதனோடேலே
வடக்குத்திசையைநோக்கி
நடக்கலானாய் கண்ணுறக் கண்டேனே நாராயணாதால்
பிடிப்பேன் ஒருகடியாக்கடிப்பேன் அவன் உயிரை
குடிப்பேன் பழிக்குப்பழி முடிப்பேனே என்னுடைய ஆதாரனே (இ)

௩ பூதப்புவனம்எல்லாம்
காத்திடவந்தபரந் தாமா-உன்னையில்லுக்குமுன்
மூர்த்திகள் ஆகிலும்
பாத்திரரோர்க்கு ராமா-தர்மம்செய்யமன்று
சாஸ்திரமும்உணர்ந்து
தோத்திரமுந்தப்பிப போமோநமனினைக்கேமர்
பேய்த்தனமெகொள்ளஎன்ன
கூத்தினைச்செருந்தல் ஆமா சேனையுந்தோளில்
எற்றிஉனையும்கொடி மாதங்கிறதாய்குலமாக
நேத்தியாகக்கொண்டுபோய அயோத்தியில்குதிக்கின்றோனா (இ)

சீதையின் இருப்பைக்கண்டு விபீஷணன் ராமருக்கு அறிவித்தல்

விருத்தம்

ஆளப்பாரிய அனுமன் இதுசொல்ல விபீஷணன் அதனை
அறிந்தானாநாளைபோய
வளப்பமாக எல்லாம் நன்றாக விசாரித்துச்சொல்வேன் என்றிலங்கை
பிலொரு வனமடையப் போனான்

லக்கமும் இலங்காபுரிச் சிறைதனையும் நிகும்பலையை அரக்கனுஞ் செய
கவடுகண்டானா
உளாக்கவலைகட்டைப்பட்டக்கக் கனை செய்யவானே சாமி முன்னே
உனைச்செய்யவனே

—— * ——

ராக தரு - மோகனராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இருக்கிறாளாமோ அசோகவனந்தனில் இருக்கிறாளா சாமி

அநுபல்லவி

இருக்கிறாள் நமக்கொரு பாக்கியம் உற்றதுபோல
ராவணன் குடிக்கொரு சூனியம் வைத்ததுபோல (இரு)

சரணங்கள்

௧ பொதுப்பெண்களைப்போல் அங்கிருக்கிறாளென்னும்
முறைமையுமல்ல யெமினாடுசொல்லுவன
வாதகியர் பூப்பம்பக்கூட்டத்திலொரு
மானைப்போல மயங்கினவளாயு
நீதியாலொரு ராமாமிர்தமே
சிவனம் ஆகவுண்டு - ராகு
நாதனோ உயானையில் ஓயாசயுட் வர
வாரஞ்சயுமங்களம் பரிபூரணமகோண்டு (இரு)

௨ சொன்னமுலைப்பிச்சிச் சிஷ்டர்களைப்பண்ணும் அதிக்கு
துஷ்டனென்ன மேரு நிற்பதோ தர்மமேஜெயம்
என்றாலும் பெண்களுக்காக ஆசார
கிரகங்களும் வினைக்குதுமோ - கலையு
இன்னமே மெய்யாலும் சந்திரசூரியகதி
இரண்டும் இல கேடுற்றதுமோ என்றுபாரா
அம்மோயிதயத்தொட்டால அவனை இனமும் இருப்பாளே
அருகுகளிப்போதுகைகயோ நெருப்பைப்பாருபமுமே (இரு)

௩ அந்தநிகும்பலையாகம் செய்யப்போறான்
அறிந்தேன் அவன் சூதை - சாமி
உனதன் அயோத்திசகனைநீர் அழைவைத்ததிலே
உலகத்தேன் மனவேதை சிந்த
சிந்தைதேர்ந்து வாள் அப்படியே னவிபீஷணனே னை
கிரிசை - ... பேனகாரி

மந்திரி அனுமானமுன்னே இந்திரசித்தகொன்றது
மாயசீதைஅது தாயானனுமசீதை(இரு)

ஸ்ரீராமர்லட்சுமணருக்கு யுத்தந்திரங்கறபித்தல்

விருத்தம்

கலக்கம்அறஇப்படிசொல்லிக்காட்டிஅந்தவிபீஷணனபின்
விலக்கவேணுமநிகும்பலையின வேள்விமுடியாமுன்னென்றுன
பெலத்தபடையுமத்மபியுமன்னபின் கூட்டெனறுனசாமிஉட்கொண்
டிலக்குமணனை அழைத்துருதிஎடுத்தானசொல்லதொடுத்தானே

ருஅ-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தம்பிலட்சுமணா இந்திரசித்தன தலைகொண்டுவாபோடா

அநுபல்லவி

நம்பிஉன்றேடேயாவர்எதிரப்பாக்ள
நானஅறிவேனேஉன வீரசத்தியம்
ஆனதுவே உபகாரம-உனக
கேள்இனிசொல்லவிஸ்தாரம் இதுவேபாரம்இந்நேரம-அடாத

சரணங்கள்

க, முதல்சசனைடைபோலமறுசனைடைபோலச்சேனையை
மோசப்படுத்தாமலத தேககி நின்று
பதைத்தவனஅம்புக்கெதிர அம்புபோட்டுப்
பறிதுகளஆகவே நீககிநானு
வித்ததிலுமபோர்செய்து கைமெய்சலித்தவன
மெலிவானவேளையை நோசகிமாபிலை ப
பதித்தகவசமுமவில்லையும்போககுவாய
பாரத்திடுவாதேவர சாககிஆக
கூறறுவனபோல்அமபு தாககிஎல்லாம
தோறறிடவேணடிஆககிஉயிரைபபோககி வெட்டித்தூககி அடாமம

உ. ஆசைநிகும்பலைவேள்விமுடித்தால்பபின
ஆராலுமவெல்லக்கூ டாதொருரு
கேசரிபபோலபபடையோடுமபோய்அததைக
கெடுத்திடுவாயவேளை ாதேசயூாந
நீசன ஆனவனபிரமமாஸ்திரமதொடடால
நீயுமபிரமமாஸதிரமதொ டாதோ ...யில்

ஈசன்சூலமுமச்சக்கரமும-இவை
ரணடையுமபொடதின
துண்டுதுண்டாகுமதப
சணடையெல்லாமவெறஞகூதேமலைககாதே

மீதே-அது
பாமீத-அவன்
இடபோதேஆட

தமபிலட்சுமணு

௯. மந்திரவாள இது இந்திரன்கையினில
வசிரதைதயுமசெயயும
இாதனல்அநதமாயவன்வில்இதைதை
எதுவுஞசெயயாதுபொல
அந்தகாளினிற கும்பமுனிசொலல
அறிநதாலநீஅலலமோ
வநதுநமக்குநதருமநதானேபிர
மாணமனன்றுகையில
ஞூணுவகவசதனைதத
தூணிஇநதாபிடிதநோஙகுவெனறு

திங்கு-பார்
ல ஙகுளஎன று
ஆஙகு-இனி
வாங்கு-நான்
தாஙகுஅமபுறத்
நீஙகு இதேபாஙகு-ஆட

தமபிலட்சுமணு

இந்திரசித்ஸைதஅனுமாடழிநதல

விருததம

மடித்தாராமாசொன்னபடி பாய்நதாலட்சுமணன்முதலோர்
அடிததாபிடிததாககரிபரிதோ அழிததார் அழிததா இராசா உயிர்
குடிததாாசடிததாா யாகததைககுலைததாாலைததாமெய்க்கரிததாா
இடிததாாவரவில இநதிரசிததை இழிபபாவ அனுமனை ழிபடானே

டுகூ-தரு-சங்கராபரணராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

இந்திரசிததேஉநதன்-தநதிரவிதனைதசெள்ளலாம
வணடாபுறபபட்டா

அனுபல்லவி

உந்தன்திருமடலையில்
ஒளிககுஞசெவனுசகு

ஒளித்துசசெயகிறுயபூஜைசு
மூசததிலவணடாமீனச இந

சரணஙகள்.

௧. மூந்தியென்தாயைப்போல
முடுக்காஅயோததிமேல்
பாதல் அலைநதவனே
பாதளா
அந்தராவணனுக்கு
அங்கததைகொண்டுபோய

ஒருததியைகொன்றுயே
நடககிறேனெனறுயே
நீயுஞசென்றுயோ
வென்றுயோ
வந்தலச்சைகூதோ
ஆறறிலஅலசொறுதோ

வந்தானே யெதிர்க்கின்றான் — பஞ்சமோ கவிக்கு
வானரனைக் கொன்றுபோடாமல் — அஞ்சலே [illegible] வயிறு, இந்திர

உ. விடுக்கும் வச்சிராயுதம் — முருகன் வேலாயுதம்
விஷ்ணு சக்கராயுதம் — சிவன் சூலாயுதம்
எடுக்கும் [illegible] பாசம் — [illegible] ஸஹிதத்தோடு
எதை வேணும் — [illegible] தயபோடு
தொடுக்கிட வினை செய்யும் — [illegible] தகோசம்
செகத்தவனை [illegible] — [illegible] டாமோசம்
அடுக்கு மினை பூனை போலே — [illegible] ழிகிறாய்
ஆட்டு [illegible] — [illegible] ழிகிறாய (இந்தி)

௩. நிறைகடல்போலே உன் — [illegible] ன் மேலே
சேனை ஆகவிருந்ததை — [illegible] டாசணலே
பறபறப்பிலேதிரும — ப[illegible] போசசே
பாழுமகட்டலே — ஆசசே
கற[illegible] மனுமவைத்து — கு[illegible] ன் உன்னை
காலமழைத்ததினி — [illegible] டாமுன்னே
சிறைபட்ட இந்திரனும் — குறைவிட்டுக் கழைக்கிறான்
செல்லவை [illegible] இதோ — சொல்ல [illegible] ழைக்கிறான் - இ

இந்திரசித்தனாகும் லட்சுமணருக்கும் [illegible] யுத்தம்

விருத்தம்

[illegible] ந்திரவனாமேறு தவினைந்தராட்ச சருக்சேனை
வீரவானரருக்கான டைவினை [illegible]
[illegible] கொண்டான [illegible] ராவும்
மாருதிமேல [illegible] டமபு [illegible] தான்

ராகம் - தரு - கலியாணிராகம் - ரூபகதாளம்

பல்லவி

அல்லிரவா [illegible] கம்பியொழிந்தானே - திருமபலி [illegible] இந்திர
சித்தன்பனை [illegible] போயொழிந்தானே

அனுபல்லவி

[illegible] பிதனைமுன்னேரிபட — பந்திரிபூராண [illegible] பம்செரியட
[illegible] உதிஎழுமதேருப சிறைபட்ட — [illegible] க்கள் எல்லா

[illegible] டசுறந்திழுத்திட — [illegible]
[illegible] குலைந்திட — அஸ்திர

சரணங்கள்

௧. தேரில் அரக்கனை வரி அனுமானைச்
சிலைக்கணையால் மலைந்தான் — செயித்தான்
தேரில் எழுந்து அழுமன் புயமதனில்
நின்று ... வில் வென்று — வெட்டினான்
உரியவானிடம் அரக்கன் சிறுக்
குரங்குபடி சிதைத்து — அழித்தான்
வாரி அம்பால் அரக்கனைத் தேர் மாய
மண்ணோடு மண்ணாக்கி — மடித்தானே
வலங்கொண்டு அனுமன் ... வந்து ... வணங்கினார்

வானிடம் ... அனுமானை ... திருவாக

வாழ்வு வேண்டும் — எனக்கு மருந்தைக் கண்டு
மலைகொண்டு வந்து — நீ இருந்தவிடம்
ஏழு கடல் சூழும் — மறந்திருந்தவிடம்
எடுத்து நின்றாய் — மலையில் வாழ்ந்திருந்த
எங்கும் ... — எங்கும் அனைவர்க்கும்
இராவணன் ... — திருவடி ... அருளே

௨. இளையானை மோகினி ... அரக்கன் ... தீர்த்த
இருபதும் ... ... வென்றான் — விரைந்தவன்
தொளை ... புயமலை சரமதனில்
தொடுத்து ... தொடுத்தான்
களையாய் அனுமானை மேலேற்றம்
காணச் சிலைக் கணை — விரைந்தவன்
வளையாமல் அனுமானைத் தேரினை
மருந்து ... பேயவே — உடைந்தது ... அம்

மறவன் இலங்கை ... மேல் ... ஏறி விட்டதனை ... சீதை ... ஆவலாய் ... பயகாமலை சூழ்ந்திட ... ஆவலே

மந்தரக்கிரி ... — அம்பால் கொளைச் செய்ய
மறந்து ... அவன் — தேனாவிழுதல் செய்ய
கொந்தரக்கன் ... — ககிலுவ சராசரங்கள்
நாலுபுறம் ... — தமேல் ... சகல
நுழையாமல் ... — பழகாய ... [illegible]
நுங்கி அவனை பிடித்து — ... ஆசைவேறு ... (ஆவ)

௩. சிந்தைச் சிவை ... அரக்கன் ... அனுமான் ...
சேவகன் ... — அரசன் ...

புந்திமகிழ்ந்தம்பி அரக்கன்மனந்தேற்றி
புதையச்சிலையை ஏற்றினன்
இந்தவில்அந்தமாயன்வில்இவன்
ஈசன்ஆமென்றவனை கூசினன்
அந்தவேளைவிபீஷணன்தம்பியை
அரக்கன்மேல்முடுகென்று பேசினன்-அவன்

அந்தினி அஸ்திரம்-விட்டதம்பி அக்கினி-அஸ்திரம்விட்டே. அவன்-ஆதித்தன் அஸ்திரம்விட்டதம்பி ஆதித்தன்அஸ்திரம்-விட்டே வினை.

ஆசைப்பின்னுஞ்சில அம்பைப்பொழிந்திட
அணிஅணியாய்நின்ற தேர்கள்அழிந்திட
ஏகத்திலவந்த கெஜங்கள்படிந்திட
ராக்ஷதவீரர்கள் ஆறுமடிந்திட
இறந்துண்டங்களும் ஆறமுண்டங்களும்
லங்கையில்போய்விழ மங்கையர்கண்டழ-அஸ்தி

௩ ஆரணன்அஸ்திரம் அவன்விடச்சிவன்
ஆயுதத்தால்தம்பி கொய்தான்
காரணச்சூலத்தை அவன்விடத்தம்பி
கைச்சூலத்தால்பொடி செய்தான்
காரண அஸ்திரம் தொட்டரக்கனெங்கும்
நடுங்கிடவே தோங்கினன்
போரினில்தம்பியை அதுவலஞ்செய்து
போகக்கண்டேபயந்து தேங்கினன்-தன்

புத்திபுகெட்டான் தனக்குள்ள சத்தியம்விட்டான் தம்பிசெய்த போரை பார்த்தான் ஒளிக்க-மாயையும்பார்த்தான் அதாகும

போக்கிடம்இல்லாது பார்த்துமெலிபட்ட
போதினிலேஅந்தப பாதகன்மேல்போட்ட
வாங்கிஅய்யன்அம்புபோடக் கணைபட்டு
மாபுஞ்சரங்களும் கோளும்தொலைபட்டு
வல்லரக்கன்லட்சம் எல்லாருநலட்சம்
சல்லடைக்கணைகள் சிலவிகளாய்ப்போக [அ]

—*—

இந்திரசித்து விபீஷணனை வயிற்றெரிச்சலாலேஏசுதல்

விருத்தம்

[illegible] இந்திரசித்தனான அழி[illegible] கேருந்தேர்மேல்நின்றே
[illegible] கண்டான் எம்மைக்க

கொல்லாதிகும்பலைக்கெடுத்தாய் அரக்கர்குலத்தையுங்கெடுத்தாய் கோளினாலே-எல்லவரையுங்கெடுத்தாய்என்று வசைபேசுவான ஏசுவானே

௯௧-தரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

சிற்றப்பா நீதான்-இத்தனை அபகீர்த்திபெற்றதேபோதும் அடா

அனுபல்லவி

சத்தியவிபிஷணன் என் என்றெடுத்தாயே போர்நாள்
சமைத்த நிகும்பலையும் கெடுத்தாயே
வற்றல்மணி தாக்காளாய்ப் போனாய் அய்யோ
வளர்த்தகிடாக்கையில பாய்ந்தாற்போல ஆனாயே (சிற்)

சரணங்கள்

௧. விபமசொல்லி மாயப்பூனைவேஷங்கொண்டாய்
வேருடனே எங்களைக் சொல்லவோ-நாயக
அனைவருமஇறந்தபின் ஓரான்காணியா
அரசாளலங்கையில்க செல்லவோ
தினமும் ஒருகாலத்திலஉணடும் இப்படிசசதி
செயதபர்வந்திறச் சொலலவோ அற்ப
பணுதறகும்பஞ்சை ஆயப்பணியச்செய்கிறாய் உயி
வைத்திருக்கிறத்திலும செத்தால்குணமல்லவோ-சிற்ற

௨. பாடுமேய்க்கிறாப்போலே தடிகொண்டுதிரிகிறாய்
மானமுமலசசையும துறந்தாயோ-இனி
சூடும்முடிபெற்றாலும்சின்னமனிதற்கு நீ
தொண்டன் அல்லாலஎன் சிறந்தாயோ
தேடிநமமைவணங்குமபேனை நாம்வணங்கினால்
சின்மத்தனமனையதை மறந்தாயோ-உன்னுடன்
கூடப்பிறந்தவனைக்கொலஎன்றுகோட்சொல்லி
குடிகெடுக்கவென்றிந்த குலத்தினில்பிறந்தாயோ-சிற்

௩. பாராளலாம்என்றுமனப்பால்குடிக்கிறாய
பஞ்சைஉன்னால் ஆகு களாமோ-இந்த
ஊரிலவாராதுக்குவழிவிட்டாயே
கொருககாலுமவழிவிடடாயே உனக
கொருககாலுமவசையிது விளாமோ
நீர்உள்ளயடடுக்குமமீனுமதுள்ள அநத
நீரபோனால்மீனை என்ன ஆவானோ கெகு
போமராட்சதாஎல்லாமபோய்நீ ஒருத்தனும
பிணந்தின்னும் பூச்சிபோல் இருந்தாககலங்கொளாமோ

விபீஷணா இந்திரசித்துக்கு எதிர்மொழிதல்.

விருத்தம்

எல்லாமுடன் இந்திரசித்தன் விவரமுரைக்க உரைத்ததெல்லாம்
செல்லாதட்டா தருமமும் சத்தியமும் நானே கைக்கொண்டேன் பொல்
ல பாவமெல்லாம் கைக்கொண்டாய் போவாய் நரகத்துக்குப் போவாய் என்றல்லாமே
வீவிபீஷணன் வசனைப் பாரமறுமொழி உரைப்பானே

௩௨-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

துஷ்டப்பயலே இந்திரசித்தே என்ன சொன்னாய் அடா பயலே

அநுபல்லவி

இஷ்டமாம் மன்னர்க்கு ராமன் பதமே சொந்தம்
எனக்கும் உங்களுக்கும் இனிமேல் என்னடா சொந்தம் - துஷ

சரணங்கள்

௧ மன்னா ஆகிமுன் பின் ராமன் துணை அல்லாமல்
வாழ்ந்தவர் எவருமோ
தன்னிலே குடிக்கிருய பாவம் சரம அல்லாமல
தாமமுண்டாகு சாமோ
கன்னி சீதை அன்னை சிறை இருக்கிற
கண்ணிரே... போமோ
அன்னிட... பறவையைப் பாராமல
அபகீர்த்தியம் செய்யும் உங்கள் முகத்தில் விழிக்கல் ஆமோ - துஷ

௨ சந்தைக்கு... செய்யேன் புலை செய்யமாட்டேன் கொலை செய்யேன்
தெய்வமனைனை ஓலக்குமோ
அந்த புத்தி உங்களுக்கிருந்தால் வரவர
ஆக்கமும் சிறக்குமோ
என் தாய் சீதை மேல் ஆசை உன்னப்பனுக்கு
இன்னமுநாம வெறுக்குமோ
அந்தப் புத்தியிலே... செல்வமெல்லாம
இழக்கல் ஆச்சே... யக்குமுழுதத்தேங்காய் செரிக்குமோ - துஷ

௩ கொடுமை ப... செய்தேனோ நான் உங்கள்
குலத்தில் வந்துடம் பெடுத்தேனை
கடந்து... உபசேனாக்கடலிலே
நைந்து அமிழ்ந்து விந்தேன்
பட்டாபிராமனை... குருவைத் தந்தேன் புகழ்நிகரை
வணங்கி... தொடுத்தேன்

அடங்கர்ப்பாம்புக்குராசாமூங்கில்தடி
ஆமனென்றவனைவிட்டு ராமன்தன்னை அடுததேன்-ஐ

—*—

இந்திரசித்து தகப்பனுடன்முறைபடுதல்

விருத்தம்

எதிரொண்டிவராதனைச்செய்ன விடணன்போல் அமபொன்றே எயதான அதனைக் கதிகொண்ட தமபியொடு தானவேலெயதான் அதனைக யும அக்கண திலகொய காணமுறிகொண்ட கோபமுடன்கொரசனைவி டலொளிதிகழ் மகைமூதாசோநதான் குதிகொண்டான் அயயன் முன் னே முறைபட்டால இந்திரசிததன்குறைபட்டானே

௬௩-தரு-கேதாளகௌளராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

அய்யாராவணா என்னாலசண்டை ஆகாதையா

அநுபல்லவி

கோயஆமமனிதன் கையால் அம்புகளாலே
நொநதேன் ஓளிததோடி வநதேன்இவ மேலே ஐயா

சரணங்கள்

௧. வட்டவா உலகில் தம்பிபிறகக்தனை ற
மட்டமஅசகுதென்பார் எனககேசஅநததது
கிட்டிஉன் தமபியென் வேளவியைததழததாரே
கெடுததான கெடுததாரே
திட்டமஆனதொரு பிரம்மாஸ்திரம்போட்டும்
சிவன்படையுடனேசேவசன் படைதன்னைவிட்டு
குட்டிககரணமபோட் டென்னாலேஆனமட்டும
குதிததுமகுடததில் இட்டவிளக்காசசேஎன்னபடடும-ஐய

௨. ஆரும்அறிவாரோ எனனைசிலலை
ஆண்டவனகாரியத்தில் சற்றும்வஞசனையிலலை
தாராளமாய அடிக்கடிபோயின்றேனை
சகலமே னையுங்கொன்றேன்
வாராஉயிரவக்கு வநதகினைக்கிறா
வறுத்தப்படுமொழுக்கு மூனைத்தாய்போலமூனைசகிறார்
தீராபழிகொணமபோம் ஆரைவிட்டதசனி
தெய்வபலமுமஇலலை சொல்லுகின்றேன் இனி ஐய

௬. நீதிஆகாம்
நீயுமநானும்அலலோ
ஏதோபலம
எடுததஅடி
ஆதலாலஅவாமுன்என்குடுதெலலாம்
அஙகேஇன்னமபோனுஉ
சீதையைவிடுவது
சிததததுககுசரிப

ஏனசெல்வம்செருககிறோம்
தப்பிஇருக்கிறோம
வரவரஅடஙகுதே
மடஙகுதே
விட்டுப்போடடேன்
இங்கேநான்வரமாடடேன்
காரியமஅப்பாலஉநதன்
போனபடியெந்தன (அய)

——(*)——

இநதிரசிதன தராவணனைஉதாசனித்தல்

விருததம

இனமகொண்டிப்படிதன்பிளளை இலசகததை இலங்கைவேநதன்
கனமகொணடதனலவாயமெயயைக கவிழநததுபோலேகணடான்
மனங்கொணடபயததாறசொன்னுயமனிதரோபொருட்டோயென்ன
சினமகொணடேஇநதிரசிததைசசீறுவானகூறுவானே

௬௪ தரு-நாதநாமககிரியை ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னபுத்திசொன்னுய்அடா-இந்திரசித்தேநீ
என்னபுததிசொனனுய்அடா

அநுபல்லவி

என்னபுததிசொன்னுய் நீசின்னமனிதர்க்கஞ்சி
என்னுடனேமுறை
இட்டாயேபயப்
பட்டாயே நீ
கெட்டாயே (என்னபுததி

சரணங்கள்

௧ ஆனுலும்உம்மையவளகோளஆளுமகயிலையை
மேனுளில்எடுததகைப
பலமபோச்சோ
நானுசெயவதற்குநீதானுபயலேநீ
போலுப என்னைன
குதமபோச்சோ,படைக
கலமபோசசோ,மூல
பலமபோச்சோ என்னபுத்தி

௨ சோருவேனேமனிதாா உயிரையுமஆடி
வேருடனேகெலலிப
பறியாமல்

திரும்போது ராமனை பெருமனையாபெருமையல
லாருமசொலலிகவொள்வாரோ பிறியாமல இதனை
அறியாமல முனனே
குறியாமல எனன

௩ ஜெயமஆனகிரதியை முயலாமமனிதறகுப
பயமஆமஅபகிரதியைத தொடுவேனோ
கையிலஆகாதவர்போலே மயிலபோலுமசீதையை
உயிரோடேநான இனி விடுவேனோ மூது
கிடுவேனோ சுமமாப
படுவேனோ எனன

நாலாமுறை யுததததில இநதிரசித்தன்வதை

விருத்தம்

தவறுபடாதிடிக்கும்ஒரு தலைவலிககுந்
தலையணையைமாறறிபபோட்டாலபபோமேன்
உவமையிது எனமசனவாாதததையைககேளாமல
எறுமமஇராவணனைவிட்டான ஊனைவிட்டான்
கவனமொடாயிரநகுதிரை கொணடதோமேலக
கடலபடையும தானுமபோர்ககளத்திலவநதான்
பலனமனுமலடசுமணன அமபுடபாயபபாயப
பாயநதிட்டானஇநதிரசிதது மாயநதிட்டானே

௬௰ - தரு - கலியாணிராகம - ஆதிதாளம்

பல்லவி

விழுநதானே இநதிரசிததன ஓழிநதானே மணமேல்

அநுபல்லவி

இறந்திட்டோம்இலஙகையை எனபணமபிணடுபிணடு
அருந்ததழுவிஅபபன ஆசைவிணடுவிணடு
எழுமபிபபரிகளா யிரமகொணடகொமேலசகொணடு
குழந்தைததமபிகைஅமபால் கிழுநதிடடுலைதையுணடுவிழ

சரணங்கள்

௧ பினறயககளைதொடுத்தா இரணடுபேர்களும்
நெறநெறென்றுசொரி மழைபோலே

---

0 இதை இரடடிககுதுபபாடுமபோது நானஎனறுமுதலிலேகூட்டி பாடிக்கொளளவும

பிறகனைதேனாயுஞ்சாரதிதலையையும
பிளநதானேதமபி — அதனமேலே

உறுதியாஅரககன கலலினமழைபொழிய
உருணடதேருரஙகுகள — ஒருகாலே
கருவிஇளையவன ஒருகணைவிடஅந்தக
கணைவநதரககனமேலப — படலாலே

மறையுங்கவசமுடபிளந துடமபடஙகலுமதைத்து
வடிககணைஒளறுலஅவன — விடுமசிவனகுலமஇறறு
பிறையைபாமபுதொடடுததனையிலவிழுவதொதது
பிடிததவிலலுடனஅவன் — இடககையுமகூடஅறறுவிழ

௨ வளர்ததநாயசுருமபெணகளும இலஙகையில்
வாயவிடடமுதுகண — ணீரவடிகக
இளைபபிலஇசை வநதெனறுபேய
எழுமபிஎழுமபிககொண — டானஅடிகக
ஒளிததசிருட்டாககன வருகிறுன்என்றுபேர்
ஓசைகொணடுதேவர் — கிலிபிடிக்க
கிளைததமலைபோலே ஆகாசததில்வந்து
கொசசிததானேஅணடமும — வெடிகக
யெளைபபிலலாமலவரும் — சேனைகளைவிட்டு
திககிலலுமலடசுமணன் — கைககிலிஆகவிடடு
குளதசைககுழமபிஅஙகே — பருநதுககிரையிடடு
கொடுததாபபோலஅரககனை — குரஙகுககேஇடடுபபட்டு

௩, நிததியமஆவதுவேதவிதிவச
னததிலேசொலலும — பொருளஒனறு
சிததிஆவதுவேதியனைததெரி
சிததிவருகிற — தேகமொனறு
காததனைஆமாகு ராமனேபர
தததுவமஆமஅவனை — வேறனெறு
* சததியமஎனிலஇநதிரசிததனதலை நீமி
ஷததிலேகொணடு — வாவெனறு

ஆததசநதிரபாணம் — அயயனதொடுததாலபபோலே
அறறதேஅவனதலை — எறறிவிடுததாலபபோலே
தததுவமுனிவாககெலலாம — வெறறிகொடுததாலபபோலே
தளருமஇநதிரசிததியாககுக — கனைஎடுததாலபபோலேவிழ

() இநத இரடடிததுபபாடுமபோது இவைஎனறுமுதலிலே கூடடி பாடிககொளளவும

இந்திரசித்து வதை ராவணன் கேட்ட இடத்திலே புலம்பல்

விருத்தம்

இந்திரசித்தனை இந்த விதம் வீழ்ந்தானதேவர்
இரக்கத்தால் குரங்கினத்தார் எழுந்தார் தம்பி
வந்தனுமானுடனே போனான் சாமி காலில்
வல்லரக்கன் தலைதனை அங்கு அனுமன் வைத்தான்
தொந்த விபீஷணனை அய்யன் மகிழ்ந்தான் அப்பால் தூதர்
இராவணனுக்குப் போய்ச் சொன்னார் சொல்லப்
பந்தமெரிந்தாற் போல மகனைப் பண்ணிப்
பத்துவாயாலும் அவனைக் கத்துவானே

௰௧-திபதை ஆனந்த பைரவி ராகம் ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, மந்திரியே என்துரையே மகனே மகனே யென்பான் ஒருவாயால்
இந்திரசித்தே இந்திரசித்தே என்று இரைந்து அழுவான் ஒருவாயால்

௨. இத்தனிலே என்னைத் தவிக்கவிட்டு நீயும் இறந்தாயே யென்பான் ஒரு
முகத்தை யினி காணப் பெறப் போதே என்று முறையிடுவான் ஒருவாயால்

௩. பழுவாழைக் கனிதனிலே முள் பாய்ந்தது போல மகனே
மனிதன் அம்புகள் பாய்ந்தனவோ - உந்தன் மார்பிலென்பான் ஒருவாயா

௪ பரமசோ இந்திரன் முடிமேல மகனே பறித்த தணித்த மணிமாலை
நரன் காலில் விழலாச்சோ - இந்த நாளில் என்பான் ஒருவாயால்

௫, துளரும் முதலாலே சிங்கம் பெருந்தூரவில் விழுந்தது போலே
பிள்ளை மனிதன் கை அம்பால் பட்டுப் பிரண்டாயோ என்பான் ஒருவாயால்

௬ ராசன் முதலோர் படைகளும் உம்மி ஏனப்போமே உன்னைக் கால
பாசமது தீண்டுமோ இப்போ பதறி என்பான் ஒருவாயால்

௭, அரனையும் மாயனையும் வென்று திக்கில் அஷ்டகெஜங்களையும் வெ
நரனுக்குத் தோற்றிடலாச்சே இந்நாளில் என்பான் ஒருவாயால்

௮, மலைகலங்கினாலும் சற்றே உந்தன் மனது கலங்காயே மகனே
நிலைகலங்கி விழுந்தாயே இந்த நிலத்தின் என்பான் ஒருவாயால்

இந்திரசித்துக்காக ராவணன் ; ணக்களத்திலே புலம்பல்

விருத்தம்

என்றழுது களம் போகக் கண்டான் பின்னை
இடத்தையும் வில்லும் அற்றுகிடக்கக் கண்டான்

செனறெடுத்தான் முண்டமாம் உடம்பைக்கண்டான்
கிரமகாறுண இரங்கினன் உலகமமூன்றும
வென்றநான இந்த அலங்கோலமபார்க்க
விதிந்தாயோஎன்மகனே மகனேயென்று
கன்றிழந்தபசுப்போல வாயைவிட்டுக்
கதறினன் ராவணனும பதறினனே

௬௬-தரு காமபோதிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மகனே இந்திரசித்தேநான-இனி-மனதெப்படித்துணிவேனே

அநுபல்லவி

நேசமமேல்நான்ஒரு பெண்ணாசையைத்தொட்டு
என் உயிர்க்குயிரான உன்னையிழந்துவிட்டுமக

சரணங்கள்

௧, வன்மானொருபுலியை அடித்தாலப்போல
மனிதனை உன்னை அடிக்க விடுத்தேனே
கசேழமதுனாத்தன மமதாருமன்னை என இரு
கண்அபதிகொடுத்தாலபபோலக கொடுத்தேனே
மனிதனானோசசடையினில எனனைமாட்டுவானே
மயங்கியநமனுங்கச் சங்கிலிஆட்டுவானே
இனிமேல இந்திரனுமஎன்னை நாபபுசங்கிலிஆட்டுவானே
இலங்கையிலசூரியம தேனாகலங்காமலஓட்டுவானே (மக)

௨, நாற்றிசையிலுமஉந்தனகூத்திமார அழுகக்கண்டு
நானுமஅழுதுதத தனியபேனே
சீதத்திஆயசிவனுக்கும் மாயனுக்குமபயந்து
திருடனபோலேஇனி ஒளியபேனே
பாரதலாலஇனிஇந்த லங்கைததெருவாரோ
பரியாசமசெயதெனனைத துரைஎனறுமருவாரோ
போததெவரும்வகை வார்த்தைகளதருவாரோ
பெண்டுகளகூட இனிச சண்டைக்குவருவாரே (மக

௩, பயமஆமகுரங்கினில ஒன்றும்செத்ததிலலையே
படுகளத்தினிலநீயே செத்தாயே
நயமா எனக்குநீசெயயுமஉற்றுரிமையை
நானேஉனக்குசெயய வைத்தாயே
உயிரோடேமனிதன கையிலவிழுந்தபேசசே
உலசயஉாஎமடநீக்கும் தொலையுமேஇதுஎசசே

வயிறுமகுடலுமபறறி மண்டிஎரியல்ஆசசே
வலலமையுமசெலவமும்எலலாம உனனோடேபோசசே (மக)

இநதிரசிததுககாகமனடோதரிபுலமபல்,

விருததம

எடுததிநதவணணமடோாககளநதினுள்ளே
இராவணனும அழுதுமகனஉடலைககொண்டு
தடுககரியஅரமனையிலவநதுசோநதான
தாயமணடோதறிஅறிநதாள அவன்காலிலவீழநது
கெடுததாயேமகனேயெனறுபபாரிசொனனுள
கெடடுகெடடெனறுபிரணடாளபின மகனமேலவீழநதாள
அடிததமகன்உடலைததன கணணீராலே
அலமபினளபதைபதைததுபுலமபினளே

௬௭-தரு-ஆகிரிராகம-அடதாட-சாபபு

பலலவி

ஐயோமகனே-இனியெனசெயவேன்ஐயையோமகனே

அநுபலலவி

க கைஇருபதுளளஉநதன
ஐயனைபபோலமூவுலகும
மெயமைஆகநீஅரசு
செயகுவாயெனறிருநதேனே
ஐயோ

உ. குழநதையாயபிறநதஅன்றும்
அழுமகுரலகேடடுமயேகம
மழுஙகியேநடுஙகிமணமேல
விழுநதகீாததியுமபாழாசசே
ஐயோ

௩, தனசிகாலுமறுமஇலலாத
உனனைஇவவுலகததிலஆா
சினனமனிதனகொலலவே
எனனபாவமபணணினேனே
ஐயோ

ச அமபுலிவரனகனவநது
குமபிடடவனமேலமறுவை
வமபிதெனறுனாககுமஉநதன
தெனபைநாளனறுகாணபேனே
ஐயோ

ரு, கணணேஎன்கருகுலமே
மணனேடேமணஆனுயோ
பெணணுலேகெட்டகுடியாயப
பணணிவிடடாயோ உனதகபபன்
ஐயோ

௬ காடடுசசிஙககககுடடிகளைக
கூடடிநீயிடிததுசசணடை
மூடடுமஉனனுடையவினே
யாடடைஎனறைகாணபேனோ
ஐயோ

எ சினனஞ்சிறுவயதில
இனனபடிஆவாயனறு
எனனமாயபாவிபபிரமன
தனகைஎழுததைஇடடானோ
ஐயோ

அ, அநதரமகிடடியேஅந்த
இநதிரனைககடடியேஅனறுன
தநதைமுனவிடடையேஇனறு
எநதனைததெருவில்விடடையே
ஐயோ

௬, சோனும்குண்டுணிப்பேசசு
ந னுசொலலிஉன அததை
ஆறுமபிள்ளையைகொலல
மூனுவிததாளேபோபாவி
ஐயோ
௰, இரககமஆஉனதேவிமார்
அரககியாகூடிவநதிஙகே
உரககஅழுதுமஉனமுகம
பரககாகாட்டாததேனே
ஐயோ
௧௧ ஒககலேயுமமககளையும
தககாமலேசெயதெநநாளும்
மகிமைஙகுலேததுநான
வெட்டகவைததாளே உனதகப்பன
ஐயோ
௧௨ நிசசகமபேசுவோரவாரத்தை
செ பியேஉனஅபபனஎநதன
மசசானசொனனவாரததையை
துசசமஆகமதிததானே
ஐயோ

௧௩ வீரியமஇலலாமனிதன்செய
போரிலவீழநததுமாக
மேருவுமவாயுவினாலே
வேரறறுவீழநதாறபோலாசசே
ஐயோ
௧௪ துதிசெயதுசீதையைவிடக
கதிஇதெனறுநீசொலலியும
அதிவழியிலேஉனஅபபன
மதிபோசசுதேளனசெயவேன்
ஐயோ
௧௫ ஒபபிலலாசீதையாலேநீ
இபபடிமடிநதபோதுன
அபபனஆரஉயிருமாளோ
எபபடிஆமோஅறியேன
ஐயோ
௧௬-பெருசகுமஉனதுயருநாளோ
வருதுயாதனையுமனணி
இருநிலககொள்ளியிலனறும
புருகுதலபோலானேனே
ஐயோ

சீதையைவெட்டநடந்தராவணனை மகோதரன்தடுததல்

விருததம

தொடுககுமணடோதரிபுலமபும்வசககியம்எலலாம
சுடுகவென்று சுட்டிலுமதிடுகெனறஙகே
அடுததிருநதஅரககனமனம கலஙகிமககள
அனைவாகளுமஅரககாகளுமமாணடாாஆசை
விடுநதனெனசீதையை இனி ஙகலகொலவேனஎன்று
வெகுணடுநடநதானஅநதவேளையிநத
துடுககாமோரசாஙணஇதுபெணபாவம
சொலஎனறுனமகோதரனுமதிலஎனறுனே

௬௮-தரு-ஆநநதபைரவிராகம ஆதிதாளம்.

பலலவி

இநதசனகிதனனைக கண்டிககநடககிறாய எதையாராவணேஸ்வரா

அநுபலலவி

சொநதமகன்-தலையைபபநதுபோலககொணடுபோன
துஷடமனிதாதமமை விடடுவிட்டேழையான(இநத)

சரணஙகள

புலபட்டாட்டானமேசவாகளும
ச தியனகுலததுககோர

கெட்டஙகம்படிபபாரோ
பழிசாட்டி இடிபபாரோ

அஷ்டகெசமும்புத்தி கெட்டானென்றெண்ணுதோ
அரனாகயிலாசமும் பரியா-யபமாணுமோ
கட்டானகாலசேயா மேலேறிநதவளோ
கனிமேலேறி தால குணமசொலலாரோ
முட்டாளுமகூடஉனனைச் சடைதானசெயவானோ
மூன்றுலோகமுமகட்டி ஆணடதிபபடிதானோ' இநத

௨, மூடிககிலஇருநதுகொளைடு துடிககிறுயளனசாரம்
மூனகொணறமனிதனை மூனகொணடாலலோவீரம
அடுததாளைகெடுககிறுய உனபோலஉனடோஎனறு
ஆயிரவேதமகறறும நீயோகறறறிமோசமு
பிடிததகத்திஉலையில அடககவேணுமளனாகு
பெணபழிகொணடால்முனே பஙகமசொலலாதோபூமி
எடுபபானபேருககெலலாம எடுபபானநீஉனமேலே
ஏயதவனேநோகாமல அமபைநொநததுபோலே(இநத)

௩ அரிஅரபிரம்மாதிகள் யாவாககும்முதலமூர்ததி
ஆகியளனககிது ஆகுமோஅபகீர்த்தி
பெருமையோசிறுமையோ பாராயளனதுசொலலே
பெணமேலகததியெடுதத மனனவாளஙகுமஇலலே
தருமமொருகோபமவநது கிணறறிலவீழநதாலஆயிரம
சநதோஷமவநதாலும எழும்பபபோமேசரீரம
காரைககெலிபபாயநானே விருதுகளுமபூணுமாய
நகரிலவருமையபிற கிவளைளஙகேகாணுமாய்(இநத)

தூததாராவணனுககு மூலபலத்தைவிவரிததல

விருததம

அருந்துணைமநதிரியிநத வாறுசொலல
அரககனுமவாளவிடடெறிநதானமகன்உடம்பைப்
பெருநதயில்பதே ணரியிட்டான் அழைககபபோன
பெருமூலபலசேனை வரவுகேட்டான
விரிநத அது அணி அணியாயபபோகட்டெனறுள
மெனமேலுமஅதுபோகவநததூதர்
தெரிநததுசொலவோமசாமி காதுகளுளே
சோன ானூர்வகைவகையாய்பபாரென்றுரே

௰௨-திபதை-சஙகராபரணம-அட-தாளசாப்பு

கண்ணிகள

க, தீரராவணவீரா விசயமசோ இருபதுதோளாய்
ஆராலுமசொலலாமூலபலம இதைஅறிநததைசொலலிககேளாய

௨ சாகததீவினிலஉறைவாா இவாவேகததைஎவாபொழிவாா்
மேகததைககூடததை கததிணலேநோககைகொணடுபிழிவாா

௩. குசைஎனுமபெருநதீவோா இவாவிசயமகேளஒருபேசசு
வசனமசொலலவோ இசையும தேவாககுமஅசையுமேஒருமூசசு

௪, இறலிததீவினிலஉறைவோா உநதனமுறைதப்பாமலேதிரிவா
திரமமிககோரிநததததைமுறறுமசுறறி மறலிககுககொலைபுரிவா்

௫ பவளநதீவினைவிடடோா இவாவசனததாலபுறபபடடோா்
அவனிககேகெடருநதிவலைபபாற்கடல சுவறககாலடியிடடோா்

௬ மலையமாமலைததீவோா இவாதொலையிலேநின்று மவநதோா்
சிலையினால இநதிரனநிலையையுந குலைகுலையவேவசைவநதோா

௭- இவாகளகிரவுஞசததீவோா் இவாஎவரிலும்பிரதாபா
அவாஇவாஎனறும பாராா,நாயேஆதிலுமகொலலுமகோபா

௮- கநதமாதனககோளா இவாசொநதமஆமபனடயாளா
அநதகனுககும அநதகனஎனனவநதபாவசனடாளா

௯ புடகரபபெருநதீவோா இவாவிககிரமமஎனனசெயவாா
திககெசஙகளை மறகொணடுஙகையிலவைககிறஇவாஅயயாா

௰ இலலாமமகததீவோா இவாகலகமேபறறுபபிடிததோா்
மலையையுமகடலஅலையையுமசேடனதலையையுமதூககிபபிடிததோா

சமாததுபேசின வணணியையமாலிய'வான இ'ழ,நதல

விருததம

மதியுடனஇப்படிமூலபலததினசேதி
வநததூதுவாசொனனா அரககனகேட்டான
அதிலஒருவனவன்னியென்யானசிதையாலே
அடைநததெலலாமஅறிநதவாஆரென எனவனன
பதறிஅழுமகோயாளிமுகததிலமுனனே
பரிக ரிததமொடடில அழுகினறுலபபோல
எதிர இருநதமாலியவானவணணீநனனே
இ ... [illegible]

௬௬-கரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வன்னிபோசனைசெய்வ தேத்தடா-அந்த
மானிடனைவெல்லப்போ காதடா

அநுபல்லவி

உன்னுடையகெறுவந்தாலே ஓணுகிறுயகுதமவாதும்
தென்னிலங்கைப்பட்டபடுசென்ம சென்மத்துககுமபோதும்(வ)

சரணங்கள்

க. கோலமாரீசனுமானைப் போலவேசென்றுகெட்டான்
சாலவேகரனுமனொடி வேளையினிலேபட்டான்
வாலியும்அவரகை அம்பினாலேஉயிரைவிட்டான்
நீலவர்ணனும்ரததின மாலைதநதுகும்பிட்டான்
மேல்என்னசானகிஎன்னும் விஷததிலகாமதப்பலஆமோ
காலிலேசுற்றியபாமபு கடிததால்ஒழியபபோமோ

உ. பண்டுகும்பகர்ணனையும கண்டதுண்டமஆககினீரோ
அணடமஅதிசாயனமுடி பிண்டுவிழததாககிஞர்
கண்டகன்இநதிரசித்தன் மணடை விழக்தாக்கிஞர்
ஒண்டிஒழுநதோணைநம் அண்டையிலேபோககிஞர்
மணடுகடல்வெந்ததலே வநததில்லேயோநெருபபு
மிண்டாஆமஅரககர்க்கினி மேலேஎன்னஇருப்பு(வன்)

௩. மூநதகன்வில்லுடைககவேகபிர சித்கமஆனபோடா
தததஒருதூரககுகொ ணுததியமைடா
மற்றதுசஞசிவிதநத வித்தைசொன்னபாரடா
செததவாபிழைததால்இனி வெற்றிக்கொளவதுாரடா
இததனைஆயிரமவெளள ராட்சதருமஅவராலே
புததில்ஈசலபோல்மடிநது போனபிறகினிமேலே(வன்)

மூலபத்தைக்கண்டு ஓடினசாம்புவன்முதலோரைமறிதத
அஙகதனுககு அவன்சொல்லல்

விருததம

அரக்கன்இந[illegible]
அதைமறுத்தான்மூலபல[illegible]னைவிட்டான்
தனைக்கடங்காதவரக்கண்டஞெவங்கி
சாம்பன்முதல்அனைவருஞ்சாமியைவிட்டப்பார்ல்
சரக்கினிலைநதலைசடலைக்காணுடிபோனர
கா[illegible]குககள அருளாலே[illegible]போனதகு

சக

குரங்கினத்தைத் தாங்குதன்மோயமறிப்பேன்என்று
கூடினான்சாம்பனை உரையாடினானே

௭௰-தரு புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எங்களால்ஆகாதையா-மூலபலத்தின்-எதிர்நிற்பபோகாதையா

அநுபல்லவி

அங்கதா உன் தர்மம் எங்கள்மேலேயோ மர்மம்
அரக்கர்கள்கைகளைக் கொடுக்கத்தடிக்கிறாய்
அகுதியைப்பிடித்துப் பகுதிக்கடிக்கிறாய் (எங்)

சரணங்கள்

௧. வினைக்குள் இந்திரசித்தமபால்பட்டபுண்கள் ஆறி
வேறேரத்தமஇன்னம ஊறவுமஇலலையே
அனாத்தகாலம்போலக்கணைகளை காணுச்சேனை மேல்
அஞ்சாதேதுழைக்கிறாய என்செயவோமகொலலையே
தனுக்கையர் இருவருள அனுமானுமஇலலாமுன்னே
தரிக்கொளவதேமெத்த தெரிநவாரிலலையே
பனிநதபஞ்சினிலப்பாயும கனல்போமஎங்களை அவர்
பாயநதுகொலவாரென்று ராயநதுபாரக்கலலையே
கனத்தகும்பகானனைத்தினபான்ஒரு
அரக்கன்மொறிக்கறி போலும்
கணிதமஇவர்களுக்குமுண்டோபெருங்கடல்
மணலையேயெணணி ணலும்
உனக்கென்ன சிறுபிளளை ஆலோ
சனைக்குகதெரியுமோ நாலும
ஒட்டுமபரவையுமஇடடுத்தலைசொட்டேன்
உயிர்க்குப்பிணைநீசொன் னலும(எங)

௨. ஆனராவணன் தலைபத்திவாகாயிரம
ஐநநூறுதலைகணடோ யென்னென்னபோரோ
போனவாலியுமகால தேமியும வாலியும
பூச்சிபோலஇவர்க்கொரு மூச்சுக்காவாரோ
ஈவாஆகுமஇவரைமூவருமதாரனின்
றெட்டிப்பாராப்பார அல்லாமல கிட்டிப்பாரப்பாரோ
தீரன்ஆகியநொருசமஷானைராமமஅந்தத
தேவர்களிலுமபலம ஆகியபேரோ
ஊனமாயித்தசசேனைமுனைவிடுத
தேர்க்குழக் றிப்பேல றாழ-கிறாய

உற்றோர்களைக்கெடுக்கவோ உந்தன்
சிறப்பனைறிந்தே பிழைக்கிறாய்
ஆனமட்டும்பாதகமேதுரையே
ஏனோவீணிலே உழைக்கிறாய்
அறமுறக்கிகொண்டபிரிபோல் அறமுவிட
அறியாய்புத்தியி லே-அழைக்கிறாய (என)

௩, இனித்தான் அவாவனங்களை தொடராமல் ஆணையப்போய்
இடிக்கிறாய் இசறகுகீ தடுத்துச்சொல்லாதே
சினத்தனாருதம னருதமபோராடிகேப்புலிதை
தேயததாபபோலேங்களை ஏய்த்துக்கொல்லாதே
இனத்தோடேநகளெல்லாருமபோயவாக்கையில
இறக்குமட்டுமேஉனது பிறப்புமநிலலாதே
தனித்துதாயவயிற்றினில்செனிக்கையிலேஇவா
சக்யுமாயமுமகறறோ அதுவுமஅல்லாதே
பனிப்பெருக்கிலேகபபலஓட்டிட
நினைக்கிறாய் நீசொன்ன
படிநடக்குமோகுரங்கிப்படியே
பிடிக்கிறாயபனைப் பன்னா
அனுபவிலைஎழுபதுவெள்ளமுமஒரு
வனுக்குப்போதுமா இன்ன
அருந்ததியுண்டுஉறங்கமூழையுண்டு
ஆரக்காஆண்டென்ன மனிதர்ஆண்டென்ன (எங்)

அங்கதன்சாம்புவந்தனைபிடித்தல்

விருத்தம்

இரங்கிச்சாம்பன்முதலானோர் இவ்வாறுரைக்கநீங்களென்ன
உரம்கெட்டிரேர்படைகளுசிலுடலஆமோகுரனுக்குத்
தூரமபத்தனேயேசிவன்னெனசொல்வார் இலேயோவாருமென்று
பரிதப்போஅங்கதனநீதிபடிபபான்சொலலிஇடிப்பானே

பல்லவி

என்னகாரியமஎண்ணினீர் சாம்புவரோகீ என்னகாரியம்பண்ணினீரோ

அநுபல்லவி

தன்னவாயென்றூர்மைச் சாயிசொன்னதுமபோச்சே

சாமித்துரோகியென்று பூமிக்குப்பாரமசே
யென்னும் அங்கதனைசொல யெனனுமலஒதுஙகிரா
படைக்குப்பயந்திபோது கொடிகருளளேபதுஙகிரி (என்)

சரணங்கள்

௧ பேய்த்தனமஆபவேஇந்தகும்பாதனுக்கும்
பிரட்டனென்றுசொலலக கேட்டீரோ
பிராணனபோனலஎன்னமானம்போகல்ஆமோ-நம்
பினபேன போரிலகைை விட்டீரோ
ஏற்றராமன்ஆதிமூர்த்தியென்றநீரே
இஙகேஉரிசகதலை பட்டீரோ
இளநகை அல்லவேகீாஎலலாம தெரிந்துகா
டிப்பானைபில்லக்கையை பிட்டீரோ
ஆரதிரமோஅவாக் கென்னஉஙகளை தகொட்டு
அழிந்துதனுவாவிலாஅமபால் விழுநதானேதலைநட்டு
சாதிரமோஒ-ல் ஆமோமுதுகிட்டு
சாகிறபேருக்குச் சமுதஙதமுழுஙகால்சட்டு (என்)

௨. திக்கென்றுபோமஇநதப்பாழும்சரீரததை
திரமெனறெஙகேஎணணம பெற்றீரே
சீவனபோனலஎன்னகீர்த்தியும்உடன்போமோ
தெரியாமலநினைவெல்லாம செத்தீரே
அடுத்தபோகசொலலும் விஷம் ஆனதை உணும்
அமுதல்போலச்சாமியை உற்றீரோ
அன்பெல்லமவெளியாசசேமண்குதிரையைநம்பி
ஆறறிலஇரங்கச்சொல்லி வைத்தீரே
மூக்கிவாருமஉயிா கொடுத்தப்பழிஒழிப்பீர்
முன்ஒனறுமபின்ஒன்றும் செயதவகைசழிப்பீா
நடுககிஒடினலஅபபோ யெடுததெபபடிசெழிப்பீர்
நாயகன்முகததினி மேலஎப்படிவிழிப்பீா (என்)

௩. நால்வரும்போல்ச்சண்டை பார்ப்பதல்லால்முண்டோ
நமமாலேசாமிககு லவலேசம்
நமககுத்தான அட கீர்த்திசுமக்குஞாயமோ இனி
ம்ானகெப்படிசெல்லும விசுவாசம
மேலஇழ ஆனலும அய்யனவில்இருகக
மிஞசிமகருவரு மோமோசம
வீராவா சுமமாமொகொண்டீரோ அய்யோ
வேணடமோ அணு லாகிலுமரோஷம்

சாலம்செய் கோடினால் நமையைத்த பெயரோ
சதிசெய்யும் பேருக்குள் சமாதானமென்றும் பேரோ
நீலஅரக்கர்கெடும் காலம் யெனவறியீரோ
நில்ல துவாருங்கள் நிலைகடந்துபாயவாரோ (எ௯)

மூலபலசண்டை.

விருத்தம்

ஓதிஇவ்வாறங்கதன்சொல்லுரைக்குஞ்சமயம்
உடன்பட்டான் அங்குதம்பிமுதலானோர்கள்
நாதன்உரையால்அவர்கூடப்போனார்
நாலுசமுத்திரமுமொன்றுகூடினாற்போல
தீதுசெய்யும்மூலபலமெதிராகக்கண்டான்
ஸ்ரீராமன்கோதண்டத்தினாணையேறிக்
காதளவும்வாங்கியெதமமாத்திரம்என்று
கருஷித்தான்சரமாரிவருஷித்தானே

எ௨-தரு-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மூலபலசண்டையைக்கேளும் ஸ்ரீராகவன்செய்த
மூலபலசண்டையைக்கேளும்

அநுபல்லவி

மூலபலசண்டையைக்கேளும் வேலைசூழ்இலங்கைஆளும்
மூடன் இராவணன்குடி கேடன் இராவணன்கெடி
மூவுலகத்தினோர்க்கும் எவ்வுலகத்தவுணர்க்கும்
முந்தஉபசாரம்பண்ணிப் பிந்திடவிசாரமண்ணி
முன்அரக்கர்நம்பினோர் தன்னோடொத்ததம்பிமார்
முக்கியதேவாந்தகன் உக்கிரபராந்தகன்
முடிபெறும்சூரியகேது நெடிபெறும்யாககேது
முனைபெற்றசம்புமாலன் ரணஸ்ரீகும்பகர்ணன்
மூதுபோர்இடிம்பன்அகம்பன் அதிகாயகும்பநிகும்பன்
முசிரத்தாக்கன்சமகன் வசிரதெயித்தனசிங்கன்
முனைக்கும்பருதிக்கண்ணன் புகைக்குமகுருதிக்கண்ணன்
முதல்வீரர்மடிந்தனர் சதியாழிமுடிந்தனர்
முழுதும்நொருக்காட்டித்து பழுதுவந்துசேர்ந்தது
முற்றுயிரொடுக்கும்போர்கள் கதியென்றெடுக்கும்பேர்கள்
மூடவாமுதலாக்கியின்று கடிகிவரவேணுமென்று
மூயவிட்டதூதர்சொல்லப் போய்எவர்க்கும்சேதிசொல்ல
முந்தியிலங்கையைநாடி வந்துதுக்கம்கொண்டாடி

மூண்டரக்கன் தன்னைத் தேற்றி   சனாதனையை உட்கொண்டு போற்றி
மூளுங்கனல்போலே பறி   ஆளும் எங்கேயும் லேசுறறி
மூடவும் பூமியசைத்த   தாவும் உரகாருசி
வாடவும் வானராகண்டோமவும் தேடிவந்த   மூலபல

சரணங்கள்

க. அறுசுமுகங்கள்	ஈரறுங்கை	வெறுக்கங்கள்
ஐம்பத்தலை	ஈர ஐம்பது	புஜடலைகள்
எண்ணூறுமுடிகள்	ஈர ஐந்நூறு	தோளடிகள்
ஆயிரஞ்சிரங்கள்	ஈரண்டாயிரம்	காலங்களுடன்
அங்கமிகு	சாத்திரங்கள் பொங்கு பொறி	நேத்திரங்கள்
அலைசோலும்	நாக்குகள் மலைபோலும்	மூக்குகள்
ஆவென்று திறந்த	வாய்கள் தாவெனப்புகுந்த	ாலகள்
ஆகசமதொட்ட	கைகள் ஆகாசம்	இட்டமெய்கள்
அடரக்கூறு	கறுத்தப்ப படையைக்	குறிகுறித்து
அண்டத்தில	உள்ளோர் நவகண்டத்தில	உள்ளோர்எல்லா
அடியே டெழுப்பி	அந்தக் கடலேழும்	பாங்கியிந்த

அருமபாதகுளநிறைபட்டாபபோல்புறநினில்ஈசல்
பெருமபோககுபுறப்பட்டாப்போல மலைமலைகள்

ஆனபெருராட்சதாகள் மானமஅளவானிறைந்து
ஆயிரமவெள்ளச்சேனாதங்களுடன
பாயபரிகொலலுமயானை-இவையுடைக்கில

அஸதகிரிஏமகிரிசித்ரகூடநாபகிரி
அனைபெருமதகெஜங்கள-தேவனைவென்று
தனிவிருந்துபெறறதுசங்கள-கணககிலலாத

அணடபகிரணடமுட்டும எண்டிசை அகனறமட்டும
அளவமகாதகிராதங்கள்கண்களில்படபெறி
வளரும்போததுரகஙகள முறைமுறையா

ஆற்று மணலகூளவிட்டேநட்சேத்திரமஅளவிட்டாலும
அதிககுதிரைககூட்டம திக்குகளஎலலாமு
பகறிகொள ஆட்டபாட்டமகைககடகங்கள

ஆமம அணிபதக்கங்கள தோலவலைகளகால்வளைகள்
அககுமணிகுணடலஙகள மணியிழைத்த
பொறகொலுசுவெணடையங்களவெறறிககொடிகள்

ஆலவட்டம சாளவட்டம சாமரங்கள சுருட்டிகள்
அவுதாககளமுததுககுடைகள பீலிககுடைகள
கவிகைகளசித்திரககுடைகள வெயிலமறைக்க
அதிவிசித்திரம தவிலொடுத சாஜின்ன

அறைந்தாரநேகக்குஞ்சரங்கள் காலனுமொடி
சிறந்தகொம்புகளைத் தாளங்களை தந்தாரிகளே

ஆதுளிகளமேளங்கள் காகளமாரங்கள்
ஐந்துவிதபேரிகைகளவிரணங்கள்
பறையெயாடுபூரிகைகளமுழங்கிவர

அங்குசங்காயபரிசைகள்-சங்கிலியின் தரிசைகள்
அஸ்திரமயிலாயுதங்கள்-வலஉலகனைக்கள்
சஸ்திரம்குலாயுதங்கள் இப்படிகொத்த

ஆயுதத்தின்பேதங்கள்கோடிகோடிபேதங்கள்
அனைகொண்டுசூழ்ந்துவர பேயகளுங்கொண்டு
கங்குக்காய்ப்பாடந்துவரபுலிஇறைச்சி

ஆடினாசசிமான் இறைச்சி மாட்டிறைச்சிநாய் இறைச்சி
அலகைகள்கொடுத்துவர மதுக்குடங்கள்
பலபேய்களெடுத்துவர கெக்கலிகொட்டி

அண்டமும் அகண்டங்களுங்கண்டமாங்கிடுகிடென்ன
ஆர்ப்பரித்துத்தொண்டகளதட்டிவிழிகளெல்லாம்
தீப்பறக்கப்பேய்கள்கொட்டிராவணன்சொன்ன

நாடாமணிகள் அவனை ஆரடாவென்றேசத்திகள்
அடங்கலுமவீசிக்கொண்டுராமனையெங்கேயென்
றிடும்பேசிக்கொண்டு-விதம்விதமா

ஆளிபுலிகரடிகள் ஞாளிகழுதைகள்மேலே
அரக்கர்ஏறத்தப்பாய்குவாரும சிங்கத்திலேயேறி
யினாசசவிட்டுச்சாய்குவாரும-சிலஅரக்கர்

ஆகத்தினலஅடங்காத்தாகத்தாலேமேகங்களை
அங்கையாலபிடிப்பாருஞ்சலமபிழிந்து
செங்கைப்பாலகுடிப்பாருமஅமுதகிஷ்டமதாம

ஆருமவேசாரிஅந்தநீருமஅசப்பட்டாமல
அலைகடலை அள்ளுவாருமபொருவாராலே
சலசலெனக்கொள்ளுவாருமகைகளைநீட்டி

அஷ்டகெஜாதிகளைக்கூட்டச்சுட்டெடுத்துத்தின்னும்
அனலபோலசறிவாருமமாகங்களாலே
இனவுக்கலசசேதிவாருமபிறைகளபோலே
அங்கிரமமயிருகுபலவகக்கிராந்தலைகளைககாட்டி
ஆவென்றுநிறப்பாருமபசிகருணையோ
கூவென்றுபறப்பாருமமுழைமுகம
ஆனோமுமபுலிமுமம்பூமுமபரிமுகம
ஆகு [illegible]

தேகுமஅரககர்அனநதம்சற்ருகிலும்
அஸ்ததகதிலவிரலஇலலாமல்ஒறறைகளையுமஒறறைககாலும்
ஆனஅரககர்கோடி சொரூபமெ•டடுப
போனஅரககாகோடி இவனைக்கணட

அணடர்களயெலலாருமநீல கண்டனயிடம்போயயெபபடி
அயயாவெனறேஒடுங்கியேஉயிர்மேலஆசை
வையாமலேஙடுஙகியேசிவனேயிநத

அம்புவியில்ககடல்களுமபம்புசராசரஙகளும்
அரககர்ஆமவநதானனெனறுஒடிஒளிததுக
குரஙகினமமொநதன இனறுநாஙகளுமஇனி

அமபரத்திருககும்இநதஉமபருலகததைவிடடு
அப்பாலேசெலவோமனெனருா இருநதால்இவர்
தபபாமலககொல்வாரெனருா எனனவேஅரன்

அநதராமனசரததாலே இநதஅரககர்களெல்லாம்
அதமஆகிபபோவாரஇனனம நீஙகள்எலலாரு
சதமஆகவாழவீரெனனகேடடமாரகள

அகததினிலேமுன்னம்மிகுததயர்கள்எல்லா
அகறறிபயஙகரமவிண்ட ராட்சதாகோரம
சகிததுததயிரியஙகொணடாரமுனிவரஎலலாம

அண்டநிறை இலலையெனறு தணடுகமண்டலஙகள்விட்
டலஙகோலமாயவெதுமபினர்தாமரையிலைச
சலமபோலவேததும்பினாசித்தாகளஎல்லாம்

அனநதமஅரக்காகளொருகுரஙகைஉறையிட்டாலும்
அளவிடததளள தெனபா இநதசேனைககு
களமயிடமகொளளாதெனபார காககியாஎலலாம

அததனையிநதனைஅலலஇததனைபேர்தலைகள
அயயனஅமபுகொயயுமோ எனபாரதமதுபஙகில
தெயதமெனனசெயயுமோ வெனபாவிததியாதரர்கள்
ஆயிரமகோடிஅநதகாஆகிலும்யிவனைககொலல
அனநதமநாளவேணுமயெனபாரஉலகழிகக
நனைநததோகாணுமயெனபாரகநதருவாகள

ஆனையுமசேஷனுமஇநதப்பூமியுமெபபடியிவர்
அஙகததைசசுமநதோயெனபார்இததனைபேரும்
யெஙகிடடுசசமைந்ததோயெனபாயிவாகளயிநத
ஆச்சரியஙகொளளவெதுமாசசரியஙசொணடரககர்
அஷ்டதிசைமேலுமமேவினாஆகாசமயெனனும
வெடடவெளிமேலுமதயவினாஇவனைககணடு

ஆர்வம்உள்ளமதினொடு வீரரொடு சமடுவனும்
அரண்டுகோட்டம்கொள்ளநகேநகேங்கிங்
குரங்கெல்லாம்ஓட்டங்கொள்ளவேசீர்
அடாநதமலேபுகுமாறும கடந்தாநாலுதிக்கிலும்
படாந்துராகவன்முனனே தொடாந்துதொடாநதுமைந்த முலபல

உ, எட்டி	வருவாசிலர்	கிட்டி	வருவாசிலர்
எண்டி	வருவாசிலர்	தாண்டி	வருவாசிலர்
ஏறி	வருவாசிலர்	சீறி	வருவாசிலர்
இணைந்து	வருவாசிலர்	விரைந்து	வருவாசிலர்
இடத்தில்	வருவாசிலர்	வலத்தில்	வருவாசிலர்
எடுக்க	வருவாசிலர்	முடுக்க	வருவாசிலர்
இடிஇடி	என்பாசிலர்	பிடிபிடி	என்பாசிலர்
எற்றும்எற்றும்	என்பாசிலர்	குத்தும்குத்தும்	என்பாசிலர்
எட்டும்எட்டும்	என்பார்சிலர்	வெட்டுவெட்டு	என்பாசிலர்
எதிர்எதிர்	என்பாசிலர்	மிதிமிதி	என்பார்சிலர்

இந்தவகைராமனை வந்துவந்துமென்மேலும்
ஈய்களமொய்த்துக்கொண்ட வகைபோலபொரம்புலியை
நாய்களசுற்றிக்கொண்டவகைபோல்சுற்றிபல்அய்யனை

ஏன்சமர்த்தும்ராவணன் தனசமர்த்துமவநதபடை
யின்சமர்த்துமபார்ப்போமஎன்றெண்ணித்துமெள்ள
புன்சிரிப்புக்கொண்டுகொண்டேநிற்கராட்சதர்

எல்லாருமஇவன்ஒருவன் வல்லாளகண்டன்தனித்
திருக்குமசெருக்கபோதுமஇதிலும்செம்ம
பெருக்கவேணுமோஓதுமஎன்முதுகில்

எந்நேசகாலமும் வற்றாப்பெருஞ்சமுக்கிரம்
என்றஅமபுறாதூணிசாற்றி பிரசண்டகோ
தண்டவில்லேகாணிஏற்றிகுணதிதொனிசெய்

இட்டபோதுமமகமும டொடடெனவேவாணடுகணை
இருண்டசிலயானைகளுக்குக்கொண்டையுமகூட
வாணடசிலயானைகளுக்குசசிலயானைமேல்

இருநதபாகவர்க்களவி வருந்தவளையத்தாக்கையை
எடுத்தபிடித்தவொட்டமபயத்தைவெபலம
விடுத்ததுதேவாகூட்டமவலஅரகளோன்

ஏறிவநதபுரவிகள் வீறிவந்தகதிமாறி
இளைத்துத்தளாமடினவே ராட்சதருக்கு
உளைந்துளாம்வாடினவே தவராமிடுடனாங்

கிளையினைவெருக்குகசனையேவிடினறைசள

ஏவரும்இறக்கஅடித்தான் அப்பாலேநின்று
இவருமையறக்கமுடித்தான முடிக்கவேநான்
இருநூறுவெள்ளமஇவன்ஒருமானிடனபோலதிர்
எனத்திரும்பிக்குடிகொண்டார சூரியன்முன்னே
பனிக்குலமபோலமுடிக்கொண்டார இலேராமக்
கொடைசிங்கசாறருடிபோல்சசுழலுமஅணை
இலக்கமஅறறகணைதாககினை நாககிஅவரைத்
தொலைத்தும்வெட்டவெளிஆக்கிலைனபின்னுமஅரக்கர்

இருநூறுவெள்ளமுடன் ஒருநூறுவெள்ளமகொண்டு
ஏகோபித்துமுளைத்துககொண்டாரெநருங்கிவந்து
மாகோபத்திலவளைத்துககொண்டார்அவாஅவாகள்

ஏறும்வழிமாவவெசி நூறுகணை தூறுமுது
கிட்டோடததறித்துநினறுன்சிலைாததரி
கெட்டோட முறித்துநினறுனவிடவிடவே

இபபடிநூறுவெள்ளம் தப்பறமுடிந்ததுகண்
டிசமானின்வன்னிஎன்பவன்மிகவும்பர
வசம் ஆகியேபுலமபவன்அரக்கர இனறு

இறந்தனர்எல்லாரும்பறந்தனர் அய்யோஎன்
றேககமஆய்க்கவலைபெற்று குறுகுறுசது
மூககிலேவிரலை வைதது இனியெபபடி

ராவணன்முன்நிறகப்போகுவோம்இவேதன்னமெத்த
லசசைககேடெனறுவிளமபி விளமபியபின்
அச்சததேகடன்றுகிளமபிப்பலதிசையின்

இசைச்சலைமாற்றிநின்றஅரக்கரைப்பாத்துநீங்கள்
ஈடழிநதுநொநததேதென்றய் மனிதற்கஞ்சி
ஓடிஇஙகேதநததேனெறும தேவாகளகண்டால்

ஏசசாகுமஇதுகொஞ்சப்பேசசாகுமஎன்தவரை
ஏசிடாஙசசையேசிசீயெனவே
ரோஷமாய்வார்த்தைபேசிஅரககாஎல்லாம்

இசைநதோங்கியேஒருசொம்பாமமைத்தேனைகள்
இளப்பம்எனனசுறறிககொண்டாற்போல்வீட்டில்பூசசிசள்
விளக்கைவநதுமொயததுககொண்டாறபோல் மொயககமனிதன்

எம்மாத்திரமஎன்றுதானே ஐநநூறுவெள்ளம்சேனை
ஏகமாக்கடுகவிட்டான் அமபிலுமஅதி
வேகமாமுடுகிவிட்டான விடுததபின்னை

இளைத்தவனைபோல்அவாகளைவளைததிடுமபடிக்ருச்சறறே
இடமகொடுததுபபினவாஙகினனஎவருமஙககுள

அடஙகவிட்டுமுன் ஓங்கினன்வந்தஅரக்கர்
எறிந்தரிசமகட்டாரி தரிதோமரஙகள்வாரி
லககாரமீதில்சொரிநதார அதுகளநொக்கு
ாககாகராமன் அறிநதான்-பின்னுமநெருஙகி

இரதம்ஓாபக்கத்தில்விட்டும்-புரவியோர்பக்கததில்விட்டும்
ானைவோாபககததில்விடடும அணிஅணியா
யசேனையோாபககததிலவிடடுமநிரைநிரையா

இருபபுலக்கைககிண்டிபாலம பெருத்தசக்திதண்டுசூலம்
என்னுமபடைவாஙகிவிடுததாாவிடுதலேஅதினை
பின்னும்கணை ஓஙகிதகொடுததாா அவா அவருக்

கெத்தனைகைஎததனைவிலஎத்தனை அம்பெததனை தண்
யெபபடிஓநவன்தடுப்பான்-அவாமேல்ஐயன்
எபபடிதான்போாகொடுபடான-பெருமழைபோல்

எடுத்தவிட்டபடையெல்லாம் தடுததுவிட்டான்என்றுவாயால்
எடடிககடிக்கமேவினா-கைப்பிடிஆகக்
கடடிப்பிடிககத்தாவினர்-ஆகாசததினில்
ஈசனாாநிருதாகள-நாசமாயப்போவாாஎன்
றெல்லோர்ககுமமனநதேறறினாசாமியைத்தேவர்
உலலாசமாகவ ழ்த்தினர் அநதவேளையில்
எபபுறததுமராட்சதாகள அப்புறம்போகாமல்வாளிர்
கிைாககாகத்தொடுததுககொணடான்சுற்றிலுமமோட்ச
சரக்கூடமவகுததுககொண்டான வகுத்தபின்பு
ரதஙகளயானைகள துரகதங்களசேனைகளபட
எவரையுமமண்ணிலச்சதித்தான்-பிடிததவில்லோ
டவர்அவாமுன்னிலககுதிததான்-தனித்தனியே

இந்திரவாணம்மோகவாணம-சநதிரவாணமநாகவாணம்
எரிவாணமதாயுவாணம-விசயமூா
அரிவாணம மாயவாணம-குபேரவாணம்

இமையாதவருணன்வாணம்நமன்வாணம அருணன்வாணம்
இடிவாணமஆகநொடித்தான-அரக்காதம்மை
அடியோடாயா அடிததான்பின்னையும அவர்

எண் இறநதசேனைசண்டைபண்ணிமூழியாதென்றெண்ணி
ஏகமாககடுக்கடுததான-மநதிரமசொல்லி
மோகனாஸதிரம்தொடுததான்-தொடுத்தபோது

இஙகுமராமன் அஙகுமாமன்-அஙகுராமன்-இஙகுராமன்
எஙகுமராமன் ஆகததோறறினன்-அவருககவா
தஙகளாலேலாகமாறறினா-இநதவகையா

[illegible] உயிரம்வெள்ளம்சேனையுமுகோர்க்கும் [illegible] னில்
இ[illegible]டி ஆய புடை தந்[illegible] ரணகளந்தனை
(வெறுங்களமாகநதனைடைந்தானை – அனந்தயமோடி
எரியசரிகளைபிறந்த கரும்மகமபோலசிறந்த
ஒருராமனலிறந்த [illegible]ருக்கு[illegible]போல்ப்பறந்த (பூ லயம)

[illegible]ள்	அறுந்தபேரும்	தானைகள்	முறிந்தபேரும
[illegible]டைகள்	இடிந்தபேரும	இடைகள்	ஒடிந்தபேரும
[illegible]ள்	சாய்ந்தபேரும	சந்துகள்	முறிந்தபேரும
[illegible]கள்	இறந்தபேரும	கணைக்கால்கள்	அறந்தபேரும
[illegible]டைகள்	எரிந்தபேரும	படைகள்	இறந்தபேரும
[illegible]மதுஅடைபட்டானபேரும		கண்டம்கண்டம	ஆனபேரும
[illegible]ள்	இடிந்தபேரும	நாணிகள்	இழந்தபேரும
[illegible]கம்	உலைந்தபேரும	இரதம	கலைந்தபேரும
[illegible]களகள்	கெட்டபேரும	வாரணங்கள்	விட்டபேரும
[illegible]ரம்	பறிந்தபேரும	சாமரம	எறிந்தபேரும

தொடையெடுத்தவாளவெட்டுண்டகட்டைப்போல்பட்டு
துள்ளித்துள்ளிவிளிப்பாரும்பிணங்களதமமேல
துள்ளித்துள்ளிஒளிப்பாரும-பலபலவா

[illegible]டங்களாய் உடம்புகள் இணைக்கொடிபோல அம்பு
தாறுபட்டுமெய்வாரும-குறைத்தலையாய
அறுபட்டுச்சாயவாரும-இவ்வளவென்று

சொல இடம்இல்லாதேபேரும-சல்லடைகளைபோல் உடம்பு
கொளைபட்டுவீழ்வாரும-விடாயெடுத்துக
களைபட்டுச்சாவாருமபோடபபோடவும

தொலைபாத அம்புகளாலே-தலைபோயபம்பரமபோலே
சுற்றிச்சுற்றிமடிவாரும்முண்டங்களாகித்
தத்தித்தத்திபபடிவாரும-நிலைகலங்கி

[illegible] என்றுமதாள-வாளன்றும அடையாளம்
[illegible]றமுமல்கேட்டபேறும-சாயங்களா[illegible]ல
ஆற்றுமலபபட்டபேறும-தலைகளஅறுந்த

தும்பிமேலேநின்றபடிதொம[illegible]போலே[illegible]குகொண்டு
பொய்ப்பனவேவீழ்வாரும மண்ணைக்கடித்துக
குப்புறவேதாழ்வாரும-அம்புகளஎங்கும

செருகிஉயிர்விடச்சேமரணவலிப்பெடுத்துச்
சுரு[illegible]டிக்கொணடுபடுப்பாரும-கணபூச்சிபறந்
[illegible]பட்டு உயிர்விடுப்பாரும-கைக[illegible] அறுந்த

[illegible]வகை[illegible]அடிக்குமவெறுங்காற்றி லசெ மபுயே[illegible]லே

சோலைபோலேகாணியாரும்-தசைகளகுடலை
மலைபோலேகூணுவாரும்-அடுத்தடுத்துத்

தொண்ணூறுதாம்ஐயோதண்ணீர்தண்ணீரென்று
துடிதுடித்துஓய்வாரும்-ரத்தத்தைஅள்ளிக்
குடிகுடித்துச்சாய்வாரும்மணிகளென்று

துங்கச்சசாலிபவாயின-இடுக்குக்காயுரம்அம்பு
சொரிபட்டுவதைவாரும்-சின்னபின்னமா
அரிபட்டுச்சிதைவாரும்-கழுக்களகொத்த

தொங்கியபனைகாயிலே-நுங்குபோலக்கண்களும்போம்
தொங்குவிழுந்தலைஅனந்தம்-ரத்தம்பெருகிப்
பொங்கிவிழுந்தலைஅனந்தம்-கழுத்துகள்போயத

தூரத்தொலையில்விழுப்பிரிட்டு-இரத்தம்எழத்
தூரம்தலைகள்அனந்தம்-ஒன்றின்மேலஒன்று
ஏறும்தலைகள்அனந்தம்-அந்தத்தலையைத்

தொந்தமிடும்பேயினங்கள்-பந்துகளபோலஎடுத்தாடச்
சுற்றிலும்விழுதலைஅனந்தம்-கடலின்கரை
முற்றிலும்விழுதலைஅனந்தம்சுவாமிஅம்பாலே

செற்றம்உண்டெங்களுக்கென்று-கொக்கரித்துக-கொக்கரித்துத்
துடித்துவிழும்தலைஅனந்தம்-ஒன்றோடொன்றுக
அடித்துவிழுமதலைஅனந்தம்-அம்புபட்டிரு

துண்டாச்சிலைகள்விழ-ரண்டாத்தலைகள்எழச்
சுழலும்கவந்தம்-அனந்தம்பிணக்களோடே
உழலுங்கவந்தம்அனந்தம்முடித்தலைகள

துண்டித்துவிழவிமகொண்டெட்டிநடந்தப்பாலே
சோரும்கவந்தம்அனந்தம்எதிர்எதிராய்
நேரும்கவந்தம்அனந்தம்சரீரமஎங்கும்

துருவிட்டகணைபட்டு-ரவட்டைஉருவிட்டுச்
சுருளும்கவந்தம்அனந்தம்-நரம்பிழுக்க
உருளும்கவந்தம்அனந்தம்அனந்தம்-நட்சத்திரம்போலக்

தோடுத்தமணிக்குண்டலத்தைஅடுத்தடுத்துமானைபோடத்
தொட்டடுமபேயகளகவந்தத்தகதோடு
முட்டாடும்சிலபேய்களரத்தத்திலஆனைத

தொட்டியினில்படிணங்களைமாட்டிவிளையாட்டுக்காகத்
துணைவிட்டுமசிலபேயகளஅகைப்பறிக்கத
தண்டைவிழுசிலபேய்கள்தினறுகொழுத்துக்

கட்டிக்கொண்டு ராமனுக்குச்-செயமசெயமென்றுசொல்லித்
துதித்திடுஞ்சிலபேய்கள்-பிணமலைமேல்
குதித்தாடுஞ்சிலபேய்கள்-ஆனைமணிமாடைச்

சேடாளதாளமாக்கி-ஆடிக்கொண்டொருகையிற்கு
வைதகைதந்திரமசொல்லும்பேய்கள்-சண்டைக்குமென்று
சதந்திரமசொல்லுமசிலபேய்கள்-பாடசாவடியில

கடைவிரைபோனறயலைபபொரிளைனருவாயிலவைத்து
துருவிவிடுமசிலயானைகள் லங்கையைப்பார்த்து
கூவிவிடுமசிலநாயகள் எரலையைகூம

தோண்டித்தோண்டிப்பிடுங்கித் தாண்டித்தண்டிப்பலிபத
மெலைதக்கிடுமசிலநாயகள்-களத்திலெங்கும
குலைத்திடுமசிலநாயகள் பெருகுபார்த்தச

கனைக்குளவிழுமபிணத்தை உனக்கெனக்கென்றுசண்டை
கொடுத்திடுமசிலநரிகள் குட்டிகளிரையாக
சொடுத்திடுமசிலநரிகள் இழுத்திழுத்து

அனுக்குநதனுக்காகக்கொத்திப் பிணத்தைப்பெரும்பசியால்
ஊளையிடுமசிலநரிகள் இலங்கையைப்பார்த்து
ஊளையிடும்சிலநரிகள் எலும்புகளும

செங்கண்டைகளும்மண்டைகளும கொண்டுபோய்இலங்கையிலே
தூற்றுமசிலபருந்துகள் வீடுகள்மேலே
எறியும்சிலபருந்துகள்மூக்குகளாலே

கொப்புளின்காமபுகளை மூப்புரிகொள்வதுபோலச்
சுற்றிடுமசிலகழுகுகள் தலைதலையாய்
உருட்டுமசிலகழுகுகள் பிணமலைமேல்

கொத்திக்கொத்திமண்டைகளைக் கொத்திக்கொத்திமூக்கினாலே
தூக்குமசிலகழுகுகள் கையொழியாமல
சோகக்குமசிலகழுகுகள் கையொழியாமல்

தூக்கித்தூக்கிஅந்த அரக்கரைப்பிடித்தெம
தூதருமசலித்தாரோ எட்டுத்திசைக்கு
நாகருமசலித்தாரோ பிணங்களமேலே

சேருமஅரக்கியர்கண்ணீரிலக்குளித்துப்பூசைத்
தொண்டுபண்ணுமசிலகூளி-அதற்குப்பலன்
உண்டுபண்ணுமரணகாளி சசன்மோகனச்

நாடு வென்றுமிலை விடுமூலபலமெல்லாம்
தொலைத்தவென்றுலசிலதேவர்-ராவணனகொட்டம
ருங்கநதிதன்றாரிலதேவா இந்தகலைமையத்

நேரெதிர்த்த ராகவனுக்கும் சிவனுக்கும்
    தோணுமென்றாயனைத் தேவர் தன ஆராதிவோர்
    சாணுமென்றாசிலதேவர் ராகவனமேலே
சொறக்கத்தாஸ்திரமுள்ள கற்பகப்பலாபறித்து த
    தூறினார்சிலதேவர் செயமங்களம்
    கூறினார்சிலதேவர் இப்படிக்கொத்த
துரைராமனை முன்னடந்து நிரை ஆழிகோல்ப்படாந்து
வனா ஆனகோதண்டத்துக்-கிரையாகவேயடிந்த (முற்பல]
    லட்சுமணனுக்கும்-ராவணனுக்கும்-யுத்தம

விருத்தம்

பொருதுலப்பதமெல்லாம இவவாறுசரமினையிலேபோன பின்னவ ருபோரில ராவணனுமதோசொண டான் ரதத்துவிலரும தாங்கியெதிர்த்த ணடான் ஒருநூறுகோடி பரிக்குதிரையானை இருநூறுகோடியுடனகுதிரதிட் டன இளையவனவந்தெதிர்த்திட்டானே

ஏகா-க்ரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாபபு

பல்லவி

லட்சுமணனுக்கும ராவணனுக்கும கோரந்தேரசண்டை

அநுபல்லவி

அட்சயதானாதூணபலம — நக்கனை
    அதககோகணடமஉண்வவிட்ட — ப்பனை
கடசிஅரக்கனும்தேரிமேல — ஏறான
    காயல்வோயவன்ஆனானமேற — கொண்டான (லட்)

சரணங்கள்.

௧ குரங்குவெள்ளத்தாரும அரககாவெள்ளத்தாரும
    கூடிதொதத யுததம — ஆனார்
குன்றுமரங்களுமதெண்டுமசரங்களும
    கொண்டுஒன்றையொன்றுபச — சாடினார்
செருக்களந்தனில அரககனகொடிசகுனை
    சிலநூறுகோடிஆர — பேசினான்
நிமபககமபிபுஅதாக்கைதயேவிட்டுத்
    தெளருமகவிடுமோலே — தூவினான்
தூரதிபபத்தமபப — அரகாசியயவும்
    சுவாமிருதைகூடத — வானியாயபவும
அரக்கன்மோசன — அக்கிரமதிரிக்கவும்
    அயயனசரளான் — அபடாமுறிக்கவும் (லட்)
௨ கொஞசததனையனணி அரக்கன்விடனன்,
    மேமேமபன்மேலே
குறுககேதமபிககுமுன்னே அாகதறேநு — தாணடினான்

அனுமான் அதிக செதிர்   தாண்டினான்
தனுசமன் என்ற விபீஷணனுக்காகத் தம்பி
இருவரையும் தள்ளி   ஓடினான்
சகலபோகனும் உருகவே அந்த
வேலைமாரியினில   வாடினான்
அனுசிவிபீஷணன   படந்துவாடவும்
அரக்கன் கெலித்தோமென்   றாரில் ஓடவும்
சஞ்சீவியைக் கொண்டு   அனுமான் அழைக்கவும்
தம்பியும் சே   னைகளும் பிழைக்கவும் (லட)

௩ பிழைத்த தம்பி விபீஷணன் சுகமோ
சுகமோ வென்று   விளம்பினான்
பின்பு சாமபுவன் ராயன் சேவடி
முன்பில் உள்ளது   விளம்பினான்
தழைத்த ராகவன் என்னைப்போல் ஆர் என்று
தம்பித்தன்புகள   பாடினான்
சந்தனமகிர சஞ்சீவி என்றனு
மந்தனையும் கொண்   டாடினான்
அழைத்துவானர   வெள்ளம் கொசிக்க
ஆசைமுனிவர்கள்   பேசி ஆச்சிக்க
மழைக்கு சுரிகாமலர   தேவர் தூறிட
வாழி இளையவன்   என்று வாழ்த்திட (லட)

மூலபலப்படைகள் காட்சி

விருத்தம்

சீலம் உள்ள ராகவனை இளையோனைத் தன்னைத்
தேறறினான் பிறகு விபீஷணனும் அங்கே
கோலம் உள்ள சுக்ரீவன் அனுமான் சாம்பன்
குமுதன் முதலோனான எல்லாம் கூட்டிக் கொண்டான்
நாலுதிக்கும் சூரியன் முன் பனியைப் போலும்
காயனைக் கோதண்டமென்றிருளே
மூலபலப் படைகளைத் தைப்பாரீர் என்று
மூட்டினான் அவகையாகக் காட்டினானே

௩௰ திபதை, மத்தியமாவதி ராகம் ஆதி தாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧, வெற்றிகொள்ள வந்த மூலபல படைகளை
வேகண்டம் ஆன வீரகோதண்டம் எய்தத் [illegible]
சுற்றிய சேனைபடை தலைவருடன்
சுக்ரீவன் [illegible] ருமசுவாமி [illegible] பார் [illegible]

௨. சண்டப்பிரசண்டப்பெருங்காற்றிலேவெகு
தாகந்தினாலவிழுமமேகக்குலம்போலே
அண்டர்பெருமானான இராமன்கையால்விழுந்த
ஆனைகளைப்பாருமகிடக்கிற   சேனைகளைப்பாரும்

௩. தன்னைப்பொங்கிய ரத்தக்கடல்மேலே
சுவாமிஅம்பாலேசெந்தாமரைப்பூப்போலே
வண்ணம்செங்குமிதந்துலாருமழக
மண்டலத்தைப்பாருமசிதறிய   குண்டலத்தைப்பாரும்

௪. சீராம்பெருமபாய்கள கட்டும்கொடிக்க்
செத்தகளத்திலே ரத்தக்குளத்திலே
ஓராயிரமகோடி கப்பலைப்போலவே
ஓடுமதேரைப்பாருமவிசைஅறுந்   தாடுமதேரைப்பாரும்

௫. கடலிலேபலமகரமீன்போலே
கண்டிதயானையும துண்டித்தயானையும்
இடமஆகியரத்தக்கடலமேலே
எழுந்ததைப்பாருமஅழுந்தி   முழுகிறதைப்பாரும

௬. கூத்தில்லாட்டுவன பத்திரர்எனவேதக்
குண்டலங்கள்குறைந்துவாடகளாடுகும
போதனுபோதனுநொண்டிக் கூத்தினைப்போலேஆடும்
பிரேதங்களைப்பாருமகைகளைக்கொட்டும்   பூதங்களைப்பாரும்

௭ வண்டுபட்ட யானை வால்புறத்தேஅறுபட
புண்டுபட்டயானையின ...லே
ரண்டுவெக்கழுமதலை உளளயானைபோலும்
லட்சணத்தைப்பாருமமேலகளை இன்னும்லட்சணத்தைப்பாரும்

௮. அந்தரந்தாகடவுக்குள்ளமதே
யானைக்கொம்பு அருந்து வதமேல்இலங்கு
சந்திரனைப்போலேமிதந்துமிதந்து
தனுப்புவதைப்பாரும அபமகமே   இ... வதைப...

௯. அத்திகளொமபாலந்தகூற்றுசெய்த ரத்தம்
அப்பிஅப்பியவரைக்கொப்பளிந்துவிழுந்த
சத்திகளைக்கொண்டுநாகருவழிக்கிற
காளிதனைப்பாருமகூறியவரும   கூளிகளைப்பாரும

௰. யுகங்கள்மன்னுமரத்தவயலபோலே
ஏறசைந்தென்னும் சேற்றினிடத்திலே
அஸ்திரங்களைப்பயிர நாந்துக்கிடக்கிற
ஆயுதங்களைப்பாரும ...   புட்புதங்களைப்பாரும

௧௧. கொண்டகணவனையென்னும் பிணந்தனைக்கையில்
கொண்டு முடைப்பேயைக்கண்டஅரக்கியா
அண்டமட்டும் அழைவிட்டடிப்பிடிக்கிற
ஆசிரியந்தன்னைப்பாரும அவருடையமாசசிரியந்தன்னைப்பாரும்

௧௨. தும்பிமுகத்திலராட்சதாமீசையைக்
கிள்ளுகையச்சாற்றிய பிள்ளையாளம்மேதத்திக
செம்பிலஅம்மணடைத்தேங்காய்ப்புடைக்கிற
குட்டிப்பேயைப்பாருங்குதிக்கிற மட்டிப்பேயைப்பாரும்

௧௩. பேய்முகமநாயமுகம ஆகியராட்சதம
பெண்டுகளநதம்பிணமபிடுங்கவந்தே
பேயமுகமநாயமுகம கண்டேஅடையாளம்
பிடிக்கிறமெத்தப்பாருமலைவாரதனை பாடுகிறதைப்பாரும்

௧௪. பெண்அரமனைக்குத்தா பாக்கிறதெல்லாமபோயப
பேயக்கூத்தாச்சுதோஎன்றுமுறையிட்டு
பண்ணுடனேகிழப்பெண்சளப்பாரி
பாடுவதைப்பாரும தலைவிரித்தாடுவதைப்பாரும்

௧௫. இந்திரலோகமும் சந்திரலோகமும்
எட்டுதிக்குமகொள்ளைஇட்டுச்சிறைவைத்து
கந்தஅரக்கரை மனமிலலுக்கின்ற
சமபித்ததைப்பாரும்இராவணன துப்பிதந்ததைப்பாரும்

௧௬. எவ இட்ட இல்லாமல பண்டிய
இத்தனைசேனையுமகைத்தனுளென்றுசோல
வள்ளல்இராமன் முகூர்த்தத்துக்கொள்ளாயிர
வாங்கினதைப்பாரும்பூமிபாரம நீங்கினதைப்பாரும்

ஸ்ரீராமனாமாயியவண்கொண்டாடல்

சந்தவிருத்தம்

நீதன்விசுசாம ரிடவேபடை
மாகிணடிபோனைகவிபிடுணறேறிடப்பூரி
மோகண்டகோர்ந்ருஇராகவனேமவினாஅதன்பேலே
ஓதும்பிராணியுடன்ஓடியதசரதன்
மூநண்டசோடிபுளதேவாசாபகிரிட
உகாயெமகுமவேன்மலியாடல விளையாடல்லை செ கிறமபாதே
கோதண்டவேளிமிலேல்மூலைடல்சேனையை
நாசஞ்செயதாவியாவே ஓடிவருநாதர்கள்
௧ மாசாலைஇதெ மாணிடவேஅவாபவா ரே
யபி ர தி புருவமைசாமி டகாலிய

வால்மீகாச்சிரமங்களிலே சீதையை
ராமன் பிரியப்படி செயராமன் இசை ஆனது புகலவானே

ராகம்—தோடி; தாளம்—ஆதிதாளம்

பல்லவி

ராமனுக்குரியாள் ஆகாமல் வனபூமியிலே போனேன்டா

அனுபல்லவி

காமுலபலமலர
[illegible]
ஆமவனை கோதண்டப்
அணை அம்பு [illegible] அம்பு

ஒருத்தன் சொல்லவும் [illegible]
[illegible]
வினைதக [illegible]
தொ[illegible] அந்த (ராம)

சரணங்கள்

௧. பின்னும் சொல்லுகிறேன் அரசனுக்குணது சண்டை
பிள்ளை விளையாட்டல்லவே அல்லவே அத்தாட்சி
மன்னுமமரரும் புவனமும் கலைமும் ஒரு சாதகம்
மனமே தேடமண் ஆமே கண்சாட்சி
சிலம்பனிதன என்றும் ஒருத்தன் என்றும் எண்ணாதே
தேவாகும் தேவனவ னேருடசி
உன்னை காட்டின வாலி [illegible] யொப்புறவே இதா
உன் அண்டையிலிருக்கும் இன்னம் பெரிய சாட்சி (ராம)

௨. தின்மையின்மை சொல்லாதே ராமமே சேரும் இடத்தில்
செயமும் சேரும் அடா நின்றோடா
சண்டை உன்னால் ஆகாது செய்தவர்க்கெல்லாம் இல்லை
தாபமண செய்யடா ஓடிபோடா
பெண்களே உல்லாசமால் [illegible] கையை விட்டெனக்குப்
பிணபடை வருகுது போகட்டும்
அண்டநாயகனை ஒருத்தன் ஒருத்தன் என்றால
அண்டம் அழிக்கும் [illegible] போவுண்டோடா (ராம)

௩. வீர விட்டேன் யென்றும் [illegible] பட்டான் என்றும்
வீம வார்த்தைகள் இங்கே தம்பியே
மாருதி மருமதாலே அவன் யெழுந்தானே இந்த
மதிமோகத்தால் அல்லவோ வெந்தாயே
காரியம் தெரிந்த விபீஷணன் சொல்லும் குறை
கர்னன் சொல்லும் கேட [illegible] கொண்டாயே
விரிய [illegible] வோ தென்ன
[illegible] (ராமனு

மூலபலப்படைகளைத்தானாகவனுப்பவேண்டு
மென்றெண்ணியேபேசியிராவணன்முன் இந்த
நீங்காவகையாயமாலியவான்சொல்லைச்செல்லப
பெருமைத்தபுணவீரர்சேம்காவிட்டப்போகே
புடைபுடைத்தானமூலபலம்மடிந்தவாறும்
சொல்லவேதூதர்சொன்னசொல்லுமஉந்தன்
செல்லுமதிலவரமோமென்றரக்கன்போகி
யெல்லாம்பார்ப்பேமெனக்கோகோபுரத்தின்மேலே
யேறிநின்றப்பளபகண்டானே

௭௫-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டானே ராவணனமேலே-மூலபலபட்டு
களத்தையிருபது கண்களாலே

அநுபல்லவி

மீண்டமனுதாசோக இன்றுபோயவோபெய்யோவென்று
தவிச பட்டுக்கண்டம்சென்றுஉத்தரகோபுரச்சிகரமேறியவன்

சரணங்கள்.

போசபூசந்திரமும்பமலைமலையாய் பிணமலைகுவியல-இரதமே
ஆம்என்று மேகங்களவந்தகவியரத்தை விட்ட
மாணக்கணக்களபட்ட மானத்தளவுமமூட்ட
வானரத்திலும்பட்ட கோணத்திலுமெட்ட
சேனைபெரியமலை தான்ஒத்தெழுந்தசோலை
ஆனைப்பிணங்களையும் சேனைப்பிணங்களை (கண்

சிலைமுனிகள் கண்டேநடுநடுக்க-சிறிய-ஆல
ஆரமவக்கங்களெனநாம நறிபிடுங்கவீரகோதண்டம்
காலமாரிமழை போலவேகணைசொரிய
நாலுதிசையுமவளேங் தோலவிடும்வெரிய
மூலபலபடைநாயக் கோல்வேர் அரிய
மூலைக்குழுமிஆதகா கோலமஆயதவெதரிய (கண்)
௬ பெருமையைமனக்கெக்குங்கலந்தங்கள் ஆட நட்டுவன்போல
அருகிலிருந்து பேயகள்தாளங்களபோடராமனபிடித்த
வரவரஒருக்காலே
விரிகளைக்கட்டிப்பட்ட நிருதர்களமூடிபட

ஒருபெருமலைபோலே வரும்அருவியைப்போல
குருதிநீர்துள்ளள்ள குருவிகள்கொள்ளக்கொள்ள (கண்)
௪, மங்கைமீரதத வாளமபூசிகளைத்துடைத்துப்பிழைத்திலே
உங்கள்முன்னே வருவேனென்றுகண்களைத்துடைத்துத்துடுக்காவங்
தங்கள்கணவன்கிடை அங்கேகிடாகண்டுகடைக்
கண்களிலநீர்பெருகி அங்கமெல்லாமுருகிப்
பெண்களிரண்டுமெய்யதுவ செங்கைதலையில்வைத்து
எங்குமபதறிவிழ எங்குமதறிஅழ (கண)
ரு, பெரிடலில்லுடன் அறுபட்டகைகளுமவிரலுமகணடுகண்கள்
நீர்சொரியஅரககியா அழுதுதுக்கெண்டமுமகூக்குரலுமகண்
ஒருவன்குடல்சரிய ஒருவனுடலெரிய (டமகணடமஆய]
ஒருவன்தலைமடிய ஒருவனசிலைஒடிய
ஒருவன்கொடையறிய ஒருவன்குடைமுறிய
ஒருவனைஉயிர்வதை ஒருக்கணைசெய்ததை (கண)

—*—

இராவணனைத்தோளுறுதல்

விருத்தம

மூலபலப்படைகளடங்கிவவாறுகண்டான்
முடிபுனைகோபுரமயிறங்கிக்கோவிலசோதான்
காலம்என்னுமமூககோடிவய தும்ரசன்
கைவரமுமதொலைக்கராவணன் முன்னாளில்
மால்என்னுமார்கவனைகொடுத்தவரததினாலே
மதியுமஅழவிதியுமஅதுவெனலைலதுவார
பாலனயென்முன்போலவைகுருதவசல்
படிகொளவான்தோதோளுமததுதகொளவானே

எஅ-தரு-கலியாணராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தோமேல்க்கொண்டானே-இராவணன்போரமேல்கொண்டானே

அனுபல்லவி

பார்மேலும்மதியை மேலுமமலைமேலும்
பாயுமதிரைகல் வேலுமமுடிய
ஆயிரமபுர (விக்ரமகடடியதோ)

சரணங்கள்.

க, இனத்தோடேவரச்சொல்லி உறுக்கினான்-தப்பி
இருந்தோரிலநூறுவெள்ளம பொருக்கினைசங்கம்
தொண்டதுகைகையொடுகைகளை முறுககினன்மேலே
தணியுங்கவசமும இருககின்றன

காந்தபூமியும்
முன்னாதசபேரிகை
பியந்திருப்பு
தனகுசிலைக்கும

மலையும்வெடித்திட
குமுறிமுடித்திட
சேனைவெடித்திட
இடகாணடித்திட (தோ)

௨. பத்துமுடியுஞ்சரிந்த
பத்துமவெட்டிவளைந்த
பத்தால் அரணமனையை
பத்துமவில்லுமகையால்
செந்தபோர்ளை
சத்தமேமகளை
கைநகலத்திவும
சுற்றிஆசைனை

தோயகிறான்-திசை
நாயகிறான்-திசை
நீயகிறான்-ஒரு
வாயகிறான்
எண்ணிமயமரமாக
போரேகாள ஐநது
வாரிகொண்டசத
செயதுவலமவநது (தோ)

௩. இருபதுமையுபலே
இருபதுகுழைக்குநம
இருபதுகெருப்புபோலக
வருவெணஜடி
ஒருமணடோதரி
விருகெல்லோகளும்
இருவகையில ஒன்

மாட்டினுயகாதில
பூட்டினன-அம்மை
காட்டினன்
பதறுகிறதொன்று
கதறுகிறதொன்று
பாரசகவெஇன்று
முகக்கீவன் தான்து-தோ

இராவணன்அவ-குவைகளைறுதிரு

சந்தவிருத்தம்

கனி விசிகுண்டலம மணிமகுடம் வலகடகம அலங்கிநமமன்போ ரவை ... ரமசெஞ்சரம அரைவடம ஆரமைதகள் கலகலலெனும பனிபிர கோ... டுதுமுதல கொணடொருபதுகையில் வேஞ்சிலை ஒருபது செங் கையிலு ... மானி விழிசெகிய கருமலைஒன்றென எவருமநயமநெடு நகேர்சி ... மருதொரிசிட உமிழ் நறைசெதிடமலைநள அதிரநமண்பூமிம றவிடவண்டிமுமுகிற்...கிடமானிதன்எனுமசொல் இடுமபாலே அதின் ணமய ... வம அதிர ... தனை அதிர்வெசென்ற இலங்கேசன் அருகினி யெனைஅ...துந்தகணபுரிம அவுனருமபமலமண்டபமனை

௭௪. தரு - பந்துவராளிராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இப்படிப்பாவிச்சகுனம் கண்டானே கண்டராவணன்
இப்போதேயென்னுடன்சென்றானே
கைப்பட்ட ஆனைக்குக் சேசாரபன்னி
காருகதனைசுயநீயாக்குக செட்டுகந்து பெண்ணி

அனுபல்லவி

அப்படியல்லாதோனே ராமன்மேலே
ஆதிசிருந்துபுத்தி கெட்டவன்போலே இப்போ

சரணங்கள்

௧. ஆனைகளும்குதிரைகளும்பின்னுக்கு வாங்கிடக்கால்பதறவும்
அந்தகொடிமரம்பருந்துவீழவும் அனேகரதத்துவிசிறவும்
சேனைகள்வலமாவாயிலமிவெறும் பானைபோலவுடைந்தோடவும்
சேராய்களும்பேய்களும்அழச் சூரியனொளிதம்போக்கவும்

இப்படியா

௨. தோல்வளைசரியபாலைச்சரிய இடப்புறக்கண்கள்துடிக்கவும்
[illegible] ஆகாயவாய்ச்சிசகலபடிக்கவும்
வலியபாம்புனொடடங்குகரு [illegible]
வானின்மேலக்குருமேகம்இல்லாமல் [illegible]

இப்படியா கொள்ளிகள்விழக்கவும்

௩. முறைமுறைபார்த்தேதரிசேனைகண்டே விருதுகட்டியவும்
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

இப்படியா

ஸ்ரீராமர்தோளழகல்

விருத்தம்

ஆசைசொல்லுகிறதிராவணனை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஸ்ரீரகுவரர் ஏறி - வே விசியம்மழைபொழிகார்முகில்ஒளிவிடு மேருவின் மலைமிசை ஏறுதல்போல்வீரன் இரவிகுலதீரன் அதிரதவீரன இரதமிசைஏறினனே

௭௮-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

தேரேறினனே-ராமச்சந்திரன்-தேர்ஏறினனே

அநுபல்லவி

பார்மேல்வையபதி நேர்அல்லஅரவிந்த
பாதனைதவப்பாலவென்று மாதலிகொடுக்கவந்த (தேர்)

சரணங்கள்

க. சோதிமதிநுதலில் திருநாமம்அணிந்திட்டு
நலங்கும்ஆம்புருத்தாணி வலப்புறமதனில்இட்டு
காதல்செய்யுந்துமணைப் மாலைதோளின்மேஇட்டு
கச்சைகட்டியமார்பில வசிரக்கவசம்தொட்டு
குரோதம்செய்யுமயிள நகைவிடுத்துக்கொண்டு
மாதமதனனில்மதி யடிதொடுத்துக்கொண்டு
போதண்டமதுகை யினிலெடுத்துக்கொண்டு
நாயத்நதயரவிரி யினைஉடுத்திக்கொண்டு (தேர்)

உ. ஆரவாரம்செய்யும வீரவெண்டையஞ்சாத்தி
அங்கைதலத்தாக்கு முன்கைகட்டியும் ஏற்றி
தாரணிஉள்ளோரும வாவைருபயேற்றி
தம்சொலலவேலட்சுமி காந்தனெனநேத்தி
வீரபட்டம்வி சாலஉள்ளநெற
நேரிலஇட்டதி காரமஉள்ளநேற்றி
ஓர்வலப்புற யிதினிலேசுற்றி
ஆருப ஒங்கிடா ஞதவெற்றி (தேர்)

௩. தேவாமடந்தையர் சோபனங்களபாட
சீதைமனதில நினைந்ததுகைகூட
தாவு மலர்கணை முனிவர்கள்கூத்தாட
சூரியன்தோலட்ட லங்கைமேல்கணைபோட
யாவருமகணடு கணடுதேரவும
தாவிகவசத தம்உளமாறவும
தேவருக்கானந்தம்உணடாகவும் ஞாநமஉணடாகவும்
ராவணன்மேல் குநதம ஏறவும

மகோதரன் வதை

விருத்தம்

இந்தத்தேர் ஏறி ராகவனும் சென்றான் போர்க்கு மகோதரனும்
தரிக்காதெழுந்து ராவணன்பால் சார்ந்து போர்க்கு விடைகொண்டன்ன
செருத்தான் செய்து லட்சுமணனை செயித்துவா என்றனுப்பவந்து
கருத்தாவான ராகவனை கடிந்தான் அவனால் மடிந்தானே

௭௬ தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மடிந்தானே மகோதரன்-ராமன் கையம்பால்
மடிந்தானே பணமேல

அநுபல்லவி

கடிந்து ராவணனால் லட்சுமணன் வீதியில் விடுப்பட்டு
கடுகி ஓடி அவன் மீதிலே போரினை விட்டு
தொடாந்தும் தனைக் கரங்கள் தொட்டு
ருத்மவாதம சுவாமி தொடும் கணையால் கெட்டு (மடி)

சரணங்கள்

௧. அனுகூலசத்துராதி ஆகியிருந்த ரா
வணன் குடி யினிக்கெடுத்துத் தன்னுடைய
அகத்தில் எண்ணமெல்லாம முடித்துவனையிலே பே
ஆசையினை புமவிடுத்து-இனை இல்லாரா
மனுக்குரதம அனுபவதோர்களையும் பக
வானையும் கடுகடுத்து லட்சுமனே
மடித்துவருவேனென்று வீரப்பேசுகையில்
வலியத னுமையெடுத்து-அதிககடுந்
சினத்தினோடு பெருந் தேரோட்டிக்கொண்டு
சேனைகளெல்லாம் தனபின்னே கூட்டிக்கொண்டு
கனத்த வில்லலகளைத்து நானாபூட்டிக்கொண்டு
கணைகளையெடுத்துராமன கையில் மாட்டிக்கொண்டு (மடி)

௨. போர்க்களத்தினில் வந்து அட்டகாசஞ்செய்து
புவியெங்கும் கிடுகி டென்ன-லட்சுமணன் மீதில்ப்
போகவிட்டிடும் தேரை மறித்து ராமன் மீதில்ப்
போகட்டுமெவிடுவி டென்னசாரதியிங்கப
பராக்குளராமனை வெல்லக் கூ..ரதென்று சொல்லப்
பறக்கவே தேட்டே டென்னவே சடுத்து
ரார் அடா உன்னை விழுங்குவேன் என்ன சாரதி
பாய்ந்து ... வி டென்னவே ...

காரகடலவண்ணன் ராமன்மீதில்த்தேர்விட
கலககாமலேமகே தான்நின்றுபோரிட
ஆர்க்கு சேனைராமன் அம்பினைப்போகெட
அதமஆகஅவனமாபில் ஓர்அம்பின்கூாபட-மடி

௩ மாலியவான்சொல்லால்சீதையைவிடவேசம்
மகிதது ராவணனை அன்றுதடுக்கப்பேரு
வயிற்றைசாற்றிகொண்டு குடுகுடென்றேஓடி
வஞ்சனையெணணி நின்றுஅதிகமல
சாலிபானராவணனேமூவுலகமும்
சௌரியத ஆடனேவென்று-யின்றுமனம்
தளாந்துநதச்சனகியை விடல்ஆமோபோபோஉன்
தனைகதி சரிபோயென்றுசொல்லியேகொல்லும்
காலனைப்போல்அவன் பாலியேயிருநது
கழுவாககைாநதுநாளும் கல்கஞெய்துதிரிந்து
சீலராமன்கணைகருத தனசேனையைவிருந்து
செயவிதேோகணையாததன்பெறுவயிறுஞசரிநது

கடைசிநாளில்ராமராவணயுத்தம்

விருத்தம்

திடுதிடென ஓடிமகோதரனுஞ்சென்ற
சேனைகளும்சாமிகையில்மடிந்தபின்பு
மூடுகியிருவரும்தேரிலவறிக்கொணடு
மூதண்டகோடிகளுமாநடுககவிட்டே
கடுகிமலைசியாடுமலையெதிாத்தாப்போல
கடலிளெடுகடல்யெதிாததாபபோலவில்க்கொண்
டடும்இராகவனும இராவண னுமஅருகே
அப்பத்திடாரசண்டைதொடுதிட்டபோ

அம-தரு-தோடிராகம-அடதாளசாப்பு

பலலவி

ராகவனுக்கும்ராவண னுககுமா டநதசேசண்டை தொடநத்தே

அனுபல்லவி

மேத்தைப்போலவே ஆயயன்கணைகள்சாட
மேலதனைதக்காணமல் வெயயனகணைகளமூட
வாசொததேோமேபல யிருவருமகதிததாரோ
வானஅமபூமியும ஒன்றாககலதிததே

வானரவெள்ளம்கடல்பபோல
ஈனாவிடும்கைசசரத்தாலே
வாரிவிடுமகல்ப்பெருககாலே
வீராவிடுமகைத்தடிககுசசூழ்
களத்தை தப்போய்வளைக்கவும்
நெளிததுப்போயிளைககவும்
அரககாவிதுள்ளவும்
குரங்குசசேனைவிள்ளவும

வடவைபொருபொரு
மலையிலொடிபொரு
கடலிலொடிபொரு
ககனமொடிபொரு
மலையெனவிரி
மலையெனஅலை
கடலெனவிரி
ககனமெனஅரி (ராக)

௧. அரக்கன்ராவணன்
அதைக்கண்டேராமன்
அரக்கன்நூறுநூறு
அதைககண்டேராமன
சிலசிலகணையெய்தான்
தவிடுபொடிகளசெய்தான்
லசம்அமபுதூற்றினான
கொடிஒன்றிலமாற்றினான்

அரககன்ஆயிரம
அதைககண்டேராமன்
அரக்கன்சேனைஆ
அதுக்குபசாமிதோ
ஆயிரம்ஆயுதம்தொட்டான்
தூளிகளதூளிகளயிட்டான்
காசத்திலபோககினான்
மேலாகத்தூற்றினான்

ஆதிரடுனசேஷனும்பட்சி
காசுரனுகைசிகைமுகதப்பா
ஆனதுரங்கம்திருப்பிக்கோல்
மாதலிசக்கம்தொனுககச்சே
சனும்போற்றாணிடத்தேக
தடுத்துப்போாகொடுததாலனே
பிடிததுததோவிடுததேதரும
பயப்பட்டாமுடிததேவரும்

அக்கணம்பிறுதேறும
திக்குததிசைகளுமபோம்
அப்புறமமலைதாவும
பிப்புறம்செவிதாவும்
தடம்ததுமநிலமதத்தும்
யிடம்சுற்றும்வலமசுற்றும்
மலை,நாவுமகடல்தாவும
புவிதாவுமசெவிதாவும

அன்றுமுனிவா
யென்றுபதறி
அண்டமுககுபி
மண்டலமுமமிசை
பயாதுகட்கட
நடுஙகிவிடவிட
ளாதுநிலைகெட
விண்டுதலைகெட

அதிரமலைகளும்
அதிரவெகுதிசை
அதிரஉததிகள
அதிரஎடுவினம்
அதிரநிலைகளும
அதிரமழையிடி
அதிரமதிகதி
அதிரஇபபடி (ராகவ)

௨. வடதிசைமுதல்
கடலினுமபோவா
மனதுவேகமோ
கனகலோகமோ
நாலுதிசையும்போவார்
கடலஅப்புறமுமபோவா
வாயுவேகமோவன்ன
கீழுலகமோவென்ன

வருவாரோடுவர் கூடுவர்யிருதேறும
ஒருவரோடேசேருவர் நேருவாயிதையாரும
வசனமாகவுனா ராவசலவாரொருகாலே
குசவனாணைகள் விநாககிரியைபபோலே

மாரிவழுகுமபிரசண்டக்கோண் டலமபோலயிடித்தாரபல
தீவுமவிசுபமுகுலுமககவகரு சாகரடாமுழுததாசெல
மாவலிஅமபதொனை ததபாய பரிககுககோலவிடுத்தானொரு
சாமிவடுநோமதைததவீக துசதனைக்கீழுமிடுததானவன

வலோயாகவன்தேனா நிருதன்முடலாலே
யிலேயவன்முதல் ஆனோகளையானாஅதனமேலே
பனையானராவன் சனிதபாலேஒறுததானே
கணைகள்எல்லாமறுத்தவன் கொடியையறுததானே

காலஉதமனபடை மாரிபெய்திட
சூலப்படைகொடு சுவாமிகொயதிட
வலனிவாளியை அவன்விடுதிட
அனனதேகொடு சாமிதடுததிட

மாயப்படை ஆரககனதொடுககவும
சாமிகாதரு வஸ்திரமளடுககவும
மாகலோகமும் புவியுமபொடிபபொடி
ஆகவேதன மீதிலஅடிககடி (ராகவ)

௩ சாமிமேலொரு தெண்டவன்விடுத்திட
சாமிநாஅமபு கொண்டதைத்தடுததிட
சாமிமேல்அவன் மாயாஸ்திரம்போட
சாமிதானஞானஸ் திரமகொடுத்ததைச்சாட

சாமிமேலசூலம இவன்விடசினம்கொண்டு
சாமிஉககாரம செயததுவிழக்கண்டு
சாமிமூவரும் இவன்என்னுமவிவகாரம
தமபிசொன்னதை நினைநதென்னஅநநோம்

தாகருடன்செஞ்சரத்தை கைப்பிடித்துச்சாமிதொட்டே அவனை
நாகமென்னுமசெஞ்சரததை கொததவிட்டு துளிவிட்டானொரு
சாமிதிருமபததொடுததுப்போற் பிறைககொககுமசாரததால்வரு
ராவனனுடைய தொனைத்தொறதைசிரததைதுணடமிட்

துறிபடுசிரகாம அவனுக்குமுளைததிட (டான்பின்)
சரிசரிஅரியவே வரவாகிளைத்திட
தரிபடுகையாலமா தவிமாயைகலககினன
அப்பம் விட்டேமரத்தையும அயயன்விலககினான

தயித்திடன்சரீ ரம்நிறைந்திட
மயிாக்கோர்அம்பது ஆயமறைந்திட
சலித்தவன்கணை ஆயவிழுந்திட
உணர்ச்சிகொண்டிட னேயெழுந்திட

பரமுமவிடுவிடு படையும்பொடிபட
சகலயதசெஜ தளமுமடிபட
இருவாமனதிலும் வளருமுதுபகை
எமனுமஉடல்விடு விடெனஇவ்வகை-ரா

௪, எடுத்துராவணன் வனைத்தசசிலைதன்னை
ஒடித்துமமாணியை அறுத்துமஇப்படிபின்னை
இடக்கையோடவன வலக்கையுமவிழஎனறு
துடித்துராகவன் முங்கிஞனக்கணைஒனறு

இழுத்துத்தேர்வரு பரியும்பாகனுஞ்சாக
அழுத்தத்தூணியும் குடையுமபடையுமபோக
எதிர்த்தராவணன் ஒருபதுமுடிமேலே
பதைத்துமமலை யினில்விழுமயிடிபோலே

ராமன்விடும்-உசஞ்சரத்தில் சொத்துடைப்பதும்-பனங்கா என
நாயநரிடண்டிக-கடிக்கக்கொக்கரித்துச சுற்றிலுமபோயவிழ
ராகவன்யிப்படிதொடுக்கத் தாக்கத-தரிக்கததலை
ராவணனுக்குச்சரிக்கடடி சரிக்கடடிக்கிளைத்துக்கொள்

இறப்புறமராமன்அசக்கன் மாளும்வகைபண்ண
அப்புறமவிபீஷணன் உபாயமுறைபண்ண
லட்சுமிசீதையுங்காவல் கொண்டசிறைதீர
துட்சணசூரியன்தேறும் லங்கவழியோர

இணக்கிடுசர தண்டமனுபதி
வணக்கிடுமகோ தண்டநடு யில
யிட்டுக்கைப்பிரம மஸ்தி ன்னை
விட்டிடததனி ராடசதனபுனனை

ரத்தினமணிமரு மததியிடையிட்டு
வைத்தஅழுத்தக டததிலஅடிபட்டு
மததன்விடுகிற சுததிராதயவிட்டும்
பததுமணிமுடி தத்திவிழுமட்டும (ராக)

ஸ்ரீராம்பாணத்தால்இராவணன்இறந்தது

சந்தவிருத்தம்

தாவிமுடிக்கலைசமஎடுத்திருநாலுமதக்கரியைச்சாடி
சூரியனைததிசைமாறவிடுததொருகூறாபடுததமுடிக்சாலை
பூவுலகததவாழுலகத்தமா மேலுலகத்தவாதபப

பூசைசெலுத்திட ஆண்மைசெலுத்துபுயாசலமிக்கசுக்ரீவன்
ஆவல்மிகுந்தொரு சீதைபொருட்டினிலவீபழும்வெற்றியுமுக்கோ
டி ஆயுசுமமட்டிடொணாத அரக்கருமாஊ-லும ஒக்கவிதத்தேபினயாவரு
மயிக்கதை ஆரமுதெப்பனவேதின உத்தமராசற்சேருதராமசரதத்தினிலமா
வலைஓதத்தயிராவணனயிபவடிப்பட்டானே

அண்ணன் இறந்ததற்காக விபீஷணன் புலம்பல்

விருத்தம்

இருகண்யிவனாரழிந்தபின புசாமீதேறில
திசைதிறந்கியிவனமுதுகிலவுரிமலதென்றான்
வருமழுதல்நாள அனுமானைச்சுகுந்த சாலவந்த
வடுஎனவீடணனசொலல படந்தான் இப்பால்
அநருற அபயன்ஏவலுறா இவனும்போனான்
அண்ணா அண்ணா வென்றே அண்ணன்மேலே
ஒருமலைமேலொருமலைமேலவீழ்ந்தே தகண்ணீர
ஒழுகின்றான்பழமைசொல்லி அழுகின்றானே

௪-திபதை-ஆகிரிராகம் அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள

௧. உண்டால்கொல்லுமவிஷம்உலகத்தில்எங்கும்
உண்டே அண்ணாவே-சீதையென்று
கண்டால்சசொல்லும்உன்னிடத்திலேமாத்திரம
கண்டேனே அண்ணாவே

௨. இநதஅனியாயத்தைப்பிர்மாவுட்ன்சொல்ல
யிறநதாயே அண்ணாவே-சீதைமேல்
பங்கித்தஆசையும்உயிரோடேகொண்டு
பறநதாயோ அண்ணாவே

௩. உள்ளதோசீதையைத்திருடுவதென்றயென்னை
ஓட்டினலை அண்ணாவே-உலகில்
கள்ளனுக்குக்கூடயென்றவன்மேல்பகைபோலக்
காட்டினாய் அண்ணாவே

௪. அடிநாளைசாபததிடுசீதையால்வந்ததென்றேன்
அலைநதாயோ அணணாவே-உடம்பெங்கும்
சுடுகிறசெநதணலைபடியினிலேகட்டித
தெலைநதாணாஅயியேவே

௫ நினையாதேசினை தலையுலையும வாழ்வென்றவென்சொல
 நிறைந்ததோ- அண்ணாவே-ராமனை
மனிதன்மனிதனென்றுவாயும்துடிக்கும்எங்கே
 மறைந்தாயோ அண்ணாவே
௬. வள்ளல்கும்பகானனும மாலியவான்சொலலியும்
 மருண்டாயே அண்ணாவே அடைசால்
துள்ளினமாடுபொதிசுமக்கும்என்றுற்போலபட்டு
 சுருண்டாயோ அண்ணாவே
௭. சுற்றமுமசேனையுமஉனபத்துமுடியும்முதல்நாள
 சோர்ந்தாயோ அண்ணாவே-எல்லாருமே
பெத்தபிரகாகிலும்ராமனேதெயவம்என்று
 தோந்தாயோ அண்ணாவே
௮. மாநதகயிலாசமுமஉன்னுடையதேருக்கு
 பற்றுமோ அண்ணாவே-தோளமேலே
இரநதுராங்குக்கூட்டமஇப்போதணிஅணியாத
 தொததுமோ அண்ணாவே
௯. விரிந்ததேவர்க்கெல்லாமகடைககணகொடாமல்வெடு
 வெடுத்தாயே அண்ணாவே களத்தில
பருந்துமகழுகுமசொததமுழுமுழுகண்டுகொத்துப
 படுத்தாயே அண்ணாவே
௰. பூமலாஅமபுகனைககாமனகைஎயத்து
 வெழுந்ததே அண்ணாவேஇபபோதுநீ
ராமன்எயதபிறகு காமன்எயகிறதெல்லாம
 இழுந்ததே அண்ணாவே
௰௧. சிறுமதிகொண்டலலவோ வஞ்செண்கள்மேலாசை
 திரண்டாயே அண்ணாவே-அவரவ
பொறுமையிடத்தலலவோ மண்என்கிறபெணமேலே
 புரண்டாயே அண்ணாவே
௰௨. பிரமாதிதேவாகள்தந்தவரஙகள்எஙகே
 பிரிந்ததோ அண்ணாவே-இன்றைக்கும
தருமராஜனுக்கும் உனனைதந்நின்றுதொங்கி
 சரிந்ததோ அண்ணாவே

———!———

மண்டோதரிபுலமபல்

விருத்தம

நாடிவிபீஷணன் இலவாரழுதபோது
 நல்லசாமபுவனதேற்றதெளிந்தான்இப்பால
பாடல்செயயுமமடமாதாஅரக்காமாதாகந்து
 கா காமா நாரதைப் பலருமசோர

கூடமண்டோதரி அங்கே அங்கே கொள்ளக்கொம்பில்லாக்
கொடிபோலே ராவணன்போல் உடல்மேல்வீழ்ந்து
தேடரிய துணை இழந்த கிளிபோலே வாயைத்
திறக்கின்றாள் அழுதழுது பறக்கின்றாளே

௰௫-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧ என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன் மைநாகம்போல உன்னை
இங்கேகொண்டுநொந்தேன் நொந்தேன் லங்கைமன்னவா
உன்உயிரைக்கொன்றமன் என உயிரைக்கைக்கொள்ளானோ
ஓடியிதோவந்தேன் வந்தேன் லங்கைமன்னவா

௨. கண்ணானபோகங்களெல்லாம் புண்ணாக்கிவிபீடணன் என்றும்
கருமையையும் வேம்பாக்கிவிட்டாய லங்கைமன்னவா-ஐயா
பெண்ணான சீதைபிறக்கலங்கை அழிந்துபோமென்ற
பேச்சையே மெய்யாக்கிவிட்டாய லங்கைமன்னவா

௩. தினம் இந்தலோகத்திலே நீ தேவராலும் சாகாயென்று
சிந்தைமகிழ்ச்சி ஆனேனே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
வினைபோல இந்தவிலலொருமனிதனாலே சாவாயென்று
விதியறியாமல்போனேனே லங்கைமன்னவா

௪. சீதைஆசையை வெளியில் ஓதாமல் அடக்கிக்கொண்டு
செருக்களத்தில் தூங்கினாயே-லங்கைமன்னவா
ஏழையாசொர்க்கலோகத்துமாருக்குள் உனக்கேற்க
எந்தப்பெண்ணைக்காணகியோ-லங்கைமன்னவா

௫. எட்டானைக்கொம்புபிடுங்கி ஓட்டாமல் கெட்டியாகக்கட்டி
இருக்கிறமணிமார்பாச்சே-லங்கைமன்னவா அய்யோ
சட்டம ஆகராமன் அம்புபட்டாடைமேல் ஊசிபோலத்
தட்டாமல் உருவிப்போச்சே-லங்கைமன்னவா

௬. ஊரிலே சீதைமேல்வைத்த ஆசை இந்தமட்டுமெங்கே
ஒளித்திருந்ததுவாதிரசே-லங்கைமன்னவா-சகு
வீரபாணம் உன்னுடம்பை எவ்விவெட்டிச்சோதிக்கிறப்போல
வெட்டியினாருசொதிச்சதோ-லங்கைமன்னவா

௭. அனாதத்தமாய விளையும் அய்யோ நினைக்காதே
அன்றுகேளாமல் வைதாயே-லங்கைமன்னவா
உனக்குமூர்த்திகொள்ள [illegible] கமுன் எனக்கு [illegible] கொடா [illegible]
[illegible]-லங்கைமன்னவா

௮, நங்கைசூர்ப்பணகிசனகன் நங்கையையெடுக்கச்சொல்லி
நமனைபோலவந்துநின்ருனே லங்கைமன்னவா அய்யோ
என்கழுத்தும பாவியவள் தன்கழுத்தைப்போலேஆக்க
எண்ணியேஉன்னைகொன்ருனே லங்கைமன்னவா

௯, அந்தம் ஆம சீதையையாரும் வந்தனைசெய்யும்தெய்வத்தை
ஆரோபோல்ஆசைபட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
இந்தமரத்தைவெட்டினால்இந்தஇடத்தில்சாயுமென
றெண்ணு மல்புத்திகெட்டாயே லங்கைமன்னவா

௰. வேதன்முதலோராவரப்பிரசாதத்தால்மூவுலகுக்கும
வேந்தன்எனவாழ்ந்திட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
சீதையாம்புகைமேவாவிட்டு வாழ்வாம்பாகபலகெடுத்து
தெருவிலஎன்னைவிட்டாயே லங்கைமன்னவா

—*—

சீதாதேவிக்கு அனுமார்ஜெயசேதிகூறல்

விருத்தம

ஆனமண்டோதரியிவவா றழுதுசேர்ந்தாள
அரக்கனுக்குக்கடன விபீஷ்ணனுமசெய்தான்
வானரவேந்தனுந் தமபிதானுமக்சமபொன்
மௌலிவைக்கயில ஙகைஅபிஷேகங்கொண்டான்
மானவனும்மாருதியை ஏவததாள்போய்
வாடியதோபயிருக்குமழை பொழிந்தாபபோலச்
சானகிதனைகாகிஇராவணனை போயவீந்த
தனமசொல்வ னமகிழ்ந்துசோபனமசொலவனே
அட-தரு-மத்தியமாவதி-இராகம் ஆதிதாளம
பல்லவி

சோபனமசெ ல்லவந்தேனஉன்தன்-தொண்டன்-அனுமந்தன்

அநுபல்லவி
சோபனமசானகிதாயே (மூந்த மூந்த
சுவ மிராமகாரியமஜெயம (அந்தசோபன

சரணங்கள

௧. ராமசாமிவிடமஒருகணைபட்டு ராவணன்உயிர்விடு-ஞாநீ
மாமலைபோலததனைமேவவிழ்ந்தானே வைகுந்தஞ்சேர்ந்தானே இந்த
சோபனம்

௨. தேவாமுனிவாசிறைநீங்கிமுன்போலேசெழிப்பாம்உன்றுனிலை ...ல்
லாபபாவி அரக்கன்பயமுமா விணைடானே பதவிகளை கொண்டானே இந்த
சோபனம்

௫' இங்கேமுன்மோதிரந்தந்தானே இருமெய்யுஞ்சொன்னேனே இப் போதங்கேளெழுந்தருளெம்மானே அனுக்கிரகஞ்செய்தானே இந்த

சோபனம்

௬' சந்திரன்இந்திரன்தேவாக்குமஸ்தாபனம்சகலர்க்கும் சோபனம்ஆம் மா இந்த அரக்கரைநான்கொல்லவேணும் எனக்கிதுசோபனம் கா சோபனம் (னுமந்த)

சீதாதேவி அனுமாரை-உபசரித்தல்

விருத்தம்

கனம்மலர்ந்தாமதுாதுவன்மித்து சோபனம்பொல்லக் காகில்கொண் டாள், தினமயுலர்ந்தசாமி திருவமுமலர்த திசைநோக்கித் தெண்டனிட் டாள், கணமமலர்ந்தாள் அகம்மலர்ந்தாள்முகமலர்ந்தாள் என் அன்னைசனை கி மனறுள் மனமலர்ந்தகுறையெல்லம் மமாற்றினாள் அநுமனைவாழ்த் தினளே

௮௨-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

எந்நாளும்வாழி நீதனே-என்செய்வம்
உன்னைப்போலஉண்டோ அனுமானே

அநுபல்லவி

தென்னிலங்கைஅரக்கன் தன்னைப்பிடித்தாயே
பின்னைமதைகளைச்சொல்லி என்னையாட்சித்தாயே (எந்நா)

சரணங்கள்

௧ இந்தக்குமசிறைமீட்பேன்னென்ற பாக்கியம்-என்முன்
உரைத்தபடிசெய்தாயேஎன பாக்கியம்) அய்யாஉன்
கந்திலே பிடித்ததே வைராக்கியம்-உனக்குப்
பெருந்தமமெலக்கும்கொடுத்தேனே சௌபாக்கியம்
சிரஞ்சிவியெனக்கும் செய்வதேயோக்கியம் (எந்நாளும்)

௨, மனத்திலடக்காதி சாரம்நீயே
எனக்கிருந்தருந்த சரீரமய்யா
இனிசொல்லவதென்ன உப காரம்-அங்கே
தனித்தசாமிக்குமசெய ஆதாரம்
உனக்கொருகைமாறுசெய் வேனொ உபகாரம்(எந்நாளும்)

நிதம் ஆம் என்சொல் ஒன்றும் தட்டாதே-சொல்ல
இவ் அரக்கியர் மேல் வெட்டாதே-மனம்
உதவி செய்தகை வி [illegible]
யெதுவுமீதந்தேன் நீ இனி பயப்படாதே
முதல்வா மூவருக்கும் முதற்கு கொடாதே

சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்து எழுந்தது

விருத்தம்

செவிக்கேசுபம் சொற் அனுமனே தேவி யிவ்வாழிகள் சொன்னான் இரவி விபீஷணனும் சென்றான் திருசகோதைகருக்கு சமயமென்றான் புவி கோதாயே வருகவென்றான் பூவைப்பழம் சோலைகொண்டாள் பூவாபணமேல் சென்றையுள் புனைதான் அமைமைபணிந்து நின்றான், தவத்தோர்காகுத்தனும ஸ்ரீராமன் தனது குறிப்பு வேறாகச் சசாமி அடியேனை செய்த கர்மைச்சி பயமன்றாள் கலை மேல்கை குவித்தாள் முக்கால் வலம்வந்த வெகொழுந்து எரியாத செழுந்தனலில் குதித்தாள் அம்போ தெழுந்தபருகவொழு மாதசீதையெழுந்தாளே,

அ௩௨ தரு-பிலஹரி ராகம்-ஆதி தாளம்

பல்லவி

எழுந்தாளே பூமகோதை-யெழுந்தாளே சீதை

அநுபல்லவி

கொழுந்து போல் ஒளிர்ந்து குளித்த செந்தனல் நீங்கி (எழுந்தாளே)

சரணங்கள்

௧. புரந்தரன் ஈறு மேல் ஆரணன் வாணி
பூதேசன் சாவாணி
அருந்தவன் உடன் கூட அருந்ததியும் கொண்டாட
அமரா சேபனம் பாட பூமலா போட (எழுந்)

௨. திருமேனி தன்னிலங்கன்ன செழுமஞ்சள் ஒளியினை
திரையெதகுமப ளபளென்ன
தருமம் புகழ்ந்து நீர் தங்கைத் தொழுபதுவெள்ள
சகலசேனையும் மெள்ள (எழுந்)

௩. மலரடிகள் கொப்பளிக்க [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௬, குங்குமபுல்ராமல்குழல்மேல்மைமலராமல்
கூந்தலபூஉலராமல்
அவகோராமன்மூன்றுலேஅக்கினிதேவன்கைபோலே
அலந்ததாமரைபபோலே மின்னலைப்போலே(எழுந)

—*—

அக்கினிபகவான்முறையிடல்

விருத்தம

எழுந்ததோர்சீதைதன்னை ஏந்தியஅகனிதேவன்
செழுந்துழாயமாலைராமன் திருமுன்னேவைததுவீழ்ந்தான்
புழுஙகினேன்சாமியிநதபூவைகறபெண்ணுதீயால்
அழுஙகினேன்யெனததன்வாயமேலஅறையிட்டான் முறையிட்டானே

அ௬-தரு-பியாகடைராகம-ஆதிதாளம

பல்லவி

என்னபிறைகள்செயதேன்சாமி-நான் அகனிதேவன்
எதுபிழைகளசெய்தேன்சாமி

அநுபல்லவி

தன்னிசசீதைதனனை யென்னில்விடுவித்தாயே
பதிவிரதாககினியாலே யெனனைசசுடுவிததாயே(என்

சரணஙகள

௧, ஏதொருபொருளையும சுடுவதெனதுசென்மம்
எனனையுமசுட்டதிநத அன்னைபததினிதன்மம்
வேததகதிலுமஎனனைஅல் லாலஉணடோஒருகன்மம்
மெயயெஙகுமவிளஙகும எனமேலசெயயல்ஆமோவனமம என்

௨, பாலுமபததகுமோரும் பதக்கென்றெண்ணப்போமோ
ஞைநதொடிசீதைககிணை எநதபபெணகள்தாமோ
நாலுபதிதத்தையிநதக கோலமசெயயலஆமோ
நகைகழிவளாலேஞன் அக்கபியபடி வேமோ-என்

௩, நீதிஅனுமான்சென்றோ செதிககுஉணடோலபம
நினைபபறிநதுமதே ...திசதால உலகககுஇலலைஎனலபம
சேதிஅறிநதிககும சிதைககுணடோநாபம
சொன்னேனசாததியம இறந கொலைமேலென்னபோம-என்

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்

கலித்துறை

மாட்சிஇவ்வாறுசொல் அக்கினிதேவனைவள்ளல்கண்டான
சாட்சிஎல்லோருக்கும்நீயே சனகிக்குமசததியம்சொன்னய
மீட்சிசெயவாயென்றுவிட்டான் அப்போதுமிதிலைவல்லி
காட்சிசெயராகவன்முனனே யிருந்துகளித்தனளே

—(*)—

பிரம்மதேவர்ஸ்ரீராமனைததோததிரஞ்செய்தல்

விருத்தம்

அனம்போரல்இவ்வாறொழுக்காலே அருளால்லோகசிரசகவனும்
கணமேசொசென்றுசனகிருணம் கண்டுதுதிததான்பிரமாவும்
நினைநதான் ... மிதிலவதிகைநீயே அறிவாயசீதையின்மேல்
சினததான ஏதெனறவாள்பெருமை தெரிபபான்புகழ்நதுவிரிப்பானே

௬௫-தரு-இபிதை-பூபாளராகம-அடதாளசாப்பு

கணணிகள

௧, பராமாரவிகுலராமாபுச
பலராமாகோ சலராமா
சராமாமனோகரரா்மாசௌ
நதராராமாஆ பிரகாமா

௨, பள்ளமசையிதற்குள்ளேபுகுந்தெவர்க்கும்
பரமபதந்தருவாய் என்கோவே
களளனும்ஆய்நின்றுவிளக்குப்பிடிக்கிறஉன்
கபடைஆரஅறிவாரென கர்த்தாவேராமராமா

௩, முககாடிட்டபிளளைமுன்நின்றபிளளைஅல்லால்
முதல்குடடினபிளளையை அறியாதே
இககாரியமபோலஉனறைஉன்றெதிராகாட்டி
யிடைநின்றஉனைககாணப தெப்போதே ராமராமா

௪, நீதியாநாலாறுபேருக்குளஓருவனை
நீககியருளுமவிதகை பூணடாயே
ஆதிமூலமஎன்றநாததகில் பதம்வைகக
ஆனைககுமுன்னேவந தணடாயேராமராமா

௫, கடிறநறைபாமபென்றெணணிக் கலங்கும்வண்ணமஓளஅறு
கருககலஉணடாகிய வகைபோலே
மயககத்திலோாகள் மயஙகுமவண்ணம்இநத
மயககம்காடடஆோா நெடுமாலே-ராமராமா

௬, ஞாலம்தண்ணீர் அனல்வெளி இவற்றைந்து
 காலுமூன்றிரண்டொன்றுப — அதிகாரா
கோலம னிடன்காட்டி ஆளுக்குளளே ஆளாய்
 குறுகுறுக்கிறதேன்ன — ரகுவீரா-ராமராமா

௭. மாயைதனைப்படைப்பாயமாயையுமதுடைப்பாயஉன்
 வல்லமை அறியாதல — லே பூமீ
மாயைக்குள் இருப்பவும்மயக்கமகாட்டிறல்உன்
 மகிமை அறிவதெப — படிசாமி-ராமராமா

௮. நீயுந்சீதையுமபெற்றதாயும்தந்தையுஎன்றே
 நினைக்கிறோம்காளகளச — தாகாலம்
தாய இவளமகிமையைபபுவிக்குக்காட்டவேண்டிச்
 சாமீசெய்தாயே — இக்கோலம-ராமராமா

௯. கனிவிறுலேலளக்தஉயிரும்உயிருக்குளளே
 கருததுமநீதெரிவாயே — பெரியோனே
சனகிருதததும-மாத்திரமதெரிய துபோக இந்திர
 சாலமசெயயலஆமோ — நீதானே-ராமராமா

௰. அகக்கினியைசுடும் அகக்கினிசீதையென்
 றகக்கினிஅறிநததே — இவளுக்கு
மிக்கோலம்ராவணனதீண்டாமலவில,நகோடே
 எடுநதானே இதைவிட — என்சாட்சி-ராமராமா

௰௧. நியையும்பிழைசொன்னவாயையு ரவடவைசசெந்
 நியையுமதுமம்மிவட் — பிரதாபம்
வாயபுளிததகதோமாயசாயபுளிததகதோஎனறு
 மனததிலஎணணினுலும — வெகுபாயம-ராமராமா

௰௨, எளளுக்குளளெண்ணெய்போலஇருக்கின்றநீசீதை
 இடததிலஇருக்கலேயே — பாதநாவே
உள்ளகநத்தைவளளல்அறியும்என்றவாாதையை
 உனை அல்லவோசொலலல் — கர்த்தாவேராமராமா

௰௩. எதிர அரக்கரைக்கொன்றுப் பதியில்எங்களை வைததாய
 மிரகத்தயவுபாக — கோபசமேசா
மிதிலைவல்லி — சோதித்தாளெங்களை
 விருத்திட — மனதைச்சேர-ராமராமா

௰௪. அழககாகிய — ஓப்புடத்திலவைதெடுபடாளா
 அவருக்குண்டா செல்லால — விதிப்பாயம்
அழகிலலாமககைக்கு கபபுடததிலகைக — ...
 அய்யாசம் ... — ... ராமராமா

மகனையுங் கணவனையுங் கண்டு சீதை துதித்தல்

விருத்தம்

ஆராசபிரமன் இவ்வா றுரைகதேவா
அனுமனியால் கசரகன் தோமிலமேற் கொண்டான்
காரரும்குழல்சீதைக்கு பரிதகதான்
சமபகமவாழி என்றான் இனேயோ தன்னைச்
சேராமல் அணைணன் தாளப்புண் ணும இந்திரன
தோளபபுண் ணுமதொடை தனையேஎனறான்கண்ட
மராபிறு ளைதான்மாரபிலகட்டி
மகிழுவான அவனகுணத்தை கட்டபுகழுவானே

அடு - தந்த மதியமாவதி ராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

அட்யனே யின்றுன்னைக் கண்டேன் - ஆனந்தமகொண்டேன்

அநுபல்லவி

வையம் ஆள கசரகன் ஆம் எனை நீ கைவிட்ட பின்னை
வானவருக்கும அரக்கர் ... எட்டா
மாயவன் உலகதில் வசித்தின்றன் வைதத   (அய)

சரணங்கள்

௧ மலிகப்பூமிகிததாலும   வருந்தும் உன்றன் தாளியில்
வனதிலஉன்சலலுமழுன்றும்   பொருந்தோயிந்தரவியில்
எலலாருமகாண கைகேசி   சணடாளி எல்தே ...
உருக்குசெவியைக்கடிததாக்பபோல்உனைபபிரிந்தாளேஒருவே வி
செல்லுமதரிதிரனுககுதிரவியமகணகொடுததாபபோல (ஏய
செலமகருடு னுககுததெய்வமகன் பொடு ... லபோல (அய

௨ கைகேசிசொலலமபுககாயம   கெ ... தகவேமாறும
உனனைகட்டிகொணடா றினதலலாலப் பின்னையுமஓணறையுமஆ ...
அய்யா உன்முகதமபோல   அமரதழுபசுவைஉள ...
ஆமுகமுமஉன்முகமபோல   ஆகுமோபனையகழோ
கையுமபொய்யா என்றன்   பணகளிதரிசிக்க ...
கணகளபடைததபலன   பின்றல்லோ லபிககது (அய)

௩ பரதனையுமகூடடிகெ ளள   வேணுமோஉற்பிரிவை சரு
பாருளோர உனககொடபபாரோஎன   அபபாஉதன் அருகைக்கு
துருவமதும அருகவைகூட   விரோசினைதபெருமைக்கு
சேர இருக்கவேணுமோஎனா   செய்பெயன் உன்தன் ஒருமைமாரு
இதையிரட்ட ... னை ... முகசேர கூட ...
சொல்லி

திருக்கண்டக்கண்ணுக்குத் தீங்குண்டோமென்மேலே
தேவாதிதேவர்க்கும் இறந்தேனேஉன்னாலே (அய்ய)

—*—

அநுமார்-வசந்தனைக்கொண்டுவருதல்

விருத்தம்

மூடிபுனையும்தசரதன் உரைஇசைந்து முழுதும்யொழிந்துடனே
முதல்வாவரமதனில்அனைவர்களும்பழமுறைமையிலஎழுந்தபின்னே
பிடாபெருகும்பாதனை அருளும்படிபடதிசைபுஷ்பகமேல
ரகுபதியும்சானகியுமஒருதமபியுமஎவரும்நிறைநதிடுமமுன்
மடியுமவசநதனைஒருநிமிஷமகொடுவருகெனஎம்பெருமான்
வனைநி நபமதனைமுடிவிசைகொண்டொருமரவியன்மண்டலமும்
அடுகளிரிநதிரன்உரைதருமண்டலம அயன்உரைமண்டலமுமம
அதிரதிஅரும்படிசை அனுமநதனஅவவளவில்கிளம்பினனே

அசு-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தாவிஅனுமந்தன் பாய்ந்தானே-சவதந்னைராம
சாமிமுன்கொண்டோடி பாய்நதானே

அனுபல்லவி

காவல்வசநதனைமுன்போலே காட்டென்றுசெங்கைதனிலே
காத்தல்எழுநதிட எம்புரதிசைகணடு
வேகத்துடனேஅதை நொடியினில்விசைகொண்டு தாவி

சரணங்கள்

௧ அநவிஎமலோகவதை வாட்டி-வசந்தன்-இலலாயல்
சொலலிஅரகரியென்று ராட்டிகாலேவிழுநத
நாகவாசலாஅபபால ஓட்டிகாட்டாளென்று
நமனைவாலிலசுருக்கி மாட்டிஎஙகெங்குமதேடி
கருடவேகமோடு கந்தாவலோகமும
இருக்கண்ணும்சிமிட்டாமுன் இநதிரலோகமுமம (தாவி)
௨ ஐநதாருநிழல்எஙகும தேடிபயந்துவநத
அநததேவரோடுரை யாடி-சொர்க்கலோகததில்
சநதேகமஉணடெனறதை நாடி-அநதலோகததில்
சறறுநேரததிலேபோயக கூடி-அதற்பபுறம
பநதுபோலேயெழுமபி பணைததலால்பெருககி
அநதகனுடனே இநதிரனையுமசுருககிதாவி
௩ கலையாபிரமலோகம் கோககி-வசநதனையிங்கே
காட்டென்றுபிரமமாவுடன் தாகி-இநதிரனஎடீரெ

டவனையுயவா லிலக்ட்டிந தூக்கி-சுபசொன்ன
அநதஉலகைகவிடடுப போககி மிகவுமநல
தவமிகுநதபெருஞ சதரியமுனிவாகிட்டிம
விவரமுதநிதரும் விஷ்ணுபதவிமடடும (தாவி)

ஸ்ரீராமசீதைக்கு லங்கையில்பலாபட்ட

இடயாகனாகசட்டல

விருத்தம்

ஓசையுடன் அனுமன் இந்தவாறுசொல்ல உடனேகொண்டார்; ஆசமிகுமிசகளிததாவாரைாகள் னிடாகளஆனாலும், வானைபெறுதமபியுநானுமபலட யும புஷபகவிமானமேறிநதாடனை, சீதாகைகெழு மசீதையுடன்செல்லுவான் இமை இவாகளைசொலலுவானே

செஞ்சுருட்டி-சதுரஸ்ர-சங்கராபரணம்- ஆதிதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

௧. கன்னிகையே ஆதசனகனகேளசீயிலவாநத
கறபுள்ள மடமானே
உனனிமிததகிலஇரநத தென்னிலஙகைபோனதை
உறறுபபாா நீதானே

௨. வடிதனே நானறிலனாராவணனஉயிரகொணட
வடக்குவாசலைப பாராய
கெடிபெறுநீலனஅநதபிரசஸதன்உயிரபறிதத
கிழககுவாசலைப பாராய

௩. தீரன்அஙகதனஅநத வசசிரதநதனைககொனற
தெறகுவாசலைப பாராய
வீரனஉனமைததுனன இநதிரஜிததனைககொன்ற
மேறகுவாசலைப பாராய

௪. உறுதிசொலகுமபகாணன அதிகாயனமுதலானோர்
உருண்டகளததைப பாராய
பிறகுமபலபலஙகள சாலபாடுதலைமாடாய
பிறஙகடகளததைப பாராய

௫. அடுபோரிலநமைககாதத அனுமானஅகமபனைஅன்
றடுகளததைபபாராய
படுபாவிஆமமகோ தானஎனதநகையிலபபட்ட
படுகளததைபபாராய

௬. வடிவானபாணடமகொடடித தடடிசெயயுமகுச
வனுககுபபலநாள வேட

தடிகாரனுக்கடாக்ஷணம்போல் அரக்கரயென்றால்
சமைந்ததைப்பாரக்கண் ஜாலே

௭, இந்திரசந்திரசூரியர் எட்டிப்பார்க்கக்கூடாத
ஏழுமதில்கள் மாராய

அங்கமஆம்பாதாள லோகத்தினைக்கீழும்போம்
அகழிகளஇவை பாராய்

௮, சுக்கிரீவன்தங்கிநின்று ராவணன்மேலப்பாய்ந்த
சுவேலமலையைப் மாராய

இக்கடலசேனைபட்ட ரத்தக்கடலைக்கொண்ட
இந்தக்கடலைப் பாராப்

ஸ்ரீராமர்சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி

அதின்மகிமைகூறல்

விருத்தம்.

நிறமென்கூந்தல்சானகியே நினை அனுமான்கண்டுவந்த
பிறகுகவிகளொருநாளலை பெருக்கச்செய்யும்போ அணைபாராய்
உறுதிஆக இதன்மகிமை உரைக்கமுடியாதாகிலும
சிறிதுமொழிவேனென ராமன் செலவானையெடுத்துச்சொல்வானே

௮௭- தரு-மோகன ராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

இந்தச்சேதுவைக்கண்டால்பாபமே-சனகனபெண்ணே இகபரசித்தி ஆம்

அநுபல்லவி

சந்ததமும்மனதினில்பிரியாதே-சகலபத்தினிகளும்தொழுவரும்மாதே இ

சரணங்கள்,

௧- தந்தைதாயுடனே குருதெய்வநிந்தனையும்கதிரேடனையு
தஞ்சமஅடைந்தவரைக்கெஞ்ச அருக்குமசறபனையும அருகும்லை
அந்தணரைப்பசுவைமைந்தரைக் கொலலுமவேதனையும-பஞ்சக
காலத்திலஅன்னமிட்டவரைக்கன்னமிட்டிடும வஞ்சனையுமபயப்
படாமலநிந்தைஆனகளைக குடிப்பதும-ப்சு
மந்தைஉரைஞ்சுகலலே இடிப்பதுப-நிந
சந்திவிருடசங்களை ஒடிப்பதும-பிறா
சொந்தப்பெணகளைகளையைப் பிடிப்பதும்
நொந்தரோபொருளைக கொண்டதோஷமும
நோன்புகளைநடுவில விண்டதோஷமும
வந்தபோவசிக்க உண்டதோஷமும
மடிசூழுவுபெணகளைக் கண்டதே தைப்ப(நந்த)

௩. கேடுசெய்பவ ரோடுறவாகி நிலையுமவயிறறினிற
கீனன்றிடவழக்கோரம் சொல்லியகெடுத்லையுமபாதிசாமததில்
வீடுகளில்மறைத தோடிநெருபபிடுமடுலைய - கண்ணிகளகுத்தி
விலஙகுமபாரவைகளுகலஙகிடவேசெயயுஙகொலையுமஆணுமபெணணு
கூடுமகூட்டுறவைப பிறிபபதுபழி
பாடுதபபிரடகககக் குறிபபதுமஙகு
காடுகளிலேவெட்டி யறிப்பதும-விளை
யாடுமபிளளைககழுததை முறிப்பதும்
நாடிககெடுப்பவரைத் தடுககும்பாவமும
நானஇழநதபெணணுடன் படுககுமபாவமும
கோடைக்குளததைததுக்கு விடுக்குமபாவமும
கோளசொலலிககுடிகளைக கெடுக்கும்பாவமும்(இநத).

௪. மாலையிட்டவனைஇகழ்ந்துசொல்லும பாதகமும்வேறொருவனை
மருவிஅதனில்வநதகருவை அழிககுநதோதகமும்-பாலுமதேனும
போலஇருப்பவரைககலைக்கும மிததிரபேதகமும-மாதவிடாய
ஆதமங்கையரைச சேரநதணைநத சூதகமும்தருவேனென்றும
மேலவாககைஅளிகக சழிபபதும-வழிச
சாலைசததிரஙகளை அறிபபதும-செயயும
காலசெபதபததை ஒழிபபதும-இடுக
பாலேகவீசனாப பழிப்பதும
ஏலுமயினாசசிகளைத் தின்றதோஷமும
இருட்டினிலஇடப இலலை என்றதோஷமும
ஆலயஙகளிலபபுணா கொறதோஷமும
ஆமறிலஅயமணததுடன் சென்றதோஷமு (இநத).

ஸ்ரீராமா சீதைக்குவநதவழி அடையாளஙகூறல்

விருததம

திருவணைமலன் ஈதென்றுசிலையிறுலபபருத்தராயன்
தருமமாக்குறுலிஆன சானகிவதனம்நோக்கிப்
பொருமமதில்அயோததிவிட்டுப் புறப்பட்டநாள்முன்தொட்டு
வரும்வழிஅடையாளங்கள வகுததிட்டான்தொகுததிட்டானே

இராகம-கரு-ஆனந்தபைரவிராகம-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

சனகம்மாதே-ப்ரா-சனகம்மாதே

அநுபல்லவி

நினைவினுடன்மனம் மகிழ்பயாராயபெண்ணே (சன)

சரணங்கள்.

௧, இலங்கைக்காமேலேழுங்கால் பெழுந்தனுமான்பாயவே
இடமதருமமபோகதிரமஇது [illegible]
தலைபுசுரூரீவனன்னைவருணன அடைக்கலமென்று
சரணாபுகுந்தானமயிது தானே-பெண்ணே (சன)

௨ மகத்திரஉாளளவுமபோமபொதியமலை இதுதிவய
[illegible] உள்ள அகஸ்தியமுனி தாமம
[illegible] பிதுசுக்கிரீவன்வாழ
[illegible] அவனுக்கா நீனம-பெண்ணே (சன)

௩ [illegible] உன்னையிணங்கவே
[illegible] ஆம்பொருக்கா காலே
[illegible]
[illegible] ஞாலைபெண்ணே (சன)

௪ [illegible] மேலேழுமரங்களுமவிழுந்து
[illegible]
[illegible] திலதமபியுடன்[illegible]
[illegible] பாராய்பெண்ணே (சன)

௫. [illegible] பணிகளைக்சுக்கிரீவன்வாழகாட்டனன்
[illegible] வாரம
[illegible] உன்னையுமசாதத
[illegible] ஓரமபெண்ணே (சன)

௬, [illegible] பசிபாறறியென்னைபோறறிச
[illegible] சாலை
[illegible] மேலைக்[illegible]
உயிர்கொண்டமூலையிநத மூலைபெண்ணே (சன)

௭. எதிர்தருமராவணன்கையில பழமைபாராட்டிஉன்னுவ்
பிறந்ததநதைகநிலமயேநமஸ வாரம்
சதிர்செயமூனறுவருஷமுமநாமயிருக்கத்தமபிசெயது
சாலையிதுபருசவடி நீரம-பெண்ணே (சன)

௮ இவிடமாரீசனபட்டதிவிடம[illegible]
திவிடமகாநாஷணா வி
இவிடமகோத[illegible]விரிஅவனைவிவவிட[illegible]
[illegible] [illegible] (சன)

௯. தனித்துநீ புலம்பும்நாள் உன்னிடத்தம உயிர்விடும்
சடாயுவனம் இது அவன் என் சாமி
அதிக நியமம் இல்லா அகஸ்தியமுனி எனக்குப்படைகொடுத்த இடம்
அறிவையோ தவசேலைபண்ணிய சாமிபெண்ணே (சனக)

௰, இதுவதிஷ்டனிவனம் இது தண்டகாரணியம்
இது வேதமுனிவர்கள்குடி வாசம்
இதுசாபத்தால்முனிதேவியுடன் முக்திபெற்ற
இடம் இது அஹிபிர க[illegible]சமபெண்ணே (சனக)

௰௧, இங்கே விராதனை கொல்லத்தேன் ஆகினைப்போற்றி
ஏகிறு[illegible] அலலரிவாவாளினை மீதே
தயகப்[illegible]ணிஉகைக[illegible]னுசுவையதாஎனு அதநிரி
தபவோடாதரித்தஸ்தலம் [illegible]தேபெண்ணே (சனக)

௰௨ கணறுபிரிந்தபசுப்போல்நானேபிரியப்பரதன்வந்து
கண்டபலைபித்துசித்திர கூடம்
அன்றினையவனதளளஏறிவந்தயமுனையிறுக
கடையாள[illegible]பாமூவகிலாவசெய ஓட[illegible]மபெண்ணே (சன)

௰௩, ராவமூவருஷநும்நமமைவரும்வழிநோக்கி
இருக்குமபறத்துவனுகிது காணி
கா[illegible]ஏ அகு[illegible]ன்காகசு[illegible]கலை யிதுமமைமுநாள்
க[illegible] ஏறறிவிட்டநிக்க தோணிபெண்ணே (சனக

௰௪, சீலம்உள்ளதங்கையார்க்குள்ளுமநீருப்நான்கைநதத
தீரதநம இதுநங் கைநதி நேத்தி
மூலமுதலபபொருள இருக்குமஆலிலைப்போலேஇதோ
முன்கணுமநகரம அயோத்திபெண்ணே (சனக)

ஸ்ரீராமர்வரஇலலேயெனறுபரதர்புலம்பல்.

சநதவிருத்தம

உரத்தாலேஇந்தவிதம்உரைத்தராமன்
உடனவருமசேனையும்தானுமபரத்துவாசன்
வாசசாலையினிலபுகுநதானஅயோத்திதன்னில்
மாருதியை அனுபபஅவன்வருமபோதிஙகே
தாதாலேஎனககுநாதநாள ஆசசைசயோ
சாமிவருவானோவாரானோவினைமை
வரந[illegible]ண்ணாள ஆவிவைக்கேன்என்று
வாவிவா[illegible] பரதவா[illegible] [illegible]ந்திவானே

ம௭-நிபதை-பூபாளராகம அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. பதினாலுவருஷம்போயப பரதாநான்வருகிறேன்
பரடாளனருயிநதம பூமி
பதினாலுவருஷதததுக்குளளேவருவது
பதினாலும்போயோயெ சாமி-ராமராமா

௨. உண்டானராமவாகனென்றோரண்டோளன்தன்
ஊழவினைபபயன இது தானே
மண்டையிலேயெழுதிமயிரால்மறைதது வைத்த
மாலேயினகபடறி வேணு-ராமராமா

௩. முககிபபாதுகையேயெல்லாத்தெய்வமுமஎன்று
முக ாளிலகட்டளாயிட டயே
தெறகுதகிசையேயெலலாத்திசையுமஆமஎனறென்னத்
தினமபாாததுததிகைககவிட் டாயோராம்ராமா

௪. வருவாளஎனசாமிஎனனைப்பிரியாதேயெல் நெஞ்சை
மடக்கமடககபடய காதே
இருபாதமஎன துமசாலலும்கண்ணாகண்டால்அல்லாமல்
எனகணாமெரியெ ராஆ ம காதே-ராமராமா

௫. உருகிறதாயமாக்குமஊர்க்கும்எனக்கும்சொன்ன
ஒருவனைககாணேன்கண மீதே
வரும்விதிவநதென்றால்படும்விதிபடவேணும்
மாட்டோமஎனறாலும விடாதே ராமரா

௬. அணணன்ஆமயெனசொல்லேசத்துருக்தனும்கேளாமல
அரசாளமனச்கலககி றானே
அணணன்அழைததுபபோனலட்சுமணனபோல்என்னையும
அழைத்துப்போகூடயெனகி றானேராம்ராமா

௭. பூமிநெருப்பிலவிழுமவிழவேண்டாம்என்றொரு
புததிமதிசொலலநில லாயோ
சாமிமுனபோனநெஞ்சேவருவானே
சநதோஷம்வந்துசொல லாயோ-ராமாராமா

அ. பெ ு கதவனத்தனனிலே-யெவருடன்சண்டையோ
பு ோ ந்தரோசொலலோ ஞமோதா
நம்பபணையிலபபோானலுநவடுபபடாமலததிருமடும்
நாயகனிவரதது ஏதோராமாராம

௪. பருவங்கள்பதினாலும தவஞ்செய தேனனகணடேன்
படைததேனிநதஅப வாதம்
பெருயாளசெல்றவ பூமியிலபபுல்லாயமுளை ததாலும
பெறல ஆமோ ஆணடவன பாதம ராமராமா

ரு. ஆரசனையுமகாணேன் ஆரசுககரகரநின்ற
அணணனையுமகாணேனநானெம மாத்திரம்
பரதனஎன்றபேரைப் பதமெ ன்றுசொல்லலஆப்
பாவிநான் அதற்கல்லோ மாத்திரம்ராமராமா

சத்துருக்கர்-அரசாடசிககு-உடன்படாமை

விருத்தம்

பரதன் இநதவிதம்புலமபிசசாமிதெரிசனம்காணப்பாவிநானே
சரதமபியினிததியபபாயவேன் உலகாளவ யசததுருககாதமபியென்றான்
விரவியகாதலிலதுபோயநெருபடா கசசுட அவனும் வீழநதுசொநதான்
செகமஆன்றோஉனககுபபின் நிலமஎன்றான்யெனககெவ வாநலமஎனறான்

அசு-தரு-புன்னாகவராளி ஆதிதாளம

பலலவி

இதற்கோநான் ஆளானேன்-யிதறகோ அண்ணாவே

அநுபல்லவி

சதிக்குள்சத்துக்கனை	வாயென் றழைததிட டாயோ
சாமிபரதாயென்னைக	கைநழுவவிட்டாயோ (இதறகோ)

சரணஙகள

க. பூமிஆளசசொல்லி	என்னைத்தானே-விட்டுப்
போனால்என ஆகுமோ	கோமானே
ராமன்முகமஉன	மூசமும்கணடுநானே
ரணடாட்டில்ஊட்டின	குட்டிபோல்ஆனேனே (இதறகோ)
உ. ஒருவன்கானகத்தில்	ஏகவும-அவன்
ஒருவன் தமபிஆனநீ	நெருப்பிலேமூழகவும்
ஒருதம்பியெனவுயிா	வல்லுயிா ஆகவும (இதறகோ
௩. எனக்குமாததிரஉடல்	கெட்டியோ-உன்பின்
இருநதுலகாளாவிட்டால்	நஷ்டியோ
உனககும்பினவா ராமல	யெனககொருவெட டியோ
உனஉயிரிலுமஎநதன்	உயிரக்சருபட்டியோ (இதறகோ)

இராமநாடகம்

அக்கினியில்விழப்போகிற பரதனைக்கௌசலை அம்மன் தடுத்துக்கூறுதல்

வாடி இவ்வாறழுத தம்பிக்கிரங்கா நான்றோய்
 மாளவேனெனில் இவ்வன்புவியை ஆளவனென்று
கூடிய மந்திரிமாரும் ஊரார் உள்ளாரும்
 குலந்தலைப் பரதனிவனாக்கச் சொன்னான்
நாடியதோர் கௌசலையும் கேட்டுவந்தாள்
 நன்மகனே மகனே யென்செய்வேனென்றே
ஓடி அவன் கையிணையைப் பிடித்தாள் புத்தி
 உனக்கின்றுள மகன் மனதைத் தக்காக்கின்றுளே

௯ய-௩ரு-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்னை நினைந்தாய் பரதா - என்னை நினைந்தாயே

அநுபல்லவி

அன்னை என்னும் கௌசலையை அகலவிட்டிட நீயே (என்

சரணங்கள்

௧. முன்மகனாகிய ராமன் முகம் பார்க்கவில்லையெல்லாம்
 உன்முகத்தைக்கண்டு நீங்கி உள்ளங்குளிர்ந்தேன் மகனே
 நின்முகம் முகங்காட்டாமல் நெருப்பின்முகம் நீ பார்த்தால்
 என்முகத்தைப் பார்க்கும் முகம் எந்த முகம் மகனே (என்
௨. எத்தனை தாயரும் உனக்கு இணை ஆவரோ நீ போனாலு
 செத்துலகம் போய்விட்டானது சீவனும் நீயே மகனே
 பெற்றமனைப் பிதவென்னும் பிள்ளையும் பக்கலனோர்
 சுற்றிலும் செல்விபடு துணிந்தாயோ டா மகனே (எ
௩. இதம் கொண்டு ராமனவர விதோ அதோ வென்றிருக்க நீ
 மதம் கொண்டவன் போலே உயிரை மாய்க்கலாமோ மகனே
 சுதந்தரமாய்ச் செய்வது சுகம் தக்கினதுமல்ல
 விரதம் தக்கினதுமல்ல வேண்டாம் அடா மகனே (என்)

பரதா கௌசலை அம்மனோடு முறையிட்டு இரங்கல்

கொச்சகம்

பன்னியிது தாய்சொல்லப் பரதனாமோ ஆண்டும் அண்ணன்
சொன்னபடிக்காதிருந்தும் சுவாமி தரிசனங் காணேனை

பின்னை எனக்கார் இருந்தென் ஆர்போய் என் பெருநதியில்
என் உயிரை விடுவேன் என்றெழுவான் சொல்லிமொழிவானே

௩௭-தரு-வசந்த-ராகம்-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

இனிநான் இருக்கல் ஆமோ — தாயே

அனுபல்லவி

அனியாயத்தில் அய்யனுக் — காகாமல்போயே (இனி

சரணங்கள்

௧. மருவில்வரங்கொண்டேன் — நானே-அண்ணன்
வழிபார்த்து பாதமென்தன் விழியும்பூத்தேனே
சிறுபிள்ளைப்பருவமான் — தானே-இந்நேரம்
இறகுபறிகொடுத்த பறவையாய்ப்போனே (இனிநான்)

௨. வருத்தம் அறியான் சாமி — கொஞ்சம் அறிந்தால்
வாராமல் இருப்பானோ எனக்குண்டோ தஞ்சம்
நெருக்குதே வல்பகை — பஞ்சம்-என்னை
நெருப்பிலே போட்டாலும் வேமோ என்னெஞ்சம் (இனிநான்)

௩. அரசனுக்குதவாமல் — கெடுத்தான்-அண்ணன்
அருமந்த முடிக்குமான் சடைமுடிகொடுத்தேன்
தருமத்தை கட்டில — விடுத்தேபாதன்
சாமித்துரோகியென்றே எனக்குமபேர்கொடுத்தேன் (இனிநான்)

௪. அய்யா அன்னை சொல்லேநோ — காமல்-கேட்க
அளிக்கத்தக்கவன் இவளுக்குக்காகாமல்
செய்தேன் வெகுகுற்றமபோ — காலம்-பல
தீட்டுக்குமுழுகமொல் நெருப்பில்மூழ்காமல் (இனிநான்.

—*—

ஸ்ரீராமசுவாமியை அனுமார் பரதருக்குக் கூறல்

விருத்தம்

நந்தாய்கௌசலைவந்தாளோடுபரதன் பாடுகள் இவை முன்கூறி
சொந்தார அனைவரைவரை சூழவொழுந்து குழந்தையகுறியில் அமிழுந்தாதே
அந்தோபொறுபொறுமைந்தாபொறுபொறு பசுவாபால் உனது முன்னேதேடி
வந்தனாராக்கிலந்தானென அனுமனைந்தெழுந்ததுணைத்தவே
ரான்

௬௨-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி

வந்தான்வந்தான்பரதா-ரகுராமன்-வந்தான்வந்தான்பரதா

அநுபல்லவி

வந்தான்வந்தான்மோதிரம் தந்தான்தந்தான்கைமேல்
இந்தா இந்தா தீயினில் மூந்தாதேமூந்தாதே (வந்தா)

சரணங்கள்

நாயகன்சொல்மறந்தாய் அண்ணுவென்று பேயனைப்போல்மறந்தாய்
தாயையும்துறந்தாய பழிபோட தீயிதற்கோபிறந்தாய
சேயின்முகம்பார்க்கும் தாயின்நேசம்போலே
காயும்பூவுக்கு சாயுமநிழல்போலே
தீயுமமயிருக்கும் பேயுமபிழைபபோலே
மாயன்கஜேந்திரனுக் காயவந்ததுபோலே-வந்தா

௨. பொருந்தாதபுத்தியிதந்தாய ஆலேவாயில்கருமபுபோலமெச்சதனைக்தாய
அருமபுபோல்வற்றிசொந்தாய விழவேன்னைறபெருந்தீயைசுற்றிவந்தா
அருமபதினுல ஆணடும ஆசமசென்றதினுலே
வருந்துமதமபிமடி வான்யென்றெருக்க லே
பரிந்திதேதிதநீர கூடத்துககிபபாலே
பிரிந்தகன்றைத்தேடித திருமபும்பசுவைபபோலே(வந்தா)

௩. தீமைவினைகளமாண்டு இராவணபாவி ஆவிஉண்டு
சேமலஞசேனைகொண்டுபோத்துவாச மாமுனிபூசைகண்டு
சாமிரவிகுல சோமன் இதோவந்தான்
பூமகளசானகி வாமன் இதோவந்தான்
ஓமெனனுமஆயிர நாமன இதோவந்தான்
நீமறவாதே ராமன்இதோவந்தான் (வந)

பரதருக்கு அநுமாசக்கிரராமாடணைக்கூறல்

சந்தவிருத்தம

இந்தவாரனுமந்தன்ஓதி இதிம்கைமமோதிரமஈய்ந்துன்
சந்தமாமுடிகொணடதோபரதன்க்ஞரவளாநதனன்
உந்தனேடுபிரிந்தராமன் ஓழிந்ததுமபின்னடந்ததும
வந்தவாறுமஅறிந்திடென்றுமாறினை இவைகூறினான்

௬௩-தரு-கல்யாணிராகம-அடதாளசாபபு

பல்லவி

பரதமாரசமீனகேளயராமன்சேதி-ரகுமாராசமேகேளாய்

அநுபல்லவி

இராமஉலாவியசித்திர கூடத்திலேமுன்னம்
திருவடிகளைக்கொண்டு போகிய அதின்பின்னே
இரகுபதிதண்டக வனத்தில அடிநீட்டினன
ராட்சதவிராதனை உ பேட்சையறமாட்டினன்-பாத

சரணங்கள்

க. அந்தமுனிவர்க்கபயம ஈய்ந்தான்-பிறகு
அகஸ்தியமுனி ஆசிரம சேர்ந்தான் அவன
தந்தபடை முழுவதும கொண்டானவந்து
சனகிபொருபஞ்சவடி கண்டான்

வந்தசூர்ப்பநகியவள வாதாடுமாளிலே
வள்ளல இளையவனே அங்க மீதாடுமவாளிலே
கந்தகூலையும செவியும் நாசியுமறுக்கினன்
கரதூஷணரையும அவ ளாலேபோருக்கினன்-பாத

உ. பின்ஞாசம னவர வடவே-அதின்
பிறகுகணை ஒன்றில் அது படவே-ஒரு
சன்னியாசிராவணன ஆடுததான் சீதை
தலைநிலமகைகயோ டெடுததான்

அந்நிலையிலேவரு சடாயு வவருத்தினன
அம்மனை அசோகவன காவலிலஇருத்தினன்
கன்னிகைதனைச்சாமி தேடிமனதேங்கினன
க்ஷுகரசனைக்கண்டு கவந்தன்உயிர்வாங்கின(பாத

ந. சவரிசெர்ல்லியவழி நடந்தான்ஏன
தனை அடிமையாக்கவே தொடர்ந்தான-பின்
கவடுள்ளமாங்கனி ஞனி செய்தான - அந்த
காலன்வாலியையும்விழ எய்தான

அவனியைசுக்கிரீவ னுக்குதவிமீளவும்
அடியேன் அறிந்தமமை நிலைகண்டுமீளவும்
த்வமஉளவிபீஷணர்க சட்டமகொடுத்தனன்
சாமிதிருவணை ஒன்று கடல்மேல்எடுததனன்(பாதம

ச. பண்டைலங்கையின்மதில பிடித்தான் எழு
பதுவெள்ளமும்கொண் டிடித்தான்-வெகு
கண்டகஅரக்கரை மடித்தான்-பயிர்க்
களைஎடுத்ததுபோல் எடுத்தான்

அண்டர்பணிநம்பிரெ டுங்கணைகள்சாக்கினன்
அதிகாயனுமஇந்திரசித் தையுமமணஆக்கினன்

கொண்டல்மணிவண்ணனும — சிலையைமுடிக்கின்ற
கும்பகானனையும்ராவ — ணனையுமழிக்கின்ற (பரதனை)

௫ மதிநுதலசீதைதனை — உற்றான் - அங்கே
வரக்தசரதன்வசம — பெற்றான் - தனது
மதில்வரவேஉளம — மதித்தான் - புஷ்ப
பகமிதிலசேவடி — பதித்தான்

எதி.படுமகாகோடு — ம்கண்டுகொண்டினன்
இமையவாபுரந்தரா — திகளபுகழுவேண்டினன
அந்முனிபாரத்துவாசன் — ஆசிரமமேவினன்
அந்தமகுமுன்உனைக்காண — அடியேனையேவினன்-பரத

ஸ்ரீராமாஅனுமாரைஉடனுண்ணவேண்டுதல்

விருத்தம்

நேசமுடன் அனுமன் இதுசொன்னான் இந்த
ந்மிஷமவந்துசாமிஉனக்கருளவாஎனருன்
போதரவாயப்பரத்துவாசன்மடத்திலபூாவ
போசனவேளையிலபோயராகவனைக்கண்டான்
பாதமலாவாஙகினனபரதன்தன்னைப
பார்த்ததும்காத்ததுமசொன்னான்அப்போதையன்
காதலனேஅனுமானே நீயேயெந்தன்
உணவென்றுனஎன்னுடனேஉணஎன்றனே

———*———

௧௬௪-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வாவா அனுமனே-எனனுடன்உண்ண வாவாசீமானே

அநுபல்லவி

சிலபயம்இல்லாமல் — பரதனையுதேர
தேறறினைகருவாந்து — சொன்னஉன்இனபபார (வாவா)

சரணங்கள்.

௧. அங்கேபிரம்ம ஸ்திரத்தால்வீழ்ந்ததமபியினறுக்க
அமுர்தமருந்துதேடிக — கொடுத்தாயே
இஙகே அக்கினியிலவிழுநததமபிபிழைக்க
என்வாாததைசொல்லிதூக்கி — எடுத்தாயே
சஙகடவேதனைசளஏதேதுவந்தாலும்
நூலபிட்டுகொண்டுதீாக்க — தொடுத்தாயே

பொங்கும் இருப்புக்கோட்டையுமகலக்கதவுமே
போலனங்களெக்கனுக்காக வ லாடமஅடுத்தாயே வாவா

௨. பூட்டிய தூதுநீ போயஅரக்கனைக்கொன்றாத்தம்
பேச்சிலேயே இன்னமலவ கையில்ராம
வர்ட்டமில்லாமல்ச்சீதைதனையும்தந்தாய்
வாழ்வுமவந்தாயெனக் குபகாரம்
கூட்ட தநினால்எனையடையிலுமலொருத்தன்
கொடையிலுமலொருத்தன்உன் னதேவீரம்
ராஷ்டித்தமபிமானகரும்தாயமானகரும்எனைப்பெற்றோன்
தனக்குமஉனக்கும்நானசொல்வதேன் உபகாரம்-வாவா

௩. சுக்கிரீவனுக்கும்விபீஷணனுக்குமதங்கள்
துரைதகனமேலஆசை எந்தாயே
எக்காலமும்உன்தன்ஆசையென்காரியத்தில்
எங்கெங்குமபோயச்சுற்றி கொந்தாயே
விக்கிரமமநீசெயதுவருகைபாலேநாங்கள்
விருந்தமுதிருந்துணைத தந்தாயே
சாககளைப்பநதலிலேதேனமாரிபொழிந்தாப்போலே
சந்தோஷவார்த்தைகொண்டு சமையத்தில்வந்தாயே

ஸ்ரீராமர்பரத்துவாசர்செய்தவிருந்துண்ணல்

விருத்தம்

சுந்தரமஆம்ராமச்சந்திரன் இந்தவிதம்உபசாரம்சொல்லச்சொல்ல வந்தஅனுமான்ஓடுக்கிவணங்கினின்றுன்எலாருமமகிழ்ந்தேஉண்ணப் பந்தியிருந்தார்அனுமார்பாதனையேஅடிக்கடிகருப்படித்துபபேச அந்தஉணாசெவிக்கமுதாவிருந்தமுதுசீருந்தினான் அருந்தினானே

௬௫-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

உண்டானே ராமன்-பரத்துவாசன்செய்த விருந்
துண்டேஆனந்தம் கொண்டானே

அநுபல்லவி

வண்டார்குழல்சீ தையும்இளஞ்சூரனும்
வானரேசனுமவி பீஷணவீரனும
கொண்டனே அருந்த கண்டுமனமதிருந்த
அண்டமெல்லாமஇருந்த பண்டிருலேபெருந்த(உண்

சரணங்கள்

௧. ஓங்கியபொருநுலகத்தினில்பெண்கள்
ஓடிக்கொண்டுவந்து வழங்கமுதும்
நானாகுதிலசமிலுமஉள்ளமுனிவர்கள்
நாடிக்கொண்டுவந்த கிழங்கமுதம
மாங்கனியாக்கலிப்பூங்கனியுமபச்சைத்
தேங்கனியுமபலவிளாங்கனியுதிருக்கிப்
பாங்காகவெனமேலேபடையுமதாநுமஅன்பாலே (உண)

௨. கானிலந்தனில்மாநலந்தரும
நாளுவிதபஉள்ள சூலமும்
வாலயங்கையாதான்உகந்திடும

ஒளை வகையானது பூபமும்
தேநுமகறிவகைகளதாநுமகுளிர்ந்தநல்ல
பானகமுமசமைந்தபோனகமுங்கொண்டு
சேனைஆரவாரிக்கத்திருமேனியும் பூரிக்க-உண்

௩. பவ்வியமான்அநுமானைக்கடைக்கண்ணாலே
பாரதுபாததுமனல் களிப்பூர
செவவையானைவேதநியமசெயக்கண்டு
தேவாஎலலாமசேர பனம்கூற
இவவுலகத்தினிலுமஅவ்வுலகத்தினிலும்
எவ்வுலகத்தினிலும அவ்வவ்விடத்தில்உள்ள
திவவியசாரங்களபெற்றுசெவ்வாய்மலரில்வைதது

பரத்துவாசமுதலானோர்க்கு

ஸ்ரீராமர்ராட்சதாண்டவகைகூறல்

உண்டபின்புபரிகலத்தை அநுமான்கொண்டான்
ஒருசுக்கிரிவநுக்குமவிபீஷணர்க்குமாயநதான்
கண்டபடைகளுக்கும்இட்டான்தாநுமபாதி
கைக்கொண்டான்அந்தஅயோத்திலேயேவ
அண்டர்பிரான்அநுப்பினான்கடலைத்தாண்டி
அரக்ககுலம்வேரோடேஅழியவிப்பால்
மண்டமரிலவென்றவெல்லாமராமசந்திரன்
வகைசொல்வானமுனிவருக்குக்கொடுகைசொல்வானே

௯௯௫ - சௌராஷ்டிராகம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி

இங்கேதாங்கள் இலங்கையை வென்றகதை
இந்தவாறுதானோ முனிவர்களே

அனுபல்லவி

தங்கக்குன்றுசெல்வராம அனுப்போல்எதிர
சண்டைசெய்யும் அரக்கர் மலைபோலவரவ
அங்கேநீங்களமுன ஆசிர்வாதமசெய்ய
அணுவுமமலைஆச்சந்த மலையும்அணுஆச்சைய (இங்கே)

சரணங்கள்

௧. வானரத்தால்அரக்கர் படைகளெல்லாமடிந்தது
மாயையெல்லாம்விபீ ஷணனாலவிடிந்தது
ஆனதம்பிமேல்ஒரு நாகாஸ்திரமபடிந்த
அதுவுமகருடனாலே பொய்யாப்பொடிந்தது (இங

௨. அந்தபபிரம்ம ஸஸ்திரத்தை அரக்கன்விடுத்துமோய்ந்தான்
அமிர்தமருந்தை அநுமான் கொண்டுவந்துவைத்தான்
இந்தஅனுமானாலே இளையவன்உயிர்பெற்றான்
இளையவன்கை அம்பாலே இந்திரசித்தனுமசெத்தான் (இங்கே)

௩. மூலபலம்ராவணன் கும்பகர்ணன்சென்மம்
முடியவேமுடிந்தது ராமபாணவன்மம்
எலவேதொலைந்தது வெங்களைத்தொட்டகன்மம்
எங்களாலொன்றுமஇல்லையல்லோ உங்கள்தன்மம் (இங்கே)

குகன் ஸ்ரீராமவரவில்லையென்றுவருந்துதல்

விருத்தம்

கரக்காமல்இவவாறுசொன்னராமன்
கானகமுனிவனைநிறுத்தி அசிகொண்டு
பரமனாம்புஷ்பகம்கொண்டு கங்கைஆற்றின்
பக்கல்வரும்முன்னம்முனனே பரிவினோடே
தரத்தில்வேளைக்குறைத்த நாளுமகண்டேன்
சகுனமும்கண்டேன் இனைஞ்சாமிஇங்கே
வரக்காணேன் எனஆவியைவக்கேன் என்று
வாடுவான்குகனப்பொழுதிலேதேடுவானே

௰௮-திபதை-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

௧, ஆண்டொன்றானாலும்போய்வருகிறேனென்ற ஐயனவரவுகாணேனே
நீண்டபனைமரமபோலவளர்ந்தேனே நிலைநில்ல இருக்கானானேனே
௨. சாமியுமென்தாயுமதம்பியுமென்னைத்தவிக்கவிட்டு மறந்தாரோ
பூமியிலதங்களுடனவாராகக்குகன் புலையனென்றுதுறந்தாரோ
௩. இசைசயாலேநானென்னபிழைசெய்தாலுமவமொழனென்றென்னையறி
(யாரோ
நச்சுமாமரம்ஆனாலும்வச்சவர்தான்மரம்என்றுகுறியாரோ
௪, உண்டாலபசிதீருமென்றேயிந்த உலகம்சொல்லியமாண்டேனோ
கண்டாலபசிதீருமெனசாமிமுக்கமலத்தை என்றுகாண்டேனோ
௫, சோராஒருதோழனெனறவா சொல்லியசொல் என்னபொய்யோ
காரமேனியுமகோதண்டமுமென்தன் கண்ணெதிரேநிற்குதையோ
௬, அங்கேமுன்பழகினஊரைநினைக்க கோபகவானே
எங்கேயிருந்தாலுமராமாஇருந்த இடமயோத்திதானே
௭, வலக்கண்ணுமவலதோளும துடிதுடித்துவருகிறதென்ன இது
கெலிகருமராகவனதரிசனமகிடைத்தாலும கிடைக்குமேதறியேனே
௮ இனிமேலரும்தயவமதன்னைக்கை எடுப்பேனோசற்றுநானே
தனியேஉனைதழுவுமகைபாலேஆடு தழுவுமோஎனகைதானே

பரதருக்குஸ்ரீராமர்காட்சிகொடுத்தல்

விருத்தம்

மையும்இந்தக்குகன்பணியசாமிவந்தான்
தம்பிபரதனுமநீயுமசுகமோஎன்றான்
தூயகுகனசனகிவிபீஷணன்சுக்கிரீவன்
துணைவனொடுமபுஷ்பகமேல அயோத்திசோமுன்
செயயவசிஷ்டனும பலபோர்களுந்தாய்மாரும
திரண்டுவருமபரதனுக்குக்கையாலேஉன்
ஐயனவந்தானனென்றனுமானசாட்டகாட்சி
யருளினன்ராமன எழுந்தருளினனே

௬௭-தரு-சாவேரிராகம்-அட்தாளசாப்பு

பல்லவி

ராமனெழுந்தருளினர்-பரதன்முன்சீதா-ராமனெழுந்தருளினர்

அநுபல்லவி

ஆமனனும்தேவர்களுக் சமுசப்தந்தாலபோல
பூமியில்உள்ளோர்களெல்லாம் போனபொருளைக்கண்டதுபோல

௧. தூயவர்க்கெல்லாம் முக்தி | துறைகளிசைந்தது போல
ஓயுமுடலோர்க்கெல்லாம் | உயிரடைந்து தழைத்தல்போல
நேயமாதர்க்கெல்லாம் மகன் | நிழல்வந்துதித்தாப்போல
தாயார்க்கெல்லாம் அப்போது | தான்பிள்ளை பெற்றாப்போல (ரா)

௨. உத்தமர்களனைவர்க்கெல்லாம் | ஊருமதேனு ஆக
மற்றவர்கண்டவர்க்கெல்லாம் | மலர்ந்தபங்கயம் ஆக
அஸ்தசெந்தாமரைக்கெல்லாம் | அருணசந்திரோதயம் ஆக
புத்திரர்க்கெல்லாம் தாயப | போலசிவம் ஆக (ரா)

௩. சரியும் வரியும் | சடையும் நடையுஞ்சோர
வருகிற தம்பி வந்த | வரவுகண்டு சேனையோர
வருகிற உருகி அவன் | உடைய குறைகள் தீர
திருவும் தம்பியுமகவிச் | சேனையுமதானுமசேர (ரா)

பரதர் ஸ்ரீராமர் திருவடிகளிலே வணங்குதல்

விருத்தம்

இயல்புடன் இப்படி ராமன்வந்தபோதில
இதோவந்தான் சாமியென அனுமான்காட்ட
வியனுறு தாயமாரும் ஆராரும்பார்க்க
மிடியனுக்குக்கனகமழை கிடைத்தாற்போலத்
தயவுடன் தாயமுகங்காணும் கன்றைப்போலச்
சாமிமுகம் இளையவனும் தானுங்கண்டான்
உயிர்உருகஉள்ளம் உருகத் திருத்தாளமேலே
வணங்கினன் பரதன்வந்து வணங்கினானே

௩௮-தரு-காம்போதி ராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வணங்கினின்றானே பரதன்சாமி சேவைக்கு வணங்கினின்றானே பரதன்.

அநுபல்லவி

கணமகுலாவும் தச | ரதன் தன்னை எதிர்பட்டு
கண்டசீர் என்னக | கண்டு தெண்டனிட்டு (வ)

சரணங்கள்

௧. அதிகானம்போயவர் பூந்தவனை | உடம்புமெய்யோற்றினென்ற
அடிமேலே போய்விழுந்தவனை | உடம்புமகட்டிகொள்ளவே இல
அதுவோ அல்லதிதுவோ பிம்பனே | எதுமெய்யா உடலபொதுவோ என
அனைத்து அனைத்து ... |
அய்யனை மக | சேனைனை அணைகட்டிகொண்டான் (வண)

ச அ

௨. அடியேன்மேல்திருவுள்ளம்உதித்தோ அடிமைபடைத்தால்
ஆளககடன் எனபது மதித்தோ தரிசனமதந்
தாவேதநதைத யேஎனன நியேவளாத-த யே இபபோ
தவித்தபய றுமூளக கததநதகதைபோலே
ஆவிநிதந தாயே என்றெருகாலே (வணங)

௩. என்னுடேநிபிறநததெல்லாம் நான்பதர கி
இருநதேனேநிவராநாள எல்லாம் நான் இருநதாலும
இறநதேன் இன்றுபிறநதேன் கண்டுசிறநதேன்குறைமறநதேன் இங
இருந்தநாள இருந் தேனேகிலமசொலலி [கே
இனறல்லோ பிழைத்தேன்என்று சொலலிச்சொல்லி (வணங)

நகரியையும் ஸ்ரீராமனையும் சீதையையுமஅலங்கரிததல்

விருத்தம்

வந்ததம்பி இந்தவகை பணிநதான் ராமன்
மாதர்களமூவரையுமபணிந்தாபின்னே
அந்தலட்சுமணன்பரதன்முதமபணிநதான்
அவன்பதததிலசத்துருக்கன்பணிநதான் இப்பால்
பந்தம்உள்ளசீதைததிசையைநோககிப்
பரதனும்தம்பியுமபணிந்தார்சுமநதிரன்சொல்லால்
விந்தைவிந்தையாயெவருங்கூடிநாளு
விதம்செய்தார்அயோததி அலஙகிருதம்செய்தாரே

௰௬-திபதை-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்

௧. தேசதேசமகாராசராமனுககுத்
திருமுடி அபிஷேகம்-செய்ய
ராசராசர்கள எல்லாரும்முறைமுறையா
எடுததனர் வைபோகம்

௨. சேனைசேனைமகராசராசர்களும்
திரிநதனா சாரிகைகள் மிக
ஆனைமேலேநெடுவானமூம்அதிர
அடிததனர் பேரிகைகள்

௩. சோதினிநெடும்-வீதியில்மகா
தோரணம் தூககினார்-திசை
மீதினிலேபிசகாமல்நால்இரு
மேருஇன் டாககினார்

௪. கர்ருமமாறிடங்சூரியன்வெய்யன் மறையைக்
காவணபபந்தல் படுததசர் இனி

ஆரும்இங்ஙன்வாருமென்றழைக்கும்பொன்
ஆலவட்டங்கள் தொடுத்தார்

௫, மூத்துக்குடைபவளசித்திரக்குடைகளெங்கும்
முறைமுறையா நிறைந்தார அப்புறம்
சுற்றுக்குச்சுற்றிலேவர்ணம்உள்ள
சொர்ணமலர்கள் விரைத்தார்

௬, கோலப்பதுமைஇந்திரசாலப்பதுமைக்கட்டிக்
கூத்தாகமுகு நாட்டார்-சுற்றிலும்
மேலுக்குங்கீழுக்கும்கோலக்கண்ணாடிகள்
விதம்விதமாக யிட்டார்

௭, கூடகவால்களைக்கோதயாகீதங்கள்
சோபமுடன் அமைத்தார்-அபிநய
நாடகசாலையும் பாடகசாலையும்
நாலுமுசமும சமைத்தார்

௮, முத்தாலாத்தியும்பவளவாலர்த்தியும்
முகமதோறும கட்டினார்நல்ல
விஸ்தாரமபெருவீதியெல்லாம்பனிநீர்
வெள்ளங்களா ஆட்டினார்

௯, பூந்துகில்தரித்துமாந்தழைவிரித்துப்
பூரணகும்பம் பதித்தார்புவி
வேந்தருமபலமாந்தரும்ஆனந்தம்
மேலககொண்டுகுதி குதித்தார்

௰, ஆணிமுத்துப்பவளமமாணிக்கத்தால்செய்த
ஆபரணம் திருத்தினார்சோபனம்
பாணிக்கும்நவரத்தின பாலிகையெங்கும்
பளபளென இருத்தினார்

௰௧, கலவைப்பொடிகவந்தம்பொடிகளகுங்குமப்பொடி
கடைத்தலையெங்கும கொட்டினாா-மெத்த
விலைபெற்றபொன்எழுத்து விசித்திர விசித்திரம்ஆன
மேறகட்டியும கட்டினார்

௰௨, சந்தனச்சேற்றிலும்அகிறசேற்றிலும்போவார்
சறுக்கிசசறுக்கி விழுந்தார்-அதிலே
சொந்தப்பொடி இறைத்துக்கெட்டி ஆக்கிமெள்ளக
கிளம்பிக்கிளம்பி எழுந்தார்

௰௩, மாலையுமசொர்ணவானச்சேலையும்பந்தலும்
வாசற்குவாசல் விரித்தார்தெய்வ
ஆலயங்களுமமலர்ச்சோலையுங்காலையும்
அணிபெற அலங்கரித்தார

௰௪, கொடிகொளும்கதிரவனை மறைபடாயாளிகக்
கொடிகளால — மறைத்தார்-வெகு
விதமவிதமஆகியமுத்துப்பவளங்களும
வெள்ளியுமபொனனும — இழைத்தார்

௰௫, செப்பமஉள்ள பளிங்கில்லுப்பனை செய்கனகத்
தூணையிலககோலம — புனைந்தார்-நல்ல
முப்பழக்குலைகட்டி அப்புறமகனிவகை
முறைமுறையா — வளைந்தார்

௰௬, ஆனைநற்சதுரங்கசேனையுமசிவிகையும
அலஙகரித்தே — வருவார்-இந்த
மானிலத்தானமுமகன்னிகாதானமும

௰௭, யாழுமவீணைகளும கின்னரிகளுமகொண்டு
ராகதீதம — படித்தார் அலை
ஆழிபோலசகுமுறமேளதாளங்களை
அதிரஅதிர — அடித்தார்

௰௮, சடைமுடிவள்ளலுக்குடைமுடிதரித்திடத
தக்கஅலஙகிருதப் — செய்தார்-எங்கும
புடைவருமதேவருமமூவருமயாவரும
புஷபவருஷங்கள — பெய்தார்

௰௯, பரமன்சனகனுமதாயமாருமகண்டு
மகிழ்ச்சிகண்ணீர — துளித்தார் பின்னும
நாமஇங்கெய்த்தவமேதவமஎன்று
நகருள்ளோரும — களித்தார்

௨௰, கறபனைகடந்தஎன அப்பனைராமனைக
காவலாளப்பனை — செய்தாரமிகு
பொற்புளகோதையென்தாயாரசீதையைப்
பூவையாளப்பனை — செய்தார்

௨௧, சந்திரகுலத்திலவந்தசீதைக்குநாதன்என்று
சந்திரன — புகழ்ந்தானே-கூட
இந்தவையோகததை ஆயிரமகண்ணிலகணடு
இந்திரனும — கிழ்ந்தானே

பட்டாபிஷேகமண்டபம்பார்சோடித்தல்

விருத்தம

இப்படிஅயோத்தியும்ஸ்ரீராமன்தனுமசானகியும்
பெருக்கத்துடனேசிங்காரமபுனைகின்ற [illegible]

அங்கப்பொதுசாமிமுடிக் கபிஷேகமசெய்மணடபந்தான்
தங்கததாலுமமணியாலும சமைததான்நன்குஅமைததானே

௬௬-தரு-கேதாரகௌளாகம்-ஆதிதாளம

பல்லவி

சிஙகாரமசெயதானேபரதன ஆபிஷேகமண்டபம
சிஙகாரமசெயதானேபரதன

அனுபல்லவி

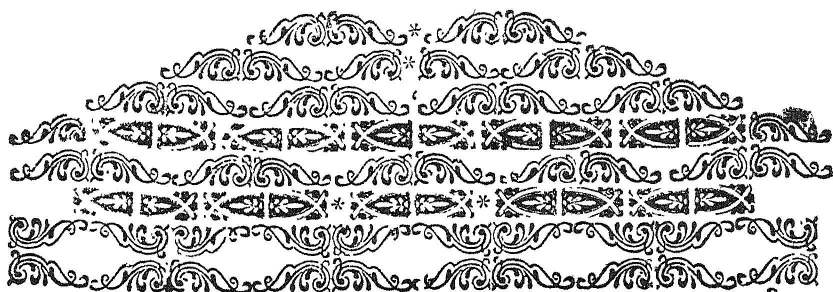
துஙகநவமணிகள் எஙகுமஇருநதுவெயய
சூரியபிரபைகளமேலே வாரிபபிரபைகளசெயய
இஙகுளளபேருடன் அஙகுளளபேருமஉயய
ரகுராமனுககுததுயய மகுடாபிஷேகஞசெயய(சிங)

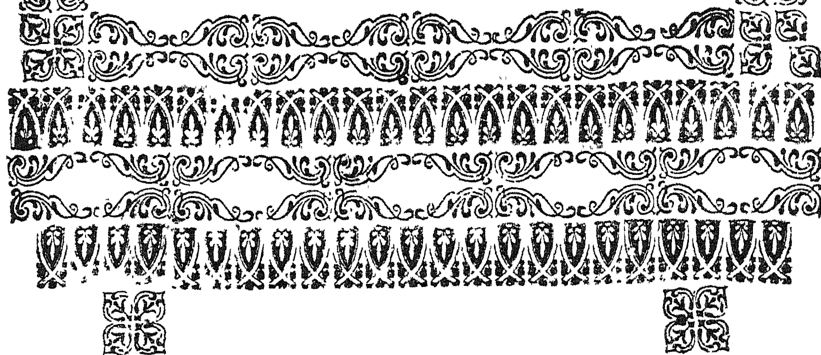
சரணங்கள்

௧, விவரநிலததிலும்கோமேதகததிலும
வேதிகையுமசிறந்த போதிகையும்அடுசகி
குவியும்உபானமும்பதுமமும்யாளமும்
கோமளத் தாஙகடுககி
தவளிபபளிங்குத்தள விசைவகுததன்மேலே
சாதிமணிக்கச்சிங்கா தனமமயததொழுங்காலே
பவளத்தூண்களநட்டு மதலைசெயதொருகாலே
மதவீரும்புந்தொண்டர் இதயகமலம்போலே(சிங)

௨, துயயமருமலாச்சரஙகளைநிரைநிரை
தூக்கிவகைவகையா மேற்கட்டிகளதிருத்தி
பையக்கவரிகளகையினுல்அசைககும்
பதுமைகள சுற்றும்இருததி
எய்துமஅவர்மனதில் ஐபமசொலலசசெலல
இதுவோஅயோததிநகர் இதுவோஅலலஅலல
அயயாஇதுஅநத வைகுநதமஎனறுசொல்ல
ஆணிபபொன்னுலேஎஙகும் வாணிததுலல்லநல்ல(சிங)

௩, தேடிஉலகங்கள்நாடிக்குமபிடும்
சிகரகுமபங்களபல தகதகென்றுமின்னவே
ஈடுள்ளபுவிக்குககணணுடிபோலச்செய்தானே
எஙகுமநிக நிகென்னவே
மாடிகளுளவேதமோ ஆயிரமதலைநாக
பாமபணையோடகலோ அநதநாகரீக
நேவடிக்கைகாளசொல்லக் கூடுமோதேவலோக
விசுவகாமாவினுலே உசிதம்உசிதம்ஆக(சிங)

ஸ்ரீராமர்பட்டாபிஷேகம்.

விருத்தம்,

சித்திரமணடபம் அதிலேஉள்ளங்கொணடுதேவாகள்மானிடர்களசெய்யும்சேவைகொண்டு
சுதகிபெறுகன்விபீஷணன் சுகரீவன துணைவர் பணிகொண்டுசிஙகாசனமேல்க் கொணடு
சதகியமுமகீர்த்தியுமபேறுகொணடுதுளளசகலமுங்கைககொணடுசெஙகோல்கொண்டராமன்
பத்தினி சானகியுடனே உலகையாளுமபடி கொண்டான் அபிஷேகமுடிகொணடானே

ஈ-தரு-சௌராஷ்டிராகம-ஆதிதாளம்-பல்லவி-அனுபல்லவி

மகுடாபிஷேகஙகொண்டானே-ஸ்ரீராமச்சநதிரன்-மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே
சகல ராசாகளுகம சகலதேசாகளும சகல வேதியரும சகல ஜாதியரும
சகல மநதிரிகளும சகலதநதிரிகளும சகலமுனிவாகளும் சகலமனிதாகளும்
இநதிராதிமுவர்களுமஇநதிராதிதேவாகளும்-சநதோஷமாயபொருநதுசிஙகாதனத்திருந்து(ம)

சரணங்கள்

மாதவர்முனிவர்கள்புடைசூழ-வேதவேதியர்கள்மறை பாட
வானவர்ஆனவர்மலர்மலர்போட ரம்பைமேனகைஊர்வசிநடம் ஆட
மாதலத்துள்ளதீர்த்தசமுத்ர ஒத்துசமுத்திரதீர்த்தமும்வரினசயுடன்அனுமான் கொண்டுவர
சோதிமிக்கஆலாத்தி மீதிலேசிம்பெண்கள்சுபசோபனம்சொல்லிக் கொண்டுவர
வானத்திலஅமுர்தத்தை மானமிக்கமிக்க முனிவர்களமகிழ்ந்துமகிழ்ந்தாசிகள் விண்டுவர
ஞானமிக்கநாரதர்கானவித்தைமுறைமுறை நானுவிதம்பாடிக் கொண்டுவர
மகதர்குகுதர் மலர் கவுடாயவனர் பலர் வடுசர் குடகர்பலர் துளுவர் வலவர்பலர்
வங்கர்அங்கர்கள் பலர்கொங்கணர் கெங்கணர் பலர்மாளவர்சாளுவர்டலர் லாடர்கள்மராடர்பலர்
பங்காளம்பப்பரத்துளோர்பலர் கொங்கிழமகுச்சரத்துளோர்டலர்
வங்கதேசந்திதக்கிணாஞ்சிமுடிடணியுங்கோ றும்பட்டுத்தாந்தபொடிமணி
வைத்தபத்தத்தில உழுத்தி-மறறவர் சுற்றிலுமஓறறிவரசசிலகோறறவர்
மட்டுவகுத்துவகுத்துவரசசில கட்டியமுஉசார் தத்திடபட்டர்செலசசெல
வாமர்பரர்சகுலேகுமாரபரர்ககுரண வீமர்பரர்கருராகுராமர்பரர்ககு என
வாசவாசகுமகேசவாககுமகுமாரசகும மீசுராககும
வல்லோனென்ன பிதுரிகளபலலோர்களும்குதிக்கநலலோர்களுமகதிக்க எல்லோர்களும மதிக்க(ம)
உ பூசுரவசிஷ்டர் நிசுவாசன-உரசேனனகுருமுனிவன்பரதது வாசக
பூசிதகெளதமனுடன்வியாசனமிகுகாசிபன்கோசிகன் துறுவாசன்
பூர்த்திலசுத்திநலலயாநத்தைஞவதத்திவ்ய பூரணகுமடமஅவரவர் கொடுக்க
ஏந்துநெய்யும்பொறியும்மாந்தி அக்கினிதேவன எழும்பிஎழும்பிவரககொழுந் தெடுக்க
போநதமுகூர்த்தமவரது ரோகதெணதிரணடுபுணணயரோகிதர்கள நடுநடுங்க
சூழந்துபலமுனிவர் சாநதிமநதிரஞ்சொல்லிசசுபமதநுமாவக்கிரகபெசம தொடுக்க
பூசுரர்உடைகளைவேசியர்களஉடுக்க வேசியர்உடைகளை பூசுரர்களஉடுக்க
பூசியபொடிவகை வேசியர்கள இறைக்கவேசியர்மிசைஅதது வேதியர்களஇறைக்க

பொனபோலுமசட்டமிடடமாளிகை முனபோலுமசுற்றிவைரதபாலிலக
பொஙகாரமசுற்றிலுமபளபளென-எஙகேயுமசித்திரம்தளதளென
பததிமுகதலைதஙிகாததமொழிசசியா
பொறகடக கையிலஅபபிஅடிககடி-கற்பகபுஷ்பமஇறைததிடவிபயடி
போராடவேகுயிலகள-லோபாடவேமயிலகள-போலஆடவேதகவுமகோல்ஆடவேமிசவும
பூமகளும-பாமகளு-காமகளும-மேமகிழ
பூதாதியருமயோக வேதாவுடனேலோக மாதாஎன்னுமவைபோக சிதாசமேதனஆக
மகுடாபி
௩. அங்கதன்அருகிலஉடைவாளபிடிகக சுகரீவன்கைலகுதநது — தோலபிடிகக
அஞசிஅனுமானசாமிதாளபிடிகக வநதுஅடபபமசுமநதுமத — வேளபிடிகக
அட்சயவிவேகிஎனுமலட்சுமணனசததுருககன அருகினிலநினறுசவரிகள — வீச
படசம்உளளசுமந்திரன எசசரிககையெனனுசொலல பரதனகுடைபிடிததுநயம — பேச
அறபுதககுபேரனவநது பொறபணிதிருநதமணிஅணிபணிகளனடுசூரியன — பேச
கறபனைகடநதராமனஓபபனைசெயதிருமாபில களபசசநதனஙகளசநதிரன் — சூட
உருளமுசசுமபலமும அதிலஇருகமலமும இருகரஙகமலமும — இருபதகமலமும
அனமிசைவருகிற அயனவருகமலமும வனனகசனகிதிரு — மாருகமலமும
அனறுபூரமபசசெஙம சொருபமுமமுனகாணும கைபபிரசணடசாபமும
அஙகேகணடுகொணடுசெணடபோ இதைஇஙகேயெனசொலவோமளனவேஅநை
அநதரதுநதுமி துமதுமதுமஎன முநதியசஙகுகள் பமபமபமயென
அநதைகளபமபைகளதிமதிமளன மாதைஅதிாததுதொமதொம்யென
ஆகாளிகொணடுவிரிபாநாளமுமதிசையும ஆலோலமமனடுகடலபோலேமுழஙகிட
அநதலோகமஇநதலோகமயெநதலோகமும்திரியும
அனைததுயிாகளுமஅகசமலாகளைகுவிததுநிறகஅதிஷடமும அயோததிககவதிஷடமுனிவன்வை
கக மகுடாபி

இராமநாடகம்

ஸ்ரீராமர் அரசியல்

விருத்தம்

திருமுடிமேல் மகுடாபிஷேகம் கொண்டு
சீதையுடன் ரத்தின சிங்காதனமேல் கொண்டு
தருமநிலை வசிஷ்ட முனி உரைக்கக் கொண்டு
தம்பியர் மன்னவர் வணங்கச் செங்கோல் கொண்டு
வரும் மறையோர் தம் ஆசீர்வாதம் கொண்டு
மன் உயிரைத் தன் உயிர் போல் மனதுட் கொண்டு
கருமுகில் போல் மேனி ரகுராமன் பூமி
காத்திட்டான் ஒரு குடைக்கீழ்ச் சேர்த்திட்டானே

எக-கரு- அசாவேரிராகம்- ஆதிதாளம்

பல்லவி

காட்சியுடனே ராமன் - தாழ்ச்சியில்லாமல் அர
சாட்சி செய்திருந்தானே

அநுபல்லவி

மீட்சி செய்த சீதாச — மேதனாகவே ஓங்கி
வீறு சிங்காசனமேல — மேவிக் கருணை தேங்கி
மாட்சி பெறும் சடையன — மரபோர் கொடுக்க வாங்கி
மணிமகுடத்தை ஞான — வசிஷ்டர் தரிக்கத் தாங்கி (காட்

சரணங்கள்

௧ ஊர்க்கும் பசுவும் அதைத் தாக்கும் வேங்கையும் ஒன்றா
கிசைந்திருக்கவே பகை — நீக்கி
ஆர்க்கும் அடங்காத துன்மார்க்கம் உடைய பொல்லா
அடையலார் படைகளைப் — போக்கி
சோர்க்கும் குடிகள் ஆறில் ஒரு கடமை கொடுத்துச்
செழித்திடவே செல்வம் — தேக்கி
பார்க்கும் உறும் துயரை நீக்கி அருள் வல்ல
பரதனை இளவர — சாக்கி
தார்ப்புயலட்சுமணனே சே — னாபதி ஆகி வீர
சத்துருக்கனார் அதிபதி — ஆயநீதிநெறி தேற
தாக்க வெண்ணும் தேவர் — கண்டு களிப்பூர
கலைவல்ல பல பல — ரிஷிகள் பல்லாண்டு கூற (காட்
௨ மல்லார் உயர் சுக்கிரீவனை — முதலாய வானரருக்கு
மாமணிப் பணிகளும் — பாய5து

கல்ஆர்சஞ்சீவிமலை கொண்டுவந்த அனுமார்
களிக்கப்பிரமம்பட்டமும் ஈயந்து

சொல்ஆர்விபீஷணனுக்க காங்கள்மானபதந்து
ஆதிகுகன்சாம்புவனுக்க சாய்ந்து

எல்ஆர்பலமணிகள்கோர்வைசெய்திட்டகண்டி
எழில்பெறச்சுழுத்தினில் வேய்ந்து
சல்லாபம்ஆகஅவர் தலைமையனும்அனுப்பவிட்டு
காதுசனங்களுட ஸேனையெப்பொழுதுமநட்டு
வல்லாளன்ஆகிக்கொண்ட சொல்மன்னவனர்அட்டு
வடிவழகியமலாக கையாதசெங்கோலைநடாட்டு (காட)

௩. சேமம்மிகுந்தபாரத் தாமத்திலிருக்கும்மந்தி
ரியருக்களுமபிர காசு

ராமரசியத்துக்கிணை ஆமோஎன்றமேலோர்களும்
நாளும்அங்கேபோவோம்மென்று
சாமபேததான தண்டம்அறிந்தராச
சமுகங்களாகக்கூடவந்து ரூசு
காமனும்ராசனும்அந்த திவ்யமங்களவிக்கிர
கத்தை கண்டுகள்ள கூடு
நேமப்படியேமந்திரி பிரதானிகளுமாடிய
நெறியாமனுவனபடி டம்அரசுசெய்யா
ஏமப்பெறமாக்கும மாரினங்களும்பெய்ய
இகத்தினில்உள்ளாசாவ சீவாந்துயாக்களுடைய (காட

சயாபத்தியில்மகாகள

பாயிரத்தில்வந்தமங்களத்தை ஆதியில்ருந்தந்தோட

இவவிடத்திலபார்த்துக்கொள்ள

சயாபத்தியிலசோபனம

டாலகாண்டத்திலவந்தசோபனத்தை ஆதியில்ருந்து

யிலகிஇவவிடத்திலபார்த்துக்கொள்ள

வாழி,

விருத்தம்

இரவிகுலன்வாழி சீதாராமர்வாழி
இளையவர்மூவருமவாழி இவர்பெண்டீர்வாழி
குருவசிஷ்டாதிமந்திரன் அனுமான்சுக்ரீவன்வாழிக
குருவாழிகுகன்விபீஷணன்வாழியிந்தப்
பரவியபார்க்காவாழி மும்மூர்த்திவாழி
பலஅமரர்முனிவர்பசு மதிகதிர்களவாழி
தருவளர்காழியின் அருணா சலகவிசொல்லியகீர்த்
தனைபடிப்போருமகேட்டோருமவாழிவாழி

—(0)—

நூற்பயன்

விருத்தம்

ஞானநாயகன் ஆம்ராமன் நாடகம்இசையாய்ச்சொல்லும்
கானபாகவதர் உள்ளம் களித்திட இதனைக்கேட்போர்
தானம்ஆம்உலகில்உள்ள சௌபாக்கியமும்பெற்றோமேல்
வானநாட்டரசன்ஆகவசிகரம்பெறுவர்தாமே

- யுத்தகாண்டம்-முற்றிற்று

—()—()—

விருத்தம் ௩௨௭-கலித்துறை ௧ கொச்சகம் ௧ ஆக ௩௨௯

திபதை ௨௰ தரு-௭௧-ஆக ௩௨௧

பாயிரம் ௧-க்கும்-காண்டம்-௬-க்கும்-கூடியகொச்சகம்

வெண்பா-௨ வசனம் ௧-கலித்துறை ௧-விருத்தம்-௨௬௮ ஆக-௨௭௨

தோடையம் ௧ திபதைகள் ௬௰ தருக்கள் ௩௰ ஆக ௨௭௮

சயகரவார்த்திதிருப்புகழ் நிருயநாடகம் சரணம்

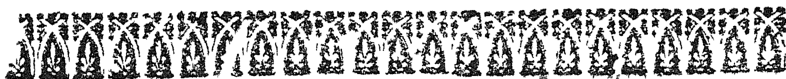
இராமநாடகம்-முற்றிற்று

தலைப்புகளின் அகராதி

விருத்த அகராதி முற்றிற்று - ஆக - உஎஅ

தரு அகராதி

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

த்விபதை அகராதி.

பக்கம்	கண்ணிகள்	பக்கம்	கண்ணிகள்.
௩௨௰ அப்பனே அப்பனே	௮	௧௬ சின்னசிறும	௨௰
௨௩௬ அம்புபோல்ப	௮	௧௫௧ சுக்ரீவாஉன	௪
௮௧ அய்யய்யோராகு	௮	௮௬ செம்மகிழம	௪
௧௭௮ அய்யய்யோநான	௧௭	௧௧௮ செம்பவள	௰௬
௮௭ அரசுமணி	௰	௫௬ சோதிகெடுக	௮
௧௨௰ அருமைப	௮	௨௧௧ திக்குதிக்காக	௮
௭ அனாசேயென்	௮	௩௨௨ தீராவண	௰
௭௮ ஆண்டுபதினாலும்	௮	௩௮௰ தேசதேச	௨௩
௧௪௪ ஆதியும்ஆதி	௬	௧௧௫ தேவனே	௧௩
௧௭௫ இந்தஇலங்கை	௰	௧௮௪ நேறறுவார	௮
௮௫ இந்தமரவுரி	௮	௧௪௩ நலவோர	௬
௨௬௩ இன்னம்தான	௪	௫௨ நின்றுதெரிந்து	௰
௧௭௪ இவனா	௧௨	௩௬௮ பதினாலுவருஷம்	௰
௩௫௨ உண்டாக்கொல்	௧௨	௩௭௬ பாராமராவி	௰௪
௧௩௬ உற்றசீதையை	௬	௬௫ மண்ணில்	௮
௧௪௩ என்றனஅங்கதன்	௧௨	௩௧௭ மந்திரியே	௰
௨௭௧ என்செயவேனஇலங்க	௮	௧௫௬ மன்னவனே	௰
௩௫ என்னசெயவே என்னசெ		௭௬ மன்னவனை	௮
யவேன	௰	௧௬ கமரனகாளிபழி	௪
௨௬௨ என்னசெயவேனசாமி		௭௩ மெய்யநிலை	௭௧
நான	௧௭	௧௧௨ ராமபத்திர	௰
௧௬௭ ஏதுகாணும்	௰	௭௪ ராமனமுடி	௭௨
௧௨௮ கண்டேனஅடா	௰	௨௭ வந்தகுரங்கு	௬
௬௰ கல்யாணபேரி	௨௧	௧௩௨ வானமானும	௬
௩௬௩ கன்னிகையே	௮	௭௰௧ வழிகொண்டு	௩
௩௫ காட்டிலிருக்க	௮	௧௩ சவாருமென்ற	௧௪
௪௪௬ குணசம்பிரம	௧௩	௩௧௫ வாருமவாரும	௧௧
௫ அசோகவனமா	௨௩	௨௮௰ விக்கிரம	௪௮
௩௬௬ சதவலி	௫	௭௧ விசையா	௧௧
௨௬௨ சாமிநமஸ்காரம	௮	௩௩௮ வெற்றிகொள்ள	௩௧

தருஅகராதிமுற்றிற்று ஆக தருக்கள் ௱௬௬.

௫௩ ஆக ௩ருககா ௱ ௱௪௯